LAMUS

ANTYKWARIATY WARSZAWSKIE

57 AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

na portalu www.secretera.pl

WARSZAWA 19-20 MARCA 2022

57 AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

na portalu www.secretera.pl

ANTYKWARIATY WARSZAWSKIE
Hanna i Andrzej Osełko

ul. Sandomierska 23, 02-567 Warszawa
tel. 22 848-16-39, fax 22 848-12-58
e-mail: info@lamus.pl
www.lamus.pl

57 AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

na portalu www.secretera.pl

19.03. (sobota) od godz. 10.00. Pozycje 1-484
20.03. (niedziela) od godz. 10.00. Pozycje 485-757

Składanie zamówień faxem, pocztą mailową i tradycyjną
do 18.03. do godz. 18.00
Składanie zamówień na portalu internetowym
www.secretera.pl do 18.03. do godz. 18.00

Obiekty można oglądać po wcześniejszym umówieniu terminu
w siedzibie antykwariatu w Warszawie
przy ul. Sandomierskiej 23 (róg Rakowieckiej)
od dnia 8 marca

Katalog opracowali: M. Czop, T. Lenczewski, H. Osełko, M. Radomski, M. Sobańska, M. Załuska

Skład komputerowy: Dariusz Górski

Na okładce: poz. 238. Sanatorium K. Dłuskiego w Zakopanem. 1914.

Fotografie: Konrad Wiślicz-Węgorowski

© ANTYKWARIAT LAMUS 2022

Niniejszy katalog, w tym wszelkie zawarte w nim opisy i zdjęcia, podlega ochronie na podstawie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Jakiekolwiek kopiowanie, reprodukowanie i rozpowszechnianie katalogu w całości lub części bez uprzedniej zgody ANTYKWARIAT LAMUS stanowi naruszenie praw majątkowych zagrożone odpowiedzialnością cywilną i karną.

REGULAMIN AUKCJI

1. Ceny podane w katalogu są cenami wywołania (w PLN). Ceną nabycia jest cena wylicytowana, do której Antykwariat dolicza 10% opłaty organizacyjnej.
2. **W aukcji można wziąć udział przez Internet** po uprzednim zarejestrowaniu się i zapoznaniu z zasadami i techniką licytacji (patrz „Instrukcja uczestnictwa w aukcji na portalu secretera.pl" znajdująca się na naszej stronie internetowej). Na portalu

   www.secretera.pl

   można składać zamówienia przed aukcją lub uczestniczyć w aukcji online w sobotę, 19.03.2022 i niedzielę 20.03.2022 od godz. 10.00.
3. **W aukcji można uczestniczyć również w sposób tradycyjny**, poprzez wysłanie pisemnego zamówienia faxem, pocztą mailową lub tradycyjną. Druk zamówienia dostępny jest na stronie www.lamus.pl oraz portalu www.secretera.pl. W zamówieniu prosimy podać numer pozycji, nazwisko autora, pierwsze wyrazy tytułu oraz najwyższą oferowaną cenę (limit) **zgodnie z tabelą postąpień zamieszczoną poniżej**. Niezbędne jest podanie dokładnych danych identyfikacyjnych (adresu, NIP-u i numeru telefonu) przez osoby lub instytucje składające zamówienie, a także złożenie odręcznego podpisu. W imieniu osób i instytucji składających zamówienie licytację przeprowadzi Antykwariat, przy zachowaniu zasady stopniowego wykorzystania limitu, w zależności od przebiegu licytacji, przebijając rywali o jedno postąpienie aukcyjne. Treść zamówienia pozostanie informacją poufną.
   Wielkości postąpienia:

Przedział cenowy	Wielkość postąpienia
Do 50 PLN	5 PLN
50-200 PLN	10 PLN
200-500 PLN	20 PLN
500-1000 PLN	50 PLN
1000-2000 PLN	100 PLN
2000-5000 PLN	200 PLN
5000-10.000 PLN	500 PLN
10.000 – 20.000 PLN	1000 PLN
20.000 – 50.000 PLN	2000 PLN
Od 50.000 PLN	5000 PLN

4. Zgodnie z systemem aukcyjnym, zamówienia złożone przez portal secretera.pl oraz pocztą tradycyjną będą uwzględniane dopiero w trakcie trwania licytacji, tak jak na aukcji stacjonarnej (wcześniej, przed rozpoczęciem licytacji, nie pojawiają się na ekranie). W przypadku odnotowania kilku zamówień na jedną pozycję, licytacja rozpocznie się od przedostatniego pod względem wysokości limitu powiększonego o jedno postąpienie.

5. Zamówienia prosimy kierować na adres: **Antykwariat „Lamus" ul. Sandomierska 23, 02-567 Warszawa**.
6. Zamówienia przyjmujemy również faxem i pocztą elektroniczną, **do 18 marca 2022 r. (piątek) do godz. 18.00** a także bezpośrednio na portalu internetowym www.secretera.pl do 18 marca do godz. 18.00.

fax 22 848-12-58,
e-mail: info@lamus.pl

7. W zamówieniu pocztowym i elektronicznym (e-mail) prosimy o podanie sposobu realizacji zakupu:
   – odbiór osobisty zakupionych pozycji po uprzednim dokonaniu przelewu bankowego lub przy płatności gotówką lub kartą;
   – wysyłka obiektów za pobraniem pocztowym;
   – wysyłka obiektów po odnotowaniu płatności na koncie bankowym;
   – **osoby zainteresowane otrzymaniem faktury prosimy o podanie numeru NIP przed aukcją.**
8. Informacji przed aukcją udzielamy od poniedziałku do piątku w godz. 11.00-19.00; pod numerem telefonu: 22 848-16-39 lub pocztą elektroniczną info@lamus.pl
9. Obiekty aukcyjne można oglądać (tylko po wcześniejszym uzgodnieniu telefonicznym terminu) w siedzibie Antykwariatu, przy ul. Sandomierskiej 23, od 8 marca 2022 r.
10. **Informacji telefonicznej o wynikach oraz kosztach wysyłki udzielamy od 23 marca 2022 r.** (wcześniej telefon nie będzie działał).
11. Wszystkim osobom, które dokonały zakupu na aukcji, wyślemy pocztą elektroniczną w dniach 22-29 marca 2022 informację o zakupie (wraz ze specyfikacją, ew. kosztami wysyłki i numerem konta).
12. **Zakupione obiekty aukcyjne wydajemy przy ul. Sandomierskiej 23 w Warszawie od 22 marca 2022**. Warunkiem odbioru (w tym wysyłki) obiektu jest uiszczenie całości ceny wraz z ewentualnymi odsetkami, a w przypadku wysyłki – także wraz z jej kosztami. W przypadku nieodebrania zakupionego obiektu w ciągu 2 tygodni, nabywca zobowiązany jest do uiszczenia opłaty w wysokości 0,5% (pół procenta) wylicytowanej przez niego ceny za każdy dzień opóźnienia w odbiorze licząc od 5 kwietnia 2022 r. Na nabywcę przechodzi ryzyko utraty, zniszczenia lub uszkodzenia zakupionego, a nieodebranego obiektu.
13. Termin płatności wynosi 10 dni od daty aukcji. Po tym terminie naliczane będą odsetki w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych od kwoty zaległości.
14. Obowiązuje odbiór osobisty. Na prośbę nabywcy zakupiony obiekt zostanie wysłany po uprzednim uiszczeniu całości należności oraz kosztów wysyłki. Instytucjom państwowym wysyłamy obiekty wraz z fakturą przelewową.
15. Wpłaty prosimy kierować na konto:

Antykwariaty Warszawskie LAMUS
PKO BP S.A. I O/Warszawa, 00-944 Warszawa, Sienkiewicza 12/14
Nr rachunku: 19 1020 1013 0000 0802 0003 5055

16. Przy płatności kartą kredytową lub płatniczą doliczamy 1,5% do ceny nabycia tj. ceny wylicytowanej powiększonej o opłatę organizacyjną.
17. Biblioteka Narodowa, Biblioteka Jagiellońska, Muzeum Narodowe oraz inne muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu po wylicytowanych cenach (Dz. U. 1996 Nr 5 poz. 24 ustawa z dnia 21 listopada 1996 r.).
18. Antykwariat nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.
19. Antykwariat ma prawo do wycofania obiektów z licytacji bez podania przyczyny.
20. Antykwariat, w uzasadnionych przypadkach, ma prawo do przerwania lub anulowania licytacji.
21. Nabywca ma prawo do złożenia reklamacji w ciągu 14 dni od daty aukcji.
22. Uczestnik aukcji wyraża zgodę na otrzymywanie, w tym pocztą elektroniczną, korespondencji handlowej i marketingowej Antykwariatu LAMUS i podmiotów współpracujących.

SPIS TREŚCI

SOBOTA GODZ. 10.00 – ROZDZIAŁY 1-16 (DO POZ. 484)

1. Stare druki ... 1

2. Rękopisy i dokumenty ... 38
– wiek XV-XVIII ... 38
– wiek XIX-XX (pisarze, twórcy, uczeni) ... 41

3. Atlasy. Mapy ... 53
– wiek XVI-XVIII ... 53
– wiek XX ... 62

4. Widoki miast ... 67

5. Portrety, sceny historyczne. Ubiory ... 76

6. Grafika artystyczna ... 93

7. Rysunki. Akwarele. Malarstwo ... 104

8. Teki graficzne, książki ilustrowane ... 108
– wiek XIX ... 108
– wiek XX ... 111

9. Plakaty ... 114

10. Fotografie. Albumy ... 116

11. Pamiątki historyczne i patriotyczne ... 127

12. Papierowe cudeńka ... 135

13. Heraldyka. Genealogia. Numizmatyka ... 141

14. Historia ... 145

15. Powstanie Warszawskie. Druki konspiracyjne ... 184

16. Literatura. Wiedza o literaturze ... 188

NIEDZIELA GODZ. 10.00 – ROZDZIAŁY 17-22 (OD POZ. 485)

17. Książki dla dzieci i młodzieży ... 220

18. Tatry. Zakopane. Ze zborów Elżbiety i Andrzeja Petrykowskich ... 226
– książki ... 226
– panoramy, mapy ... 249
– ryciny ... 253
– pocztówki ... 257
– fotografie ... 259
– albumy z widokami Tatr ... 264

19. Karkonosze. Lądek Zdrój. Ze zborów Elżbiety i Andrzeja Petrykowskich ... 271
– książki, albumy ... 271
– unikatowy zbiór pocztówek ... 274

20. Regionalia ... 276
– kresy wschodnie ... 276
– varsaviana ... 281
– Morze i Pomorze ... 288
– regionalia polskie i obce ... 293

21. Bibliofilstwo. Sztuka ... 301

22. Gospodarstwo wiejskie i domowe. Przyroda. Sport. Myślistwo ... 310

23. C. Hartknoch. Prusy Królewskie i Książęce.

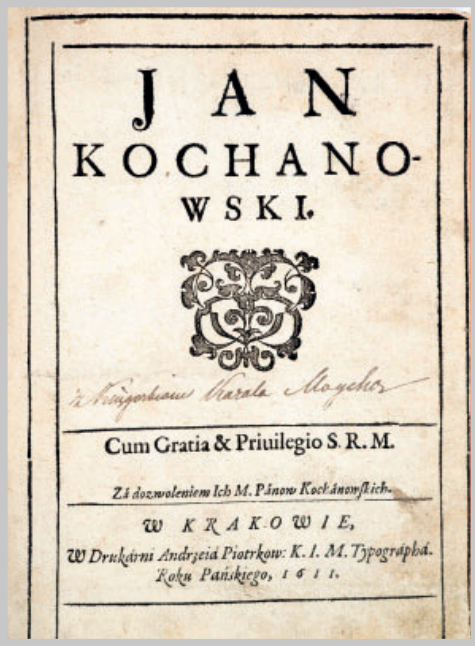

28. J. Kochanowski. Dzieła. 1611.

59. Jakub de Voragine. Inkunabuł. 1497.

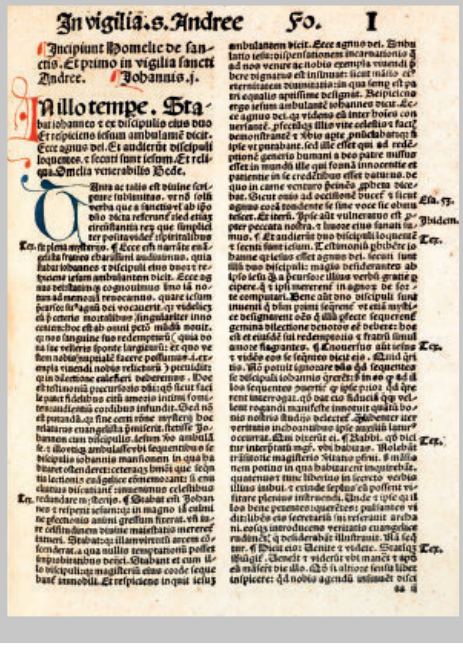

58. Inkunabuł z oficyny A. Kobergera. 1494.

Tablica II

8. A. Freitag. O fortyfikacjach. 1642.

36. A. Mylius. Portrety władców Polski. 1594.

40. P. Piasecki. Kronika. 1645.

33. P. A. Mattioli. Zielnik. 1578.

ANATOMIA
RZECZYPOSPOLITEY - POLSKIEY
Synom Oyczyzny ku przestrodze y poprawie tego
Co z kluby wypadło
Miasnowicie, o sposobach; zamnożenia Polskę ludem pospolitym, konserwowania dziatwy wielkiey przez niedostatek y niewygody marnie ginącey, y wprowadzenia handlow y manufaktur zagranicznych.
Dawniey spisana, z Przydatkami teraz wydana.

10. S. Garczyński. Anatomia Rzeczypospolitej. 1751.

VOYAGE PITTORESQUE
DE LA
GRECE
TOME PREMIER.

A PARIS,
M. DCC. LXXXII.

60. Z biblioteki Potockich. 1782-1809.

GEMMA MAGICA
oder
Magisches
Edelgestein/
das ist/
Eine kurtze Erklärung des
Buchs der Natur/nach dessen sieben
grösten Blättern/auff welchem beydes die Göttliche
und Natürliche Weißheit/durch GOttes Finger
hinein geschrieben/zu lesen ist:
geschrieben von
Abraham von Franckenberg.
Im Buch der Weißheit C. 1. v. 4.
Die Weißheit wird nicht eingehen in einer böß-artigen Seelen.
J. A. Th.
Diese Weißheit fällt nicht auff Un-Edle/
besondern auff Tugend-Edle Gemüther.
zum Druck übergeben und befördert
Durch
Einen Liebhaber des sel. Autoris.
Mit Begnadigung und Freyheit des
Apollinis und der Musen.
Amsterdam/
Im Jahr Christi 1688.

7. Traktat o magii. 1688.

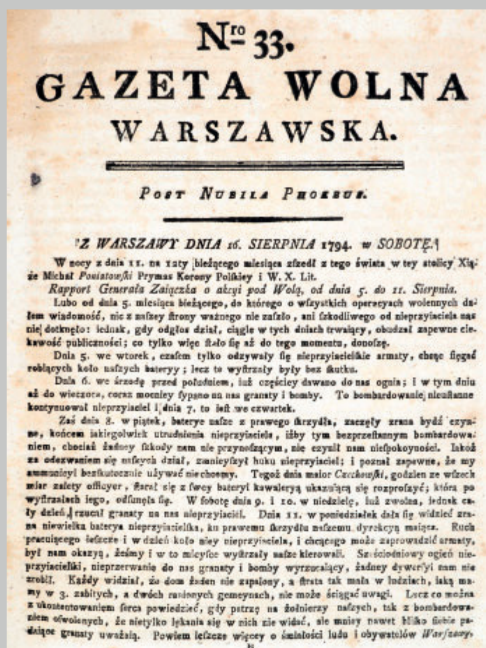

Nro 33.
GAZETA WOLNA
WARSZAWSKA.

Post Nubila Phoebus.

Z WARSZAWY DNIA 16. SIERPNIA 1794. w SOBOTĘ.

W nocy z dnia 11. na 12ty bieżącego miesiąca zszedł z tego świata w tey stolicy Xiąże Michał *Poniatowski* Prymas Korony Polskiey i W. X. Lit.

Rapport Generała Zaiączka o akcyi pod Wolą, od dnia 5. do 11. Sierpnia.

Lubo od dnia 5. miesiąca bieżącego, do którego o wszystkich operacyach wojennych dałem wiadomość, nic z naszey strony ważnego nie zaszło, ani szkodliwego od nieprzyiaciela nas nie dotknęło: iednak, gdy odgłos dział, ciągle w tych dniach trwaiący, obudził zapewne ciekawość publiczności; co tylko więc stało się aż do tego momentu, donoszę.

Dnia 5. we wtorek, czasem tylko odzywały się nieprzyiacielskie armaty, chcąc sięgać robiących koło naszych bateryy; lecz te wystrzały były bez skutku.

Dnia 6. we środę przed południem, iuż częściey dawano do nas ognia; i w tym dniu aż do wieczora, coraz mocniey sypano na nas granaty i bomby. To bombardowanie nieustanne kontynuował nieprzyiaciel i dnia 7. to iest we czwartek.

Zaś dnia 8. w piątek, baterye nasze z prawego skrzydła, zaczęły zrana bydź czynne, końcem iakiegolwiek utrudnienia nieprzyiaciela, iżby tym bezprzestannym bombardowaniem, chociaż żadney szkody nam nie przynoszącym, nie czynił nam niespokoyności. Jakoż za odezwaniem się naszych dział, zmnieyszył huku nieprzyiaciel; i poznał zapewne, że my ammunicyi bezskutecznie używać niechcemy. Tegoż dnia maior *Czechowski*, godzien ze wszech miar zalety officyer, starał się z swey bateryi kawaleryą ukazuiącą się rozprószyć; która po wystrzałach iego, odsunęła się. W sobotę dnia 9. i 10. w niedzielę, iuż zwolna, iednak cały dzień rzucał granaty na nas nieprzyiaciel. Dnia 11. w poniedziałek dała się widzieć zrana niewielka baterya nieprzyiacielska, ku prawemu skrzydłu naszemu dyrekcyą maiąca. Ruch pracuiącego ieszcze i w dzień koło niey nieprzyiaciela, i chcącego może zaprowadzić armaty, był nam okazyą, żeśmy i w to mieysce wystrzały nasze kierowali. Sześciodniowy ogień nieprzyiacielski, nieprzerwanie do nas granaty i bomby wyrzucaiący, żadney dywersyi nam nie zrobił. Każdy widział, że dom żaden nie zapalony, a strata tak mała w ludziach, iaką mamy w 3. zabitych, a dwóch ranionych gemeynach, nie może ściągać uwagi. Lecz co można z ukontentowaniem serca powiedzieć, gdy patrzę na żołnierzy naszych, tak z bombardowaniem oswoionych, że nietylko lękania się w nich nie widać, ale mniey nawet blisko siebie padaiące granaty uważaią. Powiem ieszcze więcey o śmiałości ludu i obywatelów *Warszawy*.

B

11. Powstanie kościuszkowskie. 1794.

Tablica IV

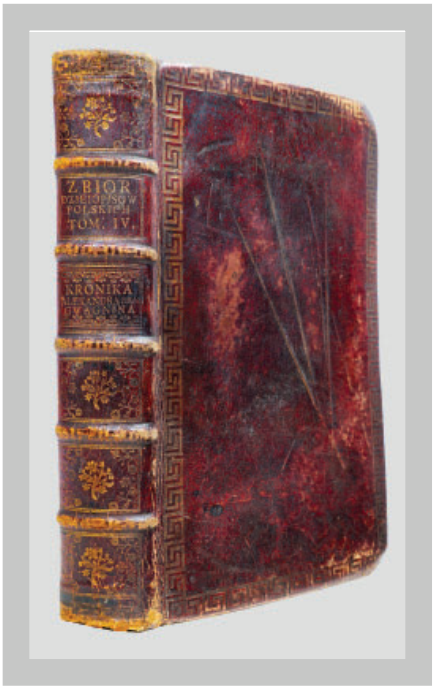

22. A. Gwagnin. Kronika Sarmacyi. 1768.

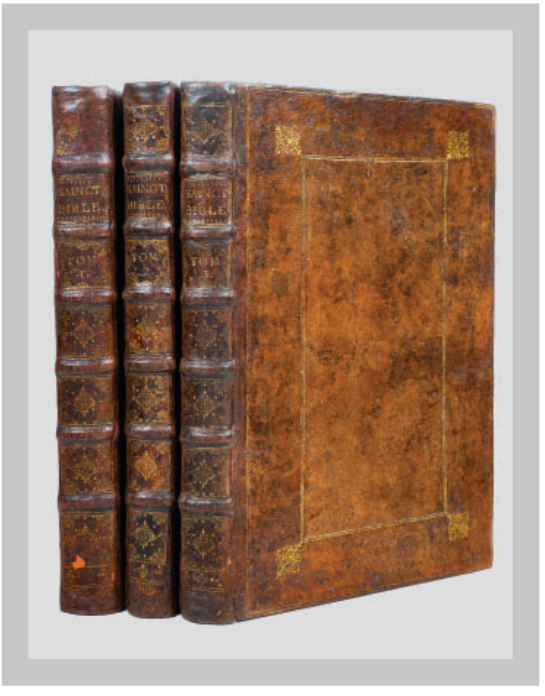

57. Biblia z ryc. J. Ziarnki. Wydanie I. 1621.

4. Oprawa ze srebrnymi okuciami. 1734.

27. F. D. Kniaźnin. Poezye. 1788.

64. Karta z psałterza. XV w.

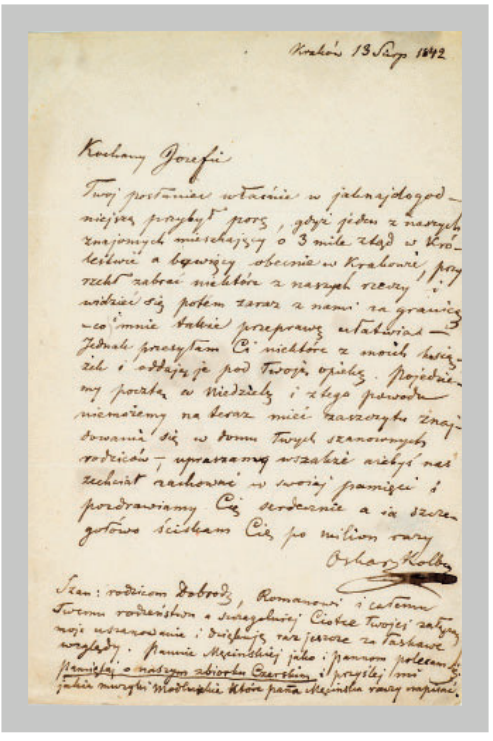

70. O. Kolberg. List do etnografa J. Konopki. 1842.

67. Stanisław August Poniatowski. Dokument wystawiony dla płk. T. Siemianowskiego. 1794.

Tablica VI

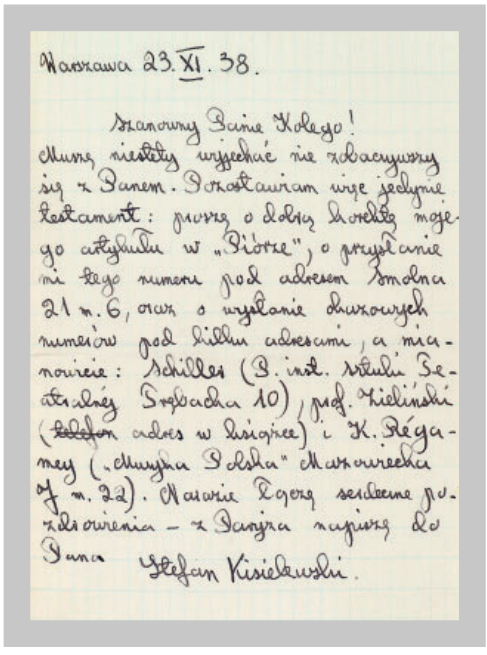

Warszawa 23. XI. 38.

Szanowny Panie Kolego!

Mimo wielkiej wyrozumiałości nie zdecydowałem się z Panem. Pozostawiam więc jedynie testament: proszę o dobry krytyk mojego artykułu w „Piórze", o przysłanie mi tego numeru pod adresem Smolna 21 m. 6, oraz o wysłanie dwóch numerów pod dwoma adresami, a mianowicie: Schiller (B. inst. Sztuki Secesyjnej Krakowska 10), prof. Wielisławski (telefon adres w księdze) i K. Régamey („Chwila Polska" Marszałkowska 44 m. 22). Wasze Pogorzenie serdeczne pozdrowienia – z Powązek najuprzejmiej do Pana

Stefan Kisielewski.

85. S. Kisielewski. Dwa listy. 1938.

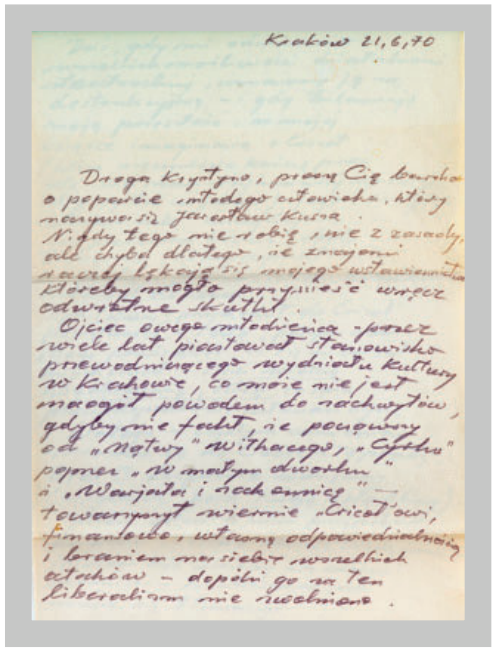

Kraków 21.6.70

Droga Krystyno, proszę Cię bardzo o pewne informacje natury technicznej. Widzę mianowicie, że w Twoim Kursie [illegible]. Nigdy tego nie robię, nie z zasady, ale chyba dlatego, że zwykle [illegible] Dlatego mogą przypuszczać wręcz odwrotne skutki.

Ojciec owego młodzieńca – poeta – wiele lat piastował stanowisko przewodniczącego wydziału kultury w Krakowie, co może nie jest [illegible] powodem do nachwytów, gdybym nie fakt, że pewnymi od „motywu" Witkacego, „Cyrku" pojmer „w małym dworku" i „Warjatki i recenzenci" — [illegible] twórczości, finansowe, wtórny odpowiedniości i braniem na siebie [illegible] obrazów – dopóki go na ten liberalizm nie [illegible].

84. T. Kantor. List. 1970.

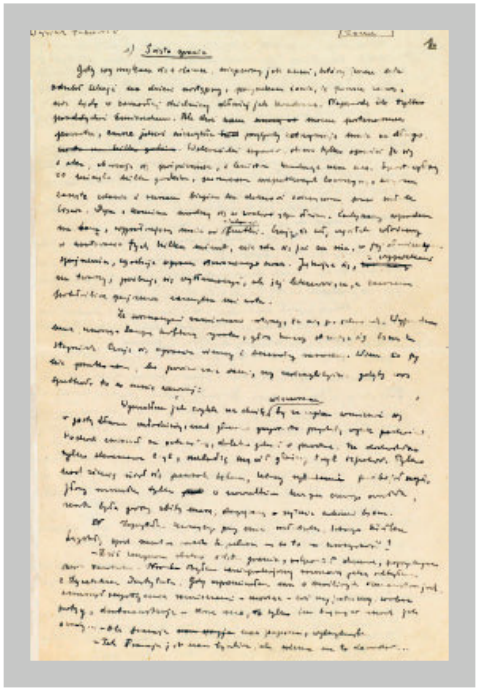

96. W. Żukrowski. Rękopis opowiadania. 1947.

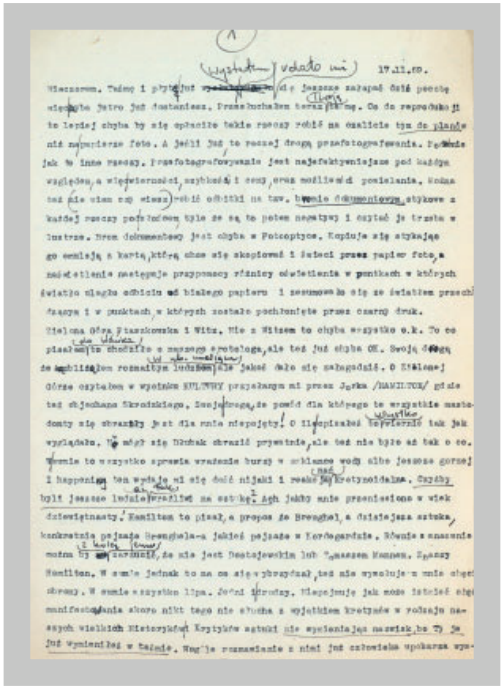

Wiesławowi. Tadeusz i przyjaciół [illegible] jeszcze zażądał dziś pocztę niepełne piętro już dostaniesz. Przeczytałem teraz [illegible]. Co do reprodukcji to lepiej chyba by się opłacało takie rzeczy robić na oszlicie tym do płyt[illegible] niż naświetlane foto. A jeśli już to raczej drogą przefotografowania. Podobnie jak to inne rzeczy. Przefotografowywanie jest najefektywniejsze pod każdym względem, a więc wierności, szybkość i cenę, gdyż możliwość powielania. Kopia też dla siebie czy własnej odbitki na taw. [illegible] dokumentowym stykowe z każdej rzeczy potrzebnej tyle że są to potem negatywy i często je trzeba w lustrze. Brom dokumentowy jest chyba w Fotooptyce. Kopiuje się stykając go emulsją z kartą, którą chce się skopiować i świeci przez papier foto, a zaciemnienia następuje przypuszczy różnicy odcieniowe w punktach w których światło ulegało odbiciu od białego papieru i zaczernia się ze światłem przechodzącym i w punktach, w których zostało pochłonięte przez czarny druk.

Wielkie Góra Piaskowska i Wita. Nie z Witem to chyba wszystko o.k. To co [illegible] chodziło o naszego [illegible], ale też już chyba OK. Swoją drogą [illegible] rozmaitym [illegible] jakoś dało się załagodzić. O Wielkiej Górze czytałem w wydaniu KULTURY przysłanym mi przez Jerka /HAMILTON/ gdzie też chwalona Skrodzkiego. Zwłaszcza, że powód dla którego te wszystkie manifestacje się skrzętnie jest dla mnie niepojęty! O Kleopatrze [illegible] tak jak wyglądała. W mojej [illegible] chwalił przyszedł, ale też nie tyle aż tak o co. Wszelkie to wszystko sprawia wrażenie burzy w szklance wody albo jeszcze gorzej. I happening ten wydaje mi się dość nijaki i realny [illegible]. Szkoły [illegible] jeszcze [illegible] na estetykę. Ach jakby mnie przeniesiono w wiek dziewiętnasty, Kamiłem to pisał, a propos do Brengbel, a działająca sztuka, konkretnie pojęcia Brengbela-a jakieś pojęcie w Kordegardzie. Również z znaczenie można by [illegible], że nie jest Dostojewskim lub [illegible] Kamen. Zgadzy Hamilton. W sumie jednak to na co się wyprawiał, też nie wymyślono mnie [illegible] skrzaty. W sumie wszystkie lipa. Jeżeli [illegible] Miejscowie jak może [illegible] manifestowania skoro nikt tego nie słucha a wyjątkiem kretynów w rodzaju naszych wielkich Historyków Krytyków sztuki nie wyciągają nazwisk bo 7) Je już wymieniłej w całości. Wogóle rozmawianie z nimi już człowieka upokarza wy-

77. Z. Beksiński. List. 1969.

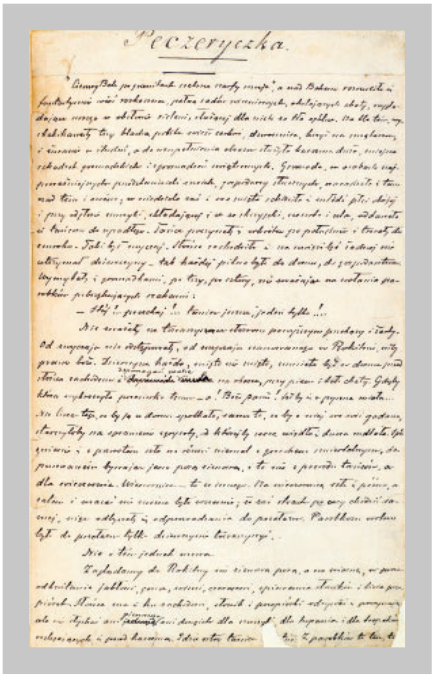

83. T. T. Jeż. Dwa opowiadania.

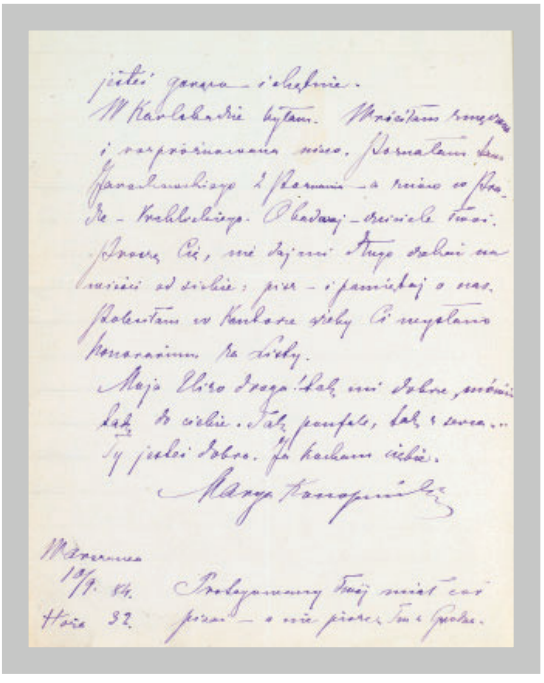

72. M. Konopnicka. Listy do E. Orzeszkowej. 1884.

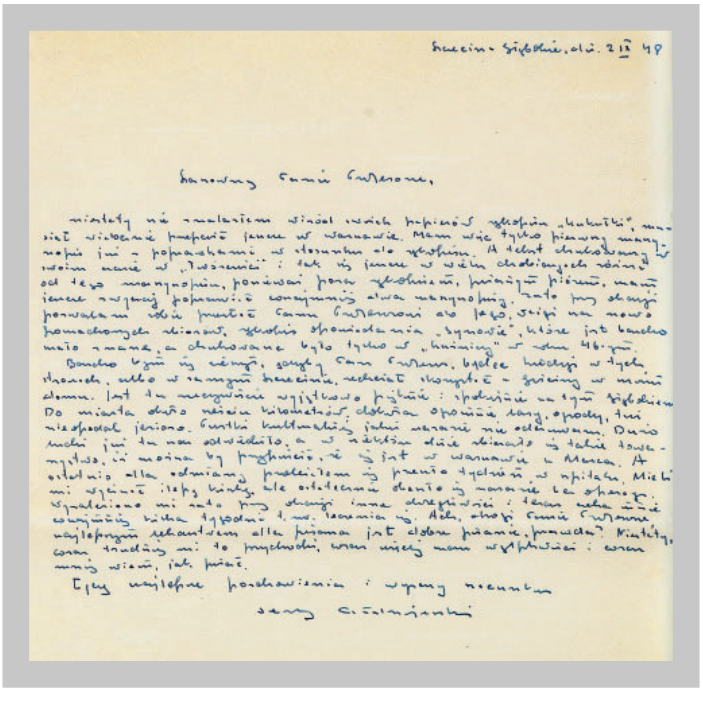

75. J. Andrzejewski. Dwa opowiadania i list. 1944-1948.

Tablica VIII

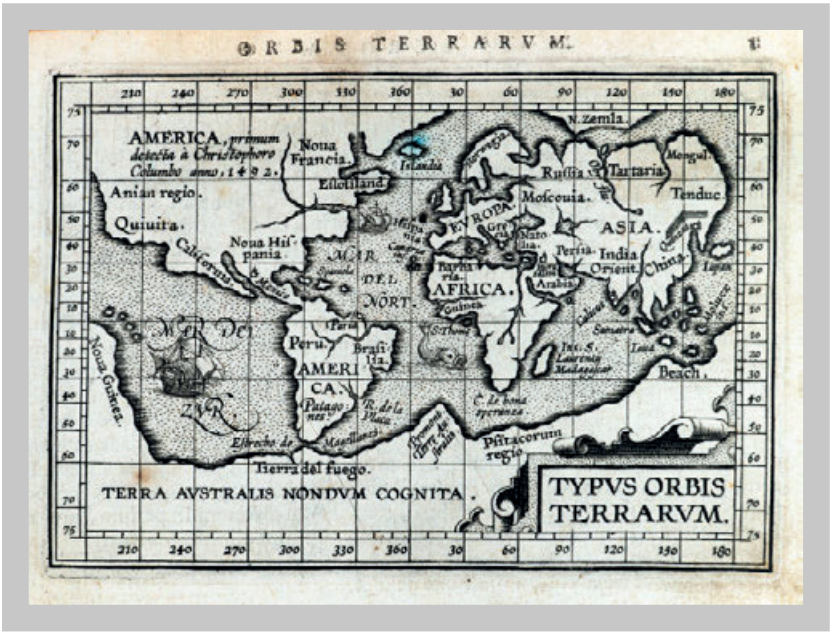

99. A. Ortelius. Atlas. 123 mapy. 1601.

115. M. Seutter. Mapa Rosji. 1740.

102. J. Speed. Mapa Polski. Pierwsze wydanie. 1626.

104. P. Mortier. Mapa Polski. Wydanie pirackie. 1692.

125. F. B. Werner. Atlas widoków 84 miast Śląska. 1737-1752.

133. D. Stoopendaal. Plan Jerozolimy. XVIII w.

140. E. J. Dahlbergh. Panorama Warszawy. 1696.

128. P. Willer. Plan i widok Gdańska. 1688.

Tablica XII

174. Powstanie listopadowe. Obrona Warszawy. G. B. Wunder. Po 1831.

169. S. Haykowski. Książę Józef pod Raszynem. Akwarela. 1937.

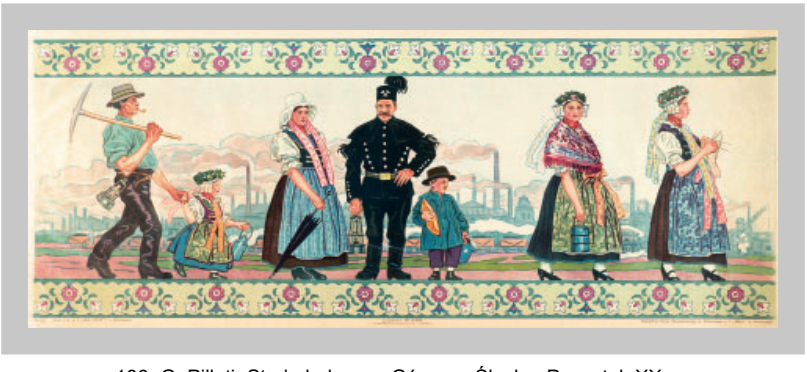

186. G. Pillati. Stroje ludowe z Górnego Śląska. Początek XX w.

143. J.-J. Balechou. August III z Murzynkiem. 1750.

152. I. S. Klauber. Stanisław August Poniatowski. 1798.

153. S. Kütner. Stanisław August Poniatowski. 1784.

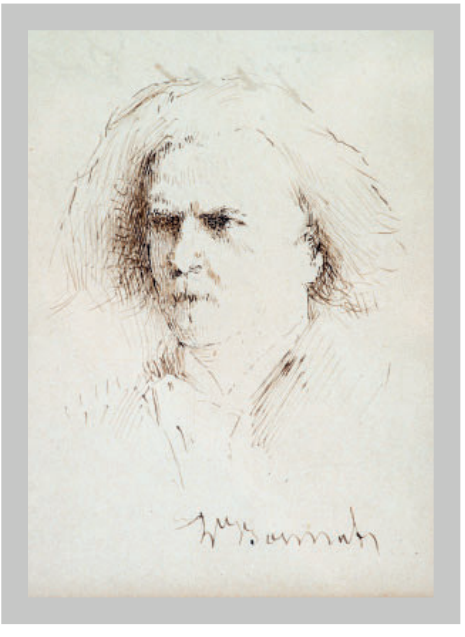

217. Ignacy Jan Paderewski. Rysunek. 1905.

220. F. A. Hayder. Martwa natura. Akwarela. 1969.

195. J. Konarska. Regaty. 1928.

208. W. Skoczylas. Spichlerze w Kazimierzu. 1929.

212. L. Wyczółkowski. Krakowianka w chuście. 1908.

213. L. Wyczółkowski. Stare Miasto w Warszawie. 1915.

Tablica XVI

196. J. Mehoffer. Hymen (płyta i odbitka). 1913.

221. T. Kantor. Rysunek. 1963.

198. A. Modigliani. Akt leżącej kobiety.

228. F. K. Dietrich. Wojsko Polskie z roku 1831.

234. L. Gottlieb. Legiony Polskie. 1936.

232. J. F. Piwarski. Kram malowniczy. 1855-1859.

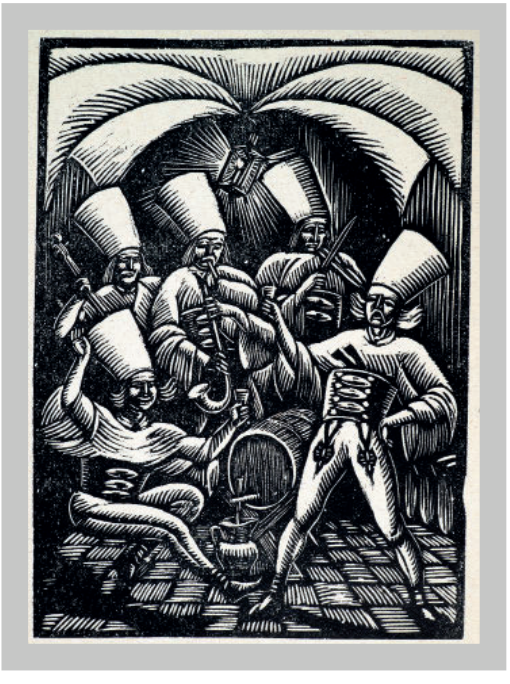

236. J. Kasprowicz. Taniec zbójnicki. 1929.

Tablica XVIII

227. J. Cegliński, A. Matuszkiewicz. Album widoków i okolic Warszawy (20 litografii). 1860.

229. W. Gerson. Widoki Warszawy (20 litografii). 1852.

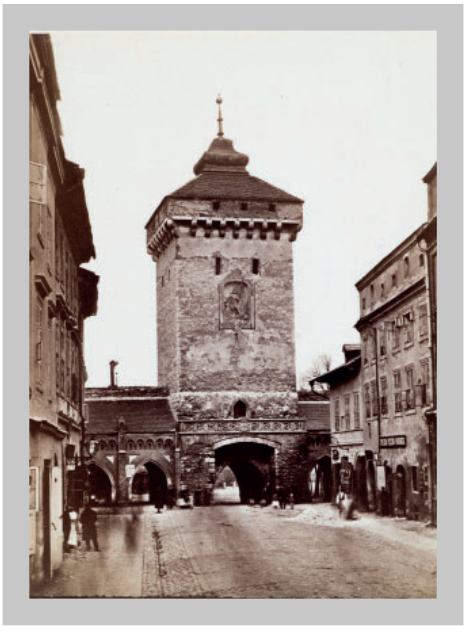

242. I. Krieger. Kraków. 29 fot. XIX w.

243. I. Krieger. Kraków. 10 fot. XIX w.

255. Zamek w Krasiczynie. Zespół fotografii. XIX w.

Tablica XX

578. A. Szubert. Górale. XIX w.

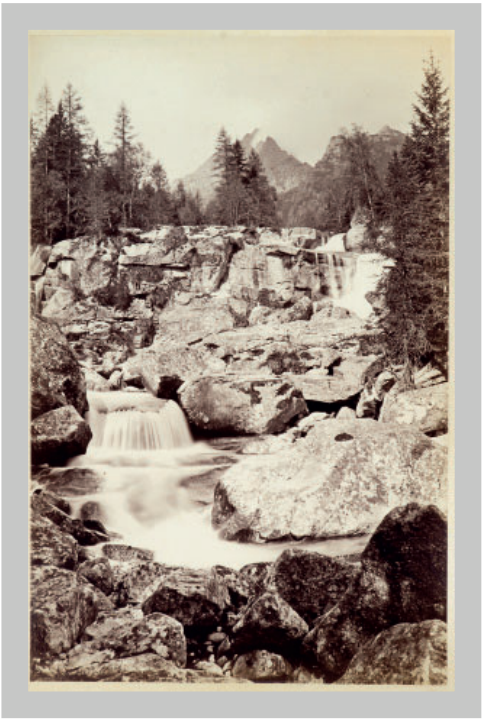

580. A. Szubert. Tatry. 27 fotografii. XIX w.

574. Omnibusem do Morskiego Oka. Lata 20. XX w.

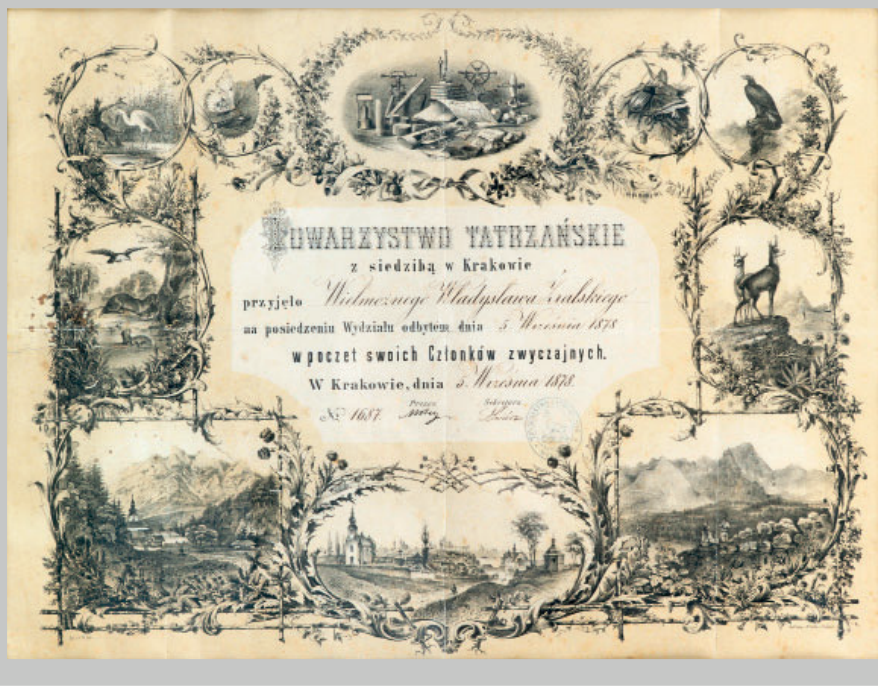

539. Dyplom Towarzystwa Tatrzańskiego. 1878.

526. M. Nowicki. O świstaku. 1865.

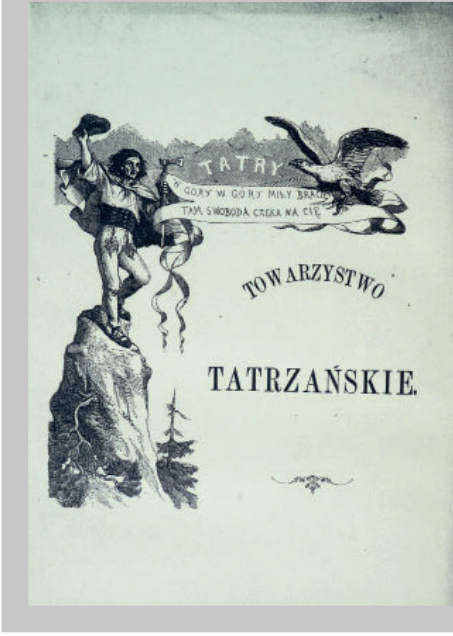

540. Statut i legitymacje Towarzystwa.

Tablica XXII

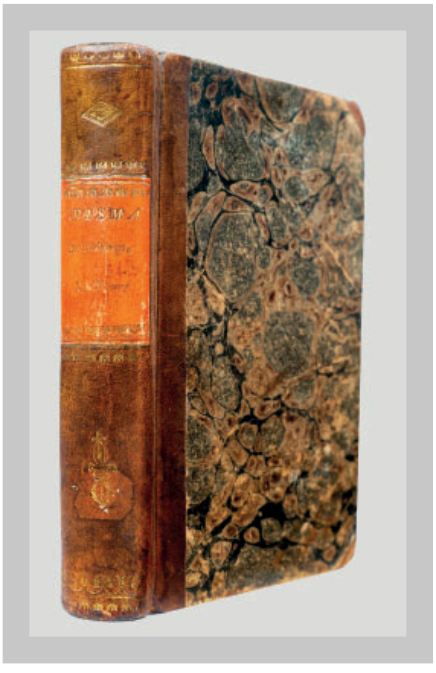

416. A. Feliński. Zmiemianin. 1823.

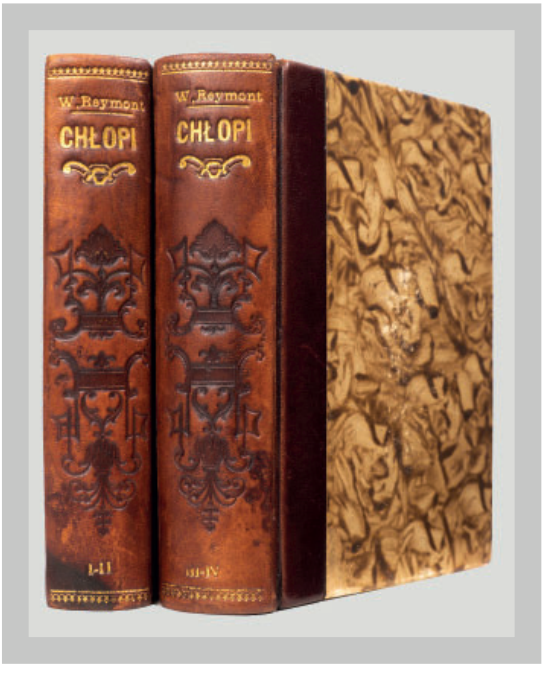

450. W. St. Reymont. Chłopi. 1925.

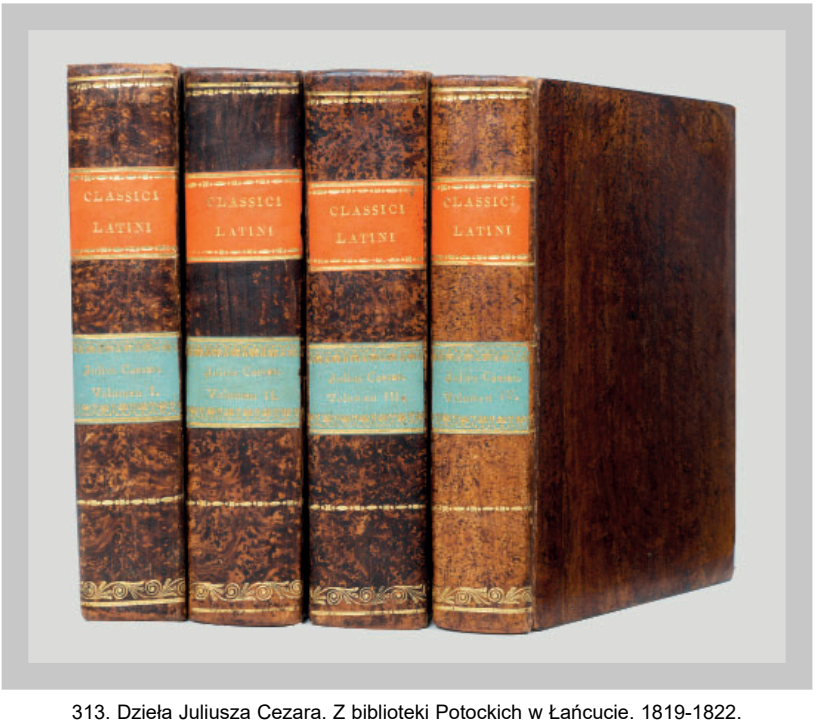

313. Dzieła Juliusza Cezara. Z biblioteki Potockich w Łańcucie. 1819-1822.

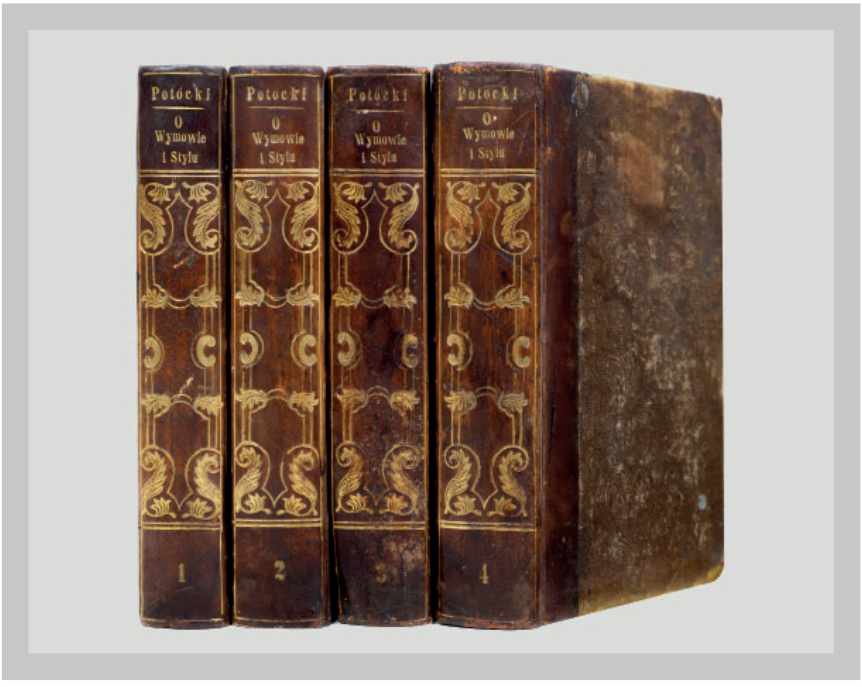

446. St. K. Potocki. O wymowie i stylu. 1815.

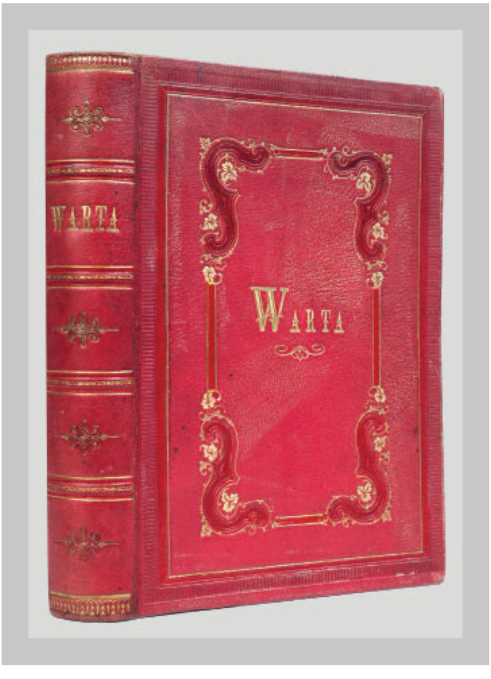

463. Warta. Książka zbiorowa. 1874.

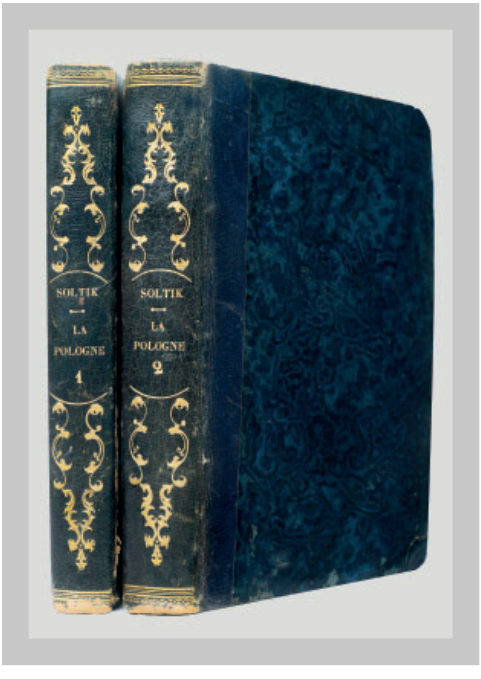

374. Z biblioteki gen. M. Weyganda. 1833.

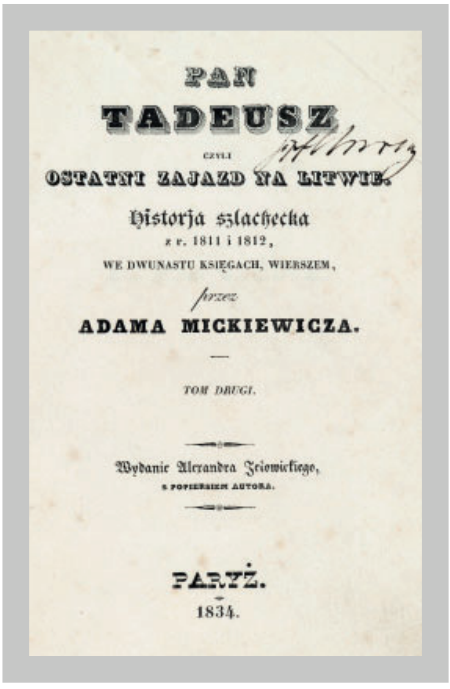

PAN
TADEUSZ
CZYLI
OSTATNI ZAJAZD NA LITWIE.
Historja szlachecka
z r. 1811 i 1812,
WE DWUNASTU KSIĘGACH, WIERSZEM,
przez
ADAMA MICKIEWICZA.
TOM DRUGI.
Wydanie Alexandra Zeiowickiego,
S POPRZEDNIM AUTORA.
PARYŻ.
1834.

436. A. Mickiewicz. Pan Tadeusz. 1834. I wyd.

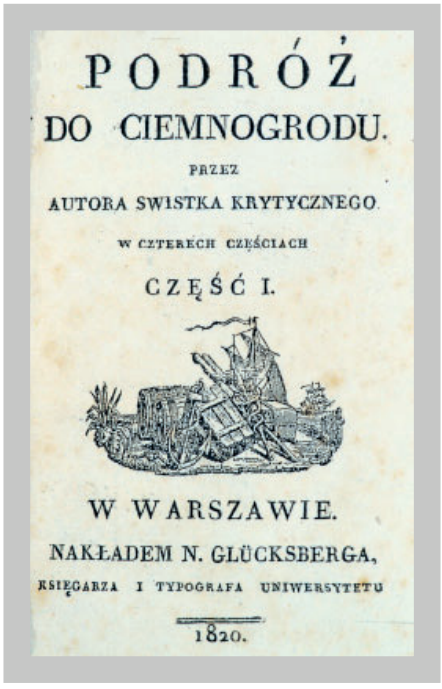

PODRÓŻ
DO CIEMNOGRODU.
PRZEZ
AUTORA SWISTKA KRYTYCZNEGO.
W CZTERECH CZĘŚCIACH
CZĘŚĆ I.
W WARSZAWIE.
NAKŁADEM N. GLÜCKSBERGA,
KSIĘGARZA I TYPOGRAFA UNIWERSYTETU
1820.

448. St. K. Potocki. Podróż do Ciemnogrodu.

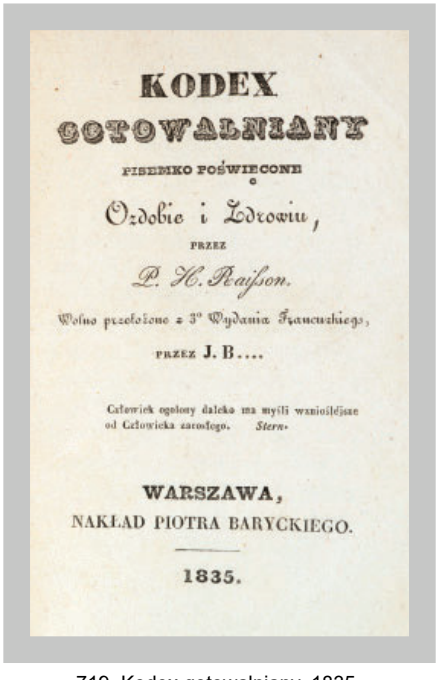

KODEX
GOTOWALNIANY
PISEMKO POŚWIĘCONE
Ozdobie i Zdrowiu,
PRZEZ
P. H. Raison.
Wolno przełożone z 3° Wydania Francuzkiego,
PRZEZ J. B....
Człowiek ogolony daleko ma myśli wznioślejsze
od Człowieka zarosłego. Stern.
WARSZAWA,
NAKŁAD PIOTRA BARYCKIEGO.
1835.

719. Kodex gotowalniany. 1835.

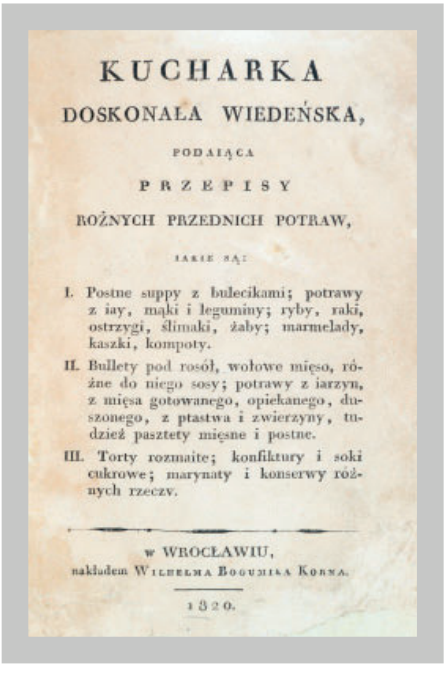

KUCHARKA
DOSKONAŁA WIEDEŃSKA,
PODAIĄCA
PRZEPISY
ROŻNYCH PRZEDNICH POTRAW,
IAKIE SĄ:
I. Postne suppy z bulecikami; potrawy z iay, mąki i leguminy; ryby, raki, ostrzygi, ślimaki, żaby; marmelady, kaszki, kompoty.
II. Bullety pod rosół, wołowe mięso, różne do niego sosy; potrawy z iarzyn, z mięsa gotowanego, opiekanego, duszonego, z ptastwa i zwierzyny, tudzież pasztety mięsne i postne.
III. Torty rozmaite; konfiktury i soki cukrowe; marynaty i konserwy różnych rzeczy.
w WROCŁAWIU,
nakładem Wilhelma Bogumiła Korna.
1820.

705. Kucharka doskonała wiedeńska. 1820.

STARE DRUKI

– Lekarski poradnik domowy –

1. **Albert nowy** czyli teraźnieyszy albo sekreta nowe, doświadczone i approbowane. Zebrane z wynalazków najpóźniejszych, jedne mające na cel zaradzenia wielkiej liczbie przypadków tyczących się zdrowia; drugie wiele rzeczy potrzebnych do wiadomości względem różnych potrzeb życia; trzecie na koniec to wszystko, co się ściąga do wdzięków i przyjemności tak na wsi, jako i w mieście. Podane do druku roku 1770 w Paryżu a teraz świeżo na polski język przetłumaczone. Wilno 1790. W Drukarni J.K.M. y Rzeczypospolitej u XX. Pijarów, 8°, s. 240, [10], opr. współcz. skóra. 800,-

   E. XII, s. 94. Napisany przez Pons-Augustina Alletza (1703-1785) lekarski poradnik domowy, zawierający także wskazówki gospodarskie, m.in.: Sposób zachowania twarzy, aby od ospy zepsutą nie została; Na przypalenie od słońca; Na fluxowate oczy; Sposób gubienia plam inkaustowych z kopersztychów; Sposób chędożenia obrazów i portretów; Sposób obrzydzania napoju pijakowi, a osobliwie wina; Aby pijanego prędko otrzeźwić. W treści także **przepisy kulinarne (sposoby robienia wódki, ratafii oraz smażenia kasztanów w cukrze**). Opr. współcz. skóra, zwięzy wypukłe, tyt. na grzbiecie. K. tyt. w kopii, zabrudzenia pap., miejscami silne. Stan ogólny dobry.

2. **Alessandri Alessandro.** Genialium dierum libri sex, varia ac recondita eruditione referti [...] Parisiis (Paryż) 1570. Apud Ioannem Macaeum, 8°, k. [147], 384, opr. późniejsza, skóra. 600,-

   Swoista naukowa silva rerum, zbierająca zapiski dotyczące najróżniejszych dziedzin – wszystko, co wydało się autorowi interesującym lub intrygującym w jego lekturach lub w wiadomościach zasłyszanych od innych osób. Alessandro Alessandri (1461-1523), neapolitański prawnik i humanista, należący do rodziny wywodzącej pochodzenie od starożytnego rodu Alessandri z Neapolu. Swoje dzieło wzorował na „Nocach attyckich" rzymskiego erudyty Gelliusza (II w. n.e.). Praca szybko zyskała wielką popularność, ukazały się jej liczne edycje, przeróbki oraz opracowania. Opr.: brązowa skóra, w centrum lic tłocz. i złoc. ozdobniki. Dawne podpisy własnościowe (dat. 1604 r.). Pieczątka Królewskiego i Miejskiego Gimnazjum w Koszalinie. Ubytki skóry i otarcia opr., przebarwienia, poza tym stan dobry.

3. **Arias Francisco.** Gwiazda zaranna na horyzoncie polskim nowo wschodząca, naybezpiecznieyszą drogą prawowiernego chrześcianina do pożądanego portu szczęśliwey wieczności prowadząca, to iest ksiąszka naśladowania życia Maryi Panny. Warszawa 1749. W Drukarni [...] Coll. Soc. Jesu, 4°, k. [9], s. 317, [5], **tabl. ryc. 1 (miedzioryt),** relikt opr. z epoki. 750,-

   E.XII, 209. Traktat religijny i podręcznik medytacji i ćwiczeń duchowych związanych z praktykami ascetycznymi autorstwa Francisco Ariasa (1533-1605), hiszpańskiego jezuity, pisarza teologicznego. **Polski przekład i edycja dedykowane przez tłumacza, generała marianów Kazimierza Wyszyń-**

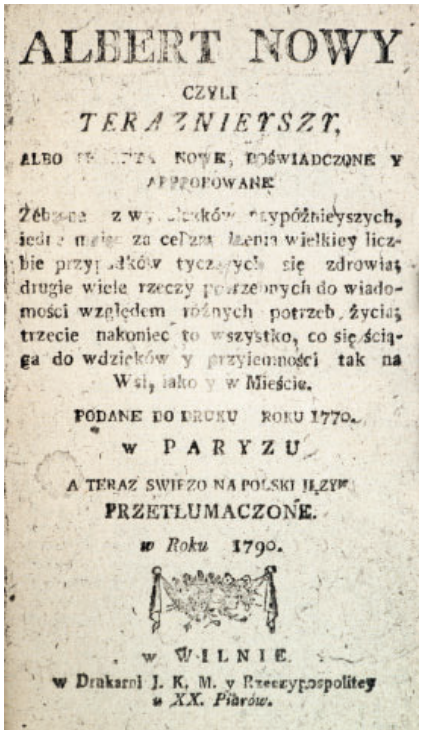

ALBERT NOWY
CZYLI
TERAZNIEYSZY,
ALBO [illegible] NOWE, DOŚWIADCZONE Y APPROBOWANE
Żebrane z wy[illegible]ków naypóźnieyszych, iedne [illegible] za celem [illegible]enia wielkiey liczbie przy[illegible]dków tyczących się zdrowia; drugie wiele rzeczy potrzebnych do wiadomości względem różnych potrzeb życia; trzecie nakoniec to wszystko, co się ściąga do wdzięków y przyiemności tak na Wsi, iako y w Mieście.
PODANE DO DRUKU ROKU 1770.
w PARYZU
A TERAZ SWIEZO NA POLSKI JĘZYK
PRZETŁUMACZONE.
w Roku 1790.
w WILNIE.
w Drukarni J. K. M. y Rzeczypospolitey u XX. Piarów.

1. Lekarski poradnik domowy. 1790.

ALEXANDRI
AB ALEXANDRO, IVRISPERITI
NEAPOLITANI, GENIALIUM dierum libri sex, varia ac recondita eruditione referti:
Nunc postremùm infinitis mendis quibus antea squallebat liber pulcherrimus, quanta fieri potuit diligentiæ perpurgati atque in pristinum nitorem restituti.
PARISIIS.
Apud Ioannem Macæum sub scuto Britanniæ in monte Divi Hilarij.
1570

2. A. Alessandri. Naukowe ciekawostki. 1570.

3. F. Arias. Gwiazda zaranna. 1749.

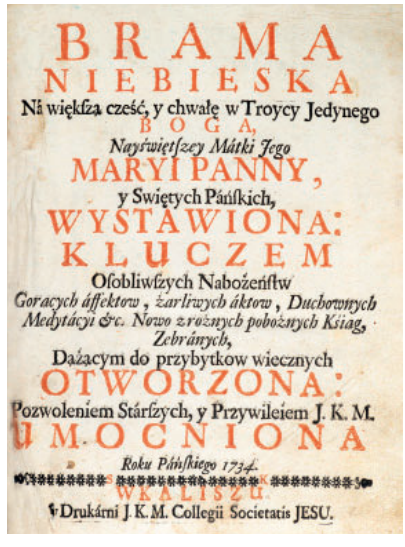

BRAMA
NIEBIESKA
Ná większą cześć, y chwałę w Troycy Jedynego
BOGA,
Nayświętszey Mátki Jego
MARYI PANNY,
y Swiętych Páńskich,
WYSTAWIONA:
KLUCZEM
Osobliwszych Nabożeństw
Goracych áffektow, żarliwych áktow, Duchownych Medytácyi &c. Nowo z różnych pobożnych Kśiąg, Zebránych,
Dążącym do przybytkow wiecznych
OTWORZONA:
Pozwoleniem Stárszych, y Przywileiem J. K. M.
UMOCNIONA
Roku Páńskiego 1734.
WKALISZU.
w Drukárni J. K. M. Collegii Societatis JESU.

4. Brama niebieska. 1734.

skiego (1700-1755) staroście stokliskiemu Jerzemu Matuszewiczowi – w dedykacji szczegółowa genealogia tego rodu. W przedmowie historia Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Całostronicowa rycina z wizerunkiem Maryi i wypisanymi jej dziesięcioma cnotami, które były podstawą reguły mariańskiej. Rytował **Paweł Jędrzejowski** (czynny 1745-1786),

CHWAŁA
Dobrego Pasterza
JEZUSA CHRYSTUSA
i Iego prawdziwych Owieczek
WESELE,
na Psalmie dwudziestym trzecim
UGRUNTOWANE.
1769.

5. Chwała Dobrego Pasterza. 1769.

6. Słownik języka francuskiego. 1740.

grafik i wydawca, pracujący w Warszawie i Zamościu. Zachowane tylne lico dawnej opr. kartonowej. Noty własnościowe. K. tyt. we współczesnej kopii. Przebarwienia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

4. **Brama Niebieska** na większą cześć, y chwalę w Tróycy Jedynego Boga, Nayświętszey Matki Jego Maryi Panny, y Świętych Pańskich wystawiona; Kluczem Osobliwszych Nabożeństw Gorących affektów, żarliwych aktów, duchownych medytacyi etc. Kalisz 1734. Drukarnia J.K.M. Collegii Societatis Jesu, 4°, s. [10], 561, [4], **2 drzeworyty całostronicowe (w tym jeden z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej),** opr. skóra na desce z okuciami srebrnymi w kształcie serc z wiązanym inicjałem „Maria", połączone z szeroką srebrną klamrą spinającą. 1800,-

Estreicher ani Nowy Korbut nie notują. Na przedniej wyklejce odręczna adnotacja o historii tego egzemplarza, datowana dnia 27 maja 1861 roku. Modlitewnik zawierający, obok kalendarza świąt i świętych, liczne nabożeństwa i formularze niedzielne na cały rok liturgiczny. Ślady po zalaniu marginesów kilkunastu kart, drobne zabrudzenia pap. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica IV)

5. **Chwała Dobrego Pasterza** Jezusa Chrystusa i Iego prawdziwych Owieczek Wesele, na Psalmie dwudziestym trzecim ugruntowane. B.m. 1769. B.w., 8°, s. 31, winietki (drzeworyty), opr. pap. 700,-

E.XIV, 232. Egzegeza i rozważania nad Psalmem 23 („Pan jest pasterzem moim") – każdy z wersetów objaśniony obszernym komentarzem. Na końcu przydana modlitwa. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

6. **Dictionnaire de l'Académie Françoise.** Troisième édition. T. 1-2 (w 2 wol.). Paris (Paryż) 1740. Chez Jean-Baptiste Coignard, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [7], s. 904; k. [2], s. 989, jednolite opr. z epoki, skóra. 1800,-

Na k. tyt. podpisy własnościowe Stanisława Grabowskiego. Oficjalny słownik języka francuskiego opracowany przez Akademię Francuską. Akademia Francuska (Académie Française) została powołana w 1635 r. przez Ludwika XIII z inicjatywy kardynała Richelieu. Jednym z jej głównych celów była i jest po dziś dzień troska o czystość i opieka nad językiem francuskim. Wielkim przedsięwzięciem Akademii było opracowanie oficjalnego słownika języka francuskiego. Jego pierwsza edycja obejmująca cały alfabet ukazała się w 1694 r. Od tego czasu, co kilkadziesiąt lat pojawiają się kolejne wydania. **Wybitne dzieło o kulturotwórczym charakterze.** Opr.: brązowa skóra, na grzbietach tłocz. i złoc. dekoracja oraz szyldziki z tytulaturą, na wyklejkach pap. marm. Defekty opr. wzdłuż krawędzi grzbietów. Stan dobry.

– Traktat o magii przyjaciela Heweliusza –

7. Franckenberg Abraham. Gemma magica oder Magisches Edelgestein, das ist Eine kurtze Erklärung des Buchs der Natur nach dessen sieben grösten Blättern auff welchem beydes die Göttliche und Natürliche Weißheit durch Gottes Finger hinein geschrieben, zu lesen ist…zum Druck übergeben und befördert durch einen Liebhaber des sel. Autoris. Mit Begnadigung und Freyheit des Apollinis und der Musen. Amsterdam 1688. B.w., 8°, s. 159, opr. skóra z tyt. na licu i tłocz. 3600,-

Ze zbiorów Zbigniewa Rzeszotarskiego de Lehndorff (heraldyczna tuszowa pieczęć własnościowa). Traktat o magii autorstwa Abrahama von Franckenberga (1593-1652), śląskiego alchemika, mistyka i różokrzyżowca. Urodzony w Ludwigsdorfie (dziś Bystre pod Oleśnicą), uczył się w gimnazjum w Brzegu, a następnie w Lipsku i Jenie. W 1623 r. poznał w Zgorzelcu Jakuba Boehme, słynnego śląskiego gnostyka doby renesansu. Pod jego kierownictwem powstały grupy przyjaciół gnozy i Różokrzyża, a później także rycerski Zakon Trupiej Czaszki. W roku 1641 wyjechał przez Kraków, Warszawę i Toruń do Gdańska, **gdzie zaprzyjaźnił się z Janem Heweliuszem, brał udział w prowadzonych przez niego obserwacjach astronomicznych** i zapoznał się z systemem kopernikańskim. Efektem tych bogatych doświadczeń jest oferowane dzieło, które **łączy w sobie elementy alchemii, astrologii i astronomii**. Autor zmarł w roku 1652, pochowany został w kościele zamkowym w Oleśnicy. Drobne marginalia z epoki, ubytki 3 początkowych marginesów, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.** *(Patrz tablica III)*

– Fortyfikator radziwiłłowskich Kiejdan –

8. Freitag Adam. Architectura militaris nova et aucta oder Newe vermehrte Fortification, Von regular Vestungen, von irrregular Vestungen und Aussen wercken von praxi Offensiva und Defensiva […] Amsterdam 1642. Bey Daniel Elzevier, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [3], s. 194, [2], **tabl. ryc. 35 (miedzioryty rozkł.)**, tabel rozkł. 8, opr. z epoki, perg. 4000,-

E. XVI, 318. Bogato ilustrowane trzyczęściowe dzieło o fortyfikacjach autorstwa Adama Freitaga (1608-1650), pochodzącego z Torunia inżyniera wojskowego i profesora medycyny, służącego w armii Republiki Zjednoczonych Prowincji, a w Rzeczypospolitej pozostającego **na służbie u księcia Janusza Radziwiłła** (m.in. w czasie wyprawy smoleńskiej), który następnie mianował go swoim lekarzem, a także profesorem matematyki w liceum kiejdańskim. **Freitag fortyfikował Birże i Kiejdany**, był **doradcą przy rozbudowie umocnień miejskich w Toruniu**. Oferowana praca, stanowiąca dzieło życia autora, przyniosła mu powszechne uznanie i stała się klasycznym podręcznikiem fortyfikacji tzw. staro-holenderskiej. Frontispis przedstawia alegorię architektury wojskowej. Dedykacja Freitaga dla królewicza Władysława, późniejszego króla Władysława IV (pisana w 1630 r. do pierwszego wydania, koronacja 1632 r.). **35 rozkładanych miedziorytów** przedstawia plany fortyfikacji, ich poszczególne fragmenty, elementy systemów obronnych wraz z detalami konstrukcji i procesem ich wznoszenia. **Dwie z rycin sygnowane na płycie przez Wilhelma Hondiusa** (1597-ok. 1652), nadwornego sztycharza Władysława IV, od 1636 r. zatrudnionego w Gdańsku. Opr.: perg. naturalny, w górnej partii grzbietu wypisana odręcznie tytulatura. Pieczątki i sygnatury biblioteczne. Drobne zaplamienia i zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz tablica II)

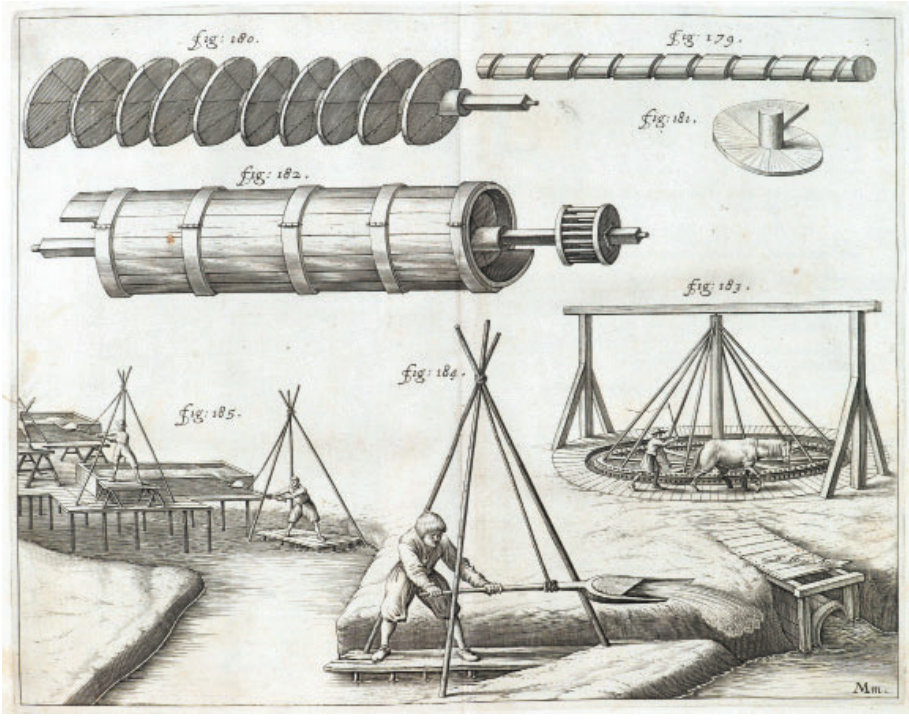

8. A. Freitag. Architectura militaris. Dzieło inżyniera w służbie Radziwiłłów.1642.

9. Furgault Mikołaj. Dykcyonarz starożytności dla Szkół Narodowych. Warszawa 1779. W Drukarni J.K.Mci y Rzeczypospolitey uprzywileiowaney Gröllowskiey, 8°, k. [9], s. 367, [5], winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. płsk. 600,-

E.XVI, 370. Słownik terminów i pojęć związanych z historią starożytną (przede wszystkim Grecja i Rzym), przeznaczony do użytku szkolnego. Adaptacja dzieła francuskiego historyka Nicolasa Furgaulta (1705-1795), **opracowana przez Grzegorza Piramowicza** (1735-1801), poetę, pedagoga, jezuitę, członka Komisji Edukacji Narodowej, sekretarza Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych. **Książka wydana w drukarni Michała Gröllа** (1722-1798) – jednej z najlepszych i najnowocześniejszych oficyn polskich końca XVIII w. Opr.: ciemnobrązowy płsk, na licach pap. marm. Dawne i współczesne wpisy własnościowe. Otarcia, ślady po owadach, zabrudzenia i zaplamienia. Stan dobry.

– Synom Ojczyzny ku przestrodze –

10. Garczyński Stefan. Anatomia Rzeczypospolitey-Polskiey Synom Oyczyzny ku przestrodze y poprawie tego co z kluby wypadło mianowicie, o sposobach; zámnożenia Polskę ludem pospolitym, konserwowania dziatwy wieskiey [!] przez niedostátek y niewygody márnie ginącey, y wprowadzenia handlow y manufaktur zágranicznych. dáwniey spisana, z przydátkami teraz wydana. B.m. [Warszawa], b.r. [1751]. [Drukarnia jezuitów], 4°, k. [8], s. 352, k. [6], opr. z epoki, płsk. 9000,-

E.XXXVI/2, 338. **Wydanie drugie, ocenzurowane względem edycji pierwszej, która ukazała się w tym samym roku.** Najgłośniejszy traktat polityczny Stefana Garczyńskiego (ok. 1690-1755), wojewody poznańskiego, pisarza politycznego, stronnika Sasów na polskim tronie, jak sam stwierdza obmyślony i napisany w trakcie pobytu na leczeniu w Berlinie w 1742 r. Dzieło zawiera krytykę

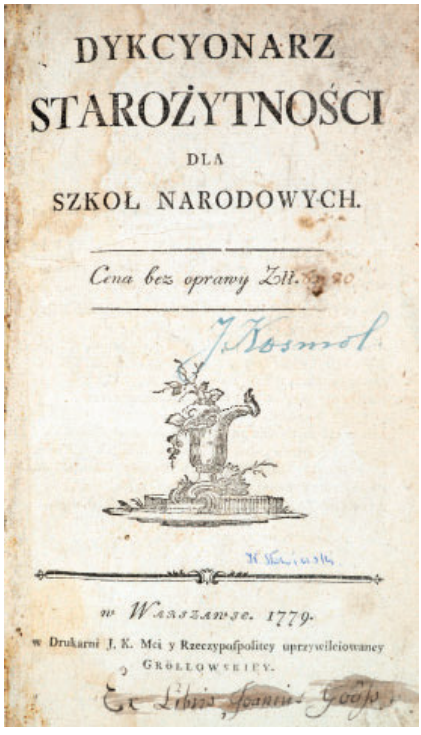
DYKCYONARZ
STAROŻYTNOŚCI
DLA
SZKOŁ NARODOWYCH.
Cena bez oprawy Złł. [illegible] 20
J. Kosmol
w Warszawie. 1779.
w Drukarni J. K. Mci y Rzeczypospolitey uprzywileiowaney
GRÖLLOWSKIEY.

9. Dykcyonarz starożytności. 1779.

11. Gazeta Wolna Warszawska. 1794.

rzeczywistości społecznej w Polsce oraz rady mające na celu poprawę bytu społeczeństwa i stanu państwa polskiego (m.in. potępienie liberum veto). Autor dostrzega fatalny stan gospodarczy kraju – nierozwinięty przemysł i słabość miast, brak manufaktur, niewydajny i anachroniczny system podatkowy, tragiczna infrastruktura drogowa, skostniałe stosunki własnościowe. W postulatach jest jednak umiarkowany: jeden dzień w tygodniu wolny od pańszczyzny, wysokie podatki dla dysydentów i Żydów. Garczyński wdrażał opisywane pomysły w swoich dobrach, m.in. wprowadzając oczynszowanie chłopów w miejsce pańszczyzny. Liczne błędy w paginacji będące wyróżnikiem tej edycji – właściwa liczba stron to 334 (E. pierwotnie nie rozróżnia obu edycji z 1751 r., errata dopiero w uzupełnieniach). Na k. tyt. miedziorytowa winieta z Orłem Białym. Noty i wpisy własnościowe S. Kuczkowskiego, w tym na tylnej wyklejce „klątwa" rzucona na potencjalnego złodzieja książki „Kto ią ukradnie niech mu ręka odpadnie". Brak s. 353-360. Ubytek skóry w górnej partii grzbietu, otarcia opr. Przebarwienia i zażółcenia. Stan dobry.
(Patrz tablica III)

– Powstanie kościuszkowskie –

11. Gazeta Wolna Warszawska. Nr 20-53 (1 lipca-25 października 1794). Warszawa 1794. B.w. 4°, s. 269-696, opr. z epoki płsk z szyldzikiem i tłocz. 4000,-

E. XVII, 55. **Główna gazeta władz powstania kościuszkowskiego.** Ukazywała się tylko w czasie insurekcji kościuszkowskiej, od 26 kwietnia 1794 r. w miejsce dotychczasowej „Gazety krajowej" (wydawał ją targowiczanin Tadeusz Włodek, który po wybuchu powstania cudem ocalił głowę i umknął z miasta, zaś pismo przejął 24-letni pracownik redakcji Antoni Lesznowski). Pod jego redakcją, pismo ukazujące się już jako „Gazeta Wolna Warszawska", było przez długi czas najważniejszym periodykiem informacyjnym w objętej insurekcją Warszawie. Ukazało się 55 numerów, ostatni 3 listopada 1794 r., w przeddzień rzezi Pragi. **Gazeta zawiera olbrzymi materiał źródłowy do historii insurekcji**

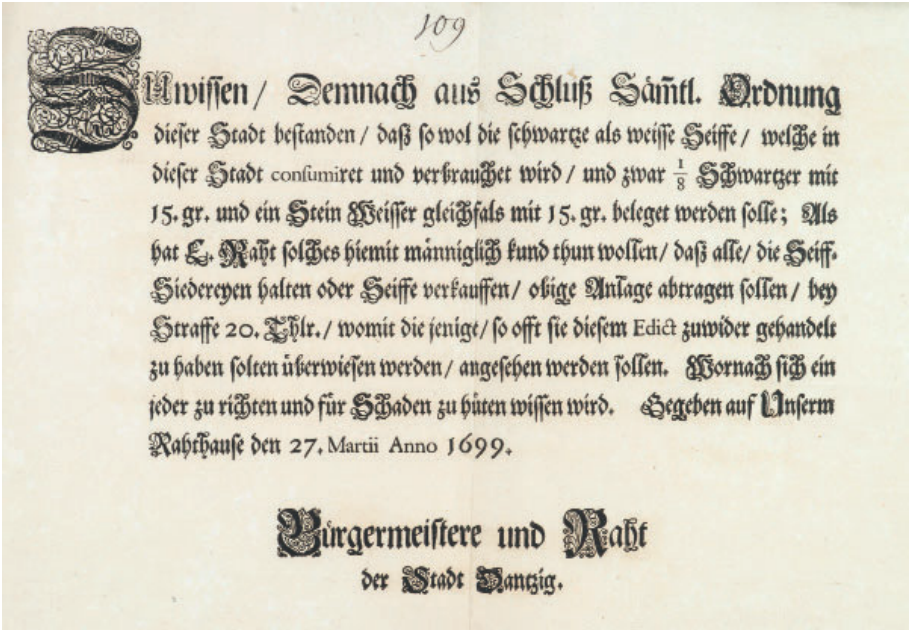

109

Wissen / Demnach aus Schluß Sämtl. Ordnung dieser Stadt bestanden / daß so wol die schwartze als weisse Seiffe / welche in dieser Stadt consumiret und verbrauchet wird / und zwar $\frac{1}{8}$ Schwartzer mit 15. gr. und ein Stein Weisser gleichfals mit 15. gr. beleget werden solle; Als hat E. Raht solches hiemit männiglich kund thun wollen / daß alle / die Seiff-Siedereyen halten oder Seiffe verkauffen / obige Anlage abtragen sollen / bey Straffe 20. Thlr. / womit die jenige / so offt sie diesem Edict zuwider gehandelt zu haben solten überwiesen werden / angesehen werden sollen. Wornach sich ein jeder zu richten und für Schaden zu hüten wissen wird. Gegeben auf Unserm Rahthause den 27. Martii Anno 1699.

Bürgermeistere und Raht der Stadt Dantzig.

13. Obwieszczenie gdańskiej Rady Miejskiej w sprawie cen mydła. 1699.

kościuszkowskiej, w tym odezwy, zarządzenia i wiadomości z bieżących działań władz powstańczych, raporty poszczególnych oddziałów wojska polskiego oraz doniesienia ze stolic europejskich. Po upadku powstania i zajęciu Warszawy przez Rosjan, wydawnictwo wznowiono pod zmienionym tytułem, jako „Gazetę Warszawską" (w styczniu 1795, przy wsparciu władz rosyjskich wydawnictwo przeszło z powrotem w ręce Tadeusza Włodka). Brak s. 415-416, 511-526, 595-598, zakreślenia tekstu piórem z epoki, zażółcenia i zbrązowienia papieru, ślady zalania marginesów. Stan ogólny dobry. **Bardzo rzadkie**.
(Patrz tablica III)

– Zarządzenia gdańskich władz –

12. [Gdańsk]. Anweisung, wornach diejenigen Bürgere welche bey dem Canon exerciren wollen, sich werden zu richten haben. Dantzig (Gdańsk) 1733. Gedruckt bey Thomas Johann Schreiber, 4°, k. [4], brosz. 800,-

E.XII, 179 (podaje mylną liczbę k.). **Instrukcja dla mieszczan chcących pełnić służbę przy armatach.** Zawiera podstawowe informacje niezbędne kanonierom – od zasad bezpieczeństwa w czasie strzelania i przebywania na terenie baterii po wiadomości o kalibrach dział i odpowiadającym im kulom, o prochu i technikach ładowania. Broszury takie były wielokrotnie wydawane na polecenie władz gdańskich w związku z obowiązkiem obrony miasta przez osoby posiadające obywatelstwo miejskie. Nierozcięty oryginalny arkusz drukarski. Stan dobry. **Rzadkie.**

13. [Gdańsk]. [Obwieszczenie Rady Miejskiej w sprawie cen mydła]. Dat. 27 marca 1699 r. Bifolium, k. [1]; 33 x 39,5 cm, bez opr. 600,-

Obwieszczenie informujące o wilkierzu władz miejskich Gdańska regulującym **handel i ceny mydła w mieście**. Określono taksy dla mydła białego i czarnego oraz ustanowiono karę 20 talarów dla nieprzestrzegających zarządzenia. Obwieszczenie podpisano: Burmistrz i Rada Miasta Gdańska. Stan bardzo dobry.

Verordnung
E. Edlen und Hochweisen
Raths
Der Stadt Dantzig/
Wornach sich die sämtliche Bürgerschafft beym Lerm in diesen unruhigen Zeiten zu richten hat.
DANTZIG/
Gedruckt durch E. Edl. Raths und des Gymnasii Buchdruckern Johann-Zacharias Stellen/
Anno 1697.

14. Gdańsk. Ogłaszanie alarmów. 1697.

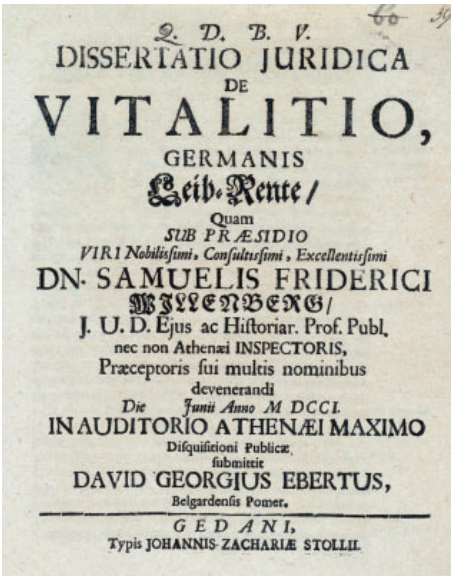
Q. D. B. V.
DISSERTATIO JURIDICA
DE
VITALITIO,
GERMANIS
Leib-Rente/
Quam
SUB PRÆSIDIO
VIRI Nobilissimi, Consultissimi, Excellentissimi
DN. SAMUELIS FRIDERICI
WILLENBERG/
J. U. D. Ejus ac Historiar. Prof. Publ.
nec non Athenæi INSPECTORIS,
Præceptoris sui multis nominibus
devenerandi
Die Junii Anno M DCCI.
IN AUDITORIO ATHENÆI MAXIMO
Disquisitioni Publicæ
submittit
DAVID GEORGIUS EBERTUS,
Belgardensis Pomer.
GEDANI,
Typis JOHANNIS ZACHARIÆ STOLLII.

15. Gdańsk. Dzieło prawnicze. 1701.

14. [Gdańsk]. Verordnung E. Edlen und Hochweisen Raths der Stadt Dantzig, wornach sich die sämmtliche Bürgerschafft beym Lerm in diesen unruhigen Zeit zu richten hat. Dantzig (Gdańsk) 1697. Gedruckt durch E. Edl. Raths und des Gymnasii Buchdruckern Johann-Zacharias Stollen, 4°, k. [2], brosz. 600,-

E. nie notuje. Wilkierz gdańskiej Rady Miejskiej **w sprawie ogłaszania alarmu w mieście** „w tych niespokojnych czasach". Zawiera informacje o alarmowych sygnałach dźwiękowych (dzwony, trąby) i instrukcje, co powinni czynić obywatele po ich usłyszeniu (z uwzględnieniem podziałów na poszczególne kwartały miasta). Stan dobry.

– Prace prawnicze S. F. Willenberga i jego uczniów –

15. [Gdańsk]. Ebert David Georg. Dissertatio iuridica de Vitalitio, Germanis Leib-Rente [...] Gedani (Gdańsk) b.r. [1701?]. Typis Johannis Zachariae Stolli, 4°, s. 35, bez opr. 300,-

E. nie notuje. Rozprawa prawnicza poświęcona rencie dożywotniej, przedstawiona w Gdańskim Gimnazjum Akademickim przed Samuelem Fryderykiem Willenbergiem (1663-1748), historykiem prawa, teologiem, profesorem prawa i historii w tymże gimnazjum. Tzw. **Athenaeum Gedanense**, którego rozkwit przypada na wiek XVII, reprezentowało wysoki poziom nauczania i zajmowało jedno z czołowych miejsc w ówczesnym systemie szkolnictwa w Polsce, zyskując także uznanie zagranicą. Akademicki poziom naukowy i korzystne warunki pracy ściągały tu licznych znakomitych pedagogów, absolwenci zaś, udając się na dalszą naukę, przyjmowani byli z reguły na III rok studiów. Stan bardzo dobry.

16. [Gdańsk]. Schlieff Daniel Gabriel. Militia auxiliaria [...] Gedani (Gdańsk) b.r. [1715?]. Typis Johannis Zachariae Stolli, 4°, s. 44, [6], bez opr. 400,-

E.XXXIII, 28. Rozprawa poświęcona służbie wojskowej, prawu do obrony i wojnie sprawiedliwej przedstawiona w Athenaeum Gedanense pod kierunkiem Samuela Fryderyka Willenberga. Na końcu noty i utwory gratulacyjne gdańskich i pomorskich uczonych. Stan dobry.

SAMVEL. FRIDER. WILLENBERGII,
I. V. DOCT. EIVSDEM AC HISTOR. PROF. PVBL.
ET ATHEN. GEDAN. INSPECTORIS,
COMMENTATIO IVRIDICA,
DE
INIVRIA,
QVAE MORTVIS ILLATA,
Oder:
Ob und wie man die Verſtorbenen
beſchimpfen könne?
IENAE, APVD IO. FRID. KREBSIVM, 1745.

18. S. Willenberg. Commentatio iuridica. 1745.

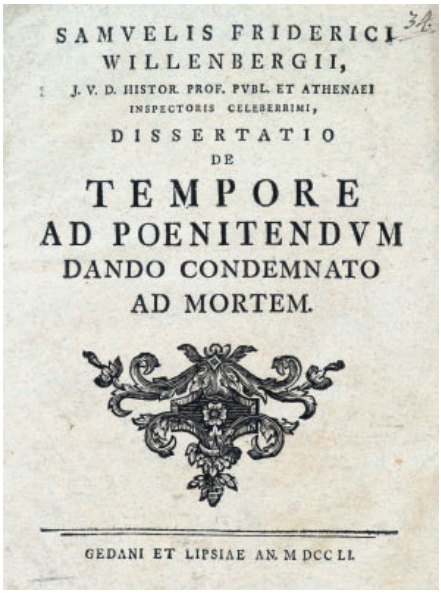
SAMVELIS FRIDERICI
WILLENBERGII,
J. V. D. HISTOR. PROF. PVBL. ET ATHENAEI
INSPECTORIS CELEBERRIMI,
DISSERTATIO
DE
TEMPORE
AD POENITENDVM
DANDO CONDEMNATO
AD MORTEM.
GEDANI ET LIPSIAE AN. M DCC LI.

19. S. Willenberg. Rozprawa prawnicza. 1751.

17. [Gdańsk]. Wahl Fryderyk. Dissertatio juridica de obligatione alternativa [...] Gedani (Gdańsk) b.r. [1731?]. Typis Thomae Johannis Schreiber, 4°, k. [1], s. 51, [3], winietka, inicjał (drzeworyty), bez opr. 400,-

E. nie notuje. Traktat prawniczy o zobowiązaniu przemiennym autorstwa Fryderyka Wahla, gdańskiego prawnika związanego z Gdańskim Gimnazjum Akademickim. Zobowiązanie przemienne jest formą zobowiązania dłużnego, która pozwala dłużnikowi wybrać z kilku alternatyw rodzaj świadczenia wykonywanego na rzecz wierzyciela. Praca powstała pod opieką Samuela F. Willenberga. Stan bardzo dobry.

18. [Gdańsk]. Willenberg Samuel Fryderyk. Commentatio iuridica de iniuria, quae mortuis illata, oder Ob und wie man die Verstorbenen beschimpfen könne? Ienae (Jena) 1745. Apud Io. Frid. Krebsium, 4°, s. 34, [6], bez opr. 400,-

E. nie notuje. Komentarz prawniczy poświęcony niesprawiedliwości wyrządzanej zmarłym. Autorem był Samuel Fryderyk Willenberg (1663-1748), teolog, profesor prawa i historii w Gdańskim Gimnazjum Akademickim, tzw. Athenaeum Gedanense. Stan bardzo dobry.

19. [Gdańsk]. Willenberg Samuel Fryderyk. Dissertatio de tempore ad poenitendum dando condemnato ad mortem. Gedani et Lipsiae (Gdańsk i Lipsk) 1751. B.w., 4°, s. 16, bez opr. 400,-

E. nie notuje. Rozprawa prawnicza poświęcona przyznawaniu czasu na odbycie pokuty skazanym na śmierć. Autorem był Samuel Fryderyk Willenberg (1663-1748), teolog, profesor prawa i historii w Gdańskim Gimnazjum Akademickim, tzw. Athenaeum Gedanense. Drobne zagniecenia, poza tym stan bardzo dobry.

20. [Gdańsk]. Willenberg Samuel Fryderyk. Tractatio iuris ecclesiastici de excessibus et poenis clericorum. Von Denen Verbrechen und Straffen der Geistlichen. Ienae (Jena) 1740. Sumtibus Joh. Philippi Haasii, 4°, s. 48, winietki (drzeworyty), bez opr. 400,-

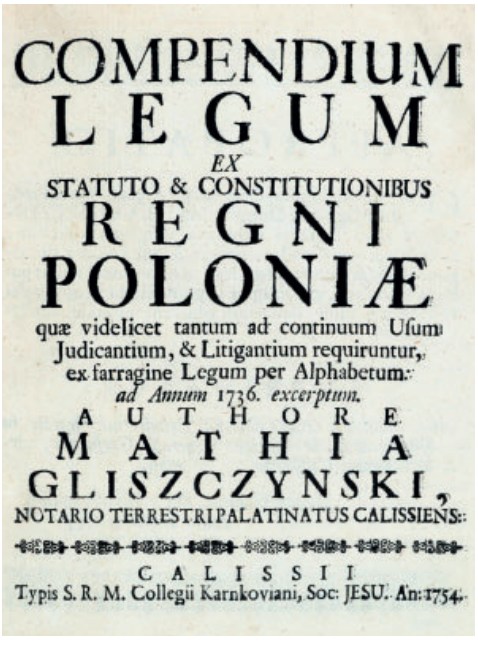
COMPENDIUM
LEGUM
EX
STATUTO & CONSTITUTIONIBUS
REGNI
POLONIÆ
quæ videlicet tantum ad continuum Usum
Judicantium, & Litigantium requiruntur,
ex farragine Legum per Alphabetum:
ad Annum 1736. excerptum.
AUTHORE
MATHIA
GLISZCZYNSKI,
NOTARIO TERRESTRI PALATINATUS CALISSIENS:
CALISSII
Typis S. R. M. Collegii Karnkoviani, Soc: JESU. An: 1754.

21. M. Gliszczyński. Prawa Rzeczypospolitej. 1736.

ZBIOR
DZIEJOPISOW POLSKICH
WE CZTERECH TOMACH
ZAWARTY
TOM CZWARTY
KRONIKA
SARMACYI EUROPSKIEY
ALEXANDRA
HRABI
GWAGNINA
RYCERZA PASSOWANEGO
ROTMISTRZA J. K. MCI.
NIEGDYŚ w KRAKOWIE
DRUKOWANA.
CONJUNCTIS VIRIBUS
w WARSZAWIE
w Drukarni J. K. Mci y Rzeczypospolitey
u XX. Societatis Jesu
Roku Pańskiego 1768.

22. A. Gwagnin. Kronika. 1768.

E. nie notuje. Rozprawa prawnicza poświęcona przewinom i karom osób należących do stanu duchownego. Tekst w języku łacińskim. Autorem był Samuel Fryderyk Willenberg (1663-1748), teolog, profesor prawa i historii w Gdańskim Gimnazjum Akademickim, tzw. Athenaeum Gedanense. Stan bardzo dobry.

– Roty przysiąg i wykaz sejmów –

21. Gliszczyński Mateusz. Compendium Legum ex statuto et constitutionibus Regni Poloniae quae videlicet tantum ad continuum usum Judicantium, et Litigantium requiruntur, ex farragine Legum per alphabetum: ad annum 1736 excerptum. Calissii (Kalisz) 1754.Typis S. R. M. Collegii Karnkoviani, 4°, s. [4], 231, [5], tabl. 1 (rozkł.), finaliki i ozdobniki w drzeworycie, opr. płsk. 600,-

E. XVII, s. 172. Dzieło zawiera wypis ustaw i praw z konstytucji sejmowych Rzeczypospolitej, **roty przysiąg** oraz **wykaz sejmów** do Sejmu pacyfikacyjnego w Warszawie w 1736 r. za panowania Augusta III Sasa. Na rozkładanej tablicy **wizerunek przykładowego drzewa genealogicznego** oraz tabela nazw pokrewieństw. Druk prężnie działającej kaliskiej drukarni prowadzonej przy tamtejszym kolegium jezuickim. Dwie k. nlb. z początku oraz tablica we współczesnej kopii. Stan dobry.

22. Gwagnin Aleksander. Kronika Sarmacyi Europskiey [...] niegdyś w Krakowie drukowana. Warszawa 1768. Drukarnia J.K.Mci y Rzeczypospolitey u XX. Societatis Jesu, folio, k. [6], s. 714, k. [4], liczne winietki i inicjały (drzeworyty), opr. z epoki, skóra. 5000,-

E.XVII, 483. Edycja w ramach serii „Zbiór Dzieiopisów Polskich" Franciszka Bohomolca (obok kroniki Gwagnina wydano kronikę Bielskiego, Stryjkowskiego i Kromera). Dzieło jest kronikarskim zapisem

dziejów Polski doprowadzonym do początków panowania Zygmunta III Wazy. Następnie idą kroniki W. Ks. Litewskiego, Ziemi Ruskiej, Pruskiej, Inflant, Żmudzi, „Ziem Zamorskich", kronika W. Ks. Moskiewskiego oraz Grecji, Bałkanów, Wołoszczyzny, ziem naddunajskich, a także państw azjatyckich. Kronika ta przez dziesiątki lat była dla naszych przodków jednym z podstawowych źródeł wiedzy o Polsce i świecie. Aleksander Gwagnin (1534-1614), nobilitowany historyk pochodzenia włoskiego, rotmistrz wojska polskiego, kupiec, brał udział w wojnach z Moskwą, za zasługi wojenne na sejmie lubelskim 1569 r. pasowany na rycerza, w 1571 r. otrzymał indygenat. Opr.: brązowa skóra, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura oraz bogata dekoracja z motywami roślinnymi, na licu bordiura z ornamentu meandrowego, na wyklejkach pap. marm. Noty z przełomu XVIII i XIX w., w tym informujące o zakupie książki przez Jana Chotkiewicza [!] od Józefa Ledóchowskiego (za 200 zł) oraz zapiska o pożyczeniu dzieła pt. „Kucharz doskonały" p. Baranieckiemu wraz z naznaczonym terminem zwrotu. Na przednim licu przecięcia skóry, miejscami zabrudzenia i przebarwienia. Stan dobry.
(Patrz tablica IV)

– Opisanie miast Prus Królewskich i Książęcych –

23. Hartknoch Christoph. Alt- und Neues Preussen oder Preussischer Historien zwey Theile. Cz. 1-2 (1 wol.). Franckfurt u. Leipzig (Frankfurt i Lipsk) 1684. In Verlegung Martin Hallervorden, Buchhändlern in Königsberg [Królewiec], Druckts Johann Andreae, folio, s. [36], 668, [62], frontispis (miedzioryt), **portretów 8 (miedzioryty), tabl. ryc. 7 (miedzioryty), mapy 2 (miedzioryty** rozkł.), **w tekście 84 miedziorytów** (w tym 4 całostronicowe), opr. z epoki pergamin. 22 000,-

E. XVIII, s. 47. **Wydanie 1.** Jedno z najcenniejszych dzieł dotyczących dziejów Prus Królewskich i Książęcych, autorstwa Krzysztofa Hartknocha (1644-1687), historyka prawa polskiego, nauczyciela w Gdańsku i Toruniu, wykładowcy Akademii w Królewcu. Dzieło składa się z dwóch części. W pierwszej omówiono pochodzenie, wierzenia i obyczaje dawnych Prusów, w drugiej okres rządów krzyżackich. Praca imponuje olbrzymim materiałem ikonograficznym. Otwiera ją portret Krzysztofa Hartknocha i okazały frontispis, na osobnych tablicach znajduje się siedem portretów (m.in. króla Jana III Sobieskiego), **całostronicowe widoki miast, m.in.: Braniewa, Gdańska, Elbląga, Królewca i Torunia oraz dwie rozkładane mapy Prus. W tekst wkomponowano 84 miedziorytów przedstawiających widoki miast, w tym 35 mniejszych widoków miast z terenu dzisiejszej Warmii i Mazur** (m.in.: Bartoszyce, Działdowo, Ełk, Frombork, Kętrzyn, Lidzbark Warmiński, Malbork, Nidzica, Pasym, Pisz, Prabuty, Węgorzewo), wizerunki wielkich mistrzów krzyżackich z ich herbami (m.in. Ulryk von Jungingen), portrety władców, uczonych (m.in. Mikołaj Kopernik), sceny rodzajowe i zwierzęta. Na stronie 350 „rycina z operowanego żołądka" (Estreicher). Ryciny do dzieła sztychowali Johann Ulrich Kraus i Johann Jakob Vogel. Pieczątki własnościowe. Kilkanaście kart z rozerwaniami oraz postrzępieniami marginesów, niewielkie ślady zalania oraz zabrudzenia marginesów. Stan ogólny dobry. **Mocne odbitki graficzne. Rzadkie.**
(Patrz tablica I i ilustr. na str. następnej)

24. Histoire de l'Académie Royale des Sciences. Année MDCCXXII. Avec les Mémoires de mathématique et de physique, pour la même année. Tiréz de registres de cette Académie. Amsterdam 1727. Chez Pierre de Coup, 8°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [4], s. 204, 526, **tabel i tabl. ryc. 23 (rozkł., miedzioryty)**, opr. z epoki, skóra. 600,-

Rocznik naukowy francuskiej Królewskiej Akademii Nauk za rok 1722. Królewska Akademia Nauk została założona w 1666 r. przez Ludwika XIV jako jedna z pierwszych tego typu instytucji i od tego czasu stanowi jedną z ważniejszych korporacji naukowych na świecie. W oferowanym tomie znalazły się artykuły dotyczące zagadnień **z zakresu matematyki, chemii, fizyki, astronomii, botaniki i innych nauk przyrodniczych, m.in.: obserwacje zaćmień Słońca i Księżyca,** charakterystyka postępu arytmetycznego i jego własności, wiadomości o kataraktach oczu, a także lista patentów uznanych przez Akademię. Opr.: brązowa skóra, na grzbiecie szyldziki z tytulaturą oraz bogate tłocz. i złoc. zdobienia z motywami roślinnymi, na wyklejkach pap. marm., brzegi k. barw. Pieczątki szczecińskiej biblioteki szkolnej: „Fr. Wilh. Schule Stettin". Współczesne podpisy własnościowe. Otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

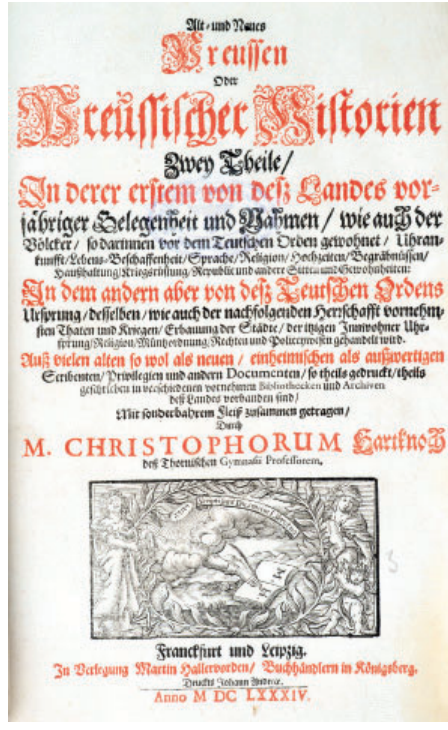

23. C. Hartknoch. Dzieje Prus Królewskich i Książęcych. 1684.

23. Z widokami miast Prus Wschodnich. 1684.

25. Plantarum indigenarum. 1788-1792. Zielnik. 300 kolorowanych miedziorytów.

– Bogato ilustrowany zielnik –

25. [Hochenleitter Lukas – nakładca]. Plantarum indigenarum et exoticarum icones ad vivum coloratae, oder Sammlung nach der Natur gemalter Abbildungen inn- und ausländischer Pflanzen, für Liebhaber und Beflissene der Botanik. Herausgegeben von einer Gesellschaft Kräuterkenner. Roczniki 1-5 (1788-1792). Wien und Leipzig (Wiedeń i Lipsk) 1788-1792. L. Hochenleitter u. Co., 4°, karty tyt. z winietkami ryt. (miedz. kolor.), k. [5], **tabl. ryc. 60 (miedz. kolor.);** k. [5], **tabl. ryc. 60 (miedz. kolor.);** k. [7], **tabl. ryc. 60 (miedz. kolor.);** k. [3], **tabl. ryc. 60 (miedz. kolor.);** k. [3], **tabl. ryc. 60 (miedz. kolor.);** opr. z epoki płsk z bogatymi złoc. 7000,-

Niniejszy egzemplarz to kompletny zbiór pierwszych pięciu roczników (całość obejmowała 8 roczników), zawierający łącznie **300 pięknie kolorowanych ręcznie miedziorytów z wizerunkami roślin** oraz 5 kart tytułowych z kolorowanymi ręcznie winietkami. Wykonane wg rysunków J. Lachenbauera, sztychowane przez Ignaza Albrechta. Na początku każdego rocznika znajduje się wykaz i krótki opis roślin ułożony alfabetycznie, zgodnie z nazwami łacińskimi, dalej w tejże kolejności umieszczone zostały ryciny. **Efektowna oprawa z epoki** w brązowy półskórek, grzbiet podzielony zwięzami wypukłymi na 6 pól, w jednym z nich tytulatura, w pozostałych złocone ornamenty roślinne. Kilka tablic z drobnymi zabrudzeniami, grzbiet opr. z niewielkimi ubytkami, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie w tak dużym zbiorze.**

– Opisanie Inflant –

26. [Inflanty]. Ceumern Caspar von. Theatridium Livonicum oder kleine Liefländische Schaubühne [...] Cz. 1-2 (1 wol.). Riga (Ryga) 1690. In Verlegung

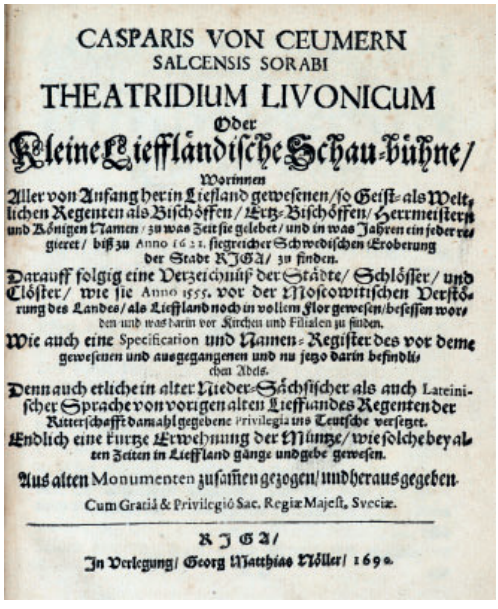
CASPARIS VON CEUMERN
SALCENSIS SORABI
THEATRIDIUM LIVONICUM
Oder
Kleine Liefländische Schau-bühne/
Worinnen
Aller von Anfang her in Liefland gewesenen/ so Geist- als Weltlichen Regenten als Bischöffen/ Ertz-Bischöffen/ Herrmeistern und Königen Namen/ zu was Zeit sie gelebet/ und in was Jahren ein jeder regieret/ biß zu Anno 1621. siegreicher Schwedischen Eroberung der Stadt RIGA/ zu finden.
Darauff folgig eine Verzeichnüß der Städte/ Schlösser/ und Clöster/ wie sie Anno 1555. vor der Mosowitischen Verstörung des Landes/ als Liefland noch in vollem Flor gewesen/ besessen worden und was darin vor Kirchen und Filialen zu finden.
Wie auch eine Specification und Namen-Register des vor deme gewesenen und ausgegangenen und nu jetzo darin befindlichen Adels.
Denn auch etliche in alter Nieder-Sächsischer als auch Lateinischer Sprache von vorigen alten Liefflandes Regenten der Ritterschafft damahl gegebene Privilegia ins Teutsche versetzet.
Endlich eine kurtze Erwehnung der Münze/ wie solche bey alten Zeiten in Liefland gänge und gebe gewesen.
Aus alten Monumenten zusammen gezogen/ und heraus gegeben.
Cum Gratiâ & Privilegio Sac. Regiæ Majest. Sveciæ.
RIGA/
In Verlegung/ Georg Matthias Nöller/ 1690.

26. C. Ceumern. Opisanie Inflant. 1690.

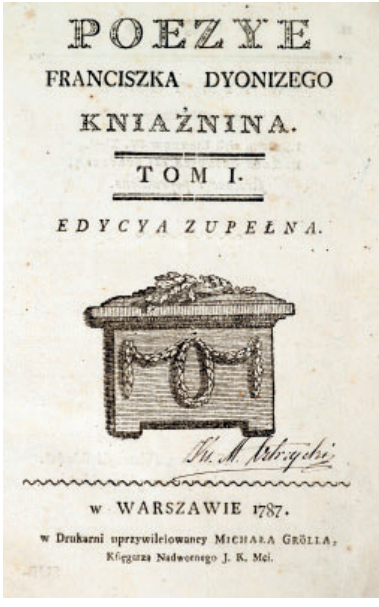
POEZYE
FRANCISZKA DYONIZEGO
KNIAŹNINA.
TOM I.
EDYCYA ZUPEŁNA.
w WARSZAWIE 1787.
w Drukarni uprzywileiowaney MICHAŁA GRÖLLA, Księgarza Nadwornego J. K. Mci.

27. F. D. Kniaźnin. Poezye. 1787-1788.

Georg Matthias Nöller, 4°, k. [4], 58, 146, winieta (miedzioryt), opr. późniejsza, płsk. 2000,-

E.XIV, 132. Historiograficzno-krajoznawcze dzieło poświęcone Inflantom, opracowane przez inflanckiego szlachcica Caspara von Ceumern (zm. 1692). W części pierwszej kalendarium władców (wielcy mistrzowie Zakonu Kawalerów Mieczowych, **królowie Polscy**) i biskupów, listy miast, zamków, klasztorów i kościołów, krótkie opisanie poszczególnych miast i zamków oraz zestawienie szlacheckich rodów. Część drugą stanowią **dokumenty i przywileje, w tym wystawiane przez polskich władców od Zygmunta Augusta do Zygmunta III Wazy.** Oferowany egzemplarz bez części trzeciej. Na odwrocie k. przedtyt. miedzioryt heraldyczny z herbem Inflant. Opr.: brązowy płsk marm., na licach pap. marm., brzegi k. barw. Otarcia opr., podkreślenia, poza tym stan bardzo dobry.

27. Kniaźnin Franciszek Dionizy. Poezye. Edycja zupełna. T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa 1787-1788. Druk Michał Gröll, 4°, s. XII, 255, [9]; [4], 280; 264, [6], liczne winietki i finaliki w drzeworycie, opr. z epoki płsk z bogatymi złoc. 2800,-

E.XIX, 342. Zbiór poezji Franciszka Dionizego Kniaźnina (1750-1807), oświeceniowego poety, dramaturga i tłumacza. Kniaźnin tworzył w stylistyce rokoka i klasycyzmu, czasem jednak łamiąc konwencje. Spod jego pióra wychodziły polskie i łacińskie bajki, ody, sielanki i erotyki oraz **dramaty pisane m.in. na potrzeby teatru w Puławach,** gdzie Kniaźnin mieszkał, korzystając z mecenatu Czartoryskich (kilka utworów autor dedykował Czartoryskim). T.1. zawiera liryki (w tym słynny poemat „Do wąsów"); t. 2. – poematy, opery i wiersze (Matka Spartanka, Balon, Cyganie); t. 3. – bajki i powieści. **Efektowna oprawa z epoki** w brązowe półskórki z szyldzikami z tytulaturą i bogatymi złoceniami. Nieaktualne pieczątki własnościowe. W kilku miejscach strony porysowane ołówkiem, drobne zabrudzenia pap., na wyklejkach notatki z epoki, drobne pęknięcie skóry w t. 1. Stan ogólny dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie w komplecie.** *(Patrz tablica IV)*

– Treny J. Kochanowskiego –

28. Kochanowski Jan. Jan Kochanowski. Cum gratia et priuilegio S. R. M. Za dozwoleniem Ich M. Panów Kochanowskich. Kraków 1611. W Drukarni Andrzeja Piotrkowczyka K.I.M. Typographa, 4°, s. [8], 287, opr. pperg. 8000,-

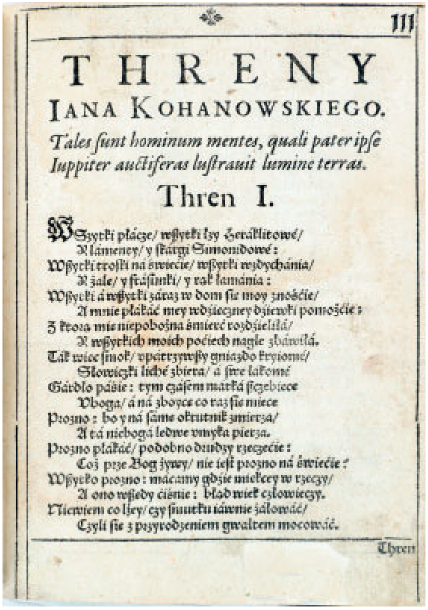

111

THRENY
IANA KOHANOWSKIEGO.

Tales sunt hominum mentes, quali pater ipse
Iuppiter auctiferas lustrauit lumine terras.

Thren I.

WSzytki płácze / wszytki łzy Heráklitowe /
Y łámentY / y skargi Simonidowe :
Wszytki troski ná swiecie / wszytki wzdychánia /
Y żale / y frásunki / y rąk łamánia :
Wszytki á wszytki záraz w dom sie moy znoście /
A mnie płákáć mey wdźięczney dźiewki pomożcie :
Z ktorą mię niepobożna śmierć rozdźieliłá /
Y wszytkich moich poćiech nagle zbáwiłá.
Ták więc smok / upátrzywszy gniazdo kryiome /
Słowiczki liche zbiera / á swe łákome
Gárdło pási : tym czásem matká sczebiece
Vboga / á ná zbóycę co raz sie miece
Prozno : bo y ná sámę okrutnik zmierza /
A tá niebogá ledwe vmyka pierza.
Prozno płákáć / podobno dzierzy rzeczećie :
Coż prze Bog żywy / nie iest prozno ná świećie ?
Wszytko prozno : macámy gdźie mięccey w rzeczy /
A ono wszędy ćienie : błąd wiek człowieczy.
Niewiem co lżey / czy smutku iáwnie żáłowáć /
Czyli sie z przyrodzeniem gwałtem mocowáć.

Thren

28. J. Kochanowski. Dzieła polskie. 1611.

305

Der Wöchentlichen
Historischen Müntz-Belustigung
39. Stück den 28. September 1735.

Eine Schau Müntze, auf den in der Sternseher Kunst Welt-berühmten Johann HEVELIVM zu Danzig.

1. Beschreibung derselben.

Dieses Kunst-Stück des unvergleichlichen A. Karlsteins, zeiget auf der Haupt-Seite das Brustbild des Hevelii, mit völligen Gesichte, im langen und starcken Haar, und bedeckt mit einem Käpplein, mit der Umschrifft: JOHANNES HEVELIVS DANTISCA.nus. CONSVL. d. i. Johann Hevelcke, Danziger Burgermeister.

Auf der Gegen-Seite siehet man einen zur Sonne sich aufschwingenden, und in dieselbe schauenden Adler, mit der Umschrifft: IN SVMMIS CERNIT ACVTE. d. i. In den höchsten Orten siehet er scharf. Im Abschnitt ist zu lesen: Nat. A. 1611. Die 28. Jan. Mort. ipso natali Die A. 1687. d. i. Gebohren im Jahr 1611. 28. Jenner, gestorben am Geburts-Tag 1687.

Qq 2. Histo-

29. Medal ku czci J. Heweliusza. 1735.

E. XIX, s. 363. Z księgozbioru Karola Maychora (odręczny wpis na k. tyt.). Zbiór dzieł polskich Jana Kochanowskiego (1530-1584), dedykowany Janowi Myszkowskiemu, kasztelanowi żarnowskiemu. Zawiera m.in. utwory: **Treny, Odprawa posłów greckich**, Phaenomena, Muza, Satyr, Monomachia, Szachy, Wzór pań mężnych, Proporzec albo Hołd Pruski, O pijaństwie oraz Pieśni. Zabrudzenia papieru, miejscami intensywne, ubytek 1 marginesu naprawiony z dopisanym w epoce tekstem, drobny ubytek pap. bez straty tekstu. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica I)

– Medal Jana Heweliusza –

29. [Köhler Johann David]. Der Wöchentlichen Historischen Münz-Belustigung. Nr 39, 28 września 1735. [Norymberga 1735. Bey Christoph Weigels des ältern Kunsthändlers seel. Wittwe. Gedruckt bey Lorenz Bieling], 4°, s. 305-312, **podobizna numizmatu (miedzioryt)**, bez opr. 300,-

Zeszyt sławnego czasopisma numizmatycznego założonego i wydawanego przez Johanna Davida Köhlera (1684-1755), wybitnego niemieckiego historyka i numizmatyka. Ukazywało się co tydzień od 1729 r. Oferowany numer **poświęcony medalowi upamiętniającemu Jana Heweliusza** (1611-1687), gdańszczanina, najwybitniejszego po Koperniku polskiego astronoma, twórcy nowożytnej selenografii, pierwszego zagranicznego członka angielskiego Royal Society. Prócz opisu numizmatu wiadomości biograficzne o astronomie. Stan bardzo dobry.

– Medal Jana Andrzeja Morsztyna –

30. [Köhler Johann David]. Der Wöchentlichen Historischen Münz-Belustigung. Nr 46, 12 listopada 1749. [Norymberga 1749. Bey Christoph Weigels des ältern Kunsthändlers seel. Wittwe. Gedruckt bey Lorenz Bieling], 4°, s. 361-368, **podobizna numizmatu (miedzioryt)**, bez opr. 300,-

31. J. Lipsius. O igrzyskach gladiatorów i amfiteatrach. 1589-1590.

Zeszyt sławnego czasopisma numizmatycznego założonego i wydawanego przez Johanna Davida Köhlera (1684-1755), wybitnego niemieckiego historyka i numizmatyka. Oferowany **numer poświęcono medalowi upamiętniającemu Jana Andrzeja Morsztyna** (1621-1693), czołowego polskiego poetę doby baroku, podskarbiego wielkiego koronnego, dyplomatę. Prócz opisu numizmatu wiadomości biograficzne o poecie. Stan bardzo dobry.

– Walki gladiatorów –

31. Lipsius Justus. Satvrnalivm sermonvm libri dvo, qui de gladiatoribus. Editio vltima, auctior & ornatior. In quamquid distinctem praestitum sit, pagina altera docebit. Lugdunum Batavorum (Lejda) 1590. Ex Officina Plantiniana apud Franciscum Raphelengium, s. [8], 175, [1], **tabl. ryc. 15** (winno być 16, **miedzioryty, w tym rozkładane**), winietki, inicjały, finaliki (miedzioryty); adl.:
Lipsius Justus. De amphitheatro liber. In quo forma ipsa loci expressa, & ration spectandi cum æneis figuris. Lugdunum Batavorum (Lejda) 1589. Ex Officina Plantiniana apud Franciscum Raphelengium, s. 76, [1], **tabl. ryc. 3** (**miedzioryty rozkł.**), 1 miedzioryt w tekście; acc.:
Lipsius Justus. De amphitheatris quae extra Romam libellus. In quo forma eorum aliquotet typi. Lugdunum Batavorum (Lejda) 1589. Ex Officina Plantiniana apud Franciscum Raphelengium, s. 83-106, [2], **3 miedzioryty** w tekście; współopr., 4°, opr. z epoki tektura. 1500,-

Dzieła autorstwa Justusa Lipsiusa (1547-1606), wielkiego renesansowego znawcy antyku, pochodzącego z Flandrii. **Poz. 1. Traktat o igrzyskach gladiatorskich** w starożytnym Rzymie. Pierwsze wydanie opublikowano w 1582 r. Traktat zawiera opis wszelkich aspektów walk gladiatorów, a także wykład stoickich poglądów autora. W tekście znajduje się 15 ilustracji przedstawiających różne techniki

33. P. A. Mattioli. Sławny zielnik. 1000 drzeworytów. 1578.

walki oraz sceny publicznych pokazów umiejętności gladiatorów. **Poz. 2 i 3. to ilustrowane miedziorytami traktaty o architekturze amfiteatrów** w Rzymie i poza nim. Oprawa podniszczona, drobne zabrudzenia pap. Stan ogólny dobry.

32. [Lwów]. Pikulski Gaudenty. Panis quotidianus iuventutis sacrae sive casuista brevi ac facili methodo de practicabilibus in Regno Poloniae casibus difficultates explicans compendiose collectus [...] Leopoli (Lwów) 1759. B.w., 8°, k. [8], s. 844, **tabl. ryc. 4 (miedzioryty),** opr. z epoki, skóra. 500,-

E.XXIV, 274-275. Zwięzły, spisany po łacinie podręcznik teologii moralnej, liturgiki i prawa kanonicznego autorstwa Gaudentego Pikulskiego (zm. 1763), franciszkanina lwowskiego, historyka-kompilatora, spowiednika i opiekuna frankistów (zwolenników ruchu mesjanistycznego Jakuba Franka), któremu największą sławę przyniosło dzieło „Złość Żydowska przeciwko Bogu i bliźniemu..." (Lwów 1758). Na początku tekstu drukowana **dedykacja dla Leona Szeptyckiego, biskupa lwowskiego, dodana tylko do części egzemplarzy tego wydania** (Estreicher). Ryciny przedstawiają: drzewo pokrewieństwa, drzewo powinowactwa, porządek okadzania ołtarza, porządek okadzania hostii. Osiemnastowieczne noty własnościowego lwowskiego duchownego, współczesne wpisy własnościowe. Otarcia, defekty i ślady po owadach na opr., ubytki i zagniecenia krawędzi kilku k., miejscami zaplamienia.

– Sławny XVI-wieczny zielnik –

33. Mattioli Pietro Andrea. Commentaires de Pierre André Matthiole sur les Six Livres de Ped.[anius] Dioscoride Anazarbéen de la matière médecinale, avec certaines tables médecinales, tant des qualités et vertus des simples médicamens, que des remèdes pour toutes maladies, qui peuvent avenir au corps humain, comme

aussi des sentences, mots, et matières traicters es dicts Commentaires mis en françois sur la dernière édition latine de l'autheur par Jean des Moulins; et de nouveau reveuz [!] par iceluy et augmentés, et enrichis de plusieurs pour traicts plus qu'aux précédentes impréssions ensemble une table latine et françoise des noms des herbes contenues esdicts Commentaires. Lyon 1578, folio, s. [137], 848 (winno być 852), frontispis w drzeworycie (na odwrocie portret autora w drzeworycie), **ok. 1000 drzeworytów w tekście**, opr. z epoki pergamin. 9000,-

Słynny, XVI-wieczny zielnik ozdobiony ogromną ilością wizerunków roślin autorstwa P. A. Mattiolego (1501-1578), włoskiego botanika i lekarza okresu renesansu. Dzieło jest rozwinięciem i uzupełnieniem najważniejszej księgi o ziołach czasów starożytnych autorstwa Pedaniosa Dioskurydesa. Ten słynny lekarz grecki, działający w służbie cesarzy rzymskich (żyjący w I w. n.e.), na podstawie własnych i cudzych doświadczeń, napisał traktat „O materii medycznej", podstawową farmakopeę i podręcznik zielarstwa jaki starożytność przekazała czasom nowożytnym. Prezentowana praca Mattiolego jest jego analizą krytyczną, ale także poszerzeniem i uzupełnieniem o prace późniejszych autorów. Pierwsze wydanie ukazało się w 1518 r. Niniejsza edycja odznacza się najobszerniejszym materiałem ilustracyjnym – zawiera około 1000 drzeworytów, przedstawiających nie tylko rośliny, ale i niektóre gatunki zwierząt (ryby, ssaki, owady). Karta tytułowa z figurami alegorycznymi w drzeworycie. Jedna z rycin ręcznie kolorowana. Brak 2 kart indeksu oraz stron 602/603 i 609/610. Pergamin oprawy zabrudzony, grzbiet wzmocniony w epoce dodatkowymi paskami perg., k. tyt. podniszczona (marginesy podklejone pap.), w tekście miejscami zabrudzenia pap. i zalania, liczne podkreślenia i dopiski piórem. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica II)

– Anatomia –

34. Mayer Johann Christoph Andreas. Anatomische Beschreibung der Blutgefässe des menschlichen Körpers. Mit Kupfern. Berlin und Leipzig 1777. G. J. Decker, 8°, s. VIII, 339, [1], **tabl. ryc. 5 (miedzioryty rozkł. ręcznie kolorowane),** opr. z epoki, skóra z bogatymi złoc. 2400,-

Wydanie 1. Traktat medyczny dotyczący układu krwionośnego człowieka autorstwa Johanna Mayera (1747-1801), niemieckiego anatoma, doktora medycyny, wykładowcy pracującego w Berlinie i Frankfurcie. Dołączono **pięć dużych, kolorowanych tablic z przedstawieniem układu krwionośnego człowieka,** wraz ze szczegółowymi objaśnieniami. Efektowna oprawa z epoki w pełną skórę, grzbiet podzielony zwięzami wypukłymi na sześć pól, w drugim polu – szyldzik z tytulaturą, w pozostałych – bogate złocenia. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

– Monitor Ignacego Krasickiego –

35. Monitor. Rok 1766. Nr 1-105 (1 stycznia-31 grudnia). T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1766. W drukarni Mitzlerowskiey, 8°, s. [2], 819, [1], opr. współcz., płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 1500,-

E. XXII, s. 533-534. Kompletny drugi rocznik głównego czasopisma społeczno-politycznego polskiego oświecenia. „Monitor" wychodził od 21 marca 1765 do końca 1785 roku. Czasopismo przepojone duchem racjonalizmu i liberalizmu, odegrało także znaczącą rolę w walce o język narodowy. Wydawnictwo ośmieszało przywary szlacheckie, sarmacki styl życia, poruszało też zagadnienia z zakresu ekonomii, filozofii, polityki, rolnictwa, przemysłu, kultury, edukacji, sądownictwa, historii i literatury. Na łamach „Monitora" publikowali najwybitniejsi przedstawiciele polskiego oświecenia, m.in.: **Ignacy Krasicki (pierwszy redaktor), Franciszek Bohomolec, Jan Albertrandi, Adam Naruszewicz, a także sam Stanisław August.** Nieaktualna pieczątka i podpis. Drobne zażółcenia pap., poza tym stan dobry.

– Wizerunki królów polskich –

36. Mylius Arnold. Principum et Regum Polonorum imagines ad vivum expressae. Quibus adiecte sunt breves singulorum historie et res praeclare gestae,

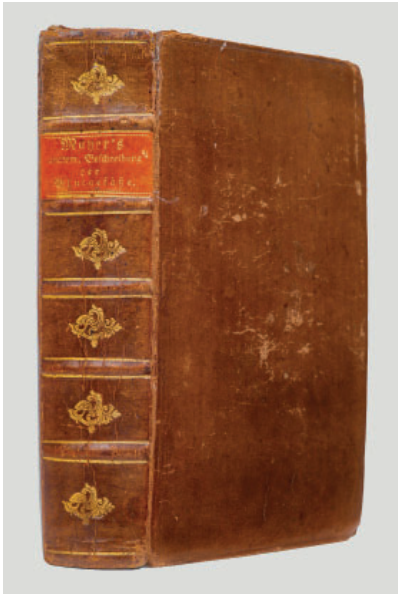

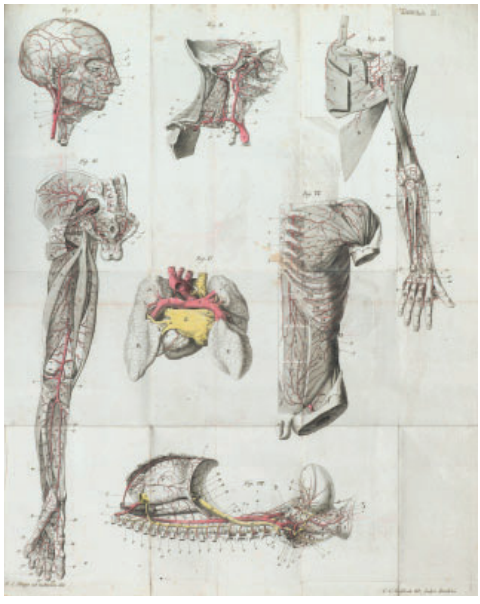

34. J. Mayer. Traktat o układzie krwionośnym. Z 5 tablicami. 1777.

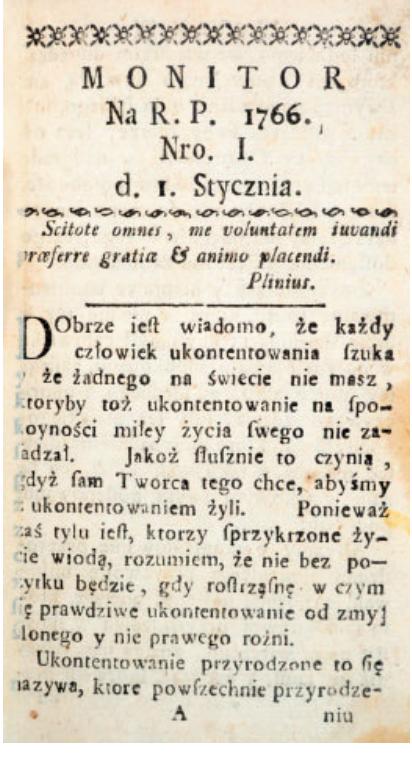

MONITOR
Na R. P. 1766.
Nro. I.
d. 1. Stycznia.

Scitote omnes, me voluntatem iuuandi præferre gratiæ & animo placendi.
Plinius.

DObrze ieſt wiadomo, że każdy człowiek ukontentowania ſzuka y że żadnego na świecie nie maſz, ktoryby toż ukontentowanie na ſpokoyności miley życia ſwego nie zadzał. Jakoż fluſznie to czynią, gdyż ſam Tworca tego chce, abyśmy z ukontentowaniem żyli. Ponieważ zaś tylu ieſt, ktorzy ſprzykrzone życie wiodą, rozumiem, że nie bez pożytku będzie, gdy roſtrząſnę w czym ſię prawdziwe ukontentowanie od zmyſlonego y nie prawego rożni.

Ukontentowanie przyrodzone to ſię nazywa, ktore powſzechnie przyrodzeniu

A

35. Monitor. 1766.

POLONORVM IMAGINES. 5

PREMISLAVS Siue LESCO I.

PREMISLAVS. Venda Principe mortua, Reſpub. curaierum, deficiente ſtirpe Regia, duodecim Palatinis commiſſa eſt. Non diu illi communi imperio Remp. adminiſtrarant, cùm tot difficultates ſeſe vndiq; obtulere, partim bellis ab externis illatis: partim domeſticis cõtrouerſiis ſopiendis & componendis, vt denuo indicarent præſtare vni alicui Principatum attribui. Accideratq; tum oportunè, vt Moraui in Polonorum fines excurrerent, omnia, quacunque ibant, miſerabiliter vaſtarent, nec ferè eſſet, qui à Polonis iis refiſteret, cùm Premiſlaus vir quidem prudens & magni animi, ſed plebeius, aſtu hoſtes circumuenit, parua manu obruit, vicit, atq; omnibus ſpoliis exuit, patriamq; vniuerſam ab eorum immanitate liberauit. Hoc facinore diuulgato omnium conſentientium voris Princeps eligitur ac proclamatur, nomineq; Leſci, à Lechi nomine derivato, tum temporis ob memoriam Lechi populo grato, appellatur, anno à nato Chriſto 760. Tranquillè Remp. moderato imperio adminiſtrauit. Hoſtibus tota vita terrori fuit. Quàm dia regnauerit, quaue morte ſublatus ſit, non conſtat.

Nulla ſalrem prole relicta, è viris excellit.

Cromerus libro ſecundo.

A 5 LESCH.

36. A. Mylius. Portrety królów Polski. 1594.

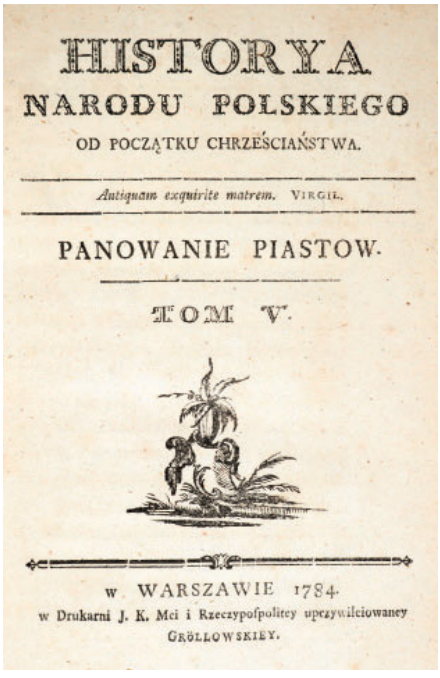
HISTORYA
NARODU POLSKIEGO
OD POCZĄTKU CHRZEŚCIAŃSTWA.
Antiquam exquirite matrem. VIRGIL.
PANOWANIE PIASTOW.
TOM V.
W WARSZAWIE 1784.
w Drukarni J. K. Mci i Rzeczypospolitey uprzywileiowaney
GRÖLLOWSKIEY.

37. A. Naruszewicz. Historya narodu. T. V. 1784.

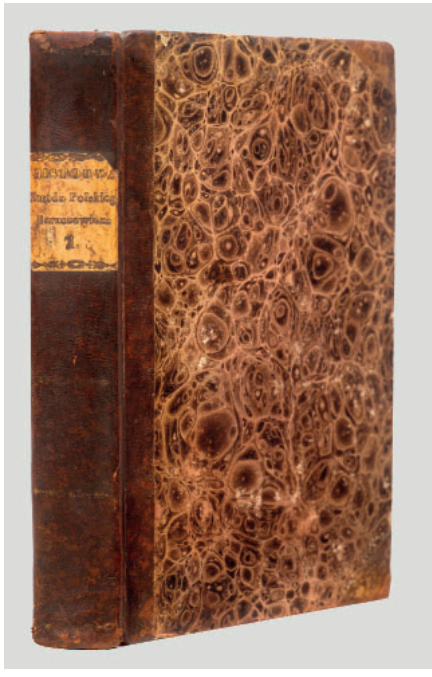

38. A. Naruszewicz. Historya narodu. T. VII. 1786.

ut lectori et oculos et animum simul his quasi speculo humane vite inspiciendo pascere liceat. Coloniae Agrippinae (Kolonia) 1594. Typis Godefridi Kempensis, folio, s. 72, k [1], **portrety w tekście 43 (miedzioryty),** inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. perg. 6000,-

E.XXII, 654. Dzieło wydane przez Arnolda Myliusa (1540-1604), niemieckiego drukarza i księgarza działającego w Kolonii. **Składają się na nie krótkie życiorysy władców i królów polskich od legendarnego Lecha do Stefana Batorego, z których każdy opatrzono miedziorytowym portretem.** Wizerunki monarchów wzorowane są na słynnym cyklu portretów wykonanych przez Tomasza Tretera (1547-1610), kanonika warmińskiego, poetę, filologa, sekretarza Anny Jagiellonki, Stefana Batorego i Zygmunta III Wazy. Poczet Myliusa – znacznie powszechniej dostępny od treterowego „Regum Poloniae icones" – przyczynił się do utrwalenia w świadomości Polaków tych przedstawień jako źródła wyobrażeń o ich władcach. Koloński drukarz zadedykował pracę biskupowi krakowskiemu kardynałowi Jerzemu Radziwiłłowi. Finaliki i inicjały skomponowane z wykorzystaniem charakterystycznych ornamentów renesansowych i manierystycznych (rollwerki, ornamenty okuciowe, kaboszony, rauty, wici roślinne, ornamenty kandelabrowe). Opr.: perg. naturalny, na przednim licu tłocz. i barw. tytulatura. Brak portretu kardynała Radziwiłła oraz k. z dedykacją. Karta tyt. w starannej kopii. Egz. po konserwacji. Stan dobry.
(Patrz tablica II)

37. Naruszewicz Adam. Historya narodu polskiego od początku chrześcijaństwa. Panowanie Piastów. T. V. Warszawa 1784. W Drukarni J.K.Mci i Rzeczypospolitey uprzywileyowaney Gröllowskiej, 4°, k. [2], s. XLII, [4], 492, k. [17], opr. płsk z szyldzikiem, brzegi kart barwione. 600,-

E.XXIII, 49. **Wydanie 1**. Najważniejsze dzieło w dorobku biskupa Adama Naruszewicza (1733-1796), blisko związanego z królem Stanisławem Augustem Poniatowskim. W 1775 roku monarcha zlecił mu napisanie nowego, całościowego opracowania historii narodowej. Przystępując do pracy biskup zebrał

ogromny materiał archiwalny, przez wiele lat pracował nad nim specjalny zespół kopistów, który przepisywał dokumenty dotyczące historii Polski. Prace prowadzone w Polsce uzupełniono kwerendami we Włoszech i Szwecji. W ten sposób powstał ogromny, liczący ponad 200 tek, zbiór odpisów materiałów źródłowych potocznie nazywany „Tekami Naruszewicza". Chronologicznie dzieło obejmowało wydarzenia od czasów przedhistorycznych do ślubu Władysława Jagiełły z Jadwigą w 1386 r., stanowiło pierwsze w historiografii polskiej, ujęte w duchu oświecenia, w pełni naukowe opracowanie dziejów Polski. Oferowana, pierwsza edycja obejmowała tylko tomy II-VII. Tom V obejmuje dalsze dzieje Polski dzielnicowej aż do zjednoczenia Królestwa przez Władysława Łokietka. Przetarcia oprawy. Zażółcenia, nieliczne zaplamienia, ślady po owadach na oprawie, poza tym stan dobry.

38. Naruszewicz Adam. Historya narodu polskiego od początku chrześcijaństwa. Panowanie Piastów. T. VII. Warszawa 1786. W Drukarni J.K.Mci i Rzeczypospolitey uprzywileyowaney Gröllowskiej, 4°, s. XXIV, [2], 298, k. [17], opr. płsk z szyldzikiem, brzegi kart barwione. 600,-

E.XXIII, 49. **Wydanie 1.** Tom VII najważniejszego dzieła biskupa Adama Naruszewicza (1733-1796), obejmujący okres zasiadania Andegawenów na polskim tronie. Przetarcia oprawy. Zażółcenia, zaplamienia, poza tym stan dobry.

39. [Nepos Cornelius]. Korneliusza Neposa Życia wybornych hetmanów przekładania JPP. kadetów korp. warszawskiego w VII. klassie literatury uczących się… Warszawa 1783. W Drukarni Nadworney J. K. Mci., 8°, k. [8], s. 182, [1], k. [1], s. LXXI (Wypis chronologiczny), opr. z epoki, płsk ze zdobieniami i supereksklibrisem literowym „J.S.". 400,-

E.XXIII, 81. Tłumaczenie dzieła „De viris illustribus" („O wybitnych mężach") Korneliusza Neposa (ok. 100 p.n.e. – 24 p.n.e.), rzymskiego historyka i biografa, przyjaciela Cycerona, zawierające m.in. biografie słynnych wodzów: Hamilkara, Hannibala, Temistoklesa, Miltiadesa. **Przekład dedykowany Komisji Edukacji Narodowej został przygotowany przez kadetów uczących się w Szkole Rycerskiej** pod kierunkiem ks. Jana Wulfersa. Na końcu „Regestr życiów i tłumaczów", wśród których wymienieni są m.in.: Józef Wasilewski (1759-1831), późniejszy wykładowca Szkoły Rycerskiej i wolnomularz oraz Adam Jan Radzimiński (1765-po 1820), szambelan królewski. Za Regestrem następuje „Wypis chronologiczny przedniejszych spraw greckich, perskich i rzymskich do lepszego rozumienia Korneliusza potrzebny". Nieaktualna pieczęć heraldyczna. Ślady po owadach, drobne zabrudzenia pap. Stan ogólny dobry.

– Wojny z Moskwą i Kozakami –

40. Piasecki Paweł. Chronica gestorum in Europa singularium. Accurrate ac fideliter conscripta. Ad utilitatem publicam divulgata et typis expressa. Cracoviae (Kraków) 1645. In Officina Typographica Francisci Caesarij, folio, k. [2], s. 619, [1], winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. z epoki perg. z tłocz., zwięzy wypukłe. 6000,-

E.XXIV, 230 (wariant bez portretu autora). **Wydanie 1.** Wpisy własnościowe (Andrzeja Zaleskiego ze Smaszew, sekretarza królewskiego oraz Hieronima Adama Ponińskiego herbu Łodzia, starosty kopanickiego i wschowskiego, kasztelana rogozińskiego i gnieźnieńskiego). Główne dzieło historyczne Pawła Piaseckiego (1579-1649), biskupa, historyka i kronikarza. Obejmuje wydarzenia XVI i XVII wieku, zawiera wiele interesujących szczegółów do historii Polski z okresu wojen z Moskwą i Kozakami. Wiek XVI autor opracował w oparciu o prace swoich poprzedników: Joachima Bielskiego, Dymitra Solikowskiego, wydarzenia od rokoszu Zebrzydowskiego opisywał już na podstawie własnych wspomnień i zebranych dokumentów. Autor, relacjonując zatargi króla ze szlachtą, opowiada się po stronie szlachty. Krytycznie odnosi się także do prohabsburskiej polityki Zygmunta III, szczególnie mocno atakuje obecnych na dworze króla jezuitów zarzucając im brak orientacji w sprawach politycznych. **Zaraz po wydrukowaniu kronika wzbudziła wiele kontrowersji i wywołała liczne pisma polemiczne atakujące autora i jego rodzinę.** Kronika cieszyła się dużą popularnością na Zachodzie i przez wiele lat stanowiła ważne źródło wiedzy o Polsce i Polakach. Brak karty drugiej (z pochwała-

41. A. Pope. Esej o człowieku. 1745.

42. G. della Porta. O fizjonomii. 1650.

mi) oraz 10 kart indeksu. Oprawa podniszczona (ubytki narożników naprawiane), miejscami ślady po kornikach, drobne ubytki i zabrudzenia kilku marginesów. Stan ogólny dobry.
(Patrz tablica II)

41. **Pope Alexander**. Essai sur l'homme [...] Traduction françoise en Prose [...] Lusanne – Genève (Lozanna – Genewa) 1745. Chez Marc-Michel Bousquet et Compagnie, 4° (duże), frontispis (miedzioryt), s. XXIV, 116, **portret 1 (miedzioryt)**, **tabl. ryc. 4 (miedzioryty)**, winiety (miedzioryty), opr. z epoki, skóra. 2200,-

Piękne wydanie jednego z najważniejszych dzieł Alexandra Pope'a (1688-1744), poety, tłumacza i satyryka, czołowego twórcy angielskiego oświecenia. „Esej o człowieku" to poemat filozoficzny prezentujący założenia systemu etycznego, którego źródłem jest Bóg. Utwór (wyd. I 1733-34) zyskał uznanie wśród najwybitniejszych myślicieli europejskich i szybko doczekał się przekładów na inne języki. Oferowana edycja z równoległym tekstem angielskim i francuskim, **ozdobiona kunsztownymi rycinami** – frontispis i winiety sygn.: „Delamonce invenit. Soubeyran sculpsit"; winieta na k. tyt. oraz portret Karola Fryderyka Badeńskiego, któremu zadedykowano książkę, sygn.: „gravé par Will"; tablice sygn. „Delamonce inv. et delin. Gallimard sculp." (według kompozycji Ferdinanda Delamonce rytowali Pierre Soubeyran, Johann Georg Will i Claude Olivier Gallemard). Opr.: brązowa skóra, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura oraz bogate ozdobniki złożone ze stylizowanych ornamentów roślinnych, na licach geometryczna dekoracja tłocz. na ślepo z wykorzystaniem marm. skóry. Na wyklejkach pap. marm. Ekslibrisy. Marginalia dawną ręką. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry. **Elegancki egzemplarz.**

– Odczytywanie charakterów –

42. **Porta Giambattista della.** De humana physiognomonia. Qui ab extimis quae in hominum corporibus conspiciuntur signis, ita eorum naturas, mores & consilia (egregiis ad vivum expressis iconibus) demonstrant, ut intimos animi recessus

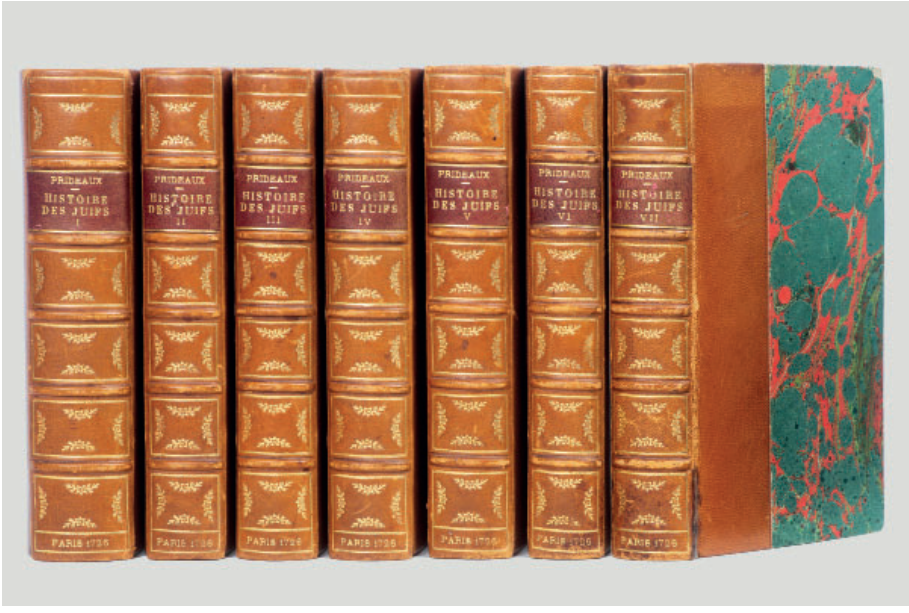

43. H. Prideaux. Historia Żydów. Z biblioteki Potockich. 1726.

penetrare videantur... Rothomagi (Rouen) 1650. Sumptibus Joannis Berthelin, 8°, s. [8], 403, [41], liczne drzeworyty w tekście, opr. perg. z epoki. 1200,-

Bardzo popularne w XVI i XVII w. dzieło dotyczące fizjonomii ludzkich i sztuki odczytywania charakteru na ich podstawie, będące próbą nadania charakteru naukowego wiedzy rozwijanej już przez starożytnych. Drzeworytowe ilustracje (w tym całostronicowe) ukazują podobieństwo typów głów ludzkich i zwierzęcych. Giambattista della Porta (1535-1615), starannie wykształcony włoski uczony i pisarz, interesował się optyką, hydrauliką, matematyką, astronomią, rolnictwem, meteorologią, hiromancją, kryptografią. Jego prace i doświadczenia zaprowadziły go kilkakrotnie przed Trybunał Inkwizycji. Na licach pergaminowej oprawy tłoczone ozdobniki. Zapiski piórem dawną ręką, pieczątka własnościowa. Zabrudzenia i uszkodzenia oprawy, w tekście charakterystyczne plamki (miejscami intensywniejsze), poza tym stan dobry.

– Historia Żydów –

43. Prideaux Humphrey. Histoire des Juifs et des peuples voisins depuis la décadence des Royaumes d'Israël et de Juda jusqu'à la mort de Jésus-Christ [...] traduit de l'Anglais. Nouvelle édition revue, corrigée et augmentée. T. 1-7 (w 7 wol.). Paris (Paryż) 1726. Chez Guilleme Cavelier, 8°, frontispis (miedzioryt), k. [1], s. CXLIV, 427, **tabl. ryc. 7 (miedzioryty), map i planów 3 (miedzioryty rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. 384, **mapa 1 (miedzioryt rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. 466; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. XXIV, 464; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. 526, **mapa 1 (miedzioryt rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. 343, **mapa 1 (miedzioryt rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. 147, adl.:
[Knapski Grzegorz]. Sinonyma seu Dictionarium Polono-Latinum in gratiam et usum Studiosae Juventutis ex Thesauro Gregorii Cnapii [...] nuper collectum de recenti revisum ac recusum. Varsaviae (Warszawa) 1793. Typis Curie S. R. M., 8°, s. 375, jednolite opr. współcz., płsk z szyldzikami, brzegi k. barw. 3600,-

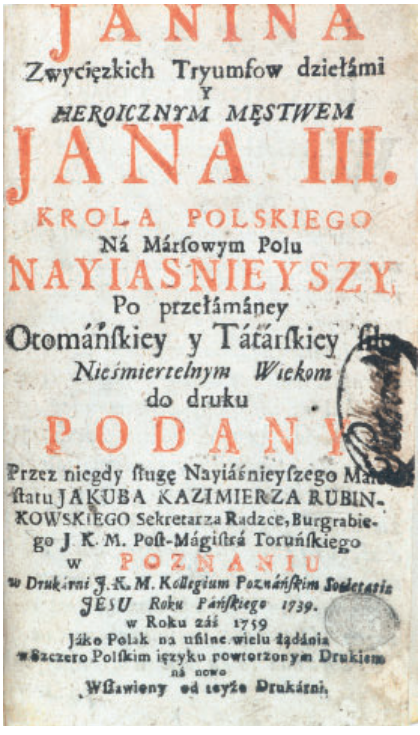
JANINA
Zwycięzkich Tryumfow dziełami
Y
HEROICZNYM MĘSTWEM
JANA III.
KROLA POLSKIEGO
Ná Márſowym Polu
NAYIASNIEYSZY,
Po przełámáney
Otomáńſkiey y Tátárſkiey ſile
Nieśmiertelnym Wiekom
do druku
PODANY
Przez niegdy ſługę Nayiáśnieyſzego Ma
ſtatu JAKUBA KAZIMIERZA RUBIN-
KOWSKIEGO Sekretarza Radzce, Burgrabie-
go J. K. M. Poſt-Mágiſtrá Toruńſkiego
w POZNANIU
w Drukárni J. K. M. Kollegium Poznáńſkim Societatis
JESU Roku Páńſkiego 1739.
w Roku záś 1759
Jáko Polak na uſilne wielu żądánia
w Szczero Polſkim ięzyku powtorzonym Drukiem
ná nowo
Wſtawiony od teyże Drukárni.

44. Czyny wojenne Jana III. 1759.

45. T. Salmon. O Polsce. 1739.

Z biblioteki Potockich – na karcie tyt. słownika Knapskiego odręczny wpis Izabelli Potockiej z Jodko-Narkiewiczów (1914-1972), żony Alfreda Potockiego, ostatniego ordynata łańcuckiego. Z księgozbioru Marka i Charlotty Potockich (suche tłoki). **Poz. 1.** Historia Żydów i ludów sąsiednich autorstwa Humphrey'a Prideaux (1648-1724), anglikańskiego duchownego, orientalisty i historyka. W swej pracy Prideaux przedstawił dzieje Izraelitów od upadku królestw Izraela i Judy do śmierci Chrystusa. Jego ambicją było zwłaszcza opisanie okresu, o którym niewiele wiadomości znalazło się w Biblii – w ten sposób chciał wypełnić lukę między historycznymi księgami Starego Testamentu a Nowym Testamentem. Na miedziorytowych tablicach m.in. sceny biblijne, plany Babilonu, Świątyni Jerozolimskiej oraz mapy regionu i basenu Morza Śródziemnego w różnych okresach. **Poz. 2.** W tomie VII współoprawne wydanie części słynnego **słownika Grzegorza Knapskiego** (1564-1638), poety, dramatopisarza, przystosowane do użytku kolegiów jezuickich (zawiera słownik polsko-łaciński). Ekslibrisy (Jägerhof). Opr. brązowy płsk, grzbiety sześciopolowe, w polach 2. szyldzik z tytulaturą, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobniki, na licach pap. marm. Na kartach ślady zawilgocenia, przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. Dzieło Knapskiego po konserwacji.

44. Rubinkowski Jakub Kazimierz. Janina zwycięzkich tryumfów, dziełami y heroicznym męstwem Jana III króla polskiego na Marsowym Polu nayiasnieyszy, po przełamaney otomanskiey y tatarskiey sile. Nieśmiertelnym wiekom do druku podany przez niegdy sługę Nayiaśnieyszego Maiestatu... W roku zaś 1759 jako Polak na usilne wielu żądania w szczero polskim ięzyku powtórzonym drukiem na nowo wstawiony od teyże drukarni. Poznań 1759. W Drukarni J.K.M. Kollegium Poznańskim Societatis Jesu, 8°, k. [241] (winno być 242), **tabl. ryc. 1 (miedzioryt rozkł.), ryc. w tekście 6 (miedzioryty)**, opr. nieco późniejsza, płsk z tłocz. i złoc. 1500,-

E.XXVI, 440-441. **Egzemplarz Władysława Jana Grabskiego** (1901-1970), poety, autora powieści historycznych (odręczna dedykacja). Najgłośniejsze dzieło Jakuba Kazimierza Rubinkowskiego (1668-1749), burgrabiego, rajcy i poczmistrza toruńskiego, pisarza i panegirysty. Apologetyczna biografia i **opis czynów wojennych Jana III Sobieskiego.** Edycja ozdobiona rozkładaną tablicą przedstawiającą chorągiew Mahometa oraz sześcioma miedziorytami w tekście (herb Janina Sobieskich, insygnia władzy, dwa widoki komety, portret wezyra, portret królowej Krystyny). O „Janinie" wspomniał Adam Mickiewicza w VIII księdze „Pana Tadeusza". Opr.: ciemnobrązowy płsk, na licach pap. marm. Brak 1 k., 2 k. w starannej, późniejszej kopii. Spękania i przetarcia oprawy, nieaktualny wpis i pieczątki własnościowe, przebarwienia i zabrudzenia w tekście, krawędzie części k. wzmacniane, poza tym stan dobry.

– Opisanie Polski –

45. Salmon Thomas. Lo stato presente di tutti i paesi, e popoli del mondo, naturale, politico, e morale... volume VII, della Turchia in Europa, delle Isole dell'Arcipelago, Candia, e Morea, del regno della Polonia, e de' Cosacchi Zaporowski. Venezia (Wenecja) 1739. Presso Giambatista Albrizzi Q. Gir., 4°, s. [12], 656, frontispis (miedzioryt), **2 mapy rozkł. (miedzioryty), tabl. ryc. 11 (miedzioryty)**, opr. perg. z epoki. 1600,-

Kompletny egzemplarz. Wydanie 2., włoskie. Tom VII wielotomowego dzieła szkockiego historyka i geografa Thomasa Salmona (1679-1767), zatytułowanego w oryginale „Modern history of the present state of all nations". Tom poświęcony Polsce oraz europejskiej części Turcji. Rozkładane **mapy Polski** i Turcji, wśród ilustracji: piękny widok Konstantynopola, **rozkładany plan Gdańska, całostronicowy widok Warszawy,** portrety Augusta II i Stanisława Leszczyńskiego, słynna scena polowania na niedźwiedzia z użyciem sieci oraz **wizerunek kołtuna (w ówczesnej Europie znanego jako „plica Polonica")**. Przebarwienia oprawy, miejscami niewielkie ubytki marginesów, zażółcenia papieru, poza tym stan dobry.

– Z frontispisem J. Donneta –

46. Schmolck Benjamin. Der mit rechtschaffenen Herzen zu seinem Jesu sich nahende Sünder: in auserlesenen Buß- Beicht- und Communion-Andachten; Deren sich dessen Bußfertige und nach Jesu Liebes-Mahl sich sehnende Seele sowohl zur Beichte als auch zum Gebrauch des theuren Abendmahl des Herrn bedienen kann; Benebst denen in gebundener Schreib-Art abgefaßten Gott-geheiligten alltäglichen Morgen- und Abend-Andachten [...] B.m. 1753. B.w., 8°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [7], s. 288, opr. nieco późniejsza, skóra. 600,-

E. nie notuje. Ćwiczenia duchowe, rozważania i modlitwy pokutne opracowane przez Benjamina Schmolcka (1672-1737), śląskiego duchownego protestanckiego, pastora w Kościele Pokoju w Świdnicy, teologa, poetę, jednego z najbardziej płodnych twórców pieśni religijnych epoki baroku (ponad 1000 utworów), z których wiele weszło na stałe do ewangelickich śpiewników. **Frontispis wykonany przez gdańskiego rytownika i medaliera Johanna Donneta** (sygn. na płycie). Opr.: brązowa skóra marm., na grzbiecie i licach tłocz. i złoc. dekoracja, tytulatura na szyldziku. W dolnej partii grzbietu superekslibris: „J. E. Fürste". Drobne ślady po owadach na grzbiecie i kilku k., miejscami przebarwienia i zabrudzenia. Poza tym stan bardzo dobry.

– Kompendium medyczne wrocławskiego lekarza –

47. Scholz von Rosenau Lorenz. Consiliorum medicinalium, conscriptorum a praestantiss. atque exercitatiss. nostrorum temporum medicis [...] Hanoviae (Hanau) 1610. Typis Wechelianis apud haeredes Ioannis Aubrii, folio, k. [34], kol. 1164, k. [9], opr. współcz. skóra. 6000,-

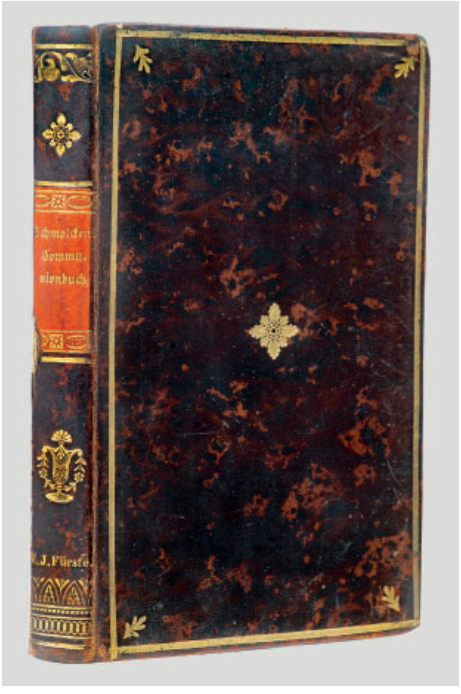

46. Z frontispisem gdańskiego rytownika. 1753.

CONSILIORVM
MEDICINA-
LIVM, CONSCRI-
PTORVM
à
Præstantiss. atque Exercitatiss. nostrorum
temporum Medicis
LIBER SINGVLARIS
HANOVIÆ
Typis Wechelianis apud hæredes Ioannis Aubrii.
M DC X.
Cum priuilegio Cæsa. Matestt. ad annos Decem.

47. L. Scholz. Porady medyczne. 1610.

E. nie notuje. **Kompendium medyczne z końca XVI w.,** opracowane przez Lorentza Scholza (1522-1599), wrocławskiego lekarza, botanika, który otrzymał czeski tytuł szlachecki von Rosenau za osiągnięcia w walce z zarazą pustoszącą Wrocław w 1581 r. W dziele zebrano wiadomości z najważniejszych i najnowszych prac uczonych i medyków, wśród nich znaleźli się m.in.: Johann Aichholtz, Martin Akakia, Julius Alexandrinus, Joachim Baudis, Matteo Corti, Johann Crato von Krafftheim, Joachim Curäus, Jacques Dubois, Andrea Gallo, Caspar Hofmann, Thomáš Jordán, Petrus Monavius, Johannand Kaspar Neeffe (Naevius), Matthäus Ratzenberger, Balthasar Scheider, Abraham Seyller, Petrus Sibyllenus, Johannes Sigismundus, Henricus Stapedius, Matthias Stoius, Hieronimus Stromair, Theodor Zwinger. **Uwzględniono opisy zabiegów, charakterystykę chorób, receptury leków oraz porady higieniczne.** Opr.: ciemnobrązowa skóra, tłocz. na ślepo dekoracja geometryczna. Egzemplarz po fachowej konserwacji. Ślady znaków własnościowych. Miejscami marginalia. Stan bardzo dobry.

– Sejm rozbiorowy –

48. [Sejm rozbiorowy]. Konstytucye publiczne Seymu Extraordynaryinego Warszawskiego pod węzłem Generalney Konfederacyi Oboyga Narodów trwającego. Roku 1773 dnia 19. kwietnia zaczętego, a z limity y sześciu prorogacyi w roku 1775 przy utwierdzeniu Dzieł Generalnych Konfederacyi y rozwiązaniu onychże skończonego. T. 1-2 (1 wol.). Warszawa 1775. W Drukami J.K.Mci y Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum, folio, k. [2], s. 86, 180, k. [4]; s. 287, [1], k. [7], winietki, inicjały, finaliki, herb Rzeczypospolitej (drzeworyty); adl.:
Konstytucye W. X. Litewskiego na Seymie Extraordynaryinym Warszawskim w roku 1773 Kwietnia 19 dnia zaczętym, a w roku 1775 Kwietnia 11 dnia skończonym uchwalone. Warszawa 1775. W Drukami J.K.Mci y Rzeczypospolitey u XX.

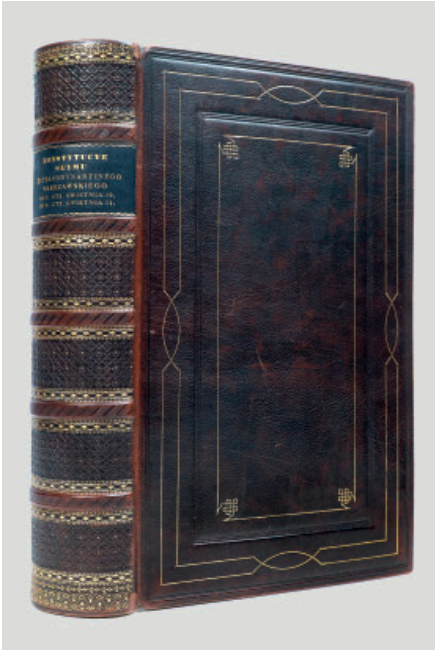

48. Konstytucje sejmu rozbiorowego. 1775.

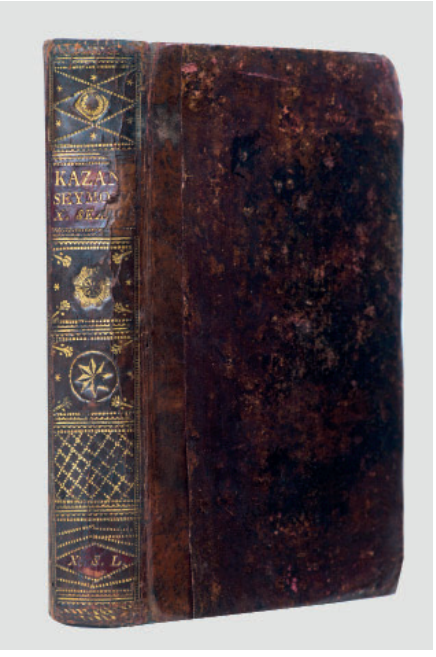

49. P. Skarga. Kazania Seymowe. 1785.

Scholarum Piarum, folio, s. 207, k. [8], winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. współcz., skóra. 3000,-

E.XX, 63. **Druk konstytucji sejmu rozbiorowego, obradującego w latach 1773-1775**, zwołanego pod przymusem zaborców pod węzłem konfederacji, odbywającego się w Warszawie otoczonej przez wojska rosyjskie. Pomimo protestów części posłów, m.in. **Tadeusza Reytana**, na sejmie tym zatwierdzono traktaty rozbiorowe polsko-rosyjskie, polsko-pruskie i polsko-austriackie. Limitowany siedmiokrotnie sejm uchwalił również rozmaite akty ustrojowe **(ustanowienie Rady Nieustającej, Komisji Edukacji Narodowej, określenie praw kardynalnych)** oraz porządkujące politykę fiskalną. Reformy, które miały przynieść uzależnienie od Rosji i osłabić władzę królewską, paradoksalnie wzmocniły i usprawniły rządy w Rzeczypospolitej i podbudowały władzę Stanisława Augusta Poniatowskiego. Opr. luksusowa współczesna: skóra brązowa z bogatą tłocz. i złoc. dekoracją na grzbiecie i geometrycznymi bordiurami na licach, na wyklejkach pap. marm. W tomie pierwszym brak. k. tytułowej. Stan bardzo dobry.

– W ostatnim roku Sejmu Wielkiego –

49. Skarga Piotr. Kazania seymowe [...] w obecności Zygmunta III miane. Podług edycji w Krakowie Roku 1600 przedrukowane. Warszawa 1792. B.w., 8°, s. VII, [1], 259; adl.:
Uwagi o początkowych prawdach religii i o Kościele, który jest składem prawdziwey religii. Warszawa 1785. W Drukarni XX. Missyonarzow, 8°, s. 113, [3], opr. nieco późniejsza, płsk. 2000,-

Poz. 1. E.XXVIII, 149. **Pierwsze wydanie osobne** słynnych „Kazań sejmowych", najbardziej znanego polskiego kaznodziei doby kontrreformacji, księdza Piotra Skargi (1536-1612), jezuity, kaznodziei nadwornego Zygmunta III Wazy. Wydanie na podstawie zbiorowej edycji kazań Skargi tłoczonej w krakowskiej oficynie Andrzeja Piotrkowczyka w 1600 r., zostało przygotowane w ostatnim roku obrad Sejmu Czteroletniego. Pisarstwo Skargi do dziś zachwyca pięknem staropolszczyzny, bogatym,

50. W. Skrzetuski. Prawo polskie. 1782-1784.

51. Biblioteka braci polskich. 1668.

ornamentalnym stylem i kunsztowną konstrukcją retoryczną. **Poz. 2.** E.XXXII, 114. Komentarz objaśniający i tłumaczący główne prawdy wiary (ich dobór w książce różni się od listy znanej ze współczesnego Katechizmu Kościoła Katolickiego). Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie bogata tłocz. i złoc. dekoracja oraz szyldzik z tytulaturą, brzegi k. barw. W dolnej partii grzbietu superekslibris literowy „X. S. L." Drobne defekty i ubytki skóry opr., otarcia. Stan dobry.

50. Skrzetuski Wincenty. Prawo polityczne narodu polskiego. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1782-1784. Druk XX. Pijarów, 8°, s. [10], 405, [8]; [4], 432, [4], opr. z epoki, skóra ze złoc. 1400,-

E. XXVIII, s. 208. **Ze zbiorów Ignacego Daniłowicza** (1787-1843), profesora Uniwersytetu Wileńskiego, jednego z najwybitniejszych historyków prawa polskiego. Pieczęcie własnościowe Franciszka Rawity-Gawrońskiego. Wpis własnościowy „Buhajówka 1856 r.". Historyczne kompendium polskiego prawa politycznego oparte na pracy Lengnicha, uwzględniające rozwój polskiego prawodawstwa za Stanisława Augusta. Zawiera informacje o prowincjach Królestwa Polskiego, o rządzie, o królu i jego prerogatywach, o stanie rycerskim i urzędach stanu rycerskiego, urzędach świeckich i duchownych, o sejmach i sejmikach, o skarbie Rzeczypospolitej itd. Efektowna oprawa z epoki: skóra brązowa z bogatymi złoceniami na grzbiecie. Otarcia oprawy, głównie szyldzików, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

– Rozprawy przywódcy polskich arian –

51. Socyn Faust. Opera omnia in duos tomos distincta [...] T. 1-2 (w 2 wol.). Irenopoli (właśc. Amsterdam) po 1656 (właśc. 1668), folio, k. 11, s. 800 (winno być 814); k. [1], s. 812, k. [5], inicjały, finaliki, ozdobniki (drzeworyty), jednolite opr. z epoki, perg. 3000,-

E.XIII, 46. E.XXVIII, 392-393. Dwa pierwsze woluminy słynnej serii wydawniczej „**Bibliotheca Fratrum Polonorum**", zbierającej pomniki pisarstwa religijnego, teologicznego i polemicznego braci polskich.

Pisma polskich arian wywarły wielki wpływ na myśl europejską. Czytane przez m.in. Isaaca Newtona, Johna Locke'a, Barucha Spinozę, Woltera, przyczyniły się do rozwinięcia idei oświeceniowych w XVIII w. **Oferowane tomy zawierają najobszerniejszy zbiór rozpraw, traktatów i pism o treści teologicznej i filozoficzno-religijnej Fausta Socyna** (1539-1604), włoskiego humanisty, myśliciela religijnego działającego w Polsce, najwybitniejszego teologa braci polskich. Po studiach prawniczych w Lyonie Socyn przebywał na dworze florenckim. W 1579 r. porzucił życie dworskie i poświęcił się reformatorskiej działalności religijnej. Od 1579 r. stale przebywał w Polsce, często odwiedzał Raków i inne ośrodki braci polskich. Z czasem stał się ideowym przywódcą ruchu, stworzył także kierunek w ideologii braci polskich zwany socyanizmem. Każda rozprawa posiada osobną kartę tytułową. Dawne pieczątki biblioteki miejskiej we Wrocławiu oraz nalepka wrocławskiego antykwariatu i księgarni Wilhelma Koebnera. Marginalia i dopiski dawną ręką. Brak portretu Socyna oraz s. 801-814 w t. 1. Drobne pęknięcia perg. przy krawędziach grzbietów, poza tym stan bardzo dobry.

52. Tokarzewski Józef. Slady Niesmiertelney Sławy w Koronie Polskiey Starozytnego Korwinow Domu Dziełami Heroicznemi i Męstwem Utarte Przez Smierc Iasnie Wielmoznego Stanisława Kossakowskiego Kasztelana Kaminskiego, Ostatniego Potomka, Wiekami w Iasnie Wielmoznych Potockich Domu Niezgładzone, w Iasnie Wielmoznym Iozefie Potockim Lezayskim etc. Staroscie Wyrazone [...] Lublin b.r. [1762]. W Drukarni Societatis Jesu, folio, k. [20], bez opr. 500,-

E.XXXI, 185. **Z księgozbioru Wodzińskich w dobrach izbickich** (Izbica Kujawska, wpis). Kazanie o charakterze panegirycznym wygłoszone na pogrzebie Stanisława Kossakowskiego, będące jednocześnie mową pochwalną **na cześć Józefa Potockiego** (1735-1802; cioteczngo brata zmarłego, mecenasa autora, ojca słynnego pisarza Jana Potockiego). W treści liczne wiadomości genealogiczne o rodach Kossakowskich i Potockich i ich koligacjach. Ubytek k. tyt. ze szkodą dla tekstu, zagniecenia i defekty krawędzi k., zaplamienia i zabrudzenia.

53. Tomasz à Kempis. O naśladowaniu Chrystusa Pana księgi cztery. Wilno 1783. W Drukarni J.K.M. przy Akad., 16°, k. [6], s. 432, k. [18], opr. z epoki, skóra. 600,-

E.XXXI, 206. **Wileńska edycja polskiego przekładu** słynnego poradnika życia chrześcijańskiego, opartego m.in. o praktyki ascetyczne wyrastające z nurtu nowej pobożności (devotio moderna), którego autorstwo przypisywane jest najczęściej Tomaszowi à Kempis (właśc. Tomasz Hemerken, ok. 1380-1471), niemieckiemu kanonikowi regularnemu, teologowi i mistykowi. Dzieło cieszyło się ogromną popularnością (po reformacji również wśród protestantów) i przez stulecia było po Biblii najbardziej rozpowszechnioną książką chrześcijańską. Opr.: skóra brązowa, na grzbiecie tłocz. i złoc., brzegi k. barw. Współczesny wpis własnościowy. Drobne pęknięcie skóry grzbietu, poza tym stan bardzo dobry.

54. Wielądko Wojciech Wincenty. Heraldyka, czyli opisanie Familii, y krwi związku Szlachty Polskiey, y W.X. Litt:[ewskiego] z ich herbami... Tom II. Warszawa 1794. B.w., 4º, s. [8], 345-819, **liczne wizerunki herbów w tekście**, opr. późniejsza, płsk. 600,-

E. XXXII, s. 448. Dzieło Wojciecha Wincentego Wielądko (1749-1822) jest w głównej części skrótem z Niesieckiego, którego miejscami przepisuje, uzupełniając nadesłanymi mu informacjami o pominiętych przez tego autora herbach, familiach i ludziach. Dzieło Wielądka wykorzystał z kolei, w przypisach do nowej edycji dzieła Niesieckiego, Jan Nepomucen Bobrowicz. Oferowany tom jest liczbowany od s. 345 (obejmuje: od Baranowski, herbu Grzymała do Bzura, herbu Lis). Niewielkie ślady zalania marginesów, nieliczne ślady po owadach, poza tym stan dobry.

55. [Wielka wojna północna]. Extract Eines Schreibens aus Dantzig, Die von Ihro Groß-Czaar[ischen] Maj[estät] wider die Schwedische Flotte Den 25. 26. 27. Julii glücklich befochtene See-Victoria betreffende. B.m. 1714. B.w., 4°, k. [2], brosz. 400,-

Wiadomość **(ekstrakt z relacji przesłanej z Gdańska)** o pokonaniu szwedzkiej floty przez siły cara Piotra I w bitwie opodal Wysp Alandzkich w czasie wielkiej wojny północnej (1714 r.). Zwycięstwo

O NASLADOWANIU
CHRYSTUSA
PANA
KSIĘGI CZTERY,
PRZEZ WIELEBNEGO
TOMASZA z KEMPIS,
Zakonu Canonicorum Regularium S Augustyna
NAPISANE,
Z Łacińskiego na Polski język przetłumaczone.
W WILNIE
W Drukarni J.K.M. przy
Akad: R. P. 1783.

53. T. à Kempis. O naśladowaniu Chrystusa.

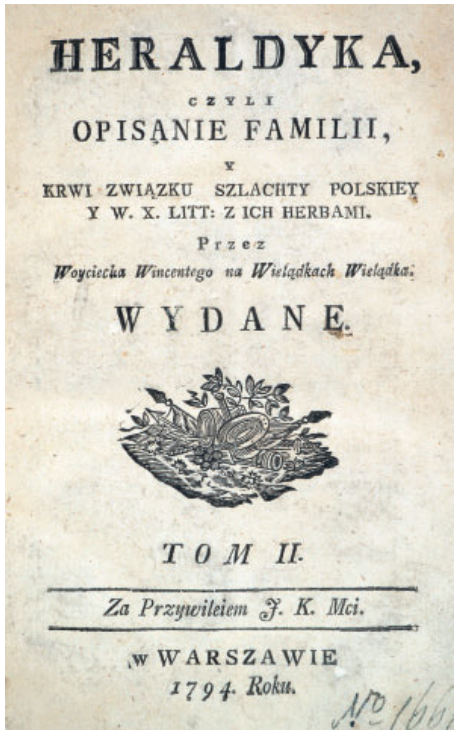
HERALDYKA,
CZYLI
OPISANIE FAMILII,
Z
KRWI ZWIĄZKU SZLACHTY POLSKIEY
Y W. X. LITT: Z ICH HERBAMI.
Przez
Woyciecha Wincentego na Wielądkach Wielądka;
WYDANE.
TOM II.
Za Przywileiem J. K. Mci.
W WARSZAWIE
1794. Roku.

54. W. Wielądko. Heraldyka. 1794.

umożliwiło Rosjanom ostateczne przerwanie blokady zaopatrzenia i zmusiło Szwedów do defensywy. Na końcu krótka lista strat obu stron bitwy. Stan dobry.

– Inauguracja sejmu elekcyjnego –

56. Załuski Andrzej Chryzostom. Kazanie [...] Na Solenney Wotywie o Duchu S. przy zaczynaiącey się Elekcyi Roku 1697. Dnia 15 Maja w Kollegiacie Warszawskiej Swiętego Jana miane. Warszawa b.r. [1697]. W Drukarni I. K. M. w Kollegium Oycow Scholarum Piarum, 4°, k. [15], bez opr. 400,-

E.XXXIV, 163. Kazanie Andrzeja Chryzostoma Załuskiego (1648-1711), biskupa płockiego, kanclerza wielkiego koronnego, pisarza, tłumacza, wybitnego kaznodziei i mówcy. Wygłoszone w kolegiacie św. Jana na mszy inaugurującej sejm elekcyjny, na którym królem wybrano Augusta II Mocnego. W treści wiele odwołań do aktualnej sytuacji politycznej oraz wezwań do rozumnego i spokojnego obradowania. Pieczątki. Krawędzie bloku przycięte, miejscami z drobną szkodą dla ostatnich liter w wersach. Stan dobry.

– Biblia z rycinami Jana Ziarnki ze Lwowa –

57. [Ziarnko Jan]. La Saincte Bible françoise, selon la vulgaire latine reveuë par le commandement du pape Sixte V. Et imprimée de l'authorité de Clement VIII. Avec sommaires sur chaque livre du nouveau testament extraicts des annales du cardinal Baronius. Plus les moyens pour discerner les bibles françoises catholiques d'avec les huguenotes... Par Pierre Frizon... Première edition. Illustrée et ornée

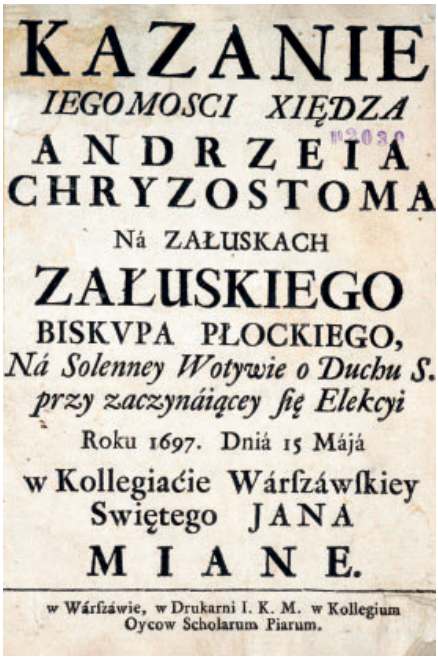

KAZANIE
IEGOMOSCI XIĘDZA
ANDRZEIA
CHRYZOSTOMA
Ná ZAŁUSKACH
ZAŁUSKIEGO
BISKVPA PŁOCKIEGO,
Ná Solenney Wotywie o Duchu S.
przy zaczynáiącey ſię Elekcyi
Roku 1697. Dniá 15 Májá
w Kollegiaćie Wárſzáwſkiey
Swiętego JANA
M I A N E.
w Wárſzáwie, w Drukarni I. K. M. w Kollegium
Oycow Scholarum Piarum.

56. O mądre obradowanie. 1697.

57. Biblia Ziarnki. 1621.

d'un grand nombre de figures en taille douce... T. 1-2 (w 3 wol.). Paris (Paryż) 1621. Par Jean Richer et Pierre Chevalier, folio, **frontispis (miedzioryt)**, k. [5], 583, **ilustr. w tekście 28 (akwaforty)**; k. [2], s. 508; 509-864, [3 mylnie liczbowane], 90, k. [27], **ilustr. w tekście 21 (akwaforty)**, portrety proroków i apostołów 23, mapy 2 (akwaforty), winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. jednolita z epoki, skóra, brzegi k. marm. 12 000,-

Wydanie 1. Egzemplarz Marguerite le Voy, paryskiej kurtyzany (!). Na dwóch k. tyt. odręczne wpisy z 1767 roku: „Du [?] juillet 1767 | ce livre ap[p]artient à Marguerite le Voy femme Lorette". Monumentalny, bogato ilustrowany katolicki przekład Pisma Świętego na język francuski, zwany Biblią Frizona (od nazwiska tłumacza) lub Biblią Ziarnki (od nazwiska ilustratora). Biblia dedykowana królowi Francji Ludwikowi XIII. **Dzieło ilustrowane akwafortami znanego polskiego sztycharza, ilustratora i malarza Jana Ziarnki** (ok. 1575-1630) oraz częściowo innych artystów. Ziarnko (we Francji znany jako Jean le Grain) urodził się we Lwowie, w 1596 r. jako wyzwolony mistrz był wymieniony wśród członków lwowskiego bractwa malarzy katolickich, na przełomie wieków wyjechał do Paryża, gdzie pozostał do śmierci. Był cenionym rytownikiem wykonującym portrety, widoki, sceny religijne i historyczne z życia ówczesnej Francji (m.in. słynna rycina „Sabat czarownic", ilustracje do „Księgi Apokalipsy", zaślubiny Ludwika XIII z Anną Austriaczką – tzw. Karuzel Wielki). Ilustracje wykonane do oferowanej edycji Biblii stanowią **jeden z najsłynniejszych cyklów ilustracyjnych w dorobku artysty.** Ponad 30 rycin sztychował sam Ziarnko (według katalogu A. Potockiego – 35, dokładna ich liczba jest trudna do określenia ze względu na całkowity brak sygnatur na rycinach lub drobne, często niewidoczne sygnatury artysty). Mimo długiego pobytu we Francji nie zapomniał o polskim rodowodzie, **dodając do nazwiska przydomki „Polonus" lub „Leopoliensis".** Oprawy z epoki: w pełną skórę, grzbiet siedmiopolowy, w dwóch polach złocona tytulatura i numeracja woluminów, w pozostałych złoc. i tłocz., na okładzinach złocona podwójna bordiura zdobiona motywami kwiatowymi, brzegi kart marmoryzowane. Grzbiety po renowacji. Miejscami przetarcia skóry i złoceń. W tomie I frontispis oraz jedna karta z niewielkimi, uzupełnionymi ubytkami marginesów, miejscami charakterystyczne zażółcenia, część kart ze śladami zalania i naderwaniami marginesów, jedna karta z ubytkiem rogu, bez szkody dla tekstu, poza tym stan dobry. Mocne, wyraźne odbitki. **Ładny egzemplarz.**

58. Inkunabuł w renesansowej oprawie. 1494.

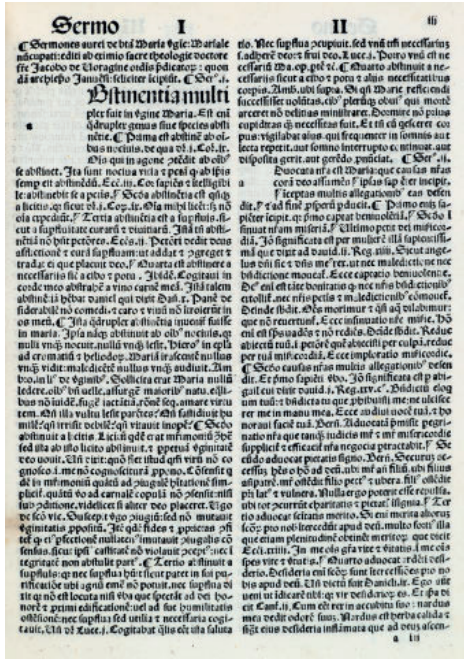

59. Inkunabuł autora ,,Złotej legendy". 1497.

Lit.: A. Potocki, Katalog dzieł Jana Ziarnki malarza i rytownika polskiego z XVI i XVII wieku, Kraków 1911; St. Sawicka, Jan Ziarnko, peintre-graveur polonais et son activité a Paris au premier quart du XVIIe siècle, Paryż 1938.
(Patrz tablica IV)

INKUNABUŁY

- Z oficyny Antoniego Kobergera –

58. [Inkunabuł]. Paulus Diaconus. Homiliarius doctorum a Paulo Diacono collectus. De tempore. Nürnberg (Norymberga) 30 IX 1494. A. Koberger, 4°, karta tyt. w drzeworycie, k. 241, [2]; acc.;
Paulus Diaconus. Homiliarius doctorum a Paulo Diacono collectus. Omnium de sanctis. Nürnberg (Norymberga) 30 IX 1494. A. Koberger, 4°, k. [1], 106, opr. renesansowa, skóra z tłocz., naciągnięta na deski. 15 000,-

Inkunabuł. Homilie na niedziele roku kościelnego i dni świętych, zaczerpnięte z pism Ojców i Doktorów Kościoła, skompilowane przez Pawła Diakona (ok. 720 – ok. 799), mnicha benedyktyńskiego z klasztoru na Monte Cassino, poetę, kronikarza, autora m.in. Historii Longobardów. Karta tyt. w drzeworycie z przedstawieniem papieża i cesarza, stojących w otoczeniu dworu przed fasadą kościoła. Powyżej gołębica Ducha Świętego, po obu stronach 12 postaci Ojców i Doktorów Kościoła, z których dzieł skompilowano podane niżej homilie. **Ozdobne inicjały kolorowane w epoce.** Liczne rękopiśmienne marginalia i „rączki" wskazujące na ważniejsze miejsca (na karcie 134 w części 1 dodatkowo rysunek głowy ludzkiej). Oprawa renesansowa: skóra naciągnięta na deski, z tłoczeniami florystycznymi i figuralnymi. **Na przedniej okładzinie tłoczony napis: „D: Hieronim: Froben: Paroc: In: Oth:" (Hieronim Froben, proboszcz w Otmuchowie),** na tylnej okładzinie „XLVII". Brak połowy karty CII w cz. 2. Otarcia okł. i ubytki skóry grzbietu, drobne ślady po owadach. Stan ogólny dobry.

Lit.: A. Kawecka-Gryczowa. Inkunabuły w bibliotekach polskich. Centralny katalog. Warszawa-Kraków 1970, nr 2846.
(Patrz tablica I)

– Autor sławnej „Złotej legendy" –

59. [Inkunabuł]. Jakub de Voragine. Mariale: sive sermones de beata Maria virgine [...] Venetiis (Wenecja) 1497. Per Simonem de Luere impensis Lazari Soardi, 4°, k. LXXI, opr. późniejsza, perg. 4000,-

Pierwsze wydanie kazań maryjnych Jakuba de Voragine (ok. 1229-1298), włoskiego hagiografa, pisarza religijnego, dominikanina, od 1292 r. arcybiskupa Genui, błogosławionego Kościoła katolickiego (beatyfikacja 1816 r.), znanego przede wszystkim jako autor „Złotej legendy" – najpopularniejszego zbioru średniowiecznych żywotów świętych. Niemal tak popularne jak „Legenda aurea" były jego zbiory kazań, w tym prezentowanych tu lekcji mariologicznych. Arcybiskup Genui przedstawiał w nich życie Maryi i wiązane z nią cuda w odniesieniu do poszczególnych świąt maryjnych, stając się tym samym jednym z głównych średniowiecznych promotorów kultu maryjnego. Oferowany druk odbity z datą 14 listopada 1497 r. stanowi czwartą i ostatnią część pełnego zbioru kazań Jakuba de Voragine, drukowanego w Wenecji w tym roku – poprzedzały go kazania na poszczególne dni roku liturgicznego (31 sierpnia), o świętych (20 października) i wielkopostne (12 września). **Na k. tyt. drzeworytowa rycina ukazująca nauczającego z ambony autora.** Opr.: perg. naturalny. Ekslibris. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie. Tylko jedna polska biblioteka posiada ten druk.**
Lit.: A. Kawecka-Gryczowa. Inkunabuły w bibliotekach polskich. Centralny katalog. Warszawa-Kraków 1970, nr 3024.
(Patrz tablica I)

SŁAWNE BIBLIOTEKI

– Z biblioteki Potockich w Tulczynie –

60. Choiseul-Gouffier Marie Gabriel F.A. de. Voyage pittoresque de la Grèce. T. 1 oraz t. 2 cz. 1. (w 2 wol.). Paris (Paryż) 1782-1809. B.w. (t. 1.) i Tillard (t. 2. cz. 1.), grand folio, s. [6], XVI, 204, frontispis (miedzioryt, sygn.: C.N. Varin sculps.), **tabl. ryc. 99 (miedzioryty,** w tym rozkł.), **map 2 (miedzioryty,** rozkł.), winietek 14 (miedzioryty); [6], 176, frontispis (miedzioryt), **tabl. ryc. 11 (miedzioryty,** w tym 5 rozkł.), winietki 2 (miedzioryty), opr. z epoki skóra ze złoc. (t. 1.) oraz tektura oklejana pap. (t. 2. cz. 1.). 12 000,-

Z księgozbioru hrabiów Potockich z Tulczyna (pieczęć z Pilawą i dewizą „Scutum Opponebat Scutis"). **Na pierwszej karcie tomu 1. odręczny podpis własnościowy: „Marie Potocka née Rzewuska".** Maria z Rzewuskich (1786-1832), żona Jarosława Potockiego, syna Szczęsnego Potockiego, wojewody ruskiego i marszałka konfederacji targowickiej. Autor, Marie Gabriel Choiseul-Gouffier (1752-1817), francuski dyplomata, członek Akademii Francuskiej, ambasador Francji w Imperium Osmańskim. W 1776 r. wyruszył do Grecji w towarzystwie malarzy i architektów (m.in. Jacquesa Foucherota, który zbadał stanowiska archeologiczne oraz jego sekretarza, Francoisa Kauffera, odpowiedzialnego za stworzenie większości szczegółowych map portów i wysp). Odwiedził Peloponez, Cyklady i inne wyspy Morza Egejskiego, później również Azję Mniejszą. Po powrocie opublikował pierwszy tom „Voyage...", który odniósł wielki sukces wydawniczy. Zamysł dzieła był czysto polityczny – wyjaśnić spory Turcji i Rosji o Morze Egejskie, lecz jego egzotyka spowodowała szerokie zainteresowanie pozycją. W roku 1809 wydał drugi tom dzieła, tom trzeci ukazał się dopiero po śmierci autora, w 1822 r. (do kompletu brak później wydanej części drugiej tomu 2 oraz tomu 3.). **Ogromnych rozmiarów dzieło jest jedną z najpiękniejszych ilustrowanych książek podróżniczych drugiej połowy XVIII wieku.** Pod względem edytorskim szczególnie wspaniale prezentuje się pierwszy tom, wydany z ogromnym przepychem, zawierający na 99 tablicach 126 rycin ukazujących widoki, sceny rodzajowe i zabytki wysp greckich. Wykonano je wg rysunków uczestniczącego w wyprawie Hilaire'a, który uważany był za artystę najlepiej czującego i znającego życie Wschodu. Miedzioryty te uznane zostały za ryciny najwyższej klasy

60. Podróże po Grecji. 1782-1809. Z biblioteki Potockich.

60. M. Choiseul-Gouffier. Voyage pittoresque de la Grèce. 1782-1809.

nawet przez nieskorego do pochwał Bruneta (t. 1, s. 1847). Dwie duże rozkładane mapy Grecji. Tom 2. zawiera 11 plansz z 17 miedziorytami (widoki, plany, mapy, zabytki). Oprawa tomu 2. naprawiana. W tomie 1 ubytek marginesu karty ze stronami 155-156 i uszkodzone marginesy dwóch tablic; w tomie 2. ubytek dolnej części frontispisu. **Rzadkie**.
(Patrz tablica III)

61. S. Pufendorf. Z biblioteki Potockich. 1743-1745.

- Z księgozbioru Potockich w Chrząstowie –

61. Pufendorf Samuel. Bruzen de La Martinière Antoine-Augustin. Introduction à l'histoire générale et politique de l'Univers, ou l'on voit l'Origine, les Révolutions, l'État présent, et les Intérêts des Souverains. T. 1-8 (w 8 wol.). Amsterdam 1743-1745. Chez Zacharie Chatelain, 12°, frontispis (miedzioryt), k. [6], s. XCII, 513, **portret 1 (miedzioryt)**, **map 12 (miedzioryty, rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. XXXII, 469, **map 2 (miedzioryty, rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. XXII, 508, tabl. geneal. 2, **map 3 (miedzioryty, rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. LII, 545, **map 8 (miedzioryty, rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. XX, 435, [3], 126, k. [71], **map 6 (miedzioryty, rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. LXVIII, 541, **mapa 1 (miedzioryt, rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. XXXIV, 592, **mapa 1 (miedzioryt, rozkł.)**; frontispis (miedzioryt), k. [1], s. XXX, 376, k. [58], **map 2 (miedzioryty, rozkł.)**, jednolite opr. z epoki, skóra. 5000,-

E. nie notuje. **Z księgozbioru hrabiów Potockich w Chrząstowie** (pieczątki z herbem Pilawa Potockich). Monumentalna synteza historii państw Europy opracowana przez Samuela Pufendorfa (1632-1694), niemieckiego historyka, prawnika, filozofa i polityka, autora słynnego dzieła o Karolu Gustawie, uzupełniona o opis późniejszych czasów i dzieje krajów innych kontynentów przez Antoine'a-Augustina Bruzena de La Martinière (1662-1746), francuskiego historyka ikompilatora. Omówiono dzieje państw od czasów najdawniejszych, najwięcej miejsca poświęcając jednak czasom najbliższym epoce autorów. T. 1: historia pierwszych monarchii, historia Hiszpanii, Francji. T. II: dzieje państw włoskich, Malty, papiestwa oraz **dzieje domu Radziwiłłowskiego** (s. 415-469). T. 3: historia Niemiec. T. 4: dzieje Wielkiej Brytanii, Holandii, Szwajcarii, Danii, Szwecji i **historia Polski** (s. 439-545). T. 5: historia Rosji, Turcji Osmańskiej, Węgier, Czech, o monarchii duchowej papieża. T. 6: dzieje państw azjatyckich (m. in. Japonii i Chin). T. 7: historia Imperium Mogołów, dzieje kalifów, Persji i państw afrykańskich. T. 8: dzieje państw obu Ameryk. **Rozkładane mapy świata, nieba, kontynentów (Europa, Azja, Afryka, Ameryka) oraz poszczególnych państw.** Opr.: brązowa skóra marm., na grzbietach szyldziki z tytulaturą i numeracją tomów oraz tłocz. i złoc. dekoracja z motywami roślinnymi, na wyklejkach pap. marm. Pieczątki heraldyczne i z monogramem wiązanym „CR", zapewne Konstancji z Potockich Raczyńskiej (1781-1852). Majątek Chrząstów (położony w powiecie włoszczowskim) należał do hr. Henryka Potockiego. Miejscami drobne ślady po owadach na opr., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**

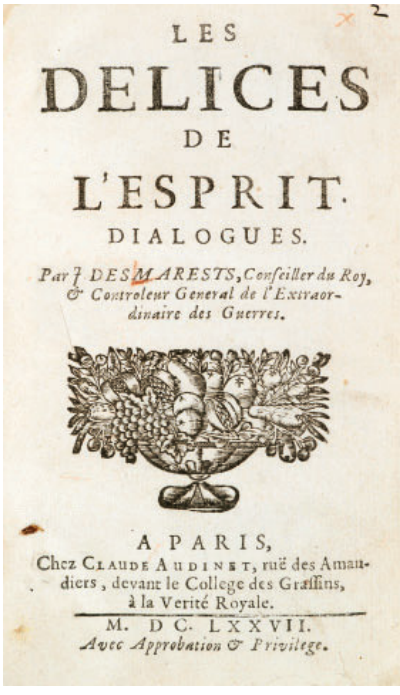
LES
DELICES
DE
L'ESPRIT.
DIALOGUES.
Par I. DES MARESTS, Conseiller du Roy, & Controleur General de l'Extraordinaire des Guerres.
A PARIS,
Chez CLAUDE AUDINET, ruë des Amandiers, devant le College des Graffins, à la Verité Royale.
M. D C. LXXVII.
Avec Approbation & Privilege.

62. Ze zbioru Andrzeja S. Załuskiego. 1677.

63. S. Ammirato. Traktat polityczny. 1618.

– Z biblioteki Załuskich –

62. Desmarets sieur de Saint-Sorlin Jean. Les délices de l'esprit. Dialogues. Paris (Paryż) 1677. Chez Claude Audinet, 12°, k. [12], s. 272, **tabl. ryc. 4 (winno być 5, miedzioryty)**, opr. z epoki, skóra. 2400,-

Z księgozbioru Andrzeja S. Załuskiego: **na k. tytułowej ręką biskupa literka „Z" i podkreślenia brązową kredką. Na s. 21 sucha pieczęć „AZEC"** [Andreas Zaluski Episcopus Cracoviensis] **–** znak własnościowy Andrzeja Stanisława Załuskiego (1695-1758), biskupa chełmińskiego i pomezańskiego, późniejszego biskupa krakowskiego, kanclerza wielkiego koronnego, wielkiego mecenasa kultury i nauki, bibliofila, współzałożyciela Biblioteki Załuskich. Dialogi religijno-filozoficzne autorstwa Jeana Desmaretsa de Saint-Sorlin (1595-1676), francuskiego pisarza i dramaturga, członka Akademii Francuskiej, związanego z kardynałem Richelieu. Opr.: brązowa skóra, na grzbiecie tłocz. i złoc. Otarcia i defekty opr., brak 1 tabl., zagniecenia, stan dobry.

– Superekslibris z herbem Abdank –

63. Ammirato Scipione. Scipionis Amirati celeberrimi inter neotericos scriptoris, Dissertationes politicae, sive, Discursus in C. Cornelium Tacitum: politicam doctrinam apprime illustrantes nuper ex Italico in Latinum versi, & cum toto rei politicae studiosorum orbe communicati. Adiunctae sunt disgressiones politicae a Christophoro Pflugio [...] De regis, ac regni institutione libri III [...] Francofurti (Frankfurt n. Menem) 1618. Typis Nicolai Hoffmanni, sumptibus haeredum Iacobi Fischeri, 8°, k. [51], s. 1031, k. [19], opr. z epoki, perg. 3600,-

Łaciński przekład włoskiego traktatu politycznego w formie komentarza do dzieł Tacyta, autorstwa Scipione Ammirata (1530-1601), włoskiego historyka, filozofa i myśliciela politycznego. Praca była polemiką z Machiavellim i pochwałą republikanizmu, wyłożoną w „Discorsi sopra la prima deca di Tito Livio". Szybko zdobyła popularność w Europie i w ciągu kilkudziesięciu lat doczekała się kilku edycji po włosku oraz przekładów na łacinę i francuski. Dołączono związaną tematycznie rozprawę **„O królach i instytucji królestwa".** Opr.: perg. naturalny. W górnej partii grzbietu odręcznie wypisana tytulatura. Na przednim licu **superekslibris heraldyczny z herbem Abdank, dewizą „Frustrat vivit qui nemini prodest" w otoku oraz syglami D C D C.** Dobór dewizy sugeruje przynależność właściciela do stanu duchownego. Według wcześniejszego opisu egzemplarz należał do Dobiesława Cieklińskiego de Cieklin, kasztelana czechowskiego. Brzegi k. barw. Na k. tytułowej zamazane osiemnastowieczne wpisy własnościowe oraz pieczątka dziewiętnastowiecznego duchownego Józefa Krasuskiego. Ubytek dolnej partii grzbietu, zaplamienia, poza tym stan dobry.

RĘKOPISY I DOKUMENTY

WIEK XV-XVIII

64. **[Psałterz]** – Karta z iluminowanego psałterza. XV w. 900,-

Pergamin; 20,5 x 14 cm, z naturalną nierównością przy krawędzi, zapisany obustronnie.
Język łaciński. Pismo gotyckie kładzione, kodeksowe. Inicjały i ozdobniki wyróżniające poszczególne wersety wykonane z zastosowaniem barwnego atramentu i złoceń. Bogata bordiura z motywami roślinnymi, zdobiona licznymi złoceniami. Na oferowanej karcie tekst Psalmu 124 wg numeracji Wulgaty (oraz fragmenty Psalmów 123 i 125). Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica V)

65. **[Psałterz]** – Karta z psałterza. XV w. 900,-

Pergamin; 37 x 25,5 cm, zapisany obustronnie.
Język łaciński. Pismo gotyckie kładzione, kodeksowe. Rubrykacje, w tym kolorowe inicjały wyróżniające początki poszczególnych wersetów. Na oferowanej karcie wersety 36-55 Psalmu 118. Miejscami drobne przetarcia atramentu, stan dobry.

66. **Paweł V** (1552-1621), papież – Informacja o dyspensie na zawarcie małżeństwa przez krewnych, wystawiona dla wikariusza generalnego archidiecezji Neapolu. Dat.: Rzym, luty 1618 r. Podpisy członków Penitencjarii Apostolskiej i kancelistów. Pergamin, 30,5 x 44 cm, passe-partout i ramka. 1800,-

Język łaciński. Na odwrocie noty dorsalne i zapiski kancelaryjne. Zostawiono puste miejsce na datę dzienną. Dokument wystawiony w imieniu papieża Pawła V (właśc. Camillo Borghese) przez kancelarię papieską w odpowiedzi na suplikę złożoną przez parę narzeczonych spokrewnionych w trzecim stopniu. Prawo kanoniczne zakazywało małżeństw między osobami, między którymi istniał czwarty (lub bliższy) stopień pokrewieństwa wg rachuby kościelnej, a prawo dyspensy w tym względzie zarezerwowane było ściśle dla Stolicy Apostolskiej (od średniowiecza sprawy te rozpatrywała Penitencjaria Apostolska). Odbiorcą dokumentu był niewymieniony z imienia wikariusz generalny (vicarius generalis in spiritualibus) archidiecezji Neapolu, który w imieniu metropolity czuwał m.in. nad sprawami małżeńskimi (i związanym z nimi sądownictwem). Ślady składania, przetarcia i ubytki pergaminu na złożeniach, poza tym stan dobry.

67. **Stanisław August Poniatowski** (1732-1798), król Polski – Zwolnienie ze służby wojskowej wystawione dla płk. Euzebiusza Tomasza Siemianowskiego. Dat.: Warszawa, 4 grudnia 1794 r. **Z autografem króla** („Stanisław August Krol") i sekretarza królewskiego, księcia Stanisława Puzyny. Pieczęć mniejsza koronna. Papier, złożone bifolium, 39 x 24 cm. 5000,-

Z odręcznym podpisem króla. Język polski. Euzebiusz Tomasz Siemianowski (1765-1840) służył w regimencie pieszym Piotra Potockiego, brał udział w kampanii rosyjskiej 1792 r. (pod dowództwem

66. Papież Paweł V. Dyspensa na zawarcie małżeństwa. 1618.

gen. Tadeusza Kościuszki) i insurekcji kościuszkowskiej (bitwa pod Szczekocinami, obrona Warszawy, bitwa pod Maciejowicami). Po powstaniu otrzymał zwolnienie z wojska (o czym mówi oferowany dokument) z awansem do stopnia pułkownika. Później służył w armii Księstwa Warszawskiego, w trakcie odwrotu Wielkiej Armii Napoleona do ostatka bronił jedynego mostu na Berezynie, którego ostateczna utrata doprowadziła do słynnej bitwy. W wojsku Królestwa Polskiego pełnił m.in. obowiązki komendanta twierdzy Zamość. W 1821 r. uzyskał zwolnienie ze służby. Mimo podeszłego wieku wziął czynny udział w walkach powstania listopadowego, organizując fortyfikacje Warszawy. Pieczęć odciśnięta przez papier w czerwonym wosku umieszczonym między kartami bifolium. Ślady składania, zabrudzenia, wykruszony fragment pieczęci, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica V)

68. [Komorowscy herbu Korczak] – Zbiór 16 dokumentów dotyczących genealogii rodu Komorowskich herbu Korczak z Galicji. XVIII-XIX w. Pieczęć lakowa i opłatkowa, s. [61], różne formaty, w tym bifolia. 6000,-

Dokumenty pochodzą **z archiwum Ludwika Zielińskiego** (1808-1873), księgarza, wydawcy (m.in. „Lwowianina…" 1836-1842), kolekcjonera, genealoga i literata. Jego imponująca kolekcja ocaliła od zniszczenia wiele archiwaliów galicyjskich w trudnym okresie polskiej historii. Była przechowywana w majątku Lubycza Królewska koło Zamościa. Częściowo tylko znalazła się później w posiadaniu Aleksandra Czołowskiego (dziś w AGAD). Zgromadzone materiały do genealogii rodów szlacheckich w Galicji były przedmiotem kwerendy dla zainteresowanych (zob. dołączony do zbioru wycinek ogłoszenia z „Lwowianina"). Co najmniej dwie ostatnie pozycje stanowią **wypisy odręczne Ludwika Zielińskiego**. Zespół obejmuje: **1)** Akt intercyzy ślubnej sporządzonej w Poznaniu 23 XI 1752 r. pomiędzy Antoniną Pawłowską, kasztelanicówną biechowską a Jakubem Komorowskim, łowczym lubaczowskim i generałem adiutantem buławy polnej. Ekstrakt z akt grodu warszawskiego 1757, s. [2], 38 x 23,5 cm. Język łaciński. Wypis z epoki; **2)** Marianna z Gozdzkich Pawłowska, wdowa po Michale, kwituje zięcia Jakuba Komorowskiego i jego żonę Antoninę z Pawłowskich z sumy 21 tys. złp. na mocy ugody z 1757 r. Ekstrakt z akt grodzkich poznańskich, oblaty z grodu warszawskiego 1758. Wypis z epoki, potwierdzony za zgodność z oryginałem Lwów 1784. Na papierze stemplowym, pieczęć opłatkowa austriackiego urzędu, s. [2], 37,5 x 23,5 cm. Język łaciński; **3)** Kwitancja Marianny z Gozdzkich Pawłowskiej zięcia Jakuba Komorowskiego na sumę 11 tys. złp. Ekstrakt z akt grodzkich

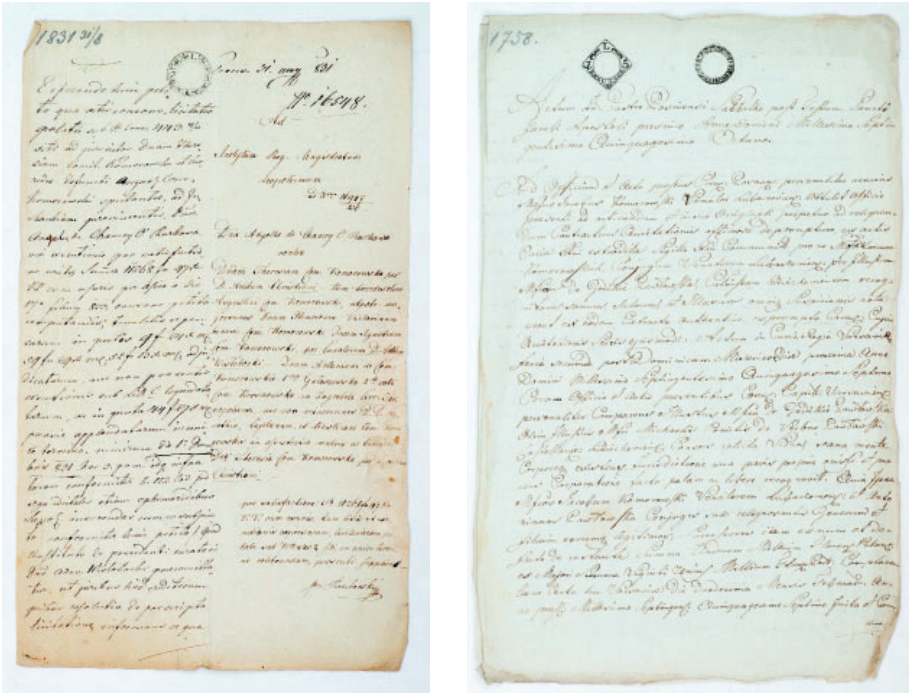

68. Genealogia rodu Komorowskich h. Korczak. XVIII-XIX w.

poznańskich oblaty z grodu warszawskiego 1758, s. [2]. Bifolium, 29 x 24 cm. Wypis z epoki. Język łaciński; **4)** Tož., s. [2], 35 x 22 cm. Wypis XIX w.; **5)** Dekret Trybunału Koronnego Lubelskiego w sprawie pomiędzy Mikołajem Komorowskim a Rylskimi z 1624 r., s. [20]. Składka bifolii, 33 x 21,5 cm. Wypis z XVIII w. Język łaciński; **6)** Józef hr. Komorowski (1767-1847). Podanie do magistratu m. Lwowa w sprawach podatkowych, dat. (po 5 III) 1831, s. [2], 36 x 22 cm. Język łaciński. Brudnopis; **7)** Pozew Anieli de Chaney O'Rourke przeciwko Teresie z Poletyłów hr. Komorowskiej i małoletnim dzieciom Augustyna hr. Komorowskiego: Henrykowi Wiktorynowi i Ignacemu oraz Antoninie z hr. Komorowskich hr. Krosnowskiej oraz Agnieszce, Kajetanowi i Celestynowi hr. Komorowskim, dat. Lwów 23 IX 1831. Na papierze stemplowym, s. [2], 35 x 21 cm. Język łaciński. Zastępstwo procesowe; **8)** Sprawa wierzytelności Ignacego hr. Komorowskiego na rzecz Korduli hr. Potockiej, dat. 27 III 1832. Na papierze stemplowym, s. [1], 34 x 22 cm. Język łaciński; **9)** Deklaracja majątkowa Franciszki hr. Komorowskiej, wdowy po Michale hr. Komorowskim, dziedzicu dóbr Bojanów i Łuczyce w związku z rezolucją Sądu Szlacheckiego we Lwowie, dat. Łuczyce 18 V 1848. Z odręcznym podpisem Franciszki hr. Komorowskiej i autografami świadków i urzędników Tabuli Krajowej. Na papierze stemplowym, pieczęć herbowa pod koroną hrabiowską i pieczęć opłatkowa Tabuli, s. [3]. Bifolium, 34 x 21 cm. Język polski. Pieczęć herbowa (lakowa); **10)** Copia vidimata. Poświadczenie rodowitości szlacheckiej 16-tu przodków dla Józefa hr. Komorowskiego (1767-1847) przez przedstawicieli rodów galicyjskich, dat. Lwów 28 III 1816, s. [3]. Bifolium, 34 x 23 cm. Język niemiecki. Odpis z oryginału z 1845 r.; **11)** Wypis, co do słowa wypisany z Herbarza Kaspra Niesieckiego [„Korona Polska"] na karcie 506 o familii Hrabiów na Liptowie i Orawie Komorowskich herbu Korczak, s. [4]. Bifolium, 39 x 24 cm. Wypis z 2 poł. XVIII w.; **12)** Wypis niektórych transakcji ze wszystkich ksiąg majestatycznych koronnych tyczących się domu hrabiów Komorowskich; XIX w., s. [2]. Bifolium, 35 x 22 cm. Język łaciński; **13)** [Genealogia] Familyi Komorowskich herbu Korczak (XIV-XVIII w.); 2 poł. XVIII w., s. [4]. Bifolium, 34 x 23 cm; **14)** Materiały do genealogii rodu Komorowskich h. Korczak. Wypisy (1370-1610); XIX w., s. [2], 44 x 29,5 cm; **15)** Piotr Korczak-Komorowski. Adam Ignacy Korczak Komorowski, prymas Polski. Materiały biograficzno-genealogiczne; XIX w., s. [6], 24,5 x 21 cm; **16)** Jakub Komorowski, kasztelan santocki. Notatka genealogiczna; XIX w., s. [2], 16 x 19 cm. Stan zachowania całości dobry. Istotny fragment do dziejów rodu polskiego, przodków gen. Tadeusza Bora-Komorowskiego, pochodzący ze zbiorów galicyjskich.

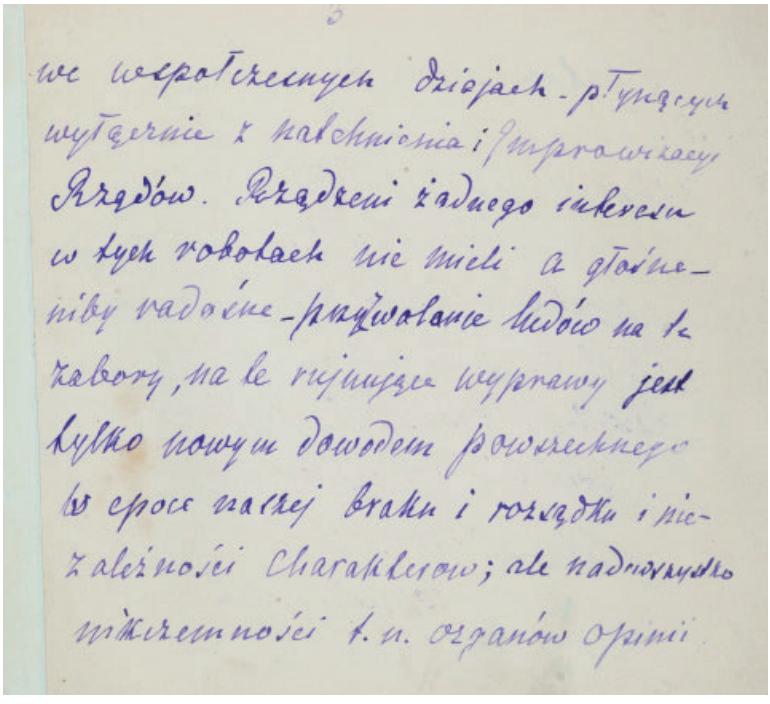

69. E. Hutten–Czapski. Pamiętnik. 1884.

WIEK XIX-XX. (PISARZE. TWÓRCY. UCZENI)

69. Hutten-Czapski hr. Edward (1819-1888) – Uwagi i refleksje pisane w Swojatyczach w latach 1884-1885. Stron 262, 15 x 19,5 cm, opr. tekt. z epoki. 2800,-

Niepublikowany rękopis zawierający uwagi na temat bieżących spraw politycznych, społecznych i literackich, pióra Edwarda hr. Hutten-Czapskiego. Czapski urodził się w Zapolu k. Słucka jako syn Stanisława, pułkownika Wojsk Polskich i Zofii Obuchowicz. Był wnukiem Franciszka i Weroniki Radziwiłłówny. Posiadał majątki k. Wiłkomierza i Baranowicz. Skazany na 12 lat zesłania na Syberię za udział w powstaniu styczniowym. Pochowany na Rossie w Wilnie. Spuściznę po nim odziedziczyły córki: hr. Plater-Zyberkowa i hr. Ponińska. W 1964 r. w Londynie ukazały się drukiem jego wspomnienia, nie obejmujące jednak tego tomu. Autor już na pierwszej stronie diagnozuje, że w ciągu ostatniego ćwierćwiecza wszystkie ważne sprawy polityki wewnętrznej i zewnętrznej państw były kreowane przez kastę polityków przy pomocy przekupnych mediów, natomiast same społeczeństwa niewiele miały do powiedzenia. „Jakże tu mówić o Cywilizacyi – o Wolności – o opinii?" Oddzielny rozdział poświęcony jest sprawie biskupa wileńskiego Hryniewieckiego oraz wpływowi Żydów na życie polityczne i gospodarcze. Na ponad 20 stronach **Czapski ocenia też powieść „Ogniem i mieczem", stając w obronie Sienkiewicza, a wypowiadając się przeciw Prusowi.** Autor negatywnie ocenił pisarza Emila Zolę, zarzucając mu demoralizujący wpływ jego dzieł na rzeszę wiernych czytelników. Na wyklejce wpis: „Pisane przez Dziadunia Edwarda Czapskiego". Oprawa odchodzi od bloku, poza tym stan dobry.

70. Kolberg Oskar (1814-1890), etnograf, etnolog, kompozytor – List do Józefa Konopki. Dat. Kraków 13 sierpnia 1842 r. Pismo odręczne z autografem. Bifolium, karta o wym. 20 x 13,5 cm. 800,-

List wybitnego polskiego etnografa Oskara Kolberga, który od ok. 1838 r., podróżując po kraju w towarzystwie przyjaciół (literatów, malarzy, muzyków), notował pieśni i melodie ludowe. Jego publikowane

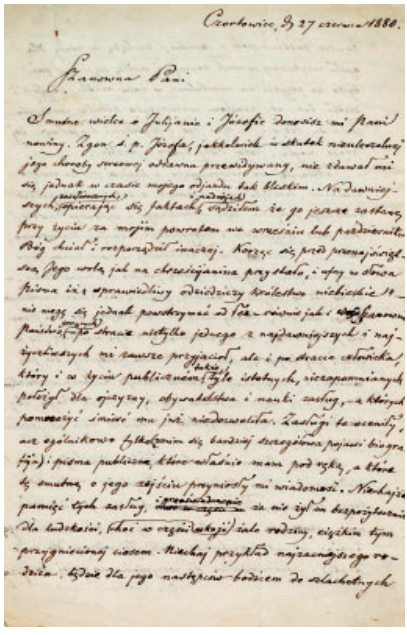

71. O. Kolberg. List. 1880.

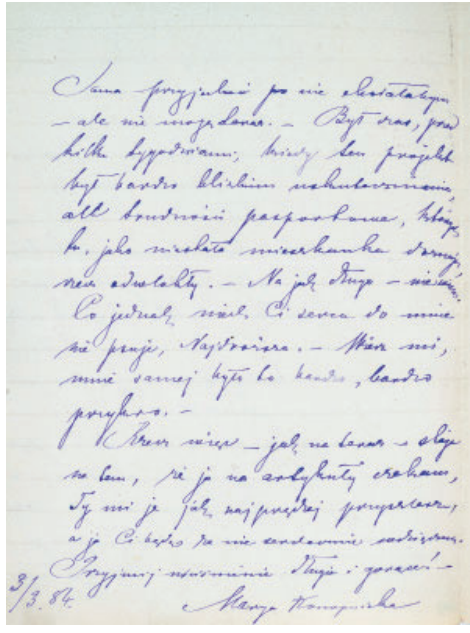

72. M. Konopnicka. Listy do E. Orzeszkowej. 1884.

przez wiele lat dzieła (m.in. jako zeszyty „Pieśni ludu polskiego" oraz tomy „Lud. Jego zwyczaje, ...") uważane są za najważniejsze dla polskiej etnografii muzycznej. List, napisany tuż przed wyjazdem z Krakowa do Warszawy, skierowany do wielkiego przyjaciela Kolberga – **Józefa Konopki** (1818-1880), ziemianina i etnografa. Kolberg i Konopka (autor opublikowanego w 1840 r. zbioru „Pieśni ludu krakowskiego") poznali się w 1841 r. w warszawskim salonie K. W. Wójcickiego. Kolberg wielokrotnie bywał w majątku przyjaciela w Mogilanach i Modlnicy (gdzie mieszkał w latach 1871-1884). Oferowany list zawiera podziękowanie za przesłane bagaże, prośbę o wysłanie „jakie muzyki modlnickie, które panna Męcińska raczy napisać" (Antonina Męcińska, rezydentka w Modlnicy, nauczycielka dzieci Konopki), a także prośbę: „Pamiętaj o naszym zbiorku Czerskim" (Kolberg i Konopka odwiedzili Czersk wiosną 1841 r.). Dołączono kartę (11 x 23 cm), z odręcznie napisanym krótkim tekstem w języku francuskim oraz dopiskiem: „pisane ręką Oskara Kolberga w Modlnicy 1869 r.". Zaplamienia listu (zwłaszcza na stronie z adresem), poza tym stan dobry.
(Patrz tablica V)

– O wystawie w Kołomyi –

71. Kolberg Oskar (1814-1890), etnograf, etnolog, kompozytor – List do nieznanej adresatki (zapewne żony Józefa Konopki, Stefanii). Dat. Czortowiec, 27 czerwca 1880 r. Pismo odręczne z autografem. Bifolium, trzy karty o wym. 22,5 x 14,5 cm. 800,-

List wybitnego etnografa Oskara Kolberga, z kondolencjami po śmierci Józefa Konopki, wielkiego przyjaciela badacza (patrz poz. poprzednia). Zawiera także informacje o chorobie brata Józefa, Juliana Konopki (1814-1899), u którego Kolberg gościł w Modlnicy. List pisany z Czortowca, gdzie uczony podczas kolejnego pobytu zbierał materiały do swojej pracy „Pokucie". Mieszkał wówczas w gościnnym majątku Heleny (1840-1917) i Władysława (1830-1908) Przybysławskich: „znajduję staropolską gościnność, uprzejmość i nader wdzięczne dla swoich studiów i zajęć pole". Przybysławski był przyjacielem Kolberga, bardzo aktywnym działaczem kulturalnym, organizatorem wypraw badawczych, od 1888 r. konserwatorem zabytków Galicji Wschodniej. Majątki Przybysławskich w Czortowie i Uniżu był oazą polskiej kultury i prawdziwymi muzeami. W 1880 r. Przybysławski, przewodniczący komitetu

organizacyjnego **Wystawy Etnograficznej w Kołomyi**, zaprosił Kolberga do współpracy jako patrona naukowego: „zaproszenia zostały już rozesłane do wszystkich niemal znakomitych etnografów europejskich". W liście wspomniane przygotowania do wystawy oraz nadzieje na odwiedziny samego cesarza Franciszka Józefa (które rzeczywiście doszły do skutku). Ślady składania, drobne zabrudzenia i ubytki pap., poza tym stan dobry.

72. Konopnicka Maria (1842-1910), poetka – Pięć listów do Elizy Orzeszkowej. Datowane: Warszawa, 3, 25 marca, 17, 25 kwietnia, 10 września 1884 r. Listy 2-3 stronicowe na k. o wym. 21 x 13,5 cm. 8000,-

Pisma odręczne poetki z autografami: „Marya Konopnicka". Korespondencja pomiędzy Konopnicką i Orzeszkową, koleżankami z lat szkolnych, kiedy w latach 1855-1856 uczęszczały do pensji sióstr Sakramentek w Warszawie. Listy dotyczą głównie pracy Marii Konopnickiej przy wydawaniu pisma dla kobiet „Świt", którego pisarka była redaktorką w latach 1884-1886. „Świt" był nieformalnym organem kształtującego się wówczas ruchu kobiecego, ważnym wsparciem dla emancypacji kobiet. List pierwszy (dwustronicowy) dotyczy powieści Orzeszkowej pt. „Romanowa" (poświęconej problemowi alkoholizmu, wydrukowanej w pierwszym numerze „Świtu" w kwietniu 1884 r.). Konopnicka pisze, że nie zdążyła załatwić ilustracji Kossaka oraz że niecierpliwie czeka na artykuł Orzeszkowej o kobietach. List drugi (trzystronicowy) zawiera podziękowanie za nadesłany tekst o sprawach kobiet („będzie prawdziwą ozdobą pisma"), prośbę „Przysyłaj zatem dalsze Twoje listy, z których każdy będzie tu powitany z radością". Na zakończenie Konopnicka wspomina o wynagrodzeniu: „ja biorę w Świcie za pracę po cztery kopiejki od wiersza". List trzeci (trzystronicowy), na papierze listowym z nadrukiem: „Świt. Czasopismo Tygodniowe Ilustrowane dla Kobiet. Warszawa Nowy Świat Nr 39". Dotyczy nieporozumienia w sprawie zamieszczenia Listów Orzeszkowej (zamiast nich Konopnicka pomieściła artykuł Bożydara – Edmunda Bogdanowicza?). Zapewnia przyjaciółkę, że „każdą pracę Twoją natychmiast po odebraniu drukować będziemy"; „Pisz tam znów co ładnego dla nas!". Ponownie wspomina powieść „Romanowa": „bardzo się wszystkim podoba". List czwarty (dwustronicowy) dotyczy publikowania Listów Orzeszkowej począwszy od numeru majowego. Konopnicka prosi o nadsyłanie reportaży „jak się tam Litwinkom mieszka i żyje". List ostatni (dwustronicowy) to informacja o zakończeniu drukowania Listów Orzeszkowej (i o wypłacie honorarium). Konopnicka pisze o swoim pobycie w Karlsbadzie, gdzie poznała Kazimierza Jarochowskiego (historyka z Poznania) i Jarosława Vrchlickiego (czeskiego poetę): „Obydwaj czciciele Twoi". Miejscami drobne zabrudzenia, ślady składania, poza tym stan dobry. *(Patrz tablica VII)*

73. [Załuski Józef Andrzej] – Walewski Cyprian (1820-1873), bibliofil, kolekcjoner. Odpis z rękopisu: Józef Andrzej Załuski. Polska w obszernych wiadomościach skrócona z podziałem na III części [...]. Dat. 1870 r., s. 252, 28,5 cm, opr. z epoki, ppł. 800,-

Wykonany przez Cypriana Walewskiego w 1870 r. odpis niewydanego dzieła Józefa Andrzeja Załuskiego (1702-1774), biskupa kijowskiego, polityka, historyka, pisarza, bibliofila, mecenasa kultury i sztuki, współfundatora Biblioteki Załuskich. Praca powstała w trakcie wygnania Załuskiego w latach 1768-1772 (przebywał w Smoleńsku i Kałudze) – zachowany jest jej pierwotny szkic pod innym tytułem. Po powrocie do kraju autor znacznie ją przeredagował, a następnie testamentem zobowiązał Józefa Minasowicza do przygotowania ostatecznej wersji do druku (do wydania nie doszło). Oferowany odpis powstał z rękopisu przygotowanego do druku, znajdującego się obecnie w zbiorach Biblioteki Publicznej w Warszawie (spadkobierczyni idei Biblioteki Załuskich). Nota Walewskiego na końcu, pieczątka własnościowa tegoż. Naderwania grzbietu, blok lekko poluzowany, poza tym stan dobry.

WIEK XX

74. Andrić Ivo (1892-1975), jugosłowiański pisarz, laureat literackiej Nagrody Nobla w 1961 r. – Karta z życzeniami noworocznymi dla profesora Juliana Krzyżanowskiego. B.m., b.r. Życzenia drukowane w języku chorwackim z odręcznym podpisem pisarza. Karta o wym. 11,5 x 16,5 cm (rozkładana). 150,-

Karta z życzeniami szczęśliwego Nowego Roku podpisana przez Ivo Andricia, pisarza i poetę, absolwenta Uniwersytetu Jagiellońskiego, doktora honoris causa tej uczelni, w okresie międzywojennym

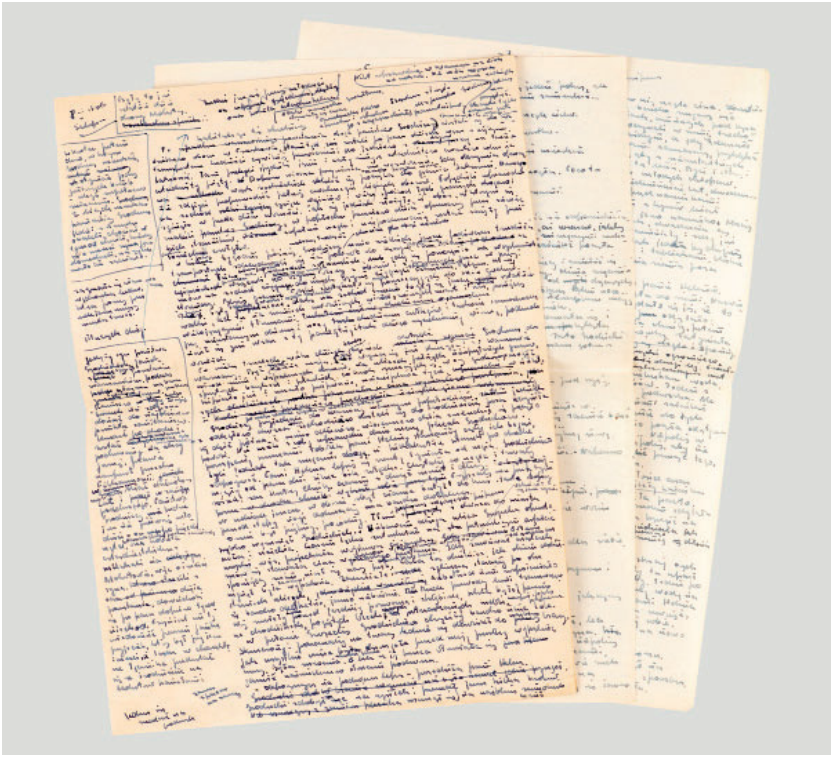

75. J. Andrzejewski. Rękopis opowiadania „Synowie". 1946.

w służbie dyplomatycznej Królestwa Jugosławii. Urodzony w Bośni, w chorwackiej rodzinie, pisał w języku serbskim. Jest pierwszym jugosłowiańskim laureatem literackiej Nagrody Nobla. Na kartce widok czarnogórskiego miasta Herceg Novi w XVII w. Stan dobry.

75. Andrzejewski Jerzy (1909-1983), pisarz – Rękopis opowiadania „Synowie" (1946 r.), maszynopis z odręcznymi poprawkami opowiadania „Kukułka" (1944 r.) oraz list do profesora Juliana Krzyżanowskiego (1948 r.). 4000,-

W skład oferowanego zbioru wchodzą: **1. Rękopis opowiadania „Synowie".** Na ostatniej karcie dopiski: „Pisane 8 marca, 24 i 25 kwietnia 1946 Zakopane – Kraków" oraz „Panu prof. Julianowi Krzyżanowskiemu z prośbą o przyjęcie do swoich zbiorów rękopisu opowiadania „Synowie" Jerzy Andrzejewski Szczecin 2 września 1948 r.". Pismo odręczne z licznymi poprawkami. Stron 8 (zapisanych dwustronnie), 30 x 21,5 cm; **2. Maszynopis opowiadania „Kukułka",** datowany czerwiec 1944 r. Z odręcznym dopiskiem na ostatniej stronie: „Drugi, ocalony rękopis „Kukułki", panu prof. Julianowi Krzyżanowskiemu ofiaruję z wyrazami podziękowania za życzliwe słowo o tym utworze. Jerzy Andrzejewski Szczecin 2 września 1948 r.". Maszynopis z licznymi odręcznymi poprawkami i dopiskami. Stron 20 (zapisanych dwustronnie), 29 x 20 cm. 3. List do profesora Juliana Krzyżanowskiego. Dat. Szczecin – Głębokie, 2 września 1948 r. Pismo odręczne z autografem. Karta o wym. 29,5 x 20,5 cm oraz koperta adresowana maszynowo ze skasowanym znaczkiem. Dwa opowiadania Jerzego Andrzejewskiego, prozaika, krytyka, publicysty, uważanego za jedną z najciekawszych postaci kultury polskiej XX w. Niejednoznaczny i zmienny w postawach, o zróżnicowanej twórczości, zapamiętany został przede wszystkim jako autor powieści „Popiół i diament" (I wyd. 1948 r.). Korespondencja skierowana do wybitnego historyka literatury polskiej Juliana Krzyżanowskiego (1892-1976). W liście wyjaśnienia dotyczące przesłanych utworów – opowiadanie „Kukułka" to jedna z wersji (rękopis przepadł w Warszawie), ponieważ autor stale nanosił poprawki (I wydanie w „Twórczości"). Opowiadanie „Kukułka" ukazało się po raz pierwszy na łamach „Kuźnicy" w 1946 r. Poza tym list zawiera serdeczne

zaproszenie profesora Krzyżanowskiego do Szczecina, gdzie Andrzejewski mieszkał do 1952 r. („jest tu rzeczywiście wyjątkowo pięknie"), a także wiadomości o jego problemach ze zdrowiem. Ślady składania, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica VII)

76. Baliński Stanisław (1898-1984), poeta, prozaik, dyplomata – Kartka pocztowa do Ludwika Fryde. B.m. (Warszawa), 2 października 1938 r. Pismo odręczne z autografem o wym. 10,5 x 14,5 cm. 200,-

Kartka pocztowa napisana przez Stanisława Balińskiego, członka poetyckiej grupy Skamander, w okresie międzywojennym dyplomaty, po 1945 r. na emigracji (współpracownik Radia Wolna Europa i Głosu Ameryki oraz „Wiadomości" Stanisława Grydzewskiego). Zawiera zgodę na publikację wierszy w antologii współczesnej poezji polskiej (wydawnictwo ukazało się w 1939 r.). List skierowany do Ludwika Fryde (1912-1942), poety, uznawanego za najwybitniejszego krytyka literackiego pokolenia. Stan dobry.

77. Beksiński Zdzisław (1929-2005), malarz, grafik, fotograf – List do Andrzeja Urbanowicza, dat. Sanok 17-18 listopada 1969 r. Maszynopis z odręcznymi poprawkami oraz autografem na kopercie. S. 4, 29,8 x 21 cm, koperta. 700,-

Napisany na maszynie list z licznymi odręcznymi poprawkami, dotyczący m.in. wymiany paczek pomiędzy artystami, przesłanych płyt, technik fotograficznych oraz stosunków towarzyskich w polskim środowisku artystycznym. Zdzisław Beksiński, jeden z najbardziej znanych artystów współczesnych, na przełomie lat 60. i 70. pozostawał pod wpływem swego przyjaciela, Andrzeja Urbanowicza (1938-2011), malarza, grafika, twórcy parateatralnego, performera. Dzięki niemu w twórczości Beksińskiego pojawiły się motywy religii Dalekiego Wschodu. Stan dobry.
(Patrz tablica VI)

78. Bunsch Adam (1929-2005), kwestor UJ, syn artysty Adama Bunscha – Wspomnienie o ojcu Adamie Bunschu. Dat. Kraków 15 III 1986 r. Maszynopis, autograf, k. [1], oraz:
Urbański Adam. Adam Bunsch – artysta i żołnierz. Maszynopis, b.m. [Kraków], b.r. [ok. 1986], s. 4, 21 x 30 cm, 150,-

Teksty dotyczą sprawy **autorstwa odznaki rozpoznawczej 1 Dywizji Pancernej Polskich Sił Zbrojnych gen. Stanisława Maczka**, przypisanej błędnie przez generała w jego wspomnieniach rtm. S. Glasserowi. W tekście pierwszym syn wspomina rozmowy z ojcem, Adamem Bunschem (1896-1969), grafikiem i malarzem, o jego projekcie tej odznaki oraz cytuje list generała. Drugi tekst omawia bezskuteczne próby sprostowania błędu generała w pracach poświęconych falerystyce. Stan ogólny dobry.

79. Feldman Wilhelm (1868-1919), krytyk i historyk literatury, pisarz – List do nieznanego adresata. Dat. Kraków, 11 marca 1905 r. Pismo odręczne z autografem na papierze listowym z nadrukiem: „Towarzystwo Wyższych Kursów Wakacyjnych". Karta o wym. 28 x 22 cm. 400,-

List napisany przez Wilhelma Feldmana, cenionego krytyka literackiego pochodzenia żydowskiego (aktywnego działacza ruchów asymilacyjnych), związanego z galicyjskimi ugrupowaniami socjalistycznymi i niepodległościowymi, żołnierza Legionów. Na przełomie 1903/1904 r. Feldman był jednym z inicjatorów powstania **Towarzystwa Wyższych Kursów Wakacyjnych w Zakopanem**, gdzie wygłosił wiele popularnych wykładów. W działanie tego uniwersytetu ludowego włączyli się czołowi ludzie kultury i nauki, m.in. wymienieni w liście profesorowie: Oswald Balzer, Tadeusz Korzon, Ludwik Krzywicki, Adam Mahrburg. List jest zaproszeniem do wygłoszenia wykładów (w treści wspomniany jubileusz 400. rocznicy urodzin Mikołaja Reja). List wklejony w teczkę, ślady składania, poza tym stan dobry.

80. Forst de Battaglia Otto (1889-1965), historyk, pisarz, propagator polskiej kultury – Wizytówka. Kartonik o wym. 5 x 9 cm. 80,-

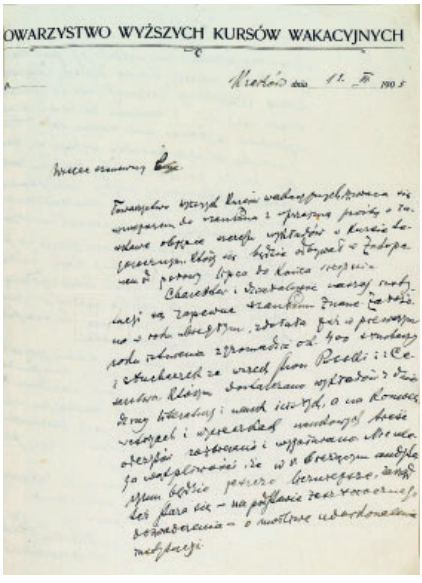
OWARZYSTWO WYŻSZYCH KURSÓW WAKACYJNYCH

79. W. Feldman. List. 1905.

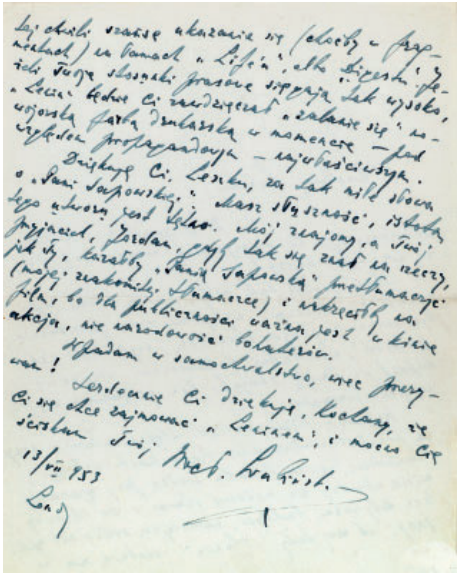

81. W. Grubiński. List do J. Lechonia. 1953.

Wizytówka z nadrukiem w języku francuskim, pochodząca z lat 1940-1947. Otto Forst de Battaglia, austriacki historyk, historyk literatury, krytyk literacki, eseista i tłumacz, pochodził z żydowskiej rodziny rodem z Przemyśla. Urodzony i wykształcony w Wiedniu, w 1938 r. schronił się w Szwajcarii, gdzie pracował dla ambasady RP. W latach 1940-1947 pełnił funkcję pełnomocnika Polski do spraw stosunków kulturalnych z Republiką Helwecką. Po wojnie był profesorem Katedry Historii i Literatury Polskiej na Uniwersytecie Wiedeńskim, a także gorącym propagatorem polskiej kultury i historii. Po jego śmierci biblioteka złożona z poloników została przekazana wrocławskiemu Ossolineum i weszła w skład biblioteki wiedeńskiej stacji PAN. Stan dobry.

81. Grubiński Wacław (1883-1973), dramatopisarz, recenzent teatralny – List do Jana Lechonia. Dat. Londyn 13 lipca 1953 r. Pismo odręczne z autografem. Karta o wym. 17,5 x 13,5 cm. 300,-

List Wacława Grubińskiego, dramatopisarza, prozaika, felietonisty i krytyka teatralnego, w okresie międzywojennym współpracującego z wieloma czasopismami, laureata Złotego Wawrzynu Polskiej Akademii Literatury. W czasie II wojny światowej więzień łagru (prześladowany jako autor opublikowanej w 1921 r. komedii „Lenin"), po 1945 r. na emigracji. **W PRL-u objęty całkowitym zakazem cenzorskim.** List skierowany do Jana Lechonia (1899-1956), poety związanego ze Skamandrytami, po wojnie na emigracji w Nowym Jorku. Dotyczy przesłanej książki Grubińskiego „Lenin" (wznowionej w Londynie w 1949 r.). W tekście nawiązanie do aresztowania Ławrientija Berii: **„na Kremlu siedzą przy ogromnej misie władzy nie mężowie stanu i nie ideowcy, lecz ordynarni bandyci, nawzajem sobie nie ufający".** W tej sytuacji politycznej Grubiński prosi Lechonia o pomoc w publikacji dramatu „Lenin" w USA. Na zakończenie wzmianka o najnowszej powieści Grubińskiego „Pani Sapowska", doskonale nadającej się do sfilmowania. Ślad składania, stan dobry.

82. Herling-Grudziński Gustaw (1919-2000), pisarz, eseista – List do prof. Tadeusza Chrzanowskiego. Dat. Neapol, 10 stycznia 1993 r. Pismo odręczne z autografem. K. 1, 23 x 16 cm, koperta. 400,-

List do prof. Tadeusza Chrzanowskiego (1926-2006), historyka sztuki, literata, fotografa, tłumacza, publicysty, związanego m.in. z „Tygodnikiem Powszechnym" i paryską „Kulturą". Grudziński odpowiada na życzenia noworoczne i pisze o swoim stanie zdrowia, wspomina o sesji poświęconej Brunonowi

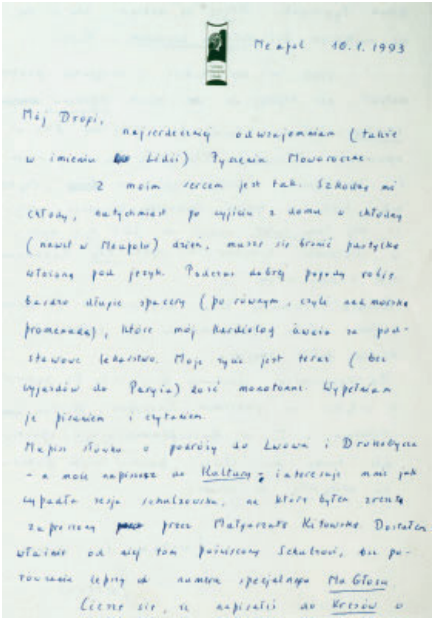

82. G. Herling-Grudziński. List. 1993.

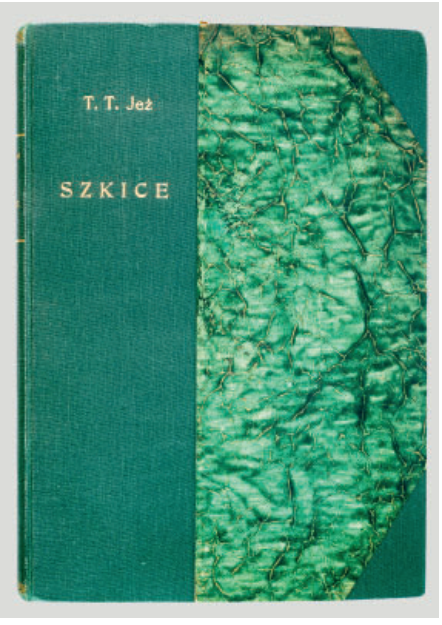

83. T. T. Jeż. „Peczeryczka" i „Jabłoński".

Schulzowi oraz o swoich nowych publikacjach wydawanych w Polsce. Ponadto informuje, że sugerował Jerzemu Giedroyciowi, aby ten poprosił adresata o artykuł z okazji jubileuszu Jerzego Turowicza. Stan bardzo dobry.

83. Jeż Teodor Tomasz (Miłkowski Zygmunt, 1824-1915) – Dwa rękopisy: „Peczeryczka" oraz „Henryk Jabłoński. Sylweta ze wspomnień osobistych". 4000,-

Dwa rękopisy Zygmunta Miłkowskiego (znanego jako Teodor Tomasz Jeż), jednego z najpłodniejszych pisarzy polskich, polityka i niestrudzonego działacza niepodległościowego. Tekst drugi w zbiorze zawiera **wspomnienia Miłkowskiego o Henryku Jabłońskim (1828-1869), poecie**, związanym ze środowiskiem literackim Lwowa, w 1851 r. wydalonym z Galicji i więzionym w Kijowie. W czasie wojny krymskiej Jabłoński zbiegł z carskiego wojska do obozu francuskiego. Od 1856 r. mieszkał w Zanzibarze, gdzie był konsulem francuskim. Zmarł wg Miłkowskiego „spiesząc do powstania" w 1864 r. (a nie jak podają encyklopedie w 1868 r.). Jak określił go w swoim tekście Miłkowski: Jabłoński „to poeta zapomniany albo meteor poetyczny", „jeden z samorodnych polsko-ruskich poetów Rusi". Wspomnienia dotyczą lat 1848-1850 – „lat szczęśliwych w Galicji" (w treści wiele wzmianek o postaciach ze świata kultury), czasów wojny krymskiej (kiedy Miłkowski próbował sformować legion polski) i dalszych losów poety. Szkic o tematyce ukraińskiej pt. **„Peczeryczka"** – k. [30], pismo odręczne z licznymi przekreśleniami i poprawkami; różne wymiary kart (ok. 21,5 x 13 cm), naklejone na karty pap. Tekst **„Henryk Jabłoński"** – k. 20, pismo odręczne z licznymi skreśleniami i poprawkami (teksty przekreślone zaklejone nowymi), różne wym. kart (ok. 27 x 11 cm), naklejone na karty pap. Na końcu **autograf autora: „Z. Miłkowski (T. T. Jeż)".** Oba rękopisy naklejone na współoprawne, czyste karty: szerokie ppł. ze złoc. tyt. na licu i grzbiecie, na licach papier ozdobny (oprawa sygnowana pieczątką: „Introligatornia I. Woźniakowska Zielna 3" – wdowa po Janie Woźniakowskim, uczniu F. J. Radziszewskiego, działająca w Warszawie w latach 40. XX w.). Na końcu wklejona koperta o wym. 16,5 x 27 cm, ze skasowanymi znaczkami, dat. 1903 r., **adresowana odręcznie przez Zygmunta Miłkowskiego z Zürichu do Józefa Kallenbacha** (1861-1929), historyka literatury polskiej, profesora Uniwersytetu Lwowskiego. Kilka kart opowiadania „Peczeryczka" z drobnymi ubytkami pap. (z niewielką stratą tekstu, zachowującego czytelność), drobne zabrudzenia, uszkodzenia koperty, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica VII)

84. Kantor Tadeusz (1915-1990), reżyser, twórca happeningów, malarz, scenograf, pisarz, teoretyk sztuki, aktor we własnych przedstawieniach, wykładowca krakowskiej ASP – Odręczny list do Krystyny Zwolińskiej. Dat. Kraków 21 czerwca 1970 r., s. [3], 29 x 20,5 cm. 2200,-

Autor listu prosi adresatkę o poparcie młodego człowieka, zastrzegając się jednocześnie: „Nigdy tego nie robię, nie z zasady, ale chyba dlatego, że znajomi raczej lękają się mojego wstawiennictwa, któreby mogło przynieść wręcz odwrotne skutki". W dalszej części listu Kantor pisze o dużym wsparciu, jakie on i teatr Cricot 2 otrzymali od ojca rekomendowanego młodzieńca. Skarży się także na swoją obecną sytuację zawodową: **„odmówiono [mi] wszelkich możliwości działalności teatralnej, uznawszy ją za destrukcyjną** [...]. Spadło to na mnie dość niespodziewanie i chwilowo jestem we wstrętnej depresji". Na końcu listu widnieje dopisek czerwonym pisakiem, w którym Kantor informuje o przesłaniu wraz z listem swojego manifestu (manifestu nie dołączono). Poprzeczne ślady złożenia, stan dobry.
(Patrz tablica VI)

85. Kisielewski Stefan (1911-1991), kompozytor, pisarz i publicysta, pedagog, krytyk muzyczny – Dwa listy do nieznanego adresata. Dat. Warszawa, 13 września oraz 23 listopada 1938 r. Pismo odręczne z autografami. Dwa bifolia, 21 x 13 cm. 400,-

Dwa krótkie listy Stefana Kisielewskiego, kompozytora, a także bezkompromisowego pisarza i dziennikarza, działacza społecznego i politycznego (posła na Sejm), szykanowanego przez władze PRL-u. Listy dotyczą publikacji artykułu Kisielewskiego w kwartalniku „Pióro", wydawanym w latach 1938-1939 przez Józefa Czechowicza. Zawiera m.in. prośbę o przesłanie okazowych numerów do Leona Schillera (profesora na Wydziale Sztuki Reżyserskiej w Państwowym Instytucie Sztuki Teatralnej), Konstantego Régamey'a (kompozytora, redaktora czasopisma „Muzyka Polska") i profesora UW Tadeusza Zielińskiego. Listy napisane tuż przed wyjazdem Kisielewskiego na studia kompozytorskie do Paryża. Listy wklejone do teczki, stan dobry.
(Patrz tablica VI)

86. Kisielewski Zygmunt (1882-1942), pisarz, ojciec Stefana – List do nieznanego adresata. Dat. Warszawa 13 grudnia 1934 r. Pismo odręczne z autografem na papierze listowym z nadrukiem „Polskie Radio S.A. Warszawa Kredytowa 1...". Karta o wym. 29,5 x 21 cm. 300,-

List Zygmunta Kisielewskiego, pisarza, działacza niepodległościowego, żołnierza Legionów, współredaktora „Robotnika", działacza Związku Zawodowego Literatów Polskich, w latach 1928-1939 pracującego w dziale literackim Polskiego Radia. List na papierze firmowym Polskiego Radia, które mieściło się wówczas na ul. Kredytowej, w budynku Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego (obecne Muzeum Etnograficzne). Zawiera ustalenia na temat planowanej audycji radiowej (wspomniany Tadeusz Łopalewski, pisarz, wybitny twórca radiowy). List wklejony w teczkę, stan dobry.

87. Syga Teofil (1903-1983), literat, bibliofil – Dwa listy do profesora Juliana Krzyżanowskiego. Dat. Warszawa, 17 listopada 1966 r., list drugi bez daty i miejsca. Pismo odręczne z autografem, s. [1], [1], 21 x 15 cm. 200,-

Dwa krótkie, pisane odręcznie listy skierowane do wybitnego historyka literatury Juliana Krzyżanowskiego (1892-1976), napisane przez Teofila Sygę, dziennikarza, varsavianistę, publikującego w tygodnikach „Stolica" i „Świat", bibliofila, znawcę twórczości Adama Mickiewicza. List pierwszy dotyczy zwrotu „Tygodnika Ilustrowanego" oraz autoryzacji wywiadu. List drugi zawiera informacje o poszukiwaniach wzmianek o nazwie Warszawa (u Wejnerta, Sobieszczańskiego, w artykule Doroszewskiego). Ślady składania, stan dobry.

– List Tyrmanda –

88. Tyrmand Leopold (1920-1985), pisarz, poeta, publicysta, jazzman – List do Elżbiety Chrzanowskiej (właśc. do jej rodziców). Dat. Warszawa, 1 października 1953 r. Maszynopis z autografem ołówkiem. K. 1, 23,5 x 18,2 cm, koperta. 480,-

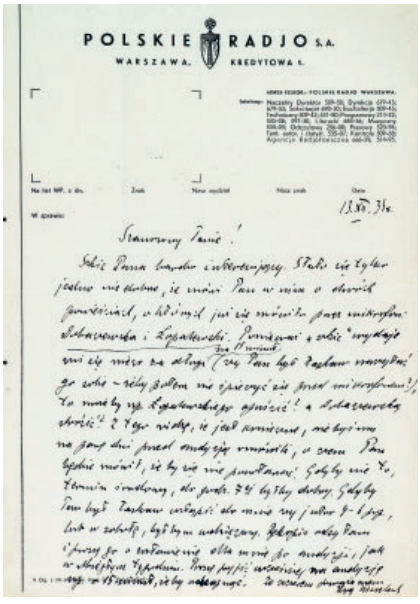
POLSKIE RADJO S.A.
WARSZAWA, KREDYTOWA 8.

86. Z. Kisielewski. List. 1934.

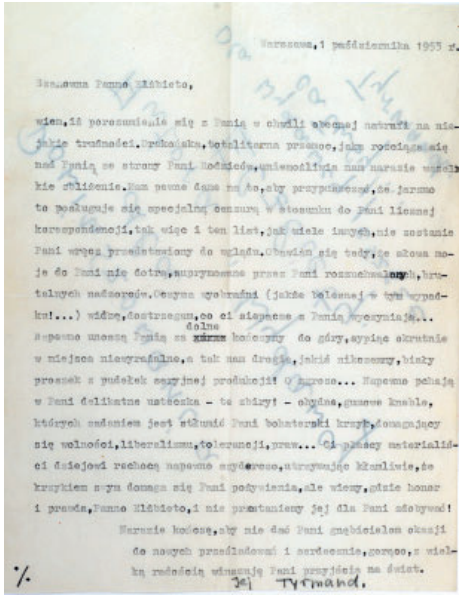
Warszawa, 1 października 1953 r.

88. L. Tyrmand. List do niemowlęcia. 1953.

Żartobliwy list wysłany z okazji narodzin (wskazanej jako adresatki) Elżbiety Chrzanowskiej(-Kluczewskiej) (ur. 1953), córki prof. Tadeusza Chrzanowskiego (1926-2006), historyka sztuki, literata, fotografa, tłumacza, publicysty, związanego m.in. z „Tygodnikiem Powszechnym" i paryską „Kulturą". Tyrmand zwraca się bezpośrednio do niemowlęcia, wyrażając współczucie, że czeka ją teraz okropny okres dzieciństwa, kiedy bezwolnie będzie musiała poddać się metodom wychowawczym rodziców! Stan bardzo dobry.

89. Wańkowicz Melchior (1892-1974), pisarz, dziennikarz i reportażysta – List do profesora Juliana Krzyżanowskiego. Dat. Warszawa, 1 maja 1971 r. Maszynopis z odręcznym podpisem na papierze z papeterii własnej Wańkowicza. K. [1], 28 x 21,5 cm. 200,-

List jednego z najpopularniejszych pisarzy polskich XX w., Melchiora Wańkowicza. Dotyczy sprostowania błędu popełnionego w przedłożonej pracy magisterskiej na temat Wańkowicza. Przodek pisarza, ceniony malarz portrecista doby romantyzmu (zapamiętany m.in. dzięki portretowi przyjaciela, Adama Mickiewicza) to Walenty (a nie Jan) Wańkowicz. List na papierze z nadrukowanym warszawskim adresem pisarza (przy ul. Puławskiej). Ślady składania, stan dobry.

90. Wat Aleksander (1900-1967), pisarz, poeta, tłumacz – Dwa listy do profesora Juliana Krzyżanowskiego. Dat. Warszawa, 13 stycznia 1948 r., list drugi niedatowany. List pierwszy: maszynopis na papierze firmowym PIW-u z odręcznym podpisem. K. [1], 14,5 x 20,8 cm; list drugi: odręczna notatka ołówkiem. K. [1], 14 x 8,5 cm. 100,-

Dwa listy Aleksandra Wata, pisarza pochodzenia żydowskiego, początkowo komunizującego poety futurystycznego, potem więźnia stalinowskiego, od lat 50. na emigracji. List pierwszy – podziękowania za życzenia noworoczne – pochodzi z okresu, kiedy Wat był redaktorem naczelnym Państwowego Instytutu Wydawniczego. Liścik drugi to krótka, pośpieszna notatka z przeprosinami za spóźnione przybycie na spotkanie. Ślad składania pierwszego listu, list drugi wklejony do teczki.

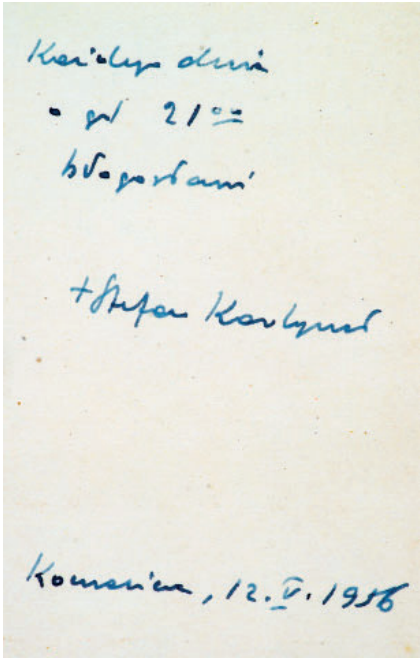

91. Błogosławieństwo z Komańczy. 1956.

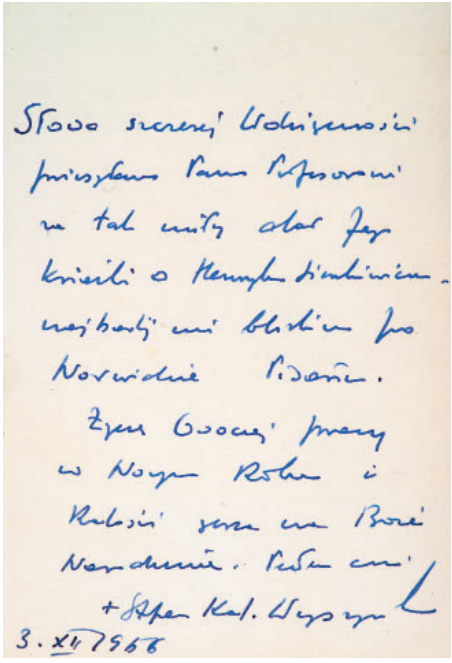

92. St. Wyszyński. List. 1966.

– Prymas Stefan Wyszyński –

91. Wyszyński Stefan (1901-1981), arcybiskup metropolita gnieźnieński i warszawski, Prymas Polski – Karta z błogosławieństwem. Dat. Komańcza, 12 maja 1956 r. Pismo odręczne na odwrocie obrazka z wizerunkiem Matki Boskiej. K. [1], 11 x 7 cm. 500,-

Pismo odręczne Prymasa Wyszyńskiego: „Każdego dnia o godz. 21.00 błogosławi + Stefan Kardynał". Zapewnienie o modlitwie podczas Apelu Jasnogórskiego (wieczornej modlitwy w intencji Ojczyzny i Kościoła). Na odwrocie malowany wizerunek Matki Boskiej z Dzieciątkiem. **Kartka pochodzi z okresu uwięzienia prymasa Wyszyńskiego w klasztorze nazaretanek w Komańczy** (od października 1955 r. do października 1956 r.). Do zatrzymania prymasa Wyszyńskiego przez Urząd Bezpieczeństwa doszło we wrześniu 1953 r., m.in. po uchwaleniu na Konferencji Episkopatu Polski listu do rządu „Non possumus". Ksiądz prymas został zwolniony w 1956 r. w wyniku październikowej odwilży. Stan dobry.

92. Wyszyński Stefan (1901-1981), arcybiskup metropolita gnieźnieński i warszawski, Prymas Polski – List do profesora Juliana Krzyżanowskiego. Dat. b.m., 3 grudnia 1966 r. Pismo odręczne z autografem. K. [1], 14 x 9 cm oraz adresowana odręcznie koperta. 400,-

Pismo odręczne Prymasa Wyszyńskiego. List skierowany do wybitnego historyka literatury polskiej Juliana Krzyżanowskiego (1892-1976). Zawiera serdeczne podziękowanie za przesłaną książkę **o Henryku Sienkiewiczu: „najbardziej mi bliski po Norwidzie pisarz".** Na końcu życzenia na Boże Narodzenie i Nowy Rok. List na czarno-białej karcie wydanej z okazji 1000-lecia chrztu Polski. Karta w kopercie ze skasowanymi trzema znaczkami poczty watykańskiej (z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej, królowej Jadwigi oraz papieża Pawła VI). Na kopercie wydanej z okazji jubileuszu chrztu Polski portret królowej Jadwigi wg Matejki. Stan dobry.

93. Wyszyński Stefan (1901-1981), arcybiskup metropolita gnieźnieński i warszawski, Prymas Polski – Dwa autoryzowane teksty homilii. Dat. Warszawa, 25 września 1969 r. oraz 30 listopada 1974 r. Maszynopisy, k. 10 oraz 7, 29 x 20,5 cm. 500,-

Maszynopis pierwszy to tekst homilii wygłoszonej przez prymasa Wyszyńskiego w kościele św. Anny w Warszawie 25 września 1969 r., podczas uroczystości błogosławionego Władysława z Gielniowa, patrona stolicy, z udziałem księży kapelanów Wojsk Polskich i Powstańczej Warszawy. Tekst poświęcony postaci błogosławionego Władysława z Gielniowa, którego relikwie znajdują się w kościele św. Anny, o jego twórczości poetyckiej (tu odniesienie do „Historii literatury polskiej" J. Krzyżanowskiego), a także o idei ofiary za Naród i Ojczyznę i obrońcach Polski w sutannach. Tekst drugi powstał **na 50-lecie sprowadzenia zwłok Henryka Sienkiewicza z Vevey do Warszawy.** Wygłoszony podczas uroczystej Mszy Św. w Archikatedrze św. Jana Chrzciciela: „Dziś, z inicjatywy wielkiego znawcy i czciciela Henryka Sienkiewicza, profesora Juliana Krzyżanowskiego, stoimy tutaj w katedrze...". W homilii m.in. o „głębokim umiłowaniu ziemi ojczystej", o związkach Sienkiewicza z Warszawą i z Kościołem („kochał wiarę ojców naszych"), czci dla NMP. Ślad zalania pierwszego tekstu, podkreślenia i dopiski kredką, ślad składania.

---

94. Zawieyski Jerzy (1902-1969), prozaik, dramaturg i eseista, poseł na Sejm i członek Rady Państwa PRL – Dwa listy do profesora Juliana Krzyżanowskiego. Dat. Kraków, 7 marca 1946 r. oraz Warszawa, 27 lutego 1953 r. Pismo odręczne z autografami. K. [1], [1], 10,5 x 14,5 cm oraz 30 x 20 cm. 200,-

Dwa listy Jerzego Zawieyskiego, aktora Reduty, współredaktora „Tygodnika Powszechnego" i „Znaku", przewodniczącego KIK. List pierwszy (pisany na karcie pocztowej, z napisanym odręcznie adresem i skasowanym znaczkiem) to wiadomość o przesłaniu najnowszej książki Zawieyskiego „Droga do domu", z prośbą o powierzenie do zrecenzowania oraz pochwała czasopisma „Nauka i Sztuka", redagowanego przez Krzyżanowskiego. List drugi zawiera informację o przesłaniu książki dzięki uprzejmości Bronisława Nycza, aktora i publicysty. Ślad składania drugiego listu, poza tym stan dobry.

95. Zimińska-Sygietyńska Mira (1901-1997), aktorka, pieśniarka, reżyserka, pedagog, współzałożycielka i dyrektor zespołu pieśni i tańca „Mazowsze" – Kartka pocztowa do profesora Juliana Krzyżanowskiego. Dat. Karolin, 13 czerwca 1966 r. Pismo odręczne z autografem. Karta pocztowa o wym. 10,5 x 14,5 cm. 100,-

„Drogi Profesorze! **Kwiatki z Mazowszańskiego ogrodu przesyłam!** Mira Sygietyńska. Marzę, żeby Pan do nas przyjechał!". Na karcie pocztowej wizerunek tańczącej pary w strojach łowickich (projektu Janusza Grabiańskiego). Stan dobry.

96. Żukrowski Wojciech (1916-2000), pisarz – Rękopis opowiadania „Święto granic". B.m. 20 kwietnia 1947 r. K. 6 (zapisanych obustronnie), 31 x 21,5 cm. 2000,-

Pismo odręczne Żukrowskiego. Rękopis opowiadania Wojciecha Żukrowskiego, prozaika, poety, reportażysty, eseisty, krytyka literackiego, scenarzysty filmowego, posła na Sejmy PRL. Studiował polonistykę na UJ oraz Uniwersytecie Wrocławskim, walczył w kampanii wrześniowej, następnie w konspiracji (pracował wraz z Karolem Wojtyłą w kamieniołomie Solvay, gdzie zawarł z przyszłym papieżem długoletnią przyjaźń). Po wojnie przebywał jako korespondent wojenny w Wietnamie i Chinach oraz pracował w polskiej ambasadzie w Delhi. W latach 1953-1956 **jego książki znalazły się na indeksie** jako zbyt katolickie i burżuazyjne. Poza powieściami i opowiadaniami pisał także scenariusze i dialogi do filmów (np. do „Ogniem i mieczem" oraz „Potopu"), a jego opowiadanie „Lotna" sfilmował Andrzej Wajda. Na pierwszej karcie wpis: „Wojciech Żukrowski" i tytuł, na ostatniej data, w tekście liczne przekreślenia i poprawki. Karty wklejone w teczkę, wzmocnione pap. (bez szkody dla treści). Ślady składania, nieznaczne zabrudzenia, papier jednolicie pożółkły.
(Patrz tablica VI)

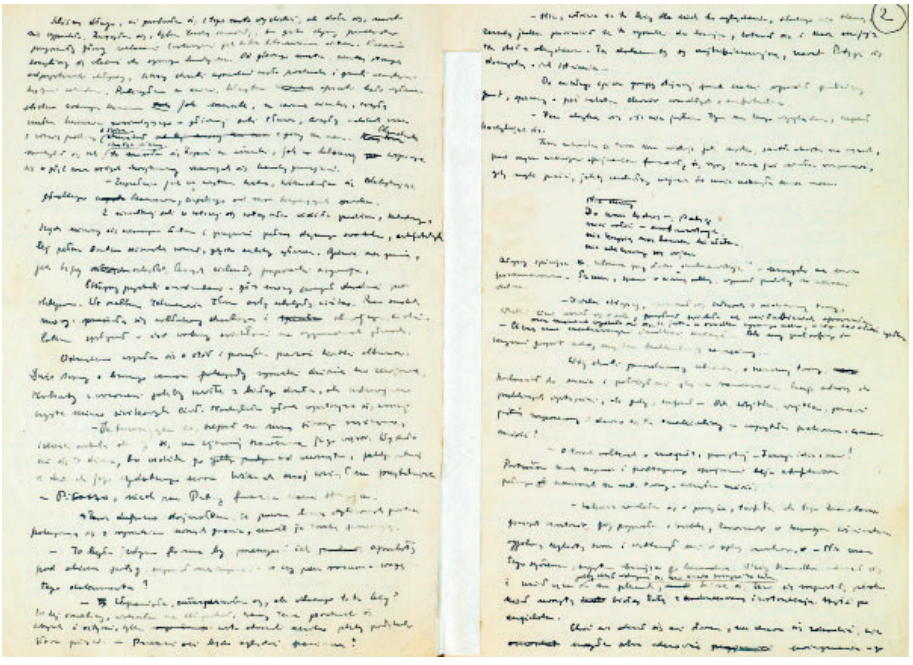

96. W. Żukrowski. Rękopis opowiadania „Święto granic”. 1947.

97. Żukrowski Wojciech (1916-2000), pisarz – Dwa listy do profesora Juliana Krzyżanowskiego. Dat. Oporów koło Wrocławia, 4 stycznia oraz 3 marca 1948 r. Pismo odręczne z autografem. K. [2], 26 x 20,5 cm (oba listy) oraz dwie koperty, ręcznie adresowane. 300,-

List pierwszy, utrzymany w minorowym tonie – Żukrowski pisze: „Nie zostanie po mnie bogata korespondencja, **nie lubię pisać listów, wogóle (!) pisanie jest przykre**, dlatego wierzę Swinarskiemu, gdy mówi, że prawdziwy autor pisze tylko gdy potrzebuje pieniędzy”. Dalej autor wspomina, że nic mu się nie chce (gdyż obecnie trwa „antrakt między dwoma wojnami”). List drugi dotyczy pożyczonej książki, zagubionej przez osobę pośredniczącą. Ślady składania, stan dobry.

98. Żukrowski Wojciech (1916-2000), pisarz – List do Wiktora Kościńskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Skarbu. Oporów koło Wrocławia, 2 czerwca 1948 r. Autograf pisarza: „Wojciech Żukrowski”; maszynopis z odręcznymi dopiskami. K. [1], 28 x 20,5 cm. 150,-

List Wojciecha Żukrowskiego do Wiktora Kościńskiego, podsekretarza stanu (Komisarza Rządu do Spraw Wystawy Ziem Odzyskanych – wystawa ta miała miejsce w II półroczu 1948 r.), członka Naczelnej Rady Odbudowy Warszawy, późniejszego dyrektora warszawskiej Filharmonii. Dotyczy powojennych wydań książek pisarza i ich zagranicznych tłumaczeń (tom opowiadań „Z kraju milczenia”, nagrodzony I miejscem w konkursie tygodnika literackiego „Odrodzenie” na **najlepszą książkę powojenną**). List pochodzi z okresu, kiedy Żukrowski mieszkał we Wrocławiu (w latach 1947-1951), na osiedlu Oporów (gdzie zaprzyjaźnił się m.in. z Anką Kowalską i Marią Dąbrowską). Ślady składania, list wklejony w teczkę, poza tym stan dobry.

ATLASY. MAPY

WIEK XVI-XVIII

99. [Atlas Orteliusa]. Ortelius Abraham. Coignetus Michael. Epitome theatri orbis terrarum... De novo recognita, aucta, et geographica ratione restaurata. Antverpiae (Antwerpia) 1601. Joannes Keerberg, **frontispis (miedzioryt)**, k. [7], [1 – karta tyt. dodatku], [3 – indeks], **map 123 (miedzioryty),** w tekście 2 miedzioryty, 12 x 17 cm, opr. z epoki skóra. 16 000,-

Kieszonkowy atlas świata, zawierający 123 miedziorytowe mapy (odcisk płyty 9 x 12 cm), w tym Additamentum (składające się z 13 dodatkowych map). Frontispis z przedstawieniem postaci alegorycznych: Geografii i Hydrografii oraz portretami najsłynniejszych geografów, m.in.: Strabona, Klaudiusza Ptolemeusza, Gerarda Mercatora oraz Abrahama Orteliusa. Atlas zawiera m.in.: mapę świata w rzucie Mercatora, 4 mapy kontynentów (Europa, Azja, Afryka, obie Ameryki) oraz mapy różnych rejonów Europy (w tym Polski i Litwy, Pomorza, Prus, Księstwa Oświęcimsko-Zatorskiego oraz Śląska). Michel Coignet (1549-1623), matematyk i kartograf, działający w Antwerpii, opublikował między 1601 i 1612 rokiem miniaturowe wersje map z monumentalnego atlasu Orteliusa. Tekst objaśniający w języku łacińskim. Oprawa z epoki, skóra, grzbiet 5-polowy z szyldzikiem i zdobieniami. Na kilku kartach dopiski i poprawki piórem z epoki (m.in. na karcie z opisem Prus – wzmianki o zależności lennej władców Prus od królów Polski), na odwrocie frontispisu (poniżej dedykacji dla arcyksięcia Alberta VII Habsburga, namiestnika Niderlandów) wpis własnościowy (Adam Majchrowski, mansjonarz siewierski, zapewne z XVIII w.). Po konserwacji. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Burger, Geographie, poz. 11 [4]; Koeman, Atlantes Neerlandici Ort, poz. 58; Sijmons, Catalogue of Atlases, poz. 261.
(Patrz tablica VIII)

100. [Atlas Bonne'a]. Bonne Rigobert. Atlas de toutes les parties connues du globe terrestre, dressé pour „L'histoire philosophique et politique des établissements et du commerce des Européens dans les deux Indes". B.m. (Genewa), b.r. (1780). B.w. (J. L. Pellet), 4°, k. [2], s. 28, **map 50 (miedzioryty rozkł.),** opr. z epoki, skóra ze złoc. 3600,-

Atlas świata opracowany przez Rigoberta Bonne'a (1727-1795), inżyniera, matematyka i kartografa pracującego w służbie marynarki francuskiej. Zawiera 2 mapy świata, mapy kontynentów (Ameryka Północna jeszcze nie do końca zbadana), mapy krajów i poszczególnych obszarów (m.in. ponad 20 map Ameryki). Na tablicy 22 **mapa Polski** (wraz z Niemcami, Czechami i Węgrami). **Wyraźne odbitki na grubym papierze** (śr. o wym. 22 x 33 cm), numerowane 1-49 oraz 17-bis. Atlas towarzyszył pracy Guillaume-Thomasa Raynala (1713-1796), wydanej przez Jeana Leonarda Pelleta (1740-1825) w Genewie pt. „Histoire philosophique et politique...". Oprawa z epoki w skórę, grzbiet 6-polowy ze zdobieniami, obcięcie kart barwione. **Komplet map**, brak 23 tabel składanych. Na każdej karcie pieczątki własnościowe, dopiski piórem z epoki. Otarcia oprawy i drobne ubytki skóry, pęknięcia grzbietu, zabrudzenia początkowych i końcowych kart, stan map dobry. **Nieczęste.**

99. A. Ortelius. Atlas świata (123 mapy). 1601.

100. R. Bonne. Atlas świata (50 miedziorytów). 1780.

101. **[Polska]** – „Poloniae, Lituaniaeq descriptio... Auctore Wenceslao Godreccio; et correctore Andrea Pograbio Pilsnensi". **A. Ortelius.** 1595 r. 3600,-

Miedzioryt kolorowany; 37 x 48,5 (45,5 x 55)
Mapa opracowana przez polskiego kartografa **Wacława Grodeckiego** (1535-1591), z uzupełnieniami **Andrzeja Pograbki** (1540-1602), lekarza i kartografa z Wielkopolski, zaczerpniętymi z jego mapy

101. A. Ortelius. Mapa Polski. 1595.

wydanej w Wenecji w 1569 r. Zamieszczana po 1595 r. w atlasach Abrahama Orteliusa, sławnego antwerpskiego kartografa i wydawcy. Na odwrocie tekst po łacinie, poświęcony ziemiom Rzeczypospolitej. Ślad składania wzmocniony, poza tym stan dobry. **Pierwsze wydanie w wersji ze zmienionym kartuszem.**

102. **[Polska]** – „A. newe. mape of Poland". **J. Speed**. Po 1626 r. 12 000,-

Miedzioryt kolorowany; 41 x 52 (42 x 55)
Pierwsze wydanie. W górnej partii dekoracyjnej ramki portret Zygmunta III Wazy oraz widoki Krakowa, Gdańska, Poznania, Krosna, Sandomierza i Wrocławia. Po bokach postacie polskiej szlachty, gdańszczan i mieszkańców Śląska oraz herby Korony i Śląska. Mapa opracowana przez znanego angielskiego kartografa Johna Speeda (1551-1629), wydana przez George'a Humble'a (zm. 1640), londyńskiego księgarza, rytowana przez Dircka Grijpa. **Stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.**
Lit.: K. Kozica, Imago Poloniae (ze zbiorów T. Niewodniczańskiego), t. II, s. 170, poz. K78/1
(Patrz tablica IX)

103. **[Polska]** – „Novissima Poloniae Regni Descriptio". **J. Janssonius.** 1640-1647 r. 2800,-

Miedzioryt kolorowany; 43,5 x 54 (pl. 50 x 56)
Mapa Polski, wraz z Pomorzem i Śląskiem, ozdobiona rozbudowanym kartuszem tytułowym (z Orłem oraz postaciami żołnierzy i chłopów). W prawym dolnym rogu kartusz dedykacyjny od autora mapy, Joannesa Janssoniusa (1588-1664), amsterdamskiego kartografa i wydawcy **dla burmistrza Gdańska Mikołaja Pahla** (1595-1649), burgrabiego królewskiego. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

104. **[Polska]** – „Estats de Pologne subdivisés suiuant l'estendue des Palatinats par le S. Sanson...". **P. Mortier.** 1692 r. 4800,-

Miedzioryt kolorowany liniowo; 58 x 87,5 (pl. 62,5 x 95,5)

103. J. Janssonius. Mapa Polski.1640-1647.

Nad ramką dodatkowo wyrytowany tytuł „Les Estats delà Couronne de Pologne...". U góry po prawej stronie, legenda i nota wydawnicza: A Paris Chez H. Jaillot... 1692. Mapa jest kopią i zarazem **„wydaniem pirackim"** mapy G. Sansona i A. H. Jaillota z 1672 r. Opublikował ją w 1692 r. Pieter Mortier (1661-1712), amsterdamski wydawca i sprzedawca map, którego mapy z pierwszych wydań noszą paryską notę wydawniczą Jaillota (przypuszczalnie by ominąć problem z cłem). Cechą różniącą te wczesne mapy Mortiera od map Sansona – Jaillota jest naniesiona siatka kartograficzna z jej opisem. Dekoracyjny kartusz tytułowy z elementami oręża, postaciami wojowników i jeńców, zwieńczony herbem Delfina, adresata dedykacji. **Pierwsze wydanie, stan drugi.** Po konserwacji, stan dobry.
Lit.: Imago Poloniae, t. II, poz. K24/1.
(Patrz tablica IX)

105. [Polska] – „Regni Poloniae Magnique Ducat. Lithuaniae. Nova et exacta Tabula ad mentem Starovolcii descripta." **Spadkobiercy J. B. Homanna.** Po 1729 r. 2400,-

Miedzioryt kolorowany; 49,5 x 56 (w świetle oprawy)
Mapa opracowana przez jednego z najwybitniejszych niemieckich kartografów Johanna Baptista Homanna (1664-1724), założyciela sławnej, najważniejszej firmy wydającej mapy w XVIII-wiecznych Niemczech. Stanowi przykład uaktualnia treści mapy w zależności od rozwoju sytuacji politycznej. Oferowana mapa przedstawia ziemie Rzeczypospolitej Obojga Narodów w najobszerniejszych granicach „od morza do morza". W kartuszu tytułowym w pięciopolowej tarczy herby Polski i Litwy oraz herb Wettinów. Nad draperią podtrzymywaną przez wojownika i putta wizerunek trzech uli i walczących ze sobą dwóch rojów pszczół, symbolizujących **walkę Stanisława Leszczyńskiego z Augustem II Sasem**, dwóch pretendentów do tronu polskiego. Stan trzeci z trzeciej płyty (usunięto z treści mapy nazwę „Livonia Polonica"). Oprawiona w ramę 70 x 70,5 cm. Atlasowe składanie, na dolnym marginesie zapiski piórem, poza tym stan dobry.
Lit.: Imago Poloniae, t. II, s. 51, poz. K17/7

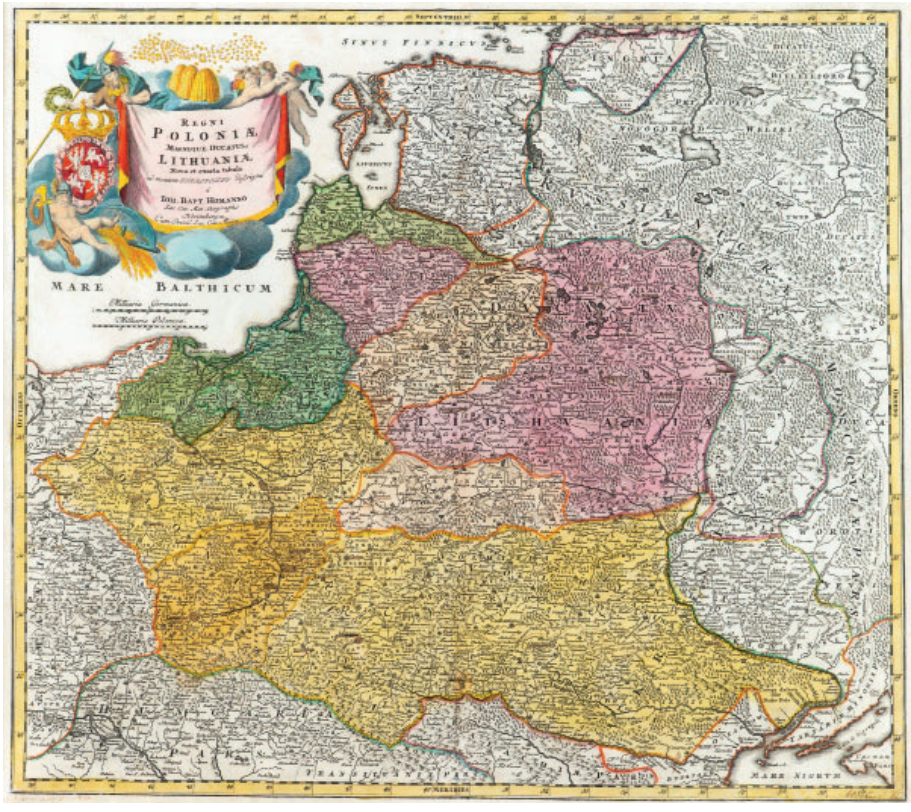

105. Spadkobiercy J. B. Homanna. Polska. Po 1729.

106. **[Polska]** – „Regni Poloniae Magnique Ducat. Lithuaniae. Nova et exacta Tabula ad mentem Starovolcii descripta." **Spadkobiercy J. B. Homanna.** 1739 r. 2200,-

Miedzioryt kolorowany; 47,5 x 54,5 (w świetle oprawy)
Mapa opracowana przez jednego z najwybitniejszych niemieckich kartografów Johanna Baptista Homanna (1664-1724), założyciela sławnej, najważniejszej firmy wydającej mapy w XVIII-wiecznych Niemczech. Stanowi **przykład uaktualnia treści mapy w zależności od rozwoju sytuacji politycznej**. Oferowana mapa przedstawia ziemie Rzeczypospolitej Obojga Narodów w najobszerniejszych granicach „od morza do morza". W kartuszu tytułowym w pięciopolowej tarczy herby Polski i Litwy oraz herb Wettinów – wówczas już króla Augusta III Sasa. Nad draperią podtrzymywaną przez wojownika i putta wizerunek trzech uli i walczących ze sobą dwóch rojów pszczół, symbolizujących walkę Stanisława Leszczyńskiego z Augustem II Sasem, dwóch pretendentów do tronu polskiego. Stan piąty z drugiej płyty, z przerobionym kartuszem tytułowym (z dodaną datą 1739). Oprawiona w ramę 66 x 72,5 cm. Atlasowe składanie, stan dobry.
Lit.: Imago Poloniae, t. II, s. 51, poz. K17/4

107. **[Polska – mapa podróżna]** – „Polnische Reise Karte über die vornehmsten Passagen von Dresden nach Warschau …" **Spadkobiercy J. B. Homanna.** 1751 r. 800,-

Miedzioryt kolorowany liniowo; 46,5 x 38,3 (pl. 51,5 x 54)
Dwuczęściowa mapa przedstawiająca dwie **trasy dyliżansów pocztowych z Drezna do Warszawy**, łączących stolicę z siedzibą króla Augusta III w Saksonii. Wydana w Norymberdze przez oficynę

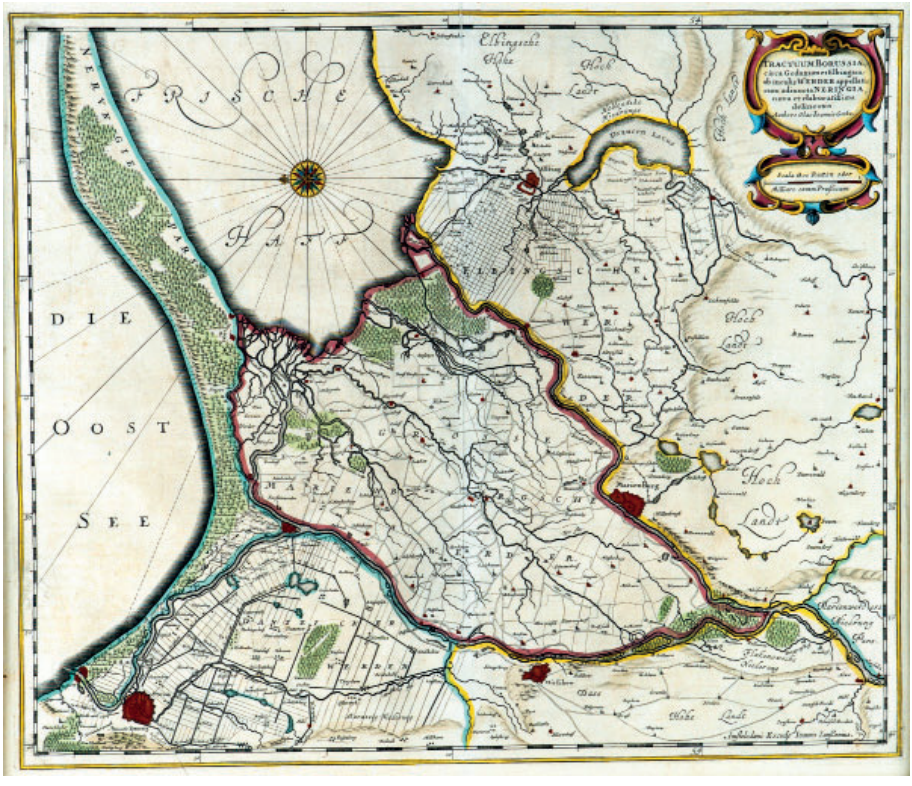

108. J. Janssonius. Mapa Żuław Wiślanych. 1641.

spadkobierców Jana Baptysty Homanna w 1751 roku w atlasie podróżniczym „Reise Atlas". Pierwszy szlak prowadzi przez Wrocław i Piotrków Trybunalski, drugi zaś przez Leszno i Kalisz. Na mapach zaznaczono miasta, wsie, osady, stacje pocztowe (przystanki dyliżansów pocztowych). W nocie wydawniczej podano odległości w milach, jak również czas trwania podróży (ponad 136 godzin!). **Pierwotny stan wydawniczy** – obie części mapy na jednym arkuszu. Stan bardzo dobry.

108. [Żuławy Wiślane] – „Tractuum Borussiae circa Gedanum et Elbingam..." **J. Janssonius.** 1641 r. 2000,-

Miedzioryt kolorowany; 41 x 48,5 (pl. 48 x 56)
Stan pierwszy mapy Żuław, opracowanej przez Olofa Hanssona Swarta (1600-1644), wydanej w Amsterdamie przez Johannesa Janssoniusa (1588-1664). Orientacja mapy wschodnia. Obejmuje obszar delty Wisły z Gdańskiem, Elblągiem, Tczewem i Malborkiem, z siatką kanałów odwadniających, szczególnie gęsto pokrywającą rejon Elbląga. **Stan bardzo dobry.**
Lit.: Imago Poloniae, t. II, s. 216, poz. K102/1

109. [Prusy] – „Tabula Geographica Totam Borussiam ut et Disctrictum Notecensem". **Spadkobiercy J. B. Homanna**. Ok. 1772 – 1775 r. 1200,-

Miedzioryt kolorowany; 51 x 59,5 (pl. 53,5 x 62,5)
Mapa Prus Królewskich i Prus Zachodnich, obejmująca tereny współczesnej Warmii, Mazur i Pomorza Gdańskiego (na zachodzie sięga po Łebę, na wschodzie do Rajgrodu i Gołdapi, na południu po Rypin i Toruń). Półwysep Helski ukazany jako ciąg wysp. W lewym górnym rogu mapa poboczna Obwodu Nadnoteckiego (części Wielkopolski zagarniętej przez Królestwo Prus podczas I rozbioru). Na Bałtyku

110. F. de Wit. Pomorze Zachodnie. Po 1688.

dekoracyjny kartusz tytułowy z postaciami alegorycznymi i herbem Prus. Mapa wydana w Norymberdze przez wydawnictwo spadkobierców J. B. Homanna. Atlasowe składanie, drobne zabrudzenia, niewielki ubytek pap., poza tym stan dobry.

– Precyzyjne kolorowanie złotem –

110. [Pomorze Zachodnie] – „Ducatus Pomeraniae Tabula Generalis...". **F. de Wit**. Po 1688 r. 4000,-

Miedzioryt kolorowany ręcznie w epoce; 50,5 x 58 (pl. 53 x 61,5)
Niezwykle dekoracyjna mapa Pomorza, obejmująca ziemie od Zatoki Puckiej i Półwyspu Helskiego po Rugię. Na południu sięga Torunia, Gorzowa Wielkopolskiego, aż po Berlin. Rozbudowany kartusz tytułowy na tle nieba, z licznymi puttami podtrzymującymi herby księstw pomorskich. Efektowne, mocne kolorowanie z epoki, **z wykorzystaniem złota dukatowego** (np. w herbach księstw, oznaczeniach miast). Pełna treści mapa, z oznaczoną gęstą siecią hydrograficzną oraz osadniczą, opracowana i wydana w Amsterdamie przez Fredericka de Wita (1630-1706), jednego z najsłynniejszych kartografów amsterdamskich. Stan dobry. **Wyjątkowo dekoracyjna mapa!**
Lit.: Pomorze i Szczecin na dawnych mapach, planach i widokach (z kolekcji T. Niewodniczańskiego), Szczecin 1998 r., poz. 23, ilustr.

111. [Śląsk] – „Silesia Ducatus nova et accurata descriptio". **J. Janssonius i J. Hondius**. 1630 r. 1200,-

Miedzioryt kolorowany; 39 x 50,5 (pl. 41,5 x 52,5)

111. J. Janssonius. Mapa Śląska. 1630.

Mapa Śląska z zaznaczonymi miastami, klasztorami, lasami i górami w postaci kopczyków. Obejmuje obszar od Konina i Frankfurtu nad Odrą na północy po Ołomuniec na południu i od Krakowa na wschodzie po Budziszyn i Pragę na zachodzie. W prawym górnym rogu kartusz tytułowy z herbem Śląska, wzdłuż dolnego marginesu skala i legenda (dekorowana przyrządem kartograficznym). Mapa autorstwa Johannesa Janssoniusa (1588-1664) i Jodocusa Hondiusa (1563-1612), wydana w Amsterdamie. Verso blanco. Ślad składania pośrodku, zabrudzenia i drobne przedarcia marginesów, poza tym stan dobry.
Lit.: M. Dworsatschek, Imago Silesiae z kolekcji Tomasza Niewodniczańskiego, Wrocław 20002, s. 37, poz. 23

112. **[Śląsk]** – „Silesia inferior... á Jona Sculteto Sprotta-Silesio". **J. Janssonius**. Ok. połowy XVII w. 1200,-

Miedzioryt kolorowany; 41,5 x 51 (pl. 44,5 x 55)
Orientacja wschodnia. Mapa Dolnego Śląska, obejmująca obszar od Poznania po Świdnicę, Brzeg i Kowary. Rollwerkowy kartusz tytułowy z herbem Śląska oraz dedykacją dla książąt legnickich i brzeskich: Jerzego III, Ludwika IV i Chrystiana. Obok legenda, po drugiej stronie polski Orzeł. W treści mapy gryf czeski, herby Łużyc i Wielkopolski. Mapa rytowana i wydawana przez Johannesa Janssoniusa (1588-1664), amsterdamskiego kartografa, wzorowana na mapie Jonasa Scultetusa (1603-1664). Po konserwacji, górny margines dorobiony (z niewielką szkodą dla treści mapy), ślady atlasowego składania oraz fragment dolnego marginesu wzmocnione na odwrocie, poza tym stan dobry.
Lit.: Imago Silesiae, s. 44, poz. 40 (wersja z tekstem łacińskim na odwrocie)

113. **[Śląsk]** – „Silesiae Ducatus Tam Superior Quam Inferior...". **M. Seutter**. Po 1742 r. 1800,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 50 x 57 (pl. 52 x 61,5)
Mapa Górnego i Dolnego Śląska, na północy sięgająca po Poznań, na wschodzie po Częstochowę i na zachodzie po Drezno. W prawym górnym rogu rozbudowany kartusz tytułowy z tytułem na draperii

113. M. Seutter. Śląsk. 1742.

podtrzymywanej przez putta oraz symbolicznymi przedstawieniami bogactw księstwa. W lewym dolnym narożniku **plan Wrocławia** zwieńczony herbem Śląska, dekorowany postaciami Ateny (bogini wojny i mądrości – obok niej globus i księga z cyrklem) oraz Merkurego (boga handlu – obok niego kupiec z belami tkaniny). Mapa wydana przez Mateusza Seuttera (1678-1756/57), augsburskiego rytownika i wydawcę, ucznia, a potem konkurenta Jana Baptysty Homanna. Stan drugi, z dodaniem przywileju wydawcy. Verso blanco (na odwrocie zapisek piórem: „Ducato di Slesia (!)". Atlasowe składanie, boczne marginesy wzmocnione pap., drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Ładne, stare kolorowanie.** Lit.: Imago Silesiae, s. 72, poz. 95, ilustr.

114. **[Francja]** – „Nova et esatta tavola del Regno di Francia". **N. Sanson, G. de Rossi**. 1697 r. 400,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 40 x 52 (pl. 46,5 x 60,5)
Dekoracyjna mapa Francji, z kartuszem ozdobionym burbońskimi liliami oraz postaciami fam dmących w trąby. Mapa opracowana przez Nicolasa Sansona, opublikowana w Rzymie przez Giovanniego Giacomo de Rossi, działającego w latach 1648-1690 wydawcę. Rytowana przez Georgio Widmana. Atlasowe składanie, drobne przedarcie, poza tym stan dobry.

115. **[Rosja]** – „Spatiosissimum Imperium Russiae Magnae…" **M. Seutter.** Ok. 1740 r. 3200,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 49,7 x 57 (pl. 51 x 58,5)
Dekoracyjna mapa Rosji opublikowana przez Matthäusa Seuttera (1678-1756), rytownika i wydawcę, ucznia J. B. Homanna. Obejmuje obszar od granic Polski na zachodzie aż do Kamczatki i Wysp

116. Polska. 11 map topograficznych. 1933-1938.

Japońskich na wschodzie (rejony jeszcze nie do końca zbadane). Na południu sięga po Gruzję oraz Tybet i Uzbekistan (części Imperium). W bogatym kartuszu tytułowym, ze sceną składania danin przez ludy zamieszkujące imperium, umieszczono wizerunek imperatorowej Anny, panującej w latach 1730-1740, oraz jej siostrzenicy Anny z mężem Antonim Ulrykiem, których potomek wyznaczony został przez carycę na następcę tronu (liczył dwa miesiące, gdy obejmował władzę, a rok, gdy ją utracił w wyniku przewrotu pałacowego kończącego regencję znienawidzonego Birona). **Stan niemal doskonały. Rzadkie w takim stanie.**
(Patrz tablica VIII)

WIEK XX

116. **[Polska]** – Zbiór 11 map topograficznych. Warszawa 1933-1938. Wojskowy Instytut Geograficzny. Arkuszy 11 o wym. 38 x 29 – 35,5-39,5 x 46,5-49 cm (kolorowe), zrolowane. 460,-

Skala 1:100.000. Mapy topograficzne tzw. „sztabówki" II Rzeczypospolitej wchodzące w skład „Mapy Taktycznej Polski", obejmujące tereny przy jej południowej granicy. Arkusze: Babia Góra. Pas 50. Słup 29; Chyżne. Pas 51. Słup 29; Cieszyn. Pas 50. Słup 27; Krynica. Pas 51. Słup 32; Opawa. Pas 49. Słup 26; Skoczów. Pas 49. Słup 27; Szczawnica. Pas 51. Słup 31; **Tatry Wysokie**. Pas 52. Słup 30; Ujsoły. Pas 51. Słup 28; **Zakopane**. Pas 51. Słup 30; Żywiec. Pas 50. Słup 28. Część map, z nieobciętą dolną ramką, zawiera adnotację czerwonym drukiem o aktualizacji granic państwa po 10 XII 1938 r. (m.in. chodzi o wcielone do Polski niewielkie części Słowacji). Kilka map z obcięciami przy krawędzi ramki, bez objaśnień (tytuły przeklejone), niektóre ze śladami zagięć i złożeń oraz podklejeniami na odwrocie, stan ogólny dobry.

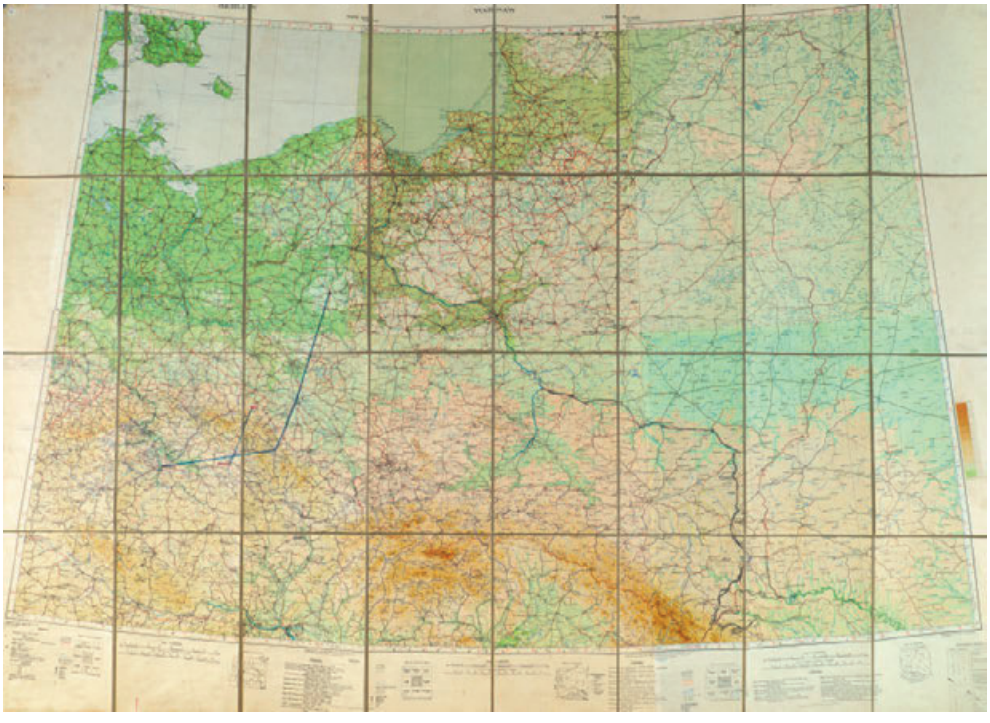

117. Mapa Polski. 1939. (103 x 142 cm)

117. **[Polska]** – Berlin – Warszawa – Minsk – Krakow – Wien – Shitomir. 3rd Edit. London 1939. Royal Geographical Society. Arkusze zbiorcze 103 x 142,5 cm (kolor., rozkładane), 18 x 26 cm. 460,-

Skala 1:1.000.000. Arkusze międzynarodowej mapy świata. Centralne Biuro Mapy Świata umieszczone zostało w londyńskim Ordnance Survey (OS), stanowiącej agencję i wydział rządu bryt. zajmujący się sporządzaniem map Wielkiej Brytanii. Przy arkuszach figuruje również w charakterze współpracującego sekcja geograficzna brytyjskiego Ministerstwa Wojny (War Office). Składa się ze sklejonych ze sobą arkuszy różnych wydań, przeważnie trzeciej edycji z 1939 r., zatytułowanych Berlin (N.33), Warszawa (N.34), Mińsk (N.35), Wiedeń (M.33), Kraków (M.34) i Żytomierz (M.35). **Sklejone arkusze obejmują w całości obszar Polski w granicach z 1939 r.** Naklejone na pł. w 32 sekcjach. Na odwrocie mapy ekslibris własnościowy z londyńskim adresem Wydziału Rekonstrukcji Socjalnej Ministerstwa Pracy i Opieki Socjalnej (1940-1945) Rządu RP na Uchodźstwie. Stan więcej niż dobry.

118. **[Polska] – Janiszewski Michał.** Fizyczna mapa Polski. Genewa 1943. Wydaw. Wszechświatowego Komitetu Związków Młodzieży Chrześcijańskiej Y.M.C.A. Arkusz 94 x 125,5 cm (kolor., rozkładany), 16 x 24 cm, oryg. obwol. 360,-

Skala 1:1.000.000. Mapa ogólnogeograficzna, ścienna z uwzględnieniem stanu polityczno-administracyjnego z dn. 1 IV 1939 r. W lewym rogu mapa poboczna: Europa środkowa – mapa polityczna. Skala 1:10.000.000, 16 x 17 cm. Nazwy geograficzne niemieckiego Pomorza w jęz. pol. wg oprac. St. Kozierowskiego. Rzeźbę terenu odwzorowano za pomocą barw hipsometrycznych i batymetrycznych, poziomic i punktów wysokości. U dołu mapy napis: **„Pomoc dla wojskowych internowanych w Szwajcarii”.** Autorem mapy był Michał Janiszewski (1901-1984), geograf regionalny, kartograf i dydaktyk. Mapa, jak większość prac autora odznacza się starannym opracowaniem graficznym. Obwoluta uszkodzona, stan mapy idealny.

118. M. Janiszewski. Fizyczna mapa Polski. 1943.

119. **[Prusy Wschodnie]** – Ravensteins Große Rad= und Autokarte. Nr 10. Ostpreussen. Frankfurt a. Main [1941]. Ravensteins Geographische Verlagsanstalt u. Druckerei, 109 x 81 cm (składana kolor.). 340,-

Niemiecka **mapa samochodowa i rowerowa** w skali 1: 300 000 obejmująca tereny Prus Wschodnich. Druk barwny. Drobne zagniecenia, zażółcenia i podklejenia na odwrocie, poza tym stan dobry.

120. **[Mazury]** – Okręg mazurski. Mapa komunikacyjno-administracyjna wraz ze skorowidzem nazw [oprac. Wł. Chojnacki i M. Kiełczewska; rys. M. Robińska]. Poznań 1946. Wydaw. Instytutu Zachodniego. Arkusz 60 x 69 cm (kolor., rozkładany), s. 19, [1], 14,5 x 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Skala 1:500.000. Mapa administracyjno-komunikacyjna obecnego województwa warmińsko-mazurskiego. Nazwy częściowo jeszcze nieustalone ostatecznie, z dawnymi nazwami mazurskimi. Broszura obejmuje skorowidz nazw polsko-niemieckich i niemiecko-polskich wg „Słownika polskich nazw miejscowości w b. Prusach Wschodnich" Wł. Chojnackiego. Grzbiet podklejony, zabrudzenia okł., wewnątrz czysty egz. Mapa w bardzo dobrym stanie.

121. **[Śląsk Górny]** – Województwo śląskie oraz ziemie sąsiednie. Oprac. Franciszek Popiołek; rys. wykonano pod kier. inż. Zygmunta Lewickiego w Cieszynie. Katowice 1937 [właśc. 1939]. Druk. Zakł. Graf. Książnica-Atlas we Lwowie. Arkusz 64 x 45,5 cm (kolorowy). 80,-

Skala 1:400.000. Mapa fizyczna województwa śląskiego w granicach z 9 grudnia 1938 r. (z Zaolziem). Powierzchnię odwzorowano za pomocą barw hipsometrycznych i oznaczeń punktów wysokości. Arkusz mapy zrolowany z niewielkimi śladami składania i zagięć oraz podklejeń przy krawędziach, poza tym stan dobry.

120. Mapa Warmii i Mazur. 1946.

122. **[Słowacja]** – Strassen-Übersichtkarte Slowakei mit angrenzenden Gebiete. Wien [Wiedeń 1941] Freytag & Berndt. Mapa 79 x 55 cm (trójbarwna, rozkładana), 12 x 28 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Skala 1:600.000. Mapa przeglądowa dróg Słowacji z obszarami przyległymi. Obejmuje pogranicze polsko-słowackie ukształtowane po wrześniu 1939 r. W prawym górnym rogu mapa części dawnej Rusi Zakarpackiej z Husztem i Munkaczem, wcielonej do państwa węgierskiego po 1938 r. oraz pogranicza (przed 1939 wspólnej granicy polsko-węgierskiej). Nieaktualny wpis własnościowy. Podklejenia na krawędziach mapy, poza tym stan bardzo dobry.

123. **[Częstochowa – powiat]** – Mapa powiatu częstochowskiego. Częstochowa 1937. Wydaw. W. Nagłowski i S-ka. Arkusz 52,5 x 72,5 cm (kolor., rozkładana), 13,5 x 19 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Skala 1:100.000. Mapa administracyjno-drogowa powiatu częstochowskiego, wchodzącego ówcześnie w skład województwa kieleckiego. Niewielkie podklejenia, głównie okł. Okładka z notatkami kredką. Wewnątrz mapa w bardzo dobrym stanie.

124. **Turka.** Niemcy 1941. Hergestellt im Auftrage Generalstab des Heeres OKH Abteilung für Kriegskarten und Vermessungswesen. Arkusz 69 x 89 cm (wielobarwny). 120,-

Skala 1:100.000. Mapa Turki i okolic wcielonych do ZSRR z ówczesnym pograniczem niemiecko-węgiersko-sowieckim po ostatecznym przekształceniu linii demarkacyjnej wojsk najeźdźczych z 1939 r.

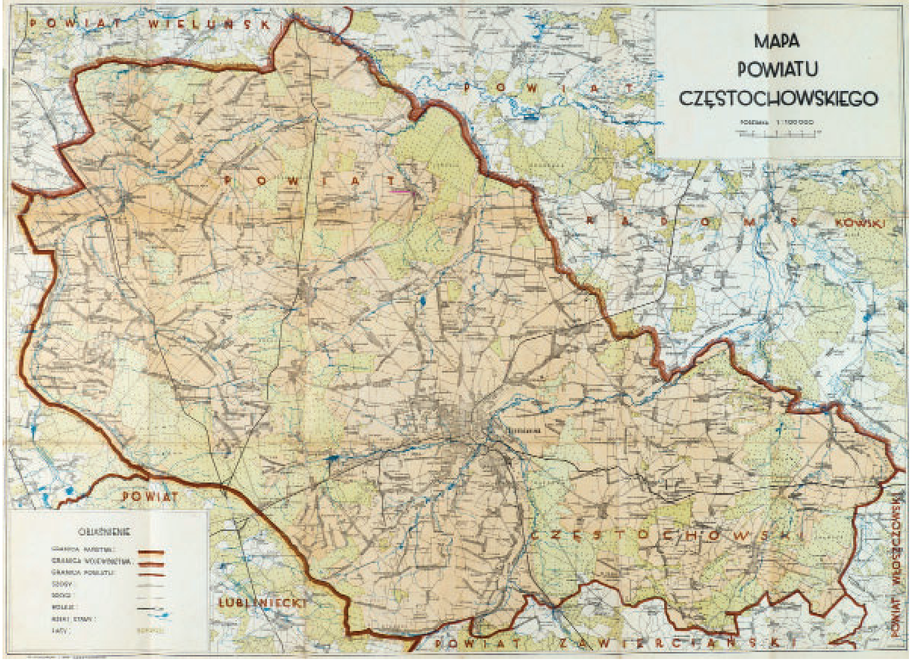

123. Mapa powiatu częstochowskiego. 1937.

we wspólną granicę niemiecko-sowiecką. Arkusz zbiorczy z tzw. serii Karte des Deutschen Reiches (Großblatt, Nr 426). Odwzorowanie zbiorcze trzech arkuszy mapy taktycznej Wojskowego Instytutu Geograficznego i jednego arkusza mapy Słowacji 1:75.000, pomniejszego do poprzednich skali. Rzeźba terenu została odwzorowana za pomocą kreskowań, poziomic i punktów wysokości. Opisy w jęz. niem., legenda również w jęz. pol., czes. i węg. Treść mapy w języku polskim i węgierskim. Na odwrocie tegoż wydawnictwa jeden z czterech arkuszy mapy Bóbrka, o skali 1:25.000 obejmujący rejon Szczerca. Stanowi on powiększoną mapę WIG-owskiej 1:100.000. Arkusz jednobarwny. Skala 1:25.000. Zagniecenia i ślady składania oraz podklejenia na mapie jednobarwnej. Stan dobry.

WIDOKI MIAST

– 84 widoki miast śląskich –

125. [Atlas miast Śląska] – „Scenographia Urbium Silesiae". **F. B. Werner.** Norymberga, 1737-1752 r. Oficyna J. B. Homanna. **Tablice I-XI (miedzioryty kolorowane w epoce),** 56 cm, luksusowa opr. współcz., szeroki płsk z tyt. na licu. 15 000,-

Komplet. Wielki atlas 84 wedut miast śląskich na 11 planszach, wyrytowany i opublikowany w Norymberdze, w znanej oficynie kartograficznej spadkobierców J. B. Homanna. Plansze zawierające po kilka (od 7 do 9) pięknie kolorowanych widoków miast, zamków, klasztorów, powstałych według rysunków wybitnego rysownika **Friedricha Bernharda Wernera** (1690-1778), wieloletniego współpracownika norymberskiego warsztatu. Dzieło stanowi cenne źródło ikonograficzne, ukazujące architekturę miast śląskich z połowy XVIII w. Tablice zawierają widoki miast, m.in.: Bolesławiec, Brzeg, Cieplice, Cieszyn, Dzierżoniów, Głogów, Głogówek, Henryków (klasztor), Jawor, Jelenia Góra, Karkonosze (panorama), Kowary, Kożuchów, Koźle, Książ, Legnica, Lubiąż (klasztor), Lubin, Milicz, Namysłów, Nysa, Oleśnica, Opole, Otmuchów, Paczków, Prudnik, Racibórz, Strzegom, Strzelin, Syców Środa Śląska, Świdnica, Świebodzice, Trzebnica (klasztor), Wąsosz, Wołów, Wrocław, Ząbkowice Śląskie, Złotoryja, Żagań. **Luksusowa oprawa współczesna** w półskórek z szerokimi pasami skóry zachodzącymi na obie okładziny, skórzane narożniki, grzbiet pięciopolowy podzielony zwięzami wypukłymi, złocona tytulatura na skórze przedniej okładziny. **Stan zachowania bardzo dobry. Kompletne egzemplarze należą do rzadkości antykwarycznych.**
(Patrz tablica X i ilustr. na stronie następnej)

126. [Czarnca] – „Czarnce (!) (Polska) Gubernia Kielecka". **N. Orda.** 1881-1882 r. 300,-

Litografia na tincie; 20 x 28,5 (pl. 31 x 45)
Widok wczesnobarokowego kościoła NMP i św. Floriana, ufundowanego przez hetmana Stefana Czarnieckiego. W jego podziemiach znajduje się **krypta rodu Czarnieckich z grobem hetmana. Czarniecki był ostatnim z rodu właścicielem wsi,** obecnie znajdującej się w województwie świętokrzyskim. Rysował z natury Napoleon Orda (1807-1883), litografia autorstwa Alojzego Misierowicza (ok. 1825-po 1900), odbita w zakładzie Maksymiliana Fajansa w Warszawie. Pochodzi z monumentalnego wydawnictwa „Album widoków Polski" (seria siódma). Niewielkie ślady zalania dolnego marginesu, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

127. [Duszniki Zdrój] – „Bad Reinerz". **F. Koska**. Połowa XIX w. 440,-

Litografia na tincie; 19 x 25 (w świetle oprawy)
Panorama Dusznik Zdroju – znanego uzdrowiska dolnośląskiego, którego walory lecznicze ceniono od XV w. W XIX w. **leczył się tu m.in. młody Fryderyk Chopin.** Grafika według rysunku Ferdinanda Koski (1808-1862), litografował Wilhelm Loeillot w Berlinie. Pochodzi z „Sudeten-Album", wydanego we Wrocławiu w latach 1846-1862. Stan dobry, oprawiona w ramę 37,5 x 43 cm.

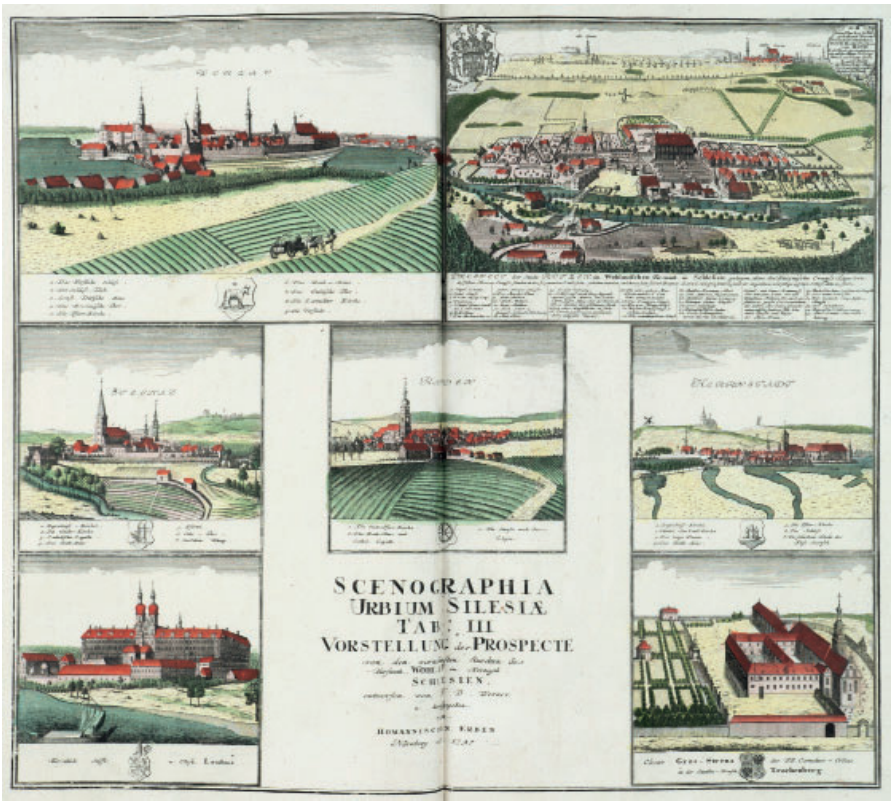

125. F. B. Werner. Kompletny atlas miast Śląska. 1737-1752.

127. F. Koska. Duszniki-Zdrój. Połowa XIX w.

128. [Gdańsk – plan i widok miasta] – „Dantzig in plano”. **P. Willer.** 1688 r. 4000,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 51,5 x 60 (pl. 52,5 x 61)
W górnej części panorama miasta od strony Grodziska, widziana z dolnego tarasu Bastionu Jerozolimskiego, ukazana dość wiernie – umocnienia, za nimi sylwetki kościołów. Na pierwszym planie przedpole miasta z szerokim traktem ku Oliwie oraz liczne scenki rodzajowe (m.in. Willer szkicujący widok). Poniżej panoramy plan miasta, ujętego pierścieniem fortyfikacji, z Wisłą, na której liczne statki. W prawym górnym rogu róża wiatrów, u dołu herb Gdańska i kartusz tytułowy, po stronie prawej opis 69 ważniejszych obiektów. Peter Willer, czynny w latach 1651-1700, budowniczy przybyły z Holandii na dwór Jana Kazimierza, pracował jako architekt w Gdańsku. Willer jest autorem rysunków stanowiących ilustracje do dzieła Rajnolda Curickego „Historyczny opis miasta Gdańska”, wydanego w 1687 r., gdzie zamieszczono oferowany plan. Nasz egzemplarz **wydano jako luźną kartę w 1688 r.** w Amsterdamie (różni się od wydawnictwa książkowego zmienionym kartuszem). Ślady składania, poza tym stan dobry. **Piękny, stary kolor**. **Rzadkie.**
Lit.: Dantiscum Emporium, s. 265, poz. G100/1 (wersja z Curickego).
(Patrz tablica XI)

129. [Gdańsk] – „Dantzic”. **R. Bowyer.** 1814 r. 600,-

Akwatinta barwna; 22,5 x 32 (26 x 34,5 w świetle oprawy)
Panorama miasta z romantycznym sztafażem, z widocznymi na pierwszym planie murami obronnymi. Poniżej tytuł oraz adres wydawniczy: „Published by R. Bowyer, Pall Mall 1814”. Grafika pochodzi z dzieła T. Bensleya „An Illustrated Record of important events in the Annals of Europe...”, wydanego w Londynie w 1815 r., poświęconego Europie czasów napoleońskich, zawierającego widoki największych miast europejskich. Robert Bowyer (1758-1834), malarz i wydawca angielski. Stan dobry, oprawiona w ramę 46 x 54 cm.

130. [Gdańsk] – „Danzig vom Bischoffsberge gesehen...” **F. E. Meyerheim.** Ok. 1840 r. 1400,-

Litografia; 24,5 x 32 (pl. 34 x 49)
Oddana z pedantycznym realizmem panorama Gdańska z Biskupiej Górki. Ukazuje od zachodu oblane fosą i otoczone wałami miasto z zespołem fortyfikacji Bramy Wyżynnej. Autorem rysunku był zdolny malarz Friedrich Eduard Meyerheim (1808-1879), twórca wielu gwaszy i litografii z widokami Gdańska, utrwalający obraz miasta przed jego późniejszymi, nieuniknionymi zmianami. **Stan bardzo dobry.**
Lit.: Gdańsk i okolice. Pałac Opatów w Oliwie. 1997, poz. 49, s. 12 – ilustr.

131. [Gdańsk-Oliwa] – „Kloster Oliva gesehen aus der Einsiedeley vom Karlsberge”. **C. G. Ludwig**. 1830 r. 2000,-

Litografia; 36 x 48 (42,5 x 52 w świetle oprawy)
Rozległa panorama ukazująca klasztor cystersów w Oliwie (wraz ze słynącym z organów kościołem), w oddali widoczna zatoka ze statkami. Poniżej tytuł oraz sygnatury – rysował z natury niemiecki artysta Christian Gottlieb Ludwig (1803-1877). W latach 1824-1827 pracował w Gdańsku jako nauczyciel rysunków, tworząc także widoki miasta i okolic. W sierpniu 1830 r. gdańskie wydawnictwo Gerhard’s Buchhandlung wydało dwie serie litografii z jego rysunkami z lat 1825–1826 (litografował **Carl August Helmsauer**, ok. 1789-1844). Charakterystyczne plamki na marginesach, poza tym stan dobry. Oprawiona w ramę 65 x 74 cm. **Rzadkie.**

132. [Gdańsk – Oliwa] – „Kloster Oliva”. Lit. **F. H. Bils.** 1838 r. 600,-

Litografia; 14 x 20 (17 x 22 w świetle oprawy)
Widok kościoła opackiego (obecnie archikatedry) oraz klasztoru cystersów w Oliwie. Poniżej tytuł i sygnatury, grafika powstała **według rysunku Alberta Juchanowitza** (1817-przed 1863), malarza i grafika gdańskiego, wykształconego w Berlinie, później czynnego w Rzymie. Litografował Friedrich Heinrich Bils (1801-1853), rysownik i litograf, działający około połowy XIX w. w Królewcu. Wydana przez C. G. Kantera w Kwidzynie. Stan dobry, oprawiona w ramkę 30 x 35 cm.

133. [Jerozolima] – „Ierusalem”. **D. Stoopendaal.** I połowa XVIII w. 1200,-

Miedzioryt kolorowany ręcznie; 30,5 x 46 (pl. 34 x 47,8)

130. F. E. Meyerheim. Panorama Gdańska. Ok. 1840.

131. C. G. Ludwig. Panorama Oliwy. 1830.

134. M. Merian. Kołobrzeg. Poł. XVII w.

Fantastyczny **plan Jerozolimy czasów biblijnych**, autorstwa Daniela Stoopendaala (1672-1726), holenderskiego grafika i kartografa pracującego na początku XVIII w. w Amsterdamie. W swojej pracy oparł się na opisach w Biblii (Księdze Ezechiela), wcześniejszych opracowaniach, m.in. hiszpańskiego jezuity Juana Bautisty Villalpadno oraz dziełach Józefa Flawiusza. W centrum planu ukazano świątynię Salomona (widok fasady ukazano ponad planem). Ważniejsze budynki opisane w obszernej legendzie. Po obu bokach przedstawienia związane ze świątynią, m.in. posąg króla Salomona, arcykapłan, Arka Przymierza, Menora (świecznik ze Świątyni Jerozolimskiej). Rycina sygnowana na płycie, pochodzi z Biblii opublikowanej przez wydawnictwo braci Jacoba i Pietera Keur. Na odwrocie tekst holenderski (opisanie Jerozolimy). Ślady składania (wzmocnione na odwrocie), drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Mocne, dekoracyjne kolorowanie. Rzadkie.**
(Patrz tablica X)

134. [Kołobrzeg] – „Kolbergh An der Ost See". **M. Merian**. Poł. XVII w. 700,-

Miedzioryt; 19 x 31,8 (20 x 32,5 w świetle oprawy)
Panorama ufortyfikowanego miasta, ważniejsze budowle oznaczone i opisane w legendzie w lewym dolnym rogu (m.in. ratusz, młyn). W oddali na Bałtyku okręty. W prawym górnym rogu pusty kartusz herbowy. Grafika sygnowana na płycie: „Erich Jönson delineavit" (być może Erik Jönson Dahlbergh (1625-1703), szwedzki malarz, rysownik i architekt). Rycina zamieszczona w słynnym dziele „Topographia Electoratus Brandenburgici et Ducatus Pomeraniae" M. Zeillera, wydanym przez spadkobierców Mateusza Meriana w 1652 r. Ślady składania, niewielkie zabrudzenia, poza tym stan dobry. Oprawiony w ramę 38 x 49,5 cm. **Rzadkie.**

135. [Kołobrzeg – wybrzeże morskie] – „Plan des verschantzten Lagers vor Colberg...". Ryt. **M. Keyl**. 1784 r.
1500,-

Miedzioryt kolorowany; 42 x 87 (pl. 46 x 91)
Orientacja południowa, odbity z dwóch płyt. Mapa fragmentu **wybrzeża Morza Bałtyckiego od Kołobrzegu po Trzebiatów** i ujście rzeki Regi, wraz z jeziorem Resko Przymorskie. Pochodzi z czasów wojny siedmioletniej – drugiego oblężenia twierdzy przez wojska rosyjskie od sierpnia do grudnia 1761 r., zakończonego kapitulacją pruskiej załogi. Na lądzie ukazano rozmieszczenie wojsk, na tle morza liczne okręty wojenne. W prawym dolnym narożniku sceny walk oraz tytuł. Grafika rytowana

135. M. Keyl. Kołobrzeg. Widok z czasów wojny siedmioletniej. 1784.

przez Michaela Keyla (1722-1798), artystę niemieckiego, związanego z akademią wojskową w Dreźnie. Opracował Johann Gottlieb Tielke, oficer wojsk pruskich i pisarz. Po konserwacji, marginesy boczne i dolny dorabiane, ślady składania. **Rzadkie.**
Lit.: R. Skrycki, Kołobrzeg w wojnie siedmioletniej 1756-1763. Źródła kartograficzne do dziejów miasta w XVIII wieku. Kołobrzeg 2011, s. 12, poz. 38

136. [Malbork] – „Marienburg von der Nogat-Seite". **C. A. Mann**. 1855 r. 460,-

Litografia na tincie; 12 x 20 (15 x 21,5 w świetle oprawy)
Widok słynnego zamku krzyżackiego w Malborku, w kształcie, jaki nadano mu w XIX w. Poniżej tytuł oraz sygnatury. Litografia według rysunku z natury C. A. Manna wykonana przez Ottona Grote, odbita w zakładzie C. G. Kantera w Kwidzynie. Pochodzi z dzieła F. A. Brandstädtera „Die Weichsel historisch, topographisch, malerisch...", wydanego w Kwidzynie w 1855 r. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry, oprawiona w ramę 35 x 40,5 cm.

137. [Rabsztyn] – „Rabsztyn (Polska)". **N. Orda.** 1881-1882 r. 300,-

Litografia na tincie; 19,5 x 28,5 (pl. 31 x 45)
Widok ruin jednego z zamków **na szlaku Orlich Gniazd**, w województwie małopolskim. Zamek zbudowany przez Kazimierza Wielkiego, następnie w rękach Melsztyńskich, Tęczyńskich, Bonerów, Firlejów, Myszkowskich. Splądrowany w latach potopu szwedzkiego, od XIX w. w ruinie. Rysował z natury Napoleon Orda (1807-1883), litografia autorstwa Alojzego Misierowicza (ok. 1825-po 1900), odbita w zakładzie Maksymiliana Fajansa w Warszawie. Pochodzi z monumentalnego wydawnictwa „Album widoków Polski" (seria siódma). Ślady zalania marginesów, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

138. [Sandomierz, Biecz] – „Sendomiria. Biecz". **G. Braun, F. Hogenberg**. 1617 r. 2400,-

Miedzioryt kolorowany; 32,3 x 44,5 (pl. 42 x 53)
Dwa widoki miast na jednej planszy, obydwa z legendą objaśniającą najważniejsze budowle. Na odwrocie tekst łaciński poświęcony miastom. Pochodzi z wydawanego w Kolonii (w latach 1572-1618) sławnego dzieła G. Brauna i F. Hogenberga „Civitates orbis terrarum", ukazującego miasta świata tamtej epoki. Ślad składania pośrodku, poza tym stan bardzo dobry.

139. [Toruń] – „Thorunium. Thoren". **M. Merian**. 1652 r. 500,-

Miedzioryt; 21,5 x 33 (pl. 27,5 x 34)

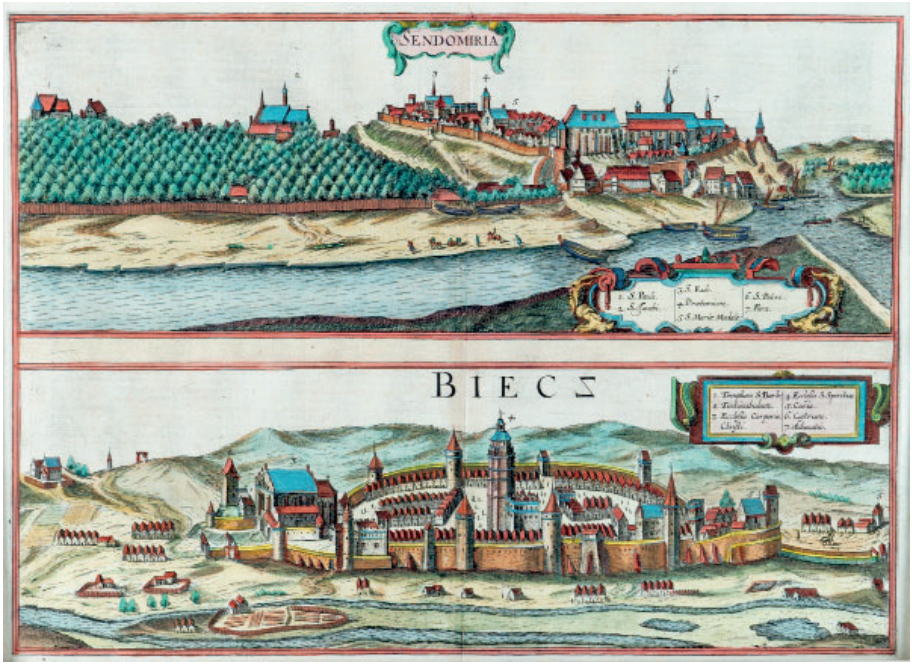

138. G. Braun, F. Hogenberg. Sandomierz i Biecz. 1617.

Widok z lotu ptaka miasta, otoczonego potężnymi murami i fosą. Rycina powstała **według rysunku geometry i rytownika gdańskiego Jakuba Hoffmana** (1631 r.). Przerobiona przez Mateusza Meriana (1593-1650), umieszczona w dziele: „Topographia Electoratus Brandenburgici et Ducatus Pomeraniae" M. Zeillera, wydanym przez spadkobierców M. Meriana we Frankfurcie/Menem w 1652 r. Nieznaczne przetarcia pap. w kilku miejscach, poza tym stan dobry.

– Jedna z najpiękniejszych panoram Warszawy –

140. [Warszawa] – „Urbs Warsovia Sedes Ordinaria Regum..." **E. J. Dahlbergh**. 1696 r. 7000,-

Miedzioryt; 24,5 x 62,5 (pl. 33 x 67)
Jedna z najpiękniejszych panoram Warszawy od strony Pragi, z czasów potopu szwedzkiego (w kartuszu tytułowym data dzienna 22 czerwca 1656 r.). Na brzegu praskim wojownicy polscy konni i piesi, zdążający do przeprawy promowej. Na tle nieba ozdobny kartusz tytułowy z elementami oręża. Pochodzi z dzieła S. Pufendorfa „De rebus a Carolo Gustavo gestis... commentariorum libri septem", wydanego w Norymberdze w 1696 r. Panoramę według rysunku z natury Erika Jönsona Dahlbergha (1625-1703), malarza i architekta w służbie króla Karola X Gustawa, głównego kwatermistrza wojska szwedzkiego w czasie potopu, sztychował znany grafik francuski **Nicolas Perelle** (1635-1695), specjalizujący się w widokach architektonicznych – grafika sygnowana na płycie. Obecnie rysunek Dahlbergha znajduje się w Królewskiej Bibliotece w Sztokholmie. Rycina odbita z dwóch płyt. Drobny ślad po korniku na marginesie dolnym, lewy margines fachowo uzupełniony. Stan dobry.
Lit.: Imago Poloniae, t. II, s. 223, poz. K107/1
(Patrz tablica XI)

141. [Warszawa] – „Varsovie". Ryt. **A. Coquart**. 1705-1735 r. 1800,-

Akwaforta; 23 x 33,8 (pl. 26,5 x 36,5)
Panorama ukazanego od strony Wisły miasta, od Pałacu Kazimierzowskiego po kościół NMP na Nowym Mieście (8 x 33,8). Powyżej **plan Warszawy** (z zaznaczeniem głównych budynków: Zamku

141. A. Coquart. Panorama z planem Warszawy. 1705-1735.

142. J. F. Piwarski. Pałac Kazimierzowski. (Uniwersytet Warszawski). 1840.

Królewskiego, ratusza, katedry i Kolumny Zygmunta). Grafiki wzorowane na sztychach z dzieł G. Bodenehra (panorama) i E. J. Dahlberga (plan miasta). Dodatkowo w górnych rogach ryciny umieszczono **widok i plan zamku w Łowiczu**. Sygnowana na płycie – rytował Antoine Coquart (1668-1707), grafik i rysownik francuski. Pochodzi z dzieła kartografa Nicolasa de Fera „L'Atlas Curieux", wydanego w Paryżu. Drobne zabrudzenia, stan dobry.
Lit.: K. Wardzińska, Dawne widoki Warszawy, s. 40, poz. 8

142. [Warszawa] – „Pałac Kazimierzowski. Gimnazium Guberni Mazowieckiej w Warszawie". **J. F. Piwarski**. 1840 r. 1800,-

Akwatinta, akwaforta; 24,5 x 34,5 (pl. 31 x 38,5)
Widok Pałacu Kazimierzowskiego (obecnie siedziba rektoratu Uniwersytetu Warszawskiego), od strony fasady głównej, z oficynami po bokach i dziedzińcem z grupkami młodzieży akademickiej. Rycina wykonana w 1840 roku, na podstawie rysunku J. F. Piwarskiego, **w najznakomitszym warszawskim zakładzie graficznym rodziny Dietrichów,** upowszechniających w Polsce trudną technikę akwatinty. Dorobek Dietricha ojca, Fryderyka Krzysztofa (1779-1847) i syna, Adolfa Fryderyka (1817-1860), stanowi do dziś najlepsze źródło ikonograficzne dawnej Warszawy. Stan bardzo dobry.
Lit.: H. Widacka. Dietrichowie rytownicy warszawscy. Warszawa 1989, poz. 544, s. 249.

PORTRETY. SCENY HISTORYCZNE. UBIORY

143. August III (1696-1763), król Polski. Ryt. **J.-J. Balechou.** 1750 r. 4600,-

Miedzioryt; 74 x 50,5 cm (w świetle oprawy)
Jeden z najefektowniejszych i najbardziej znanych portretów Augusta III (zwany portretem z Murzynkiem). Młody następca tronu przedstawiony w zbroi i płaszczu królewskim, z Orderem Orła Białego, obok Murzynek trzymający hełm z piórami. U dołu napis: „Auguste III Roi de Pologne Electeur de Saxe ...". Sygnowany na płycie – rycina powstała według obrazu **Hyacinthe'a Rigauda** (1695-1743), nadwornego malarza królów Francji, który sportretował Augusta III (jeszcze jako królewicza i przyszłego elektora) w czasie jego pobytu w Paryżu w 1715 r. Rytował Jean-Joseph Balechou (1719-1764), grafik francuski, członek Akademii. Balechou zobowiązał się wobec króla do zniszczenia płyty po zrobieniu niewielkiej ilości odbitek, jednak z powodów finansowych słowa nie dotrzymał i sprzedawał portrety Augusta III. Efektem był proces przeciw artyście i usunięcie go z Akademii. **Mocna odbitka.** Po konserwacji, oprawiony w ramę 101 x 75,5 cm.
Lit.: E. Łomnicka-Żakowska, Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów, Warszawa 1997 r., s. 404, poz. 58, ilustr.
(Patrz tablica XIII)

144. Brodziński Kazimierz (1791-1835), poeta, historyk literatury, krytyk. Akwarela **J. F. Piwarskiego.** 1830 r. 2000,-

Akwarela, tusz, ołówek; 21,2 x 13,6 cm (cała plansza)
Miniaturowe popiersie Kazimierza Brodzińskiego, uważanego za najwybitniejszego poetę polskiego preromantyzmu. W latach 1809-1813 Brodziński służył w armii Księstwa Warszawskiego (ranny w bitwie pod Lipskiem), brał udział w wyprawie Napoleona na Moskwę. Akwarela sygnowana: „JP 1830" (monogram wiązany) – być może **Jan Feliks Piwarski** (1794-1859), grafik, malarz, pedagog i muzeolog. Piwarski i Brodziński zetknęli się podczas pracy na Królewskim Uniwersytecie Warszawskim, gdzie poeta od 1822 r. wykładał literaturę, a Piwarski pełnił funkcję kustosza Gabinetu Rycin. Obaj także publikowali na łamach „Gazety Literackiej". Piwarski, jako artysta, kolekcjoner i aktywny uczestnik życia artystycznego, utrzymywał kontakty z licznymi przedstawicielami polskiej kultury. Drobne zabrudzenia, stan dobry. **Dobrej klasy akwarelowy portret wybitnej postaci warszawskiego środowiska artystycznego.**

145. Jan III Sobieski (1629-1696), król Polski. Ryt. **J. van Luyken**. 1685 r. 400,-

Akwaforta; 17,9 x 14,4 (przycięta)
Król Jan III Sobieski ukazany na wspiętym koniu, z szablą w prawej ręce, we wzorzystym żupanie i delii. W tle scena batalistyczna, powyżej szeroka wstęga z napisem: „Leven en Daden van Johannes Sobietzki (!) de III Konig van Polen". Rycina niesygnowana, jest dziełem Jana van Luykena (1649-1712), malarza, rysownika i grafika holenderskiego. Gloryfikacja króla na tle sceny batalistycznej wzorowana jest na rycinie Romeyna de Hooghe'a (odwrócona w stosunku do pierwowzoru). Stanowiła kartę tytułową dzieła C. v. der Lindego o życiu i czynach Sobieskiego, wydanego w Amsterdamie w 1685 r. Rycina przycięta (bez adresu wydawniczego), poza tym stan dobry. Parz poz. 166.
Lit.: H. Widacka, Jan III Sobieski w grafice, s. 99, poz. 84, ilustr. 72

144. K. Brodziński. Mal. J. F. Piwarski. 1830.

145. Jan III Sobieski. Ryt. J. van Luyken. 1685.

146. Karol Ferdynand Waza (1613-1655), królewicz polski, syn Zygmunta III, biskup wrocławski i płocki. Ryt. **B. Moncornet.** 1654 r. 240,-

Miedzioryt; 16,5 x 12 (pl. 19,8 x 14,5)
Karol Ferdynand Waza był królewiczem polskim, biskupem wrocławskim, biskupem płockim, księciem nyskim, księciem opolsko-raciborskim, księciem pułtuskim, opatem czerwińskim, mogilskim i tynieckim. Nigdy nie przyjął święceń kapłańskich**. Prowadził wystawny dwór w Ujazdowie**. Zasłynął m.in. dzięki uroczystemu powitaniu Ludwiki Marii w Gdańsku. W 1648 r. ubiegał się o tron polski. Od 1651 r. opiekował się osieroconym Michałem Korybutem Wiśniowieckim. Rycina sygnowana na płycie: „B. Moncornet excudit...". Balthazar Moncornet (1598-1668), paryski rysownik, rytownik i wydawca, autor setek portretów wybitnych osobistości. Dobra, wyraźna odbitka, stan dobry.
Lit.: Katalog portretów BN, t. 2, s. 206, poz. 2027 (inne obramienie, wersja bez daty na płycie)

147. [Katarzyna Jagiellonka i Jan III Waza] – Nagrobki królewskie w katedrze w Uppsali. Ryt. **E. Reitz.** 1695 r. 400,-

Dwa miedzioryty na jednej karcie; każdy 25,5 x 16 (oba 27 x 34 w świetle oprawy)
Dwie ryciny ukazujące nagrobki króla Szwecji Jana III Wazy (1537-1592) oraz jego żony Katarzyny Jagiellonki (1526-1583), **najmłodszej córki Zygmunta Starego i Bony Sforzy, matki króla Zygmunta III Wazy.** Uwagę zwraca wystawność nagrobka królowej, ozdobionego m.in. herbami Polski i Litwy. Nagrobek jej męża ukazany na grafice jest dużo skromniejszy (monument zamówiony u gdańskiego rzeźbiarza Willema van dem Blocke zamontowano dopiero w XIX w.). Obok znajduje się grób założyciela szwedzkiej dynastii Wazów – Gustawa I. Ryciny sygnowane na płycie, są dziełem grafika Eryka Reitza, pochodzą ze słynnego dzieła „Suecia Antiqua…", sławiącego potęgę Szwecji. Stan dobry, oprawione w ramę 40 x 47 cm.

148. Kątski Apolinary (1825-1879), skrzypek wirtuoz, kompozytor. **Z „Albumu Wileńskiego".** 1857 r. 400,-

Litografia; 57 x 40 (cała plansza)
Portret Apolinarego Kątskiego, najwybitniejszego (obok Karola Lipińskiego) polskiego skrzypka XIX wieku. Kątski był jednym z nielicznych uczniów Paganiniego i **otrzymał po śmierci mistrza (w 1840 r.) w spadku jego skrzypce Stradivariusa.** Ponadto Paganini dedykował mu Fantazję na temat modlitwy

148. A. Kątski. Album Wileńskie. 1857.

149. Kościuszko pod Maciejowicami. XIX w.

z „Mojżesza" G. Rossiniego. Popiersie kompozytora, poniżej przedstawienia: „Apolinary Kątski + Apollinaire de Kontski / Violon Solo de J. M. l'Empereur de toutes les Russies / publié par J. K. Wilczyński / 56". Sygnowana na kamieniu: „Lafosse lith." (Adolphe Lafosse, 1810-1879, malarz i litograf francuski); „Imp. Lemercier Paris". Pochodzi z: „Album Wileńskie", wydawanego przez Jana Kazimierza Wilczyńskiego w Paryżu. Zabrudzenia, poza tym stan dobry.
Lit.: J. Jaworska. Album Wileńskie [w:] Rocznik Muzeum Narodowego w Warszawie, t. XX s. 307, poz. 115; Katalog portretów BN, t. 2, s. 239, poz. 2169.

149. **[Kościuszko pod Maciejowicami]** – Portret konny Tadeusza Kościuszki na tle bitwy pod Maciejowicami. Wg **V. Adama**. II ćwierć XIX w. 460,-

Litografia; 25 x 20,5 (pl. 38 x 24,5)
Naczelnik ukazany na padającym koniu, na tle bitwy. Poniżej: „Kosciuszko Né en 1746; mort le 15 Octobre 1817". Litografia sygnowana na kamieniu oraz poniżej kompozycji. Autorem portretu był Victor Adam (1801-1866), znany francuski malarz batalista i jeden z najwybitniejszych litografów swojej epoki. Litografia wydana przez Goupila w Paryżu (suchy tłok na dolnym marginesie). Prawy margines przycięty, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
Lit.: M. Gumowski, Portrety Kościuszki, Lwów 1917, s. 47; Katalog BN, t. 2, s. 320, poz. 2518 (inne wydanie)

150. **Radziejowski Michał Stefan** (1645-1705), prymas Polski. 1686 r. 800,-

Miedzioryt, kolorowany w epoce; 31,8 x 21,1 (pl. 37,6 x 24,7)
Kardynał ukazany w całej postaci, siedzący w fotelu przy stole na tle wnętrza pałacowego. Sygnowany monogramem na płycie: „F. P. fi e. Cur."; adres wydawniczy w Paryżu (F. Nolin) przekreślony i obok inny (N. Langlois) dopisany piórem. Kardynał Michał Stefan Radziejowski, brat cioteczny Jana III Sobieskiego, początkowo związany z dworem królewskim, od lat 80. w opozycji. Zasłynął nie tylko z działalności politycznej, ale także dzięki swemu mecenatowi artystycznemu – wzniósł wiele sławnych budowli, m.in. pałac (obecnie Czapskich) w Warszawie, pałac w Nieborowie, liczne fundacje w Łowiczu, Warszawie (kościół św. Krzyża). Stan dobry. **Rzadkie** – katalog BN nie notuje.

151. **Radziwiłł Krzysztof** (1585-1640), wojewoda wileński, hetman wielki litewski. **B. Moncornet.** 1657 r. 300,-

150. Prymas M. S. Radziejowski. 1686.

151. K. Radziwiłł. Ryt. B. Moncornet. 1657.

Miedzioryt; 16,3 x 11,7 (pl. 26,2 x 18,5)
Popiersie Radziwiłła na tle kotary z chwostem oraz pejzażu. Poniżej napis w czterech wierszach: „Très haut & Très Puissant Seigneur Christophle Radziuil...". Portret księcia Krzysztofa II Radziwiłła, z linii birżańskiej (syna Krzysztofa zw. Piorunem, ojca Janusza), wyznawcy i protektora kalwinizmu na Litwie (w Kiejdanach), wodza (m.in. w wojnach ze Szwecją i Rosją; **dowodził w zwycięskiej bitwie pod Smoleńskiem** w 1634 r.). Sygnowany na płycie przez Balthazara Moncorneta (1598-1668), paryskiego rysownika, rytownika i wydawcę, autora setek portretów wybitnych osobistości. Drobne zabrudzenia szerokich marginesów, poza tym stan dobry. **Mocna odbitka.**
Lit.: Katalog portretów BN, t. 4, s. 159, poz. 4404

– Ostatni portret króla –

152. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Wg **L. É. Vigée-Le Brun.** 1798 r. 9000,-

Miedzioryt; 36,2 x 25,7 (pl. 57,5 x 42,5)
Król ukazany z prawą ręką wsuniętą za połę fraka, lewą wysuniętą w kierunku widza, z wstęgą Orderu Orła Białego, w płaszczu gronostajowym, w półpostaci w owalnej ramie wspartej na cokole z napisem: „Stanislas-Auguste Roi de Pologne né à Vollenzyn (!) en Lithuanie le 17: Janvier 1732, élu a Varsovie 7: Septembre 1764 et mort: à St. Petersburg le 1: Fevrier 1798". Rycina sygnowana na płycie – według obrazu Louise Élisabeth Vigée-Le Brun z 1797 r. rytował **Ignaz Sebastian Klauber** w Petersburgu w 1798 r. I. S. Klauber (1753-1817), niemiecki sztycharz pracujący w Petersburgu dla Katarzyny II, rektor tamtejszej Akademii Malarskiej. Jest to sztych **według ostatniego portretu malowanego z natury niedługo przed śmiercią króla**, jedynego już po abdykacji, przez świetną portrecistkę francuską Louise Élisabeth Vigée-Le-Brun (1755-1842), zaprzyjaźnioną z monarchą (portret obecnie w zbiorach Luwru). Obraz oraz rycina wysoko cenione przez badaczy. **Egzemplarz avant la lettre,** bez dedykacji sztycharza i adresu wydawniczego w Augsburgu. Drobne plamki na szerokich marginesach, poza tym stan dobry. **Rzadkość!**
Lit.: Czapski. Portrety, poz. 1834; Katalog portretów BN, poz. 5024.
(Patrz tablica XIII)

154. St. A. Poniatowski. Ryt. Teigl. 1783.

155. St. A. Poniatowski. Ryt. C. T. Warren.

153. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), ostatni król Polski. Ryt. **S. Kütner.** 1784 r. 4000,-

Miedzioryt, akwaforta; 40 x 31,5 (w świetle oprawy)
Popiersie w owalnej, profilowanej ramie na tle prostokątnej płyciny. U dołu napis: „Stanislaus Augustus D. G. Rex Poloniae", przedzielony owalnym medalionem z pięciopolową tarczą herbową z Orłem, Pogonią i Ciołkiem, zwieńczoną koroną królewską. Sygnowany na płycie: „M. Bacciarelli pinxit" – **Marcello Bacciarelli** (1731-1818), nadworny malarz i doradca w sprawach artystycznych króla Stanisława Augusta; „S. Kütner sculpsit 1784" – Samuel Gottlob Kütner (1747-1828), miedziorytnik niemiecki, specjalizujący się w twórczości portretowej. Stan dobry, oprawiony w ramę 63 x 53 cm. **Rzadkie.**
Lit.: H. Widacka, Katalog portretów, t. 4, s. 334, poz. 5027
(Patrz tablica XIII)

154. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Ryt. **Teigl.** 1783 r. 600,-

Miedzioryt, akwaforta; 20 x 15,2 (pl. 26,8 x 19,6)
Król ujęty w półpostaci, przepasany wstęgą Orderu Orła Białego, w płaszczu królewskim z Orłami (z haftowaną inskrypcją: „Rex Stanis. Aug. Pol."). Portret ujęty w owal wpisany w architektoniczną ramkę, w zwieńczeniu orzeł z gałązkami laurowymi. Poniżej na cokole napis: „Stanislaus Augustus King of Poland", przedzielony tarczą herbową z Orłem, Pogonią i Ciołkiem. Sygnowany na płycie, rytował angielski sztycharz Teigl. Jest to swobodna trawestacja miedziorytu Bartolomea Folino z 1778 r., powstałego **według obrazu Marcella Bacciarellego** (zbroję zastąpiono strojem francuskim). Rycina zamieszczana w tomie I dzieła W. Coxe'a „Travels into Poland...". Stan dobry.
Lit.: H. Widacka, Splendor i niesława, Warszawa 2008, s. 110, poz. 45

155. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Ryt. **C. T. Warren**. 1789 r. 460,-

Miedzioryt, akwaforta; 20 x 12,5 (pl. 35,5 x 23,5)
Jedna z nielicznych rycin ukazujących władcę w całej postaci. Król w stroju francuskim, przepasany wstęgą z Orderem Orła Białego i szpadą u boku. Poniżej napis: „Stanislaus Augustus King of Poland", przedzielony tarczą herbową z Orłem, Pogonią i Ciołkiem Poniatowskich (o odwróconym układzie). Sygnowany na płycie, rytował Charles Turner Warren (1762-1823), grafik angielski, **według rysunku Jeana-Baptiste'a-Pierre'a Le Bruna** (1748-1813), francuskiego malarza i sztycharza (męża słynnej malarki Elisabeth Vigée). Rycina z pracy P. Barlowa „The General History of Europe...", wydanej w Londynie. Stan dobry.
Lit.: H. Widacka, Splendor i niesława, Warszawa 2008, s. 116, poz. 48

156. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Lit. **H. Grévedon**. 1826 r. 400,-

Litografia; 31 x 22,5 (cała karta)
Popiersie, w narzuconym płaszczu gronostajowym, z widoczną gwiazdą Orła Białego. Pod ryciną napis: „Stanislas-Auguste" i sygnatury: „H. Grevedon 1826"; „Lith. de C. Motte". Portret wykonał wysoko ceniony w tamtym czasie francuski malarz i grafik Henri Grévedon (1776-1860), działający jako litograf w latach 1822-1845, tworzący głównie portrety – wizerunki członków rodziny królewskiej i arystokracji, aktorów, artystów i kompozytorów, odznaczony za swą twórczość Legią Honorową. Autorką portretu, stanowiącego wzór dla artysty, była **Louise Élisabeth Vigée-Le-Brun** (1755-1842) – patrz poz. 152. Portret przycięty, z niewielką stratą treści ryciny, narożniki wzmacniane, poza tym stan dobry.
Lit.: E. Benezit, t. 5, s. 202.

157. [Stanisław August Poniatowski] – „Fürst Wappen von Poniatowsky" (Herb książęcy Poniatowskiego). 240,-

Miedzioryt, akwaforta; 19 x 15,5 (pl. 23,5 x 19,8)
Herb własny rodziny Poniatowskich – odmiana herbu Ciołek (na płaszczu gronostajowym, zwieńczonym mitrą książęcą). Stan dobry.

158. Stanisław ze Szczepanowa św. (ok. 1030-1079), biskup krakowski, jeden z przywódców opozycji przeciwko Bolesławowi Śmiałemu. Ryt. **C. Grandi.** 1750 r. 600,-

Miedzioryt; 26,7 x 18 (pl. 36 x 24,5)
Z kolekcji Emeryka Hutten-Czapskiego jun. oraz Marka hr. Potockiego. Scena wskrzeszenia Piotrowina we wnętrzu kościoła. Biskup z pastorałem w lewej ręce błogosławi wstającego z grobu Piotrowina. Pod ryciną napis: „S. Stanislus Episcopus Cracoviensis et Martyr Regni, et Ecclesice Regiae Polonorum in Urbe Patronus". Rycina sygnowana, rytował Carlo Grandi (1729-1767), grafik działający w Rzymie, znany m.in. dzięki pracy przy „Ikonologii" Cesare Ripy. Stan dobry.
Lit.: Wilder, kat. 5, poz. 757, Th.B. XIV s. 506.

159. Zygmunt II August (1520-1572), król Polski. XVII w. (?) 600,-

Miedzioryt; 19 x 14,3 (przycięty i naklejony na karton 39,5 x 25)
Popiersie króla z parą rękawiczek w prawej dłoni, lewa przytrzymująca futrzany kołnierz. Portret w owalnej ramie z napisem: „Sigismundus Aug. Rex Poloniae Magnus Dux Litua. Russi. Pruss. Masoniae ac Samagitiae C. D. et Haeres." Rycina wycięta i naklejona na karton z dorysowaną odręcznie ramką. Na odwrocie napisany starą ręką tekst poświęcony Zygmuntowi III Wazie. Portret niesygnowany. Ubytek prawego dolnego narożnika (uzupełniony), drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. Grafika reprodukowana w: Anna Sucheni Grabowska, Zygmunt August król Polski i wielki książę litewski 1520-1562. Warszawa 1996.

160. Zygmunt III Waza (1566-1632), król Polski i Szwecji. Wyd. **D. Custos**. 1587-1612 r. 460,-

Miedzioryt; 17,2 x 13,5 (pl. 18,6 x 15,2)
Popiersie w wysokiej czapce z kitą, ujęte w owal z napisem: „Sigismundus III D. G. Rex Poloniae...". Niesygnowany; wzdłuż dolnej krawędzi adres wydawniczy: „Dominicus Custodis excud. Augustae vindelicore". Dominicus Custos (Custodis; 1560-1615), rysownik, grafik i wydawca niemiecki. Grafika

158. Św. Stanisław. Ryt. Carlo Grandi. 1750.

160. Zygmunt III Waza. D. Custodis. 1612.

powtarza schemat portretu Zygmunta III Wazy opracowany przez nadwornego malarza króla Marcina Kobera (ok. 1550-ok. 1597), wielokrotnie później kopiowany przez rytowników. Katalog Czapskiego notuje portret władcy sygnowany przez Custodisa jako rytownika (s. 355, poz. 2253). Drobne uszkodzenia pap. (poza portretem), poza tym stan dobry.

161. [Tablica genealogiczna władców Polski] – „Carte généalogique de Pologne et les principales branches de ses Rois". **N. Gueudeville**. I połowa XVIII w. 600,-

Miedzioryt kolorowany; 37 x 46 (pl. 41 x 50,5)
Tablica genealogiczna władców Polski, począwszy od czasów legendarnych (wymienieni m.in.: Popiel, Krak, Wanda, pierwszy koronowany władca to Piast z Kruszwicy) po Stanisława Leszczyńskiego. Obszerne noty m.in. o Sobieskim, Jagiellonach, rodach Leszczyńskich i Batorych. W części górnej herb Rzeczypospolitej oraz herby Leszczyńskich, Batorych, Wiśniowieckich i Sobieskich, a także Francji i Saksonii. Karta pochodzi z dzieła „Atlas historique...", wydanego w Amsterdamie przez Henri'ego Abrahama Châtelaina. Opracowana przez Nicolasa Gueudeville (1652 – 1721), francuskiego pisarza i historyka. Atlasowe składanie (wzmacniane pap. na odwrocie), górny margines wzmocniony pap. na odwrocie, papier jednolicie pożółkły, poza tym stan dobry.
Lit.: Imago Poloniae, t. I, s. 42, poz. H2/1

SCENY HISTORYCZNE

162. [Zdobycie Moskwy przez Polaków] – „Relazione delle vittorie del re di Polonia sopra i Moscoviti". Ryt. **Giacomo Lauro**. 1611 r. 700,-

Miedzioryt; 17,4 x 23,3 (19 x 24,5 w świetle oprawy)
Alegoryczna rycina poświęcona zwycięstwu nad Moskwą w 1610 r., kiedy **po bitwie pod Kłuszynem wojska hetmana Żółkiewskiego zajęły miasto i okupowały je do 1612 r.** W centrum ryciny tarcza herbowa z Orłem, Pogonią i herbem Wazów, flankowana przez Sławę i Chwałę. Po stronie lewej Apollo na rydwanie, po prawej alegoria zwycięstwa (Atena z Nike) w otoczeniu jeńców. Dookoła na bordiurze herby ziem polskich. Poniżej tekst w języku łacińskim, poświęcony wyprawie moskiewskiej. Pod herbem dedykacja rytownika dla Zygmunta III Wazy. Autorem grafiki był rzymski rytownik i wydawca

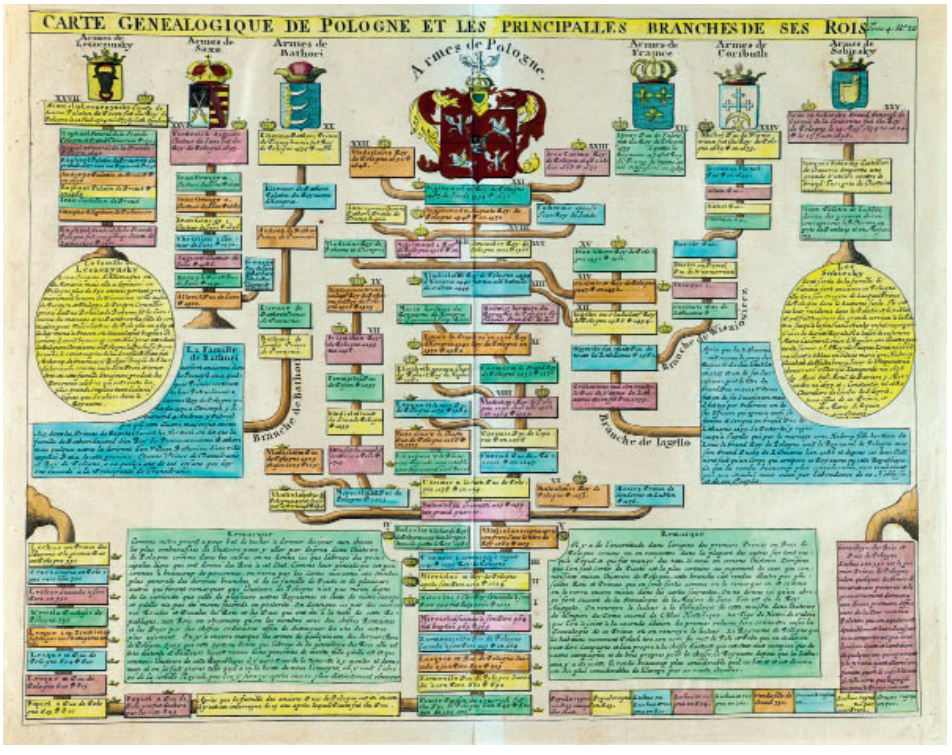

161. Tablica genealogiczna władców Polski. N. Gueudeville. I połowa XVIII w.

162. Wiktoria moskiewska. Ryt. Giacomo Lauro. 1611.

163. Jeździec polski. Stefano della Bella.

164. Szlachcice polscy. Stefano della Bella. 1641.

Giacomo Lauro (czynny ok. 1584-1637), często pracujący na zamówienie polskiej klienteli, m.in. dla kanclerza Jana Zamoyskiego i jego syna Tomasza, dla wojewody krakowskiego i ruskiego Stanisława Lubomirskiego. Rycina została zamieszczona w „Antique Orbis splendor", następnie dołączona do dzieła „Cosmografia di Moscovia". Niewielka zasklepiona dziurka na linii dolnego odcisku płyty bez szkody dla kompozycji. Stan dobry.

163. [Rotmistrz Pieczowski] – Jeździec polski z buzdyganem (z cyklu „Jeźdźcy polscy"). Ryt. **Stefano della Bella.** 1648-1652 r. 2400,-

Akwaforta; tondo o średnicy 17,5 (płyta 18,5 x 18,7; pl. 32,5 x 22,8)
Sygnowana na płycie: „S. D. Bella inv. et fec.". Stefano della Bella (1610-1664), mistrz akwaforty, autor licznych rycin o tematyce polskiej. Rycina pochodzi z cyklu jedenastu grafik, sygnowanych (część z nich z przywilejem królewskim), zatytułowanego „Jeźdźcy polscy, węgierscy i czarnoskórzy". Prace ujęte kompozycyjnie w koła, należą **do najsławniejszych i najlepszych dzieł della Belli.** Ukazując bogactwo typów, strojów, broni są niezwykle cennym źródłem wiadomości o Polakach XVII w. Cykl został wykonany na podstawie rysunków autora, będącego świadkiem wjazdu poselstwa Rzeczypospolitej do Paryża w 1645 r., prowadzonego przez Krzysztofa Opalińskiego (tu na rycinie ukazany rotmistrz Pieczowski, szlachcic z Chełmna, towarzyszący biskupowi Wacławowi Leszczyńskiemu). Stan dobry, oprawiona w ramę 67 x 50 cm (z zachowaniem wymogów konserwatorskich).
Lit.: J. Talbierska, Stefano della Bella, Warszawa 2001, s. 182, poz. 32, ilustr.

164. [Szlachta polska z wjazdu Ossolińskiego do Rzymu] – Szlachcic polski wsparty na czekanie oraz: Dwóch szlachciców polskich (dwie grafiki). Ryt. **Stefano della Bella.** Ok. 1641 r. 800,-

Dwie akwaforty; 8,2 x 10 (pl. 9,5 x 11) oraz 8,5 x 10 (pl. 9,8 x 10,9)
Sygnowane na płycie: „Stef. della Bella fec."; „Cum privil."; „N. Langlois ex." oraz numery 19 i 20. Stefano della Bella (1610-1664) uznawany jest za jednego z największych europejskich grafików XVII w. Był mistrzem techniki akwaforty, działał we Florencji, Rzymie oraz na dworze królewskim w Paryżu. W jego dorobku szczególne miejsce zajmują prace o tematyce polskiej, powstałe pod wpływem wjazdu poselstwa Krzysztofa Opalińskiego do Paryża w 1645 r. oraz Jerzego Ossolińskiego do Rzymu w 1633 r. Będący świadkiem tych głośnych w Europie wydarzeń artysta sporządził szkice rysunkowe, które później wykorzystywał do tworzenia grafik. Oferowane ryciny pochodzą z cyklu „Diversi Capricci", złożonego z 24 akwafort, częściowo powstałych właśnie pod wrażeniem wjazdu Ossolińskiego (stan IV/V). Grafiki zamontowane na jednej planszy, niewielki ubytek narożnika grafiki z numerem 20, poza tym stan dobry.
Lit.: J. Talbierska, Stefano della Bella, Warszawa 2001, s. 101/102, poz. 232, 233, ilustr. s. 335-336

165. Pamiętniki J. Ch. Paska. 1853.

167. Z życia dawnej szlachty. Ryt. H. Redlich. 1882.

165. [Wojna z Moskwą] – „Rok 1661". Ryt. **J. N. Lewicki**. 1853 r. 360,-

Akwaforta, akwatinta; 52 x 36,3 (pl. 60 x 42)
Plansza z dzieła „Ilustracje do pamiętników Jana Chryzostoma Paska z czasów panowania Jana Kazimierza, Michała Korybuta i Jana III", wydanego w Poznaniu w latach 1850-1853 przez Jana Konstantego Żupańskiego (druk Drouarta w Paryżu). Karta nr 17 – jedna z dwóch ostatnich, wykonanych w 1853 r. Nawiązuje do czasów **zwycięskiej bitwy pod Kuliszkami niedaleko Połocka, gdzie wojska Jana Kazimierza i Stefana Czarneckiego rozbiły wojska moskiewskie**. Dzieło Jana Nepomucena Lewickiego (1802-1871), wybitnego grafika emigracyjnego, które zapewniło autorowi głośne imię w dziejach polskiej grafiki ilustracyjnej. Ilustracje oraz tekst stanowiące jednolitą kompozycję w całości opracowano metodą akwaforty. „Autor z całym poświęceniem starał się przetłumaczyć tekst siedemnastowieczny na plastykę. I dziś, szukając realiów do Paskowych czasów, możemy sięgnąć do kart Lewickiego" (Banach). Przedarcia marginesów (podklejone), zabrudzenia, stan dobry.
Lit.: Banach, Polska książka ilustrowana, s. 432, poz. 423

166. [Zwycięstwo Sobieskiego pod Chocimiem] – Jan III Sobieski, król Polski na tle bitwy pod Chocimiem. Ryt. **J. Luyken**. 1677-1683 r. 1000,-

Miedzioryt, akwaforta; 27 x 34 (pl. 31 x 39)
Gloryfikacja króla Jana III Sobieskiego na tle bitwy chocimskiej. Sobieski na wspiętym koniu, z szablą w prawej ręce, na tle nieba i rozległego widoku pola bitwy. Poniżej przedstawienia tekst: „Blutige Feldschlacht der Pohlen wieder die Turcken bey Chozim, unter dem Feldherrn Sobietski den 1/11 Tag Novembris Anno 1673 gehalten". Grafika przypisywana Janowi Luykenowi (1649-1712), malarzowi i grafikowi holenderskiemu. Pochodzi z dzieła J. P. Valckeniera „Das Verwirrte Europa. Oder Politische und Historische Beschreibung", wydanego w Amsterdamie w latach 1677-1683. Grafika Luykena stanowi pomniejszoną i zredukowaną kopię „Gloryfikacji Sobieskiego na tle bitwy chocimskiej" autorstwa Romeyna de Hooghe. Kilka przedarć marginesów podklejonych, poza tym stan dobry. Patrz poz. 145. **Efektowna rycina.**
Lit.: H. Widacka, Jan III Sobieski w grafice, Warszawa 1987, s. 54, poz. 15, ilustr. 14

167. [Z życia szlachty] – „Przyjęcie do konwiktu". Ryt. **H. Redlich** wg obrazu **J. Maszyńskiego.** 1882 r. 800,-

Miedzioryt; 46,5 x 36,5 (w świetle oprawy)
Scena przyjęcia młodego szlachcica do szkoły prowadzonej przez cystersów. Grafika stanowiła premię dla członków Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskim za rok 1882. Powstała według wczesnego obrazu **Juliana Maszyńskiego** (1847-1901), popularnego malarza warszawskiego, członka i aktywnego działacza TZSP. Malarz, ilustrator, rysownik, jeden z ulubionych uczniów W. Gersona, następnie wykształcony w Akademii monachijskiej, szczególnie chętnie malował sceny z życia szlachty z różnych epok. Obraz „Przyjęcie do konwiktu", powstały w 1879 r. (obecnie w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie), należał do jednego z ulubionych przez warszawską publiczność. Rytował Henryk Redlich (1838-1884), uważany za **czołowego polskiego grafika reprodukcyjnego**, cenionego za umiejętność przełożenia na język grafiki walorów malarskich. Stan dobry, oprawiony w ramę.
Lit.: J. Wiercińska, Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie, Wrocław 1968, s. 192.

168. [Alegoria pierwszego rozbioru Polski] – Kołacz królewski. Ryt. **J. E. Nilson**. Ok. 1773 r. 1200,-

Miedzioryt; 29 x 19,3 (pl. 30,3 x 20,4)
Słynna grafika w alegoryczny sposób przedstawiająca I rozbiór Polski. Król Stanisław August Poniatowski oraz monarchowie państw rozbiorowych (Katarzyna II, Józef II i Fryderyk II), wskazujący na mapę Polski. Kompozycję uzupełnia unosząca się ponad władcami Fama, dmąca w trąby. Rycina sygnowana na płycie: „J. E. Nilson fec. et excud. A.V." Autorem pierwotnej koncepcji był Francuz Jean Michel Moreau (1741-1814). Jego grafika, zapowiadana w prasie francuskiej w lutym 1773 r., z powodu zarekwirowania przez cenzurę i zniszczenia płyty, ukazała się w bardzo niewielkiej liczbie egzemplarzy. Dzięki swej sugestywności zyskała jednak dużą popularność i była wielokrotnie kopiowana przez różnych artystów – jeszcze w końcu XVIII w. oraz przez cały wiek XIX, stanowiąc wyraz zainteresowania Europy sprawami Polski. Oferowana rycina została wykonana (z jedynie niewielkimi zmianami) i wydana w Augsburgu przez Johannesa Esaiasa Nilsona (1721-1788), niemieckiego miniaturzystę, rysownika i rytownika. Po konserwacji, stan dobry.
Lit.: E. Czapski, Spis rycin, s. 292, poz. 1851; Imago Poloniae, t. I, s. 125, poz. H39/3

169. [Epoka napoleońska] – Książę Józef pod Raszynem. Malował **S. Haykowski.** 1937 r. 1200,-

Akwarela, tusz, papier; 16 x 26,5 cm
Sygnowana: „St. Haykowski 37". Stanisław Haykowski (1902-1943), urodzony w Mohylewie Podolskim, uczył się w warszawskim gimnazjum M. Rychłowskiego (późniejszym liceum im. T. Reytana). W latach I wojny światowej walczył w szeregach I Pułku Ułanów Krechowieckich i VI Pułku Strzelców Konnych. Po 1922 r. studiował w Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie. Malarz batalista w okresie międzywojennym współpracował z czasopismami wojskowymi, **był autorem opracowania graficznego m.in. „Księgi Jazdy Polskiej".** Zamordowany przez Niemców za działalność konspiracyjną w AK. Ilustracja przygotowana do teki „Mundury wojska polskiego 1700-1937", z tekstem Władysława Dziewanowskiego, przygotowywanej do wydania w 1939 r., nieukończonej z powodu wybuchu wojny. Tablica XIX z opisem na maszynie poniżej kompozycji (akwarela naklejona na większy karton, 18 x 29 cm w świetle oprawy). Pieczęć kolekcjonerska architekta warszawskiego Kazimierza Sulikowskiego, stan dobry. Oprawiona w ramę 32,5 x 45 cm.
(Patrz tablica XII)

170. [Epoka napoleońska] – Legia Nadwiślańska i artyleria Księstwa Warszawskiego. Malował **S. Haykowski.** 1937 r. 800,-

Akwarela, tusz, papier; 20,5 x 30 cm (w świetle oprawy)
Sygnowana: „St. Haykowski 37" oraz „St. H.". Ilustracja przygotowana do teki „Mundury wojska polskiego 1700-1937" Władysława Dziewanowskiego. Tablica XXII z opisem na maszynie poniżej kompozycji (grenadier i saper Legii Nadwiślańskiej; oficer artylerii konnej; kanonier artylerii pieszej). Pieczęć kolekcjonerska architekta warszawskiego Kazimierza Sulikowskiego, stan dobry. Oprawiona w ramę 36 x 46 cm.

171. [Epoka napoleońska] – „Mon mari les aime singulièrement! ... les Lanciers!" (Mój mąż bardzo ich kocha!... Szwoleżerów!). **N. T. Charlet**. 1827 r. 300,-

Litografia; 16 x 18 (pl. 24 x 31,5)

171. Podboje sercowe szwoleżerów. Lit. N. T. Charlet. 1827.

Żartobliwa scena odnosząca się do **sukcesów sercowych szwoleżerów** – dama flirtująca z żołnierzem w obecności zazdrosnego męża. Autorem grafiki jest Nicolas-Toussaint Charlet (1792-1845), rysownik, litograf i malarz francuski, znany głównie dzięki scenom batalistycznym oraz cyklom poświęconym umundurowaniu. Odbita przez Jeana-François Villaina, wydana przez braci Gihaut. Charakterystyczne plamki, poza tym stan dobry.

POWSTANIE LISTOPADOWE

172. [Powstanie listopadowe] – „Wnętrza zbrojowni warszawskiej" (trzy ryciny). Ryt. **F. K. Dietrich.** 1829 r. 900,-

Trzy akwatinty z akwafortą; śr. o wym. 21,5 x 30,5 (pl. 38 x 50)
Seria trzech rycin z przedstawieniami warszawskiego Arsenału z okresu tuż przed wybuchem powstania listopadowego (do kompletu brakuje karty tytułowej oraz widoku zewnętrznego Arsenału). Grafiki ukazują: 1. Salę Jazdy (na parterze); 2. Salę Środkową (na piętrze, gdzie złożono mundur polski cara Aleksandra I); 3. Salę Piechoty (także na piętrze); wszystkie ryciny opatrzone opisem po polsku i francusku oraz sygnowane. Rytował Fryderyk Krzysztof Dietrich (1779-1847), grafik pochodzący z Niemiec, od 1819 r. pracujący w Polsce. Jako pierwszy na naszych ziemiach tworzył akwatinty. Szczególnie często współpracował z **Janem Feliksem Piwarskim** (1794-1859), wydawcą oferowanego zespołu i autorem rysunków, na podstawie których wykonano ryciny. Wnętrza zbrojowni, urządzone na wzór wiedeński, gromadziły także broń i pamiątki historyczne (m.in. lance szwadronu Jana Kozietulskiego, bohatera spod Somosierry). Komendantem Arsenału był Ignacy Ledóchowski, pułkownik artylerii Królestwa Polskiego (uwieczniony w postaci jednonogiego oficera wchodzącego do Sali Środkowej). Wobec zniszczeń podczas kolejnych wojen, widoki Arsenału mają dziś dużą wartość dokumentalną. **Ryciny stanowią dużą rzadkość, gdyż nakład został skonfiskowany i zniszczony na rozkaz cenzury**

173. Bitwa pod Grochowem. Ryt. G. B. Wunder. Po 1830.

w 1832 r., a ich posiadanie i rozpowszechnianie było zakazane i groziło zsyłką. Odbitki późniejsze. Po konserwacji (przedarcia podklejone, ubytek narożnika planszy III fachowo uzupełniony), stan dobry. Lit.: H. Widacka, Dietrichowie, rytownicy warszawscy, Warszawa 1989, s. 144, poz. 86-89

173. [Bitwa pod Grochowem] – „Die Schlacht von Grochow den 19ten Febr. 1831". Ryt. **G. B. Wunder**. Po 1830 r. 360,-

Staloryt ręcznie kolorowany akwarelą; 19 x 25 (pl. 21 x 27,5)
Powstanie listopadowe znalazło szczególne odzwierciedlenie w Zachodniej Europie w aktywności Fryderyka Campego (1777-1846), przedsiębiorcy i reformatora księgarstwa, wydawcy rozlicznych popularnych serii albumowych, przeważnie o tematyce historycznej. Autorem większości rycin o tej tematyce był Georg Benedikt Wunder (1786-1858), na stałe związany z wydawnictwem. Stan dobry. **Mocny kolor.**

174. [Obrona Warszawy] – „Die Erstürmung von Warschau den 7t September 1831". Ryt. **G. B. Wunder**. Po 1830 r. 300,-

Staloryt ręcznie kolorowany akwarelą; 15,2 x 22,9 (pl. 19,7 x 25,1)
Rycina opublikowana przez wydawnictwo Friedricha Campego, najprawdopodobniej dzieło Georga Benedikta Wundera. Drobne zaplamienia, niewielkie przedarcia bez straty dla kompozycji, plansza zdublowana bibułką japońską.
(Patrz tablica XII)

175. [Matka Polka broniąca dzieci przed porwaniem do Rosji] – „Die Polnischen Mutter Heldenmuth bei Abführung ihrer Kinder nach Russland". Ryt. **G. B. Wunder**. Po 1830 r. 300,-

Staloryt ręcznie kolorowany akwarelą; 14,8 x 22,4 (pl. 20,4 x 25,5)
Rycina znana także pod tytułem „Bohaterska postawa matki Polki podczas uprowadzenia jej dzieci do Rosji", opublikowana przez wydawnictwo Friedricha Campego, najprawdopodobniej dzieło Georga

175. Porywanie polskich dzieci przez Moskali. Ryt. G. B. Wunder. Po 1830.

Benedikta Wundera. Dwa przedarcia podklejone bibułką japońską, niewielkie zaplamienia, poza tym stan dobry. **Mocny kolor.**
Lit.: Katalog zbiorów Ludwika Gocla, Muzeum Historyczne m.st. Warszawy, 1987, t. 2, poz. 539

176. **[Tułacz polski]** – „Le Refugié Polonais". **H. Bellangé.** 1831 r. 300,-

Litografia; 37,5 x 28 (cała plansza)
Wieśniak zapraszający do swego domu inwalidę w polskim mundurze, otoczonego przez wiwatujący tłum. Poniżej tytuł oraz wiersz o zdradzonym wygnańcu, w języku francuskim, podpisany „Beranger" – Pierre Jean de Beranger (1780-1857), poeta francuski, autor licznych, popularnych piosenek, sławiących rewolucję i Napoleona. Grafika sygnowana na kamieniu – autorem sceny jest malarz i grafik francuski Joseph-Louis-Hippolyte Bellangé (1800-1866), znany jako doskonały ilustrator, a także malarz scen z epoki napoleońskiej; praca wydana w Paryżu przez braci Gihaut. Po konserwacji, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
Lit.: Katalog zbiorów Ludwika Gocla, t. 2, s. 170, poz. 568

177. **[Za zmartwychwstanie Polski]** – „Au rétablissement de la Pologne!". **A. D. M. Raffet**. Ok. 1831 r. 300,-

Litografia; 23,8 x 33,5 (cała plansza)
Scena w wiejskiej gospodzie – weterani i młodzi żołnierze francuscy wznoszący toast za zmartwychwstanie Polski. Poniżej tytuł oraz sygnatury. Autorem sceny jest malarz i grafik francuski Auguste Denis Marie Raffet (1804-1860), bardzo popularny dzięki ilustracjom o tematyce napoleońskiej. Zabrudzenia, poza tym stan dobry.
Lit.: Katalog zbiorów Ludwika Gocla, t. 2, s. 171, poz. 570

---

178. **[Wojna 1920 roku]** – „Rozgromienie konnej armii Budiennego przez polską kawalerię pod Komarowem dnia 31 sierpnia 1920". Wg **J. Kossaka**. Ok. 1938 r. 500,-

178. Polska kawaleria pod Komarowem. Wg J. Kossaka. 1938.

Artystyczny druk barwny; 43 x 66 (w świetle oprawy)
Reprodukcja środkowej części tryptyku Jerzego Kossaka (1886-1955), malarza batalisty ze słynnego rodu Kossaków (wnuka Juliusza, syna Wojciecha), namalowanego w 1938 r. (obecnie zaginionego). Poniżej kompozycji tekst: „Dziewiąty pułk ułanów pod dowództwem majora Stefana Dembińskiego wspiera szarżą 2 pułk szwoleżerów walczący z ogromną przewagą bolszewickiej jazdy, na północ od Woli Śniatyckiej". Obraz ukazuje **największą, a zarazem ostatnią bitwę kawaleryjską XX w.** Stan dobry, oprawiony w ramę (drobne ubytki złoceń).

179. [Wojna 1920 roku] – „Cud nad Wisłą 1920 r.". Wg **J. Kossaka**. Ok. 1930 r. 500,-

Artystyczny druk barwny; 47 x 63 (w świetle oprawy)
Reprodukcja pełnego treści religijnych i patriotycznych obrazu Jerzego Kossaka (1886-1955), malarza batalisty ze słynnego rodu Kossaków. **Obraz, uważany za jeden z najciekawszych w jego dorobku, namalowany w 10 rocznicę bitwy** w 1930 r., ukazuje w alegoryczny sposób Bitwę Warszawską (jako walkę sił niebiańskich i piekielnych). Ponad walczącymi unosi się Matka Boska, wysyłająca ku ziemi oddziały husarii. Wśród walczących sportretowany **ksiądz Ignacy Skorupka**, a także skaut i młoda dziewczyna w mundurze. W oddali **Marszałek Józef Piłsudski** na czele konnego oddziału. Stan dobry, oprawiony w ramę (drobne ubytki złoceń).

180. [Święto Kawalerii Polskiej w Krakowie] – „Święto Kawalerii Polskiej" Wg **W. Kossaka**. Ok. 1934 r. 500,-

Druk artystyczny barwny; 38 x 74 (w świetle oprawy)
Artystyczna reprodukcja obrazu jednego z najsłynniejszych polskich malarzy batalistów – Wojciecha Kossaka, przedstawiająca obchody **święta Kawalerii Polskiej, które odbyły się w Krakowie w 1933 r., dla uczczenia 250. rocznicy Wiktorii Wiedeńskiej.** Po prawej stronie trybuny: Prezydenta Rzeczypospolitej, dostojników państwowych, korpusu dyplomatycznego oraz nieco niżej trybuna Marszałka Piłsudskiego, odbierającego defiladę. Ponad całością góruje Kopiec Kościuszki. Malarz zamieścił na płótnie dedykację: „Miastu mojemu pracę tę poświęcam Wojciech Kossak 1934" (obraz obecnie w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie). Stan dobry, oprawiony w ramę 54 x 90 cm.

181. J. Amman. Śląska narzeczona. 1577.

182. J. Amman. Cyganka. 1577.

UBIORY

181. **[Śląska narzeczona]** – „Sponsa in Silesia quando in templum ire solet”. **H. Weigel**. 1577 r. 400,-

Drzeworyt kolorowany ręcznie; 29,8 x 19,8 (cała plansza)
Panna młoda ze Śląska, w stroju z połowy XVI w. Grafika pochodzi ze słynnego dzieła „Habitus praeciuorum populorum...”, wydanego w 1577 r. przez Hansa Weigla (1549-1578) w Norymberdze. **Ryciny wykonał Jost Amman** (1539-1591), malarz i grafik szwajcarski, od 1560 r. pracujący w Norymberdze. Artysta zasłynął dzięki licznym drzeworytom ilustrującym ówczesne publikacje (w tym m.in. poświęcone strojom kobiecym) oraz pracom ukazującym ważne wydarzenia historyczne. Po konserwacji, stan dobry.

182. **[Cyganka]** – „Zingara vulgo dicta”. **H. Weigel.** 1577 r. 400,-

Drzeworyt kolorowany ręcznie; 29 x 19,8 (cała plansza)
Kobieta z dzieckiem na ręku, ukazana w całej postaci, w tunice i z bukłakiem na wodę przewieszonym przez ramię. Plansza z wydanego w 1577 r. w Norymberdze dzieła „Habitus praecipuorum populorum” (patrz poz. poprzednia). Drobne przedarcie marginesu (podklejone), stan dobry.

183. **[Dziewczyna z Kamieńca Podolskiego]** – „Une Fille Polonoise de Snanietz”. **F. Smith.** III ćwierć XVIII w. 360,-

Miedzioryt; 27,5 x 20,5 (pl. 39,5 x 27,5)
Dziewczyna z okolic Kamieńca Podolskiego, ze Żwańca – wsi nad Dniestrem, na terenie obecnej Ukrainy, niegdyś kresowej twierdzy na pograniczu Rzeczypospolitej i Imperium Otomańskiego. W tle miasteczko z wieżami kościoła oraz minaretami (widok fantastyczny). Poniżej tytuł w języku włoskim i francuskim oraz sygnatury – rycina powstała według szkicu z natury Francisa Smitha (zm. przed 1780), malarza angielskiego działającego w latach 60. XVIII w., który odbył podróż do Lewantu.

Pochodzi z serii „Raccolta di 120 stampe...", wydanej przez Teodoro Viero (1740-1819) w Wenecji, poświęconej strojom ludów Wschodu. Rycina naklejona na karton starej oprawy, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

184. [Taniec polski] – „Polish Dance". **J. A. Atkinson.** 1804 r. 400,-

Akwatinta ręcznie kolorowana; 18,5 x 25 (pl. 30,5 x 43,8)
Rycina ukazująca tańczących wieśniaków, sygnowana poniżej na płycie. Rysował i rytował John August Atkinson (1775-1830), angielski malarz, grafik i wydawca, który w latach 1784-1801 odbył podróż po Rosji. Po powrocie do Londynu wydał tekę z tekstem Johna Walkera, zawierającą 100 tablic z ilustracjami powstałymi podczas podróży pt. „A picturesque representation of the manners, customs and amusements of the Russians...". Drobne uszkodzenia i zabrudzenia szerokich marginesów, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

185. [Stroje ludowe] – Krakowskie. **G. Pillati.** Początek XX w. 460,-

Litografia barwna; 34 x 86 cm
Przedstawienie włościan z Krakowskiego w odświętnych strojach, uczestniczących w procesji Bożego Ciała. Autorem kompozycji jest Gustaw Pillati (1874-1931), malarz, rysownik i pedagog, pochodzący ze znanej artystycznej rodziny. Artysta malował głównie pejzaże oraz typy ludowe. Grafika odbita w warszawskim zakładzie Bolesława Wierzbickiego (działającym w latach 1897-1944 – pierwszym w Królestwie Polskim zakładzie fotochemigraficznym, po 1918 r. zajmującym czołowe miejsce w drukarstwie polskim). Praca wydana przez Dom Wydawniczy A. Chlebowski w Warszawie. Kilka niewielkich plamek, marginesy wzmocnione bibułką japońską. Stan dobry.

186. [Stroje ludowe] – Górny Śląsk. **G. Pillati.** Początek XX w. 460,-

Litografia barwna; 33,5 x 81 cm
Przedstawienie włościan z Górnego Śląska w odświętnych strojach, zmierzających do kościoła. Dekoracyjna grafika powstała według pracy Gustawa Pillatiego (1874-1931), malarza i rysownika. Litografował **Feliks Walkiewicz,** grafik pracujący w Warszawie na początku XX w. Odbita w Drukarni i Zakładzie Litograficznym Jana Cotty. Praca wydana przez Dom Wydawniczy A. Chlebowski „Świt" w Warszawie. Drobne uszkodzenia krawędzi bez szkody dla kompozycji, równomierne zażółcenie papieru, marginesy wzmocnione bibułką japońską. Stan dobry.
(Patrz tablica XII)

GRAFIKA ARTYSTYCZNA

187. Bartłomiejczyk Edmund (1885-1950) – „Kozy w Kazimierzu nad Wisłą". Ok. 1931 r. 600,-

Drzeworyt; 12 x 7,3 (13,5 x 8,5 w świetle oprawy)
Sygnowany ołówkiem: „E. Bartłomiejczyk" oraz monogramem na klocku. Charakterystyczne dla Kazimierza Dolnego drewniane domy, ukazane w drzeworycie Edmunda Bartłomiejczyka. Motywy z Kazimierza często pojawiały się w twórczości artystów okresu międzywojennego, także w grafikach Bartłomiejczyka, który chętnie powracał do tego urokliwego nadwiślańskiego miasta. Praca wystawiona na Salonie Grafiki w 1931 r. Oprawiony w ramkę 22 x 16 cm, na odwrocie naklejone wycinki z przedwojennej prasy dotyczące grafika **(„Artysta o światowej sławie")**. Papier równomiernie pożółkły, stan dobry.

188. Chagall Marc (1887-1985) – Zakochani. 1200,-

Litografia; 34 x 24 (38,5 x 27,5 w świetle oprawy)
Poniżej kompozycji nakład ołówkiem: 534/750; suchy tłok: „Marc Chagall" oraz drugi suchy tłok. Marc Chagall, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli École de Paris, a jednocześnie jeden z najoryginalniejszych artystów, budujących własny, odrealniony świat, silnie związany z tradycyjną kulturą żydowską. Stan dobry, oprawiony w ramę.

189. Chodowiecki Daniel (1726-1801) – Jeźdźcy i amazonki (trzy ryciny). 1793 r. 400,-

Trzy akwaforty odbite na jednej planszy; 3,7 x 2,3; 3,7 x 2,2; 0,7 x 8,6 (pl. 13,8 x 12,5)
Sygnowane na płycie: „DCh"; „D. Chodowiecki"; trzecia, najmniejsza niesygnowana. Daniel Chodowiecki, grafik, jeden z najwybitniejszych artystów XVIII w., **urodzony i wychowany w Gdańsku**, od 1743 r. mieszkający w Berlinie, gdzie odniósł sukces dzięki ilustracjom do książek i niezwykle popularnym ówcześnie kalendarzom. Trzy małe ryciny odbite na jednej planszy, będące przeróbką grafiki ilustrującej sztukę „Wielki Roland". Drobne plamki, poza tym stan dobry.
Lit.: E. Łomnicka-Żakowska, Ryciny Daniela Chodowieckiego, Warszawa 2010, s. 335, poz. 418, ilustr.

190. Duda-Gracz Jerzy (1941-2004) – „Młoteczku bij" (z cyklu „Judaica"). 1964 r. 1400,-

Linoryt; 14,5 x 10,5 (18,5 x 11,5 w świetle oprawy)
Sygnowany piórem: „Judaica / Młoteczku bij / 13/20 linoryt Duda G. 1964". Grafika z cyklu „Judaica", powstałego w latach 1964-1965, jeszcze w czasie studiów artysty na Wydziale Grafiki filii krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Jerzy Duda Gracz zajmował się malarstwem, rysunkiem, scenografią oraz pracą pedagogiczną. Po uzyskaniu dyplomu w 1968 r. pracował na swej macierzystej uczelni, następnie wykładał na Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie oraz Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Znany i ceniony, wiele wystawiał (m.in. na Biennale w Wenecji w 1984 r.), a jego prace znajdują się w kolekcjach najważniejszych polskich muzeów. Grafika to ilustracja do żydowskiej piosenki „Młoteczku bij" (Pieśń szewca). Stan dobry, oprawiony w ramę 32,5 x 22,5 cm (drobne uszkodzenia ramki).

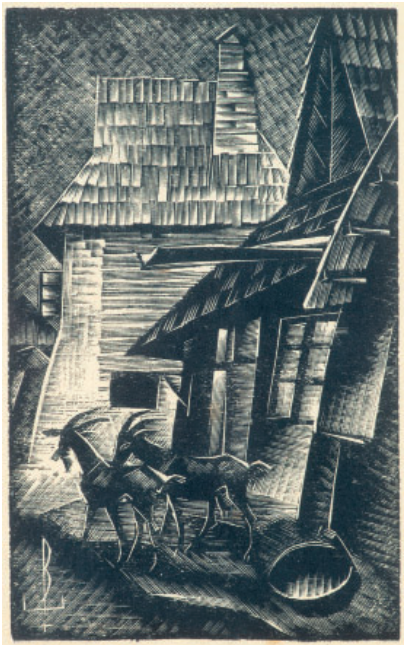

187. E. Bartłomiejczyk. Kazimierz nad Wisłą.

188. M. Chagall. Zakochani.

191. Jasiński Feliks Stanisław (1862-1901) – „La bête à bon Dieu" (Boża krówka). 1884 r. 1200,-

Akwaforta z akwatintą na pergaminie; 24,5 x 17 (pl. 40 x 28)
Odbitka luksusowa na pergaminie, sygnowana ołówkiem: „Félix Jasiński". Wczesna praca Feliksa Stanisława Jasińskiego, jednego z najdoskonalszych grafików odtwórczych w Europie. Syn powstańca 1863 r., osiadł na stałe w Paryżu w 1882 r. Cieszył się międzynarodową sławą i uznaniem, otrzymując m.in. złoty medal na wystawie wszechświatowej. Na zamówienie tygodnika „L'Art" przygotował prezentowaną grafikę według obrazu z 1881 r. pędzla cenionego malarza belgijskiego Alfreda Stevensa (1823-1906). Stan dobry.
Lit.: L. Wellisz, Félix-Stanislas Jasiński graveur, Paris 1934, s. 71, poz. 4

192. Jasiński Feliks Stanisław (1862-1901) – „Femmes nues dans l'eau" (nagie kobiety w wodzie). 1895-1897 r. 500,-

Drzeworyt langowy; 15,5 x 11 (pl. 30,5 x 20,7)
Praca Feliksa Stanisława Jasińskiego, jednego z najdoskonalszych grafików odtwórczych w Europie. Wobec zmierzchu grafiki odtwórczej, artysta w latach 90. XIX w. zaczął podejmować próby tworzenia grafiki autorskiej w archaicznej wówczas technice drzeworytu langowego, nawiązując m.in. do twórczości nabistów, a zwłaszcza jego przyjaciela Felixa Vallottona; do grupy tej należy oferowana praca (niesygnowana). Odbitki z klocków Jasińskiego wykonywał ok. 1906-1907 r. wielki kolekcjoner i znawca twórczości Jasińskiego Leopold Wellisz. Stan dobry.
Lit.: L. Wellisz, Félix-Stanislas Jasiński graveur, sa vie et son oeuvre, Paryż 1934, s. 140, poz. B 13

193. Jasiński Feliks Stanisław (1862-1901) – „Sur le chemin" (Na drodze). 1899-1900 r. 500,-

Drzeworyt na błękitnym papierze; 15,2 x 29,7 (pl. 22 x 34,7)
Widok z Ballancourt, miejscowości, do której artysta przeniósł się z Paryża w 1893 r. Klocek powstał w latach 1899-1900, odbitka z 1908 r., wykonana na zlecenie Leopolda Wellisza (z niedokończonego

190. J. Duda-Gracz. Młoteczku bij. 1964.

191. F. S. Jasiński. Odbitka na pergaminie. 1884.

przez artystę klocka, zwłaszcza w części prawej). Klocki drzeworytnicze oraz płyty należące do Jasińskiego przejął po jego śmierci Leopold Wellisz (1882-1972), prawnik i przedsiębiorca, a także wielki miłośnik i kolekcjoner grafiki. Następnie kilkakrotnie, na różnych, starannie dobieranych papierach, zlecał wykonywanie odbitek (m.in. w 1908 r. oraz w 1931 r., podczas prac nad monografią twórczości artysty). Klocki te zaginęły podczas wojny w 1939 r. Klocek do oferowanego drzeworytu został w 1929 r. dokończony na polecenie Wellisza przez grafika Onufrego Kieresant-Wiśniewskiego. Stan dobry.
Lit.: Miłośnicy grafiki i ich kolekcje w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Warszawa 2006 [red. A. Grochala, E. Frąckowiak], s. 284, VIII. 6 stan I B

194. Kisling Mojżesz (1891-1953) – Akt kobiecy. 2400,-

Litografia; 49,5 x 58,5 (cała plansza)
Sygnowana na kamieniu „Kisling" oraz numer odbitki „44/100". Grafika wybitnego artysty Mojżesza Kislinga, urodzonego w Polsce, wykształconego w krakowskiej ASP. Od 1911 r. Kisling mieszkał we Francji, gdzie był jednym z głównych reprezentantów École de Paris. Stan dobry.

– Barworyt Janiny Konarskiej –

195. Konarska Janina (1900-1975) – Wioślarstwo (Regaty). 1928 r. 1400,-

Drzeworyt barwny; 30 x 23 (w świetle oprawy)
Sygnowany ołówkiem: „1928 Janina Konarska". Jedna z najważniejszych grafik artystki, pochodząca z cyklu sportowego. Janina Konarska, żona poety Antoniego Słonimskiego, uczennica Władysława Skoczylasa, współzałożycielka i członkini Stowarzyszenia Polskich Artystów Grafików „Ryt". W okresie międzywojennym tworzyła przede wszystkim barwne drzeworyty, w których osiągnęła doskonałość. W 1925 r. otrzymała Grand Prix na Światowej Wystawie Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu, w 1937 r. ponownie Grand Prix na Międzynarodowej Wystawie Sztuki i Techniki. Po wojnie zajęła się przede wszystkim ilustracją książkową. Stan dobry, oprawiony w ramę 40 x 32 cm. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: Wielość w jedności. Drzeworyt polski po 1900 roku, s. 79, poz. 118
(Patrz tablica XIV)

196. J. Mehoffer. Hymen. 1913.

199. S. Mrożewski. Szarża pod Rokitną. 1936.

– Płyta graficzna Józefa Mehoffera –

196. Mehoffer Józef (1869-1946) – „Hymen" (płyta oraz odbitka). 1913 r. 4000,-

Płyta miedziana o wym. 32 x 23,5; grafika: sucha igła, akwaforta na papierze żeberkowym; 31,5 x 23,5 (pl. 42 x 31)
Płyta do młodopolskiej grafiki „Hymen" (Pieśń weselna) oraz późniejsza odbitka. Józef Mehoffer, malarz, rysownik, grafik, witrażysta, uczeń Władysława Łuszczkiewicza i Jana Matejki, członek założyciel Towarzystwa Artystów Polskich Sztuka, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli symbolizmu i Młodej Polski. Grafiką zainteresował się pod wpływem swego przyjaciela, malarza krakowskiego Jana Stanisławskiego. Większość prac graficznych Mehoffera pochodzi z lat 1902-1912. Tematem jego prac były portrety, pejzaże (często symboliczne) oraz motywy z własnych obrazów. Stan płyty dobry, zabrudzenia marginesów grafiki, ślad składania pośrodku. **Rzadkość.**
(Patrz tablica XVI)

197. Mehoffer Józef (1869-1946) – Tajemniczy ogród. 1903 r. 480,-

Litografia barwna; 25,3 x 26,7 (kompozycja); 37,5 x 26,5 (litografia z napisami); 38 x 27,5 (pl.)
Sygnowana na kamieniu: „Józef Mehoffer 1903". Litografia będąca kartą tytułową „Sztuki polskiej" – wydawnictwa wychodzącego u Altenberga we Lwowie, pod kierunkiem Feliksa Jasieńskiego i Adama Cybulskiego. Autorem projektu jest Józef Mehoffer, czołowy przedstawiciel sztuki Młodej Polski. Stan dobry.

198. Modigliani Amedeo (1884-1920) – Akt leżącej kobiety. 1500,-

Litografia barwna; 27 x 42 (30 x 44 w świetle oprawy)
Poniżej kompozycji sygnatura („Modigliani") oraz ołówkiem nakład („470/495"), suchy tłok. Charakterystyczna dla malarza, wydłużona, uproszczona postać kobieca, dzieło Amedeo Modiglianiego, włoskiego malarza, rysownika i rzeźbiarza, związanego ze środowiskiem École de Paris. Stan dobry, oprawiona w ramę.
(Patrz tablica XVI)

199. Mrożewski Stefan (1894-1975) – „Szarża pod Rokitną". 1936 r. 1000,-

Drzeworyt na bibułce; 25,5 x 29,2 (pl. 27,8 x 30,8)

201. R. Olbiński. Harfa. 2002.

Sygnowany ołówkiem: „Szarża pod Rokitną"; „Stef. Mrożewski Londyn 1936" oraz monogramem na klocku. Stefan Mrożewski, wielka postać wśród polskich drzeworytników okresu międzywojennego, uczeń Wł. Skoczylasa, członek ZPAG i Rytu. Przed 1939 r. mieszkał i tworzył w Paryżu, Londynie i Amsterdamie. Oferowana grafika, z cyklu „Historia Polski", **ukazuje słynną szarżę ułanów 2 szwadronu II Brygady Legionów Polskich pod dowództwem rotmistrza Zbigniewa Dunin-Wąsowicza** na pozycje Rosjan w dniu 13 czerwca 1915 r. Po konserwacji, stan dobry.

200. **Mrożewski Stefan** (1894-1975) – Piłsudski na łożu śmierci. 1935 r. 750,-

Drzeworyt na japońskim papierze; 8,6 x 11,6 (pl. 15,5 x 18)
Sygnowany ołówkiem: „Stef. Mrożewski Londyn 1935" oraz na klocku charakterystycznym monogramem wiązanym. Grafika z 1935 r., kiedy artysta osiedlił się w Londynie. Współpracował tam z licznymi wydawnictwami i prasą, publikując m.in. portrety znanych osobistości, a także wiele wystawiał. Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: A. Pietrzak, Czarodziej rylca, s. 92, poz. 153

201. Olbiński Rafał (ur. 1943) – Harfa. 2002 r. 1200,-

Litografia barwna; 66 x 46 (pl. 79,5 x 59)
Sygnowana ołówkiem: „Olbiński"; numerowana „2/350". Autorem pracy jest Rafał Olbiński, uznawany za jednego z najwybitniejszych polskich współczesnych malarzy i grafików. Jego metaforyczne i poetyckie obrazy zdobyły uznanie na całym świecie. Artysta tworzył od 1981 r. na emigracji, od 1985 r. był wykładowcą Szkoły Sztuk Pięknych w Nowym Jorku. Stan dobry.

202. Pankiewicz Józef (1866-1940) – „La Pointe de la Cité w Paryżu." Ok. 1903 r. 1600,-

Akwaforta; 11 x 24,8 (pl. 25,5 x 32,5)

202. J. Pankiewicz. Paryż. 1903.

Sygnowana ołówkiem: „Pankiewicz". Józef Pankiewicz, malarz, grafik, pedagog, uczeń W. Gersona, od 1906 r. wykładowca ASP w Krakowie. Przez wiele lat mieszkał i pracował we Francji, od 1924 r. był kierownikiem paryskiej filii krakowskiej Akademii. Jego twórczość i działalność pedagogiczna wywarły duży wpływ na rozwój sztuki graficznej na ziemiach polskich. Grafika ukazuje skwer na paryskiej wyspie Cité, kompozycja rysowana na płytce wprost z natury (odwrócona). Na marginesie pieczątka wydawcy – oferowana grafika pochodzi z teki „Quatorze eaux-fortes", wydanej w Paryżu w 1905 r. Stan dobry.
Lit.: Józef Pankiewicz – Życie i dzieło. Artyście w 140 rocznicę urodzin. Katalog wystawy Muzeum Narodowego w Warszawie. 2006, s. 301, 309, poz. 43, 58, ilustr.

203. Płoński Michał (1778-1812) – Staruszka (matka Rembrandta). 1802 r. 400,-

Akwaforta; 11,9 x 9,3 (owal na pl. 15,3 x 12,1)
Rycina pochodzi z teki „Recueil de 19 planches...", wydanej po raz pierwszy w 1802 r. w Amsterdamie, a następnie ponownie w 1805 r. w Paryżu. Michał Płoński, uczeń Jana Piotra Norblina, jest jednym z najciekawszych polskich grafików, kontynuujących tradycje rembrandtowskie. Wizerunek starszej kobiety czytającej książkę, nazywany portretem matki Rembrandta, w rzeczywistości powstał według obrazu holenderskiego malarza Gerarda Dou (1613-1675). Stan dobry.

204. Rassalski Stefan (1910-1972) – „Miasteczko" (Kazimierz nad Wisłą). 1959 r. (?) 900,-

Drzeworyt; 28,5 x 28,5 (pl. 30,5 x 29,5)
Sygnowany ołówkiem: „Rassalski" oraz datowany (1959 r.?). Widok kazimierskiego rynku, z charakterystyczną studnią, w oddali fara oraz wzgórze z ruinami zamku. Stefan Rassalski, grafik, malarz, publicysta i krytyk sztuki. Drzeworyt zaczął uprawiać w 1932 r., jeszcze podczas studiów w Lublinie, pod silnym wpływem twórczości Kulisiewicza i Skoczylasa. Grafika naklejona na karton starej oprawy, stan dobry.

205. Rosensohn Lennart (1918-1994) – Grupa Żydów. 440,-

Akwatinta barwna; 19,7 x 24,5 (pl. 32,5 x 34,5)
Sygnowana ołówkiem: „Rosensohn" oraz „8/100". Grafika szwedzkiego artysty żydowskiego pochodzenia – Lennarta Rosensohna, urodzonego i pracującego w Malmö. Malarz i grafik tworzył dzieła o tematyce żydowskiej, silnie osadzone w tradycji, nawiązujące do twórczości Marca Chagalla. Był członkiem licznych grup artystycznych, wiele wystawiał, wielokrotnie nagradzany, jego prace znajdują się w zbiorach muzeów m.in. w: Sztokholmie, Helsingborgu, Landskronie i Malmö. Stan dobry. **Rzadkie na polskim rynku.**

204. S. Rassalski. Kazimierz nad Wisłą. 1959.

205. L. Rosensohn. Grupa Żydów.

206. Rózga Leszek (1924-2015) – „Impromptu – Matce mojej". 1975 r. 500,-

Akwaforta barwna; 32 x 25,3 (pl. 38 x 29,2)
Sygnowana ołówkiem: „Impromptu – Matce mojej / akwaforta barwna / Leszek Rózga XI/imp. 1975" oraz „é. a." **(próbna odbitka autorska).** Sygnowana na płycie monogramem artysty. Leszek Rózga, malarz, grafik, rysownik, profesor łódzkiej Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych, kierownik Katedry Grafiki Warsztatowej. Swoje prace prezentował na 170 wystawach indywidualnych, był laureatem wielu nagród i wyróżnień. Przedarcie marginesu (podklejone), poza tym stan dobry.

207. Skoczylas Władysław (1883-1934) – „Spichlerze w Kazimierzu". 1929 r. 1200,-

Drzeworyt; 23 x 32,5 (25 x 34 w świetle oprawy)
Niesygnowane dzieło jednego z najwybitniejszych grafików polskich Władysława Skoczylasa, twórcy polskiej szkoły drzeworytu, utalentowanego malarza, pedagoga, członka grupy Formistów Polskich, współzałożyciela „Rytmu" i „Rytu". Papier jednolicie pożółkły, stan dobry, oprawiony w ramę 39 x 48 cm (drobne uszkodzenia ramy).
Lit.: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas. Warszawa 2015, s. 239, poz. 156, ilustr.
(Patrz tablica XIV)

208. Skoczylas Władysław (1883-1934) – „Miasteczko na górze" (z rybakiem). 1929 r. 2400,-

Drzeworyt; 23 x 32,5 (pl. 32 x 42)
Sygnowany ołówkiem: „W. Skoczylas". Fantastyczny pejzaż z motywem sandomierskiego ratusza. Praca Władysława Skoczylasa, grafika, malarza, pedagoga, organizatora życia artystycznego, czynnego w Warszawie, czołowego reprezentanta drzeworytnictwa warsztatowego w latach 20. Drobne zabrudzenia szerokich marginesów, stan dobry.
Lit.: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas. Warszawa 2015, s. 239, poz. 157, ilustr.

209. Vasarely Victor (1906-1997) – Kompozycja kinetyczna (Gestalt). 4200,-

Serigrafia barwna na kartonie; 78,5 x 53 (cała plansza)
Sygnowana długopisem: „Vasarely"; „20/200"; suchy tłok wydawcy (Editeur Denise René – francuska marszandka, nazywana papieżem abstrakcji, zaprzyjaźniona z Vasarelym i innymi czołowymi artystami awangardowymi). Victor Vasarely, artysta pochodzenia węgierskiego, pracujący we Francji, czołowy przedstawiciel abstrakcji geometrycznej, prekursor op-artu. Artysta sformułował szereg manifestów artystycznych, w których rozwijał koncepcję sztuki kinetycznej (stwarzającej wrażenie ruchu). Stan bardzo dobry.

207. W. Skoczylas. Miasteczko z motywem sandomierskiego ratusza. 1929.

210. Visscher Claes Janszoon (zw. Piscatorem) (1587-1652) – Wniebowstąpienie Chrystusa. Połowa XVII w. 2000,-

Miedzioryt; 40,5 x 51,5 (pl. 44 x 54)
Sygnowany na płycie: „C. I. Visscher Excudit"; „Diepenbeeck Inven.". Scena z Nowego Testamentu, ukazująca wstąpienie do nieba zmartwychwstałego Chrystusa na Górze Oliwnej koło Jerozolimy. Claes Janszoon Visscher (zw. Piscatorem), znany i płodny rytownik, rysownik i wydawca, działający w Amsterdamie. Oficyna Visschera wydała kilka ilustrowanych Biblii, z których najbardziej efektowne zawierały duże ryciny formatu folio. Płyty przygotowane przez cenionych artystów niderlandzkich tamtej epoki, były następnie wykorzystywane wielokrotnie aż do II połowy XVII w. Rycina pochodzi z „The Holy Bible", wydanej w Oksfordzie w 1686 r. Powstała według dzieła **Abrahama van Diepenbeecka** (1596-1675), flamandzkiego malarza, rysownika i grafika, pracującego w Antwerpii w słynnej oficynie Plantina, **ucznia i naśladowcy Rubensa** i van Dycka. Ślad składania pośrodku (niewielkie pęknięcie pap.), drobne uszkodzenie powierzchni grafiki, poza tym stan dobry.

211. Visscher Claes Janszoon (zw. Piscatorem) (1587-1652) – Święty Paweł na Malcie. Połowa XVII w. 2000,-

Miedzioryt; 41 x 52 (pl. 44 x 54,5)
Sygnowany na płycie: „Nic: Visscher excud."; „Theodorus Barnardi inventor". Scena z Dziejów Apostolskich, ukazująca świętego Pawła na Malcie. Po stronie prawej grafiki przedstawiony okręt wiozący uwięzionego apostoła do Rzymu (statek cudownie ocalały podczas burzy). Po stronie lewej widoczny święty Paweł siedzący wraz z rozbitkami przy ognisku, ciskający w ogień żmiję (wg legendy od tego wydarzenia węże na Malcie przestały być jadowite). Święty Paweł uznawany jest za najważniejszego maltańskiego świętego, który przyniósł na wyspę chrześcijaństwo. Wydawcami grafiki są Claes Janszoon Visscher (zw. Piscatorem) oraz jego syn, Nicolaes Visscher I, rytownicy i wydawcy, działający w Amsterdamie. Rycina pochodzi z „The Holy Bible", wydanej w Oksfordzie w 1686 r. Powstała według dzieła **Dircka Barendsza** (1534-1592), holenderskiego malarza, urodzonego w Amsterdamie, pracującego w Rzymie, Wenecji (w warsztacie Tycjana) oraz Amsterdamie. Barendsz wykorzystał wcześniejszą kompozycję **Harmena Jansza Mullera** (ok. 1539-1617), amsterdamskiego rytownika i wydawcy. Ślad składania pośrodku, stan dobry.

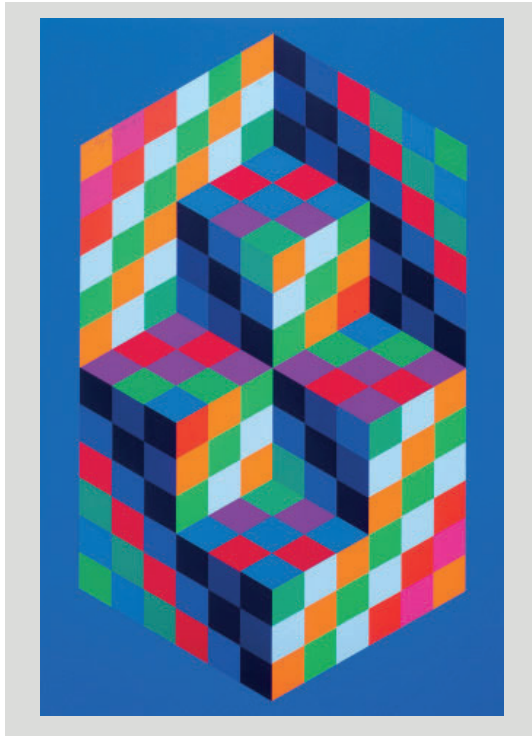

209. V. Vaserely. Kompozycja kinetyczna.

211. C. Janszoon Visscher. Święty Paweł na Malcie. Połowa XVII w.

– Wczesna praca Leona Wyczółkowskiego –

212. Wyczółkowski Leon (1852-1936) – Krakowianka w chuście. 1908 r. 5000,-

Miękki werniks; 32,5 x 24,8 (pl. 40 x 30)
Wczesna, mistrzowska praca jednego z najlepszych polskich grafików, Leona Wyczółkowskiego. Grafiką zainteresował się ok. 1900 r., już jako dojrzały malarz, profesor ASP w Krakowie. Pierwsze próby podjął za namową kolekcjonera Feliksa Jasieńskiego, korzystał także ze wskazówek Ignacego Łopieńskiego. Prowadził nieustanne eksperymenty w dziedzinie technik graficznych, mistrzostwo osiągając przede wszystkim w litografii. Technika miękkiego werniksu pozwalała artyście na tworzenie zbliżonych do rysunku portretów, m.in. młodych góralek, Hucułów, ukraińskich rybaków. Do grupy tej należy także oferowana grafika, znana również pod tytułem „Popiersie krakowskiej dziewczyny" (być może Marysia z Bieńczyc, obecnie dzielnicy Krakowa). Niewielki ubytek pap. lewego marginesu, ślady zalania, przedarcia i ubytki pap. uzupełnione masą pap. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: I. Kossowska, Narodziny polskiej grafiki artystycznej, Kraków 2000, s. 217, poz. 319
(Patrz tablica XV)

213. Wyczółkowski Leon (1852-1936) – Dachy Starego Miasta w Warszawie. 1915 r. 6500,-

Litografia; 51,5 x 64,5 (cała plansza)
Sygnowana ołówkiem: „L. Wyczół.". Grafika ukazująca dachy kamienic po stronie Dekerta na Rynku Starego Miasta w Warszawie. Pochodzi z teki „Stara Warszawa", wydanej w 1915 r., złożonej z 8 litografii z widokami Warszawy czasów I wojny światowej. Szczególnie wiele miejsca artysta poświęcił w niej dachom staromiejskim, które widział ze swojej facjatki. Wyczółkowski znalazł się wówczas w Warszawie, „uwięziony" z powodu wojny. Grafika naklejona na plecy starej oprawy, uszkodzony prawy dolny narożnik, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Grońska, s. 298, poz. 625; Muszanka, s. 43, ilustr. 20; Warszawa w starych albumach, s. 77, poz. 344, ilustr.
(Patrz tablica XV)

214. Wyczółkowski Leon (1852-1936) – Kościół Mariacki w Krakowie od strony absydy. 1924 r. 4000,-

Litografia; 30,5 x 38 (pl. 32,5 x 40)
Sygnowana ołówkiem: „L. Wyczół1924" oraz „Kreda". Praca jednego z najwybitniejszych polskich grafików i malarzy, profesora ASP w Krakowie i Warszawie, pochodząca z późniejszego okresu jego twórczości. Malowniczy widok krakowskiego kościoła Mariackiego na tle szerokiej panoramy miasta – jeden z ulubionych motywów mistrza. Nieznaczne zabrudzenie górnego marginesu, stan dobry.
Lit.: D. Muszanka, Litografia Leona Wyczółkowskiego, Wrocław 1958, s. 61

---

215. [Żaglowiec] – „Das Englische Admiral-Schiff." **Ch. Weigel**. 1719 r. 2400,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 32 x 40 (pl. 35 x 44)
Rycina z przedstawieniem angielskiego okrętu wojennego pod pełnymi żaglami, z armatami gotowymi do strzału. Pochodzi z: „Historischer Zeitungs-Atlas", wydanego w Norymberdze w 1719 r. Christoph Weigel (1654-1725), miedziorytnik i wydawca działający w Norymberdze. Stan bardzo dobry.

216. [Masoneria] – „Les Free-Massons". **B. Picart**. II ćwierć XVIII w. 300,-

Miedzioryt; 33,2 x 42,2 (pl. 42,5 x 54)
Karta z dzieła „Cérémonies et coutumes religieuses de tous les peuples du monde", poświęconego zwyczajom i praktykom religijnym różnych cywilizacji. Było to opus vitae Bernarda Picarta (1673-1733), wybitnego francuskiego rytownika, który **podczas wizyty w Londynie przygotował jedyną ilustrację odnoszącą się do rodzącej się dopiero masonerii**. Na tablicy ukazano portret Richarda Steele'a (1672-1729), jednego z ojców brytyjskiego oświecenia oraz **129 odznak lóż angielskich**, a także ceremonię masońską. Rycina sygnowana na płycie, jest dziełem Louisa Fabrice'a Dubourga (1693-1775), malarza i grafika holenderskiego. Atlasowe składanie, drobne uszkodzenia i zabrudzenia krawędzi, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

214. L. Wyczółkowski. Kościół Mariacki w Krakowie. 1924.

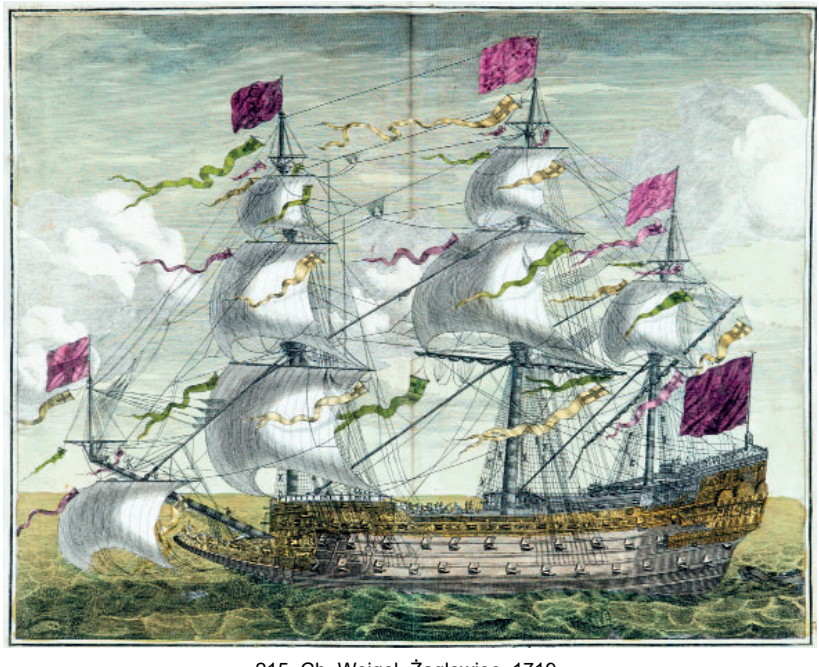

215. Ch. Weigel. Żaglowiec. 1719.

RYSUNKI. AKWARELE. MALARSTWO

– Portret I. J. Paderewskiego –

217. Bonnat Leon (1833-1922) – Portret Ignacego Jana Paderewskiego, pianisty, premiera. 1905 r. 8000,-

Rysunek (piórko, tusz, papier); 12 x 9 cm
Sygnowany: „L. Bonnat". Szkic do portretu Ignacego Jana Paderewskiego (1860-1941), cenionego na całym świecie pianisty i kompozytora, męża stanu, premiera i ministra spraw zagranicznych, wielkiego orędownika spraw polskich w czasie I i II wojny światowej. Szkic datowany 18 lutego 1905 r., jest studium do portretu Paderewskiego, obecnie w zbiorach muzeum w Bajonnie. Dzieło Leona Bonnata (1833-1922), malarza francuskiego, niezwykle popularnego w II połowie XIX w. dzięki portretom słynnych osób (m.in. Wiktora Hugo, Ludwika Pasteura, H. A. Taine'a). Artysta wykształcony w Madrycie i Paryżu (uczeń L. Cognieta), był członkiem i profesorem tamtejszej Akademii. Portret olejny Paderewskiego (78 x 58 cm), namalowany w 1905 r., wystawiony został na Salonie w 1907 r. Stan dobry, oprawiony w ramkę 18,5 x 15,5 cm. **Bardzo rzadka pamiątka związana z wielkim Polakiem, dzieło cenionego francuskiego malarza.**
(Patrz tablica XIII)

218. [Brandt Józef – naśladownictwo] – Przerwa w podróży. Koniec XIX w. 800,-

Olej na płótnie; 31 x 22,5 cm
Sygnowany: „Józef Brandt" (sygnatura pod werniksem, umieszczona podczas malowania obrazu). Trzech odpoczywających szlachciców polskich na tle pejzażu. Obraz jest naśladownictwem z epoki dzieł wybitnego malarza Józefa Brandta (1841-1915), przywódcy polskiej kolonii artystycznej w Monachium. Bardzo wysoko ceniony już przez współczesnych, odnosił sukcesy nie tylko artystyczne, ale także finansowe. Cieszył się uznaniem publiczności i krytyków, w 1892 r. otrzymał szlachectwo Królestwa Bawarii. Powierzchnia obrazu pofalowana, liczne spękania, drobne wykruszenia warstwy malarskiej. Oprawiony w ramę z epoki 40 x 31 cm.

219. Flisak Jerzy (1930-2008) – „Wesołego Alleluja". 440,-

Rysunek (tusz, papier); 30 x 24 cm
Sygnowany tuszem, charakterystycznym monogramem wiązanym: „JF". Autorem pracy jest Jerzy Flisak, rysownik, autor plakatów i scenografii. Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, uznanie zyskał dzięki charakterystycznym ilustracjom książek dla dzieci oraz wielu plakatom. Stan dobry.

220. Hayder Fryderyk Antoni (1905-1990) – Martwa natura z owocami i wazonem. 1969 r. 1200,-

Akwarela, gwasz, tektura; 69 x 49 (w świetle oprawy)

218. J. Brandt – naśladowca. Koniec XIX w.

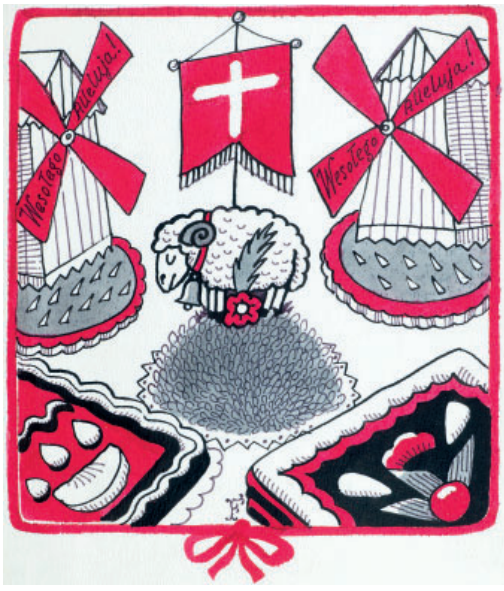

219. J. Flisak. Wesołego Alleluja.

Sygnowana: „F. Hayder 69". Fryderyk Antoni Hayder, malarz i grafik, wykształcony w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Mehoffera, X. Dunikowskiego i J. Wojnarskiego. Od 1935 r. mieszkał i tworzył w Warszawie, gdzie większość jego dorobku spłonęła podczas Powstania Warszawskiego. Po 1945 r. pracował jako kustosz w Muzeum w Gliwicach. Artysta zajmował się malarstwem monumentalnym, witrażownictwem, ilustratorstwem, projektowaniem mebli i wnętrz, grafiką użytkową i artystyczną. Stan dobry, oprawiona w ramę.
(Patrz tablica XIV)

– Rysunek Tadeusza Kantora –

221. Kantor Tadeusz (1915-1990) – „Człowiek-pakunek. Wariant 1". 1963 r. 8000,-

Rysunek (brązowy flamaster, bibuła); 28,5 x 20 cm (w świetle oprawy)
Sygnowany: „T. Kantor. 1963". Tadeusz Kantor, malarz, reżyser i scenograf teatralny, teoretyk sztuki, pedagog. W latach 1934-1939 studiował na ASP w Krakowie. W czasie okupacji stworzył w Krakowie eksperymentalny teatr, którego kontynuacją był powstały w 1956 r. Cricot 2. Po wojnie współtworzył Grupę Młodych Plastyków, a w 1957 r. Grupę Krakowską. Był jedną z najważniejszych postaci życia artystycznego w Krakowie. Jego twórczość przebiegała dwutorowo – malował, tworzył asamblaże oraz happeningi; drugą dziedziną jego wypowiedzi artystycznej był teatr. Stan dobry, oprawiony w ramę 48,5 x 39,5 cm. **Rzadkie.** Patrz poz. 84.
(Patrz tablica XVI)

222. Kunka Lech (1920-1978) – Martwa natura z kwiatami. 1500,-

Olej na płótnie naklejonym na tekturę; 24 x 36 cm (w świetle oprawy)
Sygnowany: „L. Kunka". Lech Kunka, malarz, uczeń Władysława Strzemińskiego, pracownik naukowy PWSSP (obecnie ASP). Studiował również w Paryżu w pracowni Fernanda Légera. Zajmował się malarstwem, rysunkiem, scenografią i kostiumologią (**pracował m.in. przy realizacji filmu „O dwóch takich, co ukradli księżyc"**). Tworzył początkowo pod wpływem swego mistrza, Władysława Strzemińskiego, kompozycje unistyczne, był jedną z głównych postaci łódzkiej awangardy. Stan dobry, oprawiony w ramę 33 x 44,5 cm.

222. L. Kunka. Martwa natura z kwiatami.

223. Oleszczyński Antoni (1794-1879) – Głowa młodego mężczyzny (wg Leonarda da Vinci). 1853 r. 500,-

Rysunek (ołówek, karton); 20,5 x 14,8 cm
Rysunek datowany 26 grudnia 1853 r., wzorowany na dziele Leonarda da Vinci z Galerii Borghese w Rzymie. Pochodzi z archiwum Antoniego Oleszczyńskiego, działającego na emigracji znakomitego rytownika i kolekcjonera. Artysta przez całe życie gromadził, w celach dokumentacji i wykorzystania w dalszej twórczości, prace innych artystów, wycinki z gazet, rysunki, listy, fotografie. Oferowany rysunek starannie opisany w języku francuskim (o postaci genialnego Leonarda da Vinci), na ozdobnym kartonie. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

224. Skoczylas Władysław (1883-1934) – Wawel od ulicy Kanoniczej. Okres międzywojenny. 900,-

Rysunek (ołówek, papier); 21,7 x 18 cm
Niesygnowany rysunek przedstawiający Zamek Królewski na Wawelu w Krakowie, na pierwszym planie kamienice ulicy Kanoniczej. Praca Władysława Skoczylasa, wybitnego grafika, malarza, pedagoga i organizatora życia artystycznego, czołowego reprezentanta drzeworytnictwa warsztatowego. Marginesy dorobione, stan dobry.

225. Uniechowski Antoni (1903-1976) – Pańska przejażdżka. 1500,-

Tusz, akwarela, papier; 21 x 34 cm
Scenka z dawnej Rzeczypospolitej – dwaj szlachcice konno wizytujący włości w czasie żniw, w oddali widoczna charakterystyczna bryła pałacu z dwuspadowym dachem i narożnymi wieżami alkierzowymi. Autorem pracy jest Antoni Uniechowski, wybitny polski rysownik, autor doskonałych rysunków z przeszłości Polski. Przez wiele lat współpracował z „Przekrojem", projektował plakaty, scenografie, ale przede wszystkim ilustrował klasyczne dzieła literatury polskiej i światowej. Papier lekko pofałdowany, na odwrocie zapiski edytorskie (zapewne rysunek przygotowany dla „Przekroju"), poza tym stan dobry.

226. Uniechowski Antoni (1903-1976) – Stara Warszawa. 1600,-

Rysunek (tusz, papier); 21 x 29,8 cm

225. A. Uniechowski. Pańska przejażdżka. Akwarela.

226. A. Uniechowski. Stara Warszawa. Rysunek.

Sygnowany tuszem charakterystycznym monogramem: „AU". Pełen wdzięku i uroku rysunek wielkiego mistrza Antoniego Uniechowskiego – widok warszawskiej ulicy XIX w., z charakterystycznym słupem ogłoszeniowym (oraz panną służącą ochlapaną przez dorożkę). Rysunek na odwrocie papieru milimetrowego, papier lekko pożółkły, stan dobry.

TEKI GRAFICZNE. KSIĄŻKI ILUSTROWANE

WIEK XIX

227. Cegliński Julian. Matuszkiewicz Alfons. Album widoków i okolic Warszawy. Rysowane i litografowane z natury przez... Warszawa b.r. [1860]. Własność lit. A. Dzwonkowskiego i Ska w Warszawie, k. [1], **tabl. ryc. 20 (litografie barwne)**, 13,5 x 22 cm, opr. wyd. karton. 6500,-

Jeden z najbardziej znanych i najważniejszych albumów widoków XIX-wiecznej Warszawy. Album otwiera panorama Warszawy od strony rogatek praskich. Inne widoki przedstawiają m.in.: Zamek (z fontanną otaczającą Kolumnę Zygmunta), panoramę Pragi od Nowego Zjazdu (z parostatkiem na Wiśle), Łazienki, Wilanów, Krakowskie Przedmieście, nieistniejący Dwór Gościnny za Żelazną Bramą, dworzec kolei żelaznych. Wszystkie litografie (śr. 10 x 18 cm), opatrzone tytułem w języku polskim i francuskim oraz sygnowane na kamieniu; tytuł na okładce oraz na litografowanej karcie tytułowej także po polsku i francusku. **Rysował z natury Alfons Matuszkiewicz** (ok. 1822-1878), warszawski malarz, litograf i fotograf. **Litografował Julian Cegliński** (1827-1910), malarz i grafik, uczeń Piwarskiego. Odbito w zakładzie Adolfa Pecqa, najważniejszej obok M. Fajansa firmie litograficznej, przejętej następnie przez A. Dzwonkowskiego. Na karcie tytułowej oraz na 3 kartach stempel kolekcji Jana Sas-Zubrzyckiego. Na okładce oraz karcie tytułowej dopiski piórem, zabrudzenia atramentem (bez uszczerbku dla grafik), zaplamienia. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, poz. 496; I. Tessaro-Kosimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 71, poz. 297-316 (edycja z 1855 r., wydana przez A. Pecqu'a).
(Patrz tablica XVIII)

228. Dietrich Fryderyk Krzysztof. Ubiory Wojska Polskiego z roku 1831. Costumes de l'Armée polonaise. Warszawa b.r. [1831]. Wyd. A. Dal Trozzo, **tabl. ryc. 28 (akwaforty z akwatintą, kolorowane ręcznie przez autora)**, folio, opr. współcz. skóra. 8000,-

Cykl 28 rycin wydanych w czasie powstanie listopadowego, powstałych według rysunków **Jana Feliksa Piwarskiego** (1794-1859), świadka wydarzeń, dedykowany przez autora „w dowód uznania" generałowi Janowi Skrzyneckiemu. Autorem rycin jest Fryderyk Krzysztof Dietrich (1779-1847), grafik pochodzenia niemieckiego, od 1819 r. związany z Polską. Przez wiele lat prowadził w Warszawie wraz z synem sztycharnię, której prace wyróżniały się wysokim poziomem artystycznym. Jako jedyny w Polsce uprawiał wówczas technikę akwatinty. Cały cykl obejmował 30 rycin, które **Dietrich własnoręcznie kolorował** z pomocą syna, później także sztycharza. Album oprawiony współcześnie w skórę z bogatymi tłocz. i złoc. na licu i grzbiecie. Brak 2 rycin przedstawiających artylerię Gwardii Narodowej oraz artylerię wałową. Kilka rycin przyciętych do brzegów płyty, większość z szerokimi marginesami. Stan całości bardzo dobry. Tylko niewielka część egzemplarzy cyklu była kolorowana. **Nawet niewielkie zespoły rycin stanowią dziś rzadkość antykwaryczną.**
Lit.: H. Widacka, Dietrichowie rytownicy warszawscy, Warszawa 1989, s. 162-163.
(Patrz tablica XVII)

229. W. Gerson. Widoki Warszawy (20 litografii barwnych). 1852.

229. [Gerson Wojciech]. Widoki Warszawy. Rys. z natury Gerson et Lerue. R. 1852. Warszawa 1852. Nakładem Juljusza Schmidta, **tabl. ryc. 20 (litografie barwne)**, 16,5 x 22 cm, opr. z epoki płsk, zachowane lico opr. wyd. brosz. z widokiem Warszawy. 12 000,-

Kompletny album widoków Warszawy, zawierający 20 litografii barwnych wykonanych według rysunków Wojciecha Gersona (1831-1901) i Adama Lerue (1825-1863). Litografowali: Jean Jacottet i Charles Rivière w zakładzie Alfreda Leona Lemerciera w Paryżu. Zawiera następujące widoki: Targ za Żelazną Bramą, Kościół Ewangelicki, Bank Polski, Stacja kolei żelaznej, Widok Zamku Królewskiego, Kościół XX Karmelitów, Kościół XX Reformatów, Kościół XX Bernardynów, Kościół św. Aleksandra, Saski Plac, Katedra Trójcy Św., Widok Rynku Starego Miasta, Widok Rynku Nowego Miasta, Plac przed Teatrem, Kościół św. Karola Boromeusza, Kościół św. Krzyża, Pałac w Wilanowie, Łazienki Królewskie, Obserwatorium Astronomiczne, Pałac w Królikarni. Zabrudzenia płótna opr. i opr. brosz., nieliczne drobne zabrudzenia marginesów rycin, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: I. Tessaro-Kosimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 62, poz. 222-241
(Patrz tablica XVIII)

230. Łoski Józef. Jan Sobieski. Jego rodzina, towarzysze broni i współczesne zabytki. Dzieło ozdobione 50 rycinami. Warszawa 1883. Drukiem Józefa Ungra, s. 136, **tabl. ryc. 48 (drzeworyty,** winno być 50), 45 cm, opr. z epoki, płsk z tłocz. i złoc. 1800,-

Imponujący album wydany dla uczczenia dwusetnej rocznicy zwycięstwa Jana Sobieskiego pod Wiedniem. Jedno z piękniejszych wydawnictw ilustrowanych lat 1870-1890, książka wyróżniająca się nakładem pracy, wartością dokumentalną i estetyczną (Banach s. 317). Dzieło ozdobiono drzeworytami m.in.: A. Regulskiego, J. Styfiego i A. Zajkowskiego na podstawie obrazów olejnych znajdujących

230. J. Łoski. Jan Sobieski. 1883.

231. J. U. Niemcewicz. Śpiewy historyczne. 1836.

się w najbogatszych zbiorach polskich. Poza portretami i pamiątkami po Janie III, **pokazano m.in. zamki i pałace związane z osobą króla (Olesko, Podhorce, Żółkiew, Wilanów),** a także plan batalii pod Wiedniem, scenę bitewną i zdobyte trofea. Przed k. tyt. **portret konny króla wykonany przez J. Styfiego** na podstawie sztychu Karola de la Haye. Na końcu kilka portretów mniej znanych uczestników wypraw Sobieskiego, nigdy wcześniej niesztychowanych (J. Łąckiego, J. Gorzeńskiego, Z. Zbierzchowskiego i in.). Oprawa: płsk z tłoczeniami i złoceniami, na licach tłoczona dekoracyjna bordiura (**pieczątka introligatora z Odessy**). Zachowane okł. broszurowe. Nieaktualne ekslibrisy i pieczątki własnościowe. Przetarcia i niewielkie ubytki grzbietu i rogów opr., rdzawe plamki. Stan ogólny dobry. Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 790.

– „Śpiewy historyczne" Niemcewicza –

231. [Niemcewicz Julian Ursyn]. Forster Charles. La vieille Pologne. Album historique et poétique, composé de chants et légendes imités du polonais, ou composés par les plus célèbres poètes français. Paris (Paryż) 1836. Firmin Didot et al., s. XXVI, 27-266, 33, [1], **tabl. ryc. 36 (litografie)**, 33 cm, opr. współcz., płsk. 3600,-

Wstęp i komentarz historyczny opracował Charles Forster. Wielka, pięknie ilustrowana francuska edycja „Śpiewów historycznych" Juliana Ursyna Niemcewicza (1757-1841), poety, powieściopisarza, działacza społecznego i niepodległościowego. „Śpiewy historyczne" były najgłośniejszym dziełem autora, jak również **jedną z najpopularniejszych polskich książek XIX w.** Powstały na zamówienie Towarzystwa Przyjaciół Nauk. W poetyckich pieśniach Niemcewicz przedstawił w sposób wyidealizowany najważniejsze momenty i postaci z historii Polski (przede wszystkim władców). We francuskiej edycji znalazły się poetyckie przekłady i utwory parafrazujące poszczególne pieśni polskiego oryginału, autorstwa wybitnych francuskich twórców okresu, m.in. A. Dumasa ojca. Ozdobą dzieła jest 36 litografowanych ilustracji wykonanych wg prac m.in.: Władysława Oleszczyńskiego (1807-1866), polskiego rzeźbiarza, medaliera i grafika; Sebastiana Norblina (1796-1884), syna Jana Piotra. Wydanie drugie (pierwsze ukazało się w 1833 r.), w którym usunięto nazwisko Niemcewicza z karty tytułowej! Współczesna oprawa artystyczna wykonana w introligatorni Librarium (sygnowana nalepką): brązowy płsk, z tłocz. i zdobieniami na grzbiecie. Na licach i wyklejkach pap. marm. Zażółcenia papieru, ślad zalania górnego marginesu kilkudziesięciu kart, na kilkunastu kartach ubytek pap. (uzupełniony), poza tym stan dobry.

232. J. F. Piwarski. Kram malowniczy.

234. L. Gottlieb. Legiony Polskie. 1936.

232. Piwarski Jan Feliks. Kram malowniczy warszawski czyli obrazy miejscowe z ubiegłych czasów obejmujące typy ludowe warszawskie i postronne... Warszawa 1855-1859. Okładka (litografia), karta tyt. (litografia), **tablic ryc. 20** (winno być 24, **19 litografii tonowanych, 1 miedzioryt)**, 50 cm, opr. współcz. płsk. 12 000,-

Jedno z najważniejszych dzieł w dorobku Jana Feliksa Piwarskiego (1794-1859), grafika, malarza, pedagoga. Artysta pełnił obowiązki kustosza Gabinetu Rycin przy Uniwersytecie Warszawskim; należał do pionierów techniki litografii w Polsce, osiągając w tej technice doskonałość wysoko cenioną przez współczesnych. Za jego najlepsze prace uważa się dwa albumy: „Album cynkograficzno-rysunkowe warszawskie" z 1841 r. oraz prezentowany „Kram malowniczy", stanowiące do dziś cenne źródło do ikonografii Warszawy połowy XIX w. Album zawiera sceny z życia codziennego miasta oraz charakterystyczne typy jego mieszkańców. Szczególne miejsce w tej galerii zajmują Żydzi – rzemieślnicy, handlarze, antykwariusze. Na okładce ukazany malowniczy „Dawny Pociejów" (okolice ratusza i ul. Senatorskiej, gdzie mieścił się „cały handel żydowski"). Litografie odbite w Cynkografii Banku Polskiego, zakładzie M. Fajansa, A. Pecqa, A. F. Dietricha oraz w Berlinie. Wszystkie prace sygnowane na kamieniu oraz suchym tłokiem autorskim. Brak plansz nr 1 i 2 z zeszytu 3 oraz plansz nr 2 i 6 z zeszytu 4. Po konserwacji. **Rzadkie**.
Lit.: I. Tessaro-Kosimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 65-68, poz. 243-266.
(Patrz tablica XVII)

WIEK XX

233. Czermański Zdzisław. Józef Piłsudski w 13 planszach. Warszawa 1935. Wydawnictwo J. Przeworskiego, k. [2], **tabl. ilustr. 13**, 67 cm, opr. wyd. karton. 900,-

Teka poświęcona życiu Marszałka Józefa Piłsudskiego, zawierająca prace autorstwa popularnego w okresie międzywojennym rysownika i karykaturzysty Zdzisława Czermańskiego (1901-1970), żołnierza Legionów, ucznia K. Sichulskiego i F. Legéra w Paryżu. Zawiera: Szkic portretowy (1935); Pasjans (1931); Na Wawelu (1928); W okopach (1914); Sulejówek (1925); W Paryżu (1921); Z Beliniakami (1915); 19 Marca. Laurka; Pierwszy Marszałek Polski (1921); Rewja (1934); Studjum portretowe

(1928); W Alejach Ujazdowskich (1934); W Krakowie (1933). Plansze wykonane techniką foto-offsetową w Zakładach Graficznych Straszewiczów w Warszawie. Na pierwszej planszy faksymile wpisu marszałka Rydza-Śmigłego. Rysunki Czermańskiego zaprezentowano po śmierci Piłsudskiego na wystawie w Instytucie Propagandy Sztuki w Warszawie we wrześniu 1935 r., pod protektoratem Edwarda Rydza-Śmigłego. Okładka reperowana, stan plansz dobry.

234. [Gottlieb Leopold]. Legiony Polskie. 22 litografie barwne Leopolda Gottlieba żołnierza I Brygady L.P. Wspomnienie: J. Kaden-Bandrowski Akademik Literatury. Synteza twórczości: Jan Kleczyński. Warszawa 1936. Główna Księgarnia Wojskowa, s. [6], 9, [2], **tabl. ryc. 22 (litografie barwne),** folio, **teka wyd. z warsztatu B. Zjawińskiego,** płsk z tłocz. i złoconą tytulaturą. 12 000,-

Egzemplarz nr 17. Jeden z 50 wydanych na grubym papierze japońskim! Teka zawiera 22 litografie barwne, sygnowane na kamieniu, średnio o wym. 45 x 33 cm, wklejone wydawniczo w papierowe passe-partout: **Wódz [Józef Piłsudski], Szef – K. Sosnkowski, E. Rydz-Śmigły, L. Berbecki, W. Belina-Prażmowski, J. Haller, B. Roja,** Na posterunku, Obserwatorzy, W pełnym rynsztunku, W marszu, Pionier, Raport, Ordynans konny, Na placówce, Mały dobosz, Ostatni strzał, W drodze do okopu, Mandolinista, Pożegnanie, Śpij kolego w ciemnym grobie, Cmentarz bohaterów. Autorem prac jest Leopold Gottlieb (1879-1934), malarz i grafik, w latach 1914-1918 służący w I Brygadzie Legionów. Artysta studiował w krakowskiej ASP, następnie w Monachium. Od 1904 r. mieszkał na stałe w Paryżu, stale utrzymując kontakt z krakowskim środowiskiem artystycznym. Poza malarstwem zajmował się także litografią. W czasie służby w Legionach powstały jego najbardziej znane grafiki oraz rysunki, stanowiące cenny dokument historyczny z walk tego okresu. Poza licznymi portretami, zarówno dowódców, jak i zwykłych żołnierzy, tworzył także szkice uwieczniające codziennie życie w okopach. Teka Legionów ukazała się po raz pierwszy w 1916 r. w Zurychu. Ponownie wydano ją w 1936 r., z tekstem w opracowaniu graficznym atelier Girs – Barcz (z tego wydania pochodzi prezentowany tu egzemplarz). Tekst zawiera wspomnienie Juliusza Kaden-Bandrowskiego, pisarza, oficera Legionów, adiutanta Marszałka Piłsudskiego, artykuł krytyka sztuki Jana Kleczyńskiego, a także spis litografii. Oprawa wykonana w Zakładach Introligatorskich Bolesława Zjawińskiego w Warszawie (na licu teki złocony napis: „Legiony Polskie" oraz tłoczony Orzełek legionowy). Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, s. 230, poz. 221.
(Patrz tablica XVII)

235. Gumowski Jan Kanty. Kraków. Zeszyt 1. Kraków 1929. Odbito w Litografii Fr. Zielińskiego i Sp., **tabl. ryc. 6 (litografie barwne),** 47 cm, opr. wyd. teka karton. 900,-

Kompletna teka zawierająca 6 plansz z litografiami barwnymi sygnowanymi na kamieniu, przedstawiającymi widoki najważniejszych zabytków Krakowa: wieże Wawelu, katedra św. Stanisława, kościół Mariacki, Brama Floriańska, Sukiennice, głowa Chrystusa Ukrzyżowanego z kościoła Mariackiego. Jan Kanty Gumowski (1883-1946), malarz, grafik i rysownik, wykształcony w krakowskiej ASP, w Paryżu, Monachium i we Włoszech. W czasie I wojny światowej walczył w I Brygadzie Legionów, po wojnie związał się z Krakowem. Głównym tematem jego twórczości była architektura, od 1915 r. zaczął wydawać teki poświęcone zabytkom Polski. Planowany drugi zeszyt nigdy się nie ukazał. Uszkodzenia teki (po konserwacji), stan plansz dobry.
Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, Wrocław 1994 r., poz. 228, s. 232

236. Kasprowicz Jan. Taniec zbójnicki. Cztery plansze, inicjały, zakończenia i okładkę wykonał w drzeworycie Władysław Skoczylas. Warszawa – Kraków 1929. Wyd. J. Mortkowicza, s. [8], 32, [6], **tabl. ryc. 4 (drzeworyty, w tym 2 rozkładane),** inicjały i finaliki w drzeworycie, 31,5 cm, opr. wyd. brosz. 2400,-

Egzemplarz nr 29, tłoczony na ręcznie czerpanym papierze dąbrowickim, z puli 200 (wydano łącznie w nakładzie 1200 egzemplarzy). Poemat Jana Kasprowicza (1860-1926), jednego z czołowych poetów Młodej Polski, wielkiego miłośnika Tatr. Piękne typograficznie dzieło ozdobione **czterema całostronicowymi drzeworytami Władysława Skoczylasa, należącymi do najsłynniejszych prac tego artysty**. Władysław Skoczylas (1863-1934), inicjator nowoczesnego drzeworytu w Polsce, zwolennik sztuki narodowej. Książka zawiera następujące drzeworyty: W murowanej piwnicy (15 x 21 cm); Po-

236. J. Kasprowicz. Taniec zbójnicki. 1929.

chód zbójników (21 x 28 cm); Scena miłosna (16,5 x 22,5 cm); Zbójnicy pod zamkiem (20,5 x 25 cm) oraz pięć dużych inicjałów (6 x 6 cm) i cztery zakończenia (9,5 x 10,5 cm). Składki luzem. Niewielkie zabrudzenia i uszkodzenia okładek broszurowych, drobne plamki na kilku kartach, poza tym stan dobry. Lit.: M. Grońska, Grafika w tece, książce i albumie, poz. 505.
(Patrz tablica XVII)

237. Wilder Hieronim. Grafika. Drzeworyt, miedzioryt, litografia. Wskazówki dla bibliotekarzy i miłośników sztuki. 37 ilustracyj, z tych 2 oryg. drzeworyty J. Holewińskiego i Wł. Skoczylasa oraz 2 autolitografje L. Wyczółkowskiego. Lwów 1922. Księgarnia Wydawnicza H. Altenberga, s. 87, **tabl. ilustr. 37 (w tym 2 oryg. drzeworyty i 2 litografie),** 28 cm, opr. współcz. płsk z tłocz., zach. lico okł. wyd. 700,-

Pierwszy w literaturze polskiej podręcznik poświęcony technikom graficznym, napisany przez Hieronima Wildera (1876-1941), historyka sztuki i najwybitniejszego antykwariusza polskiego XX w. Do 1906 r. Wilder pracował w Bibliotece Krasińskich jako kierownik działu grafiki i rycin, w latach 1906-1932 prowadził w Warszawie słynny antykwariat, w którym zajmował się przede wszystkim działem rycin. W pracy „Grafika" omawia najważniejsze techniki graficzne (m.in.: drzeworyt, drzeworyt japoński, miedzioryt, staloryt, akwaforta, akwatinta, mezzotinta, litografia), wskazuje ich cechy i różnice. Każda technika zilustrowana jest ryciną. Wśród ilustracji znajdują się **2 autolitografie Leona Wyczółkowskiego oraz 2 oryginalne drzeworyty Władysława Skoczylasa i Józefa Holewińskiego.** Praca zawiera także bibliografię, polsko-francusko-niemiecko-angielski słowniczek graficzny oraz wiele praktycznych porad dotyczących kolekcjonowania grafiki. Oprawa w jasnobrązowy półskórek, na grzbiecie tłoczona tytulatura oraz motywy geometryczno-kwiatowe, powtórzone również na skórze nachodzącej na lico oprawy, na okładzinach papier marmurkowy. Stan bardzo dobry.

PLAKATY

238. [Zakopane] – Sanatorium dla chorych piersiowych pod kierunkiem Dra K. Dłuskiego w Zakopanem [Sanatorium pour maladies de poitrine. Directeur Dr K. Dłuski à Zakopane]. Kraków, 1914; 101 x 71 cm. 12 000,-

Plakat sygnowany „Foltz", odbity w Artystycznej Litografii Karola Kranikowskiego w Krakowie (zakładzie działającym na przełomie XIX i XX w., znanym z wydawnictw patriotycznych). Plakat **projektu Piotra Stachiewicza** (1858-1938), malarza i ilustratora krakowskiego (ucznia Matejki), który zajmował się także grafiką użytkową i plakatem (jego pierwszy plakat powstał w 1894 r. na Powszechną Wystawę Krajową). Artysta zasłynął dzięki obrazom religijnym oraz ilustracjom do książek, np. „Quo vadis" i Trylogii Henryka Sienkiewicza. Plakat reklamujący **słynne sanatorium przeciwgruźlicze w Kościelisku, otwarte w 1902 r. z inicjatywy Kazimierza Dłuskiego** (1855-1930), lekarza, działacza niepodległościowego, jednej z najważniejszych postaci Zakopanego. Budowę sanatorium wspierała Maria Skłodowska-Curie, szwagierka Dłuskiego. Na odwrocie pieczątka kolekcjonerska i zapisany odręcznie numer. Ślad składania pośrodku, nieznaczne uszkodzenia krawędzi oraz powierzchni plakatu, poza tym stan dobry. Wersja francuska **jednego z najwcześniejszych i najważniejszych polskich plakatów. Bardzo rzadkie.**
Lit.: A. A. Szablowska, Plakat polski w Bibliotece Polskiej w Paryżu, Warszawa 2011, s. 76, poz. 6 (wersja polska; tu datowanie 1902)

239. [Krynica] – Narciarskie Mistrzostwa Krynicy 12 – 13 luty 1927. Kraków, b.r. (1927); 95 x 63,5 cm. 7000,-

Plakat sportowy sygnowany: „Proj. A. Żmuda – Kraków" – **Alfred Żmuda** (1897-1966), malarz i grafik krakowski, uczeń J. Mehoffera, w latach międzywojennych projektujący plakaty, a także porcelanę w Ćmielowie. Plakat reklamujący konkurs skoków narciarskich w Krynicy, jeszcze na skoczni prowizorycznej, przed wybudowaniem największej w ówczesnej Polsce nowej skoczni. Po konserwacji (zdublowany na płótnie), drobne ubytki pap. marginesów oraz przedarcia (podklejone). **Rzadkie.**
Lit.: Plakaty w zbiorach Muzeum Plakatu w Wilanowie, s. 260, ilustr.

240. [Wisła] – Basen kąpielowy w Wiśle. Cieszyn, b.r. (po 1934); 63 x 46 cm. 5500,-

Litografia barwna, niesygnowana, na dolnym marginesie: „Artyst. Zakład Litograficzny H. Nowaka Nast. w Cieszynie". Nowoczesny w formie plakat reklamujący basen kąpielowy w Wiśle, zbudowany w latach 1931-1935. Obok basenu z wieżą do skoków w 1934 r. wzniesiono widoczną na plakacie kawiarnię i szatnię dla hokeistów – budynki uznawane za **jedne z najciekawszych realizacji polskiego modernizmu**. Poza tymi obiektami w Parku Kąpielowym znajdowały się także korty tenisowe (zimą lodowiska) i tor hokejowy. Plakat zdublowany na płótnie, po konserwacji, stan dobry. **Rzadkie.**

241. [Sławsko] – Sławsko. Wyciąg saniowy na Kiczerkę otwarty. Warszawa, 1938; 100 x 61,5 cm. 7500,-

Plakat turystyczny sygnowany: „Osiecki – 38" – **Stefan Osiecki** (1902-1977), taternik, alpinista, narciarz, grafik i filmowiec, wykształcony na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, członek KAGR, laureat wielu nagród za plakaty w latach 30. XX w., po wojnie na emigracji. Plakat odbity w Litografii Artystycznej W. Główczewskiego w Warszawie, reklamujący drugi wzniesiony w Rze-

239. A. Żmuda. Plakat turystyczny. 1927.

241. S. Osiecki. Plakat turystyczny. 1938.

240. Plakat turystyczny. Po 1934.

czypospolitej wyciąg saniowy (dawny rodzaj kolei linowej), działający tylko jeden sezon 1938/1939. Wzniesiony w Sławsku (w województwie stanisławowskim, powiecie stryjskim), nazywanym przed wojną **Zakopanem wschodnich Bieszczadów**. Po konserwacji (zdublowany na bibułce, przedarcia podklejone). **Rzadkie.**

FOTOGRAFIE. ALBUMY

242. **[Kraków]** – Kraków i jego zabytki (zespół 29 fotografii). **I. Krieger**. Lata 70. XIX w. 2400,-

29 czarno-białych fotografii o wym. ok. 13 x 9,5 (naklejonych na karton firmowy 15 x 11)
Ignacy (Izaak) Krieger (1817-1889), znany fotograf krakowski, od 1860 r. właściciel zakładu fotograficznego na rogu Rynku Głównego i ulicy Świętego Jana. Jego prace, dokumentujące miasto i jego mieszkańców, do dziś stanowią cenne źródło wiedzy o codziennym życiu II połowy XIX w. Oferowany zespół obejmuje m.in. widoki: Kurzej Stopki na Wawelu, ołtarzy i nagrobków królewskich w katedrze, kościołów (dominikanów, franciszkanów, Na Skałce, św. Piotra i Pawła, karmelitanek bosych na Wesołej i norbertanek na Zwierzyńcu), Barbakanu, murów miejskich i Plant, Collegium Maius. Fotografie wykonane w latach 70. XIX w., naklejone na kartoniki firmowe z nadrukiem na odwrocie: „I. Krieger Fotograf w Krakowie...". Na odwrocie dawne zapiski piórem. Kartoniki nieco przycięte (bez szkody dla fotografii), poza tym stan dobry. **Rzadkie, wczesne prace Kriegera (zwłaszcza w tak dobrym stanie).**
(Patrz tablica XIX)

243. **[Kraków]** – Kraków i jego zabytki (zespół 10 fotografii). **I. Krieger**. Lata 70.-80. XIX w. 2000,-

Zespół 10 fotografii czarno-białych; średnio o wym. 24 x 20 (naklejone na kartony firmowe 26 x 21)
Zespół fotografii ukazujących Kraków i jego zabytki, m.in.: Wawel (katedra, ołtarz główny, Kurza Stopka, panorama od Wisły, widok od obecnego Placu na Groblach), kościół Mariacki i Sukiennice, ołtarz Wita Stwosza, wnętrze Biblioteki Jagiellońskiej, Collegium Maius. Fotografie naklejone na karton z nadrukiem: „Fotografował z natury I. Krieger w Krakowie". Powstały z negatywów wykonanych w latach 70. i 80. XIX w. przez Ignacego Kriegera (1817-1889), który od 1860 r. miał w Krakowie zakład fotograficzny, do 1926 r. prowadzony przez jego rodzinę. Zbiór wydany po śmierci fotografa przez jego następców, syna Natana i córkę Amalię. Na odwrocie dawne zapiski piórem. Kilka kartonów firmowych nieco przyciętych (bez szkody dla fotografii), poza tym stan fotografii bardzo dobry. **Rzadkie w takim zespole**.
(Patrz tablica XIX)

244. **[Kraków]** – Panorama miasta. II połowa XIX w. 500,-

Fotografia czarno-biała o wym. 23 x 30,8 (naklejona na karton z epoki 25 x 32,8)
Rozległa panorama miasta, widzianego z Krzemionek Podgórskich. Na pierwszym planie zabudowa Podgórza, dalej Wisła oraz Wawel i kościoły: Na Skałce, Bożego Ciała, św. Piotra i Pawła, Mariacki. Dobrej klasy, duża fotografia, niesygnowana, utrzymana w stylu prac Ignacego Kriegera z ok. 1880 r. Na odwrocie dawne zapiski piórem, poza tym stan dobry.

245. **[Warszawa]** – Most Kierbedzia od strony praskiej. Lata 60./70. XIX w. 600,-

Fotografia czarno-biała o wym. 20,2 x 25,5 (naklejona na karton z epoki 22 x 27)
Widok pierwszego stalowego mostu w Warszawie (pierwszego stałego od czasów króla Zygmunta Augusta), wzniesionego w latach 1859-1864 według projektu Stanisława Kierbedzia (oficjalnie noszącego

242. I. Krieger. Kraków. Zespół 29 fotografii. Lata 70. XIX w.

243. I. Krieger. Kraków (10 fot.). Lata 70.-80. XIX w.

244. Panorama Krakowa. II połowa XIX w.

245. Warszawa. Most Kierbedzia. Lata 60.-70. XIX w.

248. Dworzec Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej. J. Mieczkowski. Lata 70. XIX w.

nazwę Aleksandryjski). Po drugiej stronie Wisły widoczna panorama miasta, z Zamkiem Królewskim i katedrą. Uwagę zwraca gęsta zabudowa nad rzeką oraz ogrody zamkowe. Na pierwszym planie wytyczona wraz z wzniesieniem przeprawy ulica Aleksandryjska (obecna Aleja Solidarności) oraz pozostałości po budowie. Dużego formatu, wczesna fotografia (być może z lat 60./70. XIX w.), niesygnowana. Na odwrocie dawne zapiski piórem, drobne zabrudzenia na negatywie, poza tym stan dobry.

246. [Warszawa] – Katedra św. Jana Chrzciciela. II połowa XIX w. 500,-

Fotografia czarno-biała o wym. 21,2 x 25,5 (naklejona na karton z epoki 22 x 27)
Fotografia dużego formatu, ukazująca fasadę warszawskiej katedry, przebudowanej w stylu neogotyckim w latach 30. XIX w. (a jeszcze sprzed kolejnej regotyzacji na początku XX w.). Obok widoczny kościół Matki Boskiej Łaskawej (patronki Warszawy) – jezuitów (z frontonem przebudowanym w 1837 r. dla pijarów, wyrzuconych przez władze carskie z ulicy Długiej). Wczesna fotografia warszawska, niesygnowana. Na odwrocie dawny zapisek piórem. Stan dobry.

247. [Warszawa] – Pomnik Mikołaja Kopernika. Lata 70. XIX w. (?) 500,-

Fotografia czarno-biała o wym. 24,6 x 20,5 (naklejona na karton z epoki 26,6 x 22,2)
Widok pomnika Mikołaja Kopernika na Krakowskim Przedmieściu, na tle Pałacu Staszica (jeszcze sprzed przebudowy lat 90. XIX w.) oraz Pałacu Zamoyskich (wówczas siedziby Zarządu Inżynierii Warszawskiego Okręgu Wojennego, pałacu zapamiętanego z wyrzucenia i spalenia mienia mieszkańców po zamachu na Fiodora Berga, w tym fortepianu Chopina). Pomnik dłuta Bertela Thorvaldsena, odsłonięty w maju 1830 r., otoczony wówczas żeliwnym ogrodzeniem. Fotografia niesygnowana, zapewne pochodząca z lat 70. XIX w. Na odwrocie dawny zapisek piórem, zabrudzenia na negatywie, poza tym stan dobry. **Rzadkie**.

248. [Warszawa] – Stacja Główna Drogi Żelaznej w Warszawie. Zakład **J. Mieczkowskiego.** Lata 70. XIX w. 800,-

Fotografia czarno-biała o wym. 9,5 x 14,2 (naklejona na karton firmowy 11 x 14,9)
Widok dworca Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, zbudowanego według projektu Henryka Marconiego w 1844 r., w pobliżu dzisiejszej stacji metra Centrum. Na odwrocie sygnatura zakładu fotograficznego

Jana Mieczkowskiego (1830-1889), **najpopularniejszego fotografa warszawskiego lat 70. XIX w.** Był laureatem licznych nagród na wystawach europejskich, a jego atelier słynęło z nowoczesnych rozwiązań oraz wielkiego rozmachu (zatrudniał niemal 30 pracowników). Na odwrocie stempel Składu Rycin Karola Sommera (działającego w Warszawie od lat 70. XIX w. do wybuchu I wojny światowej) oraz zapiski piórem z epoki. Karton firmowy przycięty (bez szkody dla fotografii), poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

249. [Warszawa] – Teatr Letni w Ogrodzie Saskim. Zakład **J. Mieczkowskiego.** Po 1870 r. 460,-

Fotografia czarno-biała o wym. 9,7 x 14,2 (naklejona na karton firmowy 11 x 14,8)
Widok Teatru Letniego w Ogrodzie Saskim, wzniesionego w 1870 r., obecnie nieistniejącego (to tu w 1902 r. miały miejsce **pierwsze projekcje filmów Kazimierza Prószyńskiego, pioniera polskiej kinematografii**). Na odwrocie sygnatura zakładu fotograficznego Jana Mieczkowskiego (1830-1889), najpopularniejszego fotografa warszawskiego lat 70. XIX w. Na odwrocie zapiski piórem z epoki. Karton firmowy przycięty (bez szkody dla fotografii), poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

250. [Warszawa] – Pałac na Wodzie w Łazienkach. Zakład **W. Twardzickiego**. Po 1879 r. 400,-

Fotografia czarno-biała o wym. 10,8 x 14,5 (naklejona na karton firmowy 11,5 x 14,7)
Widok fasady warszawskiego Pałacu na Wodzie w Łazienkach. Na odwrocie sygnatura zakładu fotograficznego **Walerego (Waleriana) Twardzickiego** (1838-1902), z adresem przy ul. Niecałej 12 (gdzie fotograf działał od ok. 1879 r. do końca wieku). Twardzicki, pracujący w Lublinie i Warszawie od ok. 1865 r., **uważany był przez współczesnych za jednego z najzdolniejszych fotografów.** Zasłynął przede wszystkim jako autor portretów (włóczęgów, domokrążców, przekupek). Jego widoki warszawskie należą do dużych rzadkości. Na odwrocie stempel Składu Rycin Karola Sommera (działającego w Warszawie od lat 70. XIX w. do wybuchu I wojny światowej), poza tym opisy piórem z epoki po polsku i francusku. Karton firmowy przycięty po bokach, zabrudzenia na negatywie, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

251. [Warszawa] – Katedra św. Jana Chrzciciela. Zakład **L. Fausta**, Bratysława. Po 1881 r. 200,-

Fotografia czarno-biała o wym. 14,5 x 9 (naklejona na karton firmowy 15 x 11)
Fotografia litografii ukazującej fasadę warszawskiej bazyliki archikatedralnej św. Jana Chrzciciela, po neogotyckiej przebudowie według projektu Adama Idźkowskiego w latach 1836-1840. Na odwrocie sygnatura zakładu Ludwiga Fausta, działającego od 1871 r. w Pressburgu (ob. Bratysława). Kartonik firmowy nieco przycięty w części dolnej (bez szkody dla fotografii), poza tym stan dobry.

252. [Wilno] – Panorama miasta. II połowa XIX w. 300,-

Fotografia czarno-biała o wym. 10 x 14 cm, naklejona na karton z epoki
Rozległa panorama miasta z charakterystycznymi wieżami kościołów oraz wijącą się rzeką. Na odwrocie opis piórem z epoki: „Widok Wilna". Nieznaczne zabrudzenia na odwrocie, poza tym stan dobry.

253. [Wilno] – Panorama miasta. II połowa XIX w. 300,-

Fotografia czarno-biała o wym. 10 x 14 cm, naklejona na karton z epoki
Widok Wilna, z widocznymi wieżami kościołów (m.in. św. Piotra i Pawła). Na odwrocie opis piórem z epoki: „Widok Wilna". Stan dobry.

254. [Wilno] – Kościoły: św. Anny i bernardynów. II połowa XIX w. 300,-

Fotografia czarno-biała o wym. 10 x 14 cm, naklejona na karton z epoki.
Widok dwóch słynnych wileńskich kościołów gotyckich: kościoła św. Anny, wzniesionego z fundacji Aleksandra Jagiellończyka, oraz kościoła św. Franciszka i św. Bernardyna. Obok zbudowana w 1874 r. neogotycka dzwonnica. Na odwrocie błędny opis piórem z epoki: „Katedra Wileńska". Stan dobry.

252. Panorama Wilna. II połowa XIX w.

254. Wileńskie kościoły. II połowa XIX w.

255. Ks. Aleksander Sapieha z ogierem „Kupidynkiem”. 1913.

255. Krasiczyn. Zespół fotografii. Koniec XIX w.

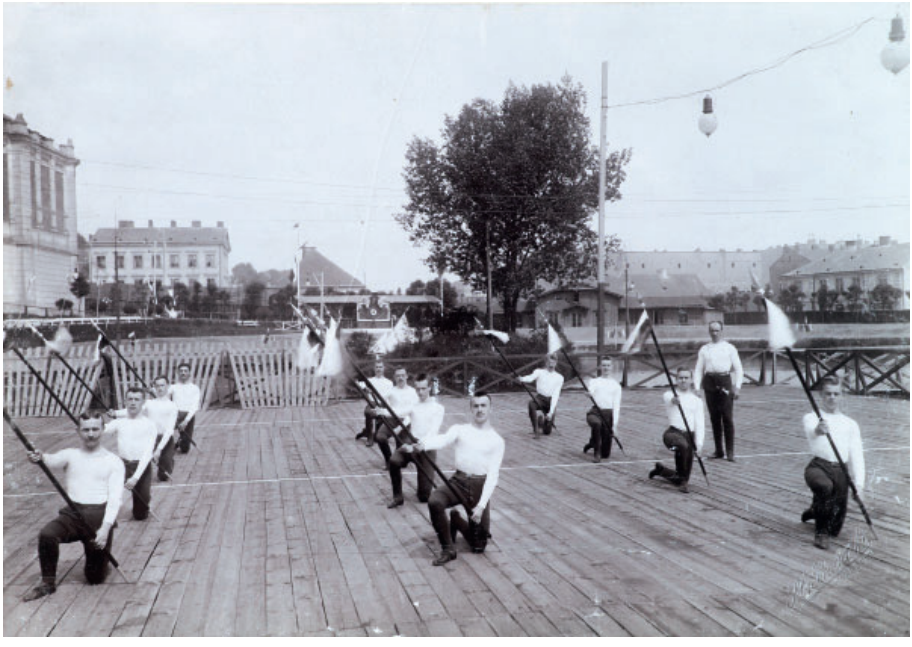

256. S. Bogacki. Warszawskie Towarzystwo Cyklistów. Przed 1914.

255. [Krasiczyn – Sapiehowie] – Fotografie zamku w Krasiczynie oraz portrety Aleksandra księcia Sapiehy. Koniec XIX w. – 1913 r. 3600,-

Dwie czarno-białe fotografie księcia Sapiehy: 17 x 23 (naklejone na karton firmowy 29,5 x 35,5); osiem widoków zamku w Krasiczynie: ok. 14 x 24 (pl. 34 x 42), naklejone na kartony starej oprawy. Na dwóch fotografiach książę **Aleksander Jozafat Sapieha herbu Lis (1888-1980)**, syn Władysława Leona z Krasiczyna (1853-1920), najstarszego brata kardynała Sapiehy, oraz Elżbiety z Potulickich, właściciel majątków Oleszyce i Miłków na Podkarpaciu. Aleksander w czasie I wojny światowej był żołnierzem Armii Polskiej we Francji (Błękitnej Armii gen. Hallera), podczas wojny polsko-bolszewickiej walczył jako lotnik (w walce stracił oko). W czasie II wojny światowej walczył w szeregach brytyjskich sił powietrznych, a jego dwaj synowie zginęli na wojnie. **Poniżej fotografii odręczny wpis:** „Aleksander Tarnów 20.XII.913"; **na odwrocie odręczna dedykacja:** „Kochany Stasiu! Przysyłam Ci duże moje fotografie. Jest to mój koń „Kupidynek", ogier, który wiele wyścigów wygrał, spodziewam się, że także na przyszły rok je wygra. Co robisz na święta? Życzę Ci wesołych Świąt i Szczęśliwego Nowego Roku Twój Aleks." (oraz dopisek poniżej: „2 pułk ułanów"). Obie fotografie sygnowane na tekturce firmowej: „T. Mroczkowski Tarnów" – **Tadeusz Mroczkowski** (1863-1905), prowadzący wraz z bratem Aleksandrem zakład fotograficzny w Tarnowie, działający od końca XIX w. po okres międzywojenny (Sapiehowie byli wówczas właścicielami Tarnowa, gdzie rezydowali w pałacu w Gumniskach). Na ośmiu fotografiach uwieczniono **zamek i park w Krasiczynie**, perłę polskiego renesansu, wzniesiony na przełomie XVI i XVII w. dla Krasickich. Od połowy XIX w. zamek stał się własnością Sapiehów, którzy dwukrotnie restaurowali rezydencją – po pożarze 1852 r. oraz zniszczeniach I wojny światowej. Szczególnie cenne są **trzy widoki wnętrz zamkowych**, wypełnionych licznymi dziełami sztuki (galeria obrazów, meble, srebra i porcelana). Zabrudzenia fotografii księcia Sapiehy (zwłaszcza tej z dedykacją), zabrudzenia i drobne przedarcia kart, ślady starej oprawy. **Rzadki i cenny zbiór, zwłaszcza dotyczący wnętrz, doszczętnie zniszczonych podczas II wojny światowej.**
(Patrz tablica XIX)

256. [Warszawskie Towarzystwo Cyklistów] – Dwie fotografie sekcji gimnastycznej Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów. Fot. **Stanisław Bogacki**. Warszawa, przed 1914 r. 600,-

257. Album warszawskiego 21 Pułku Piechoty Wojska Polskiego. 1933.

Dwie fotografie czarno-białe o wym. 16 x 22,5 (naklejone na karton z epoki 24,5 x 35)
Fotografie przedstawiają sekcję sportową Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów podczas ćwiczeń na warszawskich Dynasach, nieopodal ul. Oboźnej. W tle siedziba Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów (nieistniejąca) oraz rotunda (obecnie zachowana jedynie w przyziemiu), wybudowana w 1896 r. dla słynnej „Panoramy Tatr" (największego polskiego obrazu panoramicznego). W oddali m.in. budynki przy ul. Sewerynów i Oboźnej. Suchy tłok na zdjęciach: „St. Bogacki Varsovie". Na odwrocie pieczęć: „Stanisław Bogacki Fotograf Warsz. Oddz. Cesarskiego Tow. Racjonal. Polowania oraz Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów. Warszawa, Krak. Przedm. Nr 7 w pałacu Hr. Krasińskiego". Stanisław Bogacki, warszawski fotograf działający od końca XIX w. do ok. 1935 r., stale współpracujący z Warszawskim Towarzystwem Cyklistów. Zabrudzenia kartonu, stan fotografii bardzo dobry.

257. [Dzieci Warszawy] – Album. 21 Warszawski Pułk Piechoty. XV: 1918-1933. [Warszawa 1933]. Foto **Forbert**, k. [21], fot. [98], 24,5 x 34,5 cm, album z epoki, opr. pł. z tłocz. złoc. 600,-

Album słynnego warszawskiego 21 Pułku Piechoty Wojska Polskiego, zwanego „Dzieci Warszawy", **stacjonującego w okresie międzywojennym na warszawskiej Cytadeli**, autorstwa renomowanej stołecznej firmy fotograficznej. Album zawiera 87 portretów oficerów pułku (5,5 x 7,8 cm), w tym trzech dowódców: płk. Romualda Żurakowskiego, płk. Edwarda Dojan-Surówki i ppłk. dypl. Zdzisława Przyjałkowskiego (późniejszego generała). Wśród pozostałych zdjęć (formaty 9 x 18 – 13,5 x 8,5) m.in.: ceremonia wręczenia sztandaru Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy, przegląd pułku przez gen. Kazimierza Fabrycego oraz wizytacje pułku przez misje japońskich i włoskich oficerów. Dołączono spis portretowanych oficerów. Wszystkie zdjęcia podpisane. Na pierwszej karcie suchy tłok złotem: „Foto Forbert, Warszawa, Wierzbowa 11". **Leon Forbert (1880-1938) był fotografem, producentem filmowym i założycielem studia filmowego Leo-Film**. Drobne otarcia narożników, brak jednej fotografii, poza tym stan bardzo dobry.

258. [Kazimierz Dolny] – Zespół 3 fotografii. Lata 50. XX w. 1600,-

Fotografie czarno-białe; średnio o wym. 22,8 x 16,5 (naklejone na karton 35 x 24,5)
Niesygnowane fotografie przedstawiające Kazimierz Dolny – panoramę miasta (z kościołem farnym i willą Tadeusza Pruszkowskiego, na pierwszym planie drewniana zabudowa miasta), renesansowy

258. Kazimierz Dolny. 3 fotografie. Lata 50. XX w.

259. Obrazy malarzy polskich. 1876.

kościół farny oraz kościół Reformatów od ulicy Plebanki. Dobrej klasy fotografie nieznanego artysty. Zabrudzenia kartonu, poza tym stan dobry.

259. Brandel Konrad (1838-1920) – „Album Fotografii z Obrazów Malarzy Polskich". 17 fotografii. 1876-1878 r. 600,-

17 fotografii w formacie gabinetowym, odbitki na papierze albuminowym z negatywów szklanych kolodionowych, na kartonach firmowych; fotografie śr. o wym. 8 x 11,5 (kartony 10,5 x 16)
Pionierskie na ziemiach polskich wydawnictwo – cykl fotografii z reprodukcjami dzieł współczesnych malarzy polskich. Seria wydawana była w latach 1876-1882 przez księgarnię Hermana Altenberga (1848-1885) i Maurycego Robitschka (Robiczka) w Warszawie. Większość fotografii w serii (w oferowanej części wszystkie) wykonał Konrad Brandel, jeden z najwybitniejszych polskich fotografów II połowy XIX w. Wszystkie zdjęcia opisane i numerowane, wśród autorów obrazów m.in.: Wojciech Gerson, Maksymilian Gierymski, Franciszek Kostrzewski, Tytus Maleszewski, Jan Matejko (5 prac), Józef Simmler. Fotografie wykonane zarówno z dzieł oryginalnych, jak i grafik, publikowano w seriach po 14 odbitek, sprzedawano luzem lub w specjalnych teczkach. Ostatecznie ukazało się 157 reprodukcji 50 malarzy (uznanych, a także debiutantów). Wydawnictwo to cieszyło się dużym uznaniem, w ówczesnej prasie podkreślano zwłaszcza jego pionierski charakter. Oferowany zbiór zawiera 15 kart opublikowanych w 1876 r. (nr od 2 do 25, bez ciągłości) oraz 2 karty z 1878 r. (nr 58 i 69). Równomierne zabrudzenia i drobne uszkodzenia krawędzi, karta nr 6 podklejona, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Światłoczułe. Kolekcje fotografii w Muzeum Narodowym w Warszawie, katalog wystawy 2009, s. 183, poz. 400

260. Hartwig Edward (1906-2003) – „Włochy – Wenecja". 800,-

Fotografia czarno-biała; 15,5 x 22 cm
Sygnowana na odwrocie: „E. Hartwig", stempel autorski oraz odręczny opis (tu datowanie: rok 2000). Edward Hartwig to jeden z najwybitniejszych polskich artystów fotografików. W okresie międzywojennym związany z Lublinem, następnie z Warszawą. Zasłużony dla rozwoju polskiej fotografii, wiele wystawiał odnosząc sukcesy. Jego twórczość stopniowo ewoluowała w kierunku samoistnych dzieł na pograniczu malarstwa. Stan dobry, na odwrocie ślady oprawy.

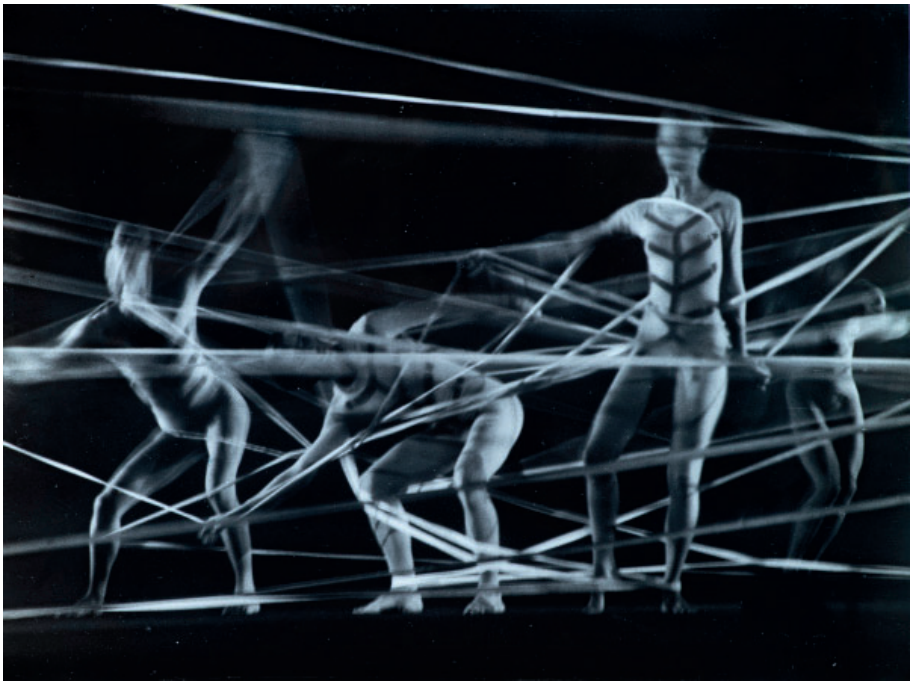

261. E. Hartwig. Balet II. 1968.

261. Hartwig Edward (1909-2003) – „Balet II". 1968 r. 600,-

Fotografia czarno-biała; 17 x 22,8 cm
Na odwrocie stemple autorskie oraz opis długopisem. Edward Hartwig w swoim bogatym dorobku posiadał liczne zdjęcia z życia teatru i baletu, kiedy zafascynowany światem artystów sceny przez wiele lat dokumentował zarówno ważne spektakle, jak i życie zakulisowe. Drobne uszkodzenia, stan dobry.

PAMIĄTKI HISTORYCZNE I PATRIOTYCZNE

262. Poniatowski Józef (1763-1813), książę, wódz armii polskiej, marszałek Cesarstwa. Miniatura. Wg **J. Grassiego**. XIX w. 28 000,-

Miniatura (gwasz, tempera na kości); owal 8 x 6 cm, w dekoracyjnej, mosiężnej ramce z epoki
Jeden z najpiękniejszych, najbardziej znanych i najczęściej powtarzanych portretów księcia Józefa Poniatowskiego, jako ministra wojny i naczelnego wodza Księstwa Warszawskiego (z gwiazdami Orderów Legii Honorowej i Virtuti Militari). Miniatura powstała według obrazu Józefa Grassiego (1757-1838), malarza pracującego w Wiedniu, Warszawie (w latach 1792-1794) i Dreźnie. Artysta, uznawany za jednego z najwybitniejszych portrecistów arystokracji, w tym polskiej, końca XVIII w., kilkakrotnie malował księcia Józefa. Konterfekt namalowany został przez Grassiego wkrótce po 1813 r. Miniatura sygnowana „Isabey". Jean Baptiste Isabey (?), ulubiony malarz cesarzowej Józefiny. Stan bardzo dobry. **Unikat.**

263. Łyżka staropolska. Koniec XVII w. 4000,-

Srebro złocone; długość 18,5 cm, czerpak 5,8 x 6,5 cm
Srebrne, zdobione łyżki w czasach sarmatyzmu były jednym z wyznaczników statusu szlachcica. Na co dzień posługiwano się sztućcami blaszanymi, drewnianymi lub rogowymi, jednak każdy szlachcic musiał mieć także łyżkę ze srebra. Od XVI w. miały one charakterystyczny, okrągły, stosunkowo płaski czerpak oraz zdobione trzonki. Oferowana łyżka powstała w Europie centralnej (być może w Polsce) w końcu XVII w. Na trzonku zakończonym sterczyną ryta skromna dekoracja. Na czerpaku nieczytelne znaki złotnika. Zarysowania i ślady uszkodzeń na czerpaku, patyna, poza tym stan dobry.

264. Guzy do stroju polskiego. XIX w. 600,-

Metal (srebro?); sześć sztuk – trzy kuliste o średnicy ok. 3 cm, trzy w formie półkolistej o średnicy 2,5 cm
Zespół sześciu guzów, być może wyrobów bliskowschodnich, mogących stanowić element stroju polskiego lub odświętnego stroju ludowego. Trzy guzy w formie kopulastej, dekorowanych skręconymi puklami, ze znakami na trzonkach (zapewne imienne wytwórcy). Trzy pozostałe kuliste, jeden gładki, w formie makówki, dwa dekorowane skręconymi puklami, ze znakiem imiennym na trzonku. Wszystkie zwieńczone rozetkami. Ślady patyny, drobne uszkodzenia, stan dobry.

265. Sztućce z herbem Wazów. II połowa XIX w. 1500,-

Srebro złocone; trzy sztuki: nóż (długość 17 cm), widelec (długość 15,5 cm), łyżka (długość 16,5 cm, czerpak owalny 4 x 3 cm)
W skład zespołu wchodzą: **1.** łyżka do cukru z migdałowym czerpakiem; od spodu kartusz w labrach, z herbem Rzeczypospolitej, ze snopkiem Wazów pośrodku. Na czerpaku cecha przypominająca poznańską cechę z połowy XVII w. oraz drugi znak z orłem i trzema rozetami; **2.** nóż do owoców; u nasady kartusz z orłem (bez korony). Ponadto dwie cechy (nieczytelne); **3.** widelec trójzębny; na zewnętrznej stronie grawerunek rocaille'owy oraz znaki podobne do tych na nożu. Od spodu kartusz z Pogonią oraz dwa znaki fantazyjne. Sztućce powstały zapewne w nieokreślonym warsztacie galicyjskim w końcu XIX w. Przetarcia złocenia, stan dobry.

262. Książę J. Poniatowski. Miniatura. Po 1813.

264. Guzy do stroju polskiego. XIX w.

263. Łyżka staropolska. Koniec XVII w.

266. **[Nałęcz]** – Tłok pieczętny z herbem Nałęcz. 800,-

Brąz grawerowany i złocony; wysokość 7 cm, pole tłoka 2 x 1,8 cm
Tłok pieczętny z herbem Nałęcz, po bokach inicjały „KC". Elegancki uchwyt w formie popiersia kobiecego. Herb Nałęcz był rozpowszechniony w Koronie i na Litwie wśród rodzin również senatorskich. Drobne ślady używania, patyna, stan dobry.

267. **Kubek – wazon.** Warszawa, **Karol Filip Malcz.** Przed 1851 r. 1400,-

Srebro próby 12, kute, wewnątrz ślady złoceń; wys. 11,5 cm, podstawa 8,5 x 9,5 cm
Rzadki rodzaj przedmiotu, nie występujący na rynku. Na spodzie próba srebra „12", cecha imienna „Malcz", znak warsztatu – kotwica w owalu, cecha: „W Warszawie". Wazonik wykonany w zakładzie Karola Filipa Malcza (1797-1867), **uznawanego za najwybitniejszego warszawskiego złotnika XIX w.** Malcz od 1828 r. prowadził przy Krakowskim Przedmieściu nowoczesny zakład, zorganizowany na wzór zachodni, gdzie sam projektował, kierował sprawami artystycznymi i organizacyjnymi. Jego przedsiębiorstwo, rozbudowywane i przekształcane, przetrwało do wybuchu II wojny światowej. Ślady patyny, stan dobry.

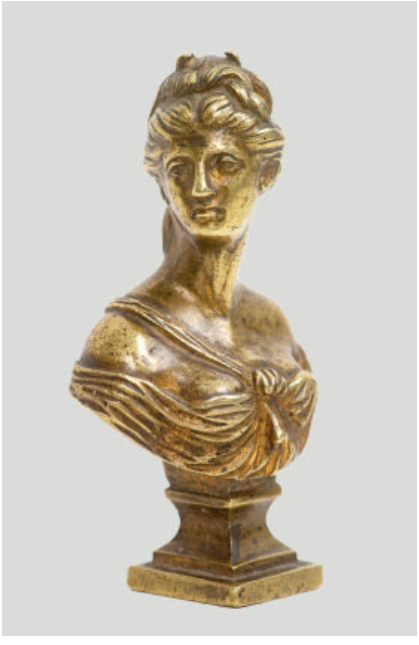

266. Tłok pieczętny z herbem Nałęcz.

268. Krzyżyk relikwiarzowy. II poł. XIX w.

265. Sztućce z herbem Wazów.

269. Św. Stanisław Kostka. XIX w.

267. Kubek – wazonik. K. F. Malcz. Przed 1851.

271. Kieliszek z Orłem. XIX/XX w.

268. Relikwiarzyk w formie krzyżyka. II połowa XIX w. 800,-

Krzyżyk z uszkiem do zawieszenia (z dwóch rodzajów drewna) o wym. 7 x 4 cm (grubość 1 cm); etui srebrne próby 84, 8 x 4,5 cm (grubości 1 cm), z uszkiem do zawieszenia
Krzyżyk drewniany – enkolpion (krzyżyk relikwiarzowy). Na awersie płaskorzeźbiona postać Chrystusa Ukrzyżowanego, ponad którym Oko Opatrzności, poniżej Wzgórze Czaszki, w tle wici roślinne. Na rewersie modląca się Matka Boska, ponad nią Gołębica Ducha Świętego, dookoła wici roślinne. Z boków krzyżyka pozostawione puste miejsca (częściowo zapełnione innym rodzajem drewna). Krzyżyk umieszczony w większym krzyżyku wykonanym ze srebra (próba srebra 84, pochodząca z II połowy XIX w. oraz imiennik złotnika – WAP). Na wieczku skromny wizerunek Ukrzyżowanego oraz Oko Opatrzności. Relikwiarzyk noszony przez chrześcijan na piersiach, kryjący relikwie lub cytaty z Pisma Świętego. Szczególnie popularny na wschodzie, był często pamiątką ważnych wydarzeń religijnych, np. chrztu lub pielgrzymki. Umieszczenie na odwrocie postaci Maryi nawiązuje do testamentu z Krzyża, kiedy Chrystus uczynił swoją Matkę ucieczką grzeszników (tego typu krzyżyki noszone były przez bractwa maryjne). Drobne ubytki i uszkodzenia drewna, ślady patyny na srebrze (zapewne ubytki dwóch elementów dekoracji).

269. Wizerunek św. Stanisława Kostki odbity na jedwabiu. XIX w. (?) 900,-

Miedzioryt (?) na jedwabiu (podszytym cienkim, lnianym płótnem i obszytym bordiurą ze złotogłowiu); 15 x 10 (całość 37 x 28)
Przedstawienie **świętego Stanisława Kostki (1550-1568), patrona Polski i Litwy, patrona Warszawy, a także młodzieży i studentów**; to jego wstawiennictwu przypisywano zwycięstwa w bitwach pod Chocimiem (1621 r.) i Beresteczkiem (1651 r.). Stanisław Kostka beatyfikowany w 1604 r., kanonizowany w 1726 r., był jednym z najpowszechniej czczonych świętych w XVIII w. Ukazany w całej postaci, w habicie zakonu Jezuitów, stojący z Dzieciątkiem Jezus na ręce. Poniżej poetycki dwuwiersz w języku łacińskim. Niesygnowany, odbity na jedwabiu. Rzadkie ikonograficznie przedstawienie, być może pamiątka pielgrzymki do miejsca kultu świętego. Zabrudzenia i ślady zalania tkaniny, drobne dziurki i przetarcia płótna lnianego, ślady składania. **Rzadkie.**

270. [Adam Mickiewicz] – Medalik – pamiątka odsłonięcia pomnika Mickiewicza w Warszawie w setną rocznicę jego urodzin. 1898 r. 150,-

273. Ryngraf z Matką Boską Ostrobramską.

274. 13 Pułk Ułanów Wileńskich.

Srebro próby 84; 3 x 2 cm
Medalik w kształcie neorokokowego kartusza. Na awersie popiersie Mickiewicza i napis: „Adam Mickiewicz 1798-1898". Na rewersie wizerunek warszawskiego pomnika i napis: „Adamowi Mickiewiczowi Rodacy". Znaki złotnicze: próba srebra 84, znak miejski Moskwy oraz imienny złotnika (cyrylicą). Poniżej popiersia poety inicjał „W.O.". Uszko do zawieszenia. Drobne ślady patyny, przetarcie rewersu, poza tym stan dobry.

271. **[Boże zbaw Polskę]** – Kieliszek z wizerunkiem Orła. XIX/XX w. 500,-

Srebro próby 3; wysokość 4,8 cm, średnica 3,5 cm
Na dnie znak probierczy z terenu zaboru austriackiego (używany po 1872 r.) oraz cecha imienna złotnika „AP". Na korpusie grawerowana dekoracja – Orzeł (z herbem Lwowa) oraz napis „Boże zbaw Polskę" na wstędze. Drobne zabrudzenia, patyna, stan dobry.

272. **[II Rzeczpospolita]** – Trzy medaliony z portretami: Gabriela Narutowicza, Józefa Piłsudskiego i Stanisława Wojciechowskiego. **A. Tyblewski**. Lata 20. XX w. 360,-

Cynk – odlew; medaliony z uszkiem do zawieszenia, o średnicy 8,5 cm
Trzy medaliony z portretami wybitnych polityków II Rzeczypospolitej: pierwszego prezydenta RP Gabriela Narutowicza, Marszałka Józefa Piłsudskiego (z 1927 r.) oraz prezydenta Stanisława Wojciechowskiego (z 1922 r.). Dwa medaliony sygnowane przez **Andrzeja Tyblewskiego** (1882-1945), brązownika i cyzelera działającego od 1909 r., w latach 1927-1944 prowadzącego w Warszawie pracownię artystyczno-cyzelerską. Medaliony pochodzą z serii portretów wykonywanej przez jego pracownię w latach 1922-1931 (patrz: M. Dubrowska, Medaliony i plakiety. Katalog zbiorów Muzeum Historycznego M. St. Warszawy, 2005, s. 33). Drobne uszkodzenia i zabrudzenia, stan dobry.

273. **[Matka Boska Ostrobramska]** – Ryngraf z Orłem. Warszawa, lata 30. XX w. 260,-

275. Srebrna papierośnica oficerska. XIX/XX w.

276. Patek, Philippe i Spółka. 1913.

Srebro próby 3; 8,5 x 7,5 cm
Srebrny ryngraf patriotyczny z nałożonym wizerunkiem Matki Boskiej Ostrobramskiej oraz grawerowanym Orłem w koronie. Na odwrocie znaki warszawskiej probierni oraz imienne złotnika „MG". Ślady patyny, wtórny łańcuszek do zawieszenia, poza tym stan dobry.

274. [13 Pułk Ułanów Wileńskich] – Ryngraf z Orłem i Matką Boską Ostrobramską. 500,-

Srebro próby 800; 7 x 6 cm
Srebrny ryngraf patriotyczny z nałożoną, półplastyczną dekoracją – Orłem w koronie oraz wizerunkiem Matki Boskiej Ostrobramskiej. Na odwrocie grawerowany tekst: **„13 Pułk Ułanów Wileńskich 27.XII.1918 r.".** 13 Pułk Ułanów Wileńskich (pierwotnie 1 pułk, numer 13 nadano mu po wcieleniu do Wojska Polskiego) sformowany został 27 grudnia 1918 r. w majątku Pośpieszka pod Wilnem, z oddziałów konnych Samoobrony Litwy i Białorusi. Walczył podczas wojny polsko-bolszewickiej, od 1922 r. stacjonował w Nowej Wilejce. Ślady patyny, zabrudzenia, stan dobry.

275. Papierośnica męska (oficerska). Rosja, XIX/XX w. 2400,-

Srebro próby 84, złocenia, emalia (czerwona, niebieska, czarna), kamienie półszlachetne; 10,5 x 7 x 1 cm
Srebrna papierośnica męska zdobiona licznymi aplikacjami: herbem (wykonanym w emalii), złoconymi inicjałami oraz faksymiliami podpisów (cyrylicą), guzikiem z rosyjskiego munduru, zdobioną niello szablą oraz dwoma kamieniami półszlachetnymi. Wewnątrz złocona; rosyjskie próby srebra (84) z okresu 1896-1906 oraz imiennik złotnika. Ślady patyny, poza tym stan dobry.

276. Zegarek kieszonkowy. Firma Patek, Philippe i Spółka w Genewie. 1913 r. 19 000,-

Złoto żółte 18 karatowe; tarcza o średnicy 4,5 cm.
Zegarek kieszonkowy w podwójnej, odkrytej złotej kopercie. Tarcza emaliowana, zaszklona, z podziałką godzinową oznaczoną cyframi arabskimi. Numer referencyjny 280.588, mechanizm numer 176.741. Mechanizm Breguet. Sygnowany na tarczy: Patek Philippe et Cie, Geneve. Dołączono certyfikat autentyczności z suchą pieczęcią (w języku angielskim), dat. w Genewie 7 czerwca 2011 r., z informacją o wyprodukowaniu zegarka w 1913 r. i sprzedaży 30 października 1914 r. Urodzony w Polsce w 1812 r. Antoni Patek zmuszony został do opuszczenia kraju po upadku powstania listopadowego. W 1839 r. założył w Genewie zakład zegarmistrzowski z genialnym Franciszkiem Czapkiem (1811-1895), Polakiem pochodzenia czeskiego. W 1851 r. powstała firma Patek Philippe, znana do dziś z najdroższych i najlepszych na świecie zegarków. Stan bardzo dobry.

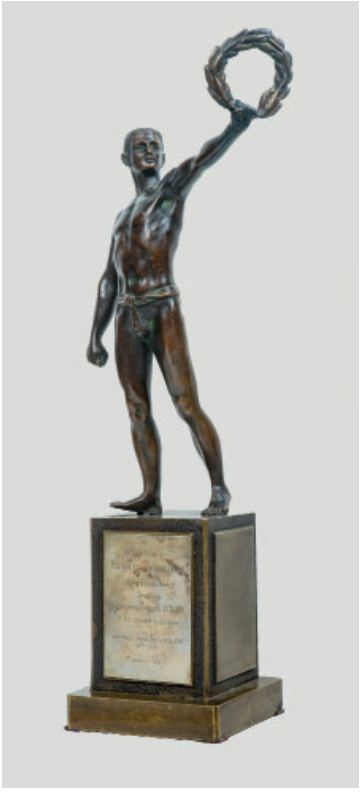

277. Rzeźba. Dar dla gen. K. Sawickiego.

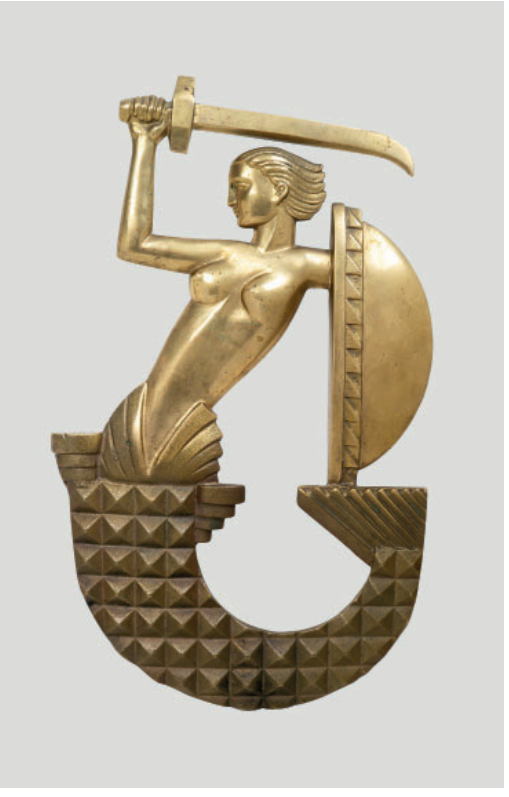

278. H. Grunwald. Syrenka warszawska.

277. **[Generał Kazimierz Sawicki]** – Rzeźba „Zwycięzca” **C. Chojnowskiego** z dedykacją dla generała K. Sawickiego. 1938 r. 7000,-

Brąz (odlewanie, patynowanie, groszkowanie); wys. 53 cm (całość), postument 17 x 13,5 x 13,5 cm; wys. rzeźby 36 cm
Na podstawie tabliczka z grawerowaną dedykacją: „Panu gen. bryg. Kazimierzowi Sawickiemu z okazji objęcia funkcji dyrektora Państwowego Urzędu WF i PW z życzeniami sukcesów kierownicy okręgowych urzędów WF i PW W-wa 26 II 1938”. **Kazimierz Sawicki** (1888-1971), generał brygady WP, komendant Obszaru Lwów AK, minister bez teki w rządzie RP na uchodźstwie, odznaczony Orderem Virtuti Militari. W lutym 1938 r. został powołany na funkcję dyrektora Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego w Warszawie. Była to instytucja utworzona w 1927 r. z inicjatywy Marszałka Piłsudskiego. Rzeźba sygnowana na podstawie: „C. Chojnowski”. **Czesław Chojnowski** (zm. 1953), brązownik – odlewnik, współwłaściciel istniejącej od 1936 r. przy ul. Solec 87 „Odlewni Metali Półszlachetnych, Robót Maszynowych, Galanteryjnych i Figur Chojnowski i Zgrzymski”. Zakład specjalizował się w odlewach rzeźby monumentalnej i pomnikowej. Stan dobry.

278. **Syrenka warszawska.** Proj. **H. Grunwald.** Lata 30. XX w. (odlew późniejszy). 700,-

Mosiądz; wysokość 33 cm, szerokość 20 cm
Plakieta z przedstawieniem warszawskiej Syrenki w stylu art déco, wykonana według projektu Henryka Grunwalda (1904-1958), uznawanego za **jednego z najwybitniejszych polskich projektantów biżuterii i metaloplastyki I połowy XX w.** Był on artystą wszechstronnie uzdolnionym, zajmował się także malarstwem, rysunkiem, twórczością literacką. Największe uznanie przyniosły mu prace z dziedziny metaloplastyki, które zaczął tworzyć przed 1930 r. Obok biżuterii i drobnych przedmiotów użytkowych projektował elementy dekoracji wnętrz, m.in. pałacu Brühlowskiego, po 1945 r. krat Grobu Nieznanego

279. Pieczęć. Muzeum Techniczno-Przemysłowe Miejskie w Krakowie. 1920.

Żołnierza, dekoracji Urzędu Rady Ministrów, warszawskiej Filharmonii, Belwederu. Syrenka Grunwalda (wzorowana na Syrence ze Stacji Filtrów, projektu Jana Golińskiego z 1934 r.) zdobiła źródełka miejskie budowane w latach 30. XX w. (zachowane przy ulicy Dolnej), patrz: katalog Muzeum Warszawy (Syreny warszawskie). Odlew późniejszy, z końca XX lub początku XXI w. Stan dobry.

279. [Kraków – Muzeum Techniczno-Przemysłowe Miejskie] – Tłok pieczętny. Przed 1920 r. 300,-

Mosiądz, drewno toczone; wysokość 8,5 cm, pole tłoka 3,5 x 3 cm (owal)
Tłok pieczętny z herbem Krakowa oraz napisem: „Muzeum Techniczno-Przemysłowe Miejskie w Krakowie". Muzeum Techniczno-Przemysłowe w Krakowie powstało w 1868 r. z inicjatywy lekarza i działacza społecznego Adriana Baranieckiego (1828-1891), zarazem jego pierwszego dyrektora. Celem instytucji było podniesienie poziomu polskiego rzemiosła i stworzenie podwalin pod rozwój rodzimego przemysłu i techniki. W 1920 r. muzeum zmieniło nazwę na Miejskie Muzeum Przemysłowe (od 1934 r. Muzeum Przemysłu Artystycznego), zlikwidowane w 1951 r. Otarcia rękojeści, ślady używania, stan dobry.

PAPIEROWE CUDEŃKA
(Pocztówki, bileciki, obrazki, gry towarzyskie)

280. [Pocztówki] – Życzenia świąteczne, noworoczne, z okazji imienin i urodzin. Kolekcja pocztówek oraz papierów listowych. Koniec XIX w. – I połowa XX w. 8000,-

Około 430 pocztówek; różne techniki – druki barwne, chromolitografie, złocenia i srebrzenia, aplikacje z tkanin i innych materiałów, tłoczenie i sztancowanie; większość kart o wym. 9 x 14 cm, papiery listowe o wym. 28 x 22 cm oraz 22 x 14 cm.
Kolekcja kart z końca XIX w. i początku XX w. z życzeniami na różne okazje: Boże Narodzenie, Nowy Rok, Święta Wielkiej Nocy, imieniny, urodziny, a także pozdrowienia i gratulacje. W zbiorze znajdują się karty dekorowane typowymi dla epoki motywami: kwiaty (szczególnie popularne fiołki), aniołki, dzieci, połączone dłonie, serduszka, zwierzęta (motyle, gołąbki, łabędzie), sielskie pejzaże (w tym górskie). Czasami pojawiają się również motywy nowoczesne, np. aeroplan lub lokomotywa. Pocztówki często tworzą serie, zachwycają różnorodnością i bogactwem dekoracji, czasem mniej typowej dla naszej kultury (pochodzące z Austrii życzenia na Nowy Rok z podobizną prosiaczka wśród róż, życzenia świąteczne z Helsinek z wizerunkiem ryb). Wśród życzeń na Boże Narodzenie rzadko pojawiają się motywy religijne, głównie występują tu anioły, choinki, zimowe pejzaże. Na kartach wielkanocnych królują przedstawienia pisanek, kurczaczków i zajączków (jedna z kartek ozdobiona została piórami – ogon koguta). Na kartach często znajdziemy nadruki w języku polskim oraz niemieckim, rosyjskim, rzadziej angielskim lub francuskim. Liczne karty w układzie sprzed 1905 r., z korespondencją na stronie z dekoracją. Większość kart zapisana (głównie w języku polskim), datowana od lat 90. XIX w. do lat 30. XX w., częściowo ze skasowanymi znaczkami pocztowymi. Zbiór otwiera 8 kart z ozdobnych papeterii oraz nietypowe kartki: z ruchomą datą (z możliwością ustawienia dnia, miesiąca oraz dnia tygodnia), cztery karty tworzące łącznie obrazek z muchomorem oraz kartka rozkładana. Na uwagę zasługuje również kartka będąca reklamą warszawskiej cukierni Riese & Piotrowski, działającej od 1861 r. Pieczątki kolekcjonerskie, niewielkie zabrudzenia i drobne uszkodzenia, stan większości pocztówek dobry. **Ciekawy i rzadki zbiór pocztówek, świadectwo gustów i upodobań naszych przodków.**

281. [Pocztówki] – Życzenia imieninowe, urodzinowe, świąteczne i noworoczne, pozdrowienia z podróży. Kolekcja pocztówek. Koniec XIX w. – I połowa XX w. 7000,-

Około 340 pocztówek; różne techniki – druki barwne, chromolitografie, złocenia i srebrzenia, aplikacje z tkanin, piór i innych materiałów, tłoczenie i sztancowanie, hafty, koraliki, celuloid; większość kart o wym. 9 x 14 cm
Zabawny, pełen uroku zbiór kartek wysyłanych niegdyś z różnych okazji, pochodzących z wielu krajów i kultur. Kartki w większości zapisane, ze skasowanymi znaczkami, z zabawnymi wierszami i tekstami życzeń w różnych językach, większość po polsku, ale również w języku rosyjskim, niemieckim, francuskim, angielskim, hiszpańskim, hebrajskim i innych. Większość kart utrzymanych w stylu sentymentalnym, na pograniczu kiczu (aniołki, fiołki, zakochane pary, dzieci, słodkie zwierzątka), jak również w stylu secesji i art déco. Kartki wykonane bardzo różnorodnymi technikami – **haftowane, wyszywane koralikami, zdobione piórami i wielobarwnymi tkaninami** (np. seria kartek ukazujących hiszpańskie stroje ludowe), zdobione brokatem, tłoczeniami, imitujące drewno. Część kartek tworzy serie (z wykorzystaniem powtarzającego się motywu), np. pozdrowienia z Moskwy. Kartki zarówno

280. Życzenia świąteczne, imieninowe i urodzinowe. Zbiór pocztówek i papierów listowych. XIX/XX w.

281. Kolekcja pocztówek z życzeniami (Święta, Nowy Rok, pozdrowienia z podróży). XIX/XX w.

w układzie sprzed 1905 r., jak i w stosowanym obecnie, kilka rozkładanych, kryjących „sekret". Drukowane w różnych krajach (w znacznej części w Niemczech), wydawane m.in. przez Salon Malarzy w Krakowie. Poza tym w skład zbioru wchodzą trzy chromolitografowane ozdobne naklejki. Pieczątki kolekcjonerskie, drobne zabrudzenia i niewielkie uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry. **Niezwykły zbiór pocztówek, świadectwo gustu naszych przodków.**

282. Bileciki życzeniowe. Zespół 6 sztuk. XIX/XX w.

282. Bileciki życzeniowe. XIX/XX w. 460,-

Zespół 6 bilecików – druk barwny, chromolitografie, wytłaczanie, aplikacje z różnego rodzaju tkanin; śr. o wym. 12 x 8 cm, rozkładane (wewnątrz 3 sztuk złożone karty z drukowanym tekstem w języku niemieckim, uzupełnianym piórem w epoce)
Bardzo delikatne i kruche bileciki, o wielowarstwowej dekoracji – na zdobiony techniką druku lub wytłaczania papier naklejone dekoracje utworzone z różnobarwnych tkanin oraz elementów chromolitografowanych. Karteczki zdobione głównie motywem aniołków i kwiatów. Składane, po złożeniu tworzą rodzaj koperty, mieszczącej wewnątrz krótki liścik (dwa z nich datowane 1906 r., jeden z Wrocławia) z życzeniami z okazji Chrztu Świętego. Nieznaczne uszkodzenia, poza tym stan dobry.

283. Obrazki religijne. II połowa XIX w. – I połowa XX w. 1200,-

Zespół około 100 obrazków religijnych – różne techniki (staloryty, chromolitografie, druk barwny i czarno-biały, koronki, złocenia, tłoczenia, tkaniny); różne wymiary (od ok. 7 x 5 cm do 12 x 8 cm)
Obrazki dewocyjne z przedstawieniami różnych świętych (m.in.: Dominik, Franciszek z Asyżu, Józef, Antoni Padewski, Katarzyna Sieneńska, Helena), Matki Boskiej z Dzieciątkiem, Chrystusa oraz scen biblijnych (np. Boże Narodzenie). Kilka obrazków **z wizerunkami polskich świętych: Stanisława Kostki, Stanisława biskupa, a także Matki Boskiej Częstochowskiej i Ostrobramskiej**. Na wielu obrazkach drukowane modlitwy, po polsku, niemiecku, łacinie, francusku i angielsku. Poza tym odręczne dedykacje i modlitwy, datowane od lat 80. XIX w. po okres międzywojenny, m.in. z Krakowa, Rzeszowa, Przemyśla. Obrazki często stanowiły pamiątkę ważnych wydarzeń religijnych, np. I Komunii lub spowiedzi. Wykonane w dużej części za granicą, we Francji lub Niemczech, kilka pochodzących ze znanej krakowskiej firmy Józefa Angrabajtysa (założonej w 1896 r.). Większą część zbioru stanowią obrazki starsze, głównie z lat 90. XIX w., **zdobione charakterystycznym motywem koronki** (niezwykle delikatnym i kunsztownie wykonanym). Kilka obrazków rozkładanych, dwa drukowane na celuloidzie. Późniejsze obrazki w większości wykonane w technice chromolitografii, zdobione motywami secesyjnymi. Kilka obrazków nietypowych, wyjątkowo bogato zdobionych, dekorowanych wstążką i słomką, a także z motywem kwiatów. Drobne uszkodzenia (zwłaszcza koronek starszych obrazków), zabrudzenia, nieznaczne przedarcia, poza tym stan większości obrazków dobry.

283. Kolekcja obrazków religijnych. XIX/XX w.

284. [Pocztówki] – „Wielcy i sławni ludzie Polski”. Album 68 pocztówek. Berlin, b.r. (XIX/XX w.). Editeur Arnold Casper. K. [1 – przedsłowie], [17] (na każdej po 4 pocztówki), 28 cm, opr. wyd. ppł., okł. karton lakierowany z barwną dekoracją na przednim licu. 600,-

Komplet wydawniczy. Album zawierający 68 pocztówek z portretami wybitnych Polaków, w dużej części działających w II połowie XIX w. (wielu z terenów Wielkopolski). Wśród nich znaleźli się królowie, wodzowie (T. Kościuszko, książę J. Poniatowski), działacze patriotyczni, pisarze (od A. Fredry po A. Asnyka i H. Sienkiewicza), malarze, kompozytorzy, aktorzy, uczeni. Każdemu portretowi (wykonanemu przede wszystkim z fotografii) towarzyszy krótka nota biograficzna. Karty pocztowe (w układzie sprzed 1905 r.), przeznaczone do zbierania w specjalnym albumie, tworzą numerowaną serię. Opublikowane dla młodzieży, **w celu: „zaznajomienia z bieżącemi postępami cywilizacyjnemi swego narodu”**. Dołączono 3 pocztówki z portretami W. Pola, S. Moniuszki i M. Bałuckiego (dublety). Pieczątki kolekcjonerskie. Zabrudzenia i uszkodzenia oprawy, karta z przedsłowiem z drobnym ubytkiem pap. (bez szkody dla treści), charakterystyczne plamki na kartach, drobne zabrudzenia kilku pocztówek, poza tym stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**
Lit.: J. S. Płaczkowski, Wielcy i sławni ludzie Polski, album z przełomu XIX i XX wieku [:] Filokartysta, nr 2, 1996, s. 8-11 (dołączona kserokopia artykułu)

285. Album do kart pocztowych. Początek XX w. 400,-

Skóra z tłocz. i złoc., k. [68], obcięcie kart złoc.; 39 x 21 x 7 cm
Album do zbierania pocztówek z barwną, secesyjną dekoracją na licu przedniej okładziny (kwiaty, ważki). Na tylnej okładzinie tłocz. i złoc. superekslibris literowy „A. T.” pod koroną szlachecką. Na pierwszej karcie drukowana dekoracja w stylu secesyjnym, karty albumu ze specjalnymi nacięciami do umieszczania kart, nie wypełnione, zdobione motywami roślinnymi i ważkami. Otarcia i uszkodzenia skóry oprawy, drobne ubytki, blok poluzowany, zabrudzenia kart albumu.

285. Album kart pocztowych. XX w.

287. Gra. Jazda samochodem po kraju.

– Gry krajoznawcze z mapami ziem polskich –

286. [Gra] – „Podróż konna po Królestwie Polskiem i krajach sąsiednich”. Wilno 1862. Nakład i własność Maurycego Orgelbranda. Plansza o wym. 50,5 x 49 cm (składana, w 6 sekcjach, zdublowana na płótnie). 1500,-

Plansza do gry towarzyskiej, wydanej przez Maurycego Orgelbranda (1826-1904), z pozwoleniem wileńskiej cenzury z 1 października 1862 r. Na planszy dwubarwna mapa Królestwa Polskiego, obejmująca obszar od Wiednia po Morze Bałtyckie oraz od Kołobrzegu i Poznania po Kijów i Smoleńsk (mapa w skali ok. 1:2.500.000, z naniesioną siatką ponumerowanych kwadratów). Plansza stanowiła II część wydawnictwa „Gry towarzyskie i umysłowe”. Brak tekstu objaśniającego. Zabrudzenia, miejscami intensywniejsze, także płótna na odwrocie, nieznaczne przedarcia i ubytki pap., poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

287. [Gra] – „Jazda samochodem po kraju. Gra pouczająca krajoznawcza”. Ułożył L. Nałęcz. Warszawa b.r. [przed 1914 r.]. Nakładem Wydawnictwa Gier Julian Miller. Zawiera: planszę do gry o wym. 58 x 45 cm (składaną, litografia barwna); sześć pionków – dwustronne kartoniki (druk barwny) o wym. 2,7 x 4,8 cm, zamontowane na krążkach drewnianych; objaśnienie – druk, k. 16, 21,5 cm; pudełko – litografia barwna na licu, karton o wym. 26,5 x 31 x 3 cm. 4000,-

„Gra Towarzyska Pouczająca. Jazda samochodem po kraju”, z objaśnieniami L. Nałęcza. Plansza i opakowanie wykonane w Litografii Karola Müllera w Warszawie (zakład litograficzny i wydawnictwo Juliana, a później Karola Müllera, działające od 1852 r., publikujące nuty, książki dla młodzieży, gry pedagogiczne, blankiety i dyplomy; wydawnictwo nagrodzone na „Wystawie Higieny Wychowawczej” w Warszawie w 1887 r. Dyplomem Uznania 1ej Klasy). **Na planszy mapa Królestwa Polskiego** z zaznaczonymi głównymi miastami oraz zabytkami i strojami ludowymi. **Na pionkach wizerunki automobili**, w tekście objaśnienia krótkie informacje o polskich miastach. Drobne przedarcia i uszkodzenia pudełka, charakterystyczne plamki na instrukcji gry, nieznaczne plamki na planszy, krążki drewniane nowe. **Stan bardzo dobry. Bardzo rzadkie.**

288. Gra. Podróż samochodem po Polsce. 1938.

288. [Gra] – Podróż samochodem po Polsce. Plansza do gry. Rysował Jan Weraxo. Warszawa, b.r. (po październiku 1938 r.). Wydawnictwo „Solo". Zakłady Graficzne W. Cukrzyński i Ska. Mapa barwna na kartonie o wym. 60 x 69,5 cm. 800,-

Plansza do gry towarzyskiej, z barwną mapą II Rzeczpospolitej, z zaznaczonymi ważniejszymi miastami i ciekawymi miejscami. Na podróżnych czekają liczne przygody, m.in. stłuczka w okolicach Włodzimierza Wołyńskiego, napad złodziei niedaleko Lwowa, urwane koło koło Radomia. Ponadto poza granicami kraju zaznaczone miasta: Wrocław, Piła, Gdańsk. Specjalnie zaznaczono także **Jabłonków – miasto zajęte wraz z Zaolziem w październiku 1938 r.** Brak pionków (metalowych samochodzików), instrukcji i pudełka. Mapa składana – uszkodzenia w miejscach składania, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

HERALDYKA. GENEALOGIA. NUMIZMATYKA

289. Dunin-Borkowski Jerzy Sewer. Almanach błękitny. Genealogia żyjących rodów polskich. T. 1-2 (w 2 wol.). Lwów-Warszawa b.r. [1909]. Nakładem Księgarni H. Altenberga, E. Wende i Ska, s. VII, [1], 578; 579-1127, portretów 4, 15,5 cm, luksusowa opr. wyd., pł. z tłocz. i złoc., brzegi kart złoc. 1800,-

Egzemplarz luksusowy wydany na papierze czerpanym. Jedno z najważniejszych dzieł genealogicznych w dorobku Jerzego hr. Dunin-Borkowskiego (1856-1908), polityka, działacza społecznego i wybitnego heraldyka. Książka wydana w układzie almanachu gotajskiego, obejmuje rody książęce, hrabiowskie i baronowskie. Zawiera 156 nazwisk (m.in.: Czartoryski, Lubomirski, Poniński, Radziwiłł, Potocki, Czapski, Krasiński, Lanckoroński, Ledóchowski, Małachowski, Mielżyński, Mniszech, Mycielski, Raczyński, Rey, Rzewuski, Tarnowski, Tyszkiewicz, Uruski, Walewski, Wielhorski, Wielopolski, Wodzicki, Załuski, Zamoyski, Żółtowski); w wykazie baronów m.in.: Chłapowski, Konopka, Puszet, Skarżyński. „Almanach błękitny" zajmował w bibliotekach pałacowych poczesne miejsce jako informator. **Do dnia dzisiejszego stanowi podstawowe dzieło o polskiej arystokracji i rodach utytułowanych.** Bogato złocona **dekoracyjna oprawa wydawnicza według projektu Jana Bukowskiego** (1873-1938), czołowego typografa okresu Młodej Polski (sygnowana J.B. na przedniej okładzinie). Minimalne przebarwienia okładek. Podklejone rozerwanie karty przedtyt. **Stan bardzo dobry.**

290. Gritzner Maximilian. Handbuch der heraldischen Terminologie in zwölf (germanischen und romanischen) Zungen, enthaltend zugleich die Hauptgrundsätze der Wappenkunst… Nürnberg (Norymberga) 1890. Verlag von Bauer und Raspe, s. [4], V, [1], 325, [1], tabl. ilustr. 36, 28 cm, opr. późniejsza, płsk. 240,-

Z księgozbioru Schlesisches Museum für Kunstgewerbe u. Altertümer we Wrocławiu (pieczątki). Obszerny leksykon terminologii heraldycznej opracowany przez Maximiliana Gritznera (1843-1902), pochodzącego z Żar niemieckiego heraldyka, herolda pruskiego. Stanowił część serii, w ramach której przygotowano edycję słynnego herbarza J. Siebmachera. Opr.: ciemnobrązowy płsk, na licach pap. marm. **Śląskie Muzeum Rzemiosła Artystycznego i Starożytności** funkcjonowało w latach 1858-1945 i gromadziło w swoich zbiorach pochodzące ze Śląska zabytki archeologiczne od neolitu do XII w., numizmaty (przede wszystkim monety), wyroby rzemieślnicze i artystyczne z okresu średniowiecza i renesansu. Zasób muzeum został niemal całkowicie zniszczony lub rozproszony w końcowej fazie wojny (w trakcie oblężenia twierdzy Breslau). Stan dobry.

291. Materiały do Biografii, Genealogii i Heraldyki Polskiej. T. I-IV, VI-IX (w 6 wol.). Pod redakcją Szymona Konarskiego (do t. VI) i Adama Heymowskiego (t. VII/VIII-IX). Buenos Aires-Paryż-Rzym-Sztokholm 1963-1987. B.w., s. 242, [2]; 301, [3]; 277, [3]; 239, [1], tabl. ilustr. 25; 370, [2], tabl. ilustr. 21; 593, [7], tabl. ilustr. 15; XV, [1], 257, [3], ilustr. i wizerunki herbów w tekście, 25-26 cm, [t. I-II współopr.:] opr. pł.; [t. III-IX:] opr. wyd. brosz. 600,-

Z księgozbioru prof. Stefana Kuczyńskiego (ekslibris, od t. 3 egzemplarze imienne tegoż). „Materiały", wydawane w nakładzie 350-500 egzemplarzy, stanowiły najpoważniejsze emigracyjne wydawnictwo

289. J. Dunin-Borkowski. Almanach błękitny. 1909.

290. M. Gritzner. Heraldyka. 1890.

publikujące materiały z zakresu biografii, genealogii i heraldyki polskiej, oparte na często nieistniejących już materiałach archiwalnych. Wśród autorów prac znajdowali się najwybitniejsi polscy historycy i heraldycy, m.in.: Szymon Konarski, Adam Heymowski, Mieczysław Paszkiewicz, Edward Borowski, Zygmunt Wdowiszewski, Stanisław Reychman. W tomach m.in. rozprawy: **Herbarz szlachty Inflant polskich z 1778 roku;** Genealogie niektórych polskich rodzin utytułowanych; Tytuły polskie nadawane cudzoziemcom; Pamiątki heraldyczne w Rzymie; Złotnicy czynni w Krakowie w latach 1600-1700; Spis Polaków zmarłych w emigracji od roku 1831; Regesty nobilitacji w Polsce (1404-1794). Profesor **Stefan Kuczyński** (1938-2010), historyk mediewista, specjalista w zakresie nauk pomocniczych historii, zwłaszcza heraldyki, genealogii, sfragistyki i weksykologii, wieloletni pracownik Instytutu Historii PAN, prezes Polskiego Towarzystwa Heraldycznego. W woluminach włożone luzem przez badacza liczne zapiski, notatki, listy, wycinki, kserokopie itp. Miejscami drobne zagniecenia, stan dobry.

292. Miesięcznik Heraldyczny. Organ Towarzystwa Heraldycznego we Lwowie pod redakcyą Dra Władysława Semkowicza. **R. V-VIII**. Lwów 1912-1915. Nakładem Towarzystwa Heraldycznego we Lwowie, s. [2], 200, [2], mapa 1 (rozkł.), ilustr. w tekście; [4], 216, mapy 3 (rozkł.), ilustr. w tekście; 192, tabl. ilustr. 1, mapy 2 (w tym 1 rozkł.); 27,5 cm, opr. pł. zielone z tyt. na grzbiecie. 240,-

Z księgozbioru prof. Stefana Kuczyńskiego, wybitnego historyka i heraldyka (egzemplarz imienny). Cztery roczniki „Miesięcznika Heraldycznego" **–** organu Polskiego Towarzystwa Heraldycznego. Czasopismo ukazywało się w latach 1908-1915 – wydawane we Lwowie oraz w latach 1930-1939 (ostatni numer za wrzesień) – wydawane w Warszawie. W rocznikach m.in.: Ród Łodziów w wiekach średnich; Mleczko, Raczko, Saczko i Łyczko; **O kniaziowskiem pochodzeniu szlachty Glińskich;** O rozsiedleniu rycerstwa polskiego; Dr Mieczysław Dunin Wąsowicz; Ś.p. Aleksander Jabłonowski jako heraldyk; **O litewskich rodach bojarskich;** Leszczyńscy herbu Wieniawa; Metryki kościoła św. Jana w W-wie i wiele innych. W rocznikach VI, VII i VIII brak zbiorczych kart tytułowych. Niewielkie przetarcia oprawy, poza tym stan bardzo dobry.

293. Miesięcznik Heraldyczny. Organ Polskiego Towarzystwa Heraldycznego wydawany przez Oddział Warszawski pod redakcją: Oskara Haleckiego, Stanisława Kętrzyńskiego, Józefa ks. Puzyny i Zygmunta Wdowiszewskiego. **R. XVII-XVIII**. Warszawa 1938-1939. Nakładem Oddziału Warszawskiego Polskiego

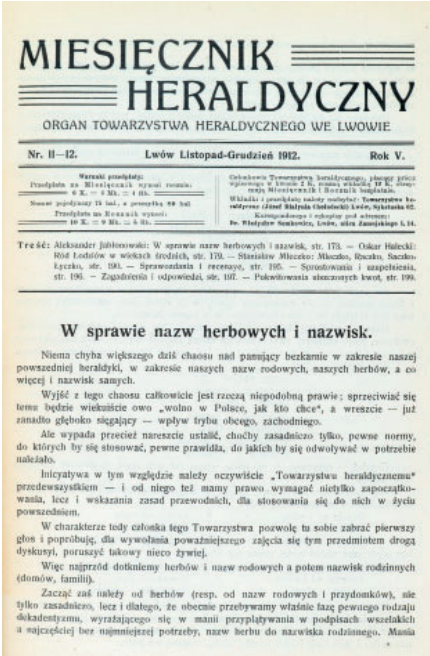

MIESIĘCZNIK HERALDYCZNY

ORGAN TOWARZYSTWA HERALDYCZNEGO WE LWOWIE

Nr. 11–12. Lwów Listopad-Grudzień 1912. Rok V.

Warunki przedpłaty:
Przedpłata na Miesięcznik wynosi rocznie:
6 K. = 6 Mk. = 4 Rb.
Przedpłata na Rocznik wynosi:
10 K. = 9 Mk. = 5 Rb.

Dr. Władysław Semkowicz, Lwów, ulica Zamojskiego l. 14.

Treść: Aleksander Jabłonowski: W sprawie nazw herbowych i nazwisk, str. 173. — Oskar Halecki: Ród Łodziów w wiekach średnich, str. 179. — Stanisław Mleczko: Mleczko, Ryczko, Saczko, Łyczko, str. 190. — Sprawozdania i recenzye, str. 195. — Sprostowania i uzupełnienia, str. 196. — Zagadnienia i odpowiedzi, str. 197. — Pokwitowania złożonych kwot, str. 199.

W sprawie nazw herbowych i nazwisk.

Niema chyba większego dziś chaosu nad panujący bezkarnie w zakresie naszej powszedniej heraldyki, w zakresie naszych nazw rodowych, naszych herbów, a co więcej i nazwisk samych.

Wyjść z tego chaosu całkowicie jest rzeczą niepodobną prawie; sprzeciwiać się temu będzie wiekuiście owo „wolno w Polsce, jak kto chce", a wreszcie — już zanadto głęboko sięgający — wpływ trybu obcego, zachodniego.

Ale wypada przecież nareszcie ustalić, choćby zasadniczo tylko, pewne normy, do których by się stosować, pewne prawidła, do jakich by się odwoływać w potrzebie należało.

Inicyatywa w tym względzie należy oczywiście „Towarzystwu heraldycznemu" przedewszystkiem — i od niego też mamy prawo wymagać nietylko zapoczątkowania, lecz i wskazania zasad przewodnich, dla stosowania się do nich w życiu powszednim.

W charakterze tedy członka tego Towarzystwa pozwolę tu sobie zabrać pierwszy głos i popróbuję, dla wywołania poważniejszego zajęcia się tym przedmiotem drogą dyskusyi, poruszyć takowy nieco żywiej.

Więc najprzód dotkniemy herbów i nazw rodowych a potem nazwisk rodzinnych (domów, familii).

Zacząć zaś należy od herbów (resp. od nazw rodowych i przydomków), nie tylko zasadniczo, lecz i dlatego, że obecnie przebywamy właśnie fazę pewnego rodzaju dekadentyzmu, wyrażającego się w manii przyplątywania w podpisach wszelakich a najczęściej bez najmniejszej potrzeby, nazw herbu do nazwiska rodzinnego. Mania

292. Miesięcznik Heraldyczny. 1912-1915.

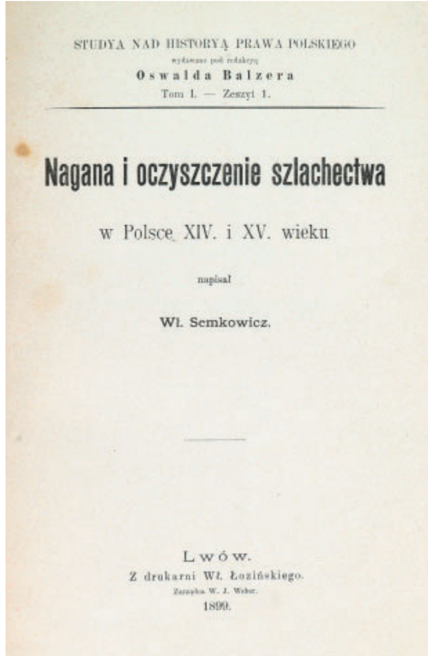

STUDYA NAD HISTORYĄ PRAWA POLSKIEGO
wydawane pod redakcyą
Oswalda Balzera
Tom I. — Zeszyt 1.

Nagana i oczyszczenie szlachectwa
w Polsce XIV. i XV. wieku

napisał

Wł. Semkowicz.

Lwów.
Z drukarni Wł. Łozińskiego.
Zarządca W. J. Weber.
1899.

294. W. Semkowicz. O dobrej sławie. 1899.

Towarzystwa Heraldycznego, s. IV, 192, ilustr. w tekście; 144, ilustr. w tekście, 27,5 cm, opr. pł. zielone z tyt. na grzbiecie. 90,-

Z księgozbioru prof. Stefana Kuczyńskiego. Dwa ostatnie roczniki „Miesięcznika Heraldycznego" **–** organu Polskiego Towarzystwa Heraldycznego. Czasopismo ukazywało się w Warszawie w latach 1930-1939 (ostatni numer za wrzesień 1939 r.). W rocznikach m.in.: **Nieco o szlacheckich tytularnych próżniakach;** Mauzoleum rodziny Szczepańskich w Kartuzach; Mieszkańcy Wschodu we Lwowie; Drobiazgi heraldyczne w geografii Łubieńskiego; Przodkowie Bruchnalskich h. Herburtowa; **Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie**; Uwagi o mało znanym herbarzu polskim wydanym w Paryżu i wiele innych. Na końcu numerów wrześniowych listy członków Towarzystwa, którzy opłacili składki odpowiednio za rok 1938 i 1939. Brak k. zbiorczej do rocznika XVIII. Niewielkie przetarcia oprawy. Naderwania stron, stan ogólny dobry.

294. **Semkowicz Władysław.** Nagana i oczyszczenie szlachectwa w Polsce XIV. i XV. wieku. (Studia nad Historyą Prawa Polskiego, red. O. Balzer, t. 1, z. 1). Lwów 1899. Z drukarni W. Łozińskiego, s. [2], 41, 23,5 cm, opr. pap. 60,-

Studium historyczne poświęcone problemowi nagany szlachectwa oraz zachowywania dobrej sławy (np. przez obronę jej przed sądem w wyniku oskarżeń) w późnym średniowieczu. Autorem był Władysław Semkowicz (1878-1949), wybitny historyk, mediewista, specjalista w zakresie nauk pomocniczych historii (zwłaszcza paleografii, heraldyki i genealogii), wydawca źródeł. Lica oryginalnej okł. brosz. naklejone na skrzydła opr. Stan dobry.

295. **Stronczyński Kazimierz.** Pieniądze Piastów od czasów najdawniejszych do roku 1300. Rozbiorem źródeł spółczesnych i wykopalisk, oraz porównaniem typów menniczych objaśnione. Warszawa 1847. W Drukarni Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, s. [6], 340, [22], 22, liczne wizerunki monet w tekście (drzeworyty), 22,5 cm, opr. płsk współcz. 240,-

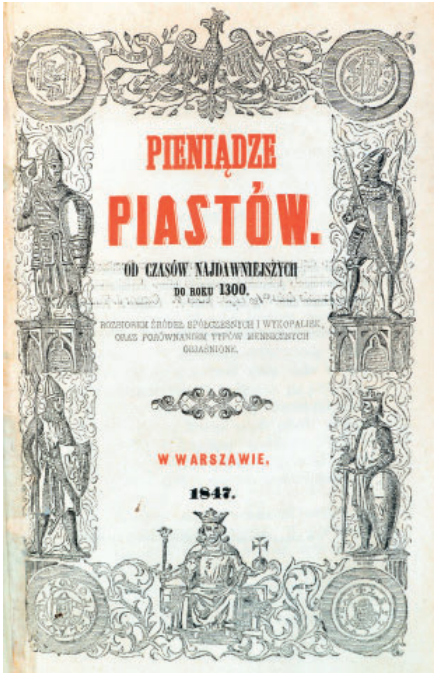

295. K. Stronczyński. Pieniądze Piastów. 1847.

296. L. Theodorowicz. Rody Ormian. 1925.

Wydanie 1. Jedno z głównych dzieł Kazimierza Stronczyńskiego (1809-1896), numizmatyka, paleografa, sfragistyka, heraldyka, kolekcjonera i przyrodnika. Praca stanowi podstawowe źródło do dziejów polskiej monety średniowiecznej. W części końcowej dodatek: „Spis monet piastowskich znajdujących się niegdyś w zbiorze Tadeusza Wolańskiego". W tekście wizerunki kilkuset monet. Brak mapy i tablic. Charakterystyczne zażółcenia i zaplamienia papieru, poza tym stan dobry. Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 394; M. Gumowski, Bibliografia numizmatyki polskiej, poz. 2379.

296. Theodorowicz Leon. Nieco o heraldyce i rodach Ormian polskich. Lwów 1925. Nakładem autora, s. 24, 23 cm, opr. wyd. karton. 90,-

Krótki opis uszlachconych rodów ormiańskich autorstwa Leona Teodorowicza (1874-1940), ziemianina, absolwenta Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, potomka ormiańskiego rodu Teodorowiczów, którego wywód genealogiczny również jest zamieszczony w prezentowanym opracowaniu. Nieznaczne przebarwienia oprawy, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

HISTORIA

297. Album Legjonów Polskich. Pod protektoratem szefa Wojskowego Biura Historycznego generała Juljana Stachiewicza opracowali: tekst mjr dr Wacław Lipiński; materjał fotograficzny: mjr dypl. Eugeniusz Quirini; akwarele i rys.: J. Świrysz-Ryszkiewicz i A. Nałęcz-Korzeniowski; opracowanie graficzne: Anatol Girs i Bolesław Barcz. Warszawa 1933. Główna Księgarnia Wojskowa, s. [8], 363, portret 1, tabl. ilustr. barwnych 6, ilustr. w tekście 740, 34 cm, opr. wyd. wykonana **w zakładzie introligatorskim Roberta Jahody,** pł. czerwono-beżowe z tłocz. 400,-

Bogato ilustrowany, starannie wydany album poświęcony Legionom Józefa Piłsudskiego. Tekst Wacława Lipińskiego (1896-1949), dr. historii, oficera, uczestnika walk o niepodległość, odznaczonego Orderem Wojennym Virtuti Militari, działacza antykomunistycznego (zamordowanego przez Służbę Bezpieczeństwa we Wronkach). Dzieło zilustrowane obszernym materiałem ikonograficznym oraz portretem Marszałka i 6 tablicami wg akwareli rotmistrza i malarza Józefa Świrysz-Ryszkiewicza oraz majora Andrzeja Nałęcz-Korzeniowskiego, ukazującymi umundurowania poszczególnych formacji. Projekt oprawy oraz układ graficzny jest dziełem znanego w okresie międzywojennym Atelier Girs-Barcz. Ubytki płótna, przetarcia i zabrudzenia oprawy, miejscami zabrudzenia i zażółcenia w tekście, poza tym stan dobry.

298. Armia rossyjska. Studium militarne. Napisał były oficer Sztabu Wojsk Austro-Węgierskich. Kraków – Poznań 1887. J. K. Żupański, s. [4], 148, 20,5 cm, opr. późniejsza, ppł. 90,-

Charakterystyka organizacji armii rosyjskiej wraz **z opisem twierdz i fortów znajdujących się w Królestwie Polskim** (m.in. Modlin, Warszawa). Autor niezidentyfikowany, ukryty pod kryptonimem Y. Z. X. Studium poglądowe oparte na tekstach źródłowych, zawierające tłumaczenia prac autorów niemieckich, m.in. Alberta von Drygalskiego. Nalepki, sygnatury i pieczątki biblioteczne Zarządu Biblioteki Krakowskiego Towarzystwa Oświaty. Stan dobry.

299. Askenazy Szymon. Napoleon a Polska. T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa-Kraków 1918-1919. Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie, s. 327, [3]; [2], 345, [3]; 445, [3], 22,5 cm, opr. ppł. 360,-

Wydanie 1. Najważniejsze obok „Łukasińskiego" dzieło w dorobku Szymona Askenazego, a zarazem niezastąpiona do dziś **monografia Legionów Polskich we Włoszech**. Jego podstawę źródłową stanowiło niezbadane wówczas Archiwum Legionów Polskich i gen. J. H. Dąbrowskiego, uzupełniały go materiały z archiwów paryskich, warszawskich, wiedeńskich, a także dokumenty z archiwów rodzinnych (Czartoryskich, Potockich, Kłobukowskich). „Dziś po pięćdziesięciu latach praca ta nie straciła nic ze swego piękna" (J. Pachoński, Legiony Polskie. Prawda i legenda, t.1, Warszawa 1969, s. 38-39). Niewielkie przebarwienia opraw, nieaktualne wpisy własnościowe, ślady ołówka. W t. II wycięty margines jednej karty, poza tym stan dobry.

297. Album Legionów Polskich. 1933.

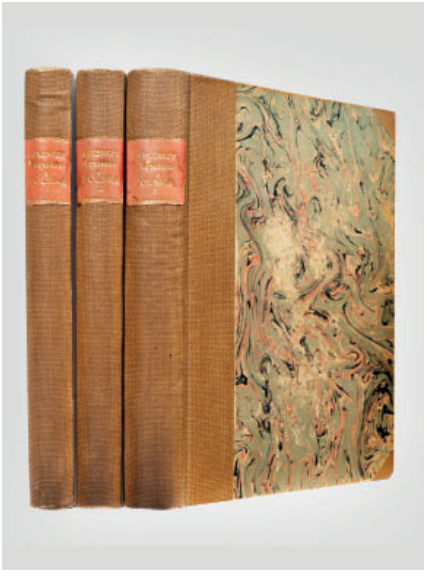

299. Sz. Askenazy. Napoleon a Polska. 1918.

300. Bartoszewicz Julian. Studia historyczne i literackie. T. 1-3 (w 3 wol.). (Dzieła J. Bartoszewicza. T. 8-10). Kraków 1880-1881. Nakł. K. Bartoszewicza, s. 404, [1]; 400; 400, [1], 23,5 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. 440,-

Z biblioteki Mariana Brandysa (1912-1998), pisarza historycznego, eseisty, dziennikarza (pieczątki). Studia z dziejów Polski w epoce Wazów i Sasów, autorstwa Juliana Bartoszewicza (1821-1870), historyka, encyklopedysty i bibliotekarza. W zbiorze m.in.: **Kronika pałacu Krasińskich;** Kniaź Kurbski na Wołyniu; O nuncjuszach w Polsce; Elekcja Michała Korybuta; Chazarowie i Połowcy; Hetmaństwo; Szwedzi w Warszawie 1655; **Bitwa pod Beresteczkiem**. Niewielkie przetarcia oprawy. W tomie 1 przedarta i podklejona k. tytułowa. Nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

301. [B'nai-B'rith]. Stowarzyszenie Humanitarne „Braterstwo – B'nai-B'rith" w Warszawie 1922-1932. Warszawa 1932. B.w., s. 89, [3], portrety 4, 25 cm, opr. wyd. kart. 120,-

Odbito w nakładzie 400 egzemplarzach na prawach rękopisu. Wydawnictwo okolicznościowe przygotowane z okazji dziesięciolecia funkcjonowania polskiej filii stowarzyszenia B'nai-B'rith – najstarszej światowej organizacji żydowskiej, działającej od 1843 r., mającej na celu wspieranie społeczności Żydów żyjących w diasporze. Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty. Niewielkie przebarwienia okładek i ubytki grzbietu, poza tym stan dobry.

302. Bernhardi Friedrich. Gesammelte Schriften. Mit 3 Profilen im Text und 6 Tafeln. Kattowitz (Katowice) 1908. Druck und Komissionverlag von Gebrüder Böhm, frontispis (portret), s. XVIII, 499, [1], tabl. rozkł. 6, 24 cm, opr. wyd. pł. 280,-

Pisma zebrane Friedricha Bernhardiego (1838-1916), niemieckiego przemysłowca działającego na Górnym Śląsku, twórcy jednego z największych i najlepiej działających przedsiębiorstw wydobywczych we wschodniej części Niemiec, inicjatora wydobycia cynku w okolicach Katowic i założyciela tamtejszej nowoczesnej huty „Bernhardi". Zbiór zawiera artykuły poświęcone organizacji wydobycia i przetwarzania pozyskanych materiałów, a **także szczegółową charakterystykę górnictwa na Górnym Śląsku**. Publikacja wydana przez Oberschlesischer Berg- und Hüttenmännischer Verein. Opr.: szare pł., tłocz. i barw. tytulatura. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

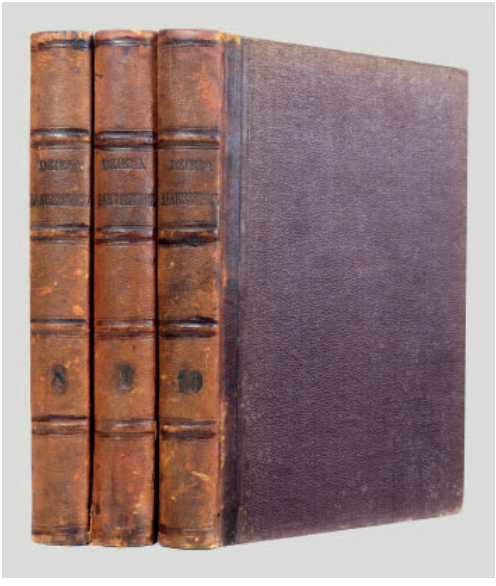

300. J. Bartoszewicz. Studia historyczne. 1880.

303. Biblioteka Warszawska. 1896.

303. Biblioteka Warszawska. Pismo miesięczne poświęcone naukom, sztukom i sprawom społecznym. **Rok 1896.** T. 2-4 (w 3 wol.). Warszawa 1896. Redakcja „Biblioteki Warszawskiej", s. [4], 576, IV; [4], 568, IV; [4], 580, IV, 23,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 440,-

W treści m.in.: Polska i Brandenburgia za czasów Jagiellonów; **Na dworze Władysława IV**; Romans Sobieskiego z Marysieńką; **Jan III pod Żórawnem**; Ostatnie lata Wacława Potockiego; Geneza zabawy u zwierząt i ludzi; Obrazki staroszlacheckie. Ponadto utwory poetyckie, m.in. Marii Konopnickiej i Lucjana Rydla, fragmenty powieści „Fermenty" W. Reymonta. Opr.: ciemnozielone płsk, na licach pap. marm., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, numeracja t. oraz superekslibrisy literowe „J. D." Otarcia i ubytki pap. opr., zaplamienia części k. Stan dobry.

304. Biblioteka Warszawska. Pismo miesięczne poświęcone naukom, sztukom i sprawom społecznym. **Rok 1898.** T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa 1898. Redakcja „Biblioteki Warszawskiej", s. [4], 568, IV; [4], 572, IV; [4], 580, IV, 23,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 440,-

W treści m.in.: **Starożytna Litwa**; Z dziejów obyczajów mieszczaństwa Krakowskiego; Język i cywilizacja – z dziejów kultury w Polsce; Nowoczesna etnologia; Narodziny Większego New-Yorku; Impressyonizm w sztukach pięknych; **Kartka z życia społeczeństwa kresowego;** Kosmos i jego budowa w pojęciach ludów. Opr.: ciemnozielone płsk, na licach pap. marm., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, numeracja t. Otarcia i ubytki pap. opr., zaplamienia części k. Stan dobry.

305. Biblioteka Warszawska. Pismo miesięczne poświęcone naukom, sztukom i sprawom społecznym. **Rok 1900.** T. 2-3 (w 2 wol.). Warszawa 1900. Redakcja „Biblioteki Warszawskiej", s. [4], 584, IV; [4], 575, [1], IV, 23,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 300,-

W treści m.in.: Elekcya Augusta III; Agenor hr. Gołuchowski w pierwszym okresie rządów swoich (1846-1859); **Józef Elsner i pierwsze konserwatoryum w Warszawie**; Koniec Augusta II; Polacy na studiach w Paryżu w wiekach średnich; Ludność wytwórcza i źródła dochodu w W. Księstwie

305. Biblioteka Warszawska. 1898.

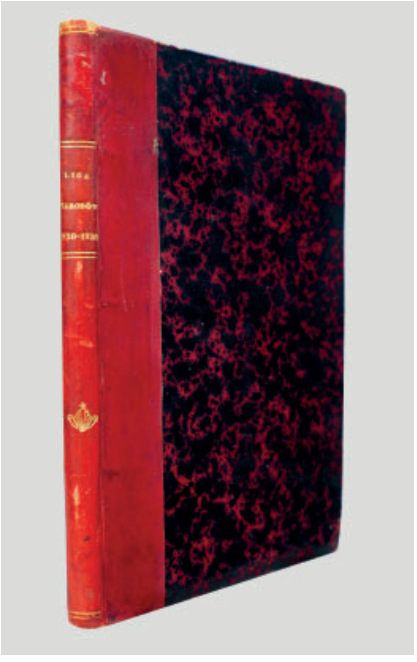

308. Liga Narodów. 1920-1930.

Poznańskiem. Opr.: ciemnozielone płsk, na licach pap. marm., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, numeracja t. Otarcia i ubytki pap. opr., zaplamienia części k. Stan dobry.

306. Biblioteka Warszawska. Pismo miesięczne poświęcone naukom, sztukom i sprawom społecznym. **Rok 1901.** T. 1, 3 (w 2 wol.). Warszawa 1901. Redakcja „Biblioteki Warszawskiej", s. [4], 592, IV; [4], 586, II, [2], 23,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 300,-

W treści m.in.: Ruch etycznych nowszych czasów, jego dzieje i zasady; Pożegnanie stulecia; Pogadanka artystyczna o nowym gmachu Towarzystwa Sztuk Pięknych w Warszawie; Kolonia polska w Berlinie; **Stowarzyszenia rolnicze; Stosunki ekonomiczne w Poznańskiem;** Rok jubileuszowy w Rzymie. Opr.: ciemnozielone płsk, na licach pap. marm., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, numeracja t. Otarcia i ubytki pap. opr., zaplamienia części k. Stan dobry.

307. [Borkowski Aleksander (Leszek) Dunin]. Wspomnienia z walki kulturalnej przez Naocznego Świadka. Poznań 1894. Nakładem autora. Czcionkami Drukarni Kuryera Poznańskiego, s. 46, 21 cm, opr. wyd. brosz. 100,-

Broszura polityczno-moralizatorska w formie anegdoty ukazującej **skutki polityki Kulturkampf (ograniczania wpływów Kościoła katolickiego**), prowadzonej przez Otto von Bismarcka w latach 1871-1878. Autorem był Aleksander Dunin-Borkowski (1811-1896), galicyjski ziemianin, polityk, publicysta i poeta, który zaczął używać imienia Leszek po opublikowaniu „Wieszczeń Lechowych, które Bóg dał, aby ogłosił ludowi". Pieczątki i nalepki biblioteczne. Blok nieobcięty i częściowo nierozcięty. Zagniecenia, luźne składki, poza tym stan dobry.

308. Bregman Aleksander. Liga Narodów 1920-1930. Bilans dotychczasowej działalności. Studium polityczne. Warszawa 1931. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. VII, 165, 23,5 cm, opr. z epoki, płsk. 120,-

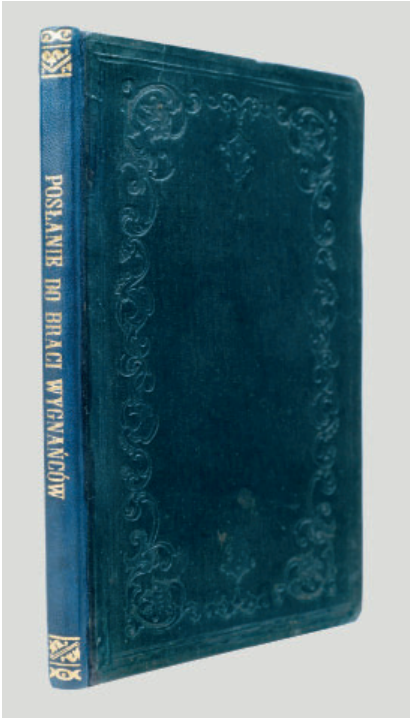

309. Posłanie do braci wygnańców. 1850.

310. K. Bronikowski. Pamiętniki polskie. 1883-1884.

poświęcone pierwszej dekadzie funkcjonowania Ligii Narodów, której celem miało być dyplomatyczne rozwiązywanie konfliktów i utrzymywanie pokoju. Już pierwsze lata działalności ujawniły szereg problemów, wynikających choćby **z braku przystąpienia USA do paktu** (ze względu na sprzeciw republikanów przeciwnych polityce Wilsona). Aleksander Bregman (1906-1967), dziennikarz i publicysta, specjalizujący się w zagadnieniach z dziedziny polityki międzynarodowej. Opr.: czerwony płsk, na licach pap. marm., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura oraz ozdobnik. **Egzemplarz z biblioteki konsulatu polskiego w Tuluzie.** Ubytek fragmentu k. przedtyt. Otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

309. Brodziński Kazimierz. Posłanie do braci wygnańców i Mowa o narodowości Polaków. Przedmowa Józef Bohdan Zaleski. Paryż 1850. W Drukarni L. Martinet, s. [2], XXI, [1], 71, 17,5 cm, opr. współcz., płsk ze złoc., zach. okł. z epoki, pł. 240,-

Wydanie 1 w tej edycji. Dwie patriotyczne mowy Kazimierza Brodzińskiego (1791-1835), żołnierza Księstwa Warszawskiego, uczestnika kampanii 1812 i 1813 roku, najwybitniejszego poety epoki przedromantycznej. Na karcie przedtytułowej podpis własnościowy: „Czapska". Opr.: grzbiet współcz. płsk ze złoc., okładki z epoki pł. z tłocz., wyklejki z mory. Na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, nieaktualna pieczątka własnościowa, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

310. Bronikowski Ksawery. Pamiętniki polskie. T. 1-2 (1 wol.). (Biblioteka Uniwersalna Arcydzieł Polskich i Obcych. Wydawca Adam Kaczurba). Przemyśl 1883-1884. Czcionkami S. F. Piątkiewicza, s. X, 384; 256, 21 cm, opr. z epoki płsk z tłocz., brzegi kart marm. 400,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w Paryżu w latach 1844-1845). Zbiór pamiętników do historii Polski XIX wieku, w większości poświęconych kampaniom napoleońskim i powstaniu listopadowemu, zebranych przez Ksawerego Bronikowskiego (1796-1852), współzałożyciela Towarzystwa Patriotycznego,

uczestnika powstania (w korpusie gen. Dwernickiego), późniejszego emigranta i publicystę. Zawiera m.in.: Pamiętniki kasztelana Narcyza Olizara 1831; Pamiętniki Andrzeja Przyałgowskiego (o prześladowaniu Polaków na Wileńszczyźnie przed powstaniem listopadowym); **Pamiętniki podpułkownika Michała Jackowskiego 1807-1809** (dowódcy brygady jazdy konnej); Pamiętniki powstania powiatu oszmiańskiego Józefa Zienkowicza 1831; Niektóre szczegóły z życia Władysława Podczaskiego, pułkownika 20 pułku piechoty liniowej polskiej (1812); Pamiętniki Michała Lisieckiego, naczelnika powstania nad granicami Kurlandii; Powstanie powiatu latyczowskiego na Podolu, pamiętnik Erazma Dobrowolskiego 1831, a także wstrząsający **artykuł o prześladowaniu i męczeństwie polskich zakonnic** w Mińsku, Witebsku i Połocku. Otarcia oprawy, na kartonie oprawy ślady zawilgocenia, w obu tomach brak kart przedtytułowych, poza tym stan dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 20.

311. Brückner Aleksander. Dzieje kultury polskiej. T. 1-3 (w 3 wol.). Wydanie II. Kraków 1939. Wydawnictwo J. Przeworskiego, Druk W. L. Anczyca i Spółki, s. IX, [3], 661, [3]; [2], 660; [4], 456; **Brückner Aleksander.** Dzieje kultury polskiej w dobie porozbiorowej 1795-1914. Kraków – Warszawa 1946. Wydawnictwo F. Pieczątkowski i Ska, Druk W. L. Anczyc i sp. w Krakowie, s. [2], 639, 23 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 400,-

Z księgozbioru Marka i Charlotte Potockich (suchy tłok). Wydanie 2 (tom czwarty – wydanie 1). Monumentalne dzieło Aleksandra Brücknera (1856-1939), szczegółowo charakteryzujące dzieje kultury polskiej od czasów przedhistorycznych do 1795 r. Znalazły się w nim opisy wierzeń, praktyk religijnych, strojów, obyczajów, nazewnictwa, literatury i sztuki, wojska, kultury politycznej. **W 1946 r. został wydany z wielkim trudem, po śmierci autora tom czwarty** (cenzura szczególnie pilnowała sposobu przedstawiania stosunków polsko-rosyjskich), omawiający stan i rozwój kierunków w literaturze, sztuce, operze, teatrze i nauce po utracie niepodległości. Przetarcia i zabrudzenia grzbietów. Zażółcenia papieru. W t. II ubytek rogu jednej karty z minimalną szkodą dla tekstu. Stan dobry.

312. Brückner Aleksander. Encyklopedia staropolska. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1939. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, s. VI, 478 (kolumn 956), tabl. ilustr. 4 (winno być 18); [4], 535 (kolumn 1070), tabl. ilustr. 4 (winno być 17), liczne ilustr. w tekście, 28 cm, opr. wyd. pł. z tłocz., górne obcięcie kart barwione. 600,-

Wszechstronny obraz życia codziennego i kultury dawnej Rzeczypospolitej, z bogatym materiałem ilustracyjnym zebranym przez Karola Estreichera. Zawiera opisy obyczajów staropolskich, literatury, architektury, strojów, broni, pomników, portretów, dzieł sztuki, dokumentów, rycin, map. Aleksander Brückner (1856-1939), historyk języka, literatury i kultury polskiej, slawista, odkrywca i wydawca najstarszych zabytków piśmiennictwa polskiego, m.in. „Kazań Świętokrzyskich". Niewielkie ubytki płótna na grzbietach, nieaktualny wpis własnościowy, karta ze stronami 6/7 w tomie I z podklejonym naderwaniem, bez szkody dla tekstu, poza tym stan bardzo dobry.

– Z biblioteki Potockich w Łańcucie –

313. [Cezar Juliusz]. Caius Iulius Caesar ad codices Parisinos recensitus cum varietate lectionum Julii Celsi commentariis [...] T. 1-4 (w 4 wol.). Parisiis (Paryż) 1819-1822. Excudebat Firminus Didot, s. XXVIII, 530, **mapy 2 (miedzioryty rozkł.)**, **tabl. 1 ryc. (miedzioryt)**; XII, 616, **mapa 1 (miedzioryt rozkł.)**, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt)**, schemat 1 (rozkł.); XIX, 626, tabl. **ryc. 1 (miedzioryt)**, tabl. geneal. 1 (rozkł); [8], 447, LX, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt, rozkł.)**, 22 cm, jednolite opr. z epoki płsk. 3800,-

Z biblioteki Potockich w Łańcucie (ekslibrisy). Edycja krytyczna dzieł Gajusza Juliusza Cezara (100-44 p.n.e.), jednego z najsłynniejszych wodzów w historii, rzymskiego przywódcy, polityka, męża stanu, namiestnika Galii. Zawiera: De bello Gallico; De bello civili; De bello Africo; De bello Hispaniensi – według tekstu i układu rękopisów paryskich (najstarszy z IX w.), do których przydano komentarze, rozprawy filologiczne i historyczne późniejszych autorów. Tekst ilustrują mapy oraz tablice ukazujące m.in. budowę rzymskich umocnień. Opr.: brązowe płsk marm., na grzbietach szyldziki z tytulaturą

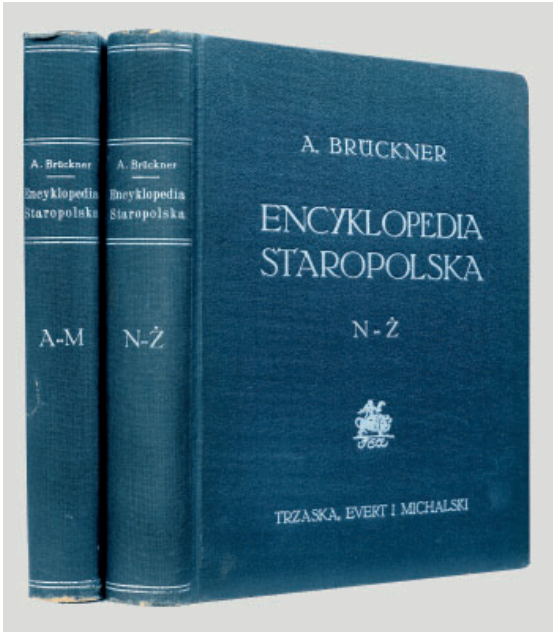

312. A. Brückner. Encyklopedia staropolska. 1939.

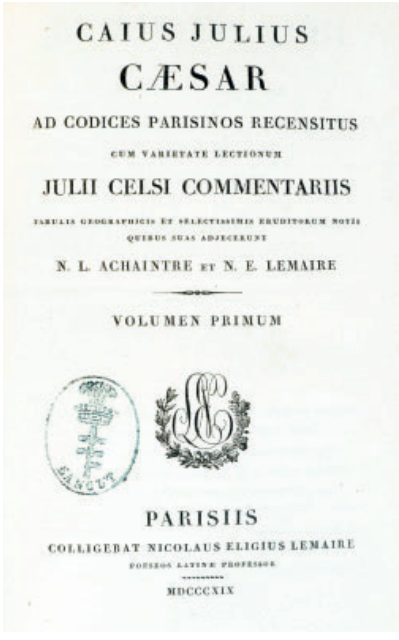

313. Z biblioteki Potockich w Łańcucie.

i numeracją tomu, na licach pap. marm. Na przednich wyklejkach ekslibrisy heraldyczne Biblioteki Łańcuckiej Potockich (herb Pilawa wraz z dewizą „Scutum opponebat scutis"). **Biblioteka w Łańcucie** należy do nielicznych zachowanych po II wojnie światowej księgozbiorów rodowych. Powstała w końcu XVIII w. na zlecenie księżnej Izabeli z Czartoryskich Lubomirskiej; wybudowano wówczas piętrowy pawilon biblioteczny według projektu architekta królewskiego Piotra Aignera. Obecny kształt otrzymała na przełomie XIX i XX w., kiedy nadano jej charakter angielski. Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XXII)

314. Chmielowski Jordan. Światowładne dążności Żydów. Szkic polityczny. Warszawa b.r. [1921]. Druk-Tłocznia P. Szwedego, s. 32, 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Druk antysemicki. Zawiera m.in. rozdziały: Strategia i taktyka podboju Rosji przez Żydów; Uzupełnienie systemu podboju Świata; Jawne przejście Żydów do władzy w Rosji pod maską socjalizmu; Charakterystyczne cechy panowania Żydów; Potęga materialna Żydów; Polska przed śmiertelną walką. Rysunek na okładce sygnowany: M.W. Stan dobry.

315. Cybichowski Zygmunt. Encyklopedja podręczna prawa publicznego (konstytucyjnego, administracyjnego i międzynarodowego). T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa b.r. [1926-1930]. Nakładem Instytutu Wydawniczego „Bibljoteka Polska", s. [4], II, 576; [4], 577-1191, [1], XIII, 24 cm, jednolita opr. wyd. płsk z bogatymi złoc., górne brzegi kart barwione. 750,-

Pionierska w literaturze polskiej encyklopedia prawa publicznego opracowana pod kierunkiem prof. Zygmunta Cybichowskiego (1879-1946), wybitnego prawnika, specjalisty od prawa międzynarodowego publicznego, profesora Uniwersytetu Lwowskiego i Uniwersytetu Warszawskiego. Encyklopedia zawiera 416 artykułów i uzupełnień opracowanych przez 98 autorów. **Luksusowy wariant oprawy wydawniczej**: półskórek (w dwóch wariantach kolorystycznych: ciemnozielonym i granatowym), na grzbiecie złocona tytulatura otoczona zdobieniami liniowymi i florystycznymi, górny brzeg kart barwiony, wyklejki z motywami secesyjnymi. Niewielkie otarcia i zaplamienia płótna oprawy, nieaktualne prywatne nalepki własnościowe, poza tym stan dobry. **Efektowny komplet.**

316. Dedykacja autora dla Adamowej Potockiej.

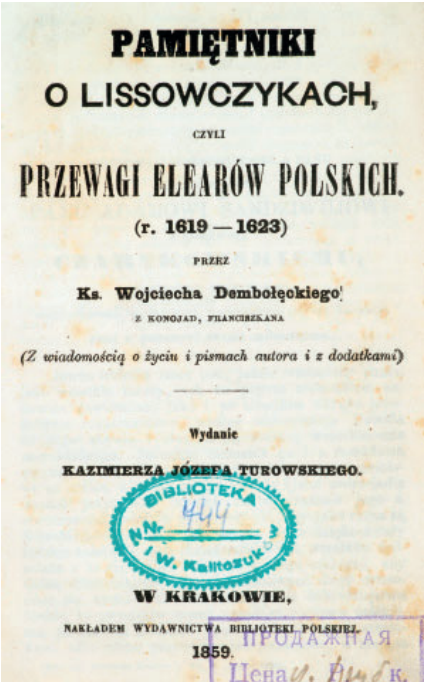

317. W. Dembołęcki. O Lisowczykach. 1859.

316. Dembiński Bronisław. Stanisław August i książę Józef Poniatowski w świetle własnej korespondencyi. (Archiwum Naukowe. Dział I, t. II, z. I). Lwów 1904. Nakładem Towarzystwa dla Popierania Nauki Polskiej, s. [2], 258, [2], 25,5 cm, opr. płsk z epoki ze złoc. 950,-

Z księgozbioru Katarzyny z Branickich hr. Potockiej. Tom korespondencji pomiędzy królem Stanisławem Augustem Poniatowskim a księciem Józefem Poniatowskim, wydany przez Bronisława Dembińskiego (1858-1939), historyka, edytora, posła do Sejmu Ustawodawczego. Zbiór obejmuje 165 listów napisanych między lipcem 1791 a styczniem 1797 r. Przy ich edycji wydawca korzystał m.in. z kopii znajdujących się w Archiwum Głównym Potockich, sporządzonych z oryginałów ręką Katarzyny z Branickich Adamowej hr. Potockiej (1825-1907). Na karcie przedtytułowej **odręczna dedykacja Bronisława Dembińskiego dla Potockiej:** „Jaśnie Wielmożnej Pani Adamowej hr. Potockiej / z wyrazami najgłębszej czci i wdzięczności / autor". Oprawa z epoki, półskórek w stylu francuskim, grzbiet płaski ze złoconą tytulaturą i liniowymi zdobieniami, górny brzeg kart złocony, pozostałe brzegi nieobcięte, papier wyklejek marmurkowany. Otarcia oprawy, grzbiet lekko poluźniony, wyklejki nadpęknięte, dwie karty naddarte, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

317. Dembołęcki Wojciech. Pamiętniki o Lissowczykach, czyli Przewagi Elearów polskich (r. 1619-1623), przez... Franciszkana. Z wiadomością o życiu i pismach autora i z dodatkami. Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. Kraków 1859. Nakładem Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, s. [2], 127, [1], 28, 18 cm, opr. z epoki ppł. 150,-

Pamiętniki obejmują historię działań wojennych lisowczyków w latach 1619-1622. Autor był w tym okresie naczelnym kapelanem tej formacji. „Pamiętnik Dembołęckiego miał charakter wybitnie apologetyczny, idealizował ich straszne czyny i wyolbrzymiał znaczenie wojenne. Niemniej ma on duże

319. Dziennik Praw Królestwa Polskiego. 1841.

321. Dziesięciolecie Odrodzenia P.S.Z. 1928.

znaczenie jako utwór literacki. Język w nim plastyczny, opisy żywe i barwne, porównania dosadne, treść tchnie niepohamowanym animuszem wojennym […] **Dzieło Dembołęckiego, stanowiące jeden z najlepszych pamiętników naszych XVII wieku, cieszyło się dużym wzięciem**" (PSB). Edycja uzupełniona „Wiadomością o życiu i pismach ks. Dembołęckiego Wojciecha" (K.J. Turowskiego) oraz wyborem dokumentów w opracowaniu Szczęsnego Morawskiego (tu m.in. „Wyimki z archiwum miasta Biecza"). Nieaktualne nalepki i pieczątki własnościowe, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry.

318. Dobrowsky Josef. Slovanka. Zur Kenntnis der alten und neuen slawischen Literatur, der Sprachkunde nach allen Mundarten, der Geschichte und Alterthümer. T. 2. Prag 1815. In der Herrschlen Buchhandlung, **frontispis (miedzioryt)**, s. [4], 252, tabl. nut 1, 19 cm, okł. brosz. 150,-

Drugi wolumin wydawnictwa niemieckojęzycznego poświęconego literaturze i filologii słowiańskiej, kulturze ludowej i badaniu dialektów. W tekście m.in. opracowania poświęcone **zespołowi gwar śląskich i językowi polskiemu używanemu na Śląsku**. Józef Dobrowski (1753-1829), czeski filolog, językoznawca, twórca naukowej slawistyki. Na frontispisie przedstawienie słowackiego górala. Egzemplarz nieobcięty. Zagniecenia krawędzi k., przebarwienia i zażółcenia, poza tym stan dobry.

319. Dziennik Praw Królestwa Polskiego. T. 28. Nr 92-94. B.m., b.r., b.w. [Warszawa 1841, Druk. Rządowa], s. 465, [7], tabl. rozkł. 10, 18 cm, opr. płsk z szyldzikami i z tłocz. 280,-

Dziennik urzędowy, ustanowiony przez cara Aleksandra I na mocy Konstytucji Królestwa Polskiego, wydawany w latach 1816-1871. Tekst dwujęzyczny, rosyjski i polski. Zawiera m.in.: Postanowienie oznaczające ceny po których papier stemplowy ma być stemplowany w Warszawie; Postanowienie oznaczające karę za kontrabandę towarów, taryffą celną wzbronionych; List przyznania, Tomaszowi

Pokrzywie, wyłączności na lat 10, na nowy sposób wyrabiania tkanin z drutu. Ubytki skóry na grzbiecie, ubytki, przedarcia i zaplamienia papieru okładzin. Ślady po owadach, nieaktualna pieczątka własnościowa, miejscami zażółcenia i zaplamienia papieru, poza tym stan dobry.

320. Dziennik Praw Królestwa Polskiego. T. 35. Nr. 110-112. B.m., b.r., b.w. [Warszawa 1844. Druk. Rządowa], s. 435, [4], k. tabl. rozkł. 13, 17,5 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. 240,-

Akty prawne wydane przez cara Mikołaja I i Radę Administracyjną Królestwa, m.in.: o ustanowieniu ordynacji Wincentego hrabiego Krasińskiego, który w 1844 r. **ufundował Bibliotekę Ordynacji Krasińskich w Warszawie;** o nagrodach i medalach za zasługi, prawie ubezpieczeniowym, ustawie o szkolnictwie oraz o przepisach dotyczących udzielania pożyczek w Banku Polskim. Tekst równoległy w języku polskim i rosyjskim. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Jedna z tablic z zabrudzeniami i niewielkim ubytkiem, poza tym stan dobry.

321. Dziesięciolecie Odrodzenia Polskiej Siły Zbrojnej 1918-1928. Pod redakcją prof. Henryka Mościckiego, prof. Włodzimierza Dzwonkowskiego, mjr. Tadeusza Bałabana, przy współpracy Wojskowego Biura Historycznego. Warszawa 1928. Nakładem Por[ucznika] Rez[erwy] Tadeusza Złotnickiego, s. [8], 128, [12], 131-563, XXII, portrety 2, tabl. ilustr. 13, w tekście liczne ilustr., plany, mapy, 34 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i zdob. 400,-

Bogato ilustrowana monografia przedstawiająca w częściach I-III dzieje oręża polskiego od czasów piastowskich do 1921 r. (m.in.: Boje polskie w dobie wielkich hetmanów; Epoka napoleońska; Powstanie listopadowe i powstanie styczniowe; Wojskowe formacje polskie w wojnie światowej; Wojna Polski Odrodzonej 1918-1921). Część IV charakteryzuje stan polskich sił zbrojnych w pierwszej dekadzie po odzyskaniu niepodległości (m.in.: Skład osobowy sił zbrojnych; Władze i jednostki sił zbrojnych; Piechota; Kawaleria; Artyleria; Aeronautyka; Inżynieria; Żandarmeria; Broń pancerna; Służba uzbrojenia; Marynarka wojenna; Szkoły wojskowe; Korpus Ochrony Pogranicza). Praca ozdobiona licznymi ilustracjami, zdjęciami, planami i mapami. Oprawa wydawnicza: płótno niebieskie, na licu tytulatura zwieńczona panopliami i otoczona stylizowaną bordiurą z przeplatanymi biało-czerwonymi wstęgami, wyklejki ozdobne z powtarzającym się modernistycznym Orłem. Niewielkie ubytki, spękania i przetarcia płótna oprawy, brak wewnętrznej karty przedniej wyklejki, pierwszych kilkadziesiąt kart ze śladem zalania marginesu, poza tym stan dobry.

322. Fredro Aleksander. Trzy po trzy. Pamiętniki z epoki napoleońskiej. Z przedmową Adama Grzymały-Siedleckiego. Wydał, wstępem i uzupełnieniami zaopatrzył Henryk Mościcki. Z 52 ilustracyami w tekście i 8 na osobnych kartach. Warszawa 1917. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. L, 228, [2], 25 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. na grzbiecie i licu. 240,-

Wydanie 1. Jeden z najlepszych i najciekawszych polskich pamiętników z epoki napoleońskiej, napisany przez Aleksandra Fredrę (1793-1876), komediopisarza i poetę, oficera 2 Pułku Ułanów, uczestnika kampanii 1812, 1813 i 1814 roku. Dzieło wydane na papierze kredowym, ozdobione licznymi ilustracjami, portretami w tekście i na osobnych tablicach (w ramach paginacji). **Efektowna oprawa wydawnicza** w czerwone płótno, sygnowana u dołu tylnej okładziny: **Introligatornia W. Dippel Warszawa**. Na licu ilustracja oraz złocona tytulatura ujęte w podwójne złocone ramki, na tylnej okładzinie odbity na ślepo motyw kwiatowy. Pęknięcia płótna na grzbiecie, przetarcia oprawy, poza tym stan dobry.

323. Fülöp-Miller René. Lenin i Gandhi. Autoryzowany przekład Kazimierza Rychłowskiego. Lwów 1929. Nakładem Księgarni Nowości. Czcionkami drukarni Bracia Ebner, s. 314, [2], tabl. ilustr. XXXII, 24 cm, opr. wyd. pł. 90,-

Książka autorstwa René Fülöp-Millera (właśc. Philip Müller, 1891-1963), amerykańskiego pisarza, socjologa i historyka kultury pochodzenia austriackiego. Praca powstała w wyniku pobytu autora w Związku Radzieckim (napisał również słynną książkę o Rasputinie „Święty demon. Rasputin i kobiety"). Autor dokonał zestawienia dwóch głównych postaci, które wpłynęły na losy ludzkości w XX wieku: Lenina

324. J. N. Rayski. Ród Korabiów. 1871.

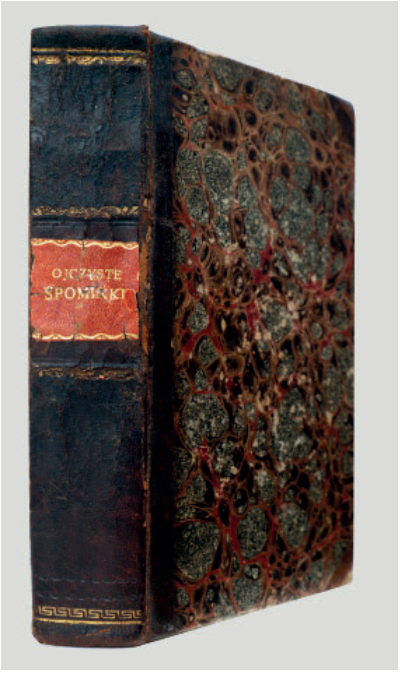

325. A. Grabowski. Ojczyste spominki. 1845.

i Gandhiego. „Obydwaj pragnęli uszczęśliwić ludzkość, ale każdy na swój sposób: Lenin widział osiągnięcie szczytnych celów rewolucji poprzez bezwzględne stosowanie brutalnej siły i gwałtu"; Gandhi zaś na drodze „nieograniczonego wyrzeczenia się wszelkiej siły i gwałtu". Stan dobry.

324. **Genty Achille.** Mitologje i religje. Lwów 1874. Nakładca i właściciel drukarni A. J. O. Rogosz, frontispis (litografia), s. 210, adl.;
Libelt Karol. O kometach i gwiazdach spadających [...] Lwów 1869. Nakład Wydawnictwa Mrówki. Czcionkami drukarni Dra H. Jasieńskiego, frontispis, s. 96, adl.;
[Rayski Jan Nepomucen]. Jaskółka N. (pseud.). Korabiowie. Obrazek rodzinny z czasów Napoleona I. Kołomyja 1871. Nakładem Mieczysława Dunin Wąsowicza, Czcionkami M. Biłousa, s. 80, adl., 15 cm, opr. z epoki, pł. 200,-

Klocek rozmaitych dzieł. **Poz. 1.** Przekład francuskiego popularnego opracowania przedstawiającego różne religie i wyznania od czasów najdawniejszych do współczesności. Następnie oprawiono s. 73-228 z niezidentyfikowanego dzieła prezentującego mitologie antyczne oraz podania skandynawskie. **Poz. 2.** Artykuł popularnonaukowy wedle odczytu wygłoszonego we Lwowie w 1869 r. przez Karola Libelta (1807-1875), filozofa, działacza politycznego i narodowego, publicystę. **Poz. 3. Rzadki druk –** gawęda szlachecka poświęcona przedstawicielom rodu Korabiów, osadzona w dobie wojen napoleońskich. W ostatniej pozycji liczne marginalia i notatki dawną ręką. Otarcia opr., ślady po owadach, poza tym stan dobry.

325. **Grabowski Ambroży.** Ojczyste spominki do dziejów dawnej Polski. Diaryusze, relacye, pamiętniki itp., służyć mogące do objaśnienia dziejów krajowych tudzież listy historyczne do panowania królów Jana Kazimierza i Michała Korybuta oraz listy Jana Sobieskiego z rękopisów zebrane przez [...] T. 1-2 (1 wol.). Kraków 1845.

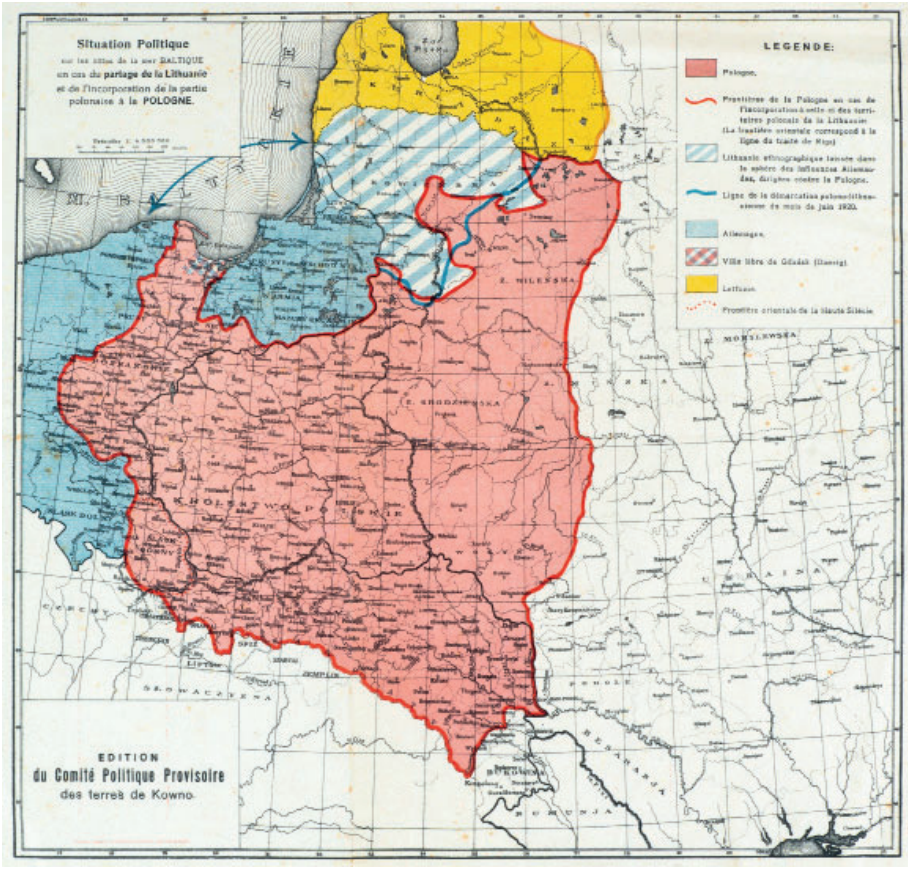

326. Mapa. Wyd. Tymczasowy Komitet Polityczny Ziemi Kowieńskiej. Po 1920.

Nakł. Józefa Cypcera, **frontispis (litografia)**, k. [4], s. 269, [3]; 367, [1], 22 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. 360,-

Źródła do historii Rzeczypospolitej XVI-XVII w. zebrane i wydane przez Ambrożego Grabowskiego (1782-1868), słynnego krakowskiego antykwariusza, historyka, księgarza i kolekcjonera, teścia Karola Estreichera. W zbiorze znalazły się materiały do dziejów wojen szwedzkich, moskiewskich i tatarskich. Na frontispisie tomu I litografowany medalion z wizerunkiem Zygmunta Starego. W tomie II brak frontispisu z wizerunkiem Piotra Doroszenki. Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie szyldzik ze złoconą tytulaturą, na licach pap. marm. Otarcia, drobne ubytki i pęknięcia grzbietu, nieaktualna pieczątka własnościowa, na wyklejce nieaktualne znaki biblioteczne, na kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.

326. [Granice RP po I wojnie światowej]. Situation politique sur les côtes de la mer Baltique en cas du partage de la Lithuanie et de l'incorporation de la partie polonaise à la Pologne. Kowno, b.r. [po 1920]. Edition du Comité Politique Provisoire des terres de Kowno. Zakład Kartograficzny W. Główczewski w Warszawie. Druk barwny, karta o wym. 33 x 34,5 cm. 100,-

Skala 1:4.000.000. Mapa z okresu kształtowania się polskich granic po I wojnie światowej. Wydana przez **Tymczasowy Komitet Polityczny Ziemi Kowieńskiej**, stanowiła część wydawnictwa „Le

problème Lithuanien. Deux cartes politiques avec texte et tableau statistique", autorstwa Mariana Świechowskiego (1882-1934) i St. Niekrasza. Marian Świechowski, poseł na Sejm Wileński i Sejm Ustawodawczy II RP, działacz narodowy, redaktor, zaangażowany w działalność na rzecz przyłączenia do Polski Litwy etnograficznej. Tekst mapy w języku polskim, objaśnienia po francusku (na mapie zaznaczono granice Polski w przypadku inkorporacji terytoriów polskich na Litwie, linię demarkacyjną polsko-litewską z czerwca 1920 r. oraz granice Górnego Śląska). Ślady składania, drobne zabrudzenia, stan dobry.

327. Gryff-Keller Adam. Komunizm. Tom I. Warszawa 1926. Drukarnia P.K.O., s. 287, [1], 24 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Więcej tomów nie wydano! Historia ideologii komunistycznej od czasów starożytnych. Zawiera m.in.: Komunizm platoński; Komunizm średniowiecza i czasów Reformacji; Komunizm XIX wieku; Komunizm współczesny (Marks, Engels, Definicja socjalizmu); Bolszewizm (tu m.in. **Bolszewizm a Polska**); Statut Kominternu; Komunistyczna Międzynarodówka Młodzieży; Nowa Zjednoczona Międzynarodówka. Na karcie przedtytułowej podpis własnościowy, poza tym stan dobry.

328. Gubrynowicz Bronisław. Antoni Małecki (1821-1913). Lwów 1920. Nakładem Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. VII, 335, [1], portret, 25 cm, opr. współcz., pł. 120,-

Biografia Antoniego Małeckiego, historyka literatury, językoznawcy, mediewisty, heraldyka, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Lwowskiego. Dzieło Bronisława Gubrynowicza (1870-1933), historyka literatury, kustosza Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Na licach naklejone fragmenty oryg. okł. brosz. Nieaktualny ekslibris i pieczątki. Stan bardzo dobry.

– Z supereksliprisem Potockich –

329. Hoene-Wroński Józef Maria. Épitre à son altesse le prince Czartoryski, sur les destinées de la Pologne, et généralement sur les destinées des nations slaves; comme suite de la réforme du savoir humain. Paris (Paryż) 1848. De l'Imprimerie de Firmin Didot Frères, s. 32, [2], XII, 30,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie i tłocz. na licu supereksliprisem hr. Potockich. 600,-

Z księgozbioru hr. Potockich (tłoczony na ślepo w zwierciadle lica supereksliprisem z herbem Pilawa i dewizą rodową „Scutum opponebat scutis") **i biblioteki ks. Sanguszków w Gumniskach** (ekslibris z herbem Pogoń i napisem: „Ex-Libris Gumniska"). Praca filozoficzna ujęta w formę listu skierowanego do księcia Adama Czartoryskiego, przedstawiająca drogi do uzyskania niepodległości (nie tylko przez Polaków, ale wszystkie narody słowiańskie) przez akceptację i wykorzystanie założeń racjonalistycznej filozofii mesjanistycznej. Była swoistą reakcją na ówczesne nasilenie dążeń wolnościowych i radykalizację nastrojów społecznych w Europie (Wiosna Ludów). Autor, Józef Maria Hoene-Wroński (1776-1853), filozof i matematyk propagował ideę mesjanizmu opartego na skrajnie racjonalistycznych założeniach, odrzucającego wszelkie aspekty religijno-mistyczne (właściwe dla myśli np. Towiańskiego i Mickiewicza). Księga oprawiona w epoce w efektowny półskórek z bogatymi złoceniami na grzbiecie, na licu supereksliprisem Potockich. Wydanie na grubym papierze z szerokimi marginesami. Drobne zabrudzenia marginesów, poza tym stan dobry. **Rzadka książka z interesującymi proweniencjami.**

– Koncepcje mesjanistyczne Hoene-Wrońskiego –

330. Hoene-Wroński Józef Maria. Adresse aux nations civilisées sur leur sinistre désordrée révolutionnaire; comme suite de la Réforme du savoir humain. Paris (Paryż) 1848. De l'Imprimerie de Firmin Didot Frères, s. VII, [1], 48, 31 cm, opr. wyd. brosz.

Tenże. Les cent pages décisives, pour S.M. l'Empereur de Russie, Roi de Pologne. Metz 1850. Au Dépôt Général des Ouvrages Messianiques, s. [4], 116, [2], 31 cm, opr. wyd. brosz.

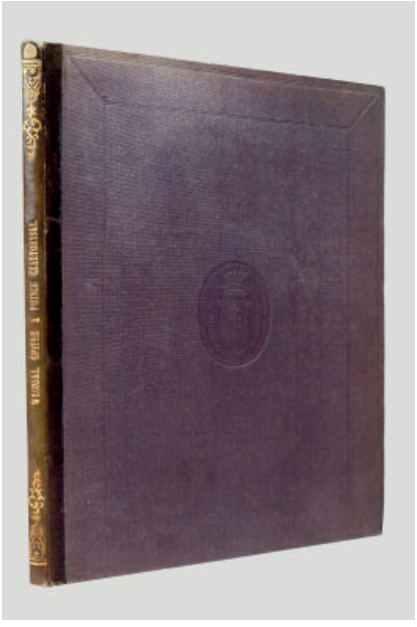

329. Z księgozbiorów hr. Potockich i ks. Sanguszków.

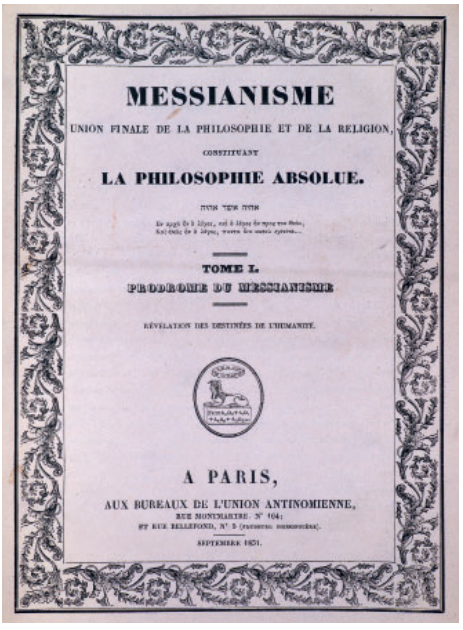

330. Koncepcje mesjanistyczne J. Hoene-Wrońskiego.

Tenże. Épître à S.M. l'Empereur de Russie, pour compléter Les cent pages décisives; et pour accomplir La réforme de la mécanique céleste. Metz 1851. Au Dépôt Général des Ouvrages Messianiques, s. 68, [2], 8, 3, [1], 4, 31 cm, opr. wyd. brosz.

Tenże. Messianisme union finale de la philosophie et de la religion, constituant la philosophie absolue. T. 1. Prodrome du Messianisme. Paris (Paryż) 1831. Imprimeur et Fonderie de G. Doyen, s. 96, 27,5 cm, opr. wyd. brosz.

Tenże. Messianisme philosophie absolue. Apodictique messianique fondant péremptoirement la vérité sue la terre, ou développement génétique de toutes réalités par la loi de création. Paris (Paryż) 1876. Au Dépôt des Ouvrages de l'Auteur, s. 383, [5], 32 cm, opr. wyd. brosz.

Tenże. Nomothétique messianique ou lois suprèmes du monde [...] Paris (Paryż) 1881. Au Dépôt des Ouvrages de l'Auteur, s. 140, 32 cm, opr. wyd. brosz.

Tenże. Prospectus de la Philosophie absolue et son développement [...] Paris (Paryż) 1878. Au Dépôt des Ouvrages de l'Auteur, s. 240, 32 cm, opr. wyd. brosz. 1500,-

Zespół pism Józefa Marii Hoene-Wrońskiego (1776-1853), wybitnego filozofa, matematyka, prawnika i ekonomisty, przedstawiciela polskiej filozofii mesjanistycznej i twórcy pojęcia mesjanizmu. Wszystkie oferowane prace prezentują założenia koncepcji mesjanistycznych, mają jednak różne formy – od traktatów i rozpraw po odezwy do władców (m.in. **skierowanej do cara po wybuchu wojny polsko-rosyjskiej** w wyniku powstania listopadowego). Mesjanizm zdobył ogromną popularność wśród polskich elit, zwłaszcza tych przebywających na emigracji. Wroński zakładał, że podstawą tego systemu ma być racjonalizm. Natomiast inni propagatorzy idei mesjanistycznych szukali ich źródeł w mistyce. To odmienne pojmowanie źródeł mesjanizmu doprowadziło między innymi **do ostrego konfliktu między Adamem Mickiewiczem (zwolennikiem koncepcji Towiańskiego) a Wrońskim – wieszcz uznał wszystkie racjonalistyczne koncepcje za fałszywe,** a filozof oskarżył poetę o zawłaszczenie pojęcia. Stan dobry.

PAMIĄTKA
POLSKIEJ PIELGRZYMKI
do Rzymu w Maju 1877 r.
z powodu
50-letniego jubileuszu Ojca Św. Piusa IX.
Napisał
X. O. Hołyński.
LWÓW
NAKŁADEM AUTORA.
Z Drukarni Ludowej, plac Bernardyński l. 7
1877.

332. Polska pielgrzymka do Rzymu. 1877.

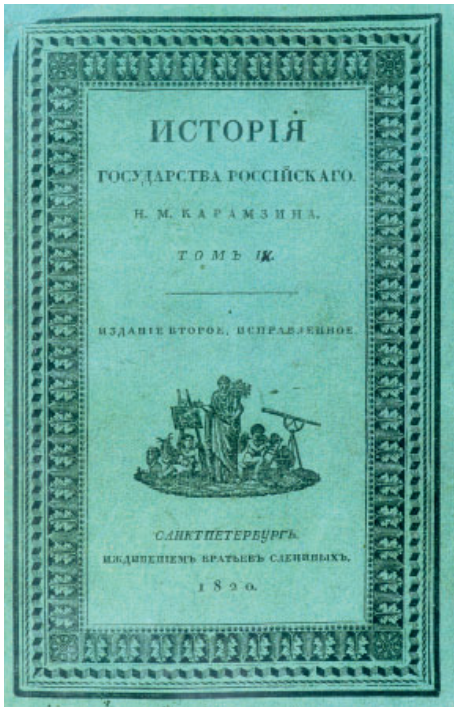
ИСТОРІЯ
ГОСУДАРСТВА РОССІЙСКАГО.
Н. М. КАРАМЗИНА.
ТОМЪ IX.
ИЗДАНІЕ ВТОРОЕ, ИСПРАВЛЕННОЕ.
САНКТПЕТЕРБУРГЪ.
ИЖДИВЕНІЕМЪ БРАТЬЕВЪ СЛЕНИНЫХЪ.
1820.

334. N. M. Karamzin. Dzieje Rosji. 1821.

331. Hofmokl-Ostrowski Zygmunt. Tabela zbrodni i występków z oznaczeniem nazwy, treści i rodzaju przestępstwa, artykułu k.k., wymiaru kary, właściwości sądu, trybu ścigania. Warszawa b.r. [1933]. Wydaw. „Forum" Czasopismo polemiczne, k. [4], 35 x 25 cm, karton. 120,-

Zestawienie tabelaryczne przestępstw wg nazw i opisów, z odniesieniami do artykułów Kodeksu Karnego wg kodyfikacji Makarewicza z 1932 r., sankcji karnych, trybu ścigania i właściwości sądów. Autor, Zygmunt Hofmokl-Ostrowski (1873-1963), był znanym adwokatem okresu międzywojennego i autorem popularnej edycji Kodeksu Karnego z Orzecznictwem Sądu Najwyższego. Data wydania wg pieczęci nadesłania druku do urzędu. Ślad po złożeniu i niewielkie zagięcia, poza tym stan dobry.

332. Hołyński Otton. Pamiątka polskiej pielgrzymki do Rzymu w maju 1877 r. z powodu 50-letniego jubileuszu Ojca Św. Piusa IX. Lwów 1877. Nakładem autora, s. 253, [2], 16,5 cm, opr. późniejsza, pł. z szyldzikiem. 100,-

Sprawozdanie z pielgrzymki Polaków z trzech zaborów do Rzymu z okazji jubileuszu 50-lecia otrzymania sakry biskupiej przez późniejszego papieża Piusa IX. Szczegółowo spisane przez księdza Ottona Hołyńskiego (1839-1882), pisarza religijnego i wydawcę, sekretarza komitetu organizacyjnego. Pielgrzymka, w której wzięło udział około 600 Polaków, **była bardzo ważnym wydarzeniem jednoczącym rodaków z wszystkich zaborów** – z Galicji, z Krakowa i Lwowa, z Wielkopolski, Górnego Śląska, najmniej (z powodów politycznych) z zaboru rosyjskiego (w tym unici z Podlasia i sybiracy). Byli wśród nich włościanie, mieszczanie, a także przedstawiciele arystokracji (m.in.: Ferdynand Radziwiłł, książę Adam Czartoryski, książę Stanisław Jabłonowski, Stanisław Potocki). Na końcu spis imienny wszystkich pielgrzymów. Podczas audiencji, która miała miejsce 6 czerwca 1877 r., papież wygłosił słynne słowa: **„błogosławię całemu Królestwu Polskiemu",** co odczytano jako znak sprzeciwu wobec zaborów oraz moralne poparcie dla Polaków. Pius IX wielokrotnie protestował przeciw represjom państw zaborczych, w 1853 r. beatyfikował Andrzeja Bobolę. Liczne nalepki i pieczątki biblioteczne.

Otarcia i zabrudzenia oprawy, zabrudzenia (zwłaszcza karty tyt.), papier jednolicie pożółkły, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

333. [Kalendarz]. Informacyjny kalendarz wojskowy na rok 1934 (rocznik ósmy). Opracowany przez grono oficerów dyplomowanych pod redakcją Jana Jastrzębskiego. Warszawa 1933. Nakładem własnym, s. [54], XXIV, 582, 110, portrety 2, 15 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 80,-

Poza kalendarium zawiera także ważniejsze daty historyczne oraz opis struktury i ustroju państwa. Ponadto obszerny dział wojskowy z informacjami **o organizacji polskich sił zbrojnych**, o instytucjach naukowych, o kodeksie karnym i kodeksie honorowym, o oficerskich sądach honorowych, **orderach i odznaczeniach, umundurowaniu** i uposażeniu wojska. Liczne ogłoszenia, adresy i reklamy firm. Pieczątka: „Wytw. Akc. Lot.-Sam. Inż. T. Mikołajewski". Przetarcia oprawy, pęknięty grzbiet, liczne podkreślenia i przekreślenia kredką i piórem, poza tym stan dobry.

334. Karamzin Nikołaj Michaiłowicz. Istorija Gosudarstwa Rossijskago. T. IX. Izdanije wtoroje, isprawliennoje. Sankt Pietierburg (Petersburg) 1821 (data okładkowa 1820). Iżdiwienijem Bratjew Slioninych, W Tipografii N. Grecza, s. 472, 296, [4], 25 cm, opr. wyd. brosz. 400,-

Tom dziewiąty (z dwunastu) głównego dzieła historycznego Mikołaja Karamzina (1766-1826), wybitnego rosyjskiego historyka, obejmujący lata 1560-1584. Pierwszych osiem tomów ukazało się w 1816 r. (pozostałe tomy ukazały się w latach 1821-1826). Dzieło zostało przyjęte bardzo entuzjastycznie, w ciągu niespełna miesiąca cały nakład został sprzedany. „Historya…" opisuje całościowe dzieje Rosji od powstania państwa do 1611 roku. „W swoim czasie zyskała ona wielki rozgłos w literaturze europejskiej i przetłumaczona była na wszystkie prawie języki. W oczach społeczeństwa rosyjskiego Karamzin Historią swoją, według wyrażeń Puszkina, odkrył Rosję starożytną, jak Kolumb Amerykę" (Wielka Powszechna Encyklopedia Ilustrowana, t. XXXIII, Warszawa 1903, s. 786-787). Szczególnie wysoko oceniono źródłowe noty, umieszczone na końcu każdego tomu, zawierające obszerne wyciągi z najrzadszych źródeł do historii Rosji. Egz. nieprzycięty, z szerokimi marginesami. Duże ubytki grzbietu, miejscami zaplamienia marginesów, nieaktualne pieczątki własn., poza tym stan dobry.

335. Karnowicz Jewgienij Pietrowicz. Wielki Książę Konstanty. Zarys biograficzny. Warszawa 1900. Nakład księgarni Konstantego Treptego, s. 203, tabl. ilustr. 6, 20 cm, opr. z epoki, płsk. 90,-

Przełożona z rosyjskiego syntetyczna biografia wielkiego księcia Konstantego, napisana przez Jewgienija Karnowicza (1823-1885). „Rzecz pisana z dużym talentem literackim, aczkolwiek z pewnym odcieniem niechęci do nas" – jak stwierdza w przedmowie tłumacz. Opr.: ciemnobrązowy płsk, na licach zielone pł. Drobne zabrudzenia i otarcia opr., niewielkie pęknięcia skóry grzbietu. Stan dobry.

336. [Katyń]. Amtliches Material zum Massenmord von Katyn. Berlin 1943. Zentralverlag der NSDAP. Franz Eher Nachf. GmbH., s. 331, liczne ilustr., 25,5 cm, opr. pł. 460,-

Raport i materiały z prac Międzynarodowej Komisji Lekarskiej, powołanej przez władze III Rzeszy do zbadania miejsc pochówku i przeprowadzenia ekshumacji pomordowanych w Katyniu. Praca zawiera także wnioski oficjalnej delegacji Polskiego Czerwonego Krzyża (zorganizowanej w porozumieniu z Armią Krajową i Rządem RP na uchodźstwie). Raport, choć miał służyć jako element niemieckiej propagandy antyradzieckiej, stał się niezwykle cennym źródłem służącym wyjaśnieniu okoliczności masowych mordów, a wielu rodzinom przyniósł wiadomość o losie ich zaginionych bliskich (**opublikowano listę ponad 4000 ofiar**). Pieczątki i noty własnościowe, ekslibris. Zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

337. Kitowicz Jędrzej. Opis obyczajów i zwyczajów za panowania Augusta III. Wydanie drugie. T. 1-4 (1 wol.). Petersburg-Mohylew 1855. Nakł. Bolesława Maurycego Wolffa, s. [4], XL, 162; [4], 151; [4], 199, [1]; [4], 124, 16,5 cm, opr. płsk. 460,-

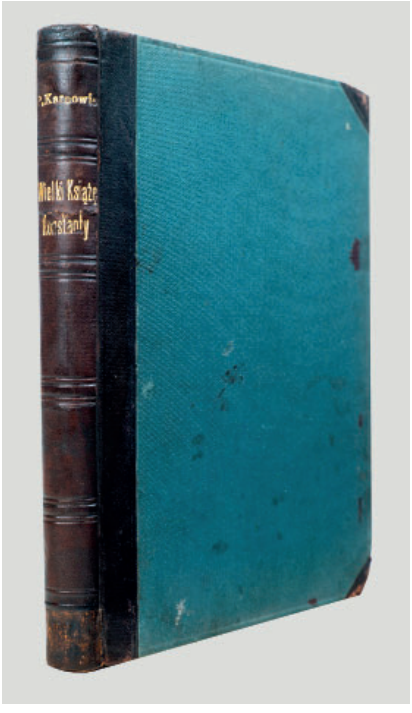

335. Wielki Książę Konstanty. 1900.

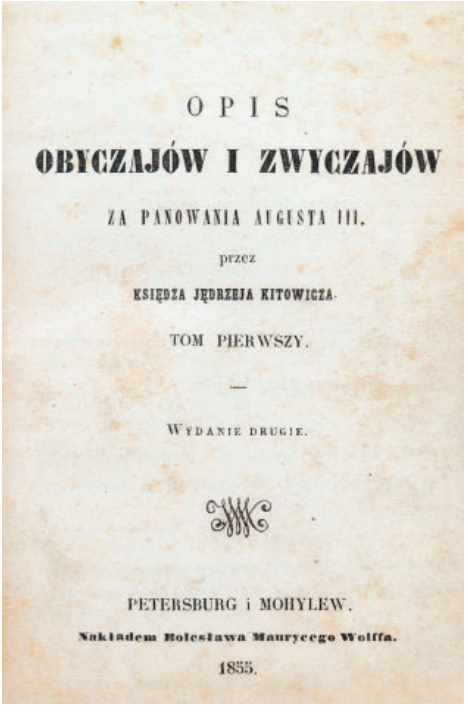
OPIS

OBYCZAJÓW I ZWYCZAJÓW

ZA PANOWANIA AUGUSTA III.

przez

KSIĘDZA JĘDRZEJA KITOWICZA.

TOM PIERWSZY.

—

WYDANIE DRUGIE.

PETERSBURG i MOHYLEW.

Nakładem Bolesława Maurycego Wolffa.

1855.

337. J. Kitowicz. Opis obyczajów. 1855.

Wydanie 2, wzbogacone o ustępy pominięte w pierwszym wydaniu Edwarda Raczyńskiego**.** Wyjątkowo poczytne dzieło, szeroko opisujące epokę saską, autorstwa Jędrzeja Kitowicza (1728-1804), pisarza historycznego, pamiętnikarza, konfederata barskiego. „Dzięki wybitnemu talentowi pisarskiemu, wysoko rozwiniętemu poczuciu humoru i darowi bystrej obserwacji autora, dzieła Kitowicza weszły na stałe do kanonu literatury oświeceniowej" (PSB). Za życia autora jego dzieła nie były publikowane. Obejmuje m.in.: O palestrze i sądach; O stanie żołnierskim; Służba regimentów koronnych; O orderach; O sejmach. Duża część dzieła poświęcona stanowi dworskiemu (**O stołach i bankietach, trunkach i pijaństwie, strojach, pojazdach i koniach**; zapustach i kuligach, zabawach młodzieży.). **Egzemplarz z biblioteki Eugeniusza Romera** h. Laski (1871-1943), ziemianina, działacza społecznego i polonijnego na Litwie (nalepka) i jego córki Eugenii (1914-2005), ekslibris. Pieczątki Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie. Zabrudzenia i podniszczenia oprawy, miejscami intensywne zażółcenia papieru, nieaktualne podpisy własnościowe.

338. Kolankowski Ludwik. Polska Jagiellonów. Dzieje polityczne. Lwów 1936. Skład główny w Księgarni Gubrynowicz i Syn, s. [6], 374, ilustr. w tekście (w tym całostronicowe), 24,5 cm, opr. współcz., płsk ze złoc. 180,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Ryszarda Tupina (miedziorytowy ekslibris Wojciecha Łuczaka). Oparta na szerokim materiale źródłowym synteza dziejów politycznych Polski lat 1386-1572 autorstwa Ludwika Kolankowskiego (1882-1956), historyka, działacza politycznego, profesora Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, po wojnie Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, wybitnego badacza dziejów Polski i Litwy XV-XVI w. Stan bardzo dobry.

339. [Komuna Paryska]. Wołowski Bronisław. Dombrowski et Versailles [...] Genève – Londres – Lemberg (Genewa – Londyn – Lwów) 1871. Imprimerie Carey Frères, s. 148, tabl. facs. 8 (rozkł.), 19 cm, opr. późniejsza, płsk., zach. okł brosz. 300,-

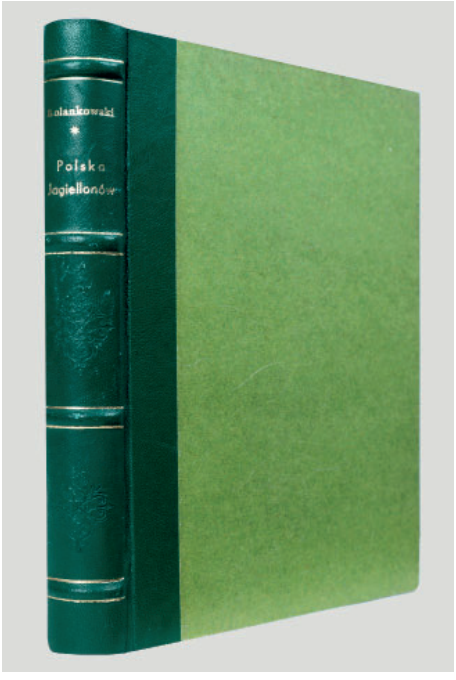

338. L. Kolankowski. Polska Jagiellonów. 1936.

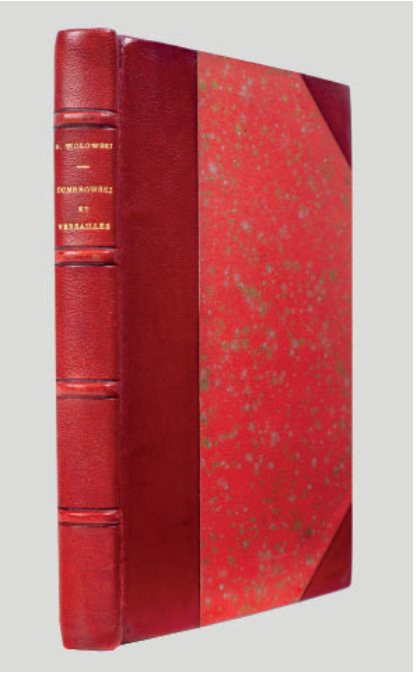

339. B. Wołowski. Komuna Paryska. 1871.

Praca przedstawiająca wydarzenia Komuny Paryskiej (marzec-maj 1871 r.) i pertraktacje prowadzone między komunardami a władzami państwowymi. Bronisław Wołowski był nie tylko świadkiem zrywu rewolucyjnego, ale i pośrednikiem między siłami rządowymi (rząd wersalski) a gen. Jarosławem Dąbrowskim, dowódcą sił rewolucjonistów w obronie Paryża, zmarłym w wyniku ran odniesionych w ostatnich dniach walk. Dołączono facsimile korespondencji Dąbrowskiego i dokumentów rządowych. Opr.: czerwony płsk z tłocz. i złoc. tytulaturą na grzbiecie, na licach i wyklejkach pap. zdobiony. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

340. [Konfederacja barska]. Trzy oświadczenia Konfederacyi Barskiej. Wydanie nowe. Kraków 1850. Nakładem Księgarni i Czcionkarni pod Sową, s. [2], 192, 20 cm, opr. pap. 80,-

Tekst trzech dokumentów do historii konfederacji barskiej 1768-1772. Pisane: 1. W Białej 15 listopada 1769 roku. 2. W obozie pod Konieczną 4 kwietnia 1770 roku. 3. W obozie pod Konieczną 9 sierpnia 1770 roku. Ubytki pap. oprawy, liczne rdzawe plamki i zabrudzenia marginesów, liczne karty luzem.

341. Konopczyński Władysław. Dzieje Polski Nowożytnej. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa [i in.] 1936. Skład główny u Gebethnera i Wolffa, s. XII, 437, [2]; VIII, 459, [1], 23,5 cm, opr. jednolita współcz., pł. ze złoc. na grzbiecie, zach. okł. brosz. 360,-

Wydanie 1. Monumentalna synteza dziejów Polski XVI-XVIII wieku napisana przez Władysława Konopczyńskiego (1880-1952), historyka, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, posła na sejm, założyciela i redaktora „Polskiego słownika biograficznego". Tom pierwszy obejmuje wydarzenia od elekcji Zygmunta I Starego do śmierci Władysława IV Wazy, tom drugi od elekcji Jana Kazimierza Wazy do ostatecznego rozbioru Polski. Książka uznawana jest do dziś za jedno z najlepszych opracowań nowożytnej historii Polski. Na karcie przedtytułowej tomu pierwszego pieczątka własnościowa, poza tym stan bardzo dobry.

342. H. Korwin-Milewski. Wspomnienia.

345. Polska w czasie trzech rozbiorów. 1865.

342. Korwin-Milewski Hipolit. Siedemdziesiąt lat wspomnień (1855-1925). Poznań 1930. Jan Jachowski. Księgarnia Uniwersytecka, s. VIII, 600, [2], portret 1, 23,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. 280,-

Wydanie 1. Wspomnienia Hipolita Korwin-Milewskiego (1848-1932), członka rosyjskiej Rady Państwa, publicysty związanego z Wilnem, wydawcy i redaktora „Kuriera Litewskiego". Pamiętniki obejmują wydarzenia z życia prywatnego autora lat 1848-1898 (tu m.in. powstanie styczniowe), z życia społecznego i politycznego lat 1898-1914 oraz okresu pierwszej wojny światowej i walk o granice Polski 1914-1921. „Stanowią one bardzo cenne źródło do historii polityki rosyjskiej w latach 1898-1914 i polskiej w okresie pierwszej wojny światowej" (PSB). Na karcie tytułowej charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.
Lit.: J. Skrzypek, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 1177.

343. Kot Stanisław. Rzeczpospolita Polska w literaturze politycznej Zachodu. Kraków 1919. Nakładem Krakowskiej Spółki Wydawniczej, s. 253, [2], 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 100,-

Studium historyczne poświęcone obrazowi I Rzeczpospolitej i opiniom o sytuacji politycznej w piśmiennictwie zachodnioeuropejskim od XVI do XVIII w. Stanisław Kot (1885-1975), historyk, działacz ruchu ludowego, polityk. Egzemplarz nieobcięty. Wpisy własnościowe. Zagniecenia opr. i krawędzi k., stan dobry.

344. Kraszewski Józef Ignacy. Para czerwona. Obrazek współczesny narysowany z natury przez B. Bolesławitę [pseud.]. Lipsk 1865. W komissie A. Wienbracka, s. [4], 305, [1], 17,5 cm, opr. z epoki ppł. z tyt. na grzbiecie. 180,-

Powieść o charakterze dokumentalnym, osadzona w czasie powstania styczniowego. **Wydawca ozdobił kartę tytułową czarnym krzyżykiem z koroną cierniową,** nawiązującym do noszonej wówczas czarnej biżuterii. Akcja powieści obejmuje lata 1860-1863, tytułowa para to przedstawiciele „czerwonych" – patriotycznego stronnictwa głoszącego, poza obaleniem zaborcy, program radykalnych przemian społecznych. W opozycji do nich, stronnictwo „białych" było przeciwne powstaniu zbrojnemu, próbowało porozumieć się z rosyjskim zaborcą i zwrócić się drogą dyplomatyczną o pomoc do

mocarstw zachodnich. Kraszewski na kartach powieści przedstawił działalność obu stronnictw. Liczne rdzawe plamki i silne zbrązowienia, poza tym stan dobry.

345. Kraszewski Józef Ignacy. Polska w czasie trzech rozbiorów 1772-1799. Studya do historyi ducha i obyczaju. Przedmowa prof. Szymona Askenazego. T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa 1902-1903. Nakład Gebethnera i Wolffa, k. [2], s. XVI, 424, [2], ilustr. w tekście 106, mapa 1; k. [2], s. 414, [2], ilustr. w tekście 97; k. [2], s. 563, [1], ilustr. w tekście 89, 23,5 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 600,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w latach 1873-1875). Najważniejsze dzieło historyczne Józefa Ignacego Kraszewskiego (1812-1887). Oparta na szerokim materiale źródłowym barwna panorama schyłkowych lat Rzeczypospolitej. Zawiera m.in.: dzieje Sejmu Wielkiego do uchwalenia Konstytucji 3 Maja, wojny z Rosją w obronie Konstytucji, Insurekcji Kościuszkowskiej aż do upadku Rzeczypospolitej. Dzieło ozdobione prawie 300 ilustracjami zebranymi przez Aleksandra Kraushara. Dawne pieczątki Księgarni i Składu Nut F. Raczkowskiego w Lublinie. Zażółcenia papieru (w t. I intensywniejsze), nieaktualne pieczątki i wpisy własnościowe. Stan ogólny dobry.

346. Lehmann Otto. Żołnierz niemiecki. Interesujące wiadomości o niemieckiej sile zbrojnej. Z licznymi zdjęciami. Przełożyła z niemieckiego Maria Rohmann. Berlin 1940. Verlag „Die Wehrmacht", Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau GmbH, s. 51, [4], ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

Broszura obrazująca potęgę armii niemieckiej, napisana tuż po wkroczeniu do Czech i Moraw wojsk niemieckich „pragnących na nowym obszarze życiowym roztaczać swą opiekę w przyjaźni i koleżeństwie…". Drobne zabrudzenia okładek, poza tym stan dobry.

– Pierwsze polskie litografie –

347. Lelewel Joachim. Dzieje starożytne. Od początku czasów historycznych do drugiey połowy wieku szóstego, ery chrześciańskiey. Wilno – Warszawa 1818. Nakładem Józefa Zawadzkiego. W księgarni Zawadzkiego i Węckiego, s. 474, **tabl. ryc. 4 (litografie)**, **tabl. map 16** (**miedzioryty rozkł**.), 22 cm, opr. płsk. 600,-

Wydanie 1. Druk na papierze niebieskim. **Pierwsza polska książka ilustrowana litografiami.** Ilustracje z widokami zabytków starożytności wykonał brat autora, **Jan Lelewel** (1796-1847), inżynier i malarz, a litografował w swoim warszawskim zakładzie **Jan Siestrzyński** (1788-1824), pionier litografii polskiej, autor pierwszej w Polsce pracy teoretycznej na temat tej techniki graficznej, zatytułowanej „O litografii". Mapy atlasu opracowane w technice miedziorytu, ze szczegółowym zaznaczeniem miejscowości. Brak stron 475-505 zawierających „Dodatki i poprawki". Ubytki oprawy (częściowo uzupełnione), ślady po owadach, wewnątrz charakterystyczne zaplamienia, mapy ze śladem zalania, ślady kredki na wyklejkach.

348. Lelewel Joachim. Rogalski Leon. Dzieje Polski, które stryj synowcom swoim opowiedział przez J. L. powiększone dodatkami oraz rysem historii literatury polskiej. Wydanie trzecie. Warszawa 1859. Druk S. Orgelbranda, s. 510, IV, [2], map 11, tabl. 1, 16,5 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 360,-

Z biblioteki dworskiej Jerzego Kochanowskiego w Łopienniku na Lubelszczyźnie (pieczątki). Przystępnie i zwięźle napisana historia Polski od czasów bajecznych do trzeciego rozbioru kraju (dla przykładu cały drugi rozbiór Polski opisany jest tak: „Po ogłoszonych manifestach przez oba dwory sąsiednie, wkroczyły wojska pruskie. Prusy zajęły część kraju, resztę Wielkiejpolski i niektóre pobliskie ziemie. Rossjanie przez środek Litwy i Wołynia granicę zaboru wytknęli. Z reszty kraju, który Polską miał pozostać, do Grodna zwołany był sejm, który oddzielną od targowickiej, zawiązał konfederacją, owszem targowicką rozwiązał i jej sancita kassował. Wiele ustaw uchwalił. Rozbiór zatwierdził a na koniec i ustawy sejmu czteroletniego skassował"). Dzieło uzupełnione krótką historią literatury polskiej autorstwa Leona Rogalskiego (1806-1878), historyka, publicysty, jednego z redaktorów „Encyklopedii

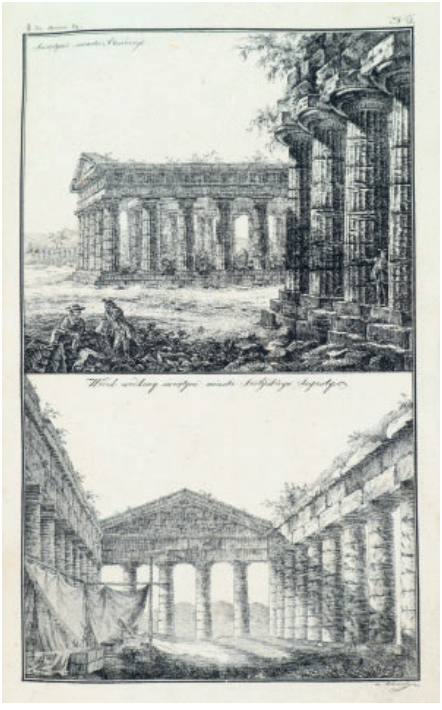

347. Pierwsze polskie litografie. 1818.

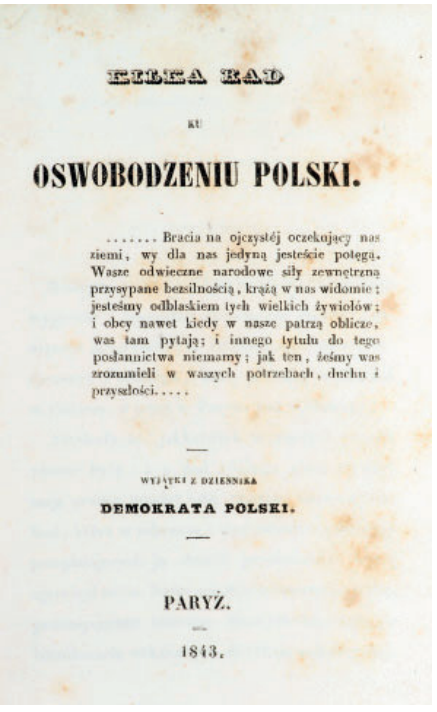

KILKA RAD

KU

OSWOBODZENIU POLSKI.

..... Bracia na ojczystéj oczekujący nas ziemi, wy dla nas jedyną jesteście potęgą. Wasze odwieczne narodowe siły zewnętrzną przysypane bezsilnością, krążą w nas widomie; jesteśmy odblaskiem tych wielkich żywiołów; i obcy nawet kiedy w nasze patrzą oblicze, was tam pytają; i innego tytułu do tego posłannictwa niemamy; jak ten, żeśmy was zrozumieli w waszych potrzebach, duchu i przyszłości. ....

WYJĄTKI Z DZIENNIKA

DEMOKRATA POLSKI.

PARYŻ.

1843.

350. T. Malinowski. Ku oswobodzeniu Polski.

powszechnej" S. Orgelbranda. Przetarcia, ubytki i zabrudzenia oprawy. Charakterystyczne zażółcenia papieru, liczne ślady ołówka. Brak stron 209-212, brak 1 mapy i tablicy, poza tym stan dobry.

349. Lipiński Wacław. Walka zbrojna o niepodległość Polski 1905-1918. Wydanie drugie, rozszerzone. Warszawa 1935. Instytut Badania Najnowszej Historii Polski, s. XX, [2], 486, [1], liczne ilustr., mapy i szkice w tekście, 24 cm, opr. brosz. 180,-

Na przedniej wyklejce odręczna dedykacja autora. Charakterystyka udziału poszczególnych formacji wojskowych w walce o niepodległość. Omówiono m.in.: Polską Organizację Wojskową, Polskie Siły Zbrojne, Polski Korpus Posiłkowy; Wojsko polskie na wschodzie (Legion Puławski, Polska Brygada Strzelecka, Pierwszy Korpus na Białorusi, Drugi Korpus i bój pod Kaniowem, Trzeci Korpus na Ukrainie, Dywizja Syberyjska); Wojsko polskie na zachodzie (Oddział Bajończyków, Armia Polska we Francji). Praca autorstwa Wacława Lipińskiego (1896-1949), historyka, publicysty, dyrektora Instytutu Józefa Piłsudskiego, po wojnie skazanego przez komunistów na karę śmierci. Naddarcia i zaplamienia okładki, poza tym stan dobry.

350. Malinowski Tomasz. Kilka rad ku oswobodzeniu Polski. Wyjątki z dziennika „Demokrata Polski". Paryż 1843. W Drukarni Bourgogne et Martinet, s. 117, 14 cm, ochronna okł. kartonowa z epoki. 180,-

Wydana anonimowo, głośna rozprawa publicystyczna Tomasza Malinowskiego (1802-1879), działacza niepodległościowego, uczestnika powstania listopadowego, na emigracji członka Towarzystwa Demokratycznego Polskiego. Egzemplarz nierozcięty i nieobcięty. Naddarcia i zaplamienia okładki, drobne przebicie czterech ostatnich kart, poza tym stan dobry.

351. [Millon Charles]. Historya wylądowań przedsięwziętych do Anglii, Szkocyi i Irlandyi od Juliusza Cezara aż do naszych czasów z Francuzkiego przełożona

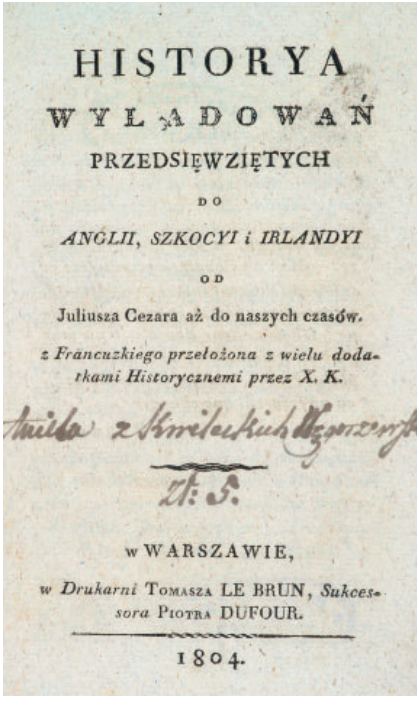
HISTORYA
WYŁADOWAŃ
PRZEDSIĘWZIĘTYCH
DO
ANGLII, SZKOCYI i IRLANDYI
OD
Juliusza Cezara aż do naszych czasów.
z Francuzkiego przełożona z wielu dodatkami Historycznemi przez X. K.
w WARSZAWIE,
w Drukarni Tomasza LE BRUN, Sukcessora Piotra DUFOUR.
1804.

351. Z biblioteki Turnów w Objezierzu.

353. Monitor Warszawski. 1824-1826.

w wielu dodatkami Historycznemi przez X. K. [Franciszka Ksawerego Kosseckiego]. Warszawa 1804. W Drukarni Tomasza Le Brun, s. XXXV, 107, 17 cm, opr. późniejsza, ppł. 240,-

Z biblioteki pałacowej Turnów w Objezierzu (pieczątki). Wpis Anieli z Kmileckich Węgorzewskiej, fundatorki pałacu i biblioteki. Krótki rys poświęcony historii inwazji na Wyspy Brytyjskie autorstwa Charlesa Millona (1754-1839). Dziełko napisane wobec konfliktu napoleońskiej Francji z Wielką Brytanią, która przewodziła koalicji antyfrancuskiej, i (jak się wydawało) nieuchronnej inwazji na Zjednoczone Królestwo. Stan bardzo dobry.

352. Monge Gaspard. Wykład statyki dla użycia szkół wydziałowych i wojewódzkich. Wyd. 5. przeyrzane przez P. Hachette. Przetłum. Onufry Lewocki. Warszawa 1820. W Drukarni Zawadzkiego i Węckiego Uprzywilejowanych Drukarzy i Księgarzy Dworu Królestwa Polskiego, s. [6], 198, [1], 20,5 cm, opr. ppł. 150,-

Podręcznik szkolny autorstwa Gasparda Monge (1746-1818), francuskiego matematyka, twórcy geometrii wykreślnej. **Takąż książkę otrzymał w 1824 r. w Liceum Warszawskim, za pilność i dobre sprawowanie, Fryderyk Chopin** i do dziś stanowi ona jeden z cenniejszych eksponatów Muzeum Fryderyka Chopina w Warszawie. Tłumaczenie Onufrego Lewockiego (1787-1854), cenionego matematyka i pedagoga, Generalnego Wizytatora Szkół w Królestwie Polskim. Egzemplarz częściowo nierozcięty. Karta przedtytułowa i tytułowa z uzupełnieniami, kilka pierwszych kart ze śladem zalania i przebarwienia góry marginesu, kilkanaście końcowych kart ze śladem zalania. Brak tablic, poza tym stan dobry.

353. Monitor Warszawski. 1824, nr 1-104 (3.I.-28.XII); **1825**, nr 1-157 (1.I-31.XII); **1826**, nr 1-78 (2.I-29.VII). Warszawa 1824-1826. [A. T. Chłędowski], s. 587; 748; 360, 43,5 cm, opr. ppł. 900,-

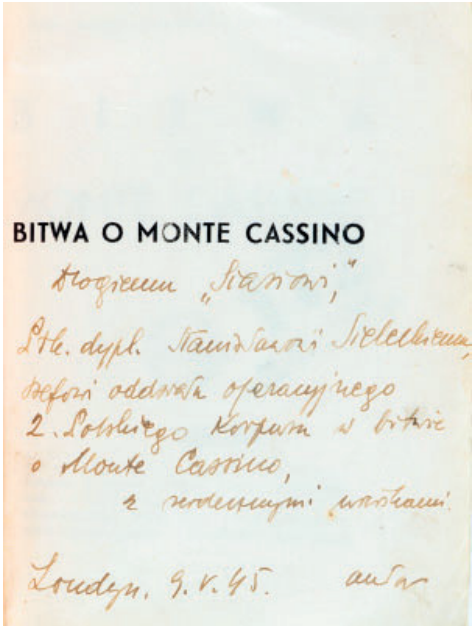
BITWA O MONTE CASSINO

354. Z dedykacją autora dla płk. St. Sieleckiego.

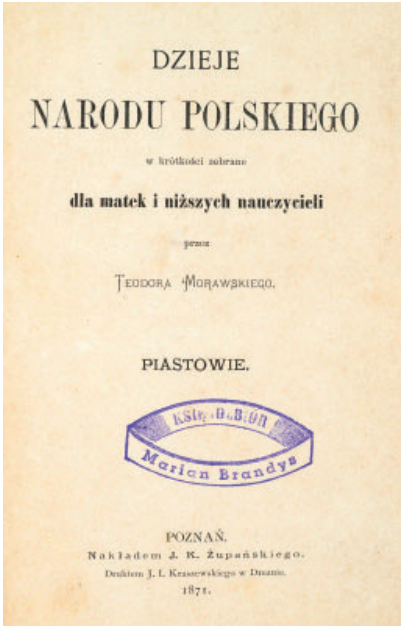
DZIEJE
NARODU POLSKIEGO
w krótkości zebrane
dla matek i niższych nauczycieli
przez
Teodora Morawskiego.
PIASTOWIE.
Marian Brandys
POZNAŃ.
Nakładem J. K. Żupańskiego.
1871.

355. T. Morawski. Dzieje narodu polskiego.

Potężny wolumin zbioru numerów z pierwszych dwóch i pół roku funkcjonowania „Monitora Warszawskiego" – czasopisma rządowego wydawanego w Królestwie Polskim w latach 1824-1828. Jego redaktorem był Adam Tomasz Chłędowski (1790-1855), dziennikarz, publicysta, wydawca i bibliograf. Periodyk drukowano w nakładzie 800 egzemplarzy, z których około 600 dystrybuowano bezpłatnie. Na łamach prócz obwieszczeń i informacji urzędowych publikowano wiadomości krajowe i zagraniczne. Do części numerów dołączano dodatki z zachowaniem ciągłej paginacji. Od 1829 r. pismo zastąpił „Dziennik Powszechny Krajowy". **Ważne źródło historyczne.** Zagniecenia krawędzi kart, przebarwienia, stan dobry.

354. [Monte Cassino]. Piątkowski Henryk. Bitwa o Monte Cassino (Biblioteka Orła Białego). Rzym 1945. Tłoczono w Drukarni Polowej, s. 120, 17 cm, opr. wyd. brosz. 240,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja autora dla płk. Stanisława Sieleckiego. Jedno z pierwszych w literaturze polskiej studiów militarnych poświęconych bitwie o Monte Cassino, opracowane przez płk. Henryka Piątkowskiego (1902-1969), uczestnika bitwy, szefa sztabu 3 Dywizji Strzelców Karpackich. **Praca pisana bezpośrednio po bitwie,** „dosłownie na kolanie, nie zawsze był czas w warunkach polowych na rozstawienie stołu" (autor). Opis przygotowania do bitwy, jej przebiegu, morale niemieckiego żołnierza. Podsumowanie zakończone słowami: „najistotniejszym elementem w walce jest niezłomna wola zwycięstwa". **Stanisław Sielecki** (1898-1952), pułkownik dyplomowany Wojska Polskiego, szef III oddziału Operacyjnego 2 Korpusu Polskiego w Iraku i kampanii włoskiej (w tym w bitwie o Monte Cassino), harcmistrz, jeden z organizatorów ZHP na Wschodzie. Pieczątka i podpis **Mariana Łozińskiego** (1913-1988), kapitana Wojska Polskiego, uczestnika bitwy o Monte Cassino. Brak szkiców ilustrujących przebieg bitwy. Grzbiet wzmocniony. Podkreślenia i dopiski. Stan dobry. **Rzadkie.**

355. Morawski Teodor. Dzieje narodu polskiego w krótkości zebrane. T. 1-6 (w 6 wol.). Poznań 1871-1872. Nakł. J. K. Żupańskiego, s. [8], 314; [4], 489; [4], 608; 345, [3]; [4], 492; [2], 480; [1], tabela (rozkł.), [8], 21,5 cm, opr. płsk, brzegi kart marm. 900,-

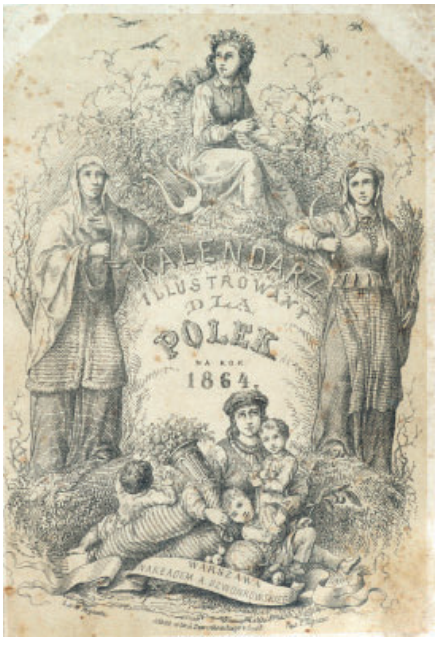

357. Noworocznik Ilustrowany dla Polek. 1864.

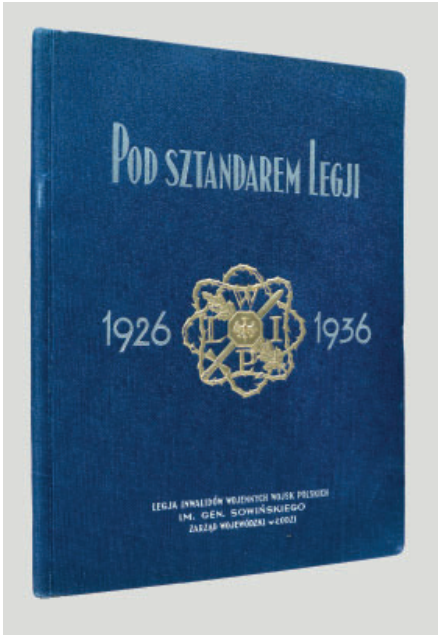

359. Pod sztandarem Legji 1926-1936.

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Mariana Brandysa (1912-1998), pisarza historycznego, eseisty, dziennikarza (pieczątki) i **Zygmunta Włodzimierza Tarło-Mazińskiego** (1889-1967), podpułkownika W.P., pedagoga, myśliciela i działacza ezoterycznego (pieczątka w t. V). Synteza dziejów polskich autorstwa Teodora Morawskiego (1797-1879), historyka, polityka związanego z ugrupowaniem kaliszan, ostatniego ministra spraw zagranicznych powstania listopadowego, działacza emigracyjnego. T. 1: Piastowie, t. 2: Jagiellonowie, t. 3 i 4: Królowie obieralni, t. 5: Panowanie Stanisława Augusta Poniatowskiego, t. 6: Polska pod obcym panowaniem 1796-1834. Na końcu tomu 5 obszerny spis osób piastujących urzędy w dawnej Rzeczypospolitej: arcybiskupów i biskupów, wojewodów, kasztelanów i ministrów. Otarcia oprawy, miejscami zażółcenia papieru, poza tym stan dobry.

356. Niedziałkowski Mieczysław. Teorja i praktyka socjalizmu wobec nowych zagadnień. Warszawa – Kraków 1926. Nakładem Spółdzielni Wydawniczo-Księgarskiej „Nowe Życie", s. 146, 14,5 cm, opr. późniejsza, ppł., zach. oryg. okł. brosz. 100,-

Z odręczną dedykacją autora dla Leona Misiołka: „Najstarszemu Senatorowi P.P.S. (poza Limanowskim) jeden z najmłodszych posłów. M. Niedziałkowski 3/VI-26". Praca poświęcona myśli socjalistycznej i jej praktycznemu zastosowaniu wobec zmieniających się realiów społeczno-politycznych. Autorem był **Mieczysław Niedziałkowski** (1893-1940), działacz socjalistyczny, polityk PPS, publicysta. **Leon Misiołek** (1860-1926), polityk socjalistyczny związany z PPS, drukarz, senator I kadencji. Stan dobry.

357. Noworocznik (Kalendarz) Ilustrowany dla Polek na Rok 1864. Rok czwarty. Warszawa 1864. Nakł. Księgarni Polskiej A. Dzwonkowskiego, frontispis (litografia), s. 20, 258, [2], **tabl. ryc. 13 (litografie, w tym 7 barwnych)**, 18,5 cm, opr. późniejsza, pł. 360,-

Czasopismo dla kobiet wydawane w latach 1861-1867. Niniejszy tom zawiera artykuły z dziedziny sztuki, estetyki i historii, m.in.: Szkice Drezdeńskie J. I. Kraszewskiego; Historyczne przysłowia K. W. Wójcickiego, recenzja dzieła W. Pola „Pacholę hetmańskie", **Wycieczka do Szczawnicy W. L. Anczyca**. Poza tym **Spis ulic Miasta Warszawy i przedmieścia Pragi.** Na tablicach m.in. litografowane przez

W. Dümlera portrety malarki i poetki Zofii z Szymanowskich Lenartowiczowej i kompozytora Franciszka Mireckiego oraz **widoki: Siewierza, Czorsztyna i Niedzicy** (wg A. Schouppé). Barwne grafiki z żartobliwymi przedstawieniami alegorii sztuk pięknych wykonane wg rysunków bardzo popularnego malarza warszawskiego Franciszka Kostrzewskiego (1826-1911). Pieczątka własnościowa księgarni S. Artza w Lublinie. Nieznaczne zaplamienia oprawy, miejscami ślady ołówka i kredki, kilka kart i tablic z naderwaniami, charakterystyczne zaplamienia w tekście i na tablicach, poza tym stan dobry.

358. Ostrowski Władysław. Karabiny maszynowe. Od czasów najdawniejszych do wynalazków ostatniej doby. Warszawa 1930. Wojskowy Instytut Naukowo-Wydawniczy, s. VIII, 857, [1], tabele rozkł. 2, ilustr. w tekście, 25 cm, opr. współcz., ppł. 150,-

Dzieje karabinu maszynowego od pierwszych „machin piekielnych" po wynalazki z pierwszej połowy lat 20. XX w. Szczegółowe dane techniczne omawianych typów oraz wizerunki niektórych z nich. Rysunki do tablic wykonał por. W. Komorowski. Ekslibris. Egzemplarz bez osobnego atlasu tablic. Stan bardzo dobry.

359. Pod sztandarem Legji 1926-1936. Łódź 1936. Legja Inwalidów Wojennych Wojsk Polskich im. Gen. Sowińskiego. Zarząd Wojewódzki w Łodzi, s. [2], 69, tabl. ilustr. 1 (kolor.), liczne ilustr. w tekście, 31 cm, opr. wyd. pł. granatowe z tłocz. 240,-

Historia i działalność Legii Inwalidów Wojennych Wojsk Polskich w Łodzi, wraz ze sprawozdaniem z wizyty marszałka Edwarda Rydza-Śmigłego na uroczystości ufundowania sztandaru, udokumentowanej licznymi zdjęciami. Na tablicy barwny portret Edwarda Rydza-Śmigłego. **Oprawa wydawnicza** wykonana w zakładzie Drukarsko-Introligatorskim Mieczysława Nowickiego w Zgierzu: płótno granatowe z reliefową złotą odznaką na licu i srebrną tłoczoną tytulaturą, wyklejki ozdobne. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

360. Polska na morzu. Praca zbiorowa pod redakcją J. I. Targa. Z przedmową Ministra Przemysłu i Handlu gen. Dr. Ferdynanda Zarzyckiego. Warszawa 1935. Główna Księgarnia Wojskowa, Drukarnia Narodowa w Krakowie, s. XV, [1], 235, **tabl. ryc. 4 (miedzioryty)**, tabl. il. 12, liczne ilustr. w tekście, 32 cm, **luksusowa opr. wyd.** szary płsk z tłocz. i złoc. 460,-

Jedna z ważniejszych pozycji albumowych wydanych w okresie międzywojennym, bogato ilustrowana zdjęciami wielu znakomitych fotografików (m.in. W. Pikiel, H. Poddębski, Photo-Plat) oraz osobnymi planszami z barwnymi ilustracjami Atelier Girs-Barcz. Album prezentuje dokonania Polski w zakresie polityki morskiej, niesie przesłanie dla przyszłych pokoleń: „Pracować nad polskim skrawkiem Bałtyku tak, aby przetworzyć go w wielki i technicznie wyposażony instrument gospodarczy oraz bronić… dostępu do morza polskiego, to hasła, które dzisiejsze pokolenie ma przekazać następnym jako niczem niewzruszalny dogmat" (E. Kwiatkowski). Całkowite opracowanie graficzne, kolorowe plansze, oprawa oraz niektóre fotografie wykonane przez Atelier Girs-Barcz, czołową w owym czasie pracownię graficzną. Oferowany album zawiera **4 oryginalne miedzioryty**, **dołączane tylko do egzemplarzy luksusowych**: portret Ignacego Mościckiego, portret Józefa Piłsudskiego, port w Gdyni oraz port w Helu (wszystkie sygnowane ołówkiem). Oprawa wydawnicza wykonana **w zakładzie introligatorskim Bolesława Zjawińskiego w Warszawie**: szary płsk ze złoc. na grzbiecie. Niewielkie ubytki skóry oraz przetarcia oprawy (znaczniejsze na grzbiecie), wewnątrz stan bardzo dobry.

361. [Poniatowski Józef]. Korespondencya księcia Józefa Poniatowskiego z Francyą 1807-1813. Wyd. Adam Mieczysław Skałkowski. T. 1-5 (w 5 wol.). Poznań 1921-1929. Nakładem Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, s. [4], 206; [4], 348; [4], 349; [4], 326; [4], 457, 23,5 cm, opr. jednolita płsk ze złoc. 4000,-

Podstawowe źródło do działalności militarnej i politycznej ks. Józefa Poniatowskiego w czasach Księstwa Warszawskiego. Zbiór 1030 urzędowych listów księcia Józefa z lat 1807-1813, adresowanych do Napoleona, marszałków Cesarstwa i władz francuskich, dotyczących kwestii polskich i spraw Księstwa Warszawskiego. Zebrane listy pochodziły z archiwów zagranicznych (Paryż, Wiedeń, Drezno)

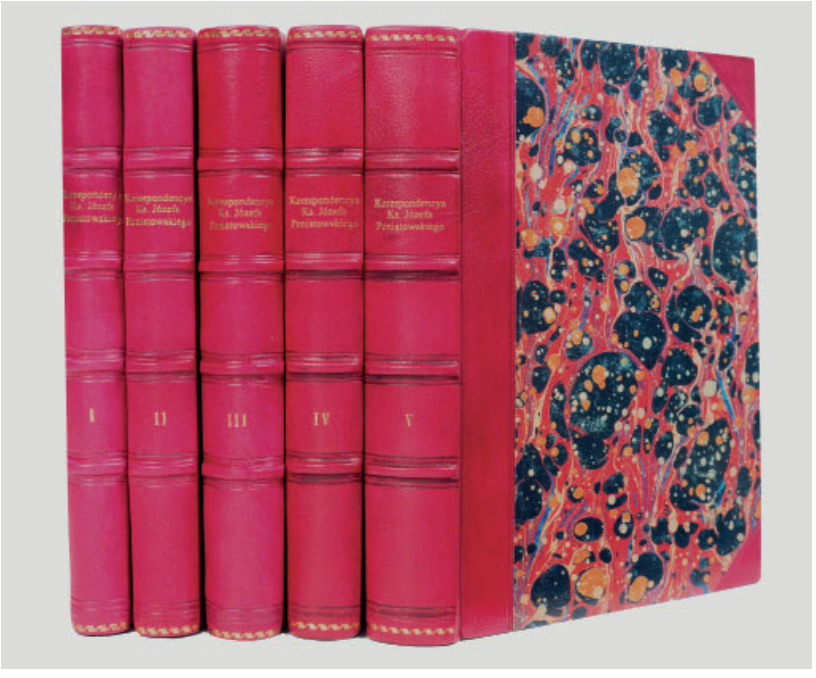

361. Korespondencja księcia Józefa Poniatowskiego. 1921-1929.

oraz z archiwów polskich (Archiwum Akt Dawnych, Archiwum Namiestnictwa we Lwowie, Archiwum Potockich w Krakowie, Akademia Umiejętności, Muzeum Czartoryskich, Biblioteka Ordynacji Krasińskich, Muzeum Narodowe w Rapperswilu, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Biblioteka Ordynacji Zamoyskich, Archiwum Główne w Warszawie, Biblioteka Baworowskich, Muzeum Mickiewiczowskie w Paryżu, Muzeum Narodowe w Krakowie, zbiory Kosińskich w Koszutach, archiwum w Zatorze), z których znaczna część została zniszczona w czasie II wojny światowej. **Oprawa jednolita**: półskórek czerwony ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu na grzbiecie, papier okładek i wyklejek marmurkowany. Stan bardzo dobry. **Ładny i efektowny egzemplarz. Bardzo rzadkie w komplecie!**

362. Potocki Stanisław Kostka. Pochwały, mowy y rozprawy. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1816. Nakł. Zawadzkiego i Węckiego, s. [6], X, 460; [8], 664, 17,5-18,5 cm, opr. płsk. 460,-

Zawiera m.in.: **mowę pogrzebową po śmierci księcia Józefa Poniatowskiego**, pochwałę walecznych Polaków w wojnie 1809 r., pochwałę Ignacego Krasickiego, rozprawy o początkach narodu i języka polskiego, o naukach i sztukach za czasów Zygmuntowych, o znakomitych pisarzach prozą od początków panowania Stanisława Augusta. Stanisław Kostka Potocki (1755-1821), polityk, pisarz, teoretyk i mecenas sztuki, działacz wolnomularski, jeden z głównych twórców Konstytucji 3 Maja, założyciel galerii wilanowskiej. Tomy w różnych oprawach. Przetarcia i ubytki opraw. Nieaktualne wpisy i pieczątki własnościowe, charakterystyczne zażółcenia papieru, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

363. [Powstanie styczniowe]. Le Monde Illustré. Journal hebdomadaire. Od 3 stycznia do 26 grudnia 1863 (w 2 wol.). Paris (Paryż). Bureau de Vente et d'Abbonnement, s. 420; 420, 37 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 1200,-

„Le Monde Illustré", czołowe pismo ilustrowane wydawane we Francji w XIX w. W oferowanym roczniku zawarte są liczne doniesienia prasowe z polskich pól bitewnych i walk partyzanckich podczas powstania styczniowego. Na rycinach m.in.: walki wojsk rosyjskich z powstańcami w Kowlu na Wołyniu;

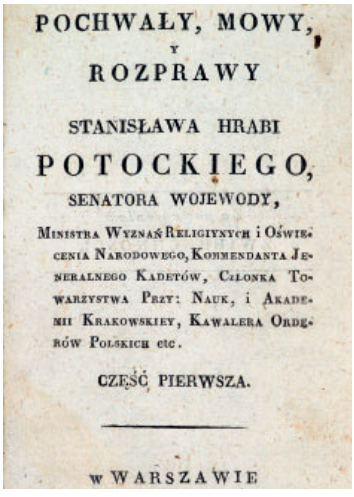
POCHWAŁY, MOWY,
Y
ROZPRAWY
STANISŁAWA HRABI
POTOCKIEGO,
SENATORA WOJEWODY,
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Narodowego, Kommendanta Jeneralnego Kadetów, Członka Towarzystwa Przyj: Nauk, i Akademii Krakowskiey, Kawalera Orderów Polskich etc.
CZĘŚĆ PIERWSZA.
w WARSZAWIE

362. St. K. Potocki. Pochwały. 1816.

363. Le Monde Illustré. Powstanie styczniowe. 1863.

damy polskie szykujące opatrunki; błogosławieństwo przed wyruszeniem w bój; bitwa pod Pieskową Skałą (4 marca 1863 r.); msza polowa w okolicach Łomży i Ostrołęki; **walki na rynku w Kazimierzu Dolnym** (w styczniu 1863 r.); **manifestacja patriotyczna w Warszawie**; powstańcy pod dowództwem Palewskiego zajmują Pieskową Skałę; bitwa z Rosjanami na Trakcie Lubelskim; panorama Kowna; partyzancki szpital polowy**. Na s. 200-201 alegoryczne przedstawienie dwóch armii: rosyjskiej na tle dwugłowego orła carskiego i polskiej, walczącej o niepodległość.** Przetarcia opraw. Ślady farby drukarskiej i przebitki rycin, poza tym stan dobry.

364. [Propaganda sowiecka]. Co powiedział Stalin o Polsce? Bracia Polacy! Moskiewski korespondent amerykańskiej gazety „New York Times" i angielskiej gazety „Times" – pan Parker zwrócił się do Przewodniczącego … Józefa Stalina z listem, w którym prosił o udzielenie mu odpowiedzi na dwa pytania, interesujące społeczeństwo amerykańskie i angielskie … B.m. 1943 b.w., s. [2], 20 x 14 cm. 90,-

Propagandowa **ulotka sowiecka zrzucana z samolotów bombardujących Warszawę** 12/13 V 1943 r. Zawiera wypowiedź Józefa Stalina na temat przyszłej niepodległej Polski w sojuszu z ZSRR. Na odwrocie tekst wzywający naród polski do totalnej wojny z okupacją niemiecką. Wspomnianego bombardowania stolicy dokonano po odkryciu grobów katyńskich i zerwaniu stosunków dyplomatycznych przez ZSRR z rządem polskim w Londynie. Stan bardzo dobry.

365. Przybyszewski Stanisław. Polska i święta wojna. Stanisławów – Wiedeń 1916. Wydawnictwo Księgarni Maryan Haskler. Druk W. L. Anczyca i Spółki w Krakowie, s. [2], 85, 20,5 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Esej polityczny Stanisława Przybyszewskiego (1868-1927), pisarza, poety, dramaturga, teoretyka, reprezentującego w literaturze polskiej nurt dekadentyzmu, jednego z najwybitniejszych przedstawicieli okresu Młodej Polski. **Przeznaczony dla społeczeństwa niemieckiego, opublikowany został pierwotnie po niemiecku**. Przybyszewski przywołując podstawowe wydarzenia z historii Polski, tłumaczy rolę Polaków i ich państwa w Europie Centralnej, podkreśla również udział polskich oddziałów w walkach toczonych przez armie niemiecką i austriacką. Egzemplarz nieobcięty. Drobne spękania grzbietu, poza tym stan dobry.

366. Rozmaitości Literackie z roku 1825-1827. T. I-V (w 5 wol.). Warszawa 1828. W Drukarni Kommissyi Rządowey Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

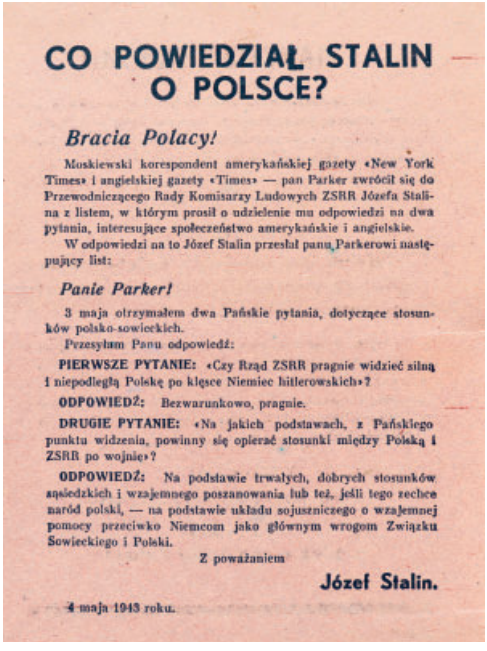

CO POWIEDZIAŁ STALIN O POLSCE?

Bracia Polacy!

Moskiewski korespondent amerykańskiej gazety «New York Times» i angielskiej gazety «Times» — pan Parker zwrócił się do Przewodniczącego Rady Komisarzy Ludowych ZSRR Józefa Stalina z listem, w którym prosił o udzielenie mu odpowiedzi na dwa pytania, interesujące społeczeństwo amerykańskie i angielskie.

W odpowiedzi na to Józef Stalin przesłał panu Parkerowi następujący list:

Panie Parker!

3 maja otrzymałem dwa Pańskie pytania, dotyczące stosunków polsko-sowieckich.

Przesyłam Panu odpowiedź:

PIERWSZE PYTANIE: «Czy Rząd ZSRR pragnie widzieć silną i niepodległą Polskę po klęsce Niemiec hitlerowskich»?

ODPOWIEDŹ: Bezwarunkowo, pragnie.

DRUGIE PYTANIE: «Na jakich podstawach, z Pańskiego punktu widzenia, powinny się opierać stosunki między Polską i ZSRR po wojnie»?

ODPOWIEDŹ: Na podstawie trwałych, dobrych stosunków sąsiedzkich i wzajemnego poszanowania lub też, jeśli tego zechce naród polski, — na podstawie układu sojuszniczego o wzajemnej pomocy przeciwko Niemcom jako głównym wrogom Związku Sowieckiego i Polski.

Z poważaniem

Józef Stalin.

4 maja 1943 roku.

364. Propaganda sowiecka. 1943.

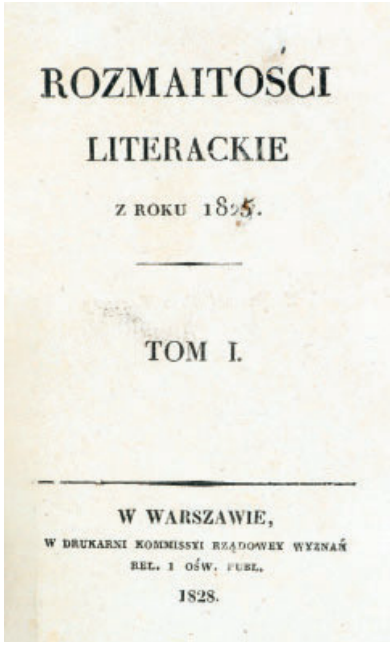

ROZMAITOŚCI

LITERACKIE

Z ROKU 1825.

TOM I.

W WARSZAWIE,

W DRUKARNI KOMMISSYI RZĄDOWEY WYZNAŃ REL. I OŚW. PUBL.

1828.

366. Rozmaitości Literackie. 1828.

s. [12], 384; [12], 396; [12], 418; [12], 396; [12], 432, 17,5 cm, jednolita opr. kart. z epoki. 600,-

Całość wydawnictwa. Czasopismo wydawane przez Adama Tomasza Chłędowskiego (1790-1855), bibliografa i dziennikarza. Łącznie ukazało się pięć tomów wydanych za lata 1825-1827. Na łamach czasopisma drukowano materiały z kraju i ze świata dotyczące historii, literatury, geografii. W tomach m.in.: **Wiadomości statystyczne o Kurlandii;** W. Scott wydaje Życie Napoleona; Wyścigi młodych Lapończyków starających się o żony; O manuskrypcie zawierającym traktaty królów polskich z sułtanami; **Kopalnie w Rosji i Syberii** i ilości kruszcu jakie dają; Medale nowo w województwie krakowskim znalezione; **O ukończeniu pomnika dla Xięcia Józefa Poniatowskiego przez Thorwaldsena;** Zawalenie się wieży ratuszowej we Lwowie; Ludność Żydów w krajach pruskich; O księgozbiorze Ossolińskiego; O handlu wewnętrznym guberni grodzieńskiej i wileńskiej i o ich fabrykach; O puszczaniu się balonem p. Green; Nowy model pojazdu parowego; O znalezionych bożyszczach egipskich. Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty. Miejscami na kartach niewielkie zaplamienia i zażółcenia, poza tym stan dobry.
Lit.: J. Łojek, Prasa polska w latach 1661-1864, s. 85-86.

367. Rzepecki Ludwik. Pamiętna noc listopada czyli dzieje wojny narodowej z roku 1830 i 31-go wnukom opowiedziane przez żołnierza Czwartaka. Poznań 1915. Wielkopolska Księgarnia Nakładowa Karola Rzepeckiego, s. 308, [3], ilustr. w tekście, tabl. kolor. 8, 25,5 cm, opr. współcz. pł., zach. lico okł. wyd. 120,-

Wydanie 1. Ilustrowane dzieje powstania listopadowego opracowane przez Ludwika Władysława Rzepeckiego (1832-1894), pisarza, założyciela „Gońca Wielkopolskiego", w którym prezentował nieprzejednane stanowisko wobec akcji germanizacyjnej prowadzonej przez rząd pruski. Uzupełnione przez jego syna, poznańskiego księgarza Karola Rzepeckiego (1865-1931). Zachowana i naklejona na oprawę oryginalna **okładka wydawnicza projektu Mariana Rybkowskiego**, który wykonał również kolorowe ilustracje przedstawiające sceny bitewne. Zabrudzenia oprawy, w tekście charakterystyczne zażółcenia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 190

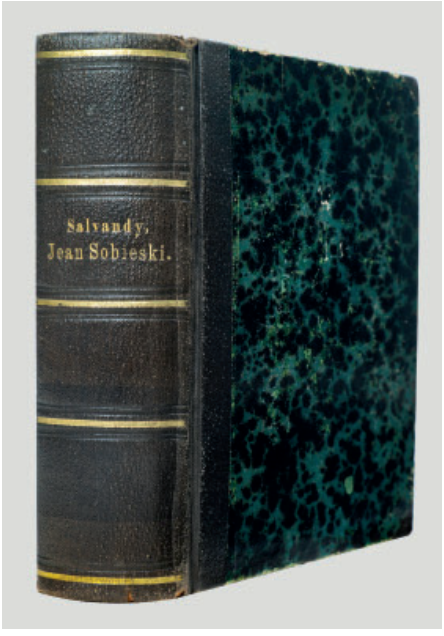

368. N.-A. Salvandy. Dzieje Polski. 1829.

370. Z dedykacją dla ks. A. Poniatowskiego.

368. Salvandy Narcisse-Achille. Histoire de Pologne avant et sous le roi Jean Sobieski par N.-A. de Salvandy. Paryż 1829. A Sautelet et Cie. T. 1-3 (1 wol.). K. [IV], XII, s. [1], 256; k. [IV], s. 284; [IV], s. 308, 16,5 cm, opr. z epoki płsk. 240,-

Trzytomowa praca francuskiego pisarza i polityka, Narcyza Achillesa de Salvandy (1795-1856). Dzieje Polski przed i pod panowaniem Jana III Sobieskiego. Niewielkie przetarcia oprawy. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Ekslibris heraldyczny. Charakterystyczne przebarwienia papieru, ślady ołówka. Stan dobry.

369. [Sanguszko Roman]. Roman Sanguszko zesłaniec na Sybir z r. 1831. W świetle pamiętnika matki ks. Klementyny z Czartoryskich Sanguszkowej oraz korespondencji współczesnej. Z niewydanych dokumentów tłumaczyła i przypisami opatrzyła K. Firlej-Bielańska. Słowo wstępne Józefa hr. Potockiego. Przedmowa Henryka Mościckiego. Warszawa 1927. Gebethner i Wolff, s. XIII, [3], 209, [3], tabl. ilustr. 15 (w tym 4 kolor.), tabl. map 2; 27 cm, oryg. okł. kart. 600,-

Jeden z 375 numerowanych egzemplarzy wytwornych odbitych na luksusowym papierze czerpanym (nr 200). Zbiór materiałów źródłowych dotyczących Romana Stanisława Adama Sanguszki (1800-1881), uczestnika powstania listopadowego, zesłańca na Syberię, zbieracza książek, **twórcy wspaniałej biblioteki w Sławucie.** Na tablicach m.in. portrety: Romana Sanguszki, Natalii Potockiej, Klementyny Czartoryskiej, Eustachego Sanguszki, Marii Sanguszkowej. Egzemplarz nieobcięty. Pieczątki własnościowe, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry.

– Z dedykacją W. Sikorskiego –

370. Sikorski Władysław. La campagne polono-russe de 1920. Traduction par le commandant M. Larcher avec 8 croquis. Préface de M. Le Maréchal Foch. Paris (Paryż) 1928. Payot, s. 320, 22,5 cm, opr. z epoki, pperg. 900,-

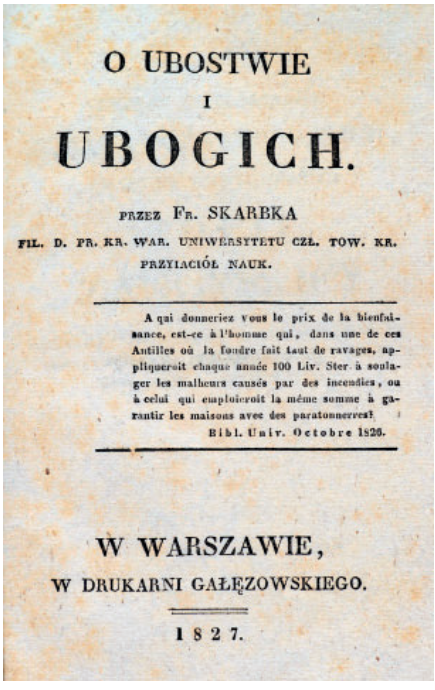
O UBOSTWIE
I
UBOGICH.
PRZEZ Fr. SKARBKA
FIL. D. PR. KR. WAR. UNIWERSYTETU CZŁ. TOW. KR. PRZYIACIÓŁ NAUK.
A qui donneriez vous le prix de la bienfaisance, est-ce à l'homme qui, dans une de ces Antilles où la foudre fait tant de ravages, appliqueroit chaque année 100 Liv. Ster. à soulager les malheurs causés par des incendies, ou à celui qui emploieroit la même somme à garantir les maisons avec des paratonnerres?
Bibl. Univ. Octobre 1826.
W WARSZAWIE,
W DRUKARNI GAŁĘZOWSKIEGO.
1827.

371. F. Skarbek. O ubóstwie i ubogich. 1827.

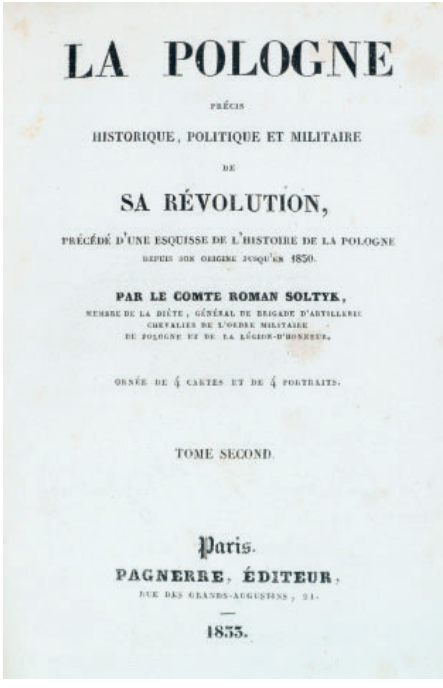
LA POLOGNE
PRÉCIS
HISTORIQUE, POLITIQUE ET MILITAIRE
DE
SA RÉVOLUTION,
PRÉCÉDÉ D'UNE ESQUISSE DE L'HISTOIRE DE LA POLOGNE
DEPUIS SON ORIGINE JUSQU'EN 1850.
PAR LE COMTE ROMAN SOLTYK,
MEMBRE DE LA DIÈTE, GÉNÉRAL DE BRIGADE D'ARTILLERIE
CHEVALIER DE L'ORDRE MILITAIRE
DE POLOGNE ET DE LA LÉGION-D'HONNEUR.
ORNÉE DE 4 CARTES ET DE 4 PORTRAITS.
TOME SECOND.
Paris.
PAGNERRE, ÉDITEUR,
RUE DES GRANDS-AUGUSTINS, 21.
1833.

374. Egzemplarz gen. M. Weyganda.

Na k. przedtyt. odręczna dedykacja autora, dat.: „Paris, le 18 Octobre", dla księcia André Poniatowskiego (1864-1954), wojskowego, przedsiębiorcy, mecenasa sztuki (m.in. Claude'a Debussy'ego) i jego małżonki Elisabeth. Szczegółowe studium wojny polsko-bolszewickiej 1920 roku spisane przez gen. Władysława Sikorskiego (1881-1943), ówczesnego dowódcę 5-tej Armii (obrona linii Wkry), polityka, późniejszego premiera i ministra spraw wojskowych II RP, generała broni Wojsk Polskich, premiera rządu Rzeczypospolitej na emigracji i Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. **Opr. sygn.: „Desnaux rel."** (pieczątka na przedniej wyklejce): pperg. naturalny, na grzbiecie szyldzik z czerwonej skóry z tłocz. i złoc. tytulaturą, na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Elegancki egzemplarz.**

371. Skarbek Fryderyk. O ubóstwie i ubogich. Warszawa 1827. W Drukarni Gałęzowskiego, s. [4], III, [1], 150, 20 cm, okł. kart. ochronna z epoki. 180,-

Praca dedykowana w druku Zofii z Czartoryskich Zamoyskiej, słynnej z urody „Matki rodu Zamoyskich". Broszura z dziedziny polityki autorstwa Fryderyka Skarbka (1792-1866), wybitnego ekonomisty i historyka. Skarbek, który jest najbardziej znany ze swych dzieł ekonomicznych, w latach 20. XIX wieku zwrócił się pod wpływem Stanisława Staszica ku problemom społecznym. Pierwszą pracą, w której podjął tę tematykę, było oferowane dzieło poświęcone problemowi nędzy i ubóstwa oraz wywoływanej przez nie marginalizacji społecznej. Niewielkie przebarwienia i naddarcia okładek, zaplamienia kart, poza tym stan dobry.

372. Smoleński Władysław. Pisma historyczne. T. 1-3 (w 3 wol.). Kraków 1901. Druk W. L. Anczyca i Spółki, s. [4], 377, [2]; [2], 483, [2]; [2], 507, [2], 22 cm, opr. jednolita z epoki ppł. ze złoc. napisami. 300,-

Z księgozbioru Romana Kaczmarka (1912-1985), łódzkiego historyka, archiwisty, dyrektora Archiwum Miejskiego, dyrektora Miejskiej Biblioteki Publicznej, popularyzatora wiedzy o Łodzi i regionie łódzkim. Komplet pism historycznych Władysława Smoleńskiego (1851-1926), historyka, profesora Uniwersytetu

Warszawskiego, przedstawiciela tzw. szkoły warszawskiej. Zawiera m.in. rozprawy: **Jędrzeja Święcickiego opis Mazowsza;** Drobna szlachta w Królestwie Polskim; Przyczyny upadku projektu Kodeksu Zamoyskiego; Kalendarze w Polsce wieku XVIII; **Stan i sprawa Żydów polskich w XVIII wieku**; Kuźnica Kołłątajowska; Z dziejów wewnętrznych Polski za króla Stanisława Augusta; Szkoły historyczne w Polsce. Niewielkie przetarcia płótna i kartonu oprawy, poza tym stan dobry.

373. [Solidarność]. Tego spadku po zaborcach nie chcemy. Afisz. B.m., b.r. [1981]. Druk dwubarwny o wym. 31 x 43 cm (w świetle oprawy). 150,-

Propagandowy plakat anonimowego autora postulujący **zniesienie cenzury**, pochodzący z czasów Solidarności i prac nad ustawą o kontroli publikacji i widowisk (uchwaloną 31 lipca 1981 r.). Ślad składania, stan dobry, oprawiony w ramę.

– Egzemplarz gen. M. Weyganda, przyjaciela Polski –

374. Sołtyk Roman. La Pologne, précis historique politique et militaire de sa révolution, précédé d'une esquisse de l'histoire de la Pologne depuis son origine jusqu'en 1830. T. 1-2 (w 2 wol.). Paris (Paryż) 1833. Pagnerre, s. X, 368; [4], 488, **portrety 4 (litografie)**, **mapy 4 (litografie rozkł.)**, 20,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 2400,-

Egzemplarz ofiarowany generałowi Maxime'owi Weygandowi przez Hélène de Graffenried-Villars (list). **Wydanie 1.** Głośna monografia powstania listopadowego napisana przez Romana Sołtyka (1790-1843), oficera napoleońskiego, posła na sejm Królestwa Polskiego, generała brygady artylerii Wojska Polskiego. Oferowany pierwodruk w języku francuskim przyniósł autorowi europejski rozgłos. Popularność dzieła sprawiła, że przetłumaczono je na język niemiecki, włoski, dwukrotnie na szwedzki. Wśród emigrantów polskich wywołała polemiki i „**należała do książek najgorliwiej przez władze rosyjskie tępionych**" (PSB, t. XL, s. 422). Opr.: czarne płsk, na grzbietach tłocz. i złoc. tytulatura oraz ozdobniki, na licach i wyklejkach pap. marm. **Dołączony list Hélène de Graffenried-Villars** (1911-2007), późniejszej baronowej Rambaud, dat. Strasbourg, 28 września 1930 r., która przesyła znalezione przypadkiem książki generałowi **Maxime'owi Weygandowi** (1867-1965), francuskiemu wojskowemu i politykowi, **który był członkiem Komisji Ministerstwa Spraw Zagranicznych Francji do określenia granic państwa polskiego**, a następnie jako szef Sztabu Generalnego Francuskich Sił Zbrojnych wszedł w skład Misji Międzysojuszniczej do Polski. W czasie wojny bolszewickiej doradzał szefowi Sztabu Generalnego Wojska Polskiego gen. Rozwadowskiemu. Brał udział w opracowywaniu planów obrony Warszawy (autorka listu wspomina o tym) – jego największą zasługą było wykazanie znaczenia organizacji obrony i kontruderzenia na linii Wkry (oddziały dowodzone przez gen Sikorskiego), natomiast sugerował alternatywną koncepcję uderzenia oskrzydlającego od południa (zwyciężył wariant marszałka Piłsudskiego) i nie miał istotniejszego wpływu na ostateczne plany. W kolejnych latach doradzał w kwestiach reorganizacji Wojska Polskiego i jego zaopatrzenia. Do końca życia interesował się Polską i ciepło wypowiadał się o Polakach. Drobne otarcia i defekty pap. opr., przebarwienia i zażółcenia, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XXIII)

375. Starzyński Stefan. Rok 1926 w życiu gospodarczem Polski. Warszawa 1927. Wydawnictwo Ministerstwa Skarbu, s. 124, 24,5 cm, opr. wyd. brosz. 70,-

Analiza stanu gospodarki Polski w roku 1926, opracowana przez Stefana Starzyńskiego (1893-1939), ekonomistę, publicystę, polityka, ówcześnie pracownika Ministerstwa Skarbu, późniejszego **prezydenta Warszawy** i przewodniczącego Komitetu Obywatelskiego w czasie obrony miasta we wrześniu 1939 r., zamordowanego przez nazistów. Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty. Stan dobry.

376. [Stempowski Jerzy]. Hostowiec Paweł [pseud.]. Dziennik podróży do Austrii i Niemiec. Rzym 1946. Instytut Literacki, s. 72, [3], 20 cm, opr. wyd. brosz. 50,-

Zapiski dzienne czynione w czasie podróży przez tereny Austrii i Niemiec w 1946 r., ukazujące tuż powojenną rzeczywistość pod kontrolą administracji i wojsk alianckich. Autorem był Jerzy Stempowski (1893-1969), eseista, krytyk literacki i wolnomularz, korespondent Marii Dąbrowskiej, od 1939 r. żyjący na emigracji. Ślady zawilgocenia, poza tym stan dobry.

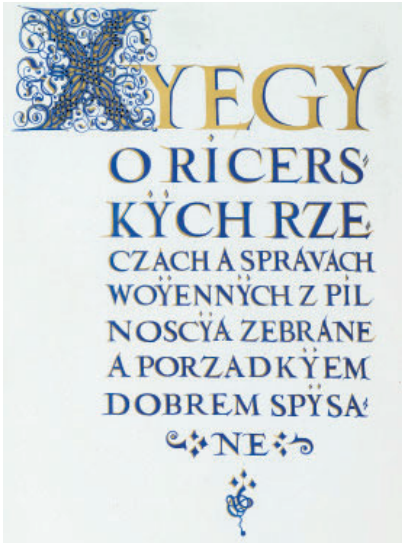

377. M. Strubicz. De arte militari. 1858.

378. A. Szelągowski. Historia powszechna. 1936-1938.

377. [Strubicz Maciej]. Alberti Marchionis Branderburgensis ducis Prussiae. Libri de arte militari. Mandato serenissimi regis Poloniae Sigismundi Augusti scripti. Nunc primum e codice authentico principis Palatini Adami Czartoryski cura et sumptibus Bibliothecae Polonicae editi. Lutetiae Parisiorum (Paryż) 1858. Typis L. Martinet, s. [4], VII, [1], LXXII, tabl. kolor. 4 (w ramach paginacji), portret, 40,5 cm, opr. wyd. karton. 900,-

Efektownie wydane, dużego formatu dzieło w języku polskim o tematyce wojskowej, **autorstwa Albrechta Hohenzollerna (1490-1568), księcia Prus, lennika Polski** (hołd pruski 1525). Z niemieckiego rękopisu na język polski przełożył dla króla Zygmunta Augusta Maciej Strubicz (ok. 1530-1604), sekretarz i kartograf króla Stefana Batorego. Rękopis polskiego przekładu znalazł się w Bibliotece Polskiej w Paryżu, z którego fragmenty zostały **wydane w oferowanej pracy przez ks. Adama Czartoryskiego.** Portret przedstawia króla Zygmunta Augusta. Zabrudzenia opr., grzbiet po konserwacji, rdzawe plamki na marginesach, poza tym stan dobry.

378. Szelągowski Adam. Historia powszechna. T. 1-2 (w 3 wol.). Warszawa 1936 – 1938. M. Arct, s. [6], 637, [2]; 536, [7]; [4], 543-1105, [1], liczne tabl. ilustr., mapy i wykresy (w tym rozkł.), 25 cm, opr. wyd. pł. bogato tłocz. i złoc. 600,-

Przystępnie napisana, bogato ilustrowana historia powszechna napisana przez Adama Szelągowskiego (1873-1961), historyka, ucznia Oswalda Balzera, profesora Uniwersytetu Lwowskiego, obejmująca czasy starożytne, Europę nowożytną, nowy świat, Europę nowoczesną (rewolucja i nowy układ Europy), podbój świata, walkę o równowagę europejską (w tym powstania polskie, Wiosna Ludów, ruch niepodległościowy w Galicji i pozytywizm warszawski), rozwój ekonomiczny i umysłowy w czasach przełomu wieków XIX/XX, załamanie się równowagi (1905/6, wojna światowa) i ostatnie lata do 1937 roku (czas nawrotu do zbrojeń i widmo kolejnej wojny). Niewielkie przetarcia opraw, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

379. Szujski Józef. Historyi polskiej treściwie opowiedzianej ksiąg dwanaście. Wydanie nowe. Warszawa 1889. W Księgarni Gebethnera i Wolffa, s. [4], 438, [2], 22 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc. 150,-

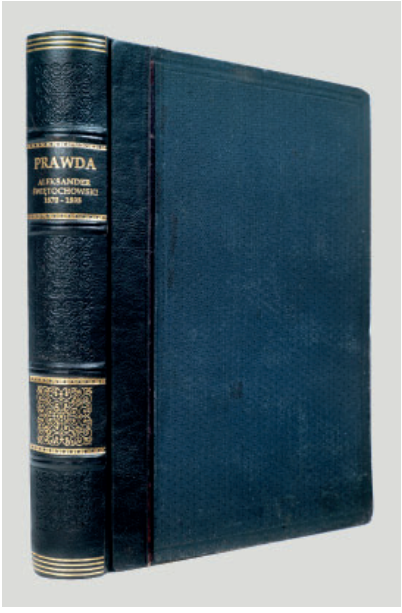

380. Księga ku czci A. Świętochowskiego.

381. L. A. Thiers. Dzieje Francji. 1845-1846.

Najważniejsza synteza dziejów Polski w dorobku Józefa Szujskiego (1835-1883), najbardziej reprezentatywnej postaci tzw. krakowskiej szkoły historycznej. Zawiera omówienie dziejów od początków państwa aż do trzeciego rozbioru. W pracy tej Szujski przedstawił swój ostateczny pogląd na dzieje Polski, w opozycji do poglądów Joachima Lelewela i jego kontynuatorów. Rozwinął fundamentalną dla szkoły krakowskiej teorię samo zawinionego upadku Polski. Zaklejone pieczątki własnościowe, nieaktualny wpis. Podkreślenia ołówkiem i miejscami przebarwienia papieru, poza tym stan dobry. **Jedno z klasycznych dzieł XIX-wiecznej historiografii polskiej.**

380. [Świętochowski Aleksander]. Prawda. Książka zbiorowa dla uczczenia dwudziestopięcioletniej działalności Aleksandra Świętochowskiego 1870-1895. Lwów-Petersburg 1899. Nakładem Księgarni H. Altenberga. K. Grendyszyński, s. LXXIX, 525, tabl. portr. 1, liczne winietki i finaliki, 27,5 cm, opr. współcz., płsk z tłocz. i złoc. 240,-

Księga pamiątkowa dedykowana Aleksandrowi Świętochowskiemu (1849-1938), jednemu z najwybitniejszych publicystów i dramatopisarzy okresu pozytywizmu. Tytuł nawiązuje do tytułu czasopisma, które Świętochowski założył i redagował w latach 1881-1902. Księga zawiera ponad **80 artykułów napisanych przez najwybitniejszych ówczesnych pisarzy** (m.in.: Maria Konopnicka, Eliza Orzeszkowa, Bolesław Prus, Władysław St. Reymont, Stefan Żeromski) oraz historyków (m.in.: Henryk Biegeleisen, Tadeusz Korzon, Władysław Smoleński). Otarcia lic oprawy, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

381. Thiers Ludwik Adolf. Rogalski Leon. Historya zgromadzeń prawodawczych, Konwencyi Narodowej i Dyrektoryatu, czyli Francya od 1789 do 1800 roku. T. 1-3 (w 3 wol.). Warszawa 1845-1846. Nakładem i drukiem S. Orgelbranda, s. [2], 555, [4]; [4], 415, [4], **tabl. ryc. 1 (litografia)**; [4], 377, [3], **tabl. ryc. 2 (litografie)**, 22,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 600,-

Tomy 1-3 (z 4). Monumentalna praca Ludwika Adolfa Thiersa (1797-1877), francuskiego polityka, historyka i prawnika. Oparte na szerokim materiale źródłowym dzieje polityczne i militarne Francji od

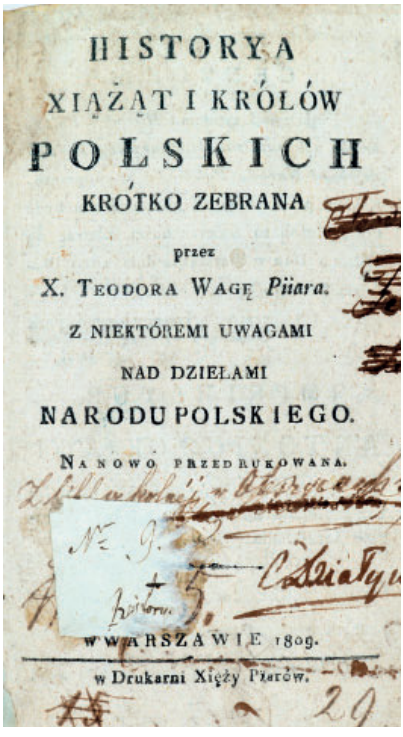
HISTORYA
XIĄŻĄT I KRÓLÓW
POLSKICH
KRÓTKO ZEBRANA
przez
X. Teodora Wagę *Piara.*
Z NIEKTÓREMI UWAGAMI
NAD DZIEŁAMI
NARODU POLSKIEGO.
Na nowo przedrukowana.
w Warszawie 1809.
w Drukarni Xięży Piarów.

383. Z biblioteki G. C. Działyńskiej. 1809.

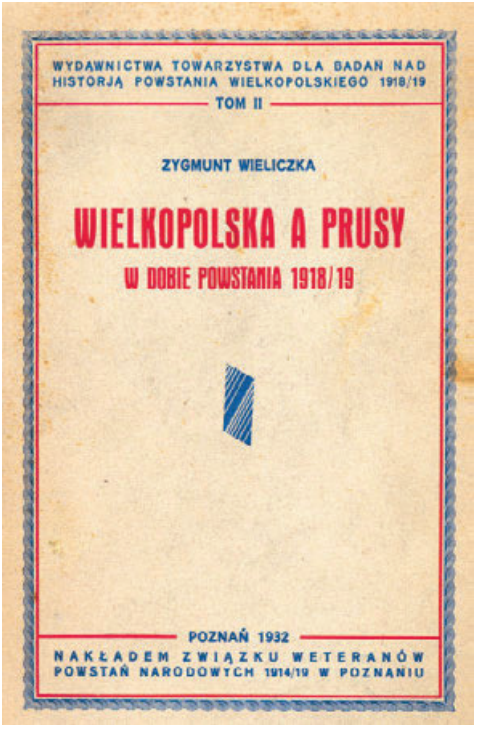
WYDAWNICTWA TOWARZYSTWA DLA BADAŃ NAD HISTORJĄ POWSTANIA WIELKOPOLSKIEGO 1918/19
TOM II
ZYGMUNT WIELICZKA
WIELKOPOLSKA A PRUSY
W DOBIE POWSTANIA 1918/19
POZNAŃ 1932
NAKŁADEM ZWIĄZKU WETERANÓW POWSTAŃ NARODOWYCH 1914/19 W POZNANIU

385. Z. Wieliczka. Wielkopolska a Prusy. 1932.

1789 do 1800 r., ze szczególnym uwzględnieniem działań Napoleona Bonaparte. **Autorem polskiego przekładu jest Leon Rogalski** (1806-1878), pisarz, wydawca, współtwórca (wraz z Wojciechem Szymanowskim) „Dykcjonarza biograficznego powszechnego" (1844-1851). Nieaktualne pieczątki własnościowe. Otarcia opr., na k. zabrudzenia i przebarwienia. Stan dobry.

382. [Traugutt Romuald]. Jarzębowski Józef. Traugutt. Dokumenty, listy, wspomnienia, wypisy. Londyn 1970. Nakładem Zgromadzenia Księży Marianów, s. 263, [1], ilustr. w tekście, 25,5 cm, opr. wyd. pł. 120,-

Zbiór różnego rodzaju źródeł i materiałów dotyczących Romualda Traugutta (1826-1864), wojskowego, generała, ostatniego przywódcy powstania styczniowego, straconego na stokach Cytadeli Warszawskiej. Zebrane i opracowane przez Józefa Jarzębowskiego (1897-1964), księdza, pedagoga, po II wojnie światowej działacza emigracyjnego. Na ilustracjach m.in. podobizny niektórych dokumentów. Stan bardzo dobry.

383. Waga Teodor. Historya xiążąt i królów polskich krótko zebrana z niektóremi uwagami nad dzieiami narodu polskiego na nowo przedrukowana. Warszawa 1809. W Drukarni Xięży Piiarów, s. [3], 360, [7], 16 cm, opr. późniejsza pł. 300,-

Z biblioteki Gryzeldy Celestyny z Zamoyskich Działyńskiej (1804-1883), żony Adama Tytusa Działyńskiego, filantropki, organizatorki pomocy dla więźniów 1848 i 1863 r., po upadku powstania mieszkającej w majątku Oleszyce k. Jarosławia (wpis na k. tyt.). Jeden z najpopularniejszych podręczników historii Polski, napisany przez Teodora Wagę (1739-1801), historyka, wykładowcę w Collegium Nobilium. Podręcznik ten, którego pierwsze wydanie ukazało się w 1770 r., cieszył się dużym uznaniem i był wielokrotnie wznawiany. Przetarcia i zabrudzenia oprawy, uzupełniony ubytek papieru na karcie tytułowej oraz ubytek marginesu karty następującej po niej, ślady pióra na stronie tytułowej, charakterystyczna zbrązowienia, poza tym stan dobry.

384. Widy-Wirski Feliks. Polska i rewolucja. Poznań 1945. Nakładem Spółdzielni Wydawniczej Zryw, s. 368, 22 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

Wydanie 1. Skierowana do młodzieży praca historyczno-polityczna, rysująca przemiany społeczne i ruchy socjalistyczne w Polsce. Autorem był Feliks Widy-Wirski (1907-1982), lekarz, polityk, **powstaniec warszawski**, **członek PZPR,** działacz robotniczy, uhonorowany tytułem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata. Drobne zagniecenia okł., poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

385. Wieliczka Zygmunt. Wielkopolska a Prusy w dobie powstania 1918/19. Poznań 1932. Nakładem Związku Weteranów Powstań Narodowych 1914/19 w Poznaniu, s. XI, [1], 234, 25 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Obszerna, oparta na szerokim materiale źródłowym monografia przedstawiająca polityczną stronę powstania wielkopolskiego. Egzemplarz nieprzycięty i częściowo nierozcięty. Pęknięcia i ubytki grzbietu, zabrudzenia okładek. Okładka podklejona paskiem papieru, poza tym stan dobry.

– Wybory do Sejmu i Senatu –

386. [Wybory do Sejmu i Senatu. Chadecja i Narodowa Demokracja]. „Do Zwolenników „Centrum" i „Unji Narodowo Państwowej". Obywatele! Jeżeli kto z was miał wątpliwości przy wyborach do Sejmu"; oraz: „**Wybory do Senatu.** Do zwolenników dwunastki i dziesiątki!"; oraz: „**Polacy i Polki!** Spełniliście ostatniej niedzieli obowiązek waszego sumienia"; oraz: „**Czego Polsce potrzeba?** Rodacy i Rodaczki! Polska ma konstytucję i ustalone na razie granice."; oraz: **„Głosujmy do Senatu!** Po wyborach do Sejmu w ubiegłą niedzielę 12-go listopada"; oraz: „**Rodacy!** Czy wiecie, w jakim celu żydzi tworzą bloki mniejszości narodowych i usiłują rozbić obóz polski"; oraz: „**Robotnicy!** Zbliża się dzień wyborów do Sejmu i Senatu!"; oraz: „**Mężczyźni i kobiety!** Starzy i młodzi! Idźcie na głosowanie w pierwszą i drugą niedzielę listopada!". Wszystkie: k. [8], różne wymiary, Warszawa 1922 Chrześcijański Związek Jedności Narodowej. 180,-

Zbiór 8 druków ulotnych z okresu wyborów do Sejmu i Senatu RP w dn. 5 i 12 XI 1922 r., agitujących do oddania głosu na blok stronnictw chadeckich i narodowo-demokratycznych, zblokowanych w Chrześcijańskim Związku Jedności Narodowej (zwanym popularnie „Chjena"). W treści akcenty antykomunistyczne, antyludowe i antyżydowskie. Część z nich skierowana do wyborców ugrupowań centrowych, które przegrały walkę o miejsca w Sejmie, obliczona na ich pozyskanie w wyborach do Senatu. Gdzieniegdzie słabsze odbicie farby drukarskiej, poza tym stan bardzo dobry.

387. [Wybory do Sejmu i Senatu. Polska Partia Socjalistyczna]. „**Robotnicy!** Robotnice! Jeśli chcecie, by w Polsce była nędza, by panował w niej ucisk i niewola"; oraz: „**Towarzysze!** Obywatele. Wyborcy. Tak zwana lista narodowa nr 10"; oraz: „**Robotnicy!** Robotnice! Każdy robotnik i każda robotnica powinni głosować na No 2"; oraz: **„Towarzysze** i Towarzyszki! Senat – wbrew naszej woli – istnieje i ma określone w Konstytucji stanowisko!". Wszystkie: Warszawa 1922. Warszawski Okręgowy Komitet Robotniczy Polskiej Partji Socjalistycznej, k. [4], różne wymiary (od 24 x 17 cm do14 x 13 cm); oraz:
„Towarzyszki i Towarzysze! Świadomi robotnicy nie głosuja na komunistów! Klęska komunistów w Radomiu i Ostrowcu". Warszawa 1927. Warszawski Okręgowy Komitet Robotniczy, s. [2], 26 x 16,5 cm. 150,-

Zbiór 5 druków ulotnych dotyczących wyborów do Sejmu i Senatu RP w dn. 5 i 12 XI 1922 r. oraz do rad miejskich w maju 1927 r. Ulotki zachęcają do oddania głosów na Polską Partię Socjalistyczną, zawierają akcenty antykomunistyczne i antyendeckie. Na ulotce dotyczącej wyborów do Senatu umieszczono nazwiska warszawskich kandydatów z Bolesławem Limanowskim na czele. Gdzienie-

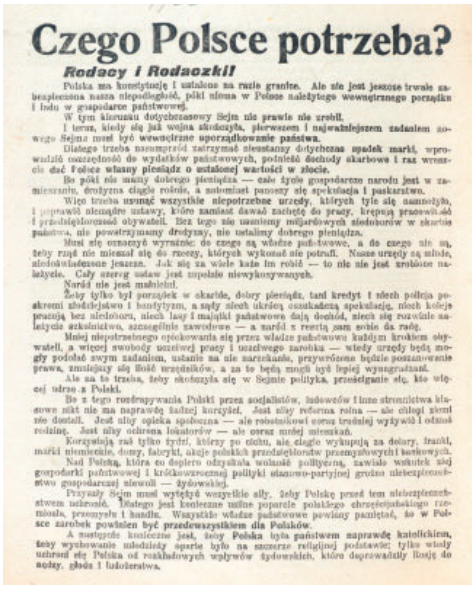

Czego Polsce potrzeba?

Rodacy i Rodaczki!

Polska ma konstytucję i ustalone na razie granice. Ale nie jest jeszcze trwale zabezpieczona nasza niepodległość, póki nikt w Polsce należytego wewnętrznego porządku i ładu w gospodarce państwowej.

W tym kierunku dotychczasowy Sejm nie prawie nic zrobił.

I teraz, kiedy się już wojna skończyła, pierwszem i najważniejszem zadaniem nowego Sejmu musi być wewnętrzne uporządkowanie państwa.

Dlatego trzeba natomiast zaprzestać niestarannej dotychczas spadek marki, wprowadzić oszczędności do wydatków państwowych, podnieść dochody skarbowe i raz wreszcie dać Polsce własny pieniądz o ustalonej wartości w złocie.

Bo póki nie mamy dobrego pieniądza — całe życie gospodarcze narodu jest w zamieszaniu, drożyzna ciągle rośnie, a natomiast panoszy się spekulacja i paskarstwo.

Więc trzeba usunąć wszystkie niepotrzebne urzędy, których tyle się namnożyło, i poprawić niemądre ustawy, które zamiast dawać zachętę do pracy, krępują przedsiębiorczość i przedsiębiorczość obywateli. Bez tego nie osiągniemy mniejszych niedoborów w skarbie państwa, nie powstrzymamy drożyzny, nie ustalimy dobrego pieniądza.

Musi się oszczędzić wyraźnie do czego są władze państwowe, a do czego nie są, żeby ruch nie miemal się do rzeczy, których wykonać nie potrafi. Nasze urzędy są młode, niedoświadczone jeszcze. Jak się za wiele każe im robić — to nie nie jest zrobione należycie. Cały szereg ustaw jest zupełnie niewykonywanych.

Nareszcie jest niedobrze.

Żeby tylko był porządek w skarbie, dobry pieniądz, tani kredyt i niech policja pozbawi złodziejstwo i bandytyzm, a sądy niech ukrócą osiadającą spekulację, niech kolej pracują bez niedoboru, niech lasy i majątki państwowe dają dochód, niech się rozwinie należycie rzemiosło, szczególnie zawodowe — a nareszcie zam wolno da radę.

Mniej niepotrzebnego opiekowania się przez władze państwowe kulejm kroków obywateli, a więcej swobody uczciwej pracy i uczciwego zarobku — wtedy urzędy będą mogły podołać swym zadaniom, ustanie na nie narzekania, przywróconą będzie poszanowanie prawa, zmniejszy się fonie urzędników, a za to będą mogli być lepiej wynagradzani.

Ale aa to trzeba, żeby skończyła się w Sejmie polityka, przesiąkanie się, kto więcej ukrzo z Polski.

Bo z tego rozdrapywania Polski przez socjalistów, ludowców i inne stronnictwa klasowe nikt nie ma naprawdę żadnej korzyści. Jest niby reforma rolna — ale chłopi ziemi nie dostali. Jest niby opieka społeczna — ale robotnikowi coraz trudniej wyżywić i odzieć rodzinę. Jest niby ochrona lokatorów — ale coraz mniej mieszkań.

Korzystają nań tylko tydzi, którzy po cichu, nie ciągle wykupują za dolary, franki, marki niemieckie, domy, fabryki, akcje polskich przedsiębiorstw przemysłowych i bankowych.

Nad Polską, która co dopiero odzyskała wolność polityczną, zawisło wówczas zło gospodarki państwowej i krótkowzrocznej polityki stanowo-partyjnej grubo niebezpieczeństwo gospodarczej niewoli — żydowskiej.

Przyszły Sejm musi wytężyć wszystkie siły, żeby Polskę przed tem niebezpieczeństwem uchronić. Dlatego jest konieczne usilne poparcie polskiego chrześcijańskiego rzemiosła, przemysłu i handlu. Wszystkie władze państwowe powinny pamiętać, że w Polsce zarobek powinien być przedewszystkiem dla Polaków.

A następnie konieczne jest, żeby Polska była państwem naprawdę katolickiem, żeby wychowanie młodzieży oparte było na szczerze religijnej podstawie; tylko wtedy uchroni się Polska od rozkładowych wpływów żydowskich, które doprowadziły Rosję do nędzy, głodu i bezbożnictwa.

386. Wybory. Narodowa Demokracja. 1922.

2 Polska Partja Socjalistyczna. 2

Towarzysze i Towarzyszki!

Senat — wbrew naszej woli — istnieje i ma określone w Konstytucji stanowisko! Zwołujemy Senat bardzo energicznie, ale większość Sejmu Ustawodawczego narzuciła go społeczeństwu. Nie to tymczasem niema rady. Trzeba więc udział w wyborach do Senatu — i to bardzo ścisły, masowy, bo warunki wyborcze do Senatu są dla nas o wiele gorsze, niż do Sejmu.

Niekorzystny dla robotników jest przepis ordynacji wyborczej, według którego wyborcą do Senatu musi mieć 30 lat skończonych i od roku mieszkać w dz ym okręgu wyborczym. Zmniejsza to rozsadnie liczbę robotników, mających prawo do głosowania. Jednocześnie 8/5 okręgi wyborcze do Senatu są obszerne. Do Sejmu wybiera się z okręgów 372 posłów, do Senatu ciemy razy mniej, bo tylko 94 senatorów. Warszawa wybiera tylko 4 senatorów, choć posłów wybiera 14.

Tembardziej nie powinniśmy wyborów do Senatu lekceważyć. Okres wyborczy jeszcze nieskończony. Jeszcze trzeba zadnego, energicznego wysiłku. Musimy dołożyć wszelkich starań, by w niedzielę, 12 listopada, przeprowadzić pokaźną liczbę kandydatów P. P. S. do Senatu.

Senat ma czynności ograniczone w porównaniu z Sejmem, ale bardzo ważne. Trzeba się spodziewać czynu dobrego od Senatu, ale może on zrobić dużo złego, i usiłowania zrobi bardzo dużo złego, jeżeli tzamy nie wejdą do niego. Dwie są najważniejsze czynności Senatu. Po pierwsze Senat razem z Sejmem wyjeżdża Prezydenta Rzeczypospolitej, to jest rozwiązuje przedwyborcze władzy wykonawczej i przedstawiciela państwa nazwątrz. Wiadomo jak Chjera (1) rwie się do ubezłasnienia tego najwyższego w państwie urzędu swoim człowiekiem. Oraz od składu Senatu w niemałej mierze może zależeć wybór Prezydenta Rzeczypospolitej. A następnie, Senat — według Konstytucji — sam nie może opracowywać projektów ustaw, ale może odrzucić i zmienić ustawy, przyjęte przez Sejm. Senat każdą ustawę sejmową, która mu się nie podoba, może przerzucić dwa razy. Po tym czasie zwraca ustawę Sejmowi ze swoimi zmianami, a Sejm tych zmian nie może odrzucić zwykłą większością głosów, lecz 3/5 głosujących. Senat więc w każdym razie może odwlec wprowadzenie ustawy, reformy, a bardzo często może się udać udaremnić je lub zmienić. Na to bardzo ilość klasy pożądanych i niebezpiecznych to jest ważne. Szczególnie niebezpieczny może być Senat dla spraw robotniczych. Jeżeli w Senacie nie będzie naszych ludzi albo będzie zakonna grupka, to robotnicze mogą być zawsze [illegible]

Dlatego też, towarzysze i towarzyszki, nie może być dla was obojętne, w Senacie zasiądą i będą czy nie. Przeciwnie, powinniście bardzo żywo się tym zająć, czy nie zawiemy i przyłożyć [illegible] 12-go listopada [illegible] i przeprowadzili naszych kandydatów do Senatu!

Wybory odbędą się w niedzielę, 12 listopada, w dniu tym głosujcie na listę Nr. 2.

WARSZAWSKI OKRĘGOWY KOMITET ROBOTNICZY P. P. S.

LISTA KANDYDATÓW P. P. S. Z OKRĘGU WARSZAWA-MIASTO.

1) Dobrodziej Lewentalski, lat 67, Marat Lubelski.
2) Bolesław Czerkawski, lat 49, kapitan Marjackie m. st. Warszawy.
3) Tadeusz Hasiak, lat 42, urzędnik państwowy.
4) Kazimierz Kiwacki, lat 45, pisarz, radny m. st. Warszawy.
5) Jakób Moskowicz, lat 47, lekarz.
6) Ludwik Szwajcarski, lat 45, [illegible]
7) Antoni Abrahjan, lat 48, [illegible] Rzeka.

387. Wybory. PPS. 1922-1927.

gdzie słabsze odbicie farby drukarskiej. Ostatnia ulotka ze śladami czerwonej kredki, poza tym stan bardzo dobry.

388. Wybór mów staropolskich świeckich sejmowych i innych. Zebrał Antoni Małecki. Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. Kraków 1860. Nakł. Wyd. Biblioteki Polskiej, s. XXVIII, 227, [3], 19 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 150,-

Wybór 43 najwybitniejszych oracji z okresu przedrozbiorowego (najstarsza z poł. XV w.). Wśród nich znalazły się oracje m.in. królów polskich, a także: Jana Tarnowskiego, Andrzeja Tęczyńskiego, Jana Zamoyskiego, Stanisława Żółkiewskiego, Jakuba Sobieskiego, Juliana Ursyna Niemcewicza, Hugona Kołłątaja. Zebrane przez Antoniego Małeckiego (1821-1913), historyka literatury, późniejszego rektora Uniwersytetu Lwowskiego. Drobne ślady zalania marginesów. Stan ogólny dobry.

389. Wystawa „Polska i Polacy w świecie”. Przewodnik i pamiętnik. Warszawa 1934. Muzeum Wojska. Zakłady graficzne „Drukarnia Polska”, s. 212, liczne ilustr. w tekście, 22,5 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

Ilustrowany przewodnik po wystawie „Polska i Polacy w świecie”, zorganizowanej z okazji II Zjazdu Polaków z Zagranicy. Zawiera m.in.: Polska mocarstwem; Polonia zagraniczna; Polacy emigranci; Plastyka, literatura i muzyka polska; Polska jako czynnik współżycia gospodarczego narodów; Morze gwarancją Polski mocarstwowej; Uzdrowiska polskie. Na końcu część reklamowa. Efektowna modernistyczna okładka broszurowa. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Niewielkie naderwania krawędzi oprawy. Stan dobry.

390. Wystawa Rządowa na Powszechnej Wystawie Krajowej. Poznań 1929. Wydane nakładem Komisarjatu Wystawy Rządowej P.W.K., s. 155, [5], plan 1 (rozkł.), XLVIII, ilustr. w tekście, 18,5 cm, opr. ppł., zach. okł. brosz. 60,-

Szczegółowa charakterystyka dorobku poszczególnych ministerstw, prezentowanego na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu w 1929 roku. Na osobnych tablicach portrety (m.in. prezydenta Mościckiego, Marszałka Piłsudskiego, ministra Kwiatkowskiego) oraz plan wystawy, w części końcowej dział

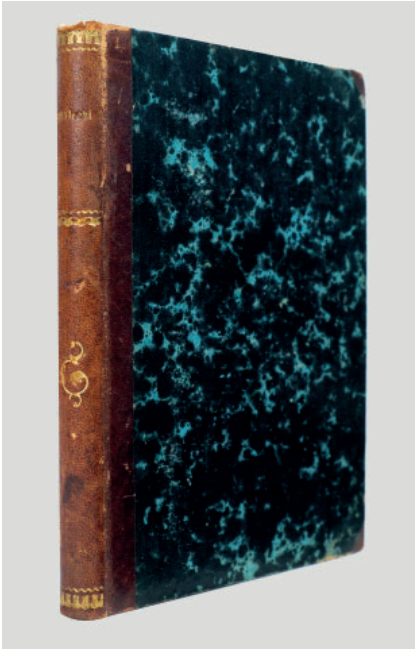

388. Mowy staropolskie. 1860.

389. Polska i Polacy w świecie. 1934.

reklamowy. **Okładka broszurowa z efektownym modernistycznym Orłem.** Przebarwienia oprawy, okł. brosz. przycięta, nieaktualne pieczątki i znaki własnościowe. Stan dobry.

391. Zalewski Zygmunt. Z dziejów walki o handel polski. Stuletnia praca Towarzystwa Młodzieży Kupieckiej w Poznaniu. 1821-1921. Poznań 1921. Nakładem Tow. Młodzieży Kupieckiej w Poznaniu, s. 208, 20,5 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

Praca poświęcona historii i działalności Towarzystwa Młodzieży Kupieckiej, założonego w Poznaniu w 1821 r. Była to jedna z instytucji dbających o rozwój gospodarczy ziem polskich w zaborze pruskim. Napisana przez Zygmunta Zalewskiego (1894-1940), powstańca wielkopolskiego, zasłużonego poznańskiego społecznika, wiceprezydenta miasta. Egzemplarz nierozcięty i nieobcięty. Niewielkie przebarwienia i ubytki okładki. Stan dobry.

392. Zarys dziejów Polski porozbiorowej z dodaniem najważniejszych wiadomości z literatury i geografii polskiej. Wydanie drugie znacznie pomnożone i wielu nowemi ilustracyami ozdobione. Poznań 1900. Księgarnia Polska, s. 282, [2], ilustracje i mapki w tekście, 17,5 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 120,-

Ilustrowany podręcznik historii Polski porozbiorowej, zawierający także krótkie wiadomości z geografii. W sposób obrazowy opisano przyczyny upadku Rzeczpospolitej, z których najważniejszą wg autorów pozostawało pijaństwo. **Pieczątka Stanisława Andrzeja Krzyżanowskiego** (1836-1922), krakowskiego księgarza i wydawcy. Kilkanaście kart z podklejeniami marginesów, ostatnia karta klejona, poza tym stan dobry.

– Zeszyty historyczne pod red. J. Giedroycia –

393. Zeszyty Historyczne. Z. 1-171 (w 171 wol.). Paryż 1962-2010. Instytut Literacki, każdy numer s. ok. 240, 19-21,5 cm, oryg. okł. brosz.; oraz:

390. Powszechna Wystawa Krajowa. 1929.

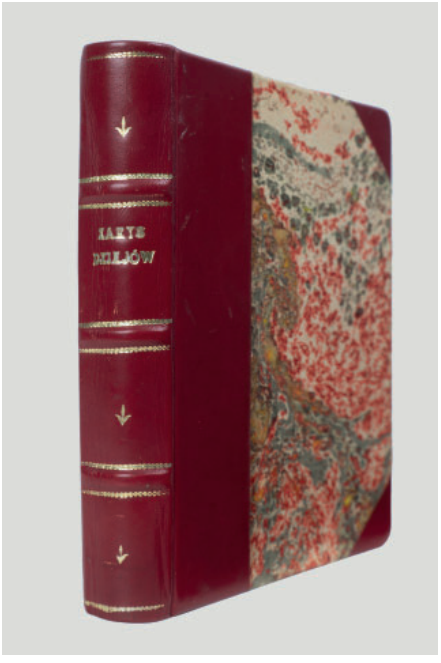

392. Dzieje Polski porozbiorowej. 1900.

Krawczyk Jacek. Szymański Janusz. Bibliografia „Zeszyty Historyczne" 1-110 (1962-1994). Paryż 1996. Instytut Literacki, s. 240, 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 3600,-

Komplet zeszytów słynnego periodyku wydawanego przez Instytut Polski w Paryżu w latach 1962-2010. Przez większość czasu (do 2000 r.) jego redaktorem był Jerzy Giedroyć (1906-2000), polityk i publicysta, wydawca paryskiej „Kultury", twórca Instytutu Literackiego. Na łamach czasopisma zamieszczano teksty będące opracowaniami problemów przede wszystkim z najnowszej historii Polski, komentarze i eseje publicystyczne, a także rozmaite dokumenty, wspomnienia, dzienniki, relacje, listy, odczyty, przemówienia itp. **Wobec krajowej cenzury „Zeszyty Historyczne" bywały główną platformą nieskrępowanej wymiany naukowej,** ścierania się różnych koncepcji i poglądów. Wśród autorów publikujących w periodyku wymienić można m.in.: Andrzeja Friszke, Józefa Garlińskiego, Grzegorza Mazura, Zbigniewa S. Siemaszkę, Piotra Wandycza, Tadeusza Wyrwę, Andrzeja Paczkowskiego, Aleksandrę Ziółkowską-Boehm. Różnorodność tematyki i środowiska twórców związanych z „Zeszytami Historycznymi" dobrze pokazuje dołączona do zbioru bibliografia zawartości czasopisma za lata 1962-1994. Stan bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie.**

394. Żukowski Olgierd. Stalowe rekiny. Krótka historia łodzi podwodnych. Warszawa 1931. Wojskowy Instytut Naukowo-Wydawniczy, s. [4], 87, [1], tabl. ilustr. 4, ilustr. w tekście, 19,5 cm, opr., ppł. 60,-

Szkic poświęcony historii budowy, wykorzystania i znaczenia łodzi podwodnych dla taktyki i strategii walki morskiej. Bogaty materiał ilustracyjny prezentujący szkice dawnych konstrukcji i fotografie najnowszych okrętów podwodnych. Napisany przez porucznika marynarki Olgierda Żukowskiego (1899-1977), redaktora „Przeglądu Morskiego", w latach 20. Dowódcę Flotylli Pińskiej, po 1929 r. w Kierownictwie Marynarki Wojennej. Pieczątki instytucji wojskowych. Stan bardzo dobry.

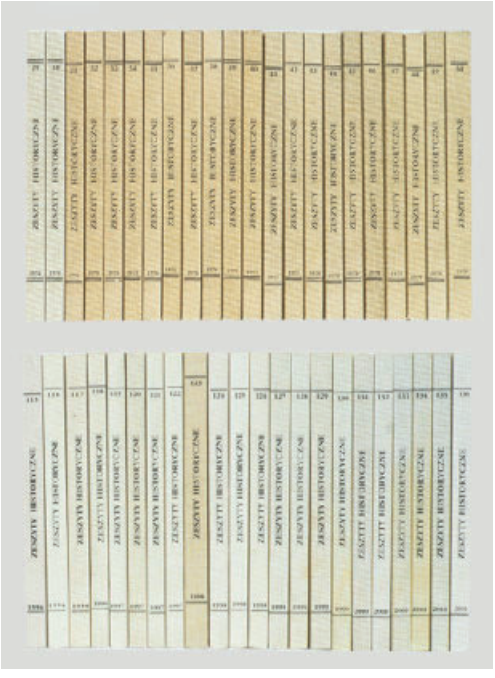

393. Zeszyty Historyczne. Komplet. 1962-2010.

395. Żwirko i Wigura.

395. Żwirko i Wigura. Ku czci bohaterskich lotników. Pod red. E. Kraśniewskiego. Warszawa b.r. [1957]. Aeroklub Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Druk. Wojsk. Zakł. Graf. w W-wie, s. 62, liczne ilustr. w tekście, 24 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

Wydawnictwo przygotowane dla upamiętnienia słynnych polskich lotników: kpt. pilota Franciszka Żwirki (1895-1932) i inż. Stanisława Wigury (1901-1932) w 25. rocznicę ich zwycięstwa w zawodach samolotów turystycznych Challenge 1932 i śmierci w wypadku, który wydarzył się w kilkanaście dni po tym sukcesie. Zawiera wspomnienia, liczne fotografie oraz szczegółową relację z przebiegu zawodów. Stan dobry.

POWSTANIE WARSZAWSKIE. DRUKI KONSPIRACYJNE

POWSTANIE WARSZAWSKIE

396. **Naród Walczy**. Wyd. wieczorne: 15 VIII 1944. Warszawa 1944. AK – Narodowe Siły Zbrojne, s. [2], 21 x 29,5 cm, mszp. powiel. oraz: **Współpracownicy BIP!** Obywatele walczącej Polski! Po pięci(oletniej) tajnej, zaciętej walce, jaką prowadziliśmy z powodzeniem …; Patrioci „Rozkazu Chwili". B.m. 1944 b.w., k. [1], 20 x 28 cm. 600,-

Pismo Wydziału Propagandy NSZ-AK, części NSZ scalonej z AK, ukazujące się w sierpniu 1944 r. dwa razy dziennie, o zmiennym formacie. (Bartoszewski, poz. 68). W tekście omówiono m.in. dołączoną tu **prowokacyjną ulotkę z pierwszych tygodni powstania**, skierowaną do Biura Informacji Prasowej, napisaną fatalną polszczyzną i domagającą się zaniechania walki. Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". Egzemplarz pisma w dobrym stanie. Ulotka z drobnymi uszkodzeniami tekstu, zabrudzona, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

397. **Polska Agencja Telegraficzna. Biuletyn Krajowy**, nr 37: 29 VIII 194[4]. Poranny. [Warszawa 1944 DR], k. [4], 21 x 29,5 cm, mszp. 500,-

Pismo Departamentu Informacji i Prasy Delegatury Rządu wydawane od 3 lub 4 VIII do 30 IX 1944. Zawiera m.in. komunikaty i obwieszczenia Okręgowego Delegata Rządu [Marceli Porowski], zarządzenia, oficjalne komentarze i wytyczne propagandowe. Z adnotacją pod tyt.: **„Tylko dla Władz Państwowych i Prasy".** Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". W tekście podkreślenia z epoki czerwoną kredką, w tym korekcyjne. Drobne zbrązowienia, przetarcia (bez wpływu na treść), poza tym stan dobry. (Bartoszewski, poz. 75).

398. **Rozkaz nr 14**: 11 VIII 1944. [Warszawa] 1944. Komenda Okręgu AK w Warszawie; Komendant Okręgu „Monter", s. [4], 16,5 x 27,5 cm. 400,-

Zawiera m.in.: przepisy dotyczące legitymacji i przepustek; **oznak zewnętrznych i ubioru żołnierzy AK**; spraw rekwizycyjnych oraz Państwowego Korpusu Bezpieczeństwa i Polskiej Armii Ludowej. Całość sygnowana przez Komendanta Warszawskiego Okręgu Armii Krajowej płk. Antoniego Chruściela. Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". Stan bardzo dobry.

399. **Rozkaz nr 17**: 16 VIII [19]44. [Warszawa] 1944. Komenda Okręgu AK w Warszawie; Komendant Okręgu „Monter", s. [4], 16 x 23,5 cm. 400,-

Zawiera m.in. wyjaśnienia, jak postępować z jeńcami wojennymi. Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". Drobne zagięcia, poza tym stan dobry.

400. **Warszawa Walczy**. Pismo Wydziału Propagandy Armii Krajowej, nr 12: 5 VIII [19]44. [Warszawa] 1944 [AK], s. 2, 20,8 x 29,4 cm, mszp. powiel. 300,-

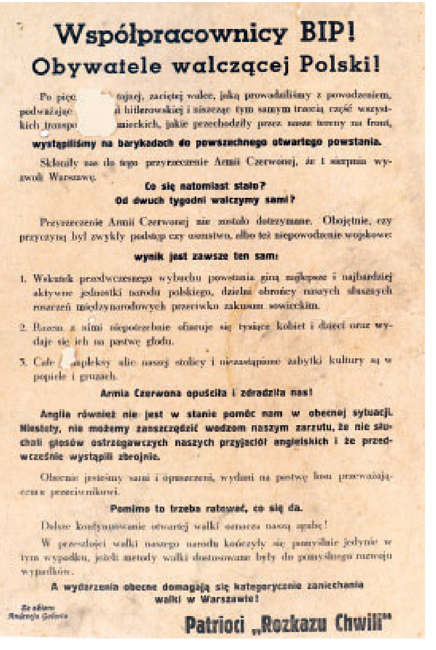

Współpracownicy BIP!
Obywatele walczącej Polski!

Po pięc[illegible]tojnej, zaciętej walce, jaką prowadziliśmy z powodzeniem, podważając [illegible] hitlerowskiej i niszcząc tym samym trzecią część wszystkich transpo[illegible] niemieckich, jakie przechodziły przez nasze tereny na front,

wystąpiliśmy na barykadach do powszechnego otwartego powstania.

Skłoniły nas do tego przyrzeczenie Armii Czerwonej, że 1 sierpnia wyzwoli Warszawę.

Co się natomiast stało?
Od dwuch tygodni walczymy sami?

Przyrzeczenie Armii Czerwonej nie zostało dotrzymane. Obojętnie, czy przyczyną był zwykły podstęp czy oszustwo, albo też niepowodzenie wojskowe:

wynik jest zawsze ten sam:

1. Wskutek przedwczesnego wybuchu powstania giną najlepsze i najbardziej aktywne jednostki narodu polskiego, dzielni obrońcy naszych słusznych roszczeń międzynarodowych przeciwko zakusom sowieckim.
2. Razem z nimi niepotrzebnie ofiaruje się tysiące kobiet i dzieci oraz wydaje się ich na pastwę głodu.
3. Całe [illegible]mpleksy ulic naszej stolicy i niezastąpione zabytki kultury są w popiele i gruzach.

Armia Czerwona opuściła i zdradziła nas!

Anglia również nie jest w stanie pomóc nam w obecnej sytuacji. Niestety, nie możemy zaoszczędzić wodzom naszym zarzutu, że nie słuchali głosów ostrzegawczych naszych przyjaciół angielskich i że przedwcześnie wystąpili zbrojnie.

Obecnie jesteśmy sami i opuszczeni, wydani na pastwę losu przeważającemu przeciwnikowi.

Pomimo to trzeba ratować, co się da.

Dalsze kontynuowanie otwartej walki oznacza naszą zgubę!

W przeszłości walki naszego narodu kończyły się pomyślnie jedynie w tym wypadku, jeżeli metody walki dostosowane były do pomyślnego rozwoju wypadków.

A wydarzenia obecne domagają się kategorycznie zaniechania walki w Warszawie!

Ze zbioru Andrzeja Gołota

Patrioci „Rozkazu Chwili"

396. Naród Walczy. 1944.

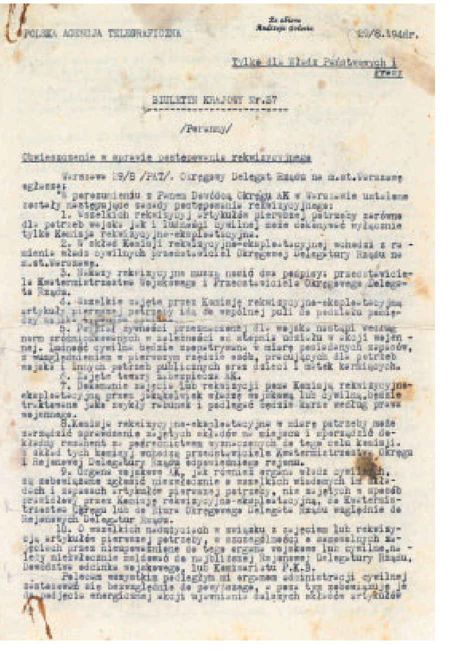

POLSKA AGENCJA TELEGRAFICZNA 29/8.1944r.

Ze zbioru Andrzeja Gołota

BIULETYN KRAJOWY Nr.27

/Poranny/

397. Polska Agencja Telegraficzna. 1944.

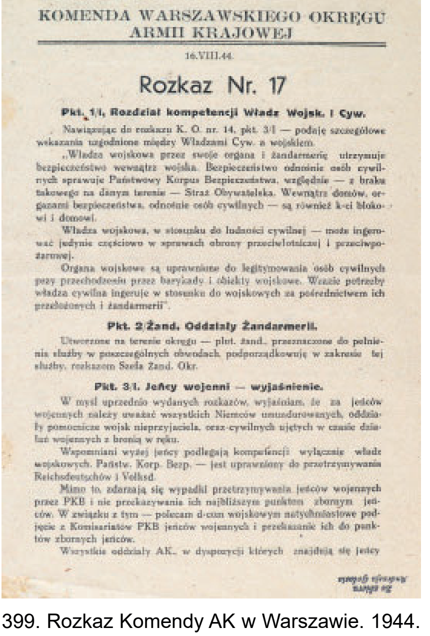

KOMENDA WARSZAWSKIEGO OKRĘGU ARMII KRAJOWEJ

16.VIII.44.

Rozkaz Nr. 17

Pkt. 1/I. Rozdział kompetencji Władz Wojsk. i Cyw.

Nawiązując do rozkazu K. O. nr. 14, pkt. 3/I — podaję szczegółowe wskazania uzgodnione między Władzami Cyw. a wojskiem.

„Władza wojskowa przez swoje organa i żandarmerię utrzymuje bezpieczeństwo wewnątrz wojska. Bezpieczeństwo odnośnie osób cywilnych sprawuje Państwowy Korpus Bezpieczeństwa, względnie — z braku takowego na danym terenie — Straż Obywatelska. Wewnątrz domów, organami bezpieczeństwa, odnośnie osób cywilnych — są również k-ci blokowi i domowi.

Władza wojskowa, w stosunku do ludności cywilnej — może ingerować jedynie częściowo w sprawach obrony przeciwlotniczej i przeciwpożarowej.

Organa wojskowe są uprawnione do legitymowania osób cywilnych przy przechodzeniu przez barykady i obiekty wojskowe. Wrazie potrzeby władza cywilna ingeruje w stosunku do wojskowych za pośrednictwem ich przełożonych i żandarmerii".

Pkt. 2/Żand. Oddziały Żandarmerii.

Utworzone na terenie okręgu — plut. żand., przeznaczone do pełnienia służby w poszczególnych obwodach, podporządkowuję w zakresie tej służby, rozkazom Szefa Żand. Okr.

Pkt. 3/I. Jeńcy wojenni — wyjaśnienie.

W myśl uprzednio wydanych rozkazów, wyjaśniam, że za jeńców wojennych należy uważać wszystkich Niemców umundurowanych, oddziały pomocnicze wojsk nieprzyjaciela, oraz cywilnych ujętych w czasie działań wojennych z bronią w ręku.

Wspomniani wyżej jeńcy podlegają kompetencji wyłącznie władz wojskowych. Państw. Korp. Bezp. — jest uprawniony do przetrzymywania Reichsdeutschów i Volksd.

Mimo to, zdarzają się wypadki przetrzymywania jeńców wojennych przez PKB i nie przekazywania ich najbliższym punktom zbornym jeńców. W związku z tym — polecam d-com wojskowym natychmiastowe podjęcie z Komisariatów PKB jeńców wojennych i przekazanie ich do punktów zbornych jeńców.

Wszystkie oddziały AK., w dyspozycji których znajdują się jeńcy

Ze zbioru Andrzeja Gołota

399. Rozkaz Komendy AK w Warszawie. 1944.

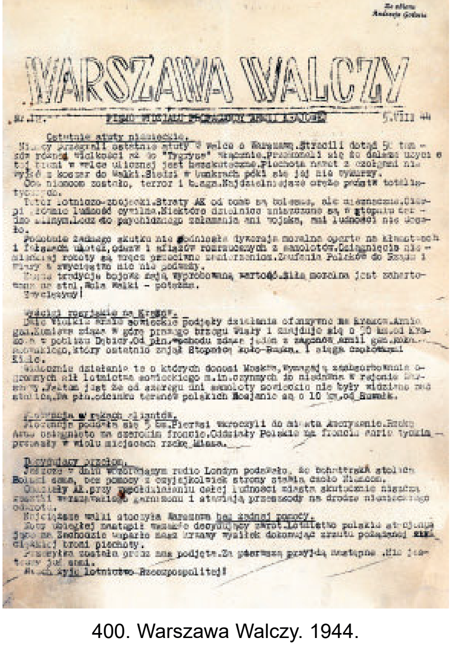

Ze zbioru Andrzeja Gołota

WARSZAWA WALCZY

5.VIII 44

400. Warszawa Walczy. 1944.

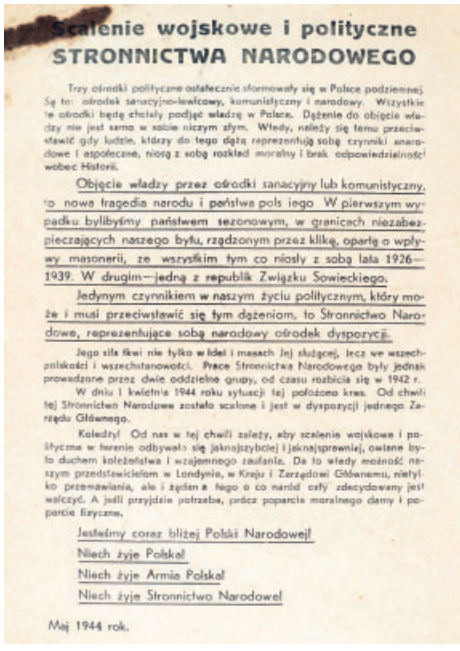

Scalenie wojskowe i polityczne
STRONNICTWA NARODOWEGO

Trzy ośrodki polityczne ostatecznie uformowały się w Polsce podziemnej. Są to: ośrodek sanacyjno-lewicowy, komunistyczny i narodowy. Wszystkie te ośrodki będą chciały podjąć władzę w Polsce. Dążenie do objęcia władzy nie jest samo w sobie niczym złym. Wtedy, należy się temu przeciwstawić gdy ludzie, którzy do tego dążą reprezentują sobą czynniki anarchiczne i aspołeczne, niosą z sobą rozkład moralny i brak odpowiedzialności wobec Historii.

Objęcie władzy przez ośrodki sanacyjny lub komunistyczny, to nowa tragedia narodu i państwa polskiego. W pierwszym wypadku bylibyśmy państwem sezonowym, w granicach niezabezpieczających naszego bytu, rządzonym przez klikę, opartą o wpływy masonerii, ze wszystkim tym co niosły z sobą lata 1926—1939. W drugim—jedną z republik Związku Sowieckiego.

Jedynym czynnikiem w naszym życiu politycznym, który może i musi przeciwstawić się tym dążeniom, to Stronnictwo Narodowe, reprezentujące sobą narodowy ośrodek dyspozycji.

Jego siła tkwi nie tylko w idei i masach Jej służącej, lecz we wszechpolskości i wszechstanowości. Prace Stronnictwa Narodowego były jednak prowadzone przez dwie oddzielne grupy, od czasu rozbicia się w 1942 r.

W dniu 1 kwietnia 1944 roku sytuacji tej położono kres. Od chwili tej Stronnictwo Narodowe zostało scalone i jest w dyspozycji jednego Zarządu Głównego.

Koledzy! Od nas w tej chwili zależy, aby scalenie wojskowe i polityczne w terenie odbywało się jaknajszybciej i jaknajsprawniej, owiane było duchem koleżeństwa i wzajemnego zaufania. Do to wtedy możność naszym przedstawicielom w Londynie, w Kraju i Zarządowi Głównemu, nietylko przemawiania, ale i żądania tego co naród cały zdecydowany jest walczyć. A jeśli przyjdzie potrzeba, pracy poparcia moralnego damy i poparcie fizyczne.

Jesteśmy coraz bliżej Polski Narodowej!
Niech żyje Polska!
Niech żyje Armia Polska!
Niech żyje Stronnictwo Narodowe!

Maj 1944 rok.

402. Stronnictwo Narodowe. 1944.

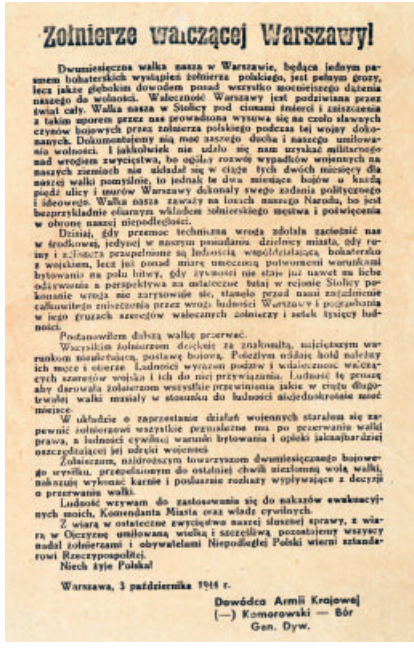

Żołnierze walczącej Warszawy!

Dwumiesięczna walka nasza w Warszawie, będąca jednym pasmem bohaterskich wystąpień żołnierza polskiego, jest pełnym grozy, lecz jakże głębokim dowodem ponad wszystko moralnego dążenia naszego do wolności. Waleczność Warszawy jest podziwiana przez świat cały. Walka nasza w Stolicy pod ciosami śmierci i zniszczenia z takim uporem przez nas prowadzona wysuwa się na czoło sławnych czynów bojowych przez żołnierza polskiego podczas tej wojny dokonanych. Dokumentujemy nią moc naszego ducha i naszego umiłowania wolności. I jakkolwiek nie udało się nam uzyskać militarnego nad wrogiem zwycięstwa, bo ogólny rozwój wypadków wojennych na naszych ziemiach nie układał się w ciągu tych dwóch miesięcy dla naszej walki pomyślnie, to jednak te dwa miesiące bojów o każdą piędź ulicy i murów Warszawy dokonały swego zadania politycznego i ideowego. Walka nasza zaważy na losach naszego Narodu, bo jest bezprzykładnie ofiarnym wkładem żołnierskiego męstwa i poświęcenia w obronę naszej niepodległości.

Dzisiaj, gdy przemoc techniczna wroga zdołała zaciesnić nas w środkowej, jedynej w naszym posiadaniu dzielnicy miasta, gdy ruiny i zgliszcza przepełnione są ludnością współdzielącą bohaterstwo z wojskiem, lecz już ponad miarę unieczynnioną potwornemi warunkami bytowania na polu bitwy, gdy żywności nie staje już nawet na liche odżywienie a perspektywa na ostateczne bicie w rejonie Stolicy pokomunie wroga nie zarysowuje się, stanęło przed nami zadanie całkowitego zniszczenia przez wroga ludności Warszawy i pogrzebania w jego gruzach szeregów walecznych żołnierzy i setek tysięcy ludności.

Podziwiłem dalszą walkę przerwać.

Wszystkim żołnierzom dziękuję za znakomitą, mimo trudnych warunków walki, postawę bojową. Pożegnam oddaję hołd należny ich męce i ofierze. Ludności wyrażam podziw i wdzięczność, waczących szeregów wojska i ich do niej przywiązania. Ludność tę pragnę aby darowała żołnierzom wszystkie przewinienia jakie w czasie długotrwałej walki musiały w stosunku do ludności niejednokrotnie mieć miejsce.

W układzie o zaprzestanie działań wojennych starałem się zapewnić żołnierzowi wszystkie przysługujące mu po przegranej walce prawa, a ludności cywilnej warunki bytowania i opieki jaknajbardziej oszczędzającej jej udręki wojenne.

Żołnierzom, najdroższym towarzyszom dwumiesięcznego bojowego wysiłku, przepełnionym do ostatniej chwili niezłomną wolą walki, nakazuję wykonać karnie i posłusznie rozkazy wypływające z decyzji o przerwaniu walki.

Ludność wzywam do zastosowania się do nakazów ewakuacyjnych moich, Komendanta Miasta oraz władz cywilnych.

Z wiarą w ostateczne zwycięstwo naszej słusznej sprawy, z wiarą w Ojczyznę umiłowaną wolną i szczęśliwą pozostajemy wszyscy nadal żołnierzami i obywatelami Niepodległej Polski wierni sztandarowi Rzeczypospolitej.

Niech żyje Polska!

Warszawa, 3 października 1944 r.

Dowódca Armii Krajowej
(—) Komorowski — Bór
Gen. Dyw.

403. Po kapitulacji Powstania. 1944.

Wydawnictwo AK VI Oddziału Sztabu, Wydz. Propagandy pod red. Sławomira Dunin-Borkowskiego i Haliny Auderskiej, ukazujące się na Śródmieściu. Pismo do 15 VIII miało dwa dzienne wydania. Stanowiło kontynuację pisma „Barykada – Warszawa Walczy". Zawiera wiadomości z frontów walki, w tym z powstańczej Warszawy. Druk drugiej strony „na opak". Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". Ślady składania i niewielkie zabrudzenia, poza tym stan dobry. (Bartoszewski, poz. 101).

DRUKI KONSPIRACYJNE

401. **Robotniku!** Czy wiesz o co toczy się obecna wojna? [Warszawa 1943 WRN], s. [4], 12,5 x 17,4 cm. 90,-

Wydawnictwo konspiracyjne Polskiej Partii Socjalistycznej (Wolność Równość Niepodległość). **Ostrzega przed dyktaturą proletariatu w Rosji sowieckiej,** podaje przykłady z tragicznych warunków życia robotników w kraju rządzonym przez komunistów. Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". Stan bardzo dobry. (Chojnacki, poz. 2789).

402. **Scalenie wojskowe i polityczne Stronnictwa Narodowego.** Trzy ośrodki polityczne ostatecznie uformowały się w Polsce podziemnej. [Warszawa] maj 1944. Stronnictwo Narodowe, k. [1], 19,5 x 13,5 cm. 200,-

Druk polityczny Stronnictwa Narodowego, ostrzegający przed możliwością przejęcia władzy przez klikę sanacyjną lub komunistów. Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". Zbrązowienie, poza tym stan dobry. (Chojnacki, poz. 2864).

– Odezwa po kapitulacji powstania –

403. **Żołnierze walczącej Warszawy**! Dwumiesięczna walka nasza w Warszawie... Warszawa, 3 X 1944 r. Dowódca Armii Krajowej Komorowski – Bór, Gen. Dyw., k. [1], 18 x 25,5 cm. 400,-

Odezwa pożegnalna do żołnierzy Armii Krajowej po kapitulacji powstania, wydana przez Dowódcę AK. Nie notowana w zbiorach BN i przez Chojnackiego. Opisana wg zbiorów Studium Polski Podziemnej w Londynie przez publikacje: „Armia Krajowa" (t. III PSZ w II wojnie światowej), Londyn 1950, s. 883-884 oraz Armia Krajowa w dokumentach, t. IV, Londyn 1977, s. 434-435. Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". Zagniecenia i drobne uszkodzenia, poza tym stan dobry.

---

404. Wiadomości Radiowe 19 IX [1944]. B.m. [1944]. Redakcja gazety „Do Boju", k. [1], 17 x 26,5 cm. 200,-

Pismo frontowe, zapewne dodatek do gazety wydawanej przez 4 Dywizję Piechoty im. Jana Kilińskiego. Zawiera komunikat Radzieckiego Biura Informacyjnego z dnia poprzedniego oraz **informacje o walkach powstańczych w stolicy**. Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". Ślady składania, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

405. [Częstochowa]. Do mieszkańców miasta Częstochowy. Za zezwoleniem Władz odbędzie się w okresie od 8–31.X. b.r. na terenie całego miasta zbiórka odzieży dla uchodźców z Warszawy. Częstochowa, w październiku 1944 r. Polski Komitet Opiekuńczy, k. [1], 29,5 x 21 cm. 200,-

Odezwa regionalnego Polskiego Komitetu Opiekuńczego w Częstochowie, apelująca **o ofiary na rzecz warszawiaków wygnanych z miasta** po kapitulacji stolicy, z informacją o miejscu składania darów. Pieczęć: „Ze zbioru Andrzeja Gołosia". Niewielkie ślady składania, zagięcia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

LITERATURA. WIEDZA O LITERATURZE

406. Amszejewicz Michał. Dykcjonarz zawierający wyrazy i wyrażenia z obcych języków polskiemu przyswojone, a mianowicie w umiejętnościach, sztukach, tudzież w stylu prawniczym, administracyjnym, gazeciarskim, naukowo-filozoficznym, literackim i w potocznej mowie używane do użytku powszechnego ułożony. Warszawa 1859. W Drukarni Alexandra Gins, s. 491, [1], 22,5 cm, opr. z epoki płsk. 240,-

E.XIX w., 2.wyd., t.1., s. 115. Ułożony alfabetycznie dykcjonarz wyrazów obcych zaczerpniętych z łaciny oraz języków: francuskiego, niemieckiego, greckiego i włoskiego. Nieaktualne podpisy własnościowe. Drobne ubytki grzbietu opr., nieliczne rdzawe plamki, poza tym stan dobry.

407. Białoszewski Miron. Obroty rzeczy. Warszawa 1957. Państwowy Instytut Wydawniczy, s. 138, [2], 16,5 cm, opr. wyd. brosz. 100,-

Na karcie tytułowej dedykacja autora z 5. V. 1974 roku dla Andrzeja Bojanowskiego. Drugie wydanie debiutanckiego tomiku wierszy Mirona Białoszewskiego (1922-1983), poety, prozaika, dramatopisarza, autora słynnego „Pamiętnika z powstania warszawskiego". Przebarwienia okładek, stan dobry.

408. Błok Aleksandr. Dwunastu (poemat o rewolucji.). Przekład Karola Winawera. Warszawa 1921. Nakładem tłumacza. Skład Główny w Księgarni Społecznej „Książka", Druk R. Olesiński W. Merkel i S-ka, s. [2], II, 12, 22 cm, opr. wyd. brosz. 100,-

Pierwsze polskie wydanie książkowe (po raz pierwszy tłumaczenie ukazało się w „Przeglądzie Wieczornym" w 1919 r.). Jeden z najgłośniejszych utworów Aleksandra Błoka (1880-1921), poety symbolisty, jednego z największych poetów rosyjskich XX wieku. Poemat „Dwunastu" powstał w styczniu 1918 r., stanowi apoteozę rewolucji i rozpoczyna ostatni okres w twórczości poety związany już z literaturą radziecką. Tytułowych dwunastu czerwonogwardzistów z Chrystusem na czele symbolizowało nadejście nowej ery. Stan dobry. **Rzadkie.**

409. Broniewski Władysław. Mazowsze i inne wiersze. Warszawa 1952. Książka i Wiedza, s. 50, [2], 20 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Wydanie 1. Z odręcznym autografem autora: „W. Broniewski Warszawa 14 II 56". Tomik wierszy poświęconych Warszawie i Mazowszu autorstwa Władysława Broniewskiego (1897-1962), poety i tłumacza. Projekt okładki i ilustracje wybitnego rysownika Antoniego Uniechowskiego. Zaplamienia i naddarcia oprawy, brak karty przedtytułowej oraz ostatniej karty tekstu, pojedyncze zaplamienia, ślady pióra na jednej ze stron, pieczątka, poza tym stan dobry.

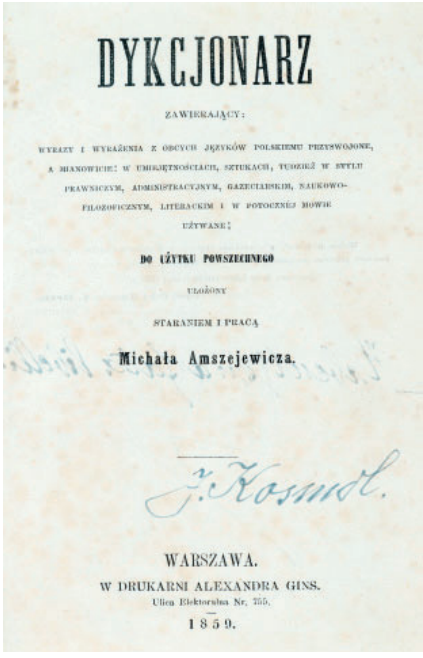
DYKCJONARZ

ZAWIERAJĄCY:

WYRAZY I WYRAŻENIA Z OBCYCH JĘZYKÓW POLSKIEMU PRZYSWOJONE, A MianowicIE: W UMIEJĘTNOŚCIACH, SZTUKACH, TUDZIEŻ W STYLU PRAWNICZYM, ADMINISTRACYJNYM, GAZECIARSKIM, NAUKOWO-FILOZOFICZNYM, LITERACKIM I W POTOCZNEJ MOWIE UŻYWANE;

DO UŻYTKU POWSZECHNEGO

ULOŻONY

STARANIEM I PRACĄ

Michała Amszejewicza.

WARSZAWA.

W DRUKARNI ALEXANDRA GINS.

Ulica Elektorska Nr. 755.

1859.

406. M. Amszejewicz. Dykcjonarz. 1859.

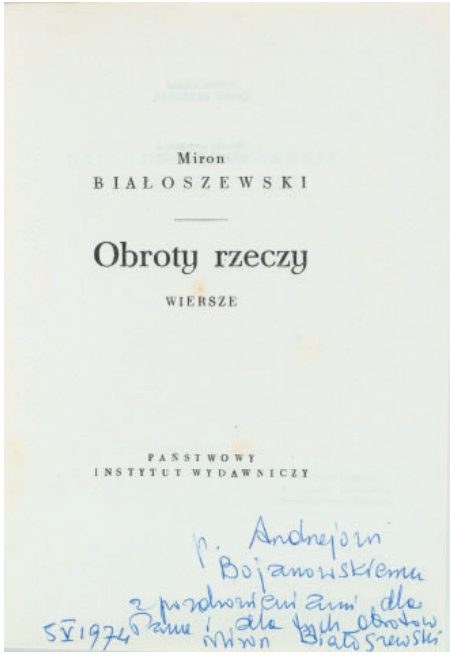
Miron

BIAŁOSZEWSKI

Obroty rzeczy

WIERSZE

PAŃSTWOWY INSTYTUT WYDAWNICZY

407. Z dedykacją autora. 1957.

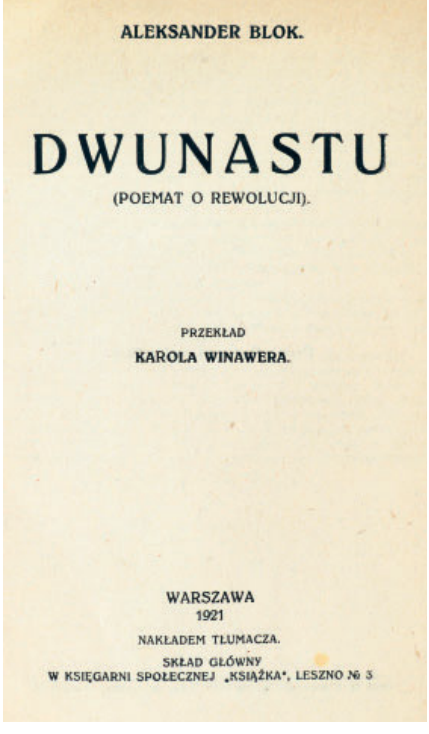
ALEKSANDER BLOK.

DWUNASTU

(POEMAT O REWOLUCJI).

PRZEKŁAD

KAROLA WINAWERA.

WARSZAWA

1921

NAKŁADEM TŁUMACZA.

SKŁAD GŁÓWNY

W KSIĘGARNI SPOŁECZNEJ „KSIĄŻKA", LESZNO № 3

408. A. Błok. Dwunastu. 1921. Wyd. I.

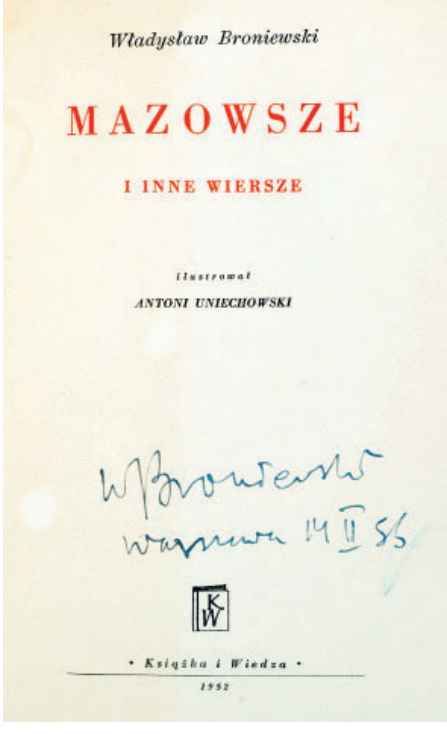
Władysław Broniewski

MAZOWSZE

I INNE WIERSZE

ilustrował

ANTONI UNIECHOWSKI

KW

• Książka i Wiedza •

1952

409. Wydanie 1. Z autografem autora. 1952.

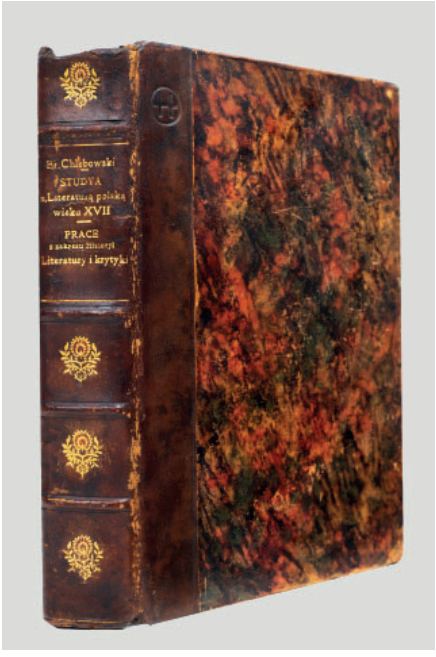

410. Oprawa F. J. Radziszewskiego. 1912.

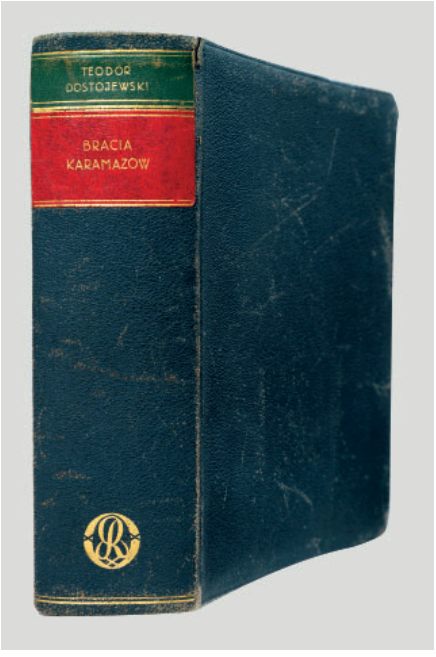

413. F. Dostojewski. Bracia Karamazow. 1928.

– Oprawa F. J. Radziszewskiego –

410. Chlebowski Bronisław. Pisma. T. 3-4 (1 wol.). Warszawa 1912. Nakładem Spółki Wydawniczej Warszawskiej, s. [6], 356; [6], 362, 23 cm, **opr. F. J. Radziszewskiego**, płsk z tłocz. i złoc. 800,-

Dwa tomy dzieł zebranych Bronisława Chlebowskiego (1846-1918), historyka literatury, encyklopedysty, profesora Uniwersytetu Warszawskiego, specjalizującego się w epokach renesansu, baroku i romantyzmu. Tom 3, opatrzony tytułem „Studya nad literaturą polską wieku XVII", zawiera prace poświęcone m.in. Piotrowi Kochanowskiemu, Samuelowi Twardowskiemu, Janowi Chryzostomowi Paskowi. W tomie 4 („Prace z zakresu historyi, literatury i krytyki") znalazły się teksty dotyczące m.in. geografii historycznej, Warszawy, krytyki literackiej. **Opr. Franciszka Joachima Radziszewskiego, sygnowana monogramem wiązanym na tylnej okładzinie**: brązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura oraz charakterystyczne dla tego introligatora ozdobniki z barwieniami. Na skórze na przednim licu wyciśnięty znak własnościowy (niezidentyfikowany). Stan bardzo dobry.

411. Chmielowski Piotr. Współcześni poeci polscy. Petersburg 1895. Nakładem K. Grendyszyńskiego, s. [6], 494, [2], 18,5 cm, opr. z epoki, płsk z tyt. na grzbiecie. 180,-

Bogaty zbiór szkiców poświęconych twórczości poetów polskich drugiej połowy XIX w. autorstwa Piotra Chmielowskiego (1848-1904), historyka literatury, profesora Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. We wstępie autor analizuje twórczość literacką po powstaniu styczniowym takich poetów jak: Leonard Sowiński, Felicjan Faleński, Bogumił Aspis, Maria Konopnicka, Wiktor Gomulicki, Włodzimierz Zagórski i in. Osobny rozdział poświęca „przedwcześnie zmarłym lub zmarnowanym" oraz „mniej szczęśliwym". Na końcu „Najmłodsi" (m.in. Miriam, Tetmajer, Karłowicz). **Efektowna oprawa z epoki W. Wilanda, introligatora w Sosnowcu** (nalepka): czarny półskórek, grzbiet pięciopolowy podzielony zwięzami wypukłymi, złocona tytulatura, na płótnie obu okładzin odciśnięty na ślepo efektowny ornament. Przetarcia opr., nieaktualny wpis własnościowy i pieczątka, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

412. Czapiński Leopold. Księga przysłów, sentencji i wyrazów łacińskich używanych przez pisarzów polskich. Warszawa 1892. Kasa im. Mianowskiego, s. [2], II, 524, 21 cm, opr. z epoki, pł. czerwone z tłocz. na licach i złoc. tyt. na grzbiecie. 150,-

Główna praca Leopolda Czapińskiego (1838-1911), powstańca styczniowego, zawierająca ponad tysiąc przysłów i sentencji, z podaniem ich historii, wraz z cytatami z literatury ukazującymi kontekst ich użycia. Na grzbiecie supereksklibris literowy „J.U." Zabrudzenia i przetarcia oprawy. Zażółcenia marginesów i ślad tuszu na k. tytułowej.

413. Dostojewski Fiodor. Bracia Karamazow. Warszawa 1928. Towarzystwo Wydawnicze „Rój", s. 965, [1], 18,5 cm, opr. wyd. skóra, górne obcięcie bloku złoc. 180,-

Słynna powieść Fiodora Dostojewskiego (1821-1881), jednego z najwybitniejszych pisarzy rosyjskich, mistrza prozy realistycznej, w przekładzie Aleksandra Wata. Wydanie z serii dzieł zebranych Dostojewskiego, ukazującej się pod redakcją Melchiora Wańkowicza w Towarzystwie Wydawniczym „Rój" – oficynie założonej przez Wańkowicza i Mariana Kistera, która szybko stała się największym ówczesnym polskim wydawnictwem. Stan bardzo dobry.

414. Dubiecki Tespezjusz. Ballady Tyrtejda. Na dzień dwódziestej[!] drugiej rocznicy 29° Listopada. Paryż 1852. Odcisk PP. Maulde i Renou, s. 13, [3], 21 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Wiersz Tespezjusza Dubieckiego (1802 – ok. 1870), powstańca 1831 r., literata, działacza emigracyjnego, **przyjaciela Mickiewicza** i jego rodziny. Napisany dla uczczenia rocznicy wybuchu powstania listopadowego, dedykowany Jadwidze z Działyńskich Władysławowej Zamoyskiej. Dochód ze sprzedaży broszury przeznaczony na rzecz dobroczynnych emigracyjnych zakładów polskich w Paryżu. Niewielkie przebarwienia papieru. Stan dobry.

415. Duch wolny w pieśni. Poezja Polski dzisiejszej. [Zebrała i oprac. Stanisława Sawicka. Wstęp Tadeusz Makowiecki]. Warszawa [sierpień 1942.]. Wydawnictwo D.I., s. 86, [2], 18 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Druk konspiracyjny. Antologia poezji polskiej okresu okupacji podzielona na działy: Szlakiem wojny; Rok 1939; Obrona Warszawy; Okupacja; Sprzymierzonym; Na obczyźnie; W boju o wolność. Zawiera utwory m.in.: Janiny Kunickiej, Józefa Chudka, Marii Pawlikowskiej – Jasnorzewskiej, Jędrzeja Giertycha, Władysława Broniewskiego, Ryszarda Kiersnowskiego, Jerzego Brzozowskiego, Kazimierza Wierzyńskiego. Podpis własnościowy na karcie tytułowej, stan bardzo dobry.
Lit.: W. Chojnacki, Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych, poz. 194

416. [Feliński Alojzy]. Delille Jacques. Ziemianin, czyli ziemiaństwo francuskie [...] wierszem polskim przełożone. B.m. 1823. B.w., s. [8], 187, adl.;
Feliński Alojzy. Pisma własne i przekładania wierszem [...] T. 2. Warszawa 1821. W Drukarni N. Glücksberga, s. [2], 240, adl., 19,5 cm, opr. z epoki, płsk. 600,-

Zbiór utworów i przekładów Alojzego Felińskiego (1771-1820), poety, dramatopisarza, tłumacza, historyka i teoretyka literatury. Poz. 1.: Tłumaczenie poetyckie dzieła Jacques'a Delille (1738-1813), inspirowanego Georgikami Wergiliusza, opowiadającego o wsi francuskiej. Poz. 2. Tom drugi dzieł zebranych Felińskiego, w którym pomieszczono utwory dramatyczne, m.in. „Barbarę" poświęconą Barbarze Radziwiłłównie. Opr.: jasnobrązowy płsk, na licach pap. marm. **Pieczątki biblioteki Szkoły Narodowej Polskiej w Batignolles**, założonej w latach 40. XIX wieku przez emigrantów polskich we Francji. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXII)

417. Fredro Aleksander. Sztuka obłapiania. Swawolny poemat młodości z r. 1817. Z współczesnemi ilustracjami Edwarda Guérard'a. Poprzedza rzecz o Erosie w poezji Fredry. Suwałki (właściwie Lwów) 1926. Nakł. Koła Bibliofilów, s. [8], A-M, 49, tabl. ilustr. 4, 25 cm, opr. wyd. kart. 1300,-

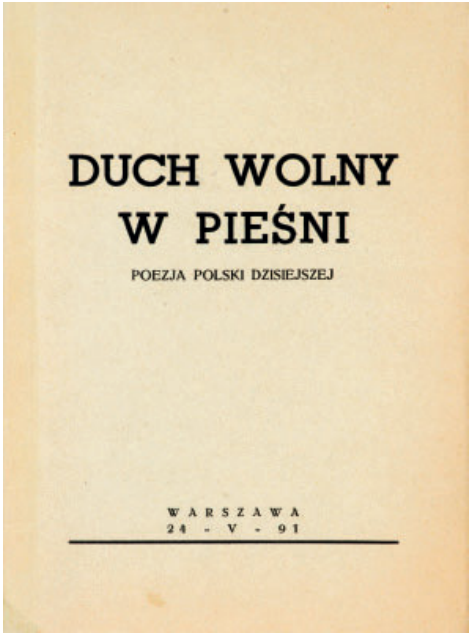

415. Druk konspiracyjny. 1942.

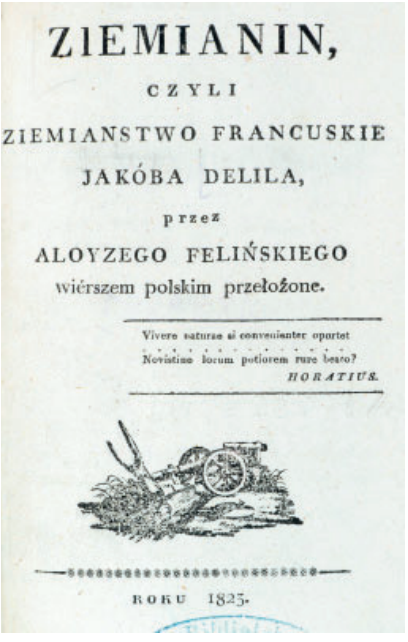

416. A. Feliński. Dzieła i przekłady. 1821-1823.

417. A. Fredro. Sztuka obłapiania. 1926.

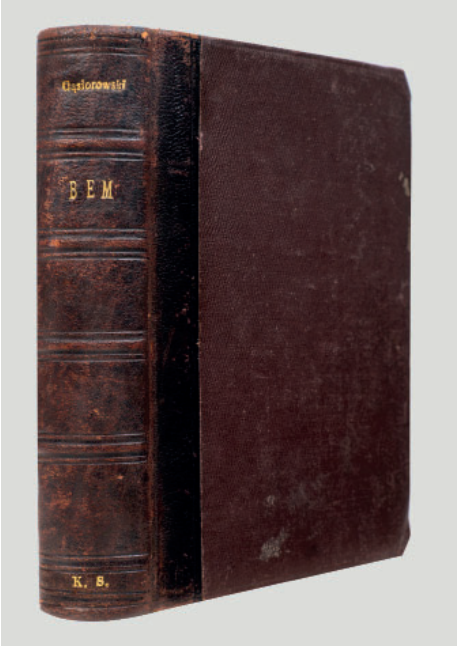

418. W. Gąsiorowski. Bem. 1912.

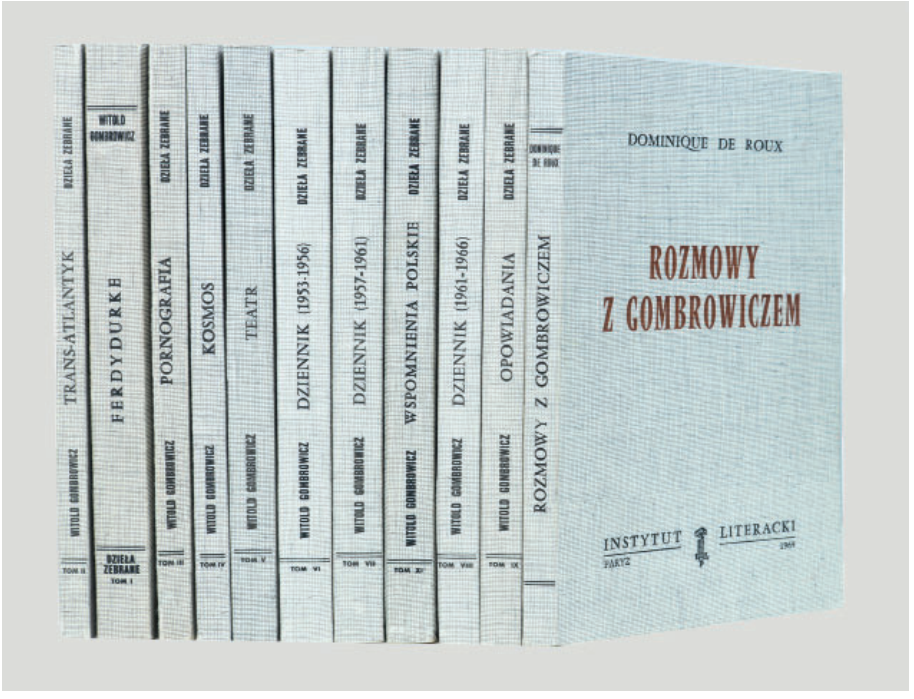

419. W. Gombrowicz. Dzieła zebrane. 1969-1977.

Poemat obsceniczny drukowany na prawach rękopisu z autografu poety w**ydany w nakładzie 300 numerowanych imiennych egzemplarzy** wyłącznie dla subskrybentów (oferowany nosi numer 176). Edycję poprzedza anonimowy esej „O Erosie w poezji Fredry" (prawdopodobnym autorem jest Stefan Vrtel-Wierczyński (1886-1963), historyk literatury, bibliotekarz, późniejszy dyrektor Biblioteki Narodowej). Wydanie zdobią 4 ilustracje do poematu wykonane przez Edwarda Guérarda, malarza i rysownika aktywnego we Lwowie w latach 30. XIX w., prawdopodobnie na specjalne zamówienie posiadacza jednego z dwóch autografów „Sztuki obłapiania". Zabrudzenia i naddarcia okładek. Miejscami zażółcenia papieru, poza tym stan dobry. **Rzadkie**.
Lit.: A. Kaleta. Sensacje z dawnych lat. – Wrocław, 1980 s. 489.

418. Gąsiorowski Wacław. Bem. Powieść historyczna z XIX w. Warszawa 1912. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [6]. 505, [1], II, portret, 18 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 150,-

Wydanie 1. Powieść historyczna Wacława Gąsiorowskiego (1869-1939), dziennikarza, działacza niepodległościowego, autora poczytnych powieści historycznych osadzonych w epoce napoleońskiej i w okresie powstania listopadowego. Na grzbiecie złocona tytulatura i superekslibris literowy „K.S." Przetarcia i zaplamienia oprawy, kilka kart z niewielkimi naderwaniami marginesów, charakterystyczne zażółcenia i zaplamienia w tekście, poza tym stan dobry.

– Witold Gombrowicz –

419. Gombrowicz Witold. Dzieła zebrane. T. 1-9, 11 (w 10 wol.). Paryż 1969-1977. Instytut Literacki, s. 292, [1]; 129, [2]; 163, [1]; 159, [1]; 221, [3]; 301, [3]; 255, [1]; 223, [1]; 206, [1]; 254, [1], 21,5 cm, opr. wyd. brosz.; oraz:
Roux Dominique de. Rozmowy z Gombrowiczem. Paryż 1969. Instytut Literacki, s. 156, [1], 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 600,-

Poz. 1. Dzieła zebrane Witolda Gombrowicza (1904-1969), powieściopisarza, prozaika, dramaturga, uznawanego za kandydata do literackiej nagrody Nobla. Wydane w słynnej serii Biblioteki „Kultury", publikowanej przez paryski Instytut Literacki. W zbiorze znalazły się: Ferdydurke, Trans-Atlantyk, Pornografia, Kosmos, dzieła dramatyczne (Iwona Księżniczka Burgunda, Ślub, Operetka), Dzienniki 1953-1966, opowiadania oraz Wspomnienia polskie – Wędrówki po Argentynie. Bez tomu 10, w którym wydano różne pisma pomniejsze. **Poz. 2.** Seria rozmów przeprowadzona przez Dominique'a de Roux (1935-1977), francuskiego pisarza i krytyka, w których Gombrowicz komentuje i tłumaczy swoją twórczość. Stan bardzo dobry.

– Zakazany poeta romantyczny –

420. Gosławski Maurycy. Poezye. Warszawa 1828. Drukiem N. Glücksberga, s. [5], XI, 143, [1], 12,5 cm, opr. z epoki, płsk. 400,-

Pierwszy tomik poezji Maurycego Gosławskiego (1802-1834), poety, uczestnika powstania listopadowego i wyprawy Zaliwskiego, osadzonego w carskim więzieniu w Stanisławowie, gdzie zmarł (plany pochowania go potajemnie nie udały się, a pogrzeb stał się wielką manifestacją patriotyczną). **Po powstaniu utwory Gosławskiego drukowane były w formie druków tajnych.** Gosławski w latach 1827-1828 mieszkał w Warszawie, gdzie pracował w kancelarii wielkiego księcia Konstantego. Wszedł wówczas do warszawskiego środowiska artystycznego, bywając w salonie generała Wincentego Krasińskiego. Swojemu mecenasowi zadedykował wiersz otwierający tomik, w którym wychwalał jego zasługi z okresu napoleońskiego. Po zdradzie Krasińskiego na sejmie w 1828 r. starał się zatrzeć ślady tej niefortunnej dedykacji, niszcząc dostępne egzemplarze. Przyjęty przychylnie debiut poety (chwalony m.in. przez Mickiewicza), zawiera **„Podole. Poema opisowe we czterech częściach"** (wraz z obszernymi objaśnieniami) oraz wiersze różne. We wstępie manifest poety, nawiązujący do trwającego wówczas sporu pomiędzy klasykami a romantykami. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Liczne znaki własnościowe prywatne i biblioteczne. Ubytek skóry w górnej partii grzbietu, otarcia i zaplamienia. Stan dobry. **Rzadkie.**

421. Janicki Stanisław. Prawidła pisowni polskiej podane przez deputacyą ortograficzną w r. 1830. Z dołączeniem prawideł przecinkowania i słownika ortograficznego. Warszawa 1835. Nakładem Wydawcy. Drukiem A. Gałęzowskiego i Spółki, s. [4], 82, [2], 18,5 cm, opr. wyd. brosz. z tyt. na licu i grzbiecie. 120,-

E. XIX, 2. edycja, t. 12, s. 213. Druczek dotyczący pisowni polskiej, będący kompilacją pracy F. Bentkowskiego: O związkach przecinkowych w piśmie (Warsz. 1830) oraz Rozpraw i wniosków o ortografii polskiej przez Deputację od Król. Tow. Nauk. wyznaczoną (Warsz. 1830). Drobne ubytki pap. opr., poza tym stan dobry.

422. Kochowski Wespazjan. Pisma wierszem i prozą; s. 328; oraz: **Epigramata polskie** po naszemu fraszki; s. 143; oraz: **Kamień świadectwa** wielkiego w Koronie Polskiej senatora niewinności przez jednego szlachcica polskiego [pseud.] wydany Roku Pańskiego 1668; s. 23; oraz: **Dzieło boskie,** albo pieśni Wiednia wybawionego, i inszych tranzakcyj wojny tureckiej w r. 1683 szczęśliwie rozpoczętej; s. 37; oraz: **Ogród panieński** pod sznur Pisma Świętego, Doktorów kościelnych, kaznodziejów prawowiernych wymierzony, a kwiatami tytułów Matki Boskiej wysadzony; s. 303; oraz: **Trybut należyty** wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska; s. 64; oraz: **Chrystus cierpiący**, według textu Ewangielli świętej wierszem polskim wystawiony; s. 154 (właśc. 114); oraz: **Różaniec** Najświętszej Panny Maryi, według zwyczaju kaznodziejskiego rytmem polskim wyrażony; s. 75. Wszystkie tytuły wydane przez Kazimierza Józefa Turowskiego. Kraków 1859. Nakładem Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, 20,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. 400,-

Zbiór utworów historycznych i poetyckich Wespazjana Kochowskiego (1633-1700), poety, historyka, posła sejmowego, autora słynnych „Klimakterów", jednego z najwybitniejszych pisarzy polskich XVII

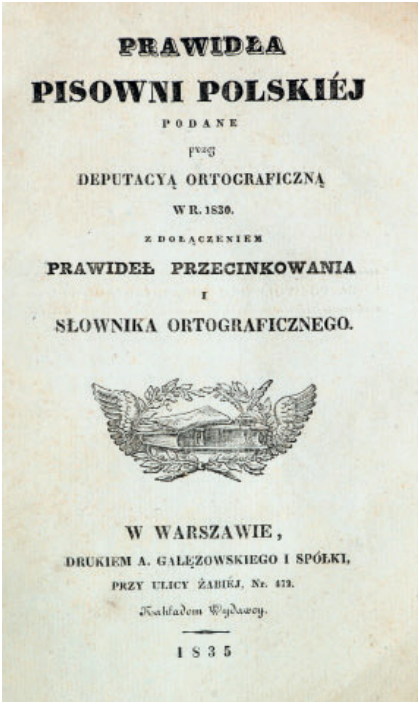
PRAWIDŁA
PISOWNI POLSKIÉJ
PODANE
przez
DEPUTACYĄ ORTOGRAFICZNĄ
W R. 1830.
Z DOŁĄCZENIEM
PRAWIDEŁ PRZECINKOWANIA
I
SŁOWNIKA ORTOGRAFICZNEGO.
W WARSZAWIE,
DRUKIEM A. GAŁĘZOWSKIEGO I SPÓŁKI,
PRZY ULICY ŻABIÉJ, Nr. 419.
Nakładem Wydawcy.
1835

421. St. Janicki. Prawidła pisowni. 1835.

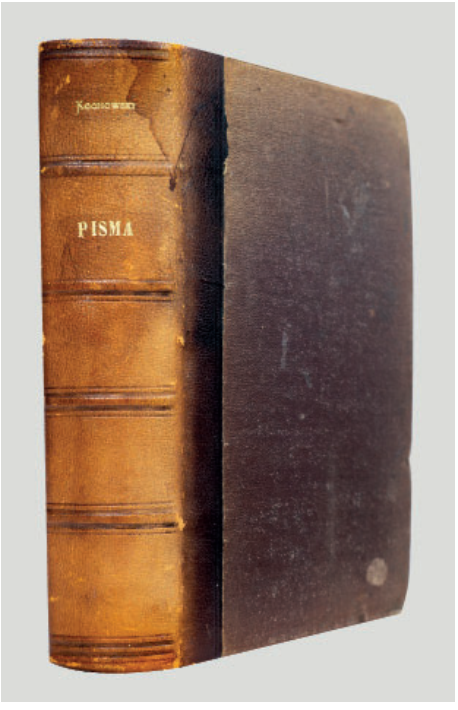

422. W. Kochowski. Zbiór utworów. 1859.

wieku. Ślad zalania marginesów, miejscami zażółcenia papieru, nieaktualne wpisy własnościowe. Brak k. tytułowej pierwszej pozycji. W pozycji: „Ogród…" brak stron 123-131, błędy w paginacji. Na ostatniej karcie wycięty wpis. Poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

423. Konopnicka Maria. Poezye. Warszawa 1881. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 307, [2], 18 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Wydanie. 1. Pierwszy tom poezji Marii Konopnickiej (1842-1910), poetki, pisarki, autorki książek dla dzieci i młodzieży. Znalazły się w nim m.in. cykle: „W górach" (pierwotnie publikowany przez „Tygodnik Ilustrowany") oraz „Obrazki". Opr.: ciemnobrązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, w dolnej partii grzbietu superekslibris literowy „L. P." Pieczątki własnościowe. Notatki ołówkiem. Otarcia opr., drobne pęknięcia skóry przy górnej krawędzi grzbietu. Poza tym stan dobry.

424. Kossak-Szczucka Zofia. Legnickie pole. Kraków 1930. Nakładem Krakowskiej Spółki Wydawniczej, s. [4], 285, 19 cm, opr. z epoki, płsk. 150,-

Wydanie 1. Powieść historyczna Zofii Kossak-Szczuckiej (1890-1968), powieściopisarki, publicystki, autorki utworów dla dzieci i młodzieży. Jej akcja rozgrywa się na Śląsku w dobie najazdu mongolskiego. Barwnie przedstawione tło historyczne odtworzone zostało w oparciu o bardzo skrupulatną kwerendę w historiografii. Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc., w jego dolnej partii superekslibris literowy „A. U.". Miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan dobry.

425. Kossak Zofia. Nieznany kraj (w wyborze). Szkolna Biblioteczka na Wschodzie (t. 5). Jerozolima 1943. Urząd Oświaty i Spraw Szkolnych. Nakład Komisji Regulaminowo – Wydawniczej Armii Polskiej na Wschodzie, s. 221, [2], 17,5 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc. 60,-

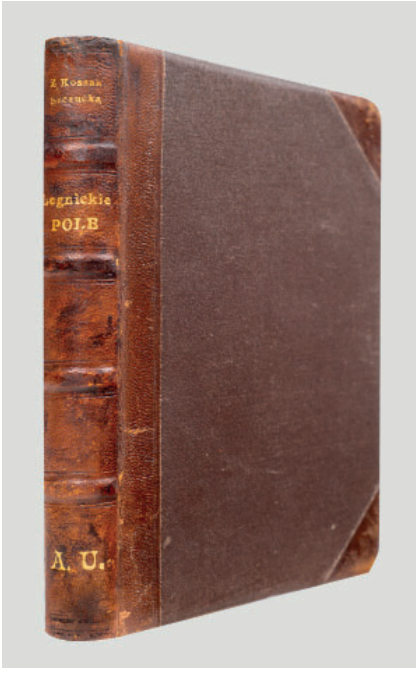

424. Z. Kossak-Szczucka. Legnickie pole.1930.

426. I. Krasicki. Dzieła. 1830.

Emigracyjne, wojenne wydanie zbioru opowiadań Zofii Kossak (1889-1968), pochodzącej ze słynnego artystycznego rodu (wnuczki malarza Juliusza), powieściopisarki i działaczki społecznej (współzałożycielki Rady Pomocy Żydom Żegota). Tytuł odnosi się do Śląska wracającego w polskie granice po kilkusetletniej przerwie. Nieaktualne pieczątki biblioteczne, m.in. Gimnazjum Lotniczego R.A.F.-u w Libanie. Przetarcia oprawy, na płótnie naklejki, wewnątrz stan dobry.

426. Krasicki Ignacy. Dzieła. Dziesięć tomów w jednym (w 2 wol.). Z portretem autora. Paryż – Genewa 1830. U Barbezata, s. [4], VIII, 354, **portret 1 (staloryt);** 373-906, 24 cm, opr. płsk z epoki, z tłocz. 400,-

Edycja dzieł literackich biskupa Ignacego Krasickiego (1735-1801), poety, prozaika, tłumacza i dramatopisarza, czołowej postaci polskiego oświecenia. Wydanie zawiera m.in.: Bajki i przypowieści (ponad 160 utworów), Myszeis, Monachomachię i Antymonachomachię, Wojnę chocimską, Listy, Satyry, Wiersze. Portret autora w stalorycie **Antoniego Oleszczyńskiego** (1794-1879), wybitnego grafika emigracyjnego (wg rysunku **Daniela Chodowieckiego** z kolekcji L. Chodźko). Z księgozbioru Antoniego Boczara w Budyłowie (pieczątka). Brak składki wydawniczej – 8 kart ze stronami 355-372. Nieaktualne wpisy własnościowe. Gdzieniegdzie zbrązowienia i zaplamienia papieru, miejscami ślady kredek. Stan ogólny dobry. **Efektowny egzemplarz.**

427. Krasiński Zygmunt. Pisma. T. I-IV (w 4 wol.). Lwów 1886-1888. Nakładem księgarni Gubrynowicza i Syna, s. LVII, 359, [2]; [4], 409, [2]; [2], IV, 347; [4], 319, 19 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc., brzegi kart barwione. 1200,-

Wydanie pierwsze zbiorowej edycji pism Zygmunta Krasińskiego (1812-1859), wielkiego polskiego poety i pisarza, jednego z trzech wieszczów narodowych, w opracowaniu i z przedmową Stanisława Tarnowskiego. Tom pierwszy zawiera: Agaj-Han; Niedokończony poemat; Nie-Boska Komedyja; Noc letnia; Pokusa. Tom drugi: Irydion; Trzy Myśli; Przedświt; Psalmy Przyszłości; Resurrecturis; Ułamek

427. Z. Krasiński. Pisma. 1886-1888.

429. J. I. Kraszewski. Czercza mogiła.

naśladowany z Glossy Św. Teresy; Dzień dzisiejszy; Ostatni. Tom trzeci: Poezye; Proza. Tom czwarty: Władysław Herman i jego Dwór. Oprawa z epoki w brązowy półskórek, grzbiety pięciopolowe, w jednym z pól złocona tytulatura, w pozostałych numeracja tomu i superekslibris literowy „L.P.", na skórze zachodzącej na okładziny oprawy tłoczona ornamentyka roślinna, brzegi kart barwione. Przetarcia i przebarwienia skóry i okładzin oprawy, nieaktualny wpis własnościowy, nalepka księgarska, poza tym stan dobry.

428. [Krasiński Zygmunt]. Hoesick Ferdynand. Miłość w życiu Zygmunta Krasińskiego. Studyum biograficzne. Kraków 1909. B.w., s. XXIV, 596, [1], tabl. ilustr. 8, k. facs. 2, 20,5 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 180,-

Monografia autorstwa Ferdynanda Hoesicka (1867-1941), księgarza i wydawcy, pisarza, historyka literatury, opisująca perypetie miłosne poety Zygmunta Krasińskiego. Niewielkie ubytki płótna na licach, przetarcia i zaplamienia oprawy, w tekście i na tablicach nieliczne charakterystyczne zażółcenia, miejscami notatki piórem na marginesach i czystych stronach, podkreślenia ołówkiem, poza tym stan dobry.

429. Kraszewski Józef Ignacy. Czercza mogiła. Lwów 1855. Nakład H. W. Kallenbacha, s. [4], 169, 18 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Wydanie 1. Powieść romantyczna Józefa Ignacego Kraszewskiego (1812-1887), pisarza, wydawcy, historyka, działacza społecznego i politycznego. Przeplatają się w niej wątki obyczajowości szlacheckiej, folkloru, zjawisk nadprzyrodzonych i grozy. Pieczątki i wpisy własnościowe. Drobne ubytki skóry, ślady po owadach, zabrudzenia i przebarwienia pap. Kilka k. uszkodzonych.

430. Kraszewski Józef Ignacy. Dwa Bogi, dwie drogi. T. 1-2 (w 2 wol.). Mińsk 1881. Nakład i własność Zofii Sawickiej, s. [4], 200; [4], 200, 18,5 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 280,-

Mniej znana powieść obyczajowa Józefa Ignacego Kraszewskiego (1812-1887), pisarza, wydawcy, historyka, działacza społecznego i politycznego. Akcja rozgrywa się w realiach dziewiętnastowiecznych. Opr.: brązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc., na licach pł. Podpisy własnościowe. Stan bardzo dobry.

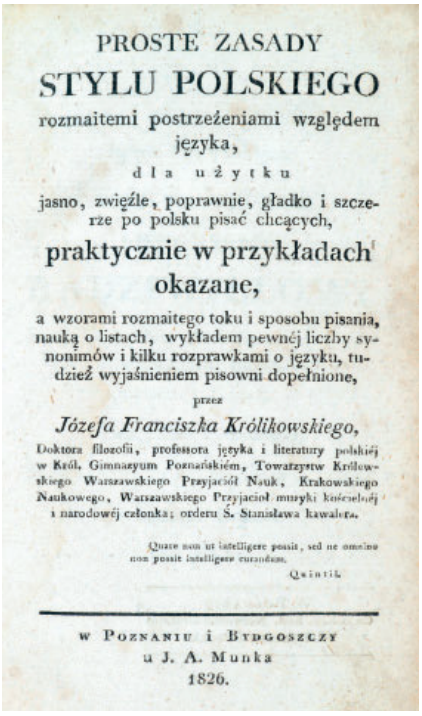

PROSTE ZASADY
STYLU POLSKIEGO
rozmaitemi postrzeżeniami względem języka,
dla użytku
jasno, zwięźle, poprawnie, gładko i szczerze po polsku pisać chcących,
praktycznie w przykładach okazane,
a wzorami rozmaitego toku i sposobu pisania, nauką o listach, wykładem pewnéj liczby synonimów i kilku rozprawkami o języku, tudzież wyjaśnieniem pisowni dopełnione,
przez
Józefa Franciszka Królikowskiego,
Doktora filozofii, professora języka i literatury polskiéj w Król. Gimnazyum Poznańskiém, Towarzystw Królewskiego Warszawskiego Przyjaciół Nauk, Krakowskiego Naukowego, Warszawskiego Przyjaciół muzyki kościelnéj i narodowéj członka; orderu Ś. Stanisława kawalera.
Quare non ut intelligere possit, sed ne omnino non possit intelligere curandum.
Quintil.
W Poznaniu i Bydgoszczy
u J. A. Munka
1826.

432. J. F. Królikowski. Zasady stylu. 1826.

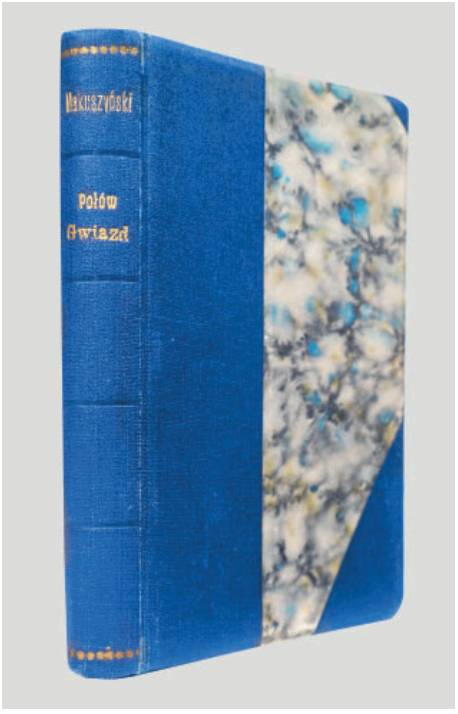

434. K. Makuszyński. Debiut poetycki. 1908.

431. [Kraszewski Józef Ignacy]. Dziadunio. Obrazki naszych czasów. Przez B. Bolesławitę [pseud]. Poznań 1869. Nakładem księgarni Jana Konst. Żupańskiego, s. II-XVI, 374, 17,5 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Powieść obyczajowa Józefa Ignacego Kraszewskiego (1812-1887). Akcja powieści rozgrywa się w dobie powstania styczniowego na pograniczu Wlk. Księstwa Poznańskiego i Kongresówki, a motywem przewodnim jest **zakazana miłość Polaka i Niemki**. Wpisy własnościowe. Zażółcenia i przebarwienia pap. Stan ogólny dobry.

432. Królikowski Józef Franciszek. Proste zasady stylu polskiego rozmaitemi postrzeżeniami względem języka, jasno, zwięźle, poprawnie, gładko i szczerze po polsku pisać chcących, praktycznie w przykładach okazane. Poznań-Bydgoszcz 1826. U J. A. Munka, s. XXIV, 224, 18 cm, opr. tektur., brzegi kart marm. 180,-

Wydanie 1. Jedna ze znaczniejszych prac Józefa Franciszka Królikowskiego (1781-1839), językoznawcy, historyka literatury, pisarza, dedykowana w druku księciu Antoniemu Radziwiłłowi (1775-1833), kompozytorowi, namiestnikowi Wielkiego Księstwa Poznańskiego. Zawiera m.in słowniczek zwrotów cudzoziemskich, wyrażeń dawnych i prowincjalizmów, wzory listów, pism urzędowych etc. Ubytki i przetarcia okładzin oprawy, ślad po zalaniu kilkunastu pierwszych stron, charakterystyczne zażółcenia w tekście, poza tym stan dobry.

433. Lechoń Jan. Rzeczpospolita Babińska. Śpiewy historyczne. Warszawa b.r. [1920]. Tow. Wydawnicze „Ignis", s. 73, [3], 23 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Wydanie 1 książkowe. Zbiór wierszy i felietonów satyrycznych, wraz z komentarzem autorskim, dotyczących stronnictw politycznych i czołowych postaci z pierwszych lat niepodległości. Tomik

435. Michał z Montaigne. Pisma. Oprawa Jana Recmanika. 1917.

dedykowany przez autora „Najlepszym przyjaciołom: Mieczysławowi Grydzewskiemu, Wilamowi Horzycy, Kazimierzowi Wierzyńskiemu". Jan Lechoń [właśc. Leszek Serafinowicz] (1899-1956), poeta, eseista, tłumacz, krytyk literacki i teatralny, współtwórca i czołowy przedstawiciel grupy Skamander. Okładka przebarwiona, z zagnieceniami krawędzi, poza tym stan dobry.

434. Makuszyński Kornel. Połów gwiazd. Lwów 1908. Nakładem Księgarni H. Altenberga. Odbito w Drukarni „Słowa Polskiego" we Lwowie, s. 285, [3], 17 cm, opr. z epoki ppł. z tłocz. i złoc., górny brzeg kart barwiony. 90,-

Debiutancki tomik poetycki Kornela Makuszyńskiego (1884-1953), poety, powieściopisarza, felietonisty, krytyka literackiego, autora książek dla dzieci i młodzieży. Niewielkie przetarcia oprawy, nieaktualne wpisy własnościowe. Miejscami przebarwienia papieru, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

– Oprawa Jana Recmanika –

435. Michał z Montaigne. Pisma. Przełożył, wstępem i przypisami opatrzył Tadeusz Żeleński (Boy). Przekładu tekstów łacińskich dokonał, w księdze I-szej Edmund Cięglewicz, w II. i III-ciej prof. Tadeusz Sinko. (Biblioteka Boy'a. T. 1-5). T. 1-5 (w 5 wol.). Kraków-Warszawa 1917. G. Gebethner i Spółka, s. [4], LV, [3], 324, portret 1; [4], 330; [4], 284, [2]; [4], 366; [4], 462, [2], 19,5 cm, **jednolita opr. luksusowa Jana Recmanika**, płsk ze złoc. 3000,-

Edycja pism Michała z Montaigne (1533-1592), francuskiego humanisty, pisarza i filozofa, czołowego przedstawiciela renesansu. **Jednolita oprawa luksusowa wykonana przez artystę introligatora Jana Recmanika** (sygnowana na wszystkich tomach tłoczonym na ślepo, wiązanym monogramem):

półskórek wiśniowy, w dwóch polach złocona tytulatura i numeracja tomu, krawędzie grzbietu ozdobione złoconymi szlaczkami, wyklejki z papieru klajstrowego, górny brzeg kart obcięty, pozostałe nieobcięte. Niewielkie przetarcia krawędzi opraw, w tomie trzecim skóra na grzbiecie przyciemniona, poza tym stan dobry. **Oprawy nie notowane w monografii Recmanika autorstwa Elżbiety Pokorzyńskiej! Efektowny komplet.**

ADAM MICKIEWICZ

436. Mickiewicz Adam. Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Historja szlachecka z r. 1811 i 1812, we dwunastu księgach wierszem. T. 1-2 (w 2 wol.). Wydanie Aleksandra Jełowickiego z popiersiem autora. Paryż 1834. W Typografji A. Pinard, s. 253, [1]; 300, [4], **winietki (drzeworyty, w tym portret Napoleona),** 15,5 cm, opr. z epoki, płsk z tłocz. i złoc. i pł. z tłocz. i złoc.; oraz: portret 1 (staloryt Antoniego Oleszczyńskiego), oprawiony w ramkę. 9000,-

Wydanie 1. W czerwcu 1834 r. „Pan Tadeusz" ukazał się drukiem nakładem emigracyjnego księgarza Aleksandra Jełowickiego. Nakład dwutomowej edycji wynosił 3 tys. egzemplarzy. Przez współczesnych epopeja została przyjęta bardzo ciepło. Słowacki, w liście do matki napisał: „Bardzo piękny poemat, podobny do romansu W. Scotta wierszem napisanego […] Jest to poema zupełnie innego rodzaju niż wszystkie dotąd Adama utwory". Zygmunt Krasiński w jednym z późniejszych swych listów pisał: „Żaden europejski lud dziś nie ma takiej epopei jak «Pan Tadeusz» […]". Podobnie, jak przy większości emigracyjnych dzieł Mickiewicza część egzemplarzy „Pana Tadeusza" została potajemnie przerzucona do kraju, głównie przez Kraków. **„Nieraz ten, co ją przewoził lub tylko co ją posiadał, szedł do więzienia lub na wygnanie**" (L. Gadon). Na uwagę zasługuje szata typograficzna pierwodruku: **„druk piękny i ozdobny"** (Semkowicz). Przed kartą tytułową umieszczany był portret Mickiewicza wg medalionu Davida d'Angers, wykonany w stalorycie przez Antoniego Oleszczyńskiego, w oferowanym zestawie oprawiony osobno w ramkę (22,5 x 16 cm), poszczególne księgi zakończone winietkami drzeworytowymi (na s. 205 portret cesarza Napoleona). **„Jako pierwsze wydanie arcydzieła mickiewiczowskiego jest «Pan Tadeusz» z 1834 r. w wielkiej cenie"** (Semkowicz). Oprawa t. 1 z epoki: półskórek z tłoczeniami i złoceniami; t. 2: płótno z tłoczoną na ślepo dekoracyjną bordiurą na przedniej i tylnej okładzinie, na grzbiecie tłoczona i złocona tytulatura i superekslibris „J.U". Przetarcia i niewielkie ubytki opraw, zabrudzenia i przebarwienia papieru, w t. 1 kilka kart z minimalnie nadpalonymi marginesami, w t. 2 kilkanaście kart z zagnieceniami.
Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia, s. 152-157; A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 473; A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 222 *(Patrz tablica XXIV)*

437. Mickiewicz Adam. Poezje. Tom III. Paryż 1838. W Księgarni i Drukarni Polskiej, s. [1], 190, [1], 17,5 cm, opr. współcz. płsk, zachowane okł. wyd. brosz. 1800,-

Trzeci tom (z ośmiu) drugiego, paryskiego wydania poezji Mickiewicza, zrealizowanego przez A. Jełowieckiego. Pierwsze 3 tomy tego wydania różnią się od edycji pierwszej układem i porządkiem rzeczy, tak, że wydanie niniejsze nosi często nazwę „pół-nowego". Tom zawiera „Dziady" (cz. II i IV) oraz „Sonety". Nieaktualne pieczęcie własnościowe **Biblioteki Polskiej w Paryżu**. Ślady zalania w górnym narożniku stron, drobne zażółcenia i zbrązowienia papieru, poza tym stan dobry. Semkowicz, s. 168-172.

438. Mickiewicz Adam. Dziady. Pisma, na nowo przejrzane, dopełnione i za zezwoleniem jego w tem siódmem s kolei wydaniu do druku podane. T. 2. Paryż 1844. Druk Bourgogne et Martinet, s. 3-318, 14 cm, opr. współcz. płsk ze złoc. na grzbiecie. 800,-

E.XIX w., t. 3, s.114. **Ostatnie za życia autora wydanie „Dziadów"** (cz. II, IV i III). Utwór stanowi t. 2. Pism Adama Mickiewicza, które ukazały się w Paryżu nakładem Eustachego Januszkiewicza, z przedmową Aleksandra Chodźki i były ostatnim zbiorowym wydaniem za życia poety. Z uwagi na to jest ono **wydaniem ostatecznym pod względem brzmienia tekstu.** „Z tego powodu w wielkiej jest wadze i poszanowaniu, nazywają je powszechnie „Profesorskim" (A. Semkowicz. Wydania dzieł A. Mickiewicza w ciągu stulecia. Lwów 1926). Brak 1 początkowej karty, strona tyt. i przedtyt. w kserokopii; karty ze stronami 3-4 i 317-318 reperowane. Dopiski ołówkiem, zaplamienia i zbrązowienia pap.

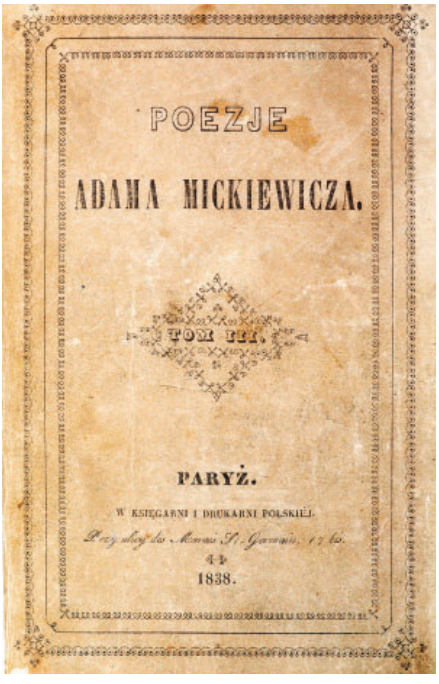

437. A. Mickiewicz. Poezje. Tom III. 1838.

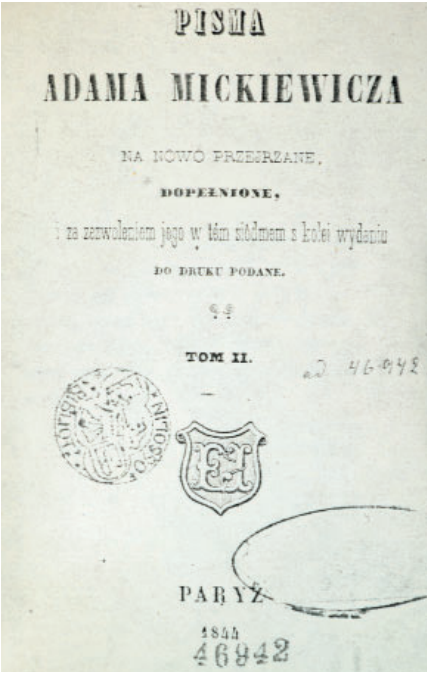

438. A. Mickiewicz. Dziady. 1844.

439. [Mickiewicz Adam]. Ruszczyc Ferdynand. Wspomnienia dni mickiewiczowskich w Paryżu 27.IV.-3.V.1929. Odbitka z zeszytu V czasopisma „Źródła Mocy". Wilno 1929. Polska Drukarnia Nakładowa „LUX", s. 16, 24 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Wspomnienia Ferdynanda Ruszczyca (1870-1936) z podróży do Paryża związanej z odsłonięciem na Place de l'Alma pomnika Adama Mickiewicza, dłuta francuskiego rzeźbiarza, Antoine'a Bourdelle'a. Uroczystości odbyły się pod koniec kwietnia 1929 roku. Stan dobry. **Rzadkie.**

---

440. Miłosz Czesław. Druga przestrzeń. Kraków 2006. Wydawnictwo Znak, s. 118, [2], 23,5 cm, opr. luksusowa wykonana przez spółdzielnię „Starodruk", skóra świńska z tłocz. 240,-

Jeden z 50 egzemplarzy specjalnych oprawionych w 2009 roku w skórę świńską przez krakowski „Starodruk", z okazji 55. rocznicy działalności spółdzielni (oprawa sygnowana na tylnej okładce ślepym tłokiem: „Starodruk Kraków"). Tom wierszy Czesława Miłosza(1911-2004), napisanych do 2002 roku, publikowanych na łamach „Tygodnika Powszechnego", „Kwartalnika Artystycznego" i „Zeszytów Literackich". Opracowanie typograficzne Daniel Malak. Stan bardzo dobry.

441. [Miłosz Czesław]. Księga Hioba. Przełożył z hebrajskiego Czesław Miłosz. Wstęp ks. Józef Szadzik. Kraków 1998. Wydawnictwo Literackie, s. 176, [2], 20,5 cm, opr. wyd. twarda. 280,-

Na k. przedtyt. odręczna dedykacja Czesława Miłosza, dat. 26.X.2000 r. Projekt okładki i stron tytułowych Tomasz Lec, architekt, varsavianista. „Księga Hioba" to kolejna część przekładów biblijnych Miłosza, jednego z największych poetów polskich, laureata Nagrody Nobla. Niewielkie zabrudzenia okładek, fragment naklejki na tylnej okładzinie, poza tym stan dobry.

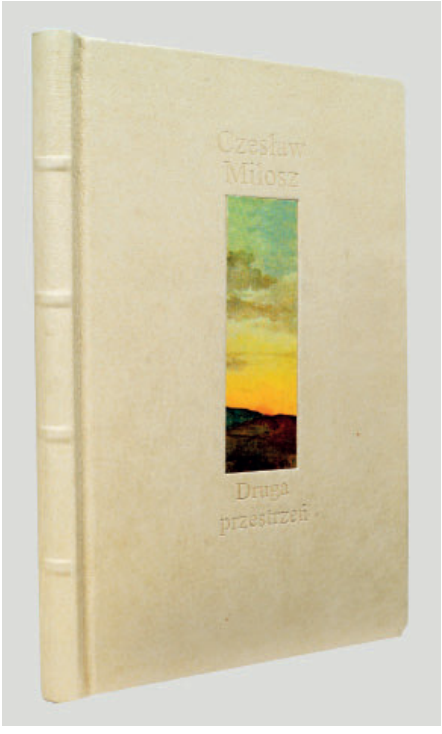

440. Cz. Miłosz. Egzemplarz specjalny. 2006.

442. A. Naruszewicz. Wiersze różne. 1805.

442. Naruszewicz Adam. Wiersze różne. T. 2. Edycya Tadeusza Mostowskiego. Warszawa 1805. W Drukarni No 646 przy Nowolipiu, s. 459, **portret 1 (miedzioryt punktowy J. Ligbera)**, 19,5 cm, opr. późniejsza, XIX-wieczna, płsk ze złoc., brzegi kart marm. 360,-

Tom poezji Adama Naruszewicza w znakomitej edycji Tadeusza Mostowskiego. W tomie m.in.: Sielanki; Satyry; Bajki; Epigramaty; Horacjusza Pieśni zebrane; Sarbiewskiego Ody niektóre; Anakreona Pieśni wybrane; Fragmenty not Tacyta. **Na tablicy portret Macieja Kazimierza Sarbiewskiego w miedziorycie punktowym Jana Ligbera.** Otarcia oprawy, nieaktualne prywatne pieczątki i zapiski własnościowe, błąd w paginacji: po s. 224 następuje s. 229, poza tym stan dobry. Do kompletu brak tomu 1.

443. Peiper Tadeusz. „A". Rysunkami ozdobił [Mojżesz] Kisling. [Kraków] 1924. Wydawnictwo „Zwrotnicy", s. 30, [2], ilustr. w tekście, 22,5 cm, okł. brosz. 1200,-

Wydano w nakładzie 400 egzemplarzy, oferowany nosi numer 86. **Debiutancki tom poezji Tadeusza Peipera** (1891-1969), wybitnego poety, teoretyka poezji, założyciela pisma „Zwrotnica", przedstawiciela i jednego z przywódców Awangardy Krakowskiej, której program wyraził w manifeście „Miasto. Masa. Maszyna". Awangarda Krakowska była w zasadzie jedynym nowatorskim ruchem artystycznym, który tak szczegółowo i systematycznie wyłożył swój program. Twórczość Peipera charakteryzowało hasło awangardzistów: „Minimum słów, maksimum treści", z którym wiązało się również łamanie wszelkich obowiązujących norm dotychczasowej poezji. Tom zawiera utwory z lat 1914-1923. Układ typograficzny Kazimierza Podsadeckiego (1904-1970), malarza awangardowego z kręgu „Zwrotnicy". W tekście **cztery całostronicowe ilustracje Mojżesza Kislinga** (1891-1953), malarza związanego z École de Paris. Nieaktualne pieczątki i wpisy własnościowe. Zabrudzenia i ubytki pap. okładki, oprawa naprawiana, stan ogólny dobry. **Jedno ze sztandarowych dzieł awangardy polskiej. Rzadkie.**

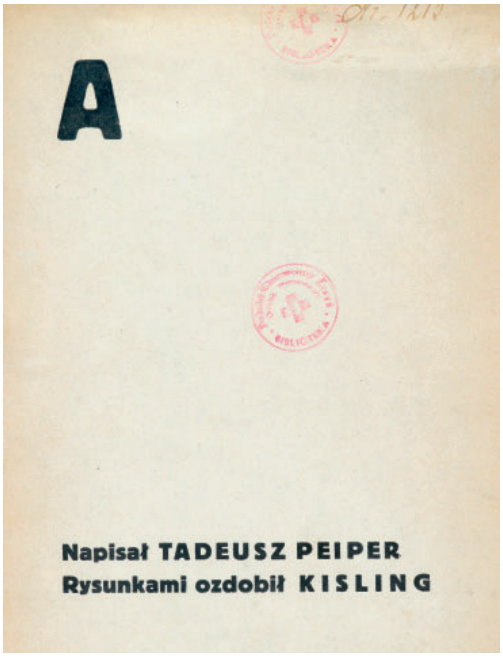

443. T. Peiper. Debiut poetycki. 1924.

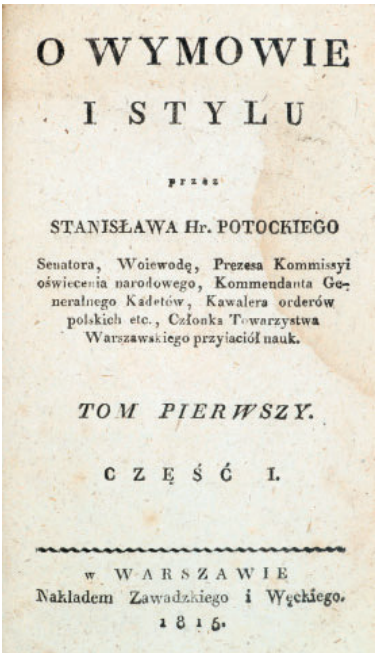

446. St. Potocki. O wymowie i stylu. 1815.

444. Poraska Maria (Alita). Na jawie i we śnie. Ozdoby wykonał Jan Małachowski. Kraków 1907. B. w. [G. Gebethner], druk W. L. Anczyca, s. 141, [1], winiety tytułowe, 20 cm, opr. z epoki twarda, zach. przednia okł. wyd. brosz. 90,-

Tomik poezji młodopolskiej Marii Poraskiej, autorki publikującej na początku XX w. Staranna oprawa graficzna (11 winiet oraz ilustracja na licu okł. wyd.) autorstwa **Jana Małachowskiego** (1886-1917), malarza, ucznia F. Ruszczyca i W. Weissa. Po studiach artysta osiadł w Zakopanem, gdzie tworzył **głównie dzieła o tematyce tatrzańskiej.** Poza tym był uznanym fotografem, taternikiem, narciarzem i ratownikiem górskim. **Pieczątki zakopiańskich księgarni Zwolińskiego.** Pęknięcie grzbietu, otarcia i zabrudzenia oprawy, zabrudzenia okł. wyd., wewnątrz stan dobry. Ładna książka wydana w stylu Młodej Polski. **Rzadkie.**

445. Potocki Antoni. Polska literatura współczesna. Cz. 1-2 (1 wol.). Warszawa 1911. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 343, [1]; [4], 437, [3], tabele 2 (w tym 1 rozkł.), 22 cm, opr. płsk z tłocz. i ze złoc. napisami na grzbiecie. 180,-

Wydanie 1. Główne dzieło literackie w dorobku Antoniego Potockiego (1867-1939), krytyka i publicysty. Część pierwsza nosi podtytuł „Kult zbiorowości 1860-1890", część druga „Kult jednostki 1890-1910". W pracy Potocki posłużył się nowatorskimi pojęciami socjologiczno-literackimi, uzasadnił przełom modernistyczny w literaturze zmianą funkcji społecznej inteligencji, a także przyjął koncepcję podziału literatury na dziesięciolecia odpowiadające dominacji kolejnych pokoleń literackich. Nieaktualne wpisy własnościowe, ślady wycieranych pieczęci. Niewielkie otarcia oprawy, poza tym stan dobry.

446. Potocki Stanisław Kostka. O wymowie i stylu. Część I-IV (w 4 wol.). Warszawa 1815. Nakładem Zawadzkiego i Węckiego, s. 30, XXVI, 385, [2]; 24, 510; 20, 522; 16, 571, [5], 17,5 cm, opr. z epoki, płsk z tłocz. i złoc. 1500,-

Komplet głównego dzieła z zakresu teorii retoryki i literatury autorstwa hr. Stanisława Kostki Potockiego (1755-1821), członka Stronnictwa Patriotycznego na Sejmie Czteroletnim, prezesa Rady Stanu

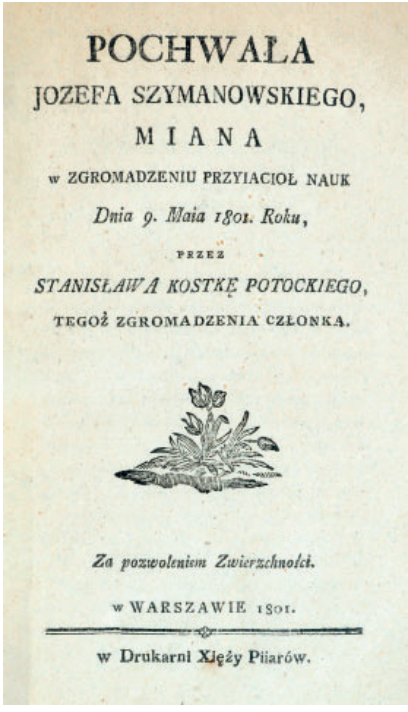
POCHWAŁA
JOZEFA SZYMANOWSKIEGO,
MIANA
w ZGROMADZENIU PRZYIACIOŁ NAUK
Dnia 9. Maia 1801. Roku,
PRZEZ
STANISŁAWA KOSTKĘ POTOCKIEGO,
TEGOŻ ZGROMADZENIA CZŁONKA.
Za pozwoleniem Zwierzchności.
w WARSZAWIE 1801.
w Drukarni Xięży Piiarów.

447. St. Kostka Potocki. Pochwała. 1801.

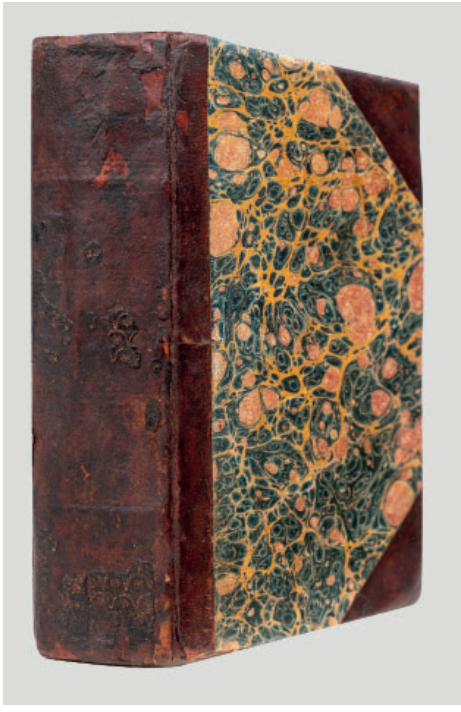

448. St. K. Potocki. Podróż do Ciemnogrodu. 1820.

i Rady Ministrów Księstwa Warszawskiego, historyka kultury, pamiętnikarza, poety, jednego z głównych animatorów uchwalenia Konstytucji 3 Maja, twórcy galerii wilanowskiej. Oprawa z epoki, płsk płaski ze złoc. i tłocz. Przebarwienia i zażółcenia papieru, ślady zalania w t. I i IV, zaklejone pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Rzadkie. Ładny egzemplarz.**
(Patrz tablica XXIII)

447. Potocki Stanisław Kostka. Pochwała Józefa Szymanowskiego, miana w zgromadzeniu Przyjaciół Nauk dnia 9. maja 1801 roku. Warszawa 1801. W Drukarni Xięży Piiarów, s. 71, 21 cm, ochronna okł. kartonowa z epoki. 360,-

Mowa wygłoszona na część Józefa Szymanowskiego (1748-1801), poety, szambelana Stanisława Augusta Poniatowskiego, szefa Wydziału Sprawiedliwości Rady Najwyższej Narodowej w Insurekcji Kościuszkowskiej, uczestnika słynnych obiadów czwartkowych. Autorem mowy był Stanisław Kostka Potocki (1755-1821), polityk, pisarz, mecenas sztuki. Na wewnętrznej stronie okładki kartonowej XX-wieczna dedykacja. Egzemplarz nieobcięty, z zachowanymi szerokimi marginesami. Stan dobry.

448. Potocki Stanisław Kostka. Podróż do Ciemnogrodu. Przez Autora Świstka krytycznego [pseud.]. Cz. 1-2 (z 4) (1 wol.). Warszawa 1820. Nakładem N. Glücksberga, s. [6], XIII, [1], 249, [5]; [4], 225, 14 cm, opr. z elementami z epoki, płsk. 600,-

Wydanie 1. Najgłośniejsza powieść satyryczna Stanisława Kostki Potockiego (1755-1821), polityka, pisarza, mecenasa sztuki. Utwór stanowi **krytykę negatywnych cech Polaków** zaobserwowanych przez autora, zwłaszcza wśród duchowieństwa. Jego wydanie stało się bezpośrednim powodem walki między episkopatem a Potockim. Biskupi oburzeni ostrą drwiną z kleru udali się na skargę do cara Aleksandra, który zdymisjonował Potockiego ze stanowiska przewodniczącego Komisji Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz prezesa Senatu. Opr.: na grzbiecie zachowane elementy

skóry z epoki, na licach pap. marm. Wpis własnościowy. Dopiski ręką późniejszą. Stan bardzo dobry. *(Patrz tablica XXIV)*

449. Przyłuski Bronisław. Dalekie łąki. Toruń 1935. Towarzystwo Bibljofilów im. Lelewela, s. [2], 48, [6], 25 cm, opr. z epoki, płsk z tłocz. i złoc., zach. okł. brosz. 200,-

Piąta publikacja poznańskiego Towarzystwa Bibliofilów wydana w nakładzie 200 egzemplarzy. Drugi tom poetycki w dorobku Bronisława Przyłuskiego (1905-1980), poety, dramatopisarza. **Oprawa wykonana w introligatorni Rolniczej Drukarni i Księgarni Nakładowej w Poznaniu kierowanej przez Jana Kuglin**a (sygnowana nalepką): półskórek niebieski ze złoceniami na grzbiecie, papier okładek marmurkowany. Nieaktualny ekslibris. Niewielkie otarcia oprawy, poza tym stan dobry.

450. Reymont Władysław Stanisław. Chłopi. T. 1-4 (w 2 wol.). Warszawa-Kraków--Lublin-Łódź [1925]. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 319, portret 1; 351; [4], 443; 367, 17,5 cm, opr. jednolita z epoki, płsk z tłocz. i złoc. 480,-

Najsłynniejsza powieść Władysława Stanisława Reymonta (1867-1925), pisarza, czołowego przedstawiciela Młodej Polski, jednego z najwybitniejszych pisarzy w dziejach literatury polskiej. Powieść ukazuje życie społeczności zamieszkującej wieś Lipce na przestrzeni czterech pór roku. Pierwodruk ukazywał się odcinkami w latach 1902-1908 na łamach „Tygodnika Ilustrowanego". Za „Chłopów" Reymont otrzymał w 1924 roku Literacką Nagrodę Nobla. **Oprawa jednolita w 2 woluminy**: półskórek brązowy, na grzbietach złocona tytulatura i numeracja tomu oraz tłoczone na ślepo bogate ozdobniki, papier okładek i wyklejek marmurkowany, brzegi kart marmurkowane. W tomie pierwszym pojedyncze ślady po owadach, skóra opraw nieznacznie przyciemniona, poza tym stan dobry. **Efektowny komplet.** *(Patrz tablica XXII)*

451. Rocznik Naukowo-Literacko-Artystyczny na Rok 1905. Warszawa 1905. Wydawnictwo Władysława Okręta, s. [8], 397, [3], XXXII, XLVI, [2], 20,5 cm, opr. z epoki, płsk. 150,-

Z biblioteki Gabinetu Filologicznego im. Gabriela Korbuta Towarzystwa Naukowego Warszawskiego (pieczątka), Towarzystwa Literatów i Dziennikarzy Polskich, Rady Literatów (pieczątki). **Z księgozbioru Juliana Krzyżanowskiego** (1892-1976), wybitnego historyka literatury (pieczątka własnościowa). Odręczny wpis: „Dublet do dyspozycji dyr. A. Birkenmajera r. 1949". Leksykon biograficzny, wydany pod redakcją Władysława Okręta (1870-1910), zawierający blisko 3000 życiorysów osób tworzących elitę kulturalną Polski na początku XX wieku. Wyróżniono działy: dziennikarstwo, literatura, nauka, budownictwo, malarstwo, rzeźba, muzyka, dramat, komedya, opera i operetka. W dalszej części zamieszczono **opracowanie wybitnego antykwariusza Hieronima Wildera „Polskie archiwa, biblioteki, muzea, zbiory i zbieracze"** oraz S. F. Ręczyńskiego „Spis księgarń, wydawców i towarzystw wydawniczych, antykwarń, składów nut i dzieł sztuki, agentur księgarskich oraz biur dzienników i ogłoszeń". Nie zrealizowano planów kontynuacji tego wydawnictwa – wyszedł tylko ten jeden rocznik. Otarcia oprawy, brak 2 kart (s. 23-26), poza tym stan dobry.

452. Rydel Lucjan. Betleem polskie. Kraków 1906. D. E. Friedlein w CX rocznicę założenia firmy. Odbito w Drukarni Literackiej w Krakowie, s. 91, [3], tabl. ilustr. 19 (kolor.), nuty w tekście, 32 cm, opr. wyd. ppł. z tyt. na licu. 400,-

Wydanie pierwsze widowiska jasełkowego autorstwa Lucjana Rydla (1870-1918), poety i dramatopisarza, czołowego przedstawiciela Młodej Polski. Jego prapremiera miała miejsce w 1904 roku we Lwowie i **stała się wielkim wydarzeniem artystycznym i patriotycznym**. W 1905 roku odbyła się premiera w Krakowie w Teatrze Ludowym. W 1906 r. przedstawienie wystawione zostało w Teatrze Miejskim w Krakowie, gdzie otrzymało wyjątkowo bogatą oprawę scenograficzną i doborową obsadę (w roli Dziadka występował sam dyrektor Ludwik Solski, w roli Żyda Leonard Bończa, w roli Ułana Józef Węgrzyn, Jana III Sobieskiego grał Aleksander Zelwerowicz). Książka wydana w 110 rocznicę powstania firmy Daniela Edwarda Friedleina i dedykowana przez wydawcę hr. Róży Tarnowskiej. Dzieło edytorsko utrzymane w stylistyce sztuki Młodej Polski, drukowane na papierze kredowym, **ozdobione 19 kolorowymi ilustracjami Włodzimierza Tetmajera**. Na k. tyt. odręczna dedykacja z 1906 r. Złocenia na licu w większości wykruszone, na kartach zabrudzenia i zaplamienia, kilka kart z naddartymi marginesami. Stan ogólny dobry.

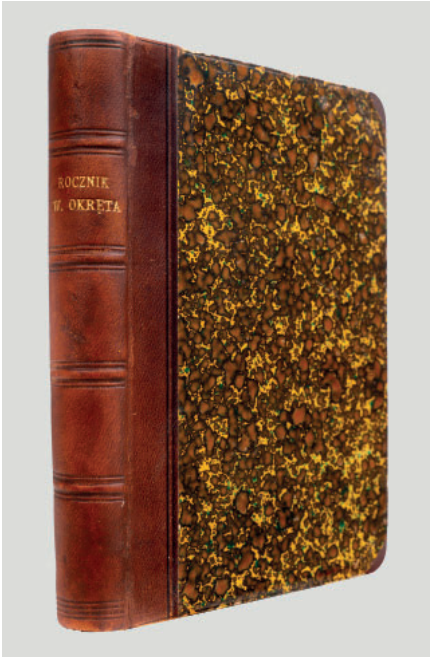

451. H. Wilder. Polskie archiwa, biblioteki.

452. L. Rydel. Betleem polskie. 1906. Wyd. 1.

453. **[Sienkiewicz Henryk.** Ogniem i mieczem**]. Madejewski Zygmunt.** Album z portretami bohaterów Ogniem i mieczem. B.m. [Lwów], b.r. [1885], b.w. [Ognisko Domowe], **k. 10 (druki kolorowane ręcznie)**, 27,5 cm, wtórna teka kartonowa z epoki. 1200,-

Seria dziesięciu portretów bohaterów powieści Henryka Sienkiewicza „Ogniem i mieczem" (I wydanie książkowe 1884 r.): Zagłoba, Skrzetuski, Rzędzian, Wołodyjowski, Bohdan Chmielnicki, Kniahini Kurcewiczowa, Helena Kurcewiczówna, Bohun, Podbipięta, książę Jeremi Wiszniowiecki. Ilustracje drukowane (śr. o wym. 15 x 10,5 cm, na luźnych planszach 26,5 x 20,5 cm), kolorowane ręcznie akwarelą, sygnowane w druku: „Z. Madejewski", 1884 lub 1885 r. Prace są jedynym znanym dziełem Zygmunta Madejewskiego (zm. przed 18 czerwca 1887 r. we Lwowie), w latach 1875-1878 studenta SSP w Krakowie. Cykl wykonany na zlecenie lwowskiego czasopisma literackiego, artystycznego, naukowego i społecznego „Ognisko Domowe" i przez nie wydany jako premia dla czytelników w 1885 r. **Kompletny zbiór z kolekcji Jana Sas Zubrzyckiego** (1860-1935), cenionego architekta i konserwatora sztuki (pieczątki własnościowe na każdej planszy; zbiór w tece kartonowej z pieczątką własnościową i napisanym odręcznie krakowskim adresem Sas Zubrzyckiego „Architekta Cywilnego"). Drobne zabrudzenia i uszkodzenia teczki, niewielkie zabrudzenia kart z ilustracjami, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie – prace artysty nie pojawiają się na rynku antykwarycznym.**
Lit.: SAP, t. V, s. 224

454. **Słowacki Juliusz.** Dzieła. Wydanie illustrowane. Pod redakcją Ferdynanda Hoesicka i Leopolda Méyeta. T. 1-5 (w 5 wol., z 6). Z serii „Poeci polscy". Warszawa 1903. Wydawnictwo „Wędrowca", s. XXIV, 230, [2]; [4], 232, [1]; 270, [1]; 236, [3]; 249, [2]; tabl. ilustracji łącznie 66, ilustracje w tekście, inicjały, 22,5 cm, opr. płsk z epoki z tłocz. 550,-

Dzieła Juliusza Słowackiego w wytwornej, starannie ilustrowanej edycji. Druk wykonano w „Warszawskiej Drukarni Estetycznej", papier z fabryki C. A. Moesa w Pilicy. Winiety i inicjały autorstwa cenionych artystów malarzy: Henryka Piątkowskiego, Stanisława Sawiczewskiego, Antoniego Piotrow-

453. Bohaterowie „Ogniem i mieczem”.

454. J. Słowacki. Dzieła. 1903.

skiego, Stanisława Kaczor-Batowskiego; reprodukcje obrazów m.in.: Józefa Ryszkiewicza, Wacława Pawliszaka i Michała Elwiro Andriollego. Do kompletu brak t. VI. Przetarcia i ubytki skóry grzbietów, miejscami zabrudzenia papieru, poza tym stan dobry.

455. Słowacki Juliusz. Kiedy prawdziwie Polacy powstaną... i inne utwory wybrane oraz Przemówienie Józefa Piłsudskiego przy złożeniu zwłok Słowackiego na Wawelu. Rzym 1946. Polska Y.M.C.A., s. 132, 17 cm, opr. wyd. brosz. 50,-

Zbiór poezji Juliusza Słowackiego wydany tuż po wojnie przez działający we Włoszech polski oddział organizacji młodzieżowej YMCA (Young Men’s Christian Association – Związek Chrześcijańskiej Młodzieży Męskiej). Stan dobry.

456. [Słownik języka polskiego]. Zdanowicz Aleksander i inni. Słownik języka polskiego. T. 1-2 (1 wol.). Wilno 1861. Wydany staraniem i kosztem Maurycego Orgelbranda, k. [1], s. VIII, 952; k. [1], s. 953-2280, 2, 7, 4, 3, 24,5 cm, opr. płsk z tłocz. 600,-

Słownik języka polskiego przygotowany przez wybitnych uczonych, związanych z Uniwersytetem w Wilnie. Zawiera zasób leksykalny rozszerzający materiał pomieszczony w słowniku Lindego. „Słownik rejestruje słownictwo ogólne, potoczne, regionalne (nie tylko kresowe), leksykę zawodową i terminologię naukową oraz leksykę dawną.”. **Znakomite źródło wiedzy o polszczyźnie dziewiętnastowiecznej i wcześniejszej.** Przetarcia i ubytki oprawy. Charakterystyczne przebarwienia, zażółcenia papieru i ślady zalania (miejscami intensywniejsze), poza tym stan dobry.

457. [Surowiecki Karol]. Świstak warszawski wyświstany czyli Uwagi krytyczne nad warszawskim romansem tytułowanym: Podróż do Ciemnogrodu. Pod imieniem pisarza nazwanego Świstek przez drukarską pomyłkę. Prawdogród [właśc. Warszawa] 1821. B.w., s. [2], 159, [1], adl.:
Olechowski A. L. Listy Edwarda do Adolfa, czyli zawiść siostry i matki. Wilno 1830. B.w., s. 129, [2], 17,5 cm, opr. z epoki, płsk. 500,-

Poz. 1. Wydana anonimowo rozprawa polemiczna Karola Surowieckiego (1754-1824), pisarza religijnego, tłumacza. Polemika dotyczy najgłośniejszej powieści satyrycznej Stanisława Kostki Potockiego

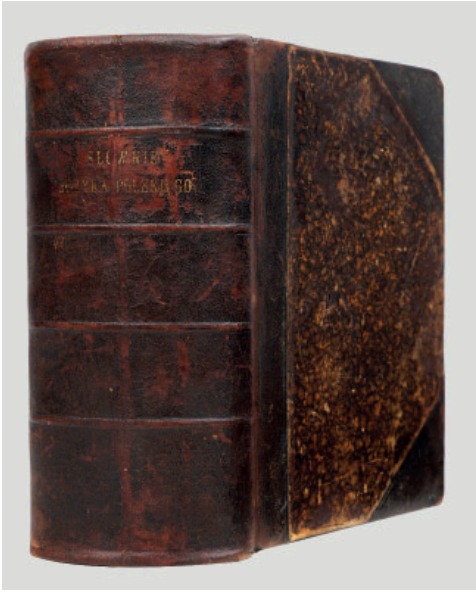

456. Słownik języka polskiego. 1861.

457. Świstak warszawski wyświstany. 1821.

(1755-1821), polityka, pisarza, jednego z głównych przedstawicieli warszawskiego klasycyzmu. Potocki początkowo umieszczał swe artykuły w „Świstaku Warszawskim", **w 1820 r. opublikował „Podróż do Ciemnogrodu"** (patrz poz. 448). W powieści zawarł krytykę negatywnych cech Polaków, szczególnie ostro wystąpił przeciwko duchowieństwu i religii katolickiej, Klasztor Jasnogórski nazywał „pagodą", zakonników „bonzami", zaatakował także Surowieckiego przedstawiając go w niekorzystnym świetle jako „mnicha". W odpowiedzi, w oferowanej pozycji, Surowiecki tytułował Potockiego „pierdołą", a jego powieść nazwał „błazeńską gryzmołą". **Poz. 2.** Obyczajowa powieść epistolarna. **Bardzo rzadki druk wileński – nie notują go katalogi biblioteczne (w tym Biblioteki Narodowej) ani bibliografie**. Pieczątki i oznaczenia własnościowe. Ślady owadów na opr., drobne otarcia, poza tym stan bardzo dobry.

458. Tarnowski Stanisław. Henryk Sienkiewicz. Kraków 1897. Nakładem autora. W Drukarni „Czasu", s. VI, [2], 363, [2], 22 cm, opr. z epoki, płsk, obcięcie kart marm. 200,-

Z księgozbioru Juliana Krzyżanowskiego (1892-1976), wybitnego historyka literatury (pieczątka własnościowa i zapiski ołówkiem). Rozprawa pióra Stanisława Tarnowskiego (1837-1917), profesora i rektora UJ, napisana z okazji jubileuszu 25-lecia twórczości pisarskiej Henryka Sienkiewicza. Jak napisał autor we wstępie: „Bóg zapłać za już, Szczęść Boże na jeszcze". Poszczególne rozdziały poświęcone największym powieściom przyszłego noblisty: Trylogii, Rodzinie Połanieckich, Quo vadis. Otarcia oprawy, blok nieco poluzowany, drobne plamki, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

459. Tarnowski Stanisław. Jan Kochanowski. Studia do historyi literatury polskiej. Wiek XVI. Nakładem autora. Kraków 1888. W Drukarni „Czasu", s. XXIII, [1], 470, 22 cm, opr. z epoki, płsk ze złoc. 400,-

Na karcie tytułowej **odręczna dedykacja Stanisława Tarnowskiego** (1837-1917), historyka i krytyka literatury, prezesa Akademii Umiejętności, profesora i rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dedykacja, datowana 25 lipca 1888 r., **dla Stanisława Windakiewicza** (1863-1943), wówczas świeżo po studiach na Uniwersytecie Jagiellońskim, późniejszego profesora tej uczelni, historyka literatury polskiej. Pieczątki biblioteki Windakiewicza i profesora Juliana Krzyżanowskiego oraz jego zapiski ołówkiem. Dołączono drukowane, odręcznie wypełnione zaproszenie dla Windakiewicza do Tarnowskich „na wieczór" (salon Stanisława Tarnowskiego i jego żony Róży z Branickich w dawnym pałacu Montelupich był ważnym

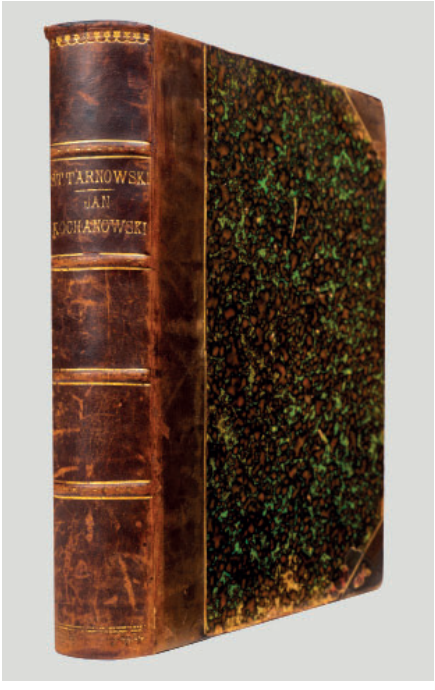

459. Z dedykacją Stanisława Tarnowskiego.

460. St. Tarnowski. O dramatach Schillera.

ośrodkiem życia kulturalnego Krakowa). Biografia oraz omówienie twórczości Jana Kochanowskiego, napisane z okazji 300. rocznicy śmierci pisarza. Niewielkie uszkodzenia oprawy, ślad zalania narożników, poza tym stan dobry. **Wyjątkowa proweniencja – książka związana z trzema pokoleniami wybitnych historyków polskiej literatury z Uniwersytetu Jagiellońskiego.**

460. Tarnowski Stanisław. O dramatach Schillera. Kraków 1896. Nakładem autora. Druk „Czasu", s. 395, [1], 22 cm, opr. z epoki z zakładu Piotra Repetowskiego, płsk ze złoc. 180,-

Z księgozbioru Juliana Krzyżanowskiego (pieczątka własnościowa). Jedna z najważniejszych prac cenionego krytyka i historyka literatury, a zarazem konserwatywnego polityka galicyjskiego, Stanisława Tarnowskiego (1837-1917), profesora i dwukrotnego rektora UJ. Poświęcona twórczości Friedricha Schillera, jednego z najważniejszych pisarzy europejskiego romantyzmu, jest efektem wykładów prowadzonych przez Tarnowskiego na UJ. **Oprawa wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Piotra Repetowskiego** (sygnowana nalepką): półskórek, grzbiet sześciopolowy, ze złoc. tytulaturą. Papier wyklejek marm. Piotr Repetowski (1863-1917), wybitny introligator krakowski. Miejscami rdzawe plamki, poza tym stan dobry.

461. Terlecki Tymon (red.). Literatura polska na obczyźnie 1940-1960. Praca zbiorowa wydana staraniem Związku Pisarzy Polskich na Obczyźnie. T. 1-2 (w 2 wol.). Londyn 1964-1965. B. Świderski, s. 606, [1]; 797, 23,5 cm, opr. wyd. brosz. 280,-

Z odręczną dedykacją dla Edwarda Stankiewicza od Tymona Terleckiego (1905-2000), krytyka literackiego i teatralnego, organizatora życia naukowego i literackiego w Wielkiej Brytanii oraz USA, czołowej postaci polskiej literatury emigracyjnej, żołnierza Armii Polskiej we Francji, założyciela tygodnika „Polska Walcząca". Obszerna i wyczerpująca synteza charakteryzująca dwie dekady polskiej literatury emigracyjnej. Dzieło wydane przez Stowarzyszenie Pisarzy Polskich, którego Terlecki był

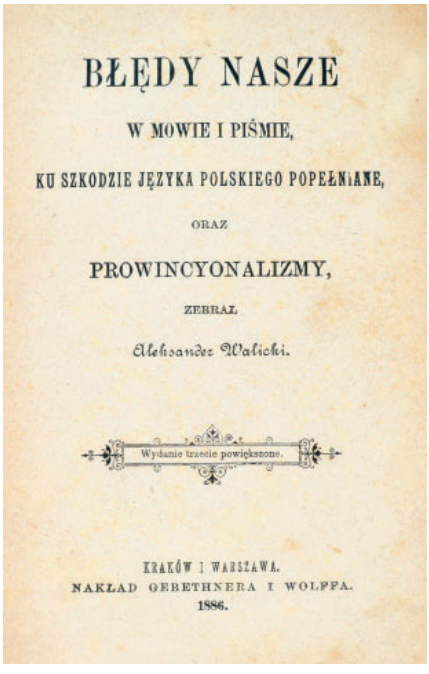
BŁĘDY NASZE

W MOWIE I PIŚMIE,

KU SZKODZIE JĘZYKA POLSKIEGO POPEŁNIANE,

ORAZ

PROWINCYONALIZMY,

ZEBRAŁ

Aleksander Walicki.

Wydanie trzecie powiększone.

KRAKÓW I WARSZAWA.
NAKŁAD GEBETHNERA I WOLFFA.
1886.

462. A. Walicki. Błędy nasze. 1886.

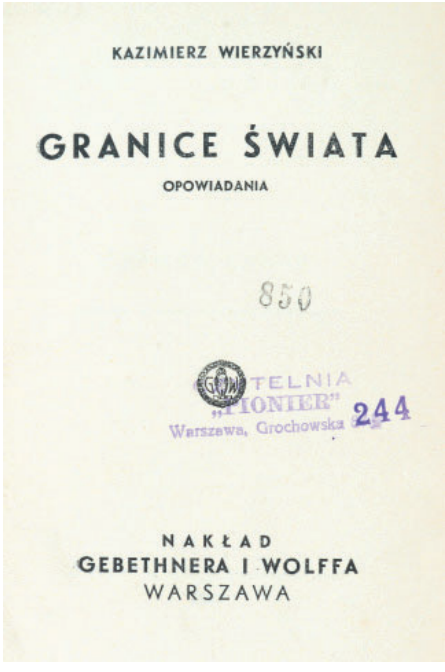
KAZIMIERZ WIERZYŃSKI

GRANICE ŚWIATA

OPOWIADANIA

850

TELNIA
„PIONIER"
Warszawa, Grochowska 244

NAKŁAD
GEBETHNERA I WOLFFA
WARSZAWA

465. K. Wierzyński. Granice świata. 1933.

współzałożycielem. **Edward Stankiewicz** (1920-2013), językoznawca, literaturoznawca, slawista, profesor Uniwersytetu Yale. Drobne zagniecenia, poza tym stan dobry.

462. Walicki Aleksander. Błędy nasze w mowie i piśmie ku szkodzie języka polskiego popełniane oraz prowincyonalizmy. Wydanie trzecie powiększone. Kraków i Warszawa 1886. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. XXVI, 453, XIV, 17,5 cm, opr. pł. 120,-

Z księgozbioru Lecha Kazimierza Słowińskiego (1922-2005), profesora filologii UAM, kawalera Krzyża Oficerskiego Orderu Odrodzenia Polski (wpis własnościowy). Zbiór powszechnie popełnianych błędów językowych zebranych przez Aleksandra Walickiego (1826-1893), publicystę i księgarza, krytyka muzycznego, uczestnika powstania styczniowego. Autor narzekając na polskie dziennikarstwo, które „krzewiąc najpotworniejsze w mowie dziwolągi, jest głównym źródłem powszechnego zgorszenia (…) a dzienniki codzień po kropelce truciznę podają", wyraża nadzieję, żeby „książka moja okazała się skutecznym przeciwko truciźnie antydotem!". Najwięcej zgromadzonych przykładów pochodzi z Litwy, stron rodzinnych autora. Pęknięcia i przebarwienia oprawy, w tekście charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry.

463. Warta. Książka zbiorowa ofiarowana księdzu Franciszkowi Bażyńskiemu, proboszczowi przy kościele św. Wojciecha w Poznaniu na jubileusz 50-letniego kapłaństwa w dniu 23. kwietnia 1874. Od Jego przyjaciół i wielbicieli (S[!] popiersiem Jubilata). Poznań 1874. Czcionkami i w komisie Tytusa Daszkiewicza, s. [2], XVI, 444, portret 1, 27 cm, opr. z epoki, skóra ze złoc. i tłocz., brzegi kart złoc. 1200,-

Z księgozbioru Leona Różdżyńskiego (1906-1978), związanego z Bydgoszczą bibliofila, numizmatyka, antykwariusza (ekslibris). Księga pamiątkowa ku czci księdza Franciszka Bażyńskiego (1801-1876), gorącego patrioty, cenionego wielkopolskiego działacza społecznego, oświatowego i politycznego. W treści m.in. utwory: Kornela Ujejskiego, Teofila Lenartowicza, Karola Libelta, Seweryna Goszczyń-

skiego, Stanisława Koźmiana, Władysława Bełzy, Józefa Ignacego Kraszewskiego, Aleksandra Chodźki, Franciszka Chłapowskiego, Pauliny Wilkońskiej. **Efektowna oprawa z epoki:** skóra wiśniowa, grzbiet pięciopolowy, w jednym polu złocona tytulatura, w pozostałych stylizowany ozdobnik, w zwierciadle lica powtórzona tytulatura, obie okładki obwiedzione tłoczoną i złoconą rocaille'ową bordiurą, brzegi kart złocone, papier wyklejek opalizujący. Przetarcia oprawy. Dwie karty podklejone, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz tablica XXIII)

464. Weyssenhoff Józef. Narodziny działacza. Dni Polityczne. Serya 1. Warszawa 1906. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 176, 18,5 cm, opr. z epoki, płsk. 120,-

Powieść polityczno-obyczajowa Józefa Weyssenhoffa (1860-1932), pisarza, poety, krytyka literackiego, związanego z Narodową Demokracją, znanego przede wszystkim dzięki literackim obrazom kresowego ziemiaństwa i tradycji łowieckich. Utwór nawiązuje do wcześniejszego dzieła autora – „Żywot i myśli Zygmunta Podfilipskiego". Znaki własnościowe i pieczątki biblioteczne. Otarcia i zabrudzenia opr., poza tym stan dobry.

465. Wierzyński Kazimierz. Granice świata. Opowiadania. Warszawa 1933. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 222, 18,5 cm, opr. ppł. 80,-

Tom opowiadań Kazimierza Wierzyńskiego (1894-1969), poety, prozaika, eseisty, krytyka teatralnego, współtwórcy i czołowego przedstawiciela grupy „Skamander". Utwory tematycznie odwołują się do wydarzeń I wojny światowej. Dawne pieczątki i oznaczenia biblioteczne (warszawskiej czytelni „Pionier"). Otarcia opr., poza tym stan dobry.

466. Wilde Oscar. Salome. Tragedya w jednym akcie. Słowo wstępne i przekład Leona Choromańskiego. Ilustracye Aubrey Beardsley'a. Warszawa 1914. Nakładem Ferdynanda Hoesicka. Druk W. L. Anczyca i Spółki, s. VII, [1], 9-58, tabl. ilustr. 12, 24,5 cm, opr. z epoki, pperg., zach. okł. brosz 600,-

Polskie wydanie książki będącej jednym ze szczytowych osiągnięć edytorstwa secesyjnego. Skandalizujący w owych czasach tekst Wilde'a ozdobiony ilustracjami angielskiego **rysownika i ilustratora Aubrey Beardsley'a** (1872-1898), którego twórczość wywarła wielki wpływ na rozwój modernistycznej ornamentyki i grafiki książkowej. **Luksusowa oprawa:** pperg. naturalny, na licach pap., na grzbiecie i przednim licu tłocz. i złoc. tytulatura, na wyklejkach pap. ozdobny. Stan bardzo dobry.

467. Wiszniewski Michał. Historya literatury polskiej. T. 3-4 (1 wol.). Kraków 1841-1842. Nakładem autora. W Drukarni Uniwersyteckiej, s. [4], XVI, 512; [8], V, 482, 21,5 cm, opr. z epoki płsk z szyldzikiem z tłocz. i złoc. tyt. na grzbiecie, brzegi kart barwione. 600,-

Z biblioteki Ponińskich w Kościelcu (pieczątka heraldyczna). Dwa tomy z 10-ciotomowego, wielkiego dzieła poświęconego literaturze polskiej autorstwa Michała Wiszniewskiego (1794-1865), historyka literatury, filozofa, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pierwsza źródłowa i krytyczna synteza dziejów piśmiennictwa polskiego, dzieło stojące na pograniczu historii, literatury, kultury i bibliografii. **Tomy 3-4 (szczególnie ciekawe dla bibliofilów)** obejmują okres od wynalezienia druku, pierwsze druki krakowskie, kronikarstwo polskie XV wieku, książki o magii i alchemii, a także pierwszy zielnik polski. **Efektowna oprawa z epoki** w brązowy półskórek z czerwonym szyldzikiem ze złoconą tytulaturą, na skórze grzbietu tłoczone i złocone ozdobniki oraz superekslibris literowy „R.Ł.", papier okładzin oprawy marmurkowany, brzegi kart barwione. Nieznaczne przetarcia oprawy, miejscami zbrązowienia i rdzawe plamki w tekście, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

468. Witkiewicz Stanisław Ignacy. Sonata Belzebuba czyli Prawdziwe zdarzenie w Mordowarze [w:] **Ateneum.** Czasopismo poświęcone sprawom kultury. Rok I. Nr 4-5. Lipiec-wrzesień 1938. Warszawa 1938, Skład Główny: „Nasza Księgarnia" Z.N.P., ul. Świętokrzyska 18, s. 545-781 (numeracja dla zeszytów 4-5), 24 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

466. Ilustracje A. Beardsley`a. 1914.

467. Z biblioteki Ponińskich w Kościelcu.

Wydanie 1. (wydanie książkowe ukazało się w tym samym roku) głośnej sztuki Stanisława Ignacego Witkiewicza „Sonata Belzebuba", która ukazała się na łamach oferowanego dwumiesięcznika Ateneum (s. 625-659). Tekst dedykowany w druku Marcelemu Staroniewiczowi (1893-1964), przyjacielowi i lekarzowi Witkacego, towarzyszowi jego eksperymentów z narkotykami, dyrektorowi i reżyserowi Teatru Formistycznego. Dramat jest jednym z najchętniej wystawianych i analizowanych w dorobku Witkacego. Sztuka, napisana w 1925 r., zamyka najpłodniejszy okres twórczości Witkacego (jedyna zachowana, a napisana później sztuka „Szewcy" powstała w 1934 r.). Poza tym w czasopiśmie wiersze m.in.: Józefa Czechowicza, Aleksandra Rymkiewicza, Pawła Hertza i St. Nędzy-Kubińca; artykuły Marii Dąbrowskiej, Bolesława Micińskiego i Przecława Smolika. Stan bardzo dobry.

469. Wydżga Bohdan. Mickiewiczowskie 44. Warszawa – Lwów 1923. B.w., s. 98, 20 cm, opr. pł. 60,-

Zbiór trzech odczytów wygłoszonych w kwietniu 1922 roku w auli Uniwersytetu Warszawskiego przez Bohdana Wydżgę (1858-1933), znawcę twórczości Adama Mickiewicza, tłumacza (m.in. poezji Baudelaire'a), kolekcjonera dzieł sztuki. Autor analizuje Dziady cz. III-cią i dochodzi do wniosku, „że w mężu 44 Mickiewicz w chwili tworzenia Dziadów Części III rozumiał ks. Ludwika Napoleona". Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

STANISŁAW WYSPIAŃSKI

470. Wyspiański Stanisław. Achilleis. Sceny dramatyczne. Kraków 1903. Odbito w Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nakładem Autora, s. 174, [2], 21 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc., zach. okł. brosz., górne obcięcie kart barwione. 300,-

Wydanie 1. Z księgozbioru Marka Potockiego (wpisy o wydaniu). Oparty na motywach „Iliady" dramat antyczny Stanisława Wyspiańskiego. Druk ukończono 22 grudnia 1903 r. Fabuła dramatu koncentruje się wokół oblężenia i upadku Troi. Winieta na okładce broszurowej jest przerysem z malowidła na wewnętrznej stronie czaszy greckiej Soziasa z V w. p.n.e. Złocenia na licu częściowo wytarte, poza tym stan dobry.

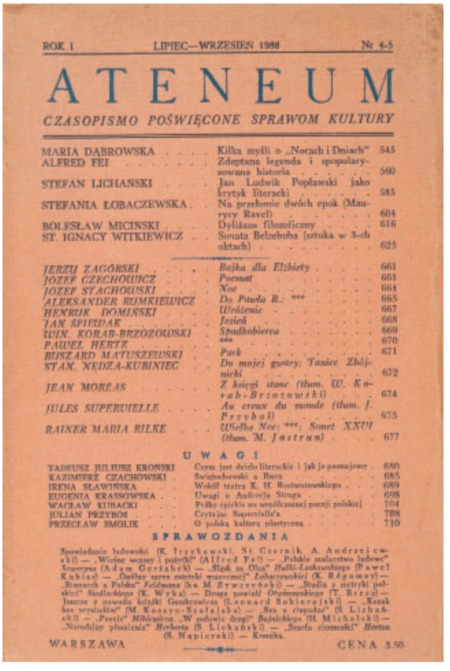

468. St. I. Witkiewicz. Sonata Belzebuba. Wyd. 1.

470. Proj. okł. St. Wyspiańskiego. 1903. Wyd. 1.

471. Wyspiański Stanisław. Bolesław Śmiały. Dramat w trzech aktach. Kraków 1903. Nakładem autora. Odbito w Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 104, [6], 21,5 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc., zach. okł. brosz. 300,-

Wydanie 1. Z księgozbioru Marka i Charlotte Potockich (suchy tłok, notatki). Pierwszy utwór Wyspiańskiego, którego wydanie książkowe sygnalizowano afiszami. Dramat obejmuje końcowy epizod konfliktu pomiędzy królem Bolesławem Śmiałym a biskupem Stanisławem, zakończonego śmiercią biskupa. Utwór po raz pierwszy został wystawiony w Krakowie w maju 1903 r. z inicjatywy Józefa Kotarbińskiego. Realizacja teatralna dramatu, do którego sam Wyspiański przygotował scenografię i kostiumy, zaskoczyła swym nowatorstwem, była najpełniejszym wyrazem oryginalności autora jako artysty teatru. Zachowana oryginalna okładka broszurowa z reprodukcją sceny pochodzącej ze sławnego ornatu Piotra Kmity, przechowywanego w skarbcu na Wawelu. Niewielkie przetarcia oprawy. Stan dobry.

472. Wyspiański Stanisław. Daniel. Pisma Pośmiertne. Cz. I. Kraków 1908. Odbito w Drukarni W. L. Anczyca. Nakładem Rodziny, s. 46, [2]; adl.:
Wyspiański Stanisław. Powrót Odysa. Dramat w trzech aktach. Kraków 1907. Odbito w Drukarni W. L. Anczyca. Nakładem Autora, s. 108; 21 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc., górne obcięcie kart barwione. 400,-

Z księgozbioru Marka Potockiego (wpisy o wydaniach). **Poz. 1. Wydanie 1 książkowe.** Historia biblijnego proroka Daniela z VII-VI wieku przed Chrystusem, uprowadzonego przez babilońskiego króla, stanowiła dla autora pretekst do podjęcia jednego z głównych tematów jego twórczości – problemu wyzwolenia narodowego. Daniel to utwór operowy, do którego muzykę miał skomponować Henryk Łopieński (do czego jednak nie doszło, dopiero wykorzystał go współcześnie Zygmunt Krauze jako kanwę swojej opery „Balthazar"). **Poz. 2. Wydanie 1.** (jedyne wydanie autorskie). Dramat, którego akcja rozgrywa się na wyspie Itace. Pieczątka księgarni Gubrynowicz & Schmidt we Lwowie. Nieznaczne przebarwienia oprawy, nieaktualny wpis własnościowy na karcie przedtytułowej poz. 2, na kartach nieliczne niewielkie zaplamienia, poza tym stan dobry.

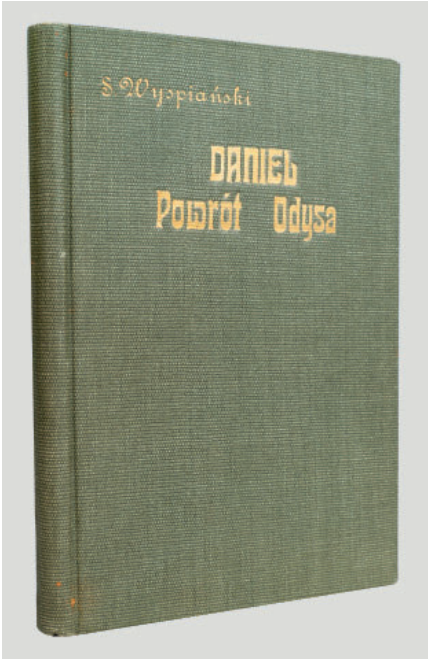

472. St. Wyspiański. Daniel. 1908. Wyd. 1.

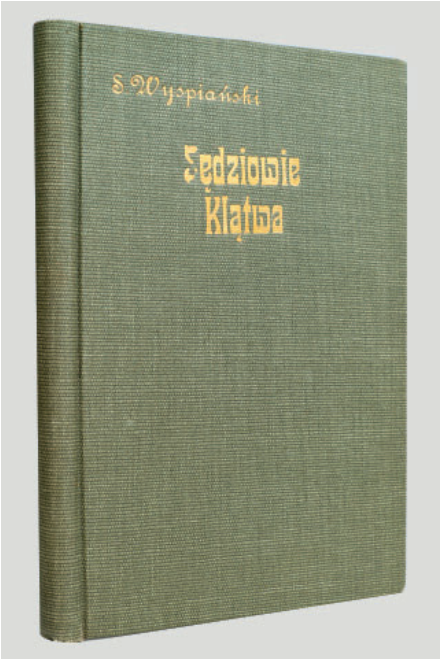

473. St. Wyspiański. Sędziowie. Wyd. 1.

473. Wyspiański Stanisław. Sędziowie. Tragedya. Kraków 1907. Odbito w Drukarni W. L. Anczyca. Nakładem Autora, s. 65, [1]; adl.:
Wyspiański Stanisław. Klątwa. Tragedya. Kraków 1905. Nakład autora, s. 118; 21 cm, opr. pł. z tłocz. i złoc., górne obcięcie kart barwione. 400,-

Z księgozbioru Marka Potockiego (wpisy o wydaniach). **Poz. 1. Wydanie 1.** Utwór ukazał się kilka tygodni przed śmiercią Wyspiańskiego, druk ukończono 10 października 1907 r. **Poz. 2.** Wydanie 3. Dramat oparty na autentycznych wydarzeniach, które miały miejsce we wsi Gręboszów pod Tarnowem (tragiczny finał miłości księdza i jego gospodyni). Ciekawie ukazany konflikt ludowych przesądów, zderzających się z katolicką etyką. Utwór po raz pierwszy ukazał się drukiem w 15 i 16 numerze „Życia" (15 VIII 1899). Nieaktualne wpisy własnościowe, nieliczne charakterystyczne zaplamienia, poza tym stan dobry.

---

474. Zbyszewski Karol. Anglicy w dzień i w nocy. Bruksela b.r. [1947]. Polski Instytut Wydawniczy, s. 227, 22 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

Zbiór żartobliwych felietoników, anegdotek i wypisków z prasy brytyjskiej, publikowanych w rubryce „To i Owo" w londyńskim „Dzienniku Polskim". Autorem był Karol Zbyszewski (1904-1990), prozaik, publicysta i felietonista. Książka równie wiele co o Brytyjczykach mówi o mentalności polskiego środowiska emigracyjnego w UK. Pieczątka Biblioteki Polskiej w Londynie. Egzemplarz nieobcięty. Stan bardzo dobry.

EMIL ZEGADŁOWICZ

475. Zegadłowicz Emil. Krąg. Fragment poematu. Paryż-Kraków 1926. Polskie Towarzystwo Przyjaciół Książki. Towarzystwo Miłośników Książki, s. 42, [3], **tabl. ryc. 1 (drzeworyt)**, 20,5 cm, opr. wyd. brosz. 340,-

475. E. Zegadłowicz. Krąg. 1926.

476. E. Zegadłowicz. Motory. 1938. Wyd. 1.

Egzemplarz nr 119, z podpisami zasłużonych bibliofilów: Kazimierza Piekarskiego i Kazimierza Witkiewicza. Druk bibliofilski wydany z okazji II Zjazdu Bibliofilów Polskich w Warszawie, pod kierownictwem artystycznym Stanisława Piotra Koczorowskiego, na ręcznie czerpanym papierze, w nakładzie 475 numerowanych egzemplarzy. Całostronicowy **dwubarwny drzeworyt Tadeusza Cieślewskiego syna** (1895-1944), jednego z najważniejszych polskich grafików okresu międzywojennego. Egzemplarz nieprzycięty. Odbarwienia i otarcia okładki, wewnątrz stan bardzo dobry.
Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, poz. 148; Bibliografia wydawnictwa TMK w Krakowie, poz. 103.

476. Zegadłowicz Emil. Motory. Powieść. T. 1-2 (w 2 wol.). Kraków-Warszawa-Lwów 1938. Wydawnictwo „Sirinks", s. 359, tabl. ilustr. 19; 413, tabl. ilustr. 15 (winno być 17), 19,5 cm, opr. współcz. pł., zach. opr. brosz. naklejona na lica. 2000,-

Wydanie 1 skonfiskowane na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie. Egzemplarz Tadeusza Olszewskiego, krytyka literackiego, autora m.in. pracy „Sny. Album rysunków Stefana Żechowskiego do „Motorów" Emila Zegadłowicza" (wpis własnościowy). Ocalało ok. 200 egzemplarzy ukrytych przez autora w Gorzeniu Górnym i rozesłanych do przyjaciół. Książka, uznana za najbardziej skandalizujące dzieło tamtego okresu i odrzucona przez kilka wydawnictw (m.in. J. Przeworskiego, F. Hoesicka), wydana została dopiero dzięki wsparciu finansowemu malarza Mariana Ruzamskiego (1889-1945), w założonym przez niego efemerycznym wydawnictwie „Sirinks" (po „Motorach" w wydawnictwie ukazały się jeszcze dwie prace, w tym jedna skonfiskowana). Treść, upleciona z wątków autobiograficznych oraz odniesień do rzeczywistych zdarzeń, stanowi niepowtarzalną, literacką projekcję obsesji seksualnych pisarza, który „mając lat zaledwie czterdzieści kilka, używał najwymyślniejszych środków podniecających seksualnie i w tym leży źródło niewyczerpane owych popędów erotycznych" (E. Kozikowski). Książka ozdobiona zmysłowymi, współtworzącymi klimat powieści rysunkami Stefana Żechowskiego (artysty z kręgu „Szukalszczyków"). „Motory" pozostają jednym z najbardziej śmiałych i awangardowych eksperymentów twórczych w literaturze polskiej okresu międzywojennego. Egzemplarz nieobcięty. Zabrudzenia oryginalnych okładek broszurowych, kilka kart z ubytkami marginesów, bez szkody dla tekstu, podklejonymi papierem, miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie**.
Lit.: E. Kozikowski, Portret Zegadłowicza bez ramy. Warszawa 1966.

477. Zegadłowicz Emil. Nawiedzeni. Misterjum balladowe w trzech aktach. Wadowice 1924. Druk. Franciszka Foltina, s. 115, [5], 25 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

477. E. Zegadłowicz. Nawiedzeni. 1924.

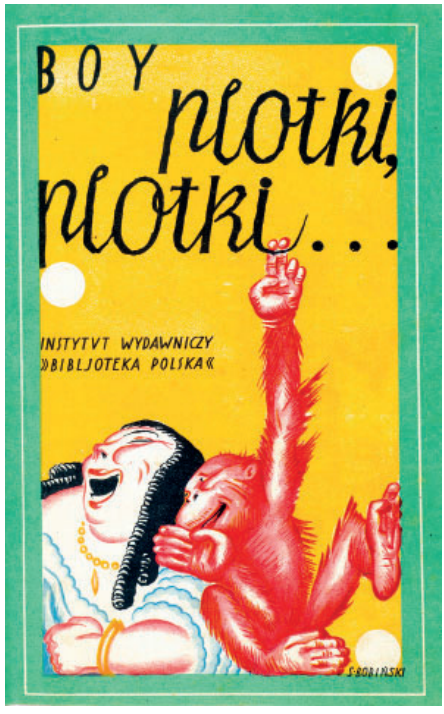

478. T. Żeleński. Plotki, plotki. 1927.

Wydanie 1. Odbito w nakładzie 500 egzemplarzy na papierze żeberkowym. Misterium Emila Zegadłowicza (1888-1941), poety, dramatopisarza, prozaika, współzałożyciela regionalistycznej grupy literackiej „Czartak". Nastrojowe sceny w krajobrazie Beskidów: przy kapliczce z Chrystusem, w starym dworku, przed drewnianym kościółkiem i w chłopskiej chacie. Realne postacie górali, księdza, dziadów i „powsinogów beskidzkich" przeplatają się z ożywionymi świątkami oraz postaciami z ludowych wierzeń: czarownicami, boginkami wodnymi i południcami. Na okładce **oryginalny linoryt Ludwika Misky'ego** (1884-1938), malarza i grafika krakowskiego, stałego współpracownika Zegadłowicza. Uszkodzenia okładki, ubytek karty tyt. i drobny ubytek kilku początkowych kart, zabrudzenia.
Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, poz. 377.

---

478. Żeleński Tadeusz Boy. Plotki, plotki. Warszawa b.r. [1927]. Instytut Wydawniczy „Bibljoteka Polska", s. 208, 22 cm, opr. ppł., zachowane lico okł. wyd. 90,-

Książka zawierająca eseje na temat kultury francuskiej XVIII w. W latach 20. Boy wydał kilka antologii literatury francuskiej oraz monograficznych opracowań. „Plotki, plotki" to szkice z życia prywatnego Moliera, pożycia małżeńskiego Marii Leszczyńskiej i Ludwika XV oraz wybrane fragmenty pamiętników Saint-Simona. Zbiór kończą krótkie artykuły na temat kultury języka i językoznawstwa. Okładka projektu **Stanisława Bobińskiego** (1897-1981), grafika, architekta (autora m.in. odbudowy gdańskiego Żurawia). Niewielkie przetarcia okładek, miejscami przebarwienia papieru, poza tym stan dobry.

LITERATURA RELIGIJNA

479. Czermiński Marcin. O. Maksymilian Ryłło. Towarzystwa Jezusowego misyonarz apostolski. Tom 1-2 (1 wol.). Kraków 1911-1912. Nakładem Wydawnictwa „Mi-

480. Ewangelie polskie i litewskie. 1819.

481. Książka do nabożeństwa dla Polek. 1836.

syj katolickich", s. XV, [1], 344, [2]; 350, [2], liczne zdjęcia w tekście, 19,5 cm, opr. ppł. 160,-

Praca poświęcona życiu i działalności misyjnej Maksymiliana Stanisława Ryłło (1802-1848), jezuity, urodzonego w Podorosku (obecnie na Białorusi, niedaleko Wołkowyska). Po wstąpieniu do zakonu jezuitów w Rzymie ojciec Ryłło prowadził działalność misyjną na Bliskim Wschodzie, w Syrii, Libanie, na Malcie, Sycylii oraz w Afryce. **W 1837 r. poznał w Jerozolimie Juliusza Słowackiego, z którym przez pewien czas podróżował** (a jego postać, przeniesioną w XVI wiek, poeta uwiecznił w dziele „Preliminaria peregrynacji do Ziemi Świętej"). Bogato ilustrowaną zdjęciami z miejsc pracy misyjnej ojca Ryłło pracę napisał Marcin Czermiński (1860-1931), misjonarz, etnograf, autor licznych książek o krajach, w których pracował (Bałkany, Skandynawia). Ekslibris Władysława Staicha (1882-1938), pisarza religijnego. Otarcia i uszkodzenia oprawy, stan dobry.

480. Ewangelie polskie i litewskie tak niedzielne jako y wszystkich swiąt, Które w Kościele Katolickim według Rzymskiego porządku przez cały rok czytaią. Wilno 1819. W Drukarni XX. Bazylianów, s. 340, [6], 13,5 cm, opr. z epoki, skóra. 500,-

Zbiór czytań na msze niedzielne i dni świąteczne. **Po tekście polskim następuje tekst w języku litewskim.** Zbiór był wielokrotnie wydawany, wznawiany i uzupełniany od pierwszych edycji publikowanych w końcu XVII w. Opr.: brązowa skóra z tłocz., złoc. i barwieniami, brzegi k. barw. Współczesny podpis własnościowy. Drobne otarcia, poza tym stan bardzo dobry.

481. Hoffmanowa Klementyna z Tańskich. Książka do nabożeństwa dla Polek, przez autorkę Pamiątki po dobrej matce [pseud.]. Kraków-Warszawa 1836. Nakładem i drukiem D. E. Friedleina, **frontispis (staloryt)**, s. 420, VIII, **tabl. ryc. 4 (3 staloryty i 1 litografia)**, 17 cm, opr. z epoki sk. ze złoc. i bogatymi tłocz., brzegi kart złoc. 1100,-

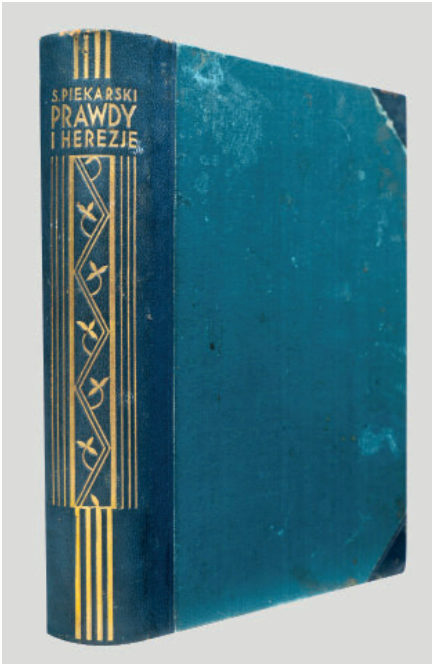

482. St. Piekarski. Prawdy i herezje. 1930.

483. Powiastki moralne dla protestantów. 1867.

Z biblioteki Heleny z Schugtów Wasilewskiej (złoc. superekslibris literowy na licu okładziny, wpis na przedniej wyklejce). **Wydanie 1.** Pierwsza książka do nabożeństwa adresowana do kobiet polskich, napisana przez Klementynę z Tańskich Hoffmanową (1798-1845), wybitną pisarkę, pionierkę patriotyczno-obywatelskiego wychowania kobiet. Książka ta była niezwykle popularna w XIX w. w domach polskich wszystkich zaborów i stanowiła nieodłączny modlitewnik wielu Polek (lwowska publicystka Felicja z Wasilewskich Boberska (1825-1889) uznała ją za arcydzieło). W treści m.in. „Przepisy życia dla niewiast wyjęte z ksiąg świętych" oraz „Obraz mężnej niewiasty". Na frontispisie przedstawiony ołtarzyk z Bogarodzicą, św. Wojciechem i św. Stanisławem. **Oprawa z epoki w stylu katedralnym**: skóra brązowa, na grzbiecie złocona tytulatura i zdobienia, na obu okładzinach tłoczone na ślepo motywy architektoniczne (na przedniej okł. wizerunek Chrystusa). **Modlitewnik należał do Heleny Wasilewskiej (1816-1847)**, jednej z trzech córek Hermana Schugta (1770-1845), profesora literatury łacińskiej i greckiej w Akademii Krakowskiej. Profesor rozmiłowany w kulturze polskiej prowadził w swoim domu salon literacki, gromadzący cyganerię krakowską. On i jego córki pisali wiersze i dramaty z historii Polski (największe uznanie zyskała Anna, po mężu Terlecka). Helena wyszła za mąż za Edmunda Wasilewskiego (1814-1846), poetę, piewcę „Wolnego Miasta Krakowa", uznawanego za najwybitniejszego poetę krakowskiego przed Wyspiańskim. Na ostatnich kartach zapisane odręcznie dwie modlitwy dat. Kraków, 1891 i 1893 r.; między s. 360-361 wklejona kartka z odręcznie napisaną modlitwą. Na przedniej wyklejce odręczne notatki o dalszym przekazywaniu książki (dat. 1911 i 1955 r.). Frontispis wycięty i naklejony na kartę, litografia nieco przycięta (bez szkody dla treści). Otarcia oprawy i przetarcia złoceń, na kartach zabrudzenia, zaplamienia i charakterystyczne zażółcenia, podkreślenia ołówkiem. **Szczególny egzemplarz modlitewnika będącego własnością znanej rodziny krakowskiej.**

482. Piekarski Stanisław. Prawdy i herezje. Encyklopedja wierzeń wszystkich ludów i czasów. Religje, wyznania, dogmaty, obrzędy, kościoły, sekty. Warszawa 1930. Wydawnictwo M. Arct, s. 439, [3], 25 cm, luksusowy wariant opr. wyd., płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 360,-

Wzorowo opracowana encyklopedia obejmująca wszelkie aspekty i kwestie związane z religioznawstwem (pojęcia, wyrażenia, nazwy, zwyczaje, obrzędy, instytucje, sylwetki osób). Dzieło Stanisława

Piekarskiego (1868-1943), prawnika i religioznawcy. **Luksusowy wariant oprawy wydawniczej:** półskórek niebieski ze złoconą tytulaturą i zdobieniami na grzbiecie. Niewielkie przetarcia i przebarwienia oprawy. Miejscami przebarwienia papieru. Stan dobry.
Lit.: P. Grzegorczyk, Index lexicorum Poloniae, poz. 2288

483. Powiastki moralne. Ryga 186[?]-1867. Drukował Fr. Kloeppel w Eisleben, s. 3-22; 16; 14; 16, 11,5 cm, opr. z epoki, płsk. 300,-

Zbiór powiastek moralnych o tematyce religijnej przeznaczonych dla protestantów. Poszczególne utwory drukowane były w postaci krótkich broszurek (numerowanych na okładkach). W oferowanym zbiorku powiastki: nr 27 – bez karty tytułowej, o francuskim żołnierzu; nr 2 – „Willjam"; nr 50 – „Zdobycz dobra czasu swego, jest pożytku niezmiernego"; nr 10 – „Kwiaty i owoce z życia dziecięcia". Na zachowanych okładkach broszurowych drzeworytowe ilustracje do tekstów. Oferowane druki są rzadkie, notuje je jedynie specjalistyczna „Bibliografia polskich druków ewangelickich Ziem Zachodnich i Północnych 1530-1939" oraz uzupełnienia do niej. Podpisy własnościowe Feliksa Sawickiego. Pęknięcie skóry grzbietu, brak k. tyt. pierwszej powiastki, zagniecenia i zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

484. Rzymskie martyrologium. Czytania na każdy dzień roku. Mikołów – Warszawa 1910. Nakładem Karola Miarki, frontispis, s. VII, [1], 463, ilustr. w tekście, 17 cm, opr. wyd., pł. 90,-

Z biblioteki krakowskiego klasztoru karmelitów bosych (pieczątki, nalepki). Zestawienie uroczystości świętych męczenników na poszczególne dni roku, niekiedy wraz z krótką informacją o życiu i męczeństwie patronów. Opr.: czarne pł., na grzbiecie i licach tłocz. i złoc. Stan bardzo dobry.

KONIEC PIERWSZEJ CZĘŚCI KATALOGU

KSIĄŻKI DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

485. [Defoe Daniel]. Robinson Kruzoe czyli skutki nieposłuszeństwa. Zupełnie nowo i treściwie ułożony. Chicago 1910. Druk i nakład W. Dyniewicz, s. 94, 18 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Opowiadanie dla dzieci napisane na podstawie słynnej powieści Daniela Defoe. Okładka zażółcona na grzbiecie z niewielkimi ubytkami, poza tym stan dobry. **Edycja notowana jedynie w katalogu Biblioteki Narodowej! Bardzo rzadkie.**

486. Defoe Daniel. Przypadki Robinzona[!] Kruzoe. Według Władysława Ludwika Anczyca. Z 7 rycinami barwnymi i licznymi rycinami w tekście. Mikołów b.r. [1939]. Nakładem i drukiem K. Miarki, s. 328, tabl. ilustr. 7, ilustr. w tekście, 20 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. 280,-

Wydana tuż przed wybuchem II wojny światowej, ilustrowana edycja słynnej powieści Daniela Defoe (1660-1731), angielskiego pisarza, publicysty, komentatora wydarzeń politycznych, pamflecisty, dziennikarza i szpiega. „Przypadki Robinsona Crusoe" są jego najsłynniejszym dziełem i przez wielu uważane są za początek powieści nowożytnej. **Oprawa wydawnicza**: płótno żółte z barwnymi napisami i tłoczeniami. Oprawa lekko zakurzona, na marginesach kilku kart niewielkie zażółcenia i naddarcia, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: B. Krassowska, A. Grefkowicz Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży, poz. 1458.

487. Hoffmanowa Klementyna. Nowe rozrywki dla dzieci. Wydanie Aleksandra Jełowickiego. Ozdobne drzeworytami. T. 1-2 (1 wol.). Paryż – Kraków b.r. [1862]. W Drukarni A. Pinard, frontispis (drzeworyt), s. 208, [3], **tabl. ryc. 2 (drzeworyty),** winietki (drzeworyty), 21,5 cm, opr. z epoki, ppł. 300,-

Nowa, skrócona edycja wydanej na obczyźnie kontynuacji (1834 r.) pierwszego polskiego czasopisma dziecięcego Klementyny Hoffmanowej (1798-1845), noszącego tytuł „Rozrywki dla dzieci". Zamieszczono m.in.: Wspomnienia z podróży w listach do Helenki T., opis zabytków i malarstwa Drezna, powieści moralne (Julisia; Krzyżyk drewniany), wiadomości dla matek, wspomnienia polskie, z dzieł francuskich o wychowaniu, paryska literatura dziecięca i młodzieżowa. Opr.: ppł. oklejone granatowym papierem. Na przednim licu tłocz. i złoc.: „Z Rady Powiatowej Żywieckiej Nagroda Pilności". Otarcia i ubytki pap. opr. Charakterystyczne zażółcenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

488. Iljin Michał. Sto tysięcy „dlaczego". Podróż po mieszkaniu. Z rosyjskiego przełożyła Zofia Warszawska. Wydanie drugie. Warszawa, Kraków 1938. Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie, Wydawnictwo J. Mortkowicza, s. 115, [10], ilustr. w tekście, 20 cm, opr. wyd. ppł. z kolor. ilustr. na licu. 80,-

Zbiór krótkich opowieści stanowiących odpowiedzi na dziesiątki pytań, m.in.: Skąd się biorą dziurki w serze? Co jedzono i pito w dawnych czasach? Czem i jak jedzono? Kto wymyślił porcelanę? Dlaczego woda nie pali się? Minimalne zabrudzenia okładki, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, Warszawa 1995, poz. 2739.

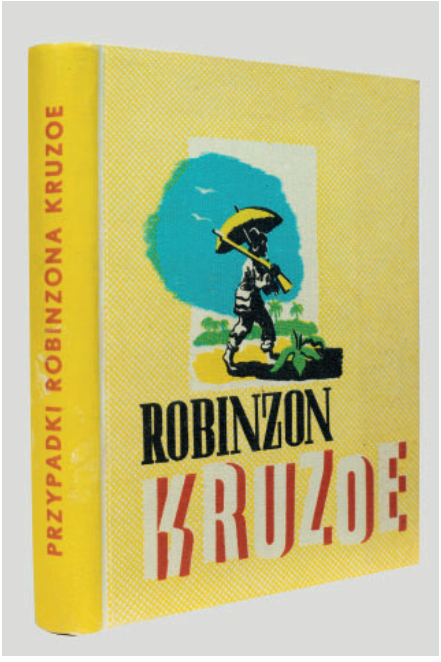

486. D. Defoe. Robinzon Kruzoe. 1939.

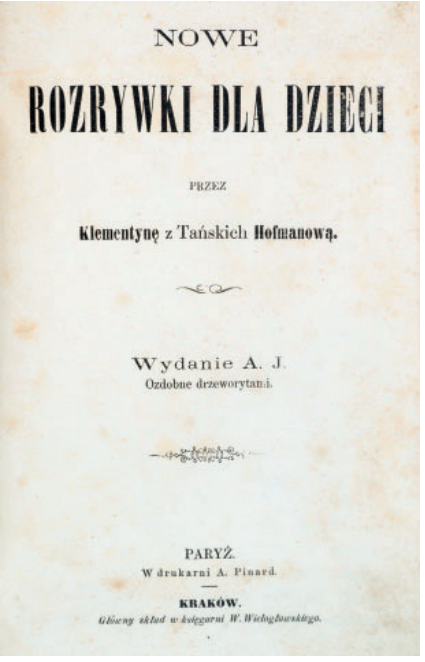
NOWE

ROZRYWKI DLA DZIECI

PRZEZ

Klementynę z Tańskich Hofmanową.

Wydanie A. J.
Ozdobne drzeworytami.

PARYŻ.
W drukarni A. Pinard.

KRAKÓW.
Główny skład w księgarni W. Wielogłowskiego.

487. K. Hoffmanowa. Nowe rozrywki. 1862.

488. M. Iljin. Sto tysięcy „dlaczego". 1938.

489. A. Leśniewska. Entuzjastka. 1916.

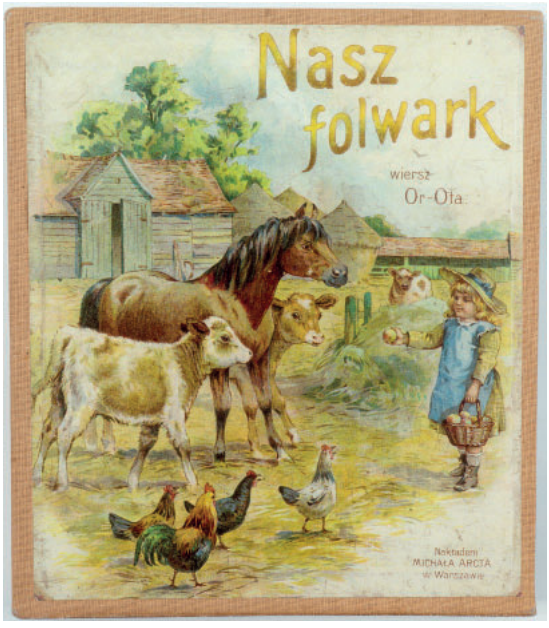

491. A. Oppman. Nasz folwark. 1895.

492. Polski baron Münchhausen. 1847.

– Pierwsze polskie feministki –

489. Leśniewska Aleksandra. Entuzjastka. Powieść z niedalekiej przeszłości z czterema ilustracyami. Poznań 1916. Nakładem i Czcionkami Księgarni św. Wojciecha, s. 212, tabl. ilustr. 4, 18,5 cm, opr. wyd. ppł. z tłocz. 60,-

Wydanie 1. Powieść historyczna Aleksandry Leśniewskiej (zm. 1922), poczytnej pisarki dla dzieci i młodzieży. Opowiada **o Entuzjastkach – pierwszych polskich feministkach,** działających w latach 40. XIX w. W gronie Entuzjastek znalazły się m.in.: Narcyza Żmichowska, Wincenta Zabłocka, Anna z Sokołowskich Skimborowiczowa, Kazimiera z Jaraczewskich Ziemięcka. Na tablicach portrety: Narcyzy Żmichowskiej (założycielki Entuzjastek), Klementyny Hoffmanowej, Stanisława Staszica i księcia Adama Czartoryskiego. Przetarcia i zaplamienia oprawy, blok lekko poluzowany, nieaktualny wpis własnościowy, poza tym stan dobry.

490. Nittman Tadeusz Michał. Mały Piłsudczyk. Wydanie drugie poprawione i uzupełnione. Warszawa 1939. Nakładem Głównej Księgarni Wojskowej, s. 449, tabl. ilustr. 11, liczne ilustr. w tekście, 20 cm, opr. wyd. ppł. 90,-

Książka skierowana do dzieci, opisująca życie Marszałka Józefa Piłsudskiego i historię piłsudczyków, a także przybliżająca wiedzę o II Rzeczypospolitej. Jej autorem był Tadeusz Michał Nittman (1896-1942), piłsudczyk, uczestnik obrony Lwowa. **Opracowanie graficzne Atelier Girs-Barcz**. Rysunki w tekście i plansze Stanisława Haykowskiego (1902-1943), członka POW-u, ułana I Pułku Ułanów Krechowieckich, malarza batalisty, redaktora „Księgi Jazdy Polskiej" (patrz poz. 169, 170). Oprawa wydawnicza z portretem Marszałka. Niewielkie przetarcia oprawy, poza tym **stan bardzo dobry**.

491. Oppman Artur [Or-Ot]. Nasz folwark. Warszawa b.r. [1895?]. Nakładem Michała Arcta, s. 28 (w formie leporello), 22,5 x 19,5 cm, etui współcz. pł. 2800,-

Estreicher nie notuje, książka nie odnotowana w bibliografiach ani dostępnych katalogach polskich bibliotek. Wymieniona jedynie w przedwojennym podręczniku dla nauczycieli, gdzie jako datę wydania

493. A. Pinon-Gacka. Dwie ojczyzny. 1930.

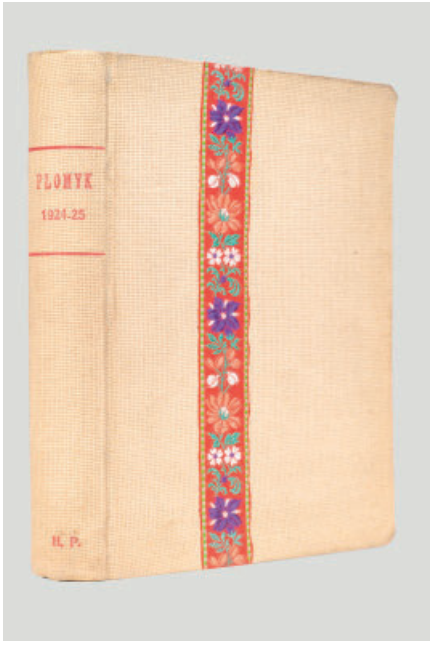

494. Płomyk. Kompletny rocznik 1924/5.

podano rok 1895. Rozkładana książeczka dla dzieci, złożona z 13 dwustronnych tablic z barwnymi scenami z życia wiejskiego, opatrzonymi krótkimi wierszykami. Artur Oppman, pseudonim „Or-Ot" (1867-1931), poeta okresu Młodej Polski, publicysta, varsavianista, w latach 1901–1905 redaktor tygodnika „Wędrowiec", w latach 1918–1920 redaktor „Tygodnika Ilustrowanego". Przetarcia narożników, nowe płócienne łączenia tablic, poza tym stan dobry. **Unikat.**

492. **Pana Prawdzieckiego** z Wymysłowa dziwne podróże i przygody na lądzie i na morzu przez niego samego w wesołem gronie przyjaciół opowiedziane, a przez jednego z tychże skreślone. Wrocław b.r. [1847]. Nakładem Zygmunta Schlettera, s. XII, 152, **tabl. ilustr. 8**, 16,5 cm, opr. ppł. 400,-

Wzorowane na przygodach barona Münchhausena, wyimaginowane, humorystyczne opowieści z polowań (m.in.: Pan Prawdziecki ubija stęplem kuropatwy; Pan Prawdziecki łowi sadłem dzikie kaczki; Pan Prawdziecki chwyta odyńca i go do domu wiedzie) i podróży (m.in.: Wielki Sułtan oprowadza go po swoim haremie i pozwala mu wybierać, cokolwiek mu do życzenia przypadnie). Polska adaptacja opracowana na podstawie wersji Gottfrieda Augusta Bürgera (1747-1794), pisarza niemieckiego. Pieczątki lwowskiej wypożyczalni książek Stanisława Köhlera. Przetarcia oprawy, część kart z ubytkami (w większości uzupełnionymi), miejscami z niewielką szkodą dla tekstu, zabrudzenia i zażółcenia, ślady pióra i ołówka. **Rzadkie.**

493. **Pinon-Gacka Aniela.** Dwie ojczyzny. Biblioteka młodego pokolenia. Warszawa 1930. Nakładem „Drukarni Wzorowej", s. 131, [1], 22,5 cm, opr. wyd. ppł. z ilustracją na licu. 60,-

Wydanie 1. Powieść dla młodzieży osadzona w realiach I wojny światowej, ukazująca męstwo oddziału Bajończyków – polskich ochotników walczących przeciwko Niemcom na froncie zachodnim oraz historyczne związki polsko-francuskie na przykładzie losów hr. Podhoreckiego. **Oprawa wg projektu Tadeusza Gronowskiego** (1894-1990), wybitnego grafika, twórcy nowoczesnego polskiego plakatu. Niewielkie zabrudzenia oprawy, nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan dobry. **Bardzo rzadkie**.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży, poz. 5983

495. Płomyk. Kompletny rocznik 1928/9.

496. Okładka proj. J. M. Szancera. 1936.

494. **Płomyk.** Pismo dla dzieci i młodzieży pod redakcją Heleny Radwanowej. **Rok szkolny 1924/5.** Wydawnictwa rok dziewiąty. Nr 1-43 (3 września 1924-24 czerwca 1925). Warszawa 1924-1925. Nakładem Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych, s. VII, [2], 563, [1], liczne ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. z epoki pł. lniane z tłocz. napisami na grzbiecie i barwną krajką na licu. 360,-

Kompletny rocznik ilustrowanego tygodnika dla dzieci i młodzieży, założonego w 1917 r. przez Janinę Porazińską. Na łamach tygodnika publikowano artykuły tematyczne, beletrystykę, wiersze, utwory sceniczne, robótki, historyjki w obrazkach. Wśród autorów m.in.: Ewa Szelburg-Zarembina, Maria Dąbrowska, Maria Kownacka, Jadwiga Porazińska. Stan dobry (patrz poz. następna).

495. **Płomyk.** Tygodnik Ilustrowany dla dzieci i młodzieży pod redakcją Heleny Radwanowej. **Rok szkolny 1928/9**. Wydawnictwa rok trzynasty. Nr 1-42 (5 września 1928-19 czerwca 1929). Warszawa 1928-1929. Nakładem Związku Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych, s. XI, [1], [4], 514; XII, [515]-1002, liczne ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. jednolita z epoki w 2 wol., pł. lniane z tłocz. napisami na grzbiecie i barwną krajką na licu, zach. okł. brosz. 480,-

Kompletny rocznik (w dwóch woluminach) ilustrowanego tygodnika dla dzieci i młodzieży, założonego w 1917 r. przez Janinę Porazińską. Na łamach tygodnika publikowano artykuły tematyczne, beletrystykę, wiersze, utwory sceniczne, robótki, historyjki w obrazkach. Wśród autorów m.in.: Helena Radwanowa, Ewa Szelburg-Zarembina, Maria Dąbrowska, Maria Kownacka, Jadwiga Porazińska. W tomie zachowano okładki broszurowe wszystkich zeszytów (zaprojektowane m.in. przez: Tadeusza Gronowskiego, Ferdynanda Ruszczyca, Annę Gramatykę-Ostrowską, Stefana Norblina, Stanisława Bobińskiego, Edmunda Bartłomiejczyka). Stan dobry. **Rzadkie z kompletem zachowanych okładek.**

496. **Saryusz-Stokowska Marzenna.** Coraz prędzej. Warszawa 1936. Wydawnictwo M. Arcta, s. 80, [3], tabl. il. 8, 20,5 cm, opr. wyd. karton. 70,-

Popularno-naukowa książka dla młodzieży o historii środków transportu: „Świat żyje pod znakiem prędkości", napisana przez Marzennę Saryusz-Stokowską (1901-1944), autorkę licznych poradników i książek popularno-naukowych. Na tablicach zdjęcia z dziedziny lotnictwa, żeglugi, motoryzacji i kolei. Okładka projektu **Jana Marcina Szancera** (1902-1973), wybitnego ilustratora – **jedna z pierwszych w jego dorobku**. Obca dedykacja, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

497. Stevenson Robert Louis. Dziecko sprzedane albo pamiętnik przygód Dawida Balfoura w r.p. 1751. T. 1-2 (w 2 wol.). Z angielskiego przełożył Stefan Piekarski. Warszawa b.r. [1927]. Bibljoteka Domu Polskiego, s. 128, 144, 17 cm, opr. z epoki ppł. z tyt. na grzbiecie. 60,-

Wydanie 1 w tłumaczeniu Stefana Piekarskiego. Powieść przygodowa Roberta Louisa Stevensona (1850-1894), szkockiego pisarza, poety, eseisty i podróżnika, znana również p.t. **Porwany za młodu** (w innym tłumaczeniu, Józefa Birkenmajera, ukazała się równolegle, w tym samym roku w Poznaniu). „Powieść, prócz wszystkich cech genialnego pióra, posiada i tę, że za tło ma owe historyczne walki między Białą i Czerwoną Różą" (wydawca). Niewielkie zabrudzenia opr., poza tym stan dobry. **Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939 nie notuje tego wydania. Rzadkie.**

TATRY. ZAKOPANE
ZE ZBIORÓW ELŻBIETY I ANDRZEJA PETRYKOWSKICH

KSIĄŻKI

498. Berdau Feliks. Flora Tatr, Pienin i Beskidu Zachodniego. Warszawa 1890. Kasa im. Mianowskiego, Druk. J. Filipowicza, s. [4], IV, 827, 55, IV, 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 360,-

Praca Feliksa Berdaua (1826-1895), polskiego botanika, fitopatologa, pioniera badań nad florą Tatr to **najdokładniejszy katalog roślin występujących w polskich Karpatach**, ze szczegółowym opisem i obszernym indeksem. Książka ta miała być największym dziełem autora, jednak do 1867 roku udało mu się opublikować kilkadziesiąt arkuszy, a część rękopisu została skradziona. Autor z powodu choroby do pracy powrócił dopiero w 1888 roku. Na podstawie jego notatek udało się w 1890 roku dokończyć pozycję Franciszkowi Błońskiemu (1867-1910), botanikowi i lekarzowi, badaczowi flory Puszczy Białowieskiej, Mazowsza i Gór Świętokrzyskich. Egzemplarz nieprzycięty. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Zabrudzenia i ubytki opr., miejscami zażółcenia papieru. Stan ogólny dobry.

499. Biblioteka Warszawska. Pismo poświęcone naukom, sztukom i przemysłowi. **Rok 1844.** T. 3. Warszawa 1844. W Drukarni pod fir. Juliana Kaczanowskiego, s. [4], 720, [10], 21,5 cm, opr. z epoki płsk. 300,-

Rocznik jedynego do 1876 r. popularnego pisma naukowego na ziemiach polskich, ukazującego się w latach 1841-1914, cenionego za wysoki poziom. W treści m.in. artykuły Ludwika Zejsznera (1805-1871), jednego z czołowych badaczy Tatr: **O skamieniałościach; Rzut oka na Podhalan**; Wiadomość o formacjach rozpostartych nad jeziorem Bajkalskim; Kopalnie bursztynu w Królestwie Polskim; **Karta geologiczna Tatrów** – szczegółowy opis wydanej w Berlinie mapy geologicznej Tatr (opr. przez L. Zejsznera, długo uznawanej za najlepszą). Współczesne wpisy własnościowe. Otarcia opr., stan dobry.

500. Chmielowski Janusz. Przewodnik po Tatrach. Cz. 1-4 (w 2 wol.). Lwów 1907-1910. Nakład i własność Księgarni Polskiej Bernarda Połonieckiego, s. [4], III, [1], 166, mapa 1 (rozkł.); [4], X, [2], 205, ilustr. w tekście 8; XIV, [2], 186, [2], ilustr. w tekście 17; X, 74, ilustr. w tekście 6, 15 cm, opr. pł. 480,-

Wydanie 1. Słynny przewodnik tatrzański opracowany przez Janusza Chmielowskiego (1878-1968), jednego z najwybitniejszych taterników polskich, alpinistę, współtwórcę pierwszej organizacji taterniczej. Autor zaczął uprawiać taternictwo już jako 14-latek. Był pierwszym zdobywcą wielu szczytów i turni tatrzańskich, wytyczył liczne nowe drogi w Tatrach, zajmował się szkoleniem przewodników, uznawany był za najlepszego znawcę Tatr i dziedzica tytułu Króla Tatr po Tytusie Chałubińskim. Oferowany „Przewodnik po Tatrach" stanowi najwybitniejsze osiągnięcie autora. „Był to pierwszy w tatrzańskiej literaturze przewodnik dla taterników, a nie tylko dla zwykłych turystów [...] **przewodnik Chmielowskiego był pozycją przełomową w tatrzańskiej literaturze przewodnikowej** i odegrał wielką rolę nie tylko w rozwoju taternictwa, ale również i w poznawaniu topografii Tatr, w ustalaniu ich nazewnictwa i terminologii topograficznej. Podkreślić należy, że pierwsze przewodniki taternickie w innych językach

Wydanie z zapomogi Kasy pomocy dla osób przyjmujących na polu naukowem, imienia D-ra JÓZEFA MIANOWSKIEGO.

FLORA TATR, PIENIN

i

BESKIDU ZACHODNIEGO.

PRZEZ

D-RA FELIKSA BERDAU.

b. Prof. botaniki w Instytucie Gosp. wiejskiego i leśnictwa

W NOWEJ-ALEKSANDRYI.

WARSZAWA.

Druk J. Filipowicza (dawniej J. Bergera), Elektoralna Nr. 14.

1890.

498. Flora Tatr, Pienin. 1890.

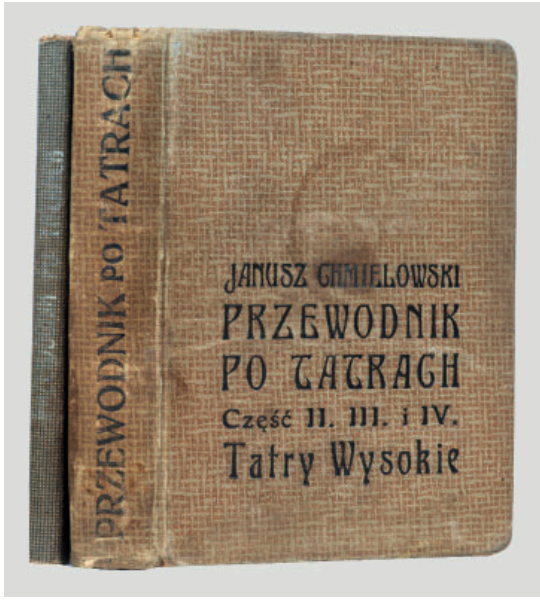

500. J. Chmielowski. Przewodnik. 1907-1910. Wyd. 1.

pojawiły się później" (Wielka Encyklopedia Tatrzańska). Nieaktualne pieczątki własnościowe. Cz. 2, 3 i 4 oprawione w jeden wol. Brak 2 map rozkł. (do cz. 2 i 3). Drobne otarcia i zabrudzenie opr. wol. 2; bloki nieco poluzowane. Stan ogólny dobry.

501. Czołowski Aleksander. Sprawa sporu granicznego przy Morskiem Oku. Wywód historyczno-prawny z pięcioma kartami. Lwów 1894. Nakładem Wydziału Krajowego, s. [4], 73, [1], tabl. ilustr. 1, **map 4 (rozkł., w tym 1 chromolitografia)**, 26 cm, opr. ppł. 180,-

Praca Aleksandra Czołowskiego (1865-1944), historyka wojskowości, antykwariusza, archiwisty, dyrektora Archiwum Miejskiego we Lwowie. Dotyczy polsko-węgierskiego sporu o Morskie Oko i jego okolice, który miał miejsce pod koniec XIX w. Morskie Oko początkowo należało do króla polskiego. W 1824 r. właścicielem dóbr zakopiańskich, nabytych od władz austriackich, stał się Emanuel Homolacs, a po nim Władysław Zamoyski. Spór pomiędzy Węgrami a Galicją ostatecznie zakończył wyrok sądu w 1902 r. Ostatnia mapa w kserokopii. Przebarwienia oprawy i karty tytułowej. Stan dobry. **Rzadkie.**

502. Dyakowski Bohdan. W góry, w góry, miły bracie! Opowiadanie na tle wakacyi uczniowskich w Tatrach z sześcioma kartonami i licznymi rycinami w tekście. Warszawa b.r. [1912]. M. Arct, s. 234, [3], tabl. ilustr. 6, fot. i ilustr. 87, 22 cm, opr. wyd. pł. z tłocz., złoc. i naklejoną ilustracją na licu. 150,-

Przygody uczniów na wakacjach w Tatrach, podane w zbeletryzowanej formie, autorstwa Bohdana Dyakowskiego (1864-1940), biologa, zasłużonego dla propagowania ochrony przyrody polskiej, sekretarza Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem. Opowiadania zawierają opisy wędrówek po górskich szlakach, ilustrowane reprodukcjami fotografii tatrzańskich krajobrazów. Na przedniej wyklejce nalepka: „K. Wojnar Księgarnia i skład nut Kraków". Niewielkie przetarcia oprawy, poza tym stan bardzo dobry.

503. Eljasz-Radzikowski Stanisław. Powstanie chochołowskie w roku 1846. Lwów 1904. Polskie Towarzystwo Nakładowe, s. 132, tabl. ilustr. 7, 20,5 cm, opr. ppł. z tłocz. i złoc., zach. okł. wyd. brosz. 180,-

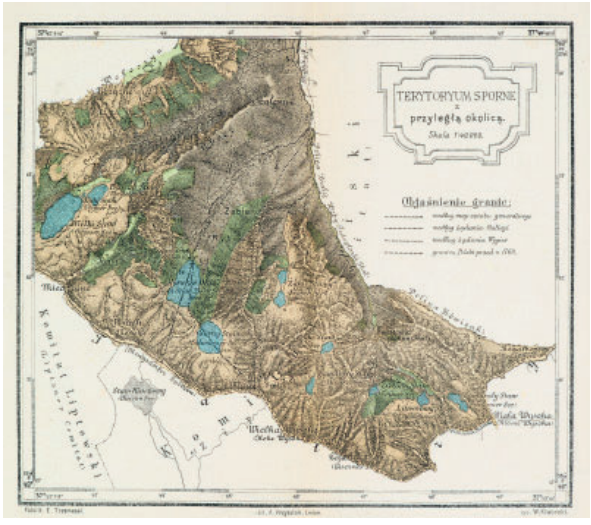

501. A. Czołowski. Spór graniczny przy Morskim Oku. 1894.

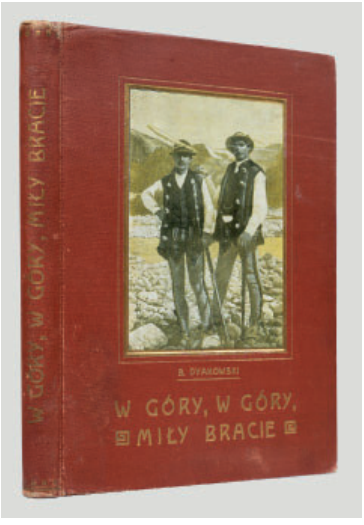

502. W góry, w góry, miły bracie! 1912.

Praca oparta na pamiętnikach Jana Kantego Andrusikiewicza (1815-1850), nauczyciela, dowódcy powstania w Chochołowie w 1846 r., ukazująca patriotyczne postawy górali i księży walczących o wolność Polski i zniesienie pańszczyzny. Napisana przez Stanisława Eljasza-Radzikowskiego (1869-1935), lekarza, malarza, wielkiego miłośnika Tatr, syna Walerego. Niewielkie przetarcia oprawy. Stan dobry.

– Przewodniki W. Eljasza-Radzikowskiego –

504. **Eljasz-Radzikowski Walery.** Ilustrowany przewodnik do Tatr, Pienin i Szczawnic pisał i ilustrował […] Poznań 1870. Nakładem J. K. Żupańskiego, s. IV, 264, **ilustracje w tekście (drzeworyty)**, **mapa Tatr** (litografia rozkł., 45,5 x 56 cm), 19 cm, opr. współcz., ppł. 900,-

Pierwsze wydanie słynnego, wielokrotnie wznawianego, przewodnika Walerego Eljasza-Radzikowskiego (1840-1905), malarza, wybitnego działacza Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i popularyzatora Zakopanego i góralszczyzny. Dzieło należy do najbardziej znanych polskich bedekerów tatrzańskich XIX w. Edycja skoncentrowana niemal w całości na opisie galicyjskiej strony Tatr, wycieczek w Pieniny i do Szczawnicy. **Rycina z mapą i panoramą Tatr** według rysunku autora z natury litografowana przez Jędrzeja Brydaka (1837-1876), znanego krakowskiego malarza i grafika. Zabrudzenia, przebarwienia, drobne naddarcie krawędzi mapy, poza tym stan dobry. Patrz poz. następne.

505. **Eljasz-Radzikowski Walery.** Nowy illustrowany przewodnik do Tatr i Pienin [...] (z 22 illustracyami). Kraków 1881. W Drukarni „Czasu” pod zarządem Józefa Łakocińskiego, s. VIII, 319, **tabl. ilustr. 13 (drzeworyty i cynkografie,** w tym rozkł.), ilustr. w tekście (drzeworyty i cynkografie), 15 cm, opr. wyd., pł. 500,-

Druga edycja słynnego, wielokrotnie wznawianego, przewodnika Walerego Eljasza-Radzikowskiego (patrz poz. poprzednia i następne). **Wydanie znacznie poszerzone**, zawierające wiadomości dotyczące węgierskiej (słowackiej) strony pasma, przede wszystkim Tatr Wysokich. Na tablicach m.in. **4 rozkładane panoramy Tatr** (z Gubałówki, z Krzyżnego, z Głodówki i ze Szczyrby). Oprawa wyd. Franciszka Malika, krakowskiego introligatora (sygnowana): czerwone pł. z tłocz i złoc. Wpis własnościowy i marginalia ręką z epoki. Blok poluzowany, zabrudzenia i zaplamienia opr., przebarwienia pap., poza tym stan dobry.

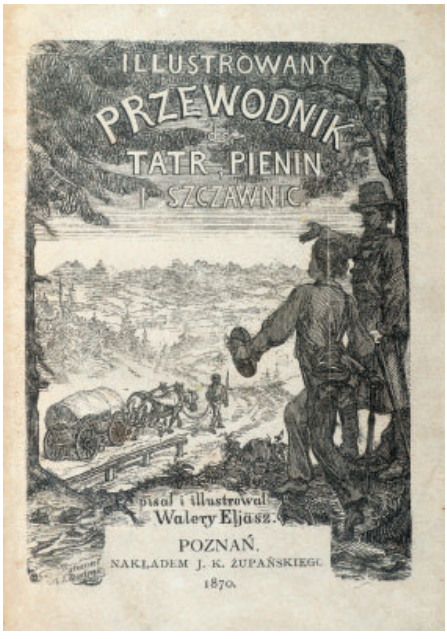

504. W. Eljasz-Radzikowski. Wydanie 1 słynnego przewodnika. 1870.

505. W. Eljasz-Radzikowski. Nowy illustrowany przewodnik do Tatr i Pienin. 1881.

506. W. Eljasz-Radzikowski. Illustrowany przewodnik do Tatr i Pienin. 1886.

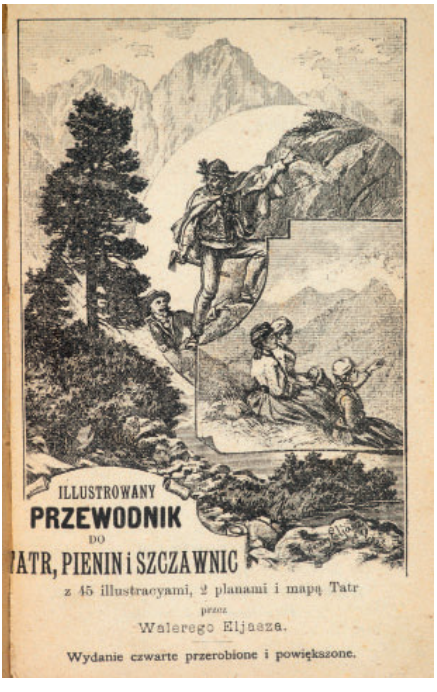

507. W. Eljasz-Radzikowski. Illustrowany przewodnik do Tatr, Pienin i Szczawnic. 1891.

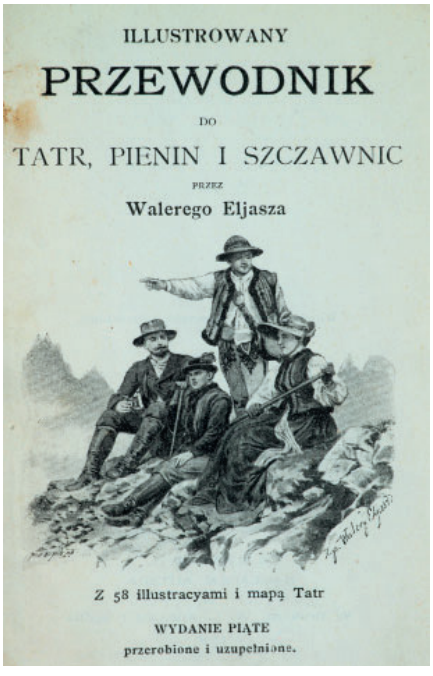

508. W. Eljasz-Radzikowski. Przewodnik. Rzadkie wydanie. 1896.

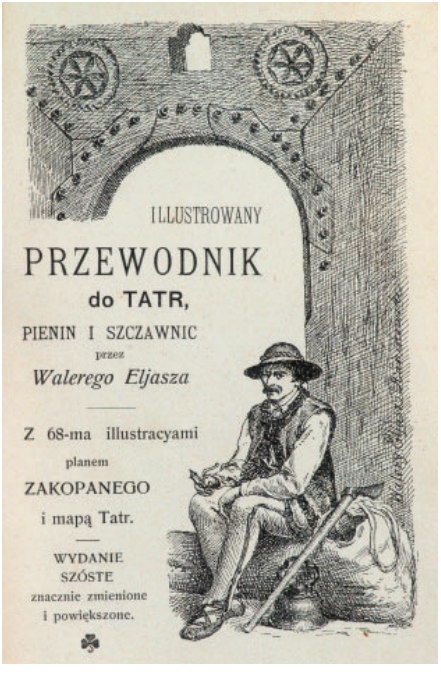

509. W. Eljasz-Radzikowski. Przewodnik. Wydanie ostatnie. 1900.

506. Eljasz-Radzikowski Walery. Illustrowany przewodnik do Tatr i Pienin [...] z 23 illustracyami, 2 planami i mapą Tatr. Wyd. 3. Kraków 1886. W Drukarni „Czasu". Nakładem autora, s. VI, 360, **tabl. ilustr. 7 (drzeworyty, w tym 1 rozkł.)**, plany 2, **mapa (litografia),** 15,5 cm, opr. wyd., pł. 500,-

Trzecia edycja słynnego przewodnika Walerego Eljasza-Radzikowskiego (patrz poz. poprzednie i następne). Wydanie poszerzone i uaktualnione. **Mapa topograficzna Tatr** uwzględniająca nazewnictwo wedle badań komisji Towarzystwa Tatrzańskiego, powołanej do ustalenia jednolitej toponomastyki. Oprawa wyd. krakowskiego introligatora Franciszka Malika (sygnowana suchym tłokiem): czerwone pł. z tłocz i złoc. Zabrudzenia i zaplamienia opr., przebarwienia pap., poza tym stan dobry.

507. Eljasz-Radzikowski Walery. Illustrowany przewodnik do Tatr, Pienin i Szczawnic z 45 illustracyami, 2 planami i mapą Tatr. Wydanie czwarte przerobione i powiększone. Kraków 1891. Nakład autora. Druk. Wł. L. Anczyca i Sp., s. VIII, 436, 28, **plany 2 (cynkografie), tabl. ryc. 9 (cynkografie),** ryc. w tekście (cynkografie), **mapa 1 (litografia)**, 15,5 cm, opr. wyd., pł. 500,-

Czwarta edycja słynnego przewodnika Walerego Eljasza-Radzikowskiego (patrz poz. poprzednie i następne). Wydanie znacznie przerobione, poszerzone i uaktualnione (przede wszystkim o **wiadomości o nowych szlakach, o bazie i infrastrukturze turystycznej**). Oprawa wyd. krakowskiego introligatora Franciszka Malika (sygnowana suchym tłokiem): czerwone pł. z tłocz i złoc. Zabrudzenia opr., blok poluzowany, przebarwienia k., mapa w dwóch częściach, poza tym stan dobry.

508. Eljasz-Radzikowski Walery. Illustrowany przewodnik do Tatr, Pienin i Szczawnicy. Z 58 illustracyami i mapą Tatr. Wyd. 5, przerobione i uzupełnione. Kraków 1896. Nakładem autora, s. VIII, 401, [1], XVI (inseraty), **panoram 5** (w tym 2 rozkł., a 3 na podwójnych kartach), ilustr. 53, 15,5 cm, opr. wyd., pł. 700,-

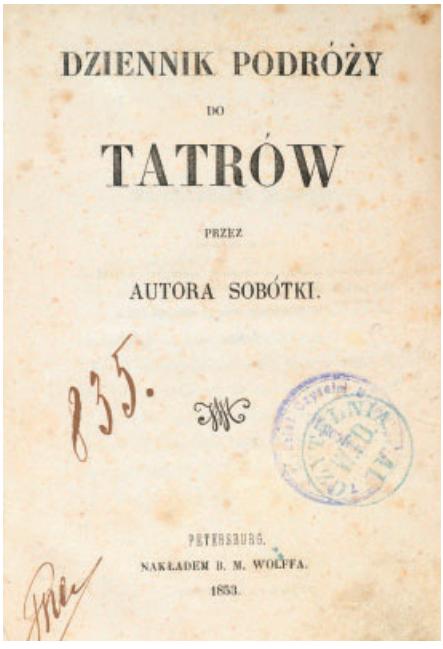
DZIENNIK PODRÓŻY
DO
TATRÓW
PRZEZ
AUTORA SOBÓTKI.
PETERSBURG.
NAKŁADEM B. M. WOLFFA.
1853.

510. S. Goszczyński. Dziennik. 1853.

TEOFIL KLING
ŻYDZI
POD GIEWONTEM
ZAKOPANE 1933
NAKŁADEM KOŁA STRONNICTWA NAROD. w ZAKOPANEM

513. A. Kling. Żydzi pod Giewontem. 1933.

Piąta, przedostatnia edycja słynnego przewodnika Walerego Eljasza-Radzikowskiego (patrz poz. poprzednie i następna). Wydanie uaktualnione (przede wszystkim o wiadomości o nowych szlakach, o bazie i infrastrukturze turystycznej) **uznawane jest za najrzadsze** (kolejne ukazało się już cztery lata później). Opr. wyd.: czerwone pł. z tłocz i złoc. Pł. grzbietu oderwane, zabrudzenia i zaplamienia opr., blok poluzowany.

509. Eljasz-Radzikowski Walery. Illustrowany przewodnik do Tatr, Pienin i Szczawnic. Z 68-ma illustracyami, planem Zakopanego i mapą Tatr. Wyd. szóste znacznie zmienione i powiększone. Kraków 1900. Nakładem autora, s. XII, 395, XXXVIII, **ilustr. 68** (drzeworyty i fotografie), **plan Zakopanego oraz przełomu Dunajca**, **6 rozkł. panoram Tatr**, 15,5 cm, opr. wyd., pł. 500,-

Ostatnie, najobszerniejsze wydanie słynnego przewodnika Walerego Eljasza-Radzikowskiego (patrz poz. poprzednie). Obejmuje obszar Tatr Polskich i Słowackich oraz Pienin. Praca powstała przy dużym udziale syna autora – Stanisława Eljasza-Radzikowskiego (1869-1935), który dostarczył ojcu wiele nowych opisów szlaków tatrzańskich oraz dodał (pod własnym imieniem) obszerny artykuł naukowy „O Tatrach w ogólności". Okładka, karta tyt. oraz ilustracje wg rysunków autora. Opr.: czerwone płótno bogato tłoczone i złocone, z tytulaturą i przedstawieniem kozicy. Stan bardzo dobry.

---

510. Goszczyński Seweryn. Dziennik podróży do Tatrów przez autora „Sobótki". Petersburg 1853. Nakł. B. M. Wolffa, k. [1], s. IV, 294, k. [1], 19 cm, opr. ppł. 600,-

Wydanie 1. Jedno z głównych dzieł XIX-wiecznej polskiej literatury górskiej. „Dzieło to stanowi jedno z podstawowych źródeł poznania dawnej góralszczyzny podhalańskiej i zyskało autorowi przydomek „ojca etnografii Podhala". Jest dokumentem momentu zwrotnego, od którego rozpoczął się rozkwit literatury tatrzańskiej i szczególna rola Tatr w kulturze polskiej" (Wielka Encyklopedia

Tatrzańska). Książka zawiera rozdziały: Tarnowskie; Droga do Nowego Targu; Tatry i Podhale (tu m.in.: Ogólny pogląd na Tatry; Wycieczka do Zakopanego i Kościeliska; Metrologia góralów; Świat duchowy Podhalan; Pasterstwo w Tatrach); Wyprawa w głąb Tatrów (tu m.in.: Widok z Czorsztyna; Mgła poranna w górach; Zbójnicy w górach; Dolina Zakopane). Nieaktualne pieczątki i wpisy własnościowe. Przetarcia oprawy, liczne rdzawe plamki, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

511. [Goszczyński Seweryn]. Powszechny Pamiętnik Nauk i Umiejętności. Red. L. Zienkowicz, S. Goszczyński. Tom 1. Kraków 1835. Głoskami Stanisława Gieszkowskiego, s. 522, 19 cm, opr. pł. 300,-

Zawiera dwa najwcześniejsze, wydane anonimowo artykuły Seweryna Goszczyńskiego o Tatrach: „Podróż do Tatrów" (s. 51-71) i **„Opis doliny Kościeliska"** (s. 264-274), włączone później z niewielkimi zmianami do „Dziennika podróży do Tatrów" (patrz poz. poprzednia). Teksty te są jednymi z najwcześniejszych prac o Tatrach i Podhalu, obfitującymi w cenne opisy etnograficzne i krajoznawcze, skreślone pięknym, literackim językiem. Autor odbył kilka wycieczek w Tatry w 1832 r., podczas pobytu w dworku Leona Tetmajera w Łopusznej, gdzie ukrywał się pod przybranym nazwiskiem po wydaniu na niego w Warszawie wyroku śmierci za udział w powstaniu listopadowym. „Goszczyński stał się dla literatury polskiej odkrywcą Tatr i jako pierwszy zaczyna długi korowód naszych pisarzy [...] interesujących się Tatrami i ich bogatą tematyką". (J. Szaflarski, Poznanie Tatr, Warszawa 1972, s. 499). Nieaktualne wpisy własnościowe. Przebarwienia oprawy, zażółcenia papieru. **Rzadkie.**

512. Gotkiewicz Marian. Polskie osadnictwo Czadeckiego i Orawy. Katowice 1939. Instytut Śląski („Polski Śląsk", 45), s. 62, [4], mapa rozkł.1, mapki 3, 24,5 cm, opr. współcz., płsk, zach. okł. brosz. 150,-

Dedykacja autora dla prof. Józefa Szaflarskiego (1908-1989), geografa, profesora UJ, Wyższej Szkoły Ekonomicznej i Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Praca naukowa dokumentująca ślady polskości w Czadeckim, Spiszu i na Orawie. Napisana przez Mariana Gotkiewicza (1901-1972), miłośnika i popularyzatora Spiszu i Orawy. Papier kredowy. Niewielkie ubytki okładek, uzupełnione papierem. Stan dobry.

513. Kling Teofil. Żydzi pod Giewontem. Zakopane 1933. Nakładem Koła Stronnictwa Narodowego, s. 15, [1], 23 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Broszura Teofila Klinga (1882-1953), ukazująca osiedlanie się ludności żydowskiej w Zakopanem jako zagrożenie dla polskości i przedstawiająca je jako element szerszego procesu odchodzenia regionu od „prawdziwej natury gór i wzniosłej epoki Sabały i Witkiewicza". Naddarcia okł. wzdłuż grzbietu, przebarwienia, poza tym stan dobry.

514. Kolbenheyer Karl. Die Hohe Tatra. Unter Mitwirkung mehrerer einheimischer Kenner und Freunde der Tatra [...]. Teschen (Cieszyn) 1878. Druck und Verlag von Karl Prochaska, k. [4], s. 149, **mapa 1 (rozkł.)**, 17 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 400,-

Wydanie 2. Najważniejsze dzieło w dorobku Karla Kolbenheyera (1841-1901), pochodzącego z Cieszyna wybitnego badacza i znawcy Tatr, twórcy licznych map tatrzańskich. Oferowana praca, wydana po raz pierwszy w 1876 r., doczekała się 10 edycji i stała się jednym z podstawowych przewodników tatrzańskich (w typie zbliżonym do polskiego przewodnika W. Eljasza-Radzikowskiego), w znaczący sposób przyczyniając się do popularyzacji turystyki tatrzańskiej. Omówione zostały wycieczki po obu stronach Tatr (węgierskiej i galicyjskiej), m.in.: **na Łomnicę, do Doliny Pięciu Stawów Spiskich, na Krywań, do Doliny Kościeliskiej, na Czerwone Wierchy, Giewont i do Morskiego Oka.** Mapa z oznaczeniami dwujęzycznymi po węgiersku i niemiecku. Drobne zabrudzenia i otarcia, poza tym stan bardzo dobry.

515. Kościelski Józef. Co mi Tatry dały? Preludya. Sonety. Kraków 1905. Drukarnia Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 98, tabl. ilustr. 2, 22,5 cm, opr. wyd. brosz. 600,-

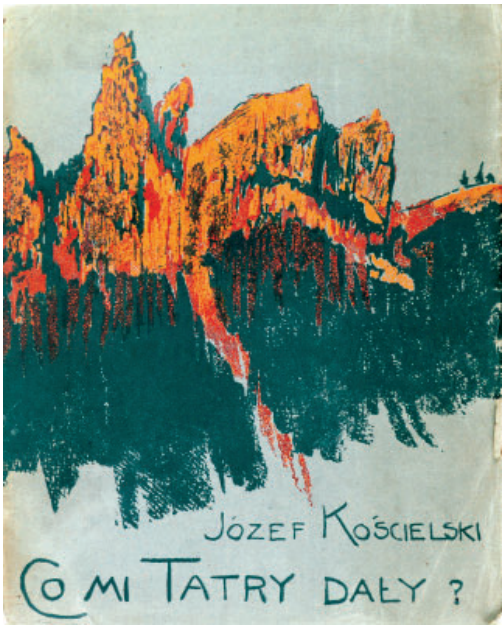

515. Okł. proj. L. Wyczółkowskiego. 1905.

516. E. Kováts. Sposób zakopiański. 1899.

Tom poetycki o tematyce tatrzańskiej Józefa Kościelskiego (1845-1911), poety, dramaturga, ziemianina, wielkopolskiego działacza politycznego i mecenasa sztuki. Dedykowany Janowi Kasprowiczowi i Władysławowi Reymontowi. **Autorem projektu okładki i ilustracji był Leon Wyczółkowski** (1852-1936), malarz, grafik, pedagog, niezwykle zasłużony dla rozwoju polskiej grafiki. **Ozdoby i układ książki Jana Bukowskiego** (1873-1943), malarza, grafika, członka założyciela Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana. Egzemplarz nieobcięty. Stan dobry.

516. Kováts Edgar. Sposób zakopiański. Manière de Zakopane. Die Art Zakopane. Wien (Wiedeń) b.r. [1899]. Verlag von Anton Schroll & Co, s. [8], **tabl. ilustr. 24**, 40 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz. 600,-

Praca opublikowana przez Edgara Kovátsa (1849-1912), architekta, malarza, profesora Politechniki Lwowskiej, **dyrektora Szkoły Przemysłu Drzewnego w Zakopanem i twórcy tzw. „sposobu zakopiańskiego”**, będącego swoistą alternatywą dla rozwijanego przez Stanisława Witkiewicza „stylu zakopiańskiego”. W 1900 r. Kováts zaprojektował na Wystawę Powszechną w Paryżu pawilon w oparciu o własne formy zakopiańskie, za co otrzymał złoty medal. Publikacja „Sposobu” wywołała ostrą polemikę w prasie lwowskiej i krakowskiej na przełomie wieków. Tablice przedstawiają wzory snycerstwa, naczynia, sztućce, rzeźby, meble, motywy dekoracyjne i architektoniczne. Oprawa wydawnicza: płótno ciemnozielone, na licu i wzdłuż grzbietu złocona tytulatura. Uszkodzenia oprawy, drobne zabrudzenia, karta nr XIX podklejona, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

517. [Kowalewski Mieczysław]. Zakopane i Tatry. Kalendarzyk tatrzański. Kraków 1902. Nakł. i druk W. L. Anczyca, s. XI, 222, **plan 1, mapa 1**, 15 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi k. barwione. 200,-

Drugi z pięciu „Kalendarzyków tatrzańskich” – przewodników wydawanych anonimowo i co rok uaktualnianych przez prof. Mieczysława Kowalewskiego (1857-1919), prezentujących wysoki poziom merytoryczny i zawierających wiele cennych informacji. W części pierwszej „Krótki przewodnik po Zakopanem i niektórych innych miejscowościach podtatrzańskich”, w drugiej „Krótki przewodnik po Tatrach”. W 1913 r. Roman Kordys pisał o „Kalendarzyku”: „Pod tym skromnym tytułem, a nawet bez

517. Zakopane i Tatry. Kalendarzyk. 1902.

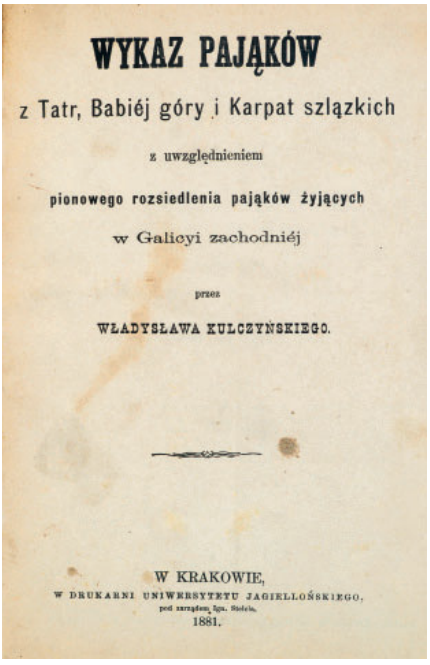
WYKAZ PAJĄKÓW

z Tatr, Babiéj góry i Karpat szlązkich

z uwzględnieniem

pionowego rozsiedlenia pająków żyjących

w Galicyi zachodniéj

przez

WŁADYSŁAWA KULCZYŃSKIEGO.

W KRAKOWIE,
W DRUKARNI UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO,
1881.

519. W. Kulczyński. Wykaz pająków. 1881.

podpisu autora kryło się **wydawnictwo jak na swoje czasy znakomite,** którego niepospolitą wartość pora jest obecnie docenić i uznać" („Taternik". R. 5, 1911, s. 57). Szkic planu Zakopanego oraz szkic środkowej części północnej strony Tatr. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

518. [Kowalewski Mieczysław]. Zakopane i Tatry. Praktyczny przewodnik tatrzański. II. (Kalendarzyk tatrzański). Kraków 1905. Nakł. i druk W. L. Anczyca, s. 225, **plan 1**, **mapa 1**, 15 cm, opr. wyd. pł. 200,-

Kontynuacja serii wydawnictwa „Kalendarzyków tatrzańskich" (zob. poz. poprzednia) – przewodników wydawanych przez prof. Mieczysława Kowalewskiego (1857-1919). W części pierwszej **„Krótki przewodnik po Zakopanem** i niektórych innych miejscowościach podtatrzańskich", w drugiej **„Krótki przewodnik po Tatrach"**. Plan Zakopanego oraz szkic środkowej części północnej strony Tatr. Drobne defekty i otarcia opr., blok poluzowany, naddarcie mapy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

519. Kulczyński Władysław. Wykaz pająków z Tatr, Babiej góry i Karpat szlązkich z uwzględnieniem pionowego rozsiedlenia pająków żyjących w Galicji zachodniej. Kraków 1881. Druk. U. J., s. 75, 22 cm, opr. karton z epoki. 180,-

Praca autorstwa Władysława Kulczyńskiego (1854-1919), światowej sławy arachnologa, profesora UJ, a także zasłużonego taternika i aktywnego działacza Towarzystwa Tatrzańskiego (jego zasługą jest powstanie wielu schronisk tatrzańskich). Katalog pająków spotykanych w Karpatach, z podaniem miejsc ich występowania. Nieaktualna pieczątka. Przetarcia oprawy, grzbiet zaklejony papierem, niewielkie zażółcenia papieru, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

520. Kunzek Henryk. Czyżby tryumf nonsensu?! Rzecz w sprawie kolejki na Świnnicę. Kraków 1913. Wydawnictwo Sekcyi Ochrony Tatr Towarz. Tatrzańskiego, s. 30, 28 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

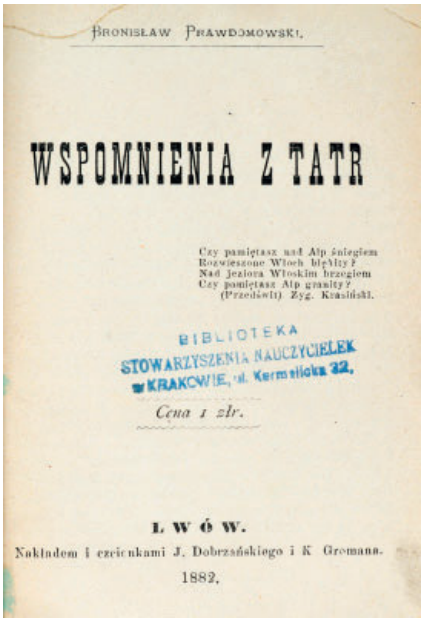
BRONISŁAW PRAWDOMOWSKI.

WSPOMNIENIA Z TATR

Czy pamiętasz nad Alp śniegiem
Rozwieszone Włoch błękity?
Nad jeziora Włoskim brzegiem
Czy pamiętasz Alp granity?
(Przedświt). Zyg. Krasiński.

BIBLIOTEKA
STOWARZYSZENIA NAUCZYCIELEK
w KRAKOWIE, ul. Karmelicka 22,

Cena 1 złr.

L W Ó W.
Nakładem i czcionkami J. Dobrzańskiego i K. Gromana.
1882.

522. Z. Małachowski. Wspomnienia. 1882.

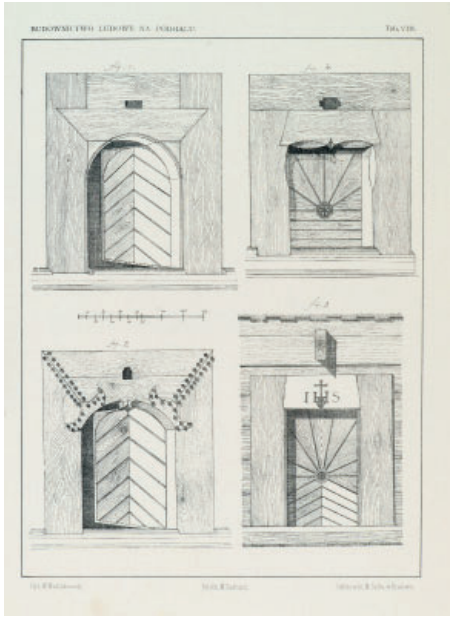

523. W. Matlakowski. Budownictwo ludowe. 1892.

Broszura krytykująca pomysł budowy kolejki zębatej na Świnicę, napisana przez Henryka Kunzeka (1871-1928), malarza i rzeźbiarza, członka Towarzystwa Tatrzańskiego, propagatora idei ochrony przyrody Tatr. Projekt drogi żelaznej na Świnicę przedstawił w 1902 r. inż. W. Dzieślewski, a pomysł pozostawał żywy do wybuchu I wojny światowej, mimo olbrzymiego sprzeciwu społecznego. W oferowanej broszurze uwagę zwraca sugestia autora, **by w przypadku uznania kolejki zębatej za nieodzowny element rozwoju regionu, poprowadzić ją na Gubałówkę.** Pieczątki sekcji warszawskiej P.T.T. Podkreślenia ołówkiem w tekście. Stan dobry.

521. Malczewski Rafał. Tatry i Podhale. Poznań b.r. [1935]. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. 206, [10], 2 mapki, liczne ilustr. w tekście, 21,5 cm, opr. wyd. broszurowa, obwoluta. 120,-

Z serii „Cuda Polski". Bogato ilustrowany opis historii, przyrody, topografii i eksploracji Tatr i Podhala, autorstwa Rafała Malczewskiego (1892-1965), malarza, pisarza i taternika, wielkiego popularyzatora Tatr. Seria „Cuda Polski" opracowana przez wybitnych autorów, w starannej szacie graficznej, z wielką ilością znakomitych ilustracji uchodzi za najbardziej lubianą serię książek krajoznawczych dwudziestolecia międzywojennego. Z zachowaną obwolutą kolorową wg obrazu autora książki. Egzemplarz nieprzycięty. Nieaktualny wpis własnościowy. Niewielkie przetarcia obwoluty, poza tym stan bardzo dobry.

522. Małachowski Zygmunt [Prawdomowski Bronisław (pseud.)]. Wspomnienia z Tatr. Lwów 1882. Nakładem i czcionkami J. Dobrzańskiego i K. Gremana, s. [2], 101, [3], 17 cm, opr. późniejsza, ppł, zach. okł. brosz. 90,-

Tomik poezji będący jednym z ostatnich, jeśli nie ostatnim, zbiorem liryk tatrzańskich utrzymanych w duchu romantyzmu. Autorem był Zygmunt Małachowski (zm. 1915), poeta tworzący pod pseudonimem Bronisław Prawdomowski, w swych utworach wyrażający głęboką niechęć do twórców nurtu pozytywizmu i głoszonych przez nich ideałów. Nieaktualne pieczątki biblioteczne. Drobne otarcia opr., k. tyt. podklejana, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

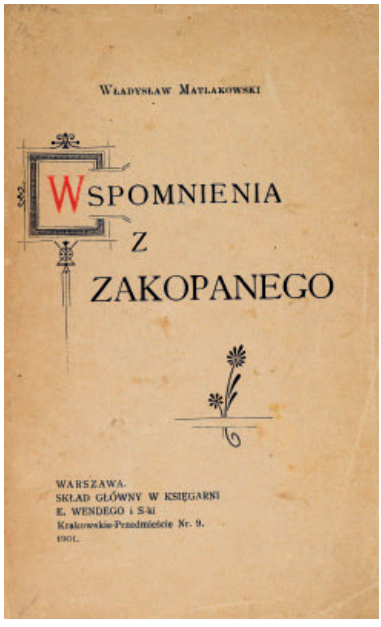

524. W. Matlakowski. Wspomnienia. 1901.

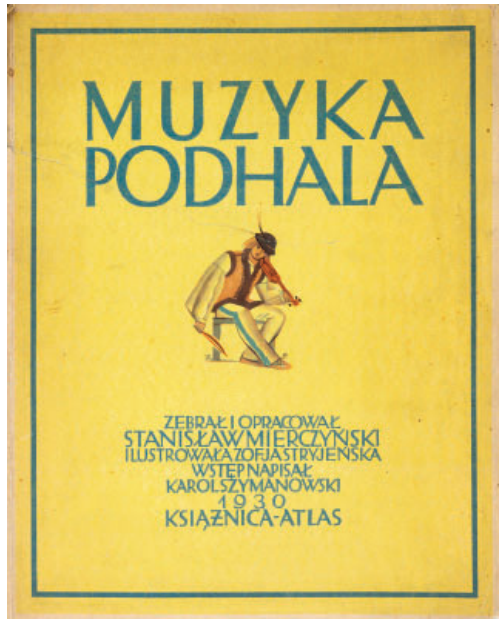

525. S. Mierczyński. Muzyka Podhala. 1930.

523. Matlakowski Władysław. Budownictwo ludowe na Podhalu. Z 23 tablicami litograficznemi i 25 rysunkami w tekście. Kraków 1892. Nakładem Akademii Umiejętności, s. [2], II, 3-93, [3], ilustr. w tekście 25, 28,5 cm, opr. wyd. ppł.; oraz: **Tablice do dzieła** W. Matlakowskiego. Budownictwo ludowe na Podhalu. Kraków b.r. [1892]. Wydawnictwo Akademii Umiejętności, k. XXIII, **tabl. il. XXIII** (fotolitografie), 40 cm, opr. wyd. teka ppł. 800,-

Monografia autorstwa Władysława Matlakowskiego (1850-1895), lekarza (ordynatora oddziału chirurgicznego w Szpitalu Dzieciątka Jezus w Warszawie, autora ponad 100 publikacji z zakresu medycyny, propagatora aseptyki), etnografa, miłośnika Podhala, należącego do grona najwybitniejszych postaci naukowo-artystycznego środowiska Zakopanego. Pionierskie i do dziś bezcenne dzieło dotyczące architektury ludowej na Podhalu, zawierające ogrom informacji o tradycyjnym budownictwie zakopiańskim. W tekście 25 ilustracji, na końcu słownik wyjaśniający trudniejsze terminy i zwroty (dla zachowania tradycyjnych nazw; jak pisze autor we wstępie: „Dziś już z młodszym pokoleniem nie ma co mówić, tak dalece szkoły i zetknięcie z przybyszami okaleczyły i zmatowały ich język"). Na tablicach dołączonych w oddzielnej tece ukazano kilkaset szczegółowych rysunków architektonicznych dokumentujących tradycyjną architekturę drewnianą Podhala (plany i **widoki chałup oraz całych obejść, detale, ozdobniki, snycerka**). Rysunki architektoniczne szczegółowo opisane (z podaniem nazwiska właściciela chałupy oraz miejscowości, np. „Odrzwia z domku Jędrzeja Tatara z pod Gubałówki", „Starożytna, jak powiadają, najstarsza szopa w Zakopanem, Michała Walczaka"). Fotolitografie M. Zadrazila, odbite w litografii M. Salba w Krakowie, według rysunków samego Matlakowskiego oraz Konstantego Wojciechowskiego. Zabrudzenia oprawy części tekstowej, wewnątrz stan dobry. Uszkodzenia i zabrudzenia teki z tablicami, przedarcia krawędzi kart (częściowo podklejone), zabrudzenia (miejscami intensywniejsze), po konserwacji.

524. Matlakowski Władysław. Wspomnienia z Zakopanego. Warszawa 1901. Skład główny w Księgarni E. Wendego i Sp., s. [4], 74, [2], 18 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Wspomnienia z wycieczek po Tatrach i wsiach Podhala odbytych od listopada 1892 do stycznia 1893 r. przez Władysława Matlakowskiego (1850-1895), lekarza, etnografa, badacza podhalańskiego

budownictwa i sztuki ludowej (patrz poz. poprzednia). Nastrojowe, pełne zachwytu opisy przyrody, ukazujące piękno górskich krajobrazów. Egzemplarz nieprzycięty. Zabrudzenia i zagniecenia okładek, ubytki grzbietu, zażółcenia papieru, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

525. Mierczyński Stanisław. Muzyka Podhala. Ilustrowała Zofia Stryjeńska. Wstęp napisał Karol Szymanowski. Układ książki zaprojektował Jerzy Warchałowski we współpracy z Edwardem Manteufflem. Lwów – Warszawa 1930. Książnica-Atlas, s. XXII, [2], 71, [2], **tabl. ilustr. kolor. 9,** ozdobniki w tekście, nuty, 36 cm, opr. wyd. karton. 400,-

Wydanie bibliofilskie, egz. nr 909. Praca wybitnego znawcy muzyki podhalańskiej, etnografa, kompozytora i taternika Stanisława Mierczyńskiego (1894-1952). Zbiór spisanych przez autora nut 101 melodii podhalańskich, **ozdobiony 9 kolorowymi ilustracjami, ozdobnikami w tekście i na okładce autorstwa czołowej przedstawicielki polskiego art déco Zofii Stryjeńskiej** (1891-1976). Efektowny układ typograficzny, tytuł i wstęp również w języku francuskim. Uszkodzenia oprawy (przedarcie podklejone), poza tym stan bardzo dobry.
Lit.: Zofia Stryjeńska, katalog wystawy MN Kraków, 2008, s. 373, poz. VI.I.I.29 (ilustr.)

526. Nowicki Maksymilian. O świstaku (Arctomys marmota, Alpenmurmelthier). Kraków 1865. Nakładem Kazimierza hr. Wodzickiego. W Drukarni C. K. Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 69, **tabl. ryc. 1 (litografia barwna),** 24,5 cm, opr. pap. 900,-

Praca poświęcona świstakowi tatrzańskiemu, wskazująca na unikatowość tego zwierzęcia na ziemiach polskich i konieczność jego ochrony ze względu na trzebiące populację polowania. Artykuł Maksymiliana Siła-Nowickiego (1826-1890), profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, badacza fauny i flory tatrzańskiej, pioniera ochrony przyrody w Polsce oraz współtwórcy Towarzystwa Tatrzańskiego. Tekst pierwotnie drukowany w Roczniku Towarzystwa Naukowego Krakowskiego. **Litografia z przedstawieniem świstaków nad Morskim Okiem, sygnowana przez krakowskiego artystę Marcina Salba.** Egzemplarz nieobcięty. Grzbiet po konserwacji, stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXI)

– T. Chałubińskiego prace o przyrodzie Tatr –

527. Pamiętnik Fizyograficzny. T. 2, 6 (w 2 wol.). Warszawa 1882-1886. Drukiem Emila Skiwskiego, s. VI, [2], 521, [9]; [8], 83, 91, 274, 79, [6], 27,5 cm, opr.: t. 2 płsk z epoki, t. 6 współcz. ppł. 460,-

T. 6 z biblioteki pałacowej Ostrowskich w Korczewie na Podlasiu (pieczątka). Dwa woluminy warszawskiego czasopisma naukowego publikującego materiały z dziedziny botaniki, zoologii, geologii, meteorologii i antropologii. **Zawierają teksty poświęcone Tatrom:** Czarny Staw Gąsienicowy w Tatrach Polskich (E. Dziewulski); Rozbiory chemiczne pięciu skał tatrzańskich (B. Znatowicz); Grimmieae tatrenses (T. Chałubiński); Babka górska (Plantago montana) (K. Łapczyński); Ennumeratio muscorum frondosorum tatrensium, hucusque cognitorum (T. Chałubiński – o mchach tatrzańskich). **Teksty Tytusa Chałubińskiego, poświęcone mchom tatrzańskim,** to dzieła przełomowe, bardzo ważne dla rozwoju tej dziedziny nauki. Chałubiński studiował nauki botaniczne w Wilnie i Dorpacie. Po wieloletniej przerwie powrócił do swoich badań w latach 70. XIX w., po przeprowadzce do Zakopanego. Zgromadził w terenie ogromne zbiory zielnikowe mchów (obecnie w Muzeum Tatrzańskim), a jego dwie monografie, opublikowane w 1882 i 1886 r., zapewniły mu trwałe miejsce wśród botaników. Opr.: t. 2 – brązowy płsk; t. 6 – ppł. naturalne, na licach pap. marm., na przednim naklejona oryg. okł. brosz. Pieczątki własnościowe w t. 6, stan dobry.
Lit.: R. Ochyra, G. Cisło, Mchy doktora Chałubińskiego [w:] Tatry, zima 2021, nr 75, s. 108-111

528. Paryski Witold. Barwny śnieg w Tatrach. Acta Societatis Botanicorum Poloniae. Vol. XXI, Nr 1-2. Warszawa 1951. Warszawska Drukarnia Naukowa, s. 217-229, 24 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

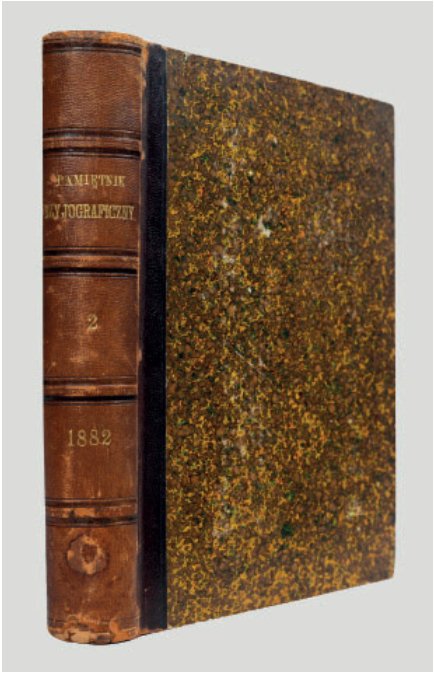

527. O przyrodzie Tatr. 1882-1886.

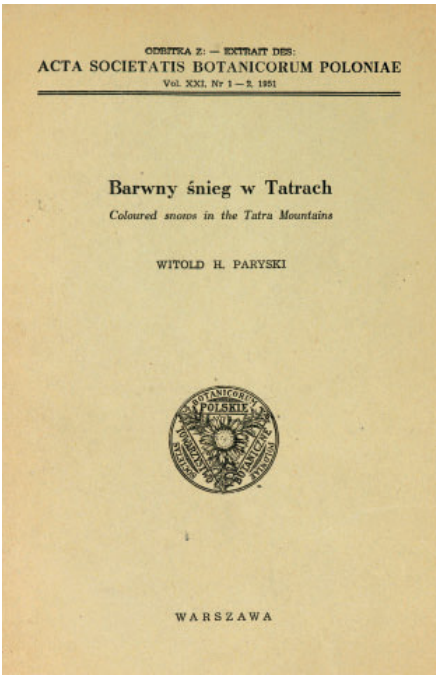
ODBITKA Z: — EXTRAIT DES:
ACTA SOCIETATIS BOTANICORUM POLONIAE
Vol. XXI, Nr 1—2, 1951

Barwny śnieg w Tatrach

Coloured snows in the Tatra Mountains

WITOLD H. PARYSKI

WARSZAWA

528. W. Paryski. Barwny śnieg w Tatrach. 1951.

Na okładce odręczna dedykacja autora z 1952 r. dla prof. Józefa Szaflarskiego. Wydano w nakładzie 100 egzemplarzy. Tytuł i podsumowanie również w języku angielskim. Praca Witolda Paryskiego (1909-2000), jednego z największych znawców i miłośników Tatr, o glonach powodujących zabarwienie śniegu. Józef Szaflarski (1908-1989), geograf, autor licznych prac poświęconych górom, m.in. „Poznania Tatr". Przebarwienia okładek, poza tym stan dobry.

529. Passendorfer Edward. Jak powstały Tatry. Wydanie V uzupełnione. Warszawa 1975. Wydawnictwa Geologiczne, s. 308, [1], tabl. ilustr. 4 (kolor.), ilustr. w tekście, 20,5 cm, opr. wyd. brosz., obwoluta. 60,-

Z odręczną dedykacją autora. Ilustrowany zarys dziejów geologicznych Tatr autorstwa Edwarda Passendorfera (1894-1984), geologa, paleontologa, specjalizującego się w mezozoiku Tatr, członka Towarzystwa Tatrzańskiego, taternika. Nieaktualny wpis własnościowy. Obwoluta z niewielkimi ubytkami uzupełnionymi papierem, drobne zabrudzenia oprawy, poza tym stan bardzo dobry.

530. Pietruski Stanisław Konstanty. O niektórych rzadszych zwierzętach ssących. Wspomnienia z lat ubiegłych. Lwów 1869. Nakładem autora. Z drukarni K. Pillera, s. 58, [1], **tabl. ryc. 2 (litografie),** 19 cm, opr. współcz. płsk, zach. okł. brosz. 120,-

Na litografowanych tablicach przedstawienia świstaków i kozic tatrzańskich na tle górskiego pejzażu, sygnowane przez litografa krakowskiego Marcina Salba. Dwa odczyty o ssakach wygłoszone przez Stanisława Konstantego Pietruskiego (1811-1874), zoologa, ornitologa, sadownika, badacza fauny Karpat, założyciela pierwszego ogrodu zoologicznego na ziemiach polskich (w swoim majątku w Podhorcach). Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

531. Pol Wincenty. Rzut oka na północne stoki Karpat. Kraków 1851. Czcionkami Druk. „Czasu", s. 132, tabel 4 (rozkł.), 21 cm, opr. pł. 400,-

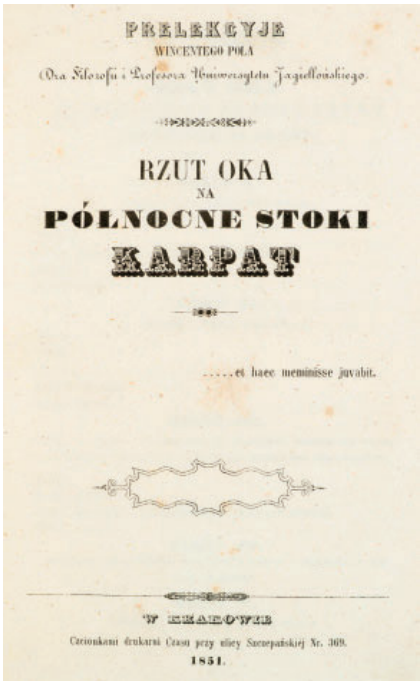
PRELEKCYJE
WINCENTEGO POLA
Dra Filozofii i Profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

RZUT OKA
NA
PÓŁNOCNE STOKI
KARPAT

.....et haec meminisse juvabit.

W KRAKOWIE
Czcionkami drukarni Czasu przy ulicy Szczepańskiej Nr. 369.
1851.

531. W. Pol. Północne stoki Karpat. 1851.

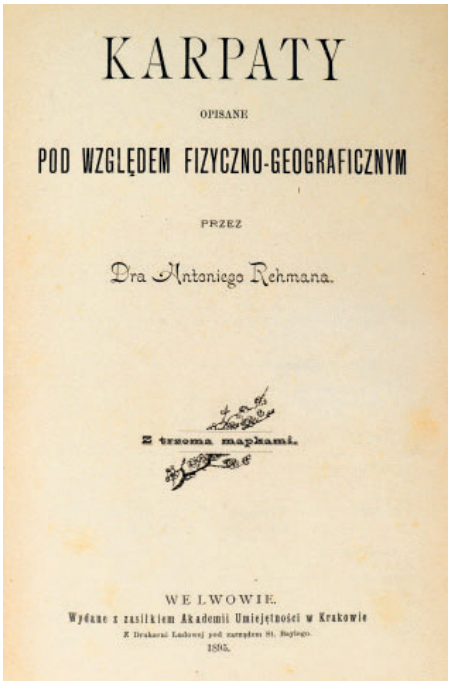
KARPATY

OPISANE

POD WZGLĘDEM FIZYCZNO-GEOGRAFICZNYM

PRZEZ

Dra Antoniego Rehmana.

Z trzema mapkami.

WE LWOWIE.
Wydane z zasiłkiem Akademii Umiejętności w Krakowie
Z Drukarni Ludowej pod zarządem St. Bayfego.
1895.

532. A. Rehman. Karpaty. 1895.

Zbiór wykładów Wincentego Pola (1807-1872), poety, geografa, etnografa i podróżnika, profesora UJ, zasłużonego badacza środowiska naturalnego i kultury Karpat. Składa się z pięciu części: 1. Kształty i powierzchnia kraju (szczegółowe studium o Tatrach, Beskidach, górach Pokucia i Bukowiny); 2. Wodna sieć kraju (studium hydrologiczne Wisły, Dniestru i rzek Bukowiny); 3. Natura kraju i jego podział; 4. Przeprawy przez grzbiet północnych Karpat i gościńce (studium geograficzno-historyczne); 5. Etnografia północnych stoków Karpat (**pionierska praca z dziedziny etnografii, z nowatorską próbą usystematyzowania i wyznaczenia granic etnicznych różnych grup górali polskich**). Nieaktualne pieczątki własnościowe. Przebarwienia oprawy, na kartach zaplamienia i zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

532. Rehman Antoni. Karpaty opisane pod względem fizyczno-geograficznym. Lwów 1895. Wydane zasiłkiem Akademii Umiejętności w Krakowie. Z Drukarni Ludowej, s. XIII, 657, **mapy 3 (litografie)**, 23 cm, opr. z epoki, płsk. 360,-

Monografia geografii Karpat autorstwa Antoniego Rehmana (Rehmann) (1840-1917), geografa, geomorfologa, geobotanika i podróżnika, prof. uniwersytetu we Lwowie. Autor przedstawił ogólne podziały łańcucha karpackiego oraz szczegółowo omówił poszczególne pasma, najwięcej miejsca poświęcając Tatrom (**m.in. osobne rozdziały dotyczące rzeźby, hydrografii, jaskiń, klimatu i roślinności najwyższych polskich gór**). Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

533. Rejchman Bronisław. Wycieczka do Morskiego Oka przez przełęcz Mięguszowiecką [w:] **Ateneum.** Pismo naukowe i literackie. T. IV. Warszawa 1877. Drukiem K. Kowalewskiego, k. [2], s. III, [1], 715, 24 cm, opr. współcz. płsk. 500,-

Na stronach 469-530 artykuł „Wycieczka do Morskiego Oka przez przełęcz Mięguszowiecką, odbyta w połowie lipca r. 1877 pod kierunkiem D-ra Chałubińskiego", opisujący barwnie i szczegółowo **wyprawę wybitnego znawcy Tatr Tytusa Chałubińskiego** oraz jego syna Ludwika i autora artykułu, Bronisława Rejchmana, **w towarzystwie legendarnych przewodników zakopiańskich**: Sabały, Szymona

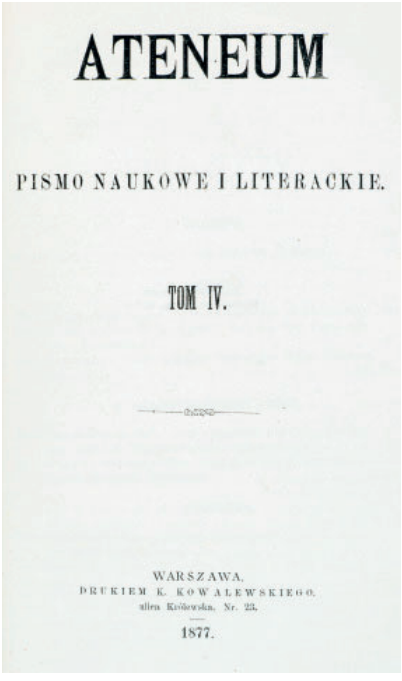

533. Wycieczka do Morskiego Oka. 1877.

535. Uśmiech Tatr. Z dedykacją autorki. 1932.

Tatara, Wojciecha Roja, Wojciecha Giewonta i innych. Bronisław Rejchman (1848-1936), przyrodnik (związany z Uniwersytetem Warszawskim), jeden z pierwszych w Polsce propagatorów darwinizmu, towarzysz wypraw Chałubińskiego (z którym m.in. dokonał pierwszego wejścia na Rysy drogą od pół.-zach.). Praca opublikowana w „Ateneum" – warszawskim czasopiśmie naukowym, ukazującym się w latach 1876-1901. Ślady po owadach, liczne podkreślenia w tekście, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

534. **Scherner Carl Albert.** Tatra-Führer. Ein praktischer Wegweiser um bequem in 10 Tagen einen Ueberblick über das Hohe Tatra (Central-Karpathen) und zugleich einen Einblick in seine grossartigsten Punkte zu gewinnen. Breslau (Wrocław) 1875. Verlag von A. Gosohorsky's Buchhandlung, s. [4], 85, **mapa 1 (kolor., rozkł.)**, 17,5 cm, opr. wyd., ppł. 400,-

Z odręczną dedykacją autora dla Leopolda Świerza (dat. 30.04.1877). Przewodnik turystyczny opracowany z myślą o wybierających się na krótki, dziesięciodniowy wypad w Tatry. Autorem był Carl Albert Scherner (1825-1889), niemiecki filozof i psycholog (którego praca poświęcona snom stała się ważną inspiracją dla Zygmunta Freuda). Opisano m.in.: **wycieczki do Doliny Kościeliskiej, na Halę Gąsienicową, do Doliny Roztoki i Doliny Pięciu Stawów, nad Morskie Oko**. Leopold Świerz (1835-1911), badacz i znawca Tatr, jeden z pionierów tatrzańskiej turystyki, taternik, autor przewodników, członek Towarzystwa Tatrzańskiego, aktywnie pracujący w jego zarządzie. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.

535. **Skotnicowa Maria** [Ostrawicka Marza (pseud.)]. Uśmiech Tatr. Warszawa 1932. Gebethner i Wolff, s. 125, [1], 19 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Z odręczną dedykacją autorki. Powieść, zawierająca wyjątki z dzienników taterniczek, wyd. przez Marię Skotnicową (1883-1958), upamiętniająca jej córki: Marzenę (1911-1929) i Lidę (1913-1929), które zginęły w trakcie wspinaczki południową ścianą Zamarłej Turni. Zabrudzenia, poza tym stan dobry.

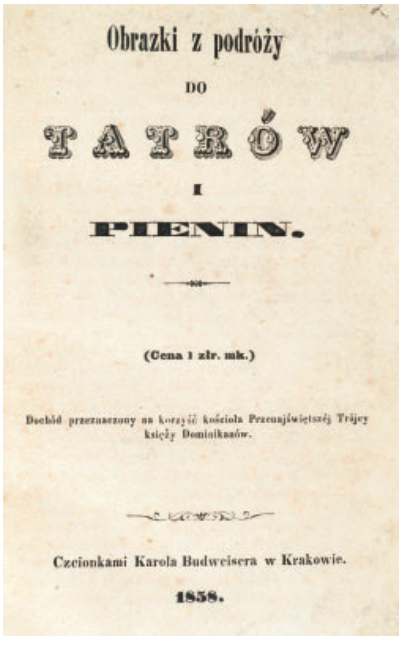
Obrazki z podróży
DO
TATRÓW
I
PIENIN.
(Cena 1 złr. mk.)
Dochód przeznaczony na korzyść kościoła Przenajświętszéj Trójcy księży Dominikanów.
Czcionkami Karola Budweisera w Krakowie.
1858.

536. M. Steczkowska. Obrazki z podróży do Tatrów i Pienin. 1858.

Wchód na dolinę Kościelisko.

537. M. B. Stęczyński. Tatry w dwudziestu czterech obrazach. 1860.

– Pierwsza turystka w Tatrach –

536. Steczkowska Maria. Obrazki z podróży do Tatrów i Pienin. Kraków 1858. Czcionkami Karola Budweisera, s. 192, 19,5 cm, opr. z epoki pł. z tłocz. i złoc. 600,-

Wydanie 1. Dzieło Marii Steczkowskiej (1832-?) – pionierki kobiecej turystyki tatrzańskiej, córki krakowskiego profesora matematyki Jana Kantego Steczkowskiego, później nauczycielki. Do Zakopanego przyjeżdżała z rodzicami w latach 1854-1864. Wędrowała wówczas po górach, w towarzystwie przewodników, a także samodzielnie (co było w owych czasach niezwykłe). Wrażliwa obserwatorka zawarła w swojej, wydanej anonimowo pracy nie tylko opisy przyrody Tatr i Pienin, ale także wrażenia i spostrzeżenia natury społecznej i etnograficznej (charakteryzuje postać górala, drobiazgowo opisuje góralski strój i warunki życia). Nie są więc „Obrazki" tylko przewodnikiem (wysoko cenionym aż do wydania przewodnika Walerego Eljasza-Radzikowskiego), ale również głębokim spojrzeniem autorki na polskie góry. Przebarwienia oprawy, charakterystyczne zażółcenia papieru, na k. tytułowej ślad po pieczątce. Miejscami ślady pióra, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

537. Stęczyński Maciej Bogusz Zygmunt. Tatry w dwudziestu czterech obrazach skreślone piórem i rylcem. Dzieło ozdobione 80 rysunkami, przez autora z natury zdjętymi i rylcem na kamieniu wykonanemi. Kraków 1860. Nakładem Księgarni i Wydawnictwa Dzieł Katolickich, Naukowych i Rolniczych, k. [8], s. 160, [8], **tabl. ryc. 80 (litografie)**, 21 cm, opr. z epoki, płsk z tłocz. i złoc. 2400,-

Jedna z najpiękniejszych dawnych książek polskich poświęconych Tatrom, **ozdobiona 80 litografiami z widokami Tatr i Pienin**. Rysował z natury Maciej Bogusz Zygmunt Stęczyński (1814-1890), pisarz, poeta, rysownik, twórca wielu unikalnych widoków o dużej wartości dokumentalnej, jeden z najlepszych znawców Tatr i Podtatrza. „Szczególną autora zasługą jest niezmordowane i żarliwe poświęcenie się w zbieraniu krajowych widoków oraz badanie historyczne dziejów ziemi naszej. Autor, pozbawiony niezbędnych do podróżowania środków, przeszedł o chłodzie i o głodzie wszerz i wzdłuż część Polski Galicyą zwanej, nie tylko piórem ją opisał, ale i wiernie zdjął z jej okolic rysunki. Praca jest

zbiorem nie tylko wiadomości historycznych, ale i podań, legend tatrowych, opisów obyczajów ludu góralskiego i obrazów tamtejszej natury. Nikt bowiem w kraju nie zna dokładniej pasma karpackich gór od naszego autora!" (ze wstępu). Otarcia oprawy, pęknięcie grzbietu. Miejscami przebarwienia papieru, poza tym stan dobry.

538. [Tatry i Bieszczady]. Ungarn in Wort und Bild. Zürich b.r. [1890]. Druck und Verlag von Orell Füssli & Co., s. VIII, 534, **ilustr. w tekście i na tabl. 260, map 9**, 19 cm, opr. wyd. pł. 150,-

Bogato ilustrowana praca krajoznawcza poświęcona ziemiom należącym ówcześnie do węgierskiej części Monarchii Habsburgów. Znalazły się w niej rozdziały poświęcone **podróży w Tatry i wschodnie Karpaty (w tym Bieszczady)**, zawierające charakterystykę geografii i historii tych terenów oraz informacje o wycieczkach górskich. Na ilustracjach m.in.: wodospady w Dolinie Staroleśnej, wodospad Skok (Dolina Młynicka), Smokowce, Polski Grzebień. Nieaktualne pieczątki biblioteczne. Otarcia opr., poza tym stan dobry.

– Dyplom Towarzystwa Tatrzańskiego –

539. [Towarzystwo Tatrzańskie]. Dyplom przyjęcia Władysława Żralskiego w poczet członków zwyczajnych Towarzystwa Tatrzańskiego. Dat. Kraków 5 września 1878 r. Numer 1687. **Z autografami prezesa (Mieczysław Rey) i sekretarza (Lepold Świerz)** oraz pieczęcią Towarzystwa. Zakład Litograficzny M. Salba. Dyplom 36 x 48 cm (w świetle oprawy). 1500,-

Dyplom Towarzystwa Tatrzańskiego, działającego pod tą nazwą od 1874 r. w Krakowie, z podpisem pierwszego prezesa, hrabiego Mieczysława Reya (1836-1918) oraz Leopolda Świerza (1835-1911), jednego z najbardziej zasłużonych działaczy Towarzystwa (w latach 1874-1903 sekretarza). Dyplom litografowany, ręcznie wypełniany, z bogatą dekoracją (panorama Krakowa, dwa pejzaże tatrzańskie, ekwipunek badacza gór oraz liczne zwierzęta). Rysunek i litografia Marcina Salba, znanego krakowskiego wydawcy, właściciela zakładu litograficznego. Odbiorca dyplomu był urzędnikiem pocztowym w Krakowie. Ślady składania, drobne zabrudzenia. Oprawiony w ramę 53 x 73 cm. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXI)

– Legitymacje Towarzystwa Tatrzańskiego –

540. [Towarzystwo Tatrzańskie]. Karty legitymacyjne – 5 sztuk. Lata 1884-1923. Litografie (4 sztuki) i druk, ręcznie wypełniane, z podpisami i pieczątką, śr. o wym. 10,5 x 15,5 cm; oraz: **Statut.** Kraków 1874. Nakładem Towarzystwa. W Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 9, 23,5 cm, bez opr.; oraz: **Deklaracja.** Kraków, b.r. Drukarnia „Orbis", k. [1] o wym. 22,5 x 15 cm. 1200,-

Zespół dokumentów związanych z Towarzystwem Tatrzańskim. **Statut,** zatwierdzony przez C. K. Namiestnictwo 8 października 1874 r., ozdobiony winietą projektu Walerego Eljasza-Radzikowskiego, zawiera m.in. cele Towarzystwa: umiejętne badanie Karpat (Tatr i Pienin), zachęcanie do zwiedzania, ochrona zwierząt „halskich" (kozic i świstaków), wspieranie przemysłu górskiego. **Deklaracja** Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego – czysta, nie wypełniona. **Karty legitymacyjne** (litografie M. Salba w Krakowie, z przedstawieniem tatrzańskiego krajobrazu), **z podpisami: prezesa Mieczysława Reya, sekretarza Leopolda Świerza,** podskarbiego (poz. 1-3): **1.** Nr 181 na rok 1884 dla Ignacego Petelenza, krakowskiego zoologa i pedagoga. **2 i 3.** Karty z wizerunkiem Morskiego Oka i Pienin, projektu W. Eljasza-Radzikowskiego, z faksymiliami podpisów prezesa, sekretarza i podskarbiego, odręcznie wypełniane na odwrocie: nr 634 z roku 1896 oraz nr 673 z 1898 r. (dla Franciszka Gamskiego (zm. 1908), zastępcy burmistrza Przemyśla). **4.** Karta z przedstawieniem górala na tle pejzażu Tatr (na odwrocie ozdobna winieta Towarzystwa), nr 955 z 1903 r. dla hrabiego Wacława Oborskiego (1846-1914), ziemianina z Mielca, syna malarza Maksymiliana Oborskiego. **Z podpisami: prezesa Towarzystwa Antoniego Wodzickiego** (1848-1918), sekretarza Jana Nowickiego i podskarbiego. **5.** Karta z pieczątką Towarzystwa Tatrzańskiego w Krakowie, druk dwustronny, ręcznie wypełniany, dat. 1923 r. dla Oskara Szerera (geodety zakopiańskiego, prowadzącego także pensjonat), **z podpisami:**

540. Towarzystwo Tatrzańskie. Legitymacje. 1884-1923.

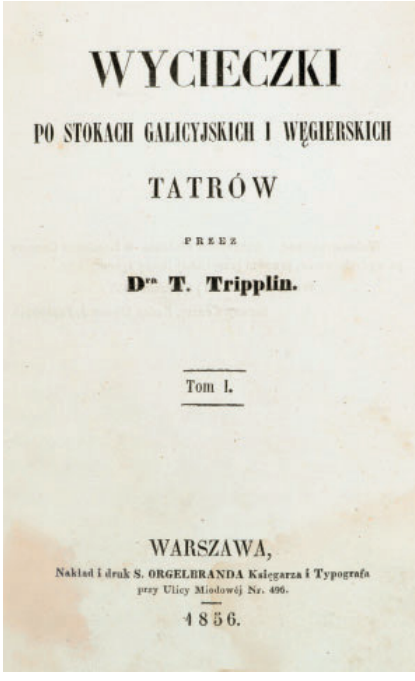
WYCIECZKI

PO STOKACH GALICYJSKICH I WĘGIERSKICH

TATRÓW

PRZEZ

Dra T. Tripplin.

Tom I.

WARSZAWA,

Nakład i druk S. ORGELBRANDA Księgarza i Typografa przy Ulicy Miodowéj Nr. 496.

1856.

541. T. Tripplin. Wycieczki po stokach galicyjskich i węgierskich Tatrów. 1856.

prezesa Władysława Szajnochy (1857-1928), geologa, rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, sekretarza Jerzego Smoleńskiego (1881-1940), geografa, profesora UJ oraz sekretarza oddziału. Statut: grzbiet wzmocniony pap., stan dobry. Drobne zagięcia karty z deklaracją. Karta legitymacyjna nr 634 z nieznacznym ubytkiem narożnika (bez szkody dla treści), drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. Zbiór w teczce kartonowej, z wklejonymi drzeworytami: „Zakopane w zimie" (wg rys. z natury S. Witkiewicza, rytował A. Malinowski) oraz „Zejście z Rysów" (wg rysunku Walerego Eljasza-Radzikowskiego). **Niezwykły zbiór pamiątek związanych z Towarzystwem Tatrzańskim.**
(Patrz tablica XXI)

541. Tripplin Teodor. Wycieczki po stokach galicyjskich i węgierskich Tatrów. T. 1-2 (1 wol.). Warszawa 1856. Nakład i druk S. Orgelbranda, s. [4], 257; [4], 208, 16,5 cm, opr. płsk z tłocz. 1200,-

Najważniejsza praca podróżnicza dotycząca Tatr i Podtatrza w dorobku Teodora Tripplina (1812-1881), lekarza, podróżnika, literata, uczestnika powstania listopadowego, autora licznych książek podróżniczych. „Jest to opis podróży autora w Tatry, rzekomo w 1848, nie wiadomo jednak, czy autor w ogóle tam był, gdyż dużo szczegółów wziął z prac obcych, drukowanych wcześniej, a liczne i obszerne fragmenty są niewątpliwie wytworem fantazji Tripplina […] Póki więc nie znajdą się przeciwne dowody, należy opisy wejść Tripplina na szczyty Tatr (i innych gór Europy), jak i w ogóle całą treść jego książek podróżniczych przyjmować jako opisy beletrystyczne" (Wielka Encyklopedia Tatrzańska, s. 1287). Przetarcia oprawy. Niewielki ślad zalania kilkunastu początkowych i końcowych kart, miejscami przebarwienia papieru, niewielkie ubytki marginesów. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

542. Uhlig Viktor. Die Geologie des Tatragebirges. Cz. 2-4 (1 wol.). Wien (Wiedeń) 1898. Aus der Kaiserlich-Königlichen Hof- und Staatsdruckerei, s. 88, mapa 1 (litografia rozkł., kolor.), tabl. ilustr. 10, ilustracje w tekście, 31,5 cm, opr. pap. ochronna. 400,-

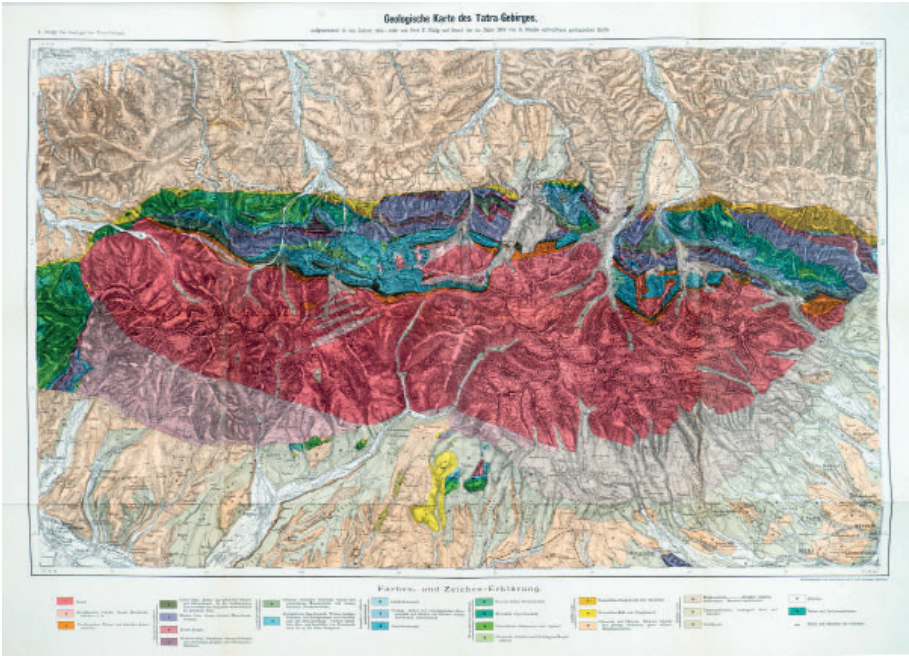

542. V. Uhlig. Studium geologiczne Tatr. 1898.

Pierwsze szczegółowe, oparte o szeroko zakrojone badania terenowe studium geologiczne Tatr, którego autorem był Viktor Uhlig (1857-1911), austriacki geolog i paleontolog, pochodzący ze Śląska Cieszyńskiego, profesor uniwersytetów w Pradze i Wiedniu, badacz geologii Karpat i Alp. Praca przedstawia historię geologiczną najwyższych gór Polski, charakterystykę ich budowy oraz wiadomości o tektonice regionu. **Rozkładana mapa geologiczna Tatr (89 x 62 cm)**. Brak oprawy, poza stan bardzo dobry.

543. Witkiewicz Stanisław. Na przełęczy. Wrażenia i obrazy z Tatr. Ozdobione 135 drzeworytami w tekście. Warszawa 1891. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 254, tabl. ilustr. 1 (rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 27,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie z tłocz. i złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart złoc., zach. okł. brosz. 600,-

Wydanie 1. Jedna z najpiękniejszych książek tatrzańskich, nazywana Ewangelią Tatr, autorstwa Stanisława Witkiewicza (1851-1915), jednego z pierwszych propagatorów Tatr, Podhala i góralszczyzny oraz twórcy stylu zakopiańskiego. Opowieść poetycka stanowiąca hymn na cześć Tatr, **bogato ilustrowana drzeworytami według rysunków autora,** wykonanymi m.in. przez: E. Gorazdowskiego, W. Kleina, M. Różańskiego. Książka jest „głównym dziełem tatrzańskim Witkiewicza i zarazem jednym z utworów czołowych w całym piśmiennictwie tatrzańskim. Dzieło to daje opis literacki Zakopanego, Tatr i legendowych postaci (Chałubiński, Sabała, Stolarczyk) oraz kultury góralskiej w powiązaniu z rolą tego rejonu w społecznym i kulturalnym życiu polskim" (Wielka Encyklopedia Tatrzańska). Oprawa wydawnicza wykonana w zakładzie **Marcelego Żenczykowskiego** (sygnowana ślepym tłokiem: „M. Żenczykowski Introligator w Krakowie"). Przebarwienia i niewielkie ubytki płótna oprawy, przebarwienia papieru, miejscami luźne składki, poza tym stan dobry. Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 844.

544. Wodzicki Kazimierz. Wycieczka ornitologiczna w Tatry i Karpaty Galicyjskie na początku czerwca 1850 roku. Leszno 1851. Czcionkami Ernesta Günthera, s. 100, 21 cm, opr. ppł., z tłocz. i złoc. 400,-

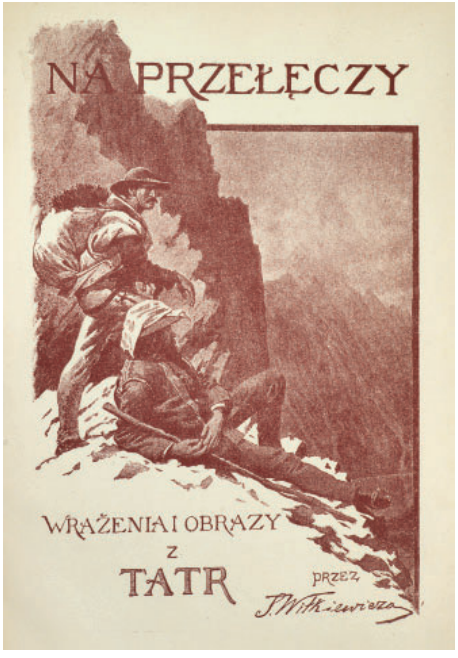

543. S. Witkiewicz. Na przełęczy. 1891. Wyd.1.

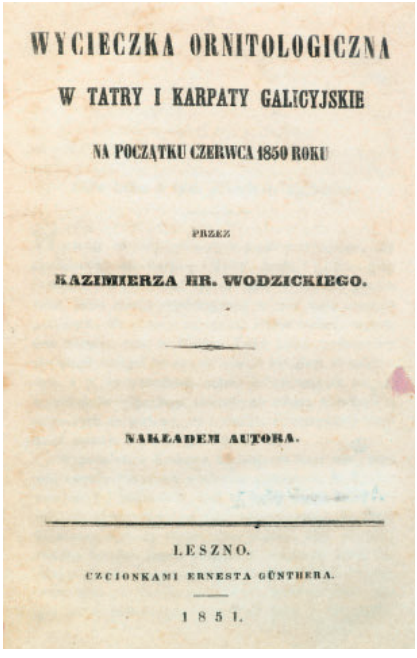

544. K. Wodzicki. Wycieczka w Tatry. 1851.

Charakterystyka awifauny Tatr z opisem poszczególnych gatunków ptaków, opracowana przez hr. Kazimierza Wodzickiego (1816-1889), galicyjskiego ziemianina i ornitologa samouka, który był członkiem wielu europejskich towarzystw naukowych, łączącego zamiłowanie do ptaków z racjonalnie pojmowanym łowiectwem. Wśród opisywanych ptaków znalazły się tak charakterystyczne dla najwyższych gór Polski pomurniki, płochacze halne i pluszcze. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

545. Zakopane – Kasprowy. Kraków 1936 [Liga Popierania Turystyki], arkusz 46 x 58 cm. 300,-

Projekt graf. Stefana Osieckiego. Prospekt reklamowy stacji narciarskiej Kasprowy Wierch (w języku łotewskim), wydany przez Ligę Popierania Turystyki **w związku z ukończeniem budowy kolejki linowej** (luty 1936). Barwna panorama Kasprowego Wierchu i okolicy od północy, z zaznaczeniem szlaków turystycznych i narciarskich. Arkusz w kilku miejscach podklejany. Stan dobry. **Rzadkie.**

546. [Zakopane]. Krótki przewodnik po Zakopanem i okolicy z planem i ilustracyami. Kraków b.r. [1911]. Nakładem Krajowego Związku Turystycznego, s. 91, [5], **panorama 1, plan 1** (rozkł.), ilustr. w tekście, 17 cm, opr. wyd. brosz.; oraz:
Short guide through Zakopane and surroundings with illustrations and 1 map. B.m. [Kraków] b.r. [ok. 1912]. Published at the expense of the Society for the Promotion of Foreign Travel in Galicia, s. 88, **panorama 1, plan 1 (rozkł.)**, ilustr. w tekście, 17 cm, opr. wyd. brosz. 300,-

Dwie wersje językowe (polska i angielska) przewodnika po Zakopanem i okolicy, wydanego przez Krajowy Związek Turystyczny w Krakowie. Wydawnictwo zawiera ogólne informacje o Zakopanem, wykaz popularnych celów wycieczek w Tatrach, charakterystykę Tatr (pióra **Mariusza Zaruskiego**), opis infrastruktury turystycznej (schroniska i altany) oraz podstawowe wiadomości o Pieninach. Na końcu znajdują się rozkładane, kolorowe plany Zakopanego z objaśnieniami (luzem). Plany naddarte, drobne defekty okł. Stan dobry.

545. Stacja narciarska Kasprowy Wierch. 1936.

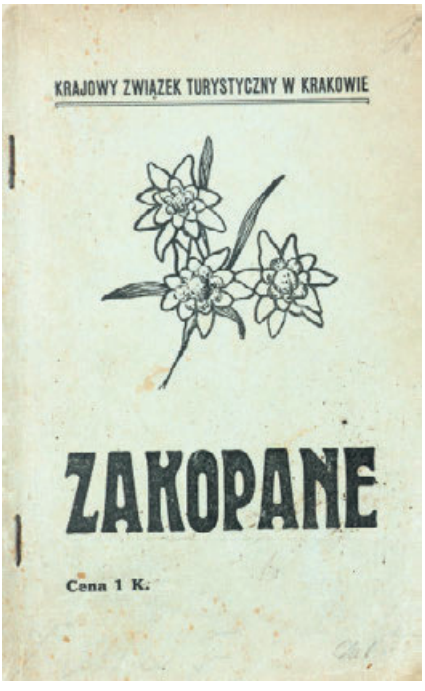

546. Przewodniki po Zakopanem. 1911-1912.

547. [Zakopane]. Generalny plan budowy targowicy bydlęcej w Zakopanem. 1913 r. Szkic (tusz, akwarela na płótnie), 49 x 64,5 cm. 600,-

Skala 1:40 000. Barwny szkic planistyczny założenia placu targowego do handlu zwierzętami w Zakopanem w 1913 r. w widłach potoków Młyńskiego i Cichej Wody, którego region do dziś funkcjonuje w toponomastyce miasta jako „targowica" (obecnie na tym miejscu parking pod Gubałówką). Wyznaczone miejsce na handel poszczególnymi zwierzętami (bydło, cielęta, owce i kozy, konie, świnie), zaznaczone budynki rzeźni, stajni, komisji targowej oraz dom mieszkalny miejskiego lekarza weterynarii oraz mieszkanie dozorcy wodociągu. Z prawej strony przerys planu okolicy z mapy katastralnej. **Pieczątka Zwierzchnika Gminy Zakopane i odręczny podpis Wojciecha Roja młodszego** (1875-1954), działacza społecznego i politycznego, przedstawiciela podhalańskiego ruchu chłopskiego, związanego z PSL „Piast", posła na Sejm II RP, bratanka słynnego przewodnika tatrzańskiego Wojciecha Roja (starszego). Stan bardzo dobry.

548. [Zakopane, Tatry i Pieniny w esperanto]. Ilustrita guidlibro tra Zakopane, Tatroj kaj Pieniny. En pola lingvo verkis Jan Rusin. Kraków 1912. Eldonis la Organiza Komitato de la Oka Kongreso en Kraków, s. 48, 15 cm, opr. wyd. brosz. 400,-

Bardzo rzadka wersja językowa – w esperanto – przewodnika po Zakopanem, Tatrach i Pieninach, wydana z okazji VIII Światowego Kongresu Esperantystów, który odbył się w 1912 r. w Krakowie. Tłumaczył Jan Rusin. Zawiera podstawowe wiadomości o Zakopanem, jego bazie noclegowej i usługowej, dojeździe, a także o polecanych do odwiedzenia miejscach w Tatrach i Pieninach. Szczegółowy opis wycieczki z Zakopanego przez Zawrat i Świstówkę Roztocką do Morskiego Oka. Niewielkie zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

549. Zakopane (z planem sytuacyjnym). Wydawnictwa rok 2. Kraków 1908. Nakładem Domu Komisowego A. Modliński i Ska w Zakopanem. Drukarnia stereotypia

548. Przewodnik w języku esperanto. 1912.

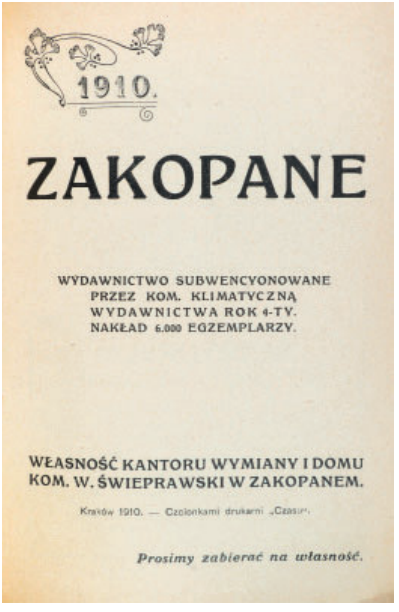

550. Zakopane, Prospekt reklamowy. 1910.

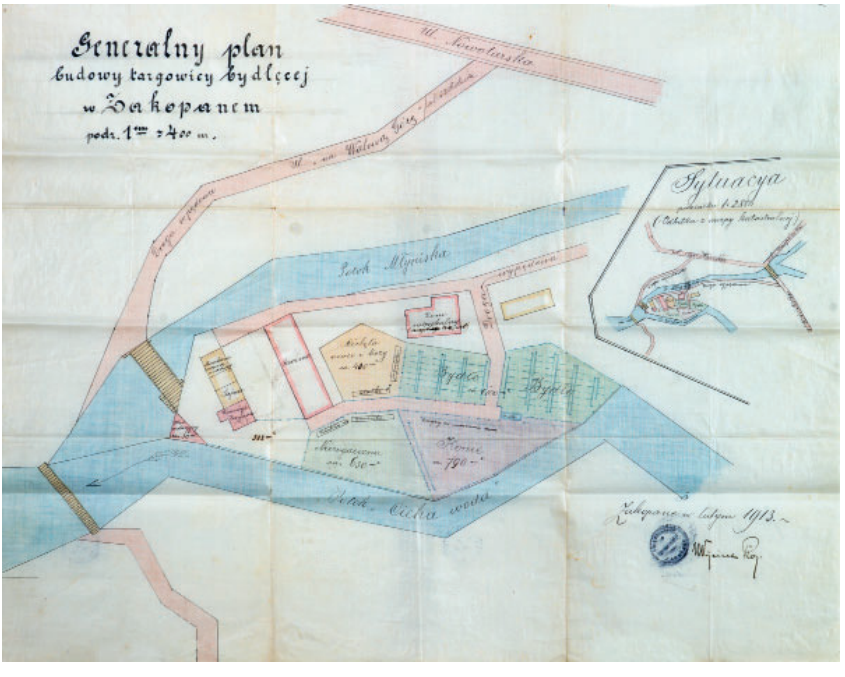

547. Generalny plan budowy targowicy w Zakopanem. 1913.

A. Koziańskiego w Krakowie, s. 72, liczne ilustr. i inseraty w tekście, 15,5 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Prospekt informacyjno-reklamowy poświęcony Zakopanemu (patrz poz. następna). Zawiera wiadomości o miejscowości jako uzdrowisku (opracowane przez **Józefa Żychonia**, lekarza stacji klimatycznej) oraz o bazie turystycznej, wraz z opisem wycieczek (napisane przez **Mariusza Zaruskiego**). Ponadto tabele taks i opłat, adresy najważniejszych instytucji, wykazy lekarzy, liczne reklamy pensjonatów, hoteli oraz rozmaitych usługodawców. Pieczątki własnościowe. Okł. luźna, blok poluzowany. Stan dobry.

550. Zakopane. Wydawnictwo subwencyonowane przez Kom. Klimatyczą. Rok 4-ty. Kraków 1910. Własność Kantoru Wymiany i Domu Kom. W. Świeprawski w Zakopanem. Czcionkami drukarni „Czasu", s. 73, [5], liczne ilustr. i inseraty w tekście, 17,5 cm, opr. współcz., płsk. 120,-

Wydanie na rok 1910 bezpłatnego prospektu informacyjno-reklamowego poświęconego Zakopanemu. Zawiera wiadomości o stacji klimatycznej i bazie turystycznej wraz z krótką charakterystyką najłatwiejszych wycieczek tatrzańskich. Ponadto tabele taks i opłat, adresy najważniejszych instytucji, rozkłady jazdy, liczne reklamy pensjonatów, hoteli oraz rozmaitych usługodawców. Zachowane przednie skrzydło oryg. okł. brosz. (z defektami). Część kart z niewielkimi naddarciami. Stan dobry.

551. Zaruski Mariusz. Na bezdrożach tatrzańskich. Wycieczki, wrażenia i opisy. Wydanie drugie. Lwów 1934. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych, s. XII, 272, ilustr., 21 cm, opr. wyd. brosz. 70,-

Opis kilkunastu wypraw tatrzańskich autora w towarzystwie tak znakomitych postaci, jak: R. Malczewski, J. Żuławski, J. Oppenheim i wielu innych, wraz z uwagami praktycznymi dla narciarzy i taterników. Mariusz Zaruski (1867-1941), jeden z pionierów polskiego żeglarstwa, taternik, pierwszy naczelnik Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, pisarz, poeta, malarz, fotografik, instruktor harcerski, **przeciwnik sportowego kierunku w taternictwie**, który „poniża majestat Tatr, czyni z nich nie cel wyzwolenia, lecz narzędzie. Tatry przestają być świątynią, lecz miejscem popisu ludzi przed ludźmi". Z biblioteki Tadeusza Mazurkiewicza (1887-1968), dyrygenta, pianisty (podpis). Zabrudzenia okładek, ubytki grzbietu, poza tym stan dobry.

552. Zaruski Mariusz. Przewodnik po terenach narciarskich Zakopanego i Tatr Polskich. Zakopane 1913. Nakładem Sekcyi Narciarskiej Tow. Tatrz., s. 91, **mapa 1 (rozkł.)**, 13,5 cm, opr. wyd. pł. 90,-

Wydanie 1. Pierwszy polski przewodnik turystyczny dla narciarzy, zawierający charakterystyki szlaków i dróg narciarskich w polskiej części Tatr. Wycieczki podzielono pod względem długości i stopnia trudności (z uwzględnieniem zagrożenia lawinowego). Mariusz Zaruski (1867-1941), jeden z pionierów polskiego narciarstwa turystycznego, współzałożyciel Sekcji Narciarskiej TT. Ideą autora było zaproponowanie tras służących narciarzom do zwiedzania Tatr i podziwiania ich piękna, a nie traktowania jazdy jako sportowego wyczynu. Stan bardzo dobry.

553. Zejszner Ludwik. Pieśni ludu Podhalan czyli górali tatrowych polskich. Warszawa 1845. Nakładem Redakcyi Biblioteki Warszawskiej, s. [8], 171, [1], 21 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 500,-

Zawiera wydaną w 1844 r. etnograficzną rozprawę „Rzut oka na Podhalan" oraz **zbiór tekstów pieśni góralskich**. Ludwik Zejszner (1805-1871), syn aptekarza króla Stanisława Augusta, wybitny geolog i paleontolog, prekursor kartografii geologicznej w Polsce, jeden z czołowych badaczy Tatr, pionier ochrony przyrody tatrzańskiej. Był autorem pierwszej mapy geologicznej Tatr (patrz poz. 499) oraz prawie 150 dzieł z zakresu geologii. Lektura jego prac zachęciła m.in. Tytusa Chałubińskiego do wycieczek w Tatry. Z księgozbioru Emmy Kuryłło (1887-1971), żony Adama Kuryłło (1893-1970), sławnego wirtuoza skrzypiec i kompozytora (pieczątka). Błędy w paginacji, ciągłość tekstu zachowana. Otarcia oprawy, zażółcenia papieru, ślady ołówka, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

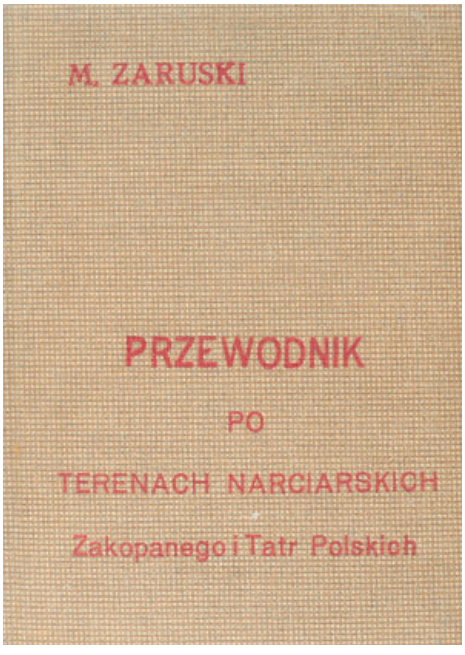

552. M. Zaruski. Przewodnik. 1913. Wyd.1.

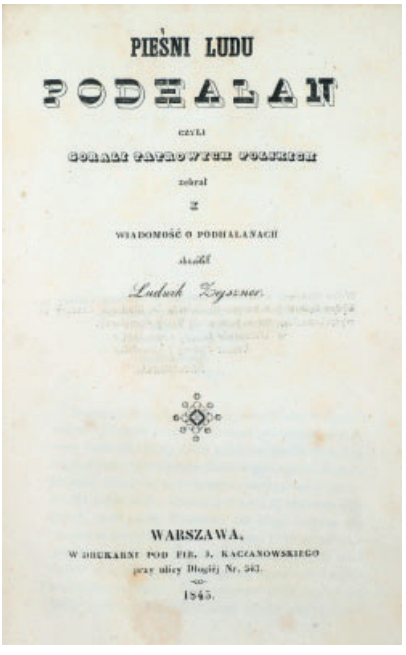

553. L. Zejszner. Pieśni Podhalan. 1845.

554. Zieleniewski Tadeusz. Szczytami Karpat. Warszawa 1934. Nakładem Głównej Księgarni Wojskowej, s. 108, [4], mapa 1 (rozkł.), 18 ilustr. (całostronicowych), **drzeworyt**, 27 cm, opr. ppł. 150,-

Pierwszy tak obszerny, bogato ilustrowany **opis obszarów narciarskich Karpat Wschodnich**, sporządzony przez uczestników rajdu narciarskiego prowadzącego z Worochty przez pasmo Czarnohory, Gorgany, Bieszczady do Sianek (3-21 lutego 1933). Opracowanie graficzne Atelier Girs-Barcz. Tadeusz Kalina-Zieleniewski (1887-1971), pułkownik WP, szef Wojskowego Instytutu Geograficznego w Warszawie. Niesygnowany **drzeworyt przedstawiający narciarza pędzącego na stoku** (7,3 x 5,9 cm), mapa obrazująca trasę rajdu (50 x 70 cm). Niezwykłej urody fotografie przedstawiają narciarzy na tle ośnieżonych gór i dolin. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Niewielkie przetarcia oprawy, poza tym stan dobry.

PANORAMY. MAPY

555. [Tatry – panoramy]. Zbiór 18 panoram Tatr. Wg fot. **J. Oppenheima, J. Pełczyńskiego, T. i S. Zwolińskich**. Oprawione w passe-partout o wym. 77 x 25 cm, w kartonowej tece współcz. 900,-

Zespół zawiera: **1.** Na licu teki naklejona **Panorama Hali Gąsiennicowej** (1520 m.) Zakopane [przed 1939]. Nakładem Sekcji Narciarskiej PTT w Zakopanem. Drukarnia Narodowa w Krakowie, rotograwiura – fot. J. Oppenheim, 42 x 24,5 cm; **2. Panorama Tatr z Bukowiny Tatrzańskiej** 1000 m. n. p. m. B.m. [1928]. Tow. Przyj. Bukowiny Tatrz., fot. J. Pełczyński, 62,5 x 11 cm; **3. Panorama Tatr z Bukowiny Tatrzańskiej** 1000 m. n. p. m. Bukowina Tatrzańska [po 1945]. Dom Ludowy – Spółdzielnia Oświatowa w Bukowinie Tatrzańskiej. Drukarnia Narodowa w Krakowie, fot. Dom Ludowy [właśc. J. Pełczyński – powtórzenie zdjęcia z poz. 2], 64 x 11 cm; **4. Panorama Tatr z Bukowiny Tatrzańskiej** 1000 m. n. p. m. B.m. [po 1945]. Tow. Przyj. Bukowiny Tatrz., fot. J. Pełczyński, 62,5 x 11 cm – ponowne, powojenne wydanie poz. 2, w opisie wyd. na odwrocie dodany nr cenzora; **5. Tatry i Zakopane – widok ogólny z Gubałówki**. Zakopane 1932. Wydawnictwo Księgarni L. Zwolińskiego, fot. T. i S. Zwoliński,

555. Zbiór 18 panoram Tatr (J. Oppenheim, J. Pełczyński, T. i S. Zwolińscy).

556. T. Zwoliński. Monumentalna panorama Tatr. 1936. (189 x 69 cm).

60 x 19 cm; **6. Z okien wagonu Kraków – Zakopane**. Oprac. T. Duda. Kraków [lata 30. XX w.] Dyrekcja Okręg. Kolei Państwow. w Krakowie. Drukarnia Kolejowa w Krakowie, 84 x 12,5 cm – prospekt z rysowanym widokiem po obu stronach linii kolejowej Kraków – Zakopane, na odwrocie reklamy; **7. Widok ogólny Tatr i Zakopanego z Furmanowej**. Warszawa [po 1953]. Wyd. „Sport i Turystyka", fot. T. i S. Zwoliński, 71 x 18 cm; **8. Widok z Kasprowego Wierchu** /1988 m/. Warszawa [po 1953]. Wyd. „Sport i Turystyka", fot. T. i S. Zwoliński, 74 x 14 cm; **9. Panorama Tatr Wysokich z Kasprowego Wierchu**. Zakopane 1947. Nakładem Księgarni L. Zwolińskiego w Zakopanem, fot. T. i S. Zwoliński, 69,5 x 15,5 cm – pocztówka; **10. Ogólny widok Tatr i Zakopanego z Gubałówki**. Zakopane [lata 30. XX w.] Nakładem Księgarni L. Zwolińskiego w Zakopanem, fot. T. i S. Zwoliński, 61,5 x 14 cm – pocztówka; **11.** jak w poz. 1 (na wierzchu teki); **12. Panorama Morskiego Oka** (1393 m). Zakopane [przed 1939]. Nakładem Sekcji Narciarskiej PTT w Zakopanem. Drukarnia Narodowa w Krakowie, rotograwiura – fot. J. Oppenheim, 44,5 x 19 cm – pocztówka; **13.** inna odbitka poz. 12 – pocztówka; **14. Morskie Oko w Tatrach** /1393 m n.p.m./. Warszawa [po 1953]. Wyd. „Sport i Turystyka", fot. T. i S. Zwoliński, 45 x 19 cm; **15. Panorama Tatr z przełęczy Krzyżne** (2110 m). Zakopane [lata 30. XX w.]. Nakładem Księgarni L. Zwolińskiego w Zakopanem, fot. T. i S. Zwoliński, 62 x 14 cm – pocztówka; **16.** inne odbicie poz. 15; **17. Widok ogólny Tatr i Zakopanego z Gubałówki**. Warszawa [po 1953]. Wyd. „Sport i Turystyka", fot. T. i S. Zwoliński, 65 x 16 cm; **18. Ogólny widok Tatr i Zakopanego z Gubałówki**. Zakopane 1924. Nakładem Księgarni L. Zwolińskiego w Zakopanem, Drukarnia św. Wojciecha w Poznaniu, rotograwiura, fot. T. i S. Zwoliński. Stan dobry. **Rzadki tak liczny zbiór.**

556. Zwoliński Tadeusz. Tatry od północy. Kraków 1936. Wydawnictwo Ligii Popierania Turystyki. Drukarnia Narodowa w Krakowie. Druk barwny, 189 x 69 cm, tuba kart. 600,-

Monumentalna, barwna panorama Tatr widzianych od północy, wydana przez powołaną przy Ministerstwie Komunikacji Ligę Popierania Turystyki. Autorem rysunku był Tadeusz Zwoliński (1893-1955), kartograf, speleolog, fotograf, autor licznych przewodników tatrzańskich, wielki miłośnik Zakopanego i Tatr. Oprócz szczegółowo odwzorowanej topografii pasma od Tatr Bielskich na wschodzie po Siwy Wierch na zachodzie, zobrazowano **dokładny przebieg szlaków** i dróg jezdnych, oznaczono infrastrukturę turystyczną (schroniska i schrony) oraz odwzorowano najważniejsze i najbardziej charakterystyczne budynki podtatrzańskich miejscowości. Nieaktualne nalepki własnościowe. Stan dobry.

---

557. Tatry Polskie. Zachodnia część Tatr Wysokich wraz ze wschodnią częścią Tatr Zachodnich. Rys. **Tadeusz Zwoliński**. Zakopane b.r. [1919]. Nakład i własność Księgarni L. Zwolińskiego. Arkusz 61 x 84 cm (kolor., rozkładany), 13,5 x 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Skala 1:37.500. **Efektowna barwna mapa Tatr Polskich** z zaznaczeniem 76 przełęczy, szczytów, grot, szlaków turystycznych oraz 35 obiektów w Zakopanem. Edycja 2 popr. z edycji zakładu kartograf.

558. Tatry. Mapa. 1896/1897.

G. Freytaga i Berndta w Wiedniu. Okł. brosz. i mapa na złożeniach podklejone, poza tym stan bardzo dobry.

558. **[Tatry].** Detail-Karte des Tátra Gebietes in 2 Blättern. Reproduction der Neuaufnahme v. Jahre 1896/1897. Wien [1896]. K. und k. militär-geographisches Institut. Mapa 72 x 109 cm, arkusz 79 x 106,5 cm, naklejony na pł. 600,-

Skala 1:25.000. Mapa szczegółowa Tatr wydana przez wiedeński Instytut Wojskowo-Geograficzny. **Obejmuje obszar od Doliny Pięciu Stawów na zachodzie po Tatrzańską Łomnicę na wschodzie.** W prawym dolnym rogu mapa poboczna (23 x 33 cm) w skali 1:200 000, ukazująca Tatry na tle regionu – zaznaczone m.in. Zakopane, miejscowości po polskiej i słowackiej stronie. Drobne zabrudzenia, przebarwienia i zaplamienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

559. **Tatry Wysokie** podług zdjęć z roku 1896/97. Imiennictwo opracowali: Walery Eljasz-Radzikowski, Władysław Kulczyński, Stanisław Eljasz-Radzikowski. Wykonane w c. i k. Wojskowym Zakładzie Geograficznym w Wiedniu. Kraków 1903. Wyd. staraniem i nakładem Towarzystwa Tatrzańskiego. Mapa wielobarwna 77,5 x 114,5 cm, naklejona na pł. 600,-

Skala 1:25000. **Duża, efektowna mapa uznawana za pierwszą, a zarazem najpiękniejszą graficznie i najlepiej wówczas opracowaną mapę turystyczną Tatr Wysokich.** Obejmuje obszar od Doliny Pięciu Stawów na zachodzie po Tatrzańską Łomnicę na wschodzie. Mapa zwraca uwagę wyjątkowo wysmakowaną estetyką brązowo-oliwkowych, cieniowanych barw, ciekawym wykrojem kartusza oraz ozdobnym krojem literniczta tytułu. Nazewnictwo w całości polskie, także w słowackiej części Tatr, opracowali najlepsi ówcześni znawcy zagadnień tatrzańskich. W prawym dolnym rogu osobna mapka „Tatry z okolicą" w skali 1:200 000. Przebarwienia, poza tym stan dobry.

560. **[Tatry Wysokie].** Vysokié Tatry. [Praga] 1929. Vojenský zeměpisný ústav v Praze, arkusz pap. naklejony na pł., 46 x 59,5 cm. 120,-

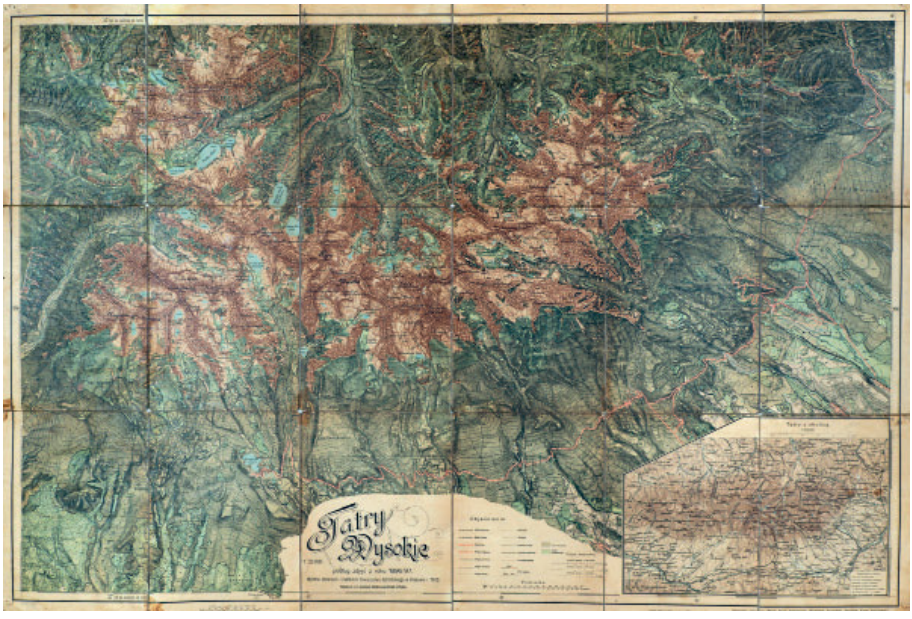

559. Pierwsza mapa turystyczna Tatr Wysokich. 1903.

Skala 1:75.000. Barwna mapa Tatr Wysokich przygotowana według zdjęcia z 1922 r., z późniejszymi poprawkami z 1926 r. Nazewnictwo tatrzańskie w językach właściwych dla przynależności państwowej. Stan dobry.

561. [Tatry]. Tomaszewski Adam. Mapa Tatr. Lwów [1938]. Nakł. Księgarni Polskiej Bernarda Połonieckiego. Arkusz 82 x 112 cm (wielobarwny), naklejony na pł. 300,-

Skala 1:50.000. Szczegółowa mapa turystyczna całych Tatr, z zaznaczeniem dróg i ścieżek oraz 72 numerycznymi objaśnieniami grot i przełęczy. Pierwotne wydanie mapy (ok. 1923) zostało **uzupełnione o oznaczenia proponowanego przez Polskę sprostowania granicy w obrębie Jaworzyny** oraz innych korekt granicznych. Data edycji wg katalogu BN. Przebarwienia, pł. podklejone na złożeniu taśmą. Stan dobry.

562. Zakopane. [Plan panoramiczny]. Krakau (Kraków) – Zakopane 1940. Gebethner i Wolff. Druck: Z.W.Z. Krakau, arkusz 50 x 38,5 cm. 60,-

Skala liniowa (ok. 1:158 000). Orientacja południowa. Oznaczenia dwujęzyczne po polsku i niemiecku. Plan Zakopanego z okresu okupacji niemieckiej, z panoramą Tatr (od Świnicy po Czerwone Wierchy), płaskim rzutem ulic i izometrycznym rzutem najważniejszych budynków. Ślady składania, drobne przedarcia na złożeniach. Stan dobry.

RYCINY

563. Eljasz-Radzikowski Walery. Studia z Tatr. Kraków 1904. B. w., **tabl. ryc. 8 (akwaforty)**, 40 cm, opr. teka współcz. ochronna karton. 3000,-

Teka rycin o tematyce tatrzańskiej wielkiego miłośnika gór Walerego Eljasza-Radzikowskiego (1841-1905), malarza, ilustratora, pisarza. W Tatry wybrał się po raz pierwszy w 1859 r., odtąd niemal stale tam przebywał, poświęcając górom prawie całą twórczość literacką i artystyczną. Jego spuścizna

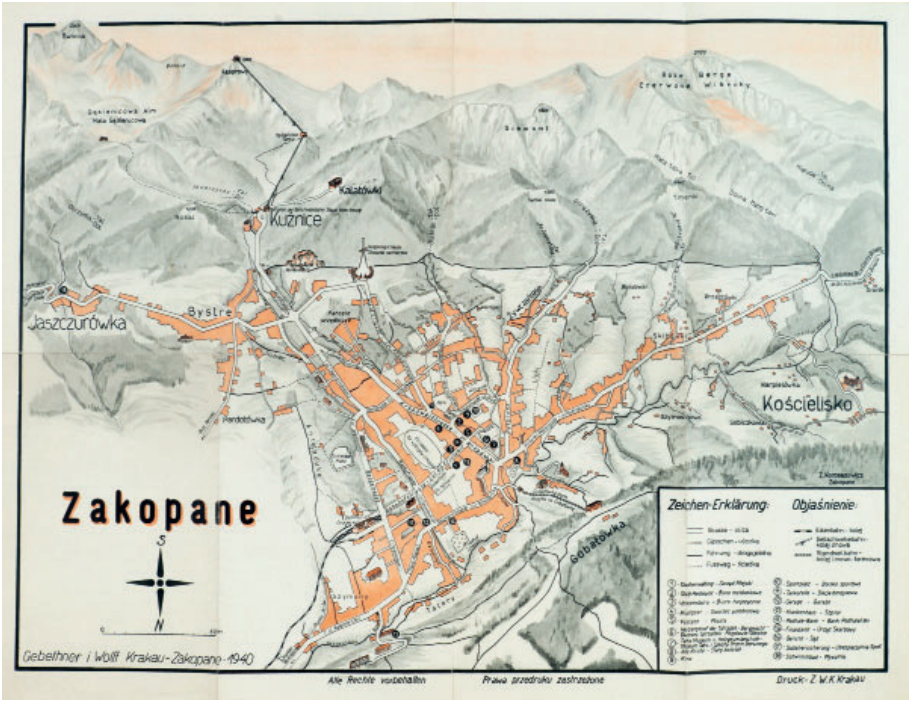

562. Plan Zakopanego. 1940.

ilustratorska jego bardzo bogata, m.in. zamieszczał swoje grafiki w „Dzienniku Tatrzańskim" i „Pamiętniku Towarzystwa Tatrzańskiego". Teka akwafort ukazała się jedyny raz w 1904 r. Zawiera kartę tytułową (z wizerunkiem autora grafik i górala przewodnika, odpoczywających na szczycie Koziego Wierchu) oraz 7 rycin: Wycieczka do Morskiego Oka; Góralka na koniu z obońką; Góralka na tle Giewontu; Baca; Szałas II; Schronisko w Tatrach; Kapliczka. Akwaforty, śr. o wym. 21,5 x 16 cm (pl. 38 x 25 cm), sygnowane monogramem na płycie: „WER", rycina z góralką modlącą się przed kapliczką **sygnowana ołówkiem**: „Walery Eljasz Radzikowski". Grafiki oprawione współcześnie w passe-partout. Rycina z góralką na tle Giewontu – przedarcia marginesu i drobne zabrudzenia. Rycina z widokiem kapliczki ze śladami starej oprawy (papier jednolicie pożółkły). Grafika z widokiem szałasu na nieco mniejszej planszy (papier pożółkły), poza tym stan dobry. **Rzadki tak duży zbiór** (całość liczyła 12 grafik).

564. **[Panorama Tatr]** – „Tatry od strony Polski". **Z. Vogel.** 1815 r. 2200,-

Miedzioryt; 17,5 x 73,5 (widok), 24 x 73,5 (w świetle oprawy)
Jedna z najstarszych panoram Tatr polskich, pochodząca z atlasu dołączonego do dzieła Stanisława Staszica „O ziemiorództwie Karpatów". Staszic był pierwszym polskim badaczem Tatr i pionierem taternictwa, uprawianego w celach naukowych. Autorem panoramy jest Zygmunt Vogel (1764-1826), malarz i rysownik, który pozostawił po sobie wiele prac dokumentujących krajobrazy i zabytki polskie. Grafikę rytował Louis Pierre Baltard (1764-1846), grafik i architekt francuski. Poniżej panoramy tytuł, sygnatury oraz szczegółowy opis szczytów i miejscowości (m.in. Nowy Targ, Czorsztyn, zakopiańskie Kuźnice). Stan dobry, oprawiony w ramę 41 x 90 cm.

565. **[Tatry – Morskie Oko]** – „Morskie-oko (!) w Tatrach w Obwodzie Sandeckim". **A. Gorczyński, K. Auer.** 1837-1838 r. 500,-

Litografia; 19 x 23 (w świetle oprawy)
Rycina z albumu „Galicja w obrazach", wydanego przez Piotra Pillera we Lwowie w latach 1837-1838. Litografowana przez Karola Auera (ok. 1818-?), litografa lwowskiego, cenionego za widoki miejscowości

563. W. Eljasz-Radzikowski. Studia z Tatr. Teka 8 rycin. 1904.

564. Z. Vogel. Tatry od strony Polski. 1815.

galicyjskich, stałego współpracownika Pillera. Widok powstał według rysunku Adama Gorczyńskiego (1801-1876), malarza, pisarza i działacza społecznego, gorącego propagatora polskiego malarstwa pejzażowego. Gorczyński podróżował po Galicji, zbierając materiały do prac literackich, ale tworzył także szkice rysunkowe (14 z nich znalazło się w albumie „Galicja w obrazach"). Niewielkie zabrudzenia, stan dobry, oprawiona w ramę 30,5 x 37,5 cm.
Lit.: M. Opałek, Litografia lwowska, Wrocław 1958, s. 22-24

566. [Tatry – Dolina Białki] – „Droga do Morskie-oko (!) w dolinie Białki w Obwodzie Sandeckim". **A. Gorczyński, K. Auer.** 1837-1838 r. 500,-

Litografia; 19 x 23 (w świetle oprawy)
Rycina z albumu „Galicja w obrazach", wydanego przez Piotra Pillera we Lwowie w latach 1837-1838. Litografowana przez Karola Auera według rysunku Adama Gorczyńskiego (patrz poz. poprzednia). Niewielkie zabrudzenia, stan dobry, oprawiona w ramę 30,5 x 37,5 cm.
Lit.: M. Opałek, Litografia lwowska, Wrocław 1958, s. 22-24

566. K. Auer. Droga do Morskiego Oka. 1837.

565. K. Auer. Morskie Oko. 1837.

567. [Panorama Tatr od strony południowej] – „A Tatra, Szalokrol. Die Tatra von Schlagendorf gesehen". Ryt. **F. Hablitschek.** Połowa XIX w. 300,-

Staloryt; 13,5 x 19 (w świetle oprawy)
Panorama Tatr od strony słowackiej, na pierwszym planie wieś Sławków. Rytował Franz Hablitschek (1824-1867) według rysunku Ludwiga Rohbocka (1824-1893), malarza niemieckiego. Papier pożółkły, stan dobry, oprawiony w ramkę 20,5 x 26 cm.

568. [Wodospady Zimnej Wody] – „Kohlbachi zuchatagok (!). Kohlbacher Wasserfälle in den Karpathen". Ryt. **A. Fesca.** Połowa XIX w. 300,-

Staloryt; 20,5 x 14,5 (w świetle oprawy)
Widok wodospadów w Dolinie Zimnej Wody w słowackich Tatrach Wysokich, chętnie odwiedzanych przez kuracjuszy ze Starego Smokowca. Uważane za jedne z najpiękniejszych w Tatrach, stały się celem wycieczek turystów już w I połowie XIX w. Rytował Achilles Fesca według rysunku Ludwiga Rohbocka (1824-1893), malarza niemieckiego. Papier pożółkły, stan dobry, oprawiony w ramkę 26 x 20,5 cm.

569. [Górale tatrzańscy] – „Górale tatrańscy (!)". Lit. **J. N. Lewicki**. 1838-1841 r. 500,-

Litografia ręcznie kolorowana; 23 x 19 (w świetle oprawy)
Góral i góralka na tle górskiego pejzażu; poniżej tytuł w języku polskim, niemieckim, francuskim i angielskim. Litografia sygnowana na kamieniu: „J. Lewicki" (Jan Nepomucen Lewicki (1795-1871), rysownik, litograf, fotograf, po powstaniu listopadowym działający na emigracji); litografowano w zakładzie E. Simona w Strasburgu. Pochodzi z jednego z najważniejszych wydawnictw emigracyjnych XIX w. – „Les costumes du peuple polonais", z tekstem Leona Zienkowicza. **Dobrze zachowane, mocne kolory**. Stan dobry, oprawiona w ramkę 37 x 32,5 cm (uszkodzenia ramki).

570. [Góral tatrzański] – „Gorale aus dem Tatra-Gebirge, Ungarn". Ryt. **R. Henkel**. Ok. 1880 r. 300,-

Drzeworyt kolorowany; 23,5 x 15 (w świetle oprawy)
Grafika sygnowana, rytował Richard Henkel według rysunku Friedricha Paula Thumanna (1834-1908), niemieckiego malarza i ilustratora. Plansza nr 135 z serii poświęconej strojom różnych narodów, wydanej w Berlinie. Stan dobry, oprawiony w ramkę 29 x 21 cm.

571. [Góral nad Morskim Okiem] – Telegram patriotyczny. 1913 r. 180,-

Chromolitografia; 20 x 26 cm

568. Wodospady w Dolinie Zimnej Wody.

570. Góral tatrzański. Ryt. R. Henkel. Ok. 1880.

Telegram patriotyczny z postacią górala nad Morskim Okiem, szarotkami oraz herbami z Orłem i Pogonią. Zawiera życzenia dla młodej pary, dat. 21 października 1913 r., pisane odręcznie przez Stanisława Mieczkowskiego, właściciela majątku Nieciszewo (obecnie wieś w województwie kujawsko-pomorskim, powiecie świeckim). Ślady składania, stan dobry.

572. **[Morskie Oko i Dolina Rybiego]** – Banknot o nominale 500 złotych. Proj. **L. Sowiński**. 1940 r. 50,-

Banknot na papierze ze znakiem wodnym (głowa górala), nr A 7968081; 10 x 18 cm
Banknot (popularnie nazywany „góralem"), emitowany w Krakowie podczas okupacji niemieckiej przez Bank Emisyjny w Polsce, będący w obiegu od marca 1940 r. do stycznia 1945 r. Na awersie wizerunek górala, na rewersie pejzaż tatrzański z Morskim Okiem. Staloryt Leonarda Sowińskiego, grafika współpracującego z PWPW w Warszawie. Stan dobry.

POCZTÓWKI

573. **[Najpiękniejsza polska pocztówka 1900 r.]** – Pocztówka „Styl zakopiański". Początek XX w. 300,-

Druk barwny o wym. 9 x 14 cm
Pocztówka ukazująca willę w stylu zakopiańskim oraz charakterystyczne dla tego stylu ornamenty, sygnowana „Jerzy W.", wydana w Warszawie przez A. Chodowieckiego, drukowana w paryskim zakładzie litograficznym T. Lapina. Po stronie lewej nadruk: **„podług projektu nagrodzonego Wielkim Medalem Złotym na I Wystawie Kart Pocztowych w Warszawie 1900 r.".** Wystawa, zorganizowana przez Towarzystwo Dobroczynności w salach Ratusza, odbyła się w grudniu 1900 r. Przeprowadzono wówczas konkurs, **wygrany przez Henryka Sienkiewicza, który zaproponował nazwę „pocztówka".** Warszawska firma Antoniego Chodowieckiego jako jedna z pierwszych na ziemiach polskich zaczęła wydawać karty pocztowe. Skasowane znaczki i stemple pocztowe z 1904 r., warszawskie i z Pragi czeskiej, na stronie z widokiem krótkie pozdrowienia. Pieczątki kolekcjonerskie, drobne zabrudzenia, stan dobry. **Rzadkie.**

571. Telegram patriotyczny. 1913.

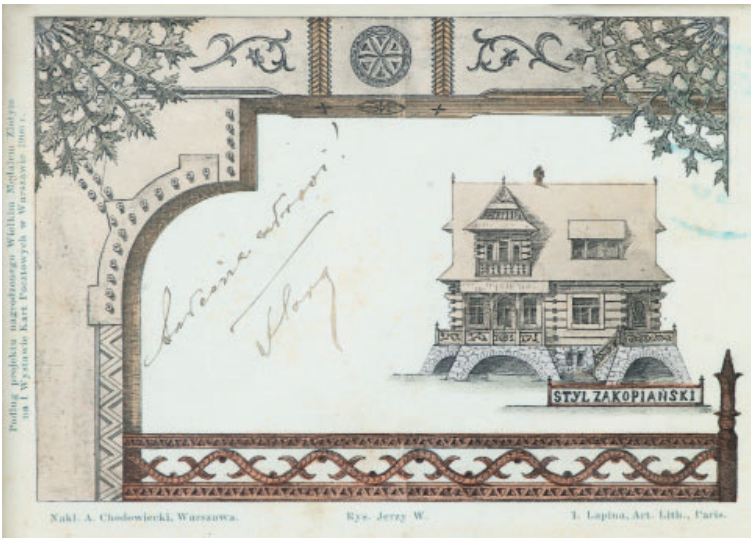

573. Najpiękniejsza pocztówka polska. 1900.

574. [Automobilem do Morskiego Oka] – Pocztówka. Lata 20. XX w. 1000,-

Pocztówka fotograficzna, czarno-biała, o wym. 8,5 x 13,5 cm
Pocztówka nieznanego wydawnictwa, ukazująca autobus wyruszający ze „Stacji omnibusów" w Zakopanem do Morskiego Oka. Poniżej napis na negatywie: „Pozdrowienia z drogi do Morskiego Oka automobilem" (przycięty). Pocztówka zapisana (z tekstem także na fotografii), adresowana do Zakopanego (na „Krupówki za wodą"), pieczątki kolekcjonerskie. Drobne uszkodzenia (zwłaszcza prawego dolnego narożnika), poza tym stan dobry. **Bardzo rzadka, wczesna pocztówka zakopiańska.**

575. S. Bizański. Panorama Zakopanego. Fotografia. Po 1892.

Lit.: A. Czarnowski, O tatrzańskich pocztówkach, Wydawnictwo Tatrzańskiego Parku Narodowego 2017 *(Patrz tablica XX)*

FOTOGRAFIE

575. Bizański Stanisław (1846-1890) – „Tatry – Zakopane widok z Kotelnicy". Po 1892 r. 300,-

Fotografia czarno-biała o wym. 11,5 x 16 cm, na kartonie firmowym 12,5 x 17,8 cm
Rozległa panorama pustej niemal jeszcze okolicy Zakopanego, w oddali zarys Tatr. Fotografia opublikowana przez zakład Stanisława Bizańskiego, jednego z najwybitniejszych fotografów tatrzańskich, działającego od 1880 r. w Krakowie. Po jego śmierci, od 1892 r. wdowa po Stanisławie, Maria prowadziła zakład w Zakopanem. Tytuł na kliszy. Zabrudzenia, karton z drobnymi uszkodzeniami.

576. Bizański Stanisław (1846-1890) – „Tatry – Morskie Oko". Po 1892 r. 300,-

Fotografia czarno-biała o wym. 11,5 x 15,5 cm, na kartonie firmowym 13 x 18 cm
Widok Morskiego Oka, z uchwyconymi w lewym dolnym rogu turystami. Fotografia opublikowana przez zakład Stanisława Bizańskiego, jednego z najwybitniejszych fotografów tatrzańskich. Na odwrocie opis piórem z epoki, zabrudzenia, karton z drobnymi uszkodzeniami.

577. Bizański Stanisław (1846-1890) – Turyści na skale (Dolina Kościeliska?). Po 1892 r. 240,-

Fotografia czarno-biała o wym. 11,5 x 8,5 cm, na kartonie firmowym 16,5 x 11 cm
Malownicza grupa turystów na skale, zapewne w Dolinie Kościeliskiej. Fotografia opublikowana przez zakład Stanisława Bizańskiego, jednego z najwybitniejszych fotografów tatrzańskich. Zabrudzenia, karton z drobnymi uszkodzeniami.

577. S. Bizański. Turyści w Tatrach. Po 1892.

579. A. Szubert. Flisak. Lata 70. XIX w.

578. Szubert Awit (1837-1919) – Górale. Koniec XIX w. 240,-

Fotografia czarno-biała o wym. 13,5 x 10 cm na kartonie firmowym 15,5 x 10,5 cm
Grupa górali w strojach z okolic Szczawnicy, upozowanych w atelier Awita Szuberta. Szubert, artysta krakowski, początkowo malarz (kolega i rówieśnik Jana Matejki i Artura Grottgera), po nauce w Wiedniu prowadzący zakłady fotograficzne w Oświęcimiu, Krakowie i Szczawnicy. Od lat 60. fotografował Pieniny, zaś od początku lat 70. Tatry (co przy ówczesnym sprzęcie było trudnym i kosztownym przedsięwzięciem). Od 1883 r. prowadził zakład fotograficzny w „Dworcu Gościnnym" w Szczawnicy. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XX)

579. Szubert Awit (1837-1919) – Góral pieniński (flisak). Lata 70. XIX w. 120,-

Fotografia czarno-biała o wym. 9,5 x 5,5 cm na kartonie firmowym 10,5 x 6 cm
Góral z okolic Szczawnicy, upozowany w zakładzie Awita Szuberta, jednego z pierwszych fotografów polskich gór. Szubert prowadził swoje atelier w Szczawnicy od 1867 r., w willi Pod Różamni i w Dworcu Gościnnym. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

– Najsłynniejsze fotografie artysty –

580. Szubert Awit (1837-1919) – Tatry. Zespół 27 fotografii. Lata 70. XIX w. 4000,-

27 fotografii czarno-białych, śr. o wym. 21,5 x 14 cm, naklejonych na karton firmowy o wym. 31,5 x 23 cm
Zbiór wczesnych zdjęć Szuberta, w dużym formacie, zawierający najsłynniejsze prace artysty, np. widok na Giewont z Krupówek, górale na tle turni Świnicy, Morskie Oko (z tratwą dla turystów), Wielki Staw, Siklawa z grupą turystów. Zdjęcia wykonane podczas pierwszych wypraw fotografa w góry, począwszy od 1871 r. Powstałe w 1873 r. Towarzystwo Tatrzańskie zamówiło u artysty cztery albumy z widokami

581. A. Szubert. Polskie Tatry. Zespół 12 fotografii. 1876-1878.

Tatr i Pienin, z myślą o wystawie w Paryżu – w 1876 r. powstały dwa albumy, jeden zawierający 37 oraz drugi mniejszy, z 12 fotografiami. Za swój album pienińsko-tatrzański Szubert zyskał powszechne uznanie i liczne nagrody, m.in. otrzymał od króla Włoch pierścień z brylantem. Doskonałej jakości fotografie ukazują najpiękniejsze zakątki Tatr, m.in.: Morskie Oko, Dolinę Stawów Gąsienicowych, Siklawę, Dolinę Pięciu Stawów, Dolinę Kościeliską. Na niemal każdym zdjęciu uwiecznieni zostali turyści oraz górale, a także charakterystyczne pasterskie szałasy. Na uwagę zasługuje długi czas naświetlania oraz konieczność pokonania przez artystę wielu przeszkód (niesprzyjająca pogoda, trudny do transportowania sprzęt). Na odwrocie plansz naklejone drukowane, precyzyjne opisy (po polsku, niemiecku i francusku). Drobne zabrudzenia zdjęć oraz kartonów, na odwrocie jednej planszy ślady oprawy, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XX)

581. Szubert Awit (1837-1919) – „Polskie Tatry". Zespół 12 zdjęć. 1876-1878 r. 600,-

12 fotografii czarno-białych śr. o wym. 9 x 13,5 cm, naklejonych na karton firmowy 10,5 x 16 cm; w tece – płótno czerwone z tłocz. i złoc. na licu, 11 x 16,5 x 2 cm
Zespół wczesnych zdjęć tatrzańskich Awita Szuberta, z pierwszych lat jego pracy w Tatrach, kiedy dzięki zapomodze Towarzystwa Tatrzańskiego dokumentował widoki gór. W zespole m.in.: stary kościół w Zakopanem, Zakopane z Kotelnicy, Giewont ze Skibówki, krzyż Wincentego Pola w Dolinie Kościeliskiej. Na kilku zdjęciach uwiecznieni górale i przewodnicy tatrzańscy. Wszystkie zdjęcia opisane poniżej, na odwrocie szczawnicki adres (w Cursalonie, zakładzie działającym od początku lat. 80.). Drobne zabrudzenia pł. oprawy oraz zdjęć, poza tym stan dobry. **Rzadki zbiór wczesnych fotografii tatrzańskich**.

582. [Morskie Oko] – Turystka w łodzi. Początek XX w. 300,-

Fotografia czarno-biała o wym. 10,5 x 15 cm na kartonie firmowym 10,8 x 16,5 cm
Urokliwa fotografia ukazująca młodą kobietę w łodzi na Morskim Oku. Na odwrocie fotografii gabinetowej secesyjna dekoracja oraz pieczątka: „Fotograf Morskie Oko Zakopane". Drobne zabrudzenia, stan dobry.

582. Turystka w łodzi na Morskim Oku. Początek XX w.

583. Ceper na wywczasach. Początek XX w.

583. [Ceper na wywczasach] – Fotografia gabinetowa. **Jutrzenka, Zakopane**. Początek XX w. 200,-

Fotografia czarno-biała o wym. 10 x 14,3 cm, na kartonie firmowym 10,3 x 16,5 cm
Fotografia młodego mężczyzny w stroju góralskim, pozującego w atelier. Poniżej oraz na odwrocie sygnatury Zakładu Artystyczno-Fotograficznego „Jutrzenka" w Zakopanem (z efektowną dekoracją z pejzażem tatrzańskim). Drobne zabrudzenia, stan dobry.

584. Krupówki, hotel Morskie Oko. Po 1901. Fotografia stereoskopowa.

584. **[Zakopane]** – Krupówki, hotel Morskie Oko. Po 1901 r. 300,-

Fotografia stereoskopowa czarno-biała o wym. 8,5 x 7 (dwa razy), na kartonie 9,4 x 17,7 cm
Na fotografii oraz kartonie **suche tłoki „Zwoliński Zakopane".** Fotografia z początku XX w. ukazująca najsłynniejszą zakopiańską ulicę – Krupówki w zimie (w oddali ośnieżone szczyty tatrzańskie). Na zdjęciach uwieczniony jeden z najstarszych hoteli zakopiańskich „Morskie Oko", odbudowany po pożarze w 1901 r. (jeden z 3 pierwszych murowanych domów w mieście). Do 1939 r. hotel ten był ośrodkiem życia artystycznego i towarzyskiego. Od 1897 r. w hotelu (pierwotnie drewnianym) swoją księgarnię prowadził Leonard Zwoliński. Obok hotelu widoczny budynek z napisem: „Wybór kart tatrzańskich", gdzie mieścił się sklep „Pod palmą" Władysława Łuszczewskiego. Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

585. **Zwoliński Leonard** (1863-1933), założyciel słynnej zakopiańskiej księgarni – Fotografia we wnętrzu księgarni. Zakopane, b.r. (ok. 1916). **Fot. T. i S. Zwolińscy**. Fotografia czarno-biała o wym. 18,3 x 24 cm. 240,-

Fotografia ukazująca Leonarda Zwolińskiego, księgarza i nakładcę, od 1892 r. prowadzącego księgarnię w Krakowie, od 1897 r. w Zakopanem (sezonowo działał tam od 1892 r.). Przy ul. Krupówki mieściła się także prowadzona przez niego wypożyczalnia i czytelnia. Na zdjęciu ukazującym wnętrze księgarni, odbudowanej na początku XX w. po pożarze w 1899 r., widoczne liczne tytuły luksusowych wydawnictw. Fotografia wykonana przez synów Leonarda, wybitnych zakopiańczyków: Stefana (1900-1982) oraz Tadeusza (1893-1955) – pieczątka na odwrocie. Odbitka późniejsza ze starej kliszy (lata 50. XX w.?). Niewielkie załamania, poza tym stan dobry.

586. **Zwolińscy Tadeusz** (1893-1955) i **Stefan** (1900-1982) – Hala Strążyska i Giewont zimą. Lata 30. XX w. 400,-

Fotografia czarno-biała; 28,5 x 22,5 cm
Sygnowana suchym tłokiem: „Fot. Zwoliński Zakopane...". Fotografia braci Stefana i Tadeusza Zwolińskich, w okresie międzywojennym jednych z najlepszych fotografów tatrzańskich. Stan dobry, oprawiona w starą ramę 40 x 33 cm.

587. **Zwolińscy Tadeusz** (1893-1955) i **Stefan** (1900-1982) – Hala Strążyska i Giewont latem. Lata 30. XX w. 340,-

585. L. Zwoliński w swojej księgarni na Krupówkach. 1916.

Fotografia czarno-biała; 29 x 19 cm (w świetle oprawy)
Fotografia braci Stefana i Tadeusza Zwolińskich, w okresie międzywojennym jednych z najlepszych fotografów tatrzańskich. Stan dobry, oprawiona w ramę z epoki 32,5 x 22,5 cm.

588. Serafin Roman (1912-1992) – Morskie Oko. 1200,-

Fotografia czarno-biała o wym. 36 x 26 cm.
Sygnowana ołówkiem poniżej zdjęcia: „Fot. R. Serafin". Roman Serafin, zakopiański fotografik, narciarz i taternik, współpracownik H. Schabenbecka. Fotografia oprawiona **w oryginalną, drewnianą ramkę z góralskimi zdobieniami** (57 x 45 cm). Stan dobry.

ALBUMY Z WIDOKAMI TATR

589. Bizański Stanisław. Widoki z Tatr. B.m., b.r. [1901]. 20 światłodruków wykonanych przez firmę J. Löwy w Wiedniu, k. [21], 20,5 cm, opr. wyd. pł. ze zdobieniami. 500,-

Album jednego z najwybitniejszych fotografów tatrzańskich St. Bizańskiego (1846-1890). Zawiera 20 widoków, m.in.: Giewont, Dolina Białego, Kominy w Strążyskiej, Dolina Za Bramką, Brama Kraszewskiego i Skała Sowy w Dolinie Kościeliskiej, Staw Smereczyński, Czarny Staw pod Kościelcem, Zawrat, widok z Koziego Wierchu, widok z Krzyżnego, Wodospad Mickiewicza, Morskie Oko. Oprawa wydawnicza: płótno zielone, na licu tłoczona tytulatura wkomponowana w ornamenty podhalańskie. Zaplamienia i otarcia oprawy, drobne zabrudzenia i charakterystyczne plamki, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

590. Szubert Awit. Tatry. Kraków b.r. (XIX/XX w.). Leporello, 10 czarno-białych widoków o wym. 14,8 x 9,3 cm, naklejonych na karty o wym. 16,5 x 10,5 cm; opr. wyd. czerwone pł. z tłocz. i złoc. (17 cm). 400,-

588. R. Serafin. Morskie Oko. Fotografia.

591. Widoki z Tatr. Początek XX w.

590. A. Szubert. Tatry. Album. XIX/XX w.

Albumik wydany nakładem Awita Szuberta (1837-1919), z widokami tatrzańskimi, m.in.: panorama Zakopanego, Dolina Strążyska z Giewontem, Dolina Kościeliska, Czarny Staw Gąsienicowy, wodospad Siklawy, turnie Świnicy, Czarnych Ścian i Granatów, szałas na Hali Gąsienicowej. Zdjęcia wykonywane od lat 70. XIX w., odbitki późniejsze. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Drobne otarcia i zabrudzenia oprawy, miejsca składania wzmocnione na odwrocie, poza tym stan dobry.

591. Szubert Awit. Widoki z Tatr. Kraków, b.r. (początek XX w.), k. [12] – leporello, 14 x 19 cm, opr. wyd. ppł. i karton czerwony ze złoc. 200,-

Album widoków Zakopanego i Tatr, m.in.: panorama miasta od Gubałówki, kościół Świętej Rodziny na Krupówkach, **dworzec kolejowy** (otwarty w 1899 r.), Doliny Kościeliska i Strążyska, wodospady Siklawa i Mickiewicza, jeziora: Morskie Oko, Wielki Staw, Czarny Staw Gąsienicowy. Otarcia i zabrudzenia oprawy, drobne zabrudzenia i uszkodzenia dwóch kart (podklejone na odwrocie), miejsca składania wzmacniane. **Efektowna oprawa.**

592. Pamiątka z Tatr. Zakopane, b.r. (początek XX w.). J. F. J. Komendziński, k. [10] – leporello, 11,8 x 18,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. tyt. i zdobieniami. 180,-

Albumik z reprodukcjami **akwarel Walerego Eljasza-Radzikowskiego** (1841-1905), malarza krakowskiego, wielkiego miłośnika Tatr. Zawiera widoki gór, opisane po polsku i niemiecku, m.in.: Morskie Oko, Zawrat, Czarny Staw Gąsienicowy, Dolina Stawów Gąsienicowych, Giewont nad Zakopanem. Na tylnej wyklejce odręczny wpis z epoki: „Na pamiątkę od mej kuzynki Heleny Komendzińskiej Marian Bonawentura Cieszewski". Albumik wydany nakładem Jana Franciszka Józefa Komendzińskiego, od 1895 r. mieszkającego w Zakopanem, właściciela wydawnictwa Bazar Przemysłu Krajowego, prowadzącego od 1898 r. elegancki sklep na Krupówkach z rękodziełem i sztuką użytkową projektu St. Witkiewicza. Drobne otarcia oprawy, niewielkie zabrudzenia kart, miejsca składania wzmacniane na odwrocie. **Rzadkie.**

593. Tatry. Album widoków. Zakopane, b.r. [po 1908 r.]. Nakładem Bazaru Zakopiańskiego Kamila Bauma, k. [16], 14,5 x 20 cm, opr. wyd. karton przewiązany sznureczkiem. 240,-

Album widoków Zakopanego z początku XX w., m.in.: ul. Marszałkowska (obecnie Kościuszki), Jaszczurówka, Kozieniec, Krupówki. Poza tym liczne widoki tatrzańskie, w tym „Nowe schronisko Towarzystwa Tatrzańskiego przy Morskiem Oku" (wzniesione w 1908 r.). Albumik wydany przez Kamila Bauma (1855-1915), wywodzącego się z okolic Suwałk, którego rodzina musiał opuścić zabór rosyjski po powstaniu styczniowym, wydawcę działającego w Tarnowie i Zakopanem. Na pierwszej karcie dedykacja z epoki. Drobne uszkodzenia oprawy, niewielkie zabrudzenia i przedarcia bibułek, poza tym stan dobry.

594. Tatry. Album widoków. Bochnia, b.r. [po 1909 r.]. Édition „Stella". Wydawnictwo Dzieł Sztuki. Imprimeries Réunies de Nancy, k. [18], 15 x 21 cm, opr. wyd. karton przewiązany sznureczkiem. 200,-

Album z widokami tatrzańskimi z początku XX w., opisanymi poniżej po polsku i francusku. Wśród ilustracji wiele rzadszych ujęć, w tym także portrety górali; m.in.: ożywiony ruch turystyczny przed schroniskiem przy Morskim Oku (parking pełen furmanek i automobili oraz omnibus wyruszający do Zakopanego), państwo młodzi (górale), krzyż Wincentego Pola w Dolinie Kościeliskiej, Chochołów – miejsce zboru powstania chochołowskiego (góralki wokół figury świętego Jana Nepomucena), zbójnicki zamek na Orawie, junacy. Sygnowana (nieczytelnie) okładka zdobiona motywami szarotek. Album opublikowany przez Wydawnictwo Dzieł Sztuki „Stella" z Bochni, wydawcę licznych pocztówek tatrzańskich, założone w 1908 r. przez malarza Ludwika Stasiaka. Pieczątka księgarni Zwolińskich. Zabrudzenia i uszkodzenia oprawy, karty albumu pożółkłe, przedarcia i załamania bibułek przekładkowych, poza tym stan dobry.

595. Zakopane. Album 15 widoków. B.m., b.r. [po 1925 r.]. K. [15] z naklejonymi czarno-białymi pocztówkami fotograficznymi o wym. 8,5 x 13,5 cm; album 13 x 19,5 cm, opr. wyd. karton przewiązany sznureczkiem. 120,-

Albumik – pamiątka z Zakopanego, z naklejonymi pocztówkami z widokami tatrzańskimi, m.in. widok ogólny Zakopanego, Hala Gąsienicowa (ze schroniskiem Murowaniec, wzniesionym w latach 1921-1925), Hala Strążyska (z licznymi szałasami pasterskimi), Giewont w morzu mgieł, Dolina Pięciu Stawów Polskich, limba nad Morskim Okiem. Na okładce złoc. tytuł i charakterystyczna spinka góralska. Drobne uszkodzenia oprawy, stan dobry.

593. Album widoków Zakopanego. Po 1908.

594. Tatry. Album widoków. Po 1909.

596. [Pawlica Władysław]. W górach. Album ze zdjęć fotograficznych Władysława Pawlicy wydane w X-tą rocznicę jego zgonu. Z przedmową i objaśnieniami do fotografii Walerego Goetla. Kraków 1929. Nakład własny. Druk i rotograwiura Drukarni Narodowej, s. 29, [3], tabl. fot. 70 (w tym rozkł.), 20 x 27,5 cm, opr. wyd. karton. 300,-

596. Album zdjęć Władysława Pawlicy. 1929.

Album nastrojowych zdjęć ukazujących piękno Tatr. Na kilku fotografiach taternicy oraz pasterze wypasający owce. Autorem fotografii jest Władysław Pawlica (1886-1919), petrograf i mineralog, pracujący na Uniwersytecie Jagiellońskim, wielki miłośnik narciarstwa, taternictwa i turystyki. Oferowany album uznawany jest za **jeden z najciekawszych i najbardziej wartościowych albumów tatrzańskich** (W. Paryski, Wielka Encyklopedia Tatrzańska). Wstęp (z biogramem Pawlicy) oraz szczegółowy opis fotografii pióra Walerego Goetla (1889-1972), późniejszego rektora AGH, badacza geologii Tatr. Zabrudzenia (ślady kredki) i uszkodzenia oprawy, poza tym stan dobry.

597. Oppenheim Józef. Tatry w zimie. 16 rotograwiur. Zakopane b.r. [ok. 1922]. Nakładem Sekcji Narciarskiej Towarzystwa Tatrzańskiego, s. [4], tabl. ilustr. 16 (rotograwiury), 17 x 27,5 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Album fotografii ukazujących zimowe widoki tatrzańskie, autorstwa Józefa Oppenheima (1887-1946), narciarza, taternika, fotografika, wieloletniego naczelnika TOPR, jednej z bardziej znanych i poważanych postaci przedwojennego Zakopanego. **Wniósł on do narciarstwa wysokogórskiego legendarną ideę „wyrypy",** czyli bardzo długiego, kilkunastogodzinnego przejścia na nartach szeregu szczytów i przełęczy. Zabrudzenia i uszkodzenia okł., zagniecenie naroży, niewielki ślad zalania dolnego marginesu, poza tym stan dobry.

598. Oppenheim Józef. Tatry. Album. B.m. [Zakopane], b.r. [ok. 1922], b.w. (Nakład Sekcji Narciarskiej Towarzystwa Tatrzańskiego?), k. [1], tabl. ilustr. 15 (rotograwiury), 18,5 x 28,5 cm, opr. pł. lniane z krajkami i ilustr. na licu. 240,-

Album zawierający 15 widoków Tatr (oraz dodatkowo widok na okładce) autorstwa Józefa Oppenheima (1887-1946), znakomitego fotografa gór. Pokazano m.in.: Giewont, Dolina Strążyska, Dolina Kościeliska, Staw Smereczyński, Morskie Oko, Mnich, Dolina Pięciu Stawów, Czarny Staw, Dolina Białej Wody. Na karcie ze spisem widoków wpis własnościowy z 1922 r. Zabrudzenia oprawy i kart z widokami, poza tym stan dobry.

599. Album Tatr. Heljotypie według zdjęć z natury. Kraków, b.r. Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, k. [1], tabl. il. 16, 15 x 20,5 cm, opr. – okładziny drewniane ze zdobieniami, zach. okł. wyd. karton, przewiązane sznureczkiem. 300,-

599. Album Tatr. Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich.

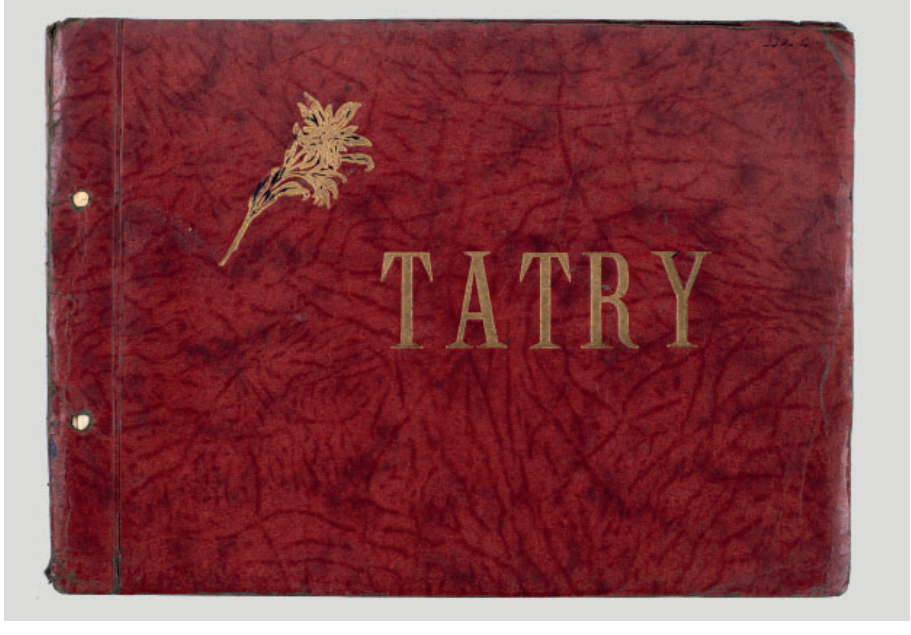

601. Albumy tatrzańskie. Seria I, II i III. Z widokami wg fot. H. Schabenbecka.

Album widoków tatrzańskich, m.in. Batyżowiecka Grań, Dolina Świstowa, Hala Waksmundzka, Wielki Hińczowy Staw. Opublikowany przez Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, działające w Krakowie od 1885 do 1939 r. Zeszyt oprawiony w **okładziny drewniane z napisem „Zakopane"** oraz dekoracją z motywem kwiatu szarotki, dziewięćsiłu i kosodrzewiny. Drobne otarcia oprawy, niewielkie zabrudzenia, poza tym stan dobry.

600. Album Tatr. 16 widoków grawiurowych. Kraków, b.r. [po 1920]. Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, k. [1], tabl. il. 16, 14,5 x 20,5 cm, opr. wyd. karton z złoc. tyt., przewiązany sznureczkiem. 150,-

Album z 16 widokami Zakopanego i Tatr, w tym także miejsca i scenki rzadziej ukazywane, m.in.: Zakopane – Park Klimatyczny (obecnie Miejski), wesele góralskie, kobziarz w Dolinie Strążyskiej. Drobne uszkodzenia oprawy, poza tym stan dobry.

601. Album Tatr. Seria I. 16 heljotypowych zdjęć według art. fotogr. Henryka Schabenbecka. **Seria II.** Artystyczne zdjęcia heliotypowe. **Seria III.** 16 artystycznych plansz heljotypowych. Wszystkie: Kraków, b.r. (okres międzywojenny). Wydawnictwo Salonu Malarzy Polskich, k. [1], tabl. il. 16, 15 x 21 cm, opr. wyd. karton przewiązany sznureczkiem. 360,-

Seria trzech albumów z widokami Tatr i Zakopanego, wydawanych w okresie międzywojennym przez Salon Malarzy w Krakowie. W zeszycie I znalazły się heliotypie według fotografii **Henryka Schabenbecka** (1886-1939), uznawanego za jednego z najwybitniejszych fotografów górskich swojej epoki, operatora filmowego, samorządowca związanego z Zakopanem, **właściciela pierwszego zakładu fotograficznego na Podhalu**. Albumy zawierają widoki szczytów, dolin i jezior tatrzańskich, schronisk (wzniesionego właśnie Murowańca, schroniska Towarzystwa Tatrzańskiego nad Morskim Okiem), a także Zakopanego (Krupówki zimą, Park Klimatyczny, zawody narciarskie). Uszkodzenia opraw (zwłaszcza serii III), drobne zabrudzenia (głównie kart początkowych i końcowych), poza tym stan dobry.

KARKONOSZE. LĄDEK ZDRÓJ
ZE ZBIORÓW ELŻBIETY I ANDRZEJA PETRYKOWSKICH

KSIĄŻKI. ALBUMY

602. **Bannerth Florian**. Die Heilquellen zu Landeck in der Grafschaft Glatz. Breslau (Wrocław) 1838. Verlag von Grass, Barth & Comp., s. [2], VI, 310, [2], tabela rozkł., **tabl. ryc. 3 (litografie),** 21,5 cm, opr. późniejsza ppł. 600,-

Rozprawa Floriana Nepomuka Petera Bannertha (1807-1861), w latach 1838-1861 **lekarza zdrojowego**, autora trzech książek poświęconych uzdrowisku. W części pierwszej autor opisuje historię Lądka Zdroju oraz współczesne autorowi udogodnienia dla kuracjuszy. Część druga poświęcona została przyrodzie, trzecia – leczniczym właściwościom tutejszych źródeł. Na rozkładanej tablicy pomieszczono wyniki chemicznej analizy trzech głównych źródeł. Na rycinie przedstawienie źródła Marianny, odkrytego w 1679 r., obudowanego altaną w 1828 r., nazwanego w 1838 r. na cześć Marianny Orańskiej (po II wojnie światowej nosiło nazwę Dąbrówki). Pieczątka własnościowa na karcie tyt. Na lico oprawy naklejona współcz. ilustracja. Karta z litografią nieznacznie przycięta (bez szkody dla widoku), charakterystyczne plamki i zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

603. **[Lądek Zdrój].** Führer durch Bad Landeck i. Schl. und Umgebung. Woerl's Reisehandbücher. Würzburg, Wien (Wiedeń), b.r. (przedmowa 1890). Verlag von Leo Woerl, s. 24, [1 – doklejona], [4], mapa (złoż.), 15,5 cm, opr. wyd. pap.; oraz: **Führer durch Bad Landeck** i. Schl. und Umgebung. Herausgegeben von Leo Woerl. Woerl's Reisehandbücher. Leipzig (Lipsk), b.r. (przedmowa 1900). Woerl's Reisebücherverlag, s. XVI (inseraty reklamowe), 32, [30 – inseraty reklamowe], 2 mapy (złoż.), 15,5 cm, opr. wyd. pap. 240,-

Dwa ilustrowane przewodniki po Lądku Zdroju i okolicach, opracowane i opublikowane przez Leo Woerla (1843-1918), niemieckiego wydawcę, specjalizującego się w publikacji podręcznych przewodników dla turystów (ponad 600 książek w tej serii z końca XIX i początku XX w.). W pozycji 1 wklejona mapa uzdrowiska. Pozycja 2, opublikowana już po przeniesieniu wydawnictwa do Lipska, obok planu miasta zawiera także mapę Śląska, **listę rzeczy koniecznych do zabrania w podróż** (osobno dla mężczyzn – np. rewolwer, osobno dla dam – np. zestaw do robótek ręcznych) oraz liczne reklamy. Ubytki pap. okładki wydania drugiego, plan miasta luzem, poza tym stan dobry.

604. **Patschovsky Wilhelm**. Führer durch Bad Landeck und Umgebungen. Schweidnitz (Świdnica) b.r. [1923]. Verlag von Georg Brieger, s. 88, mapa (rozkł.), 15 cm, opr. wyd. pap. 120,-

Kieszonkowy przewodnik po Lądku Zdroju i okolicach, napisany przez Wilhelma Patschovsky'ego (1856-1927), autora licznych i niezmiernie popularnych przewodników sudeckich, gorącego miłośnika i propagatora regionu. Na końcu **barwna mapa okolic uzdrowiska** z trasami wycieczek. Wydanie szóste, opublikowane w serii przewodników świdnickiego wydawnictwa Georga Briegera. Drobne uszkodzenia okładek, podpis własnościowy na karcie tyt., poza tym stan dobry.

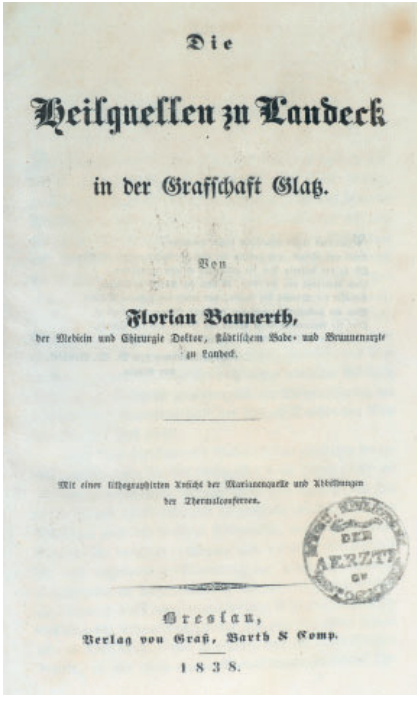
Die

Heilquellen zu Landeck

in der Grafschaft Glatz.

Von

Florian Bannerth,

der Medicin und Chirurgie Doctor, städtischem Bade- und Brunnenarzte zu Landeck.

Mit einer lithographirten Ansicht der Mariaenquelle und Abbildungen der Thermalconferven.

Breslau,

Verlag von Graß, Barth & Comp.

1838.

602. F. Bannerth. Uzdrowisko Lądek. 1838.

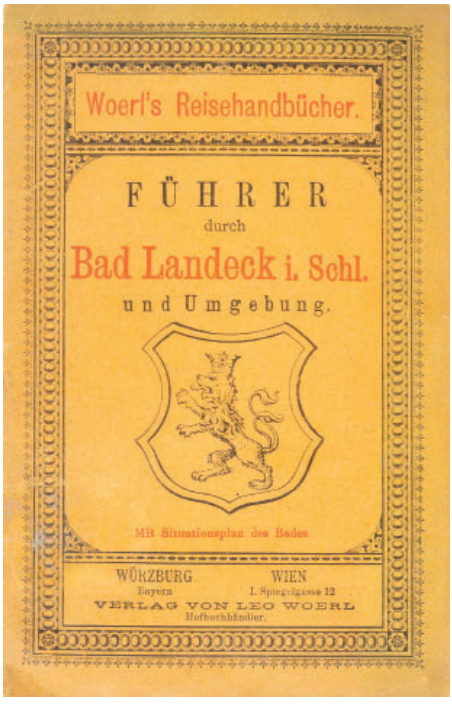
Woerl's Reisehandbücher.

FÜHRER

durch

Bad Landeck i. Schl.

und Umgebung.

Mit Situationsplan des Bades.

WÜRZBURG Bayern

WIEN I. Spiegelgasse 12

VERLAG VON LEO WOERL

Hofbuchhändler.

603. Lądek Zdrój. Dwa przewodniki. 1890-1900.

605. **Winkler Wilhelm**. Sudetenflora. Eine Auswahl charakterischer Gebirgspflanzen. Nach natürlichen Familien unter Berücksichtigung des Linnéschen Systems. Dresden (Drezno) 1900. Verlag und Druck von C. Heinrich, s. [4], 190, **tabl. ilustr. 50** (winno być 52), 19 cm, opr. wyd. pł. ze zdobieniami na licu i grzbiecie. 400,-

Opracowanie Wilhelma Winklera (na oprawie błędnie inicjał M.), żyjącego w latach 1842-1927 nauczyciela ze Szklarskiej Poręby. **Na 50 tablicach barwne przedstawienia roślin sudeckich**, z opisami po niemiecku i łacinie, według zdjęć z natury J. Ostermaiera (ilustracje wykonane w drezdeńskim zakładzie Nenke & Ostermeier, wydającym liczne albumy z barwnymi widokami Karkonoszy). Dekoracyjna oprawa z drezdeńskiego zakładu Augusta Hermanna Geisslera. Brak dwóch tablic (nr 43 i 52). Wpisy własnościowe. Otarcia i uszkodzenia oprawy, grzbiet pęknięty, zabrudzenia początkowych kart oraz kilku kart z ilustracjami, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

606. **[Karkonosze].** Neuestes Album vom Riesengebirge. Dresden (Drezno), b.r. (koniec XIX w.). Druck & Verlag v. Jacobi & Zobel, **tabl. ilustr. 28 (fotolitografie)**, 9,5 x 14,5 cm, leporello, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 300,-

Albumik zawierający widoki najpiękniejszych miejsc w Karkonoszach, m.in.: panoramy pasm górskich (opisane w języku niemieckim), miasteczka (Cieplice, Jelenia Góra, Karpacz), pałace i zamki, hotele i schroniska oraz wodospady i osobliwości przyrody. Przed widokami portret Ducha Gór – Liczyrzepy (Rübezahl). Bogata, tłoczona i złocona dekoracja na przednim licu oprawy. Niewielkie uszkodzenia oprawy, ciągłość leporello przerwana, stan widoków dobry.

607. **[Lądek Zdrój]**. Landeck i. Schl. Landeck (Lądek), b.r. Verlag A. Olesch, **tabl. il. [10]** – leporello, 10 x 15 cm, opr. wyd. pł. czerwone z tyt. na licu. 200,-

605. W. Winkler. Rośliny sudeckie. 1900.

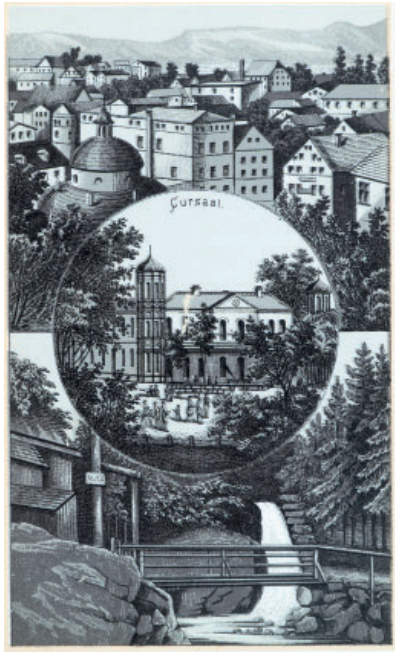

606. Widoki Karkonoszy. Koniec XIX w.

Albumik z widokami znanego kurortu dolnośląskiego (panorama miasta, zakłady przyrodolecznicze, park zdrojowy). Zdjęcia z początku XX w. opublikowane przez wydawnictwo Alfreda Olescha, działającego także w okresie międzywojennym. Otarcia oprawy, ciągłość leporello przerwana, poza tym stan dobry.

608. [Lądek Zdrój] – Panorama uzdrowiska. XIX/XX w. 600,-

Crystoleum; 14 x 29 cm (w świetle oprawy)
Rozległa panorama dolnośląskiego uzdrowiska, z charakterystyczną kopułą zakładu przyrodoleczniczego „Wojciech" (wzniesionego w 1680 r., przebudowanego w XIX w.). Crystoleum – rzadka technika graficzna, stosowana głównie w latach 1880-1900. Polegała na tym, że fotografię malowano kilkakrotnie oraz częściowo wyklejano macicą perłową, a następnie przyklejano do szkła. Na odwrocie oprawy dedykacja w języku niemieckim, dat. 1937 r. Fotografia oprawiona w ramę z epoki, z rzeźbionymi liśćmi dębu (21 x 36 cm). Stan dobry.

609. [Lądek Zdrój] – Zespół 4 widoków miasta i okolic. Ok. 1800-1889 r. 500,-

1. **„Landeck".** Akwaforta; 10,8 x 15,9 (pl. 13,8 x 17,7). Panorama miasta sygnowana na płycie, rytowana przez Friedricha Gottloba Endlera (1763-1822), grafika działającego we Wrocławiu. Wydana we Wrocławiu w latach 1800-1809. Stan dobry. **2. „Bad Landeck".** Drzeworyt; 10 x 15,3 (pl. 11,5 x 18,5). Niesygnowana, rozległa panorama miasta, pochodząca z wydanego w 1889 r. w Dusznikach przewodnika po hrabstwie kłodzkim. Stan dobry. **Rzadkie. 3. „Die Karpenstein bei Landeck".** Staloryt; 10,5 x 15,7 (pl. 16 x 23,5). Widok ruin zamku Karpień, jednej z atrakcji Lądka Zdroju. Sygnowany na płycie, rytowany przez grafika niemieckiego Kaspara Ulricha Hubera (1825-1882) według rysunku Theodora Blätterbauera (1823-1906), śląskiego malarza pracującego w Legnicy. Stan dobry. **4**. **„Bad Landeck in Schlesien"**. Drzeworyt; 9 x 11,8 (na karcie 29 x 21). Sygnowany na klocku, powstał w drzeworytni Hugo Käseberga i Kaspra Oertela w Lipsku. Rycina na karcie pisma „Die Gartenbaude" z 1885 r. Stan dobry.

608. Panorama Lądka Zdroju. XIX/XX w. Crystoleum.

610. **[Lądek Zdrój]** – Zakłady przyrodolecznicze (dawny Wojskowy Zakład Kuracyjny). Album fotografii. Po 1900 r. K. [23] z 44 fotografiami (oraz 3 dodatkowe fotografie), 33 cm, opr. wtórna, karton. 400,-

Album z fotografiami ukazującymi budynki dawnego Wojskowego Zakładu Kuracyjnego, wzniesione około 1900 r. dla żołnierzy pruskich, rekonwalescentów wojennych – obecnie są to **sanatoria Stanisław, Adam i Józef**. Na zdjęciach anonimowego autora ukazano widok zewnętrzny budynków, wnętrza (sypialnie dla żołnierzy i oficerów, jadalnie, łazienki kuracyjne, sale do rehabilitacji), rzuty i plany wnętrz (rysunki architektoniczne). Poza tym na karty albumu wklejono zdjęcia rycin z widokami uzdrowiska od XVIII w., plany miasta oraz fotografie innych sanatoriów lądeckich. Wszystkie zdjęcia opisane ręcznie w epoce w języku niemieckim. Brak karty ze zdjęciami nr 1-2. Album oprawiony współcześnie przez kolekcjonera w karton z naklejoną na licu ilustracją. Dodatkowo wklejone: **1. Widok rynku** w Lądku z okresu międzywojennego (fotografia o wym. 18 x 23 cm); **2. Panorama miasta z końca XIX w.** (zdjęcie sygnowane przez działający w Lądku zakład H. Vogla; wym. 10 x 14 cm, na kartonie firmowym 11 x 16,5 cm); **3. Kawiarnia Wiedeńska Albrechtshalle** na przełomie XIX/XX w. (zdjęcie sygnowane przez zakład Franza Pietschmanna z Jeleniej Góry; wym. 9,5 x 14 cm, na kartonie firmowym 10,5 x16,5 cm). Karta ze zdjęciami nr 3-4 z ubytkiem pap. (uzupełnionym), drobne zabrudzenia i uszkodzenia kart, stan dobry.

UNIKATOWY ZBIÓR POCZTÓWEK

611. **[Lądek Zdrój]** – Album widoków miasta – ponad 500 pocztówek. Lata 90. XIX w. – lata 70. XX w. 7000,-

Pocztówki – fotografie czarno-białe, druki barwne i czarno-białe, chromolitografie, retusze; średnio o wym. 9 x 14 cm

Kolekcja pocztówek ukazujących dolnośląskie uzdrowisko Lądek Zdrój, począwszy od ok. 1890 r. po czasy niemal współczesne. Ponad 400 pocztówek pochodzi z okresu, kiedy miasto leżało w granicach Niemiec, w tym z lat II wojny światowej. Pocztówki w dużej części zapisane, ze skasowanymi znaczkami, opatrzone podpisami w języku niemieckim. Osobną grupę stanowią karty (głównie z początku XX w.), zapisane po polsku, wysyłane z Landeku (jak wówczas nazywano kurort) do miast zaboru pruskiego (Gniezno, Poznań, Bydgoszcz – do działaczki na rzecz polskości Eugenii Czarlińskiej). Kartki

611. Kolekcja ponad 500 pocztówek z widokami Lądka Zdroju. XIX/XX w.

zarówno w układzie sprzed 1905 r. (z miejscem na korespondencję obok widoku) oraz w układzie współczesnym. Na uwagę zasługują tzw. grüssy, najstarsze, z wieloma mniejszymi widoczkami na karcie, wpisanymi np. w skrzydła motyla lub płatki kwiatu (ponad 40 sztuk). Osobną grupę stanowią pocztówki publikowane i wysyłane tuż po wojnie (szczególnie z 1947 r.), kiedy wykorzystywano starsze, niemieckie widokówki, jedynie zamazując stare podpisy i opatrując pieczątkami polskimi, np. publikowane przez Jerzego Mańkowskiego, a także reklama hotelu „Bałtyk" Tadeusza Grabowskiego (dawny Haus Hohenzollern). Na kartach widoczne najbardziej znane miejsca Lądka – Zakłady Wojciech i Jerzy, park zdrojowy (z licznymi kuracjuszami), wille i sanatoria, a także dworzec, basen kąpielowy, orkiestra zdrojowa, huta szkła. Wiele kart ukazuje piękno okolicznej przyrody, panoramy górskie oraz rynek miasta. Rzadka kartka z przedstawieniem listonosza, w torbie którego ukrywa się leporello z widokami miasta oraz seria opublikowana przez znane wydawnictwo Raphaela Tucka. Część drugą albumu stanowią pocztówki z czasów polskich, począwszy od lat powojennych po lata 70. XX w. Dołączono także **trzy notgeldy wydane przez radę miasta Lądek** w 1923 r. (milion marek) oraz w 1921 r. (25 i 50 fenigów). Pieczątki kolekcjonerskie (na odwrocie wielu pocztówek dopisane ręcznie informacje o ukazanych miejscach), drobne zabrudzenia i uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry. **Bogaty zbiór widoków pięknego uzdrowiska.**

REGIONALIA

KRESY WSCHODNIE

612. Chodźko Ignacy. Obrazy litewskie. Serya druga. Tom 3 (z 3). Wilno 1843. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. 138, [1], V, 18 cm, opr. karton. 240,-

Zbiór gawęd kresowych Ignacego Chodźki (1794-1861). „Obrazy" mają często charakter wspomnieniowy i oddają niezmiernie plastycznie obraz społeczności szlacheckiej na Litwie schyłku epoki stanisławowskiej i pierwszych dziesięcioleci XIX wieku. W serii drugiej wydano trzytomową powieść „Brzegi Wilii", z której oferujemy tom 3 oraz „Ranek przed szlubem[!]". Z księgozbioru dzierżańskiego Stanisława Ławrynowicza (pieczątka). Przetarcia oprawy. Karta tytułowa ze śladami po wycięciu znaków własnościowych (podklejonymi papierem), zażółcenia i przebarwienia papieru, poza tym stan dobry.

613. Chodźko Ignacy. Żegota z Milanowa Milanowski (Podania litewskie. Serya druga). Wilno 1854. Nakł. i druk. Józefa Zawadzkiego, s. 280, 18 cm, opr. z epoki, płsk z tłocz. i złoc. 280,-

Powieść Ignacego Chodźki (1794-1861), pisarza i gawędziarza, który osadzał swoje utwory przede wszystkim w scenerii litewskiej. Jak informuje autor w przypisie, pomysł i akcja utworu zostały oparte na historii rodzinnej, którą Chodźce opowiedział „pan Milanowski z Linkowa, były Deputat Dworzaństwa Gubernii Wileńskiej". Nieaktualne, XIX-wieczne noty własnościowe. Otarcia opr., przebarwienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

614. Dziennik Wileński. R. 1829, nr 3: marzec. Druk. A. Marcinkowskiego, s. 73-104; 153-216; 49-112; 137-168; 65-96, 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Z księgozbioru Czarnowskich z Rossochy (ekslibris). W latach 1825-1830 „Dziennik Wileński" stanowił tytuł główny szeregu wydań tematycznych o niekonsekwentnej numeracji. Niniejszy numer obejmuje kolejno: Literaturę Nadobną; Prawo; Historię Nauk Przyrodzonych; Nowiny Naukowe (podtytuły na pierwszych kartkach składek). Wśród tekstów m.in.: Galeria obrazów życia ludzkiego czyli charaktery; **Uwagi odnoszące się do bibliografii Statutu Litewskiego** oraz rozprawa Teodora Narbutta: Sposób strychowania cegły. Na okładce spis treści. Egzemplarz nieprzycięty. Zabrudzenia i zagniecenia okładek. Naderwania i ubytki grzbietu. Niewielkie przebarwienia papieru, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

615. Dziennik Wileński. R. 1829, nr 6: czerwiec. Druk. A. Marcinkowskiego, s. 137-192; 409-456; 297-376; 153-184, **tabl. 3 (miedzioryty rozkł.),** 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Z księgozbioru Czarnowskich z Rossochy (ekslibris). Niniejszy numer obejmuje kolejno: Literaturę Nadobną; Nauki stosowane; Nowiny Naukowe (podtytuły na pierwszych kartkach składek). Wśród tekstów m.in.: Akademie, uniwersytety, towarzystwa i zakłady; Sztuka robienia cukru z buraków

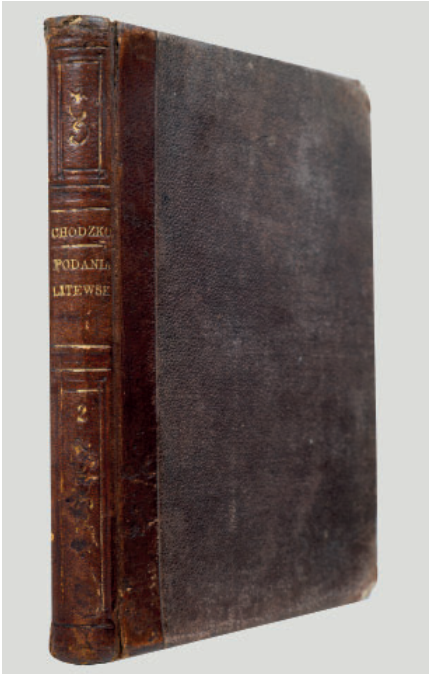

613. I. Chodźko. Podania litewskie.1854.

(N. 5.)
DZIENNIK
WILENSKI
ROK 1829. MARZEC.

614. Dziennik Wileński. 1829.

(dokończenie) – do artykułu dołączone 3 tablice graficzne. Na okładce spis treści. Egzemplarz nieprzycięty. Zabrudzenia i zagniecenia okładek. Naderwania i ubytki grzbietu. Niewielkie przebarwienia papieru, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

616. Firkowicz Szemaja. O Karaimach w Polsce. Troki 1938. Zakłady Graficzne „Znicz", s. 21, [1], ilustr. w tekście, 15 cm, opr. wyd. brosz. 90,-

Rozprawa dotycząca mniejszości karaimskiej w Polsce. Zawiera informacje m.in. na temat nazwy, wyznania, dogmatów, stosunku do chrześcijaństwa i islamu, pochodzenia Karaimów polsko-litewskich, osadnictwa pogranicznego, sytuacji Karaimów w Trokach, Łucku, Haliczu i Wilnie, języka, kultury i folkloru karaimskiego. Na ilustracji herb karaimski. Na marginesach kilku kart niewielkie naddarcia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

617. Gieysztor Jakub. Pamiętniki z lat 1857-1865, poprzedzone wspomnieniami osobistemi prof. Tadeusza Korzona oraz opatrzone przedmową i przypisami. T. 1-2 (w 2 wol.). Wilno 1913. Biblioteka Pamiętników. Nakładem Towarzystwa Udziałowego „Kurier Litewski", s. 420, portret 1; 382, portret, ilustr. w tekście, 21 cm, jednolita opr. współcz., płsk ze złoc., zach. okł. brosz. 600,-

Wydanie 1. Jeden z najważniejszych pamiętników do dziejów powstania styczniowego na Litwie oraz okresu przedpowstaniowego, obejmujący również wspomnienia z zesłania autora na Syberię. Jakub Gieysztor (1827-1897), księgarz, antykwariusz, publicysta, za uczestnictwo w powstaniu skazany na 12 lat ciężkich robót w Usolu (wrócił z niewoli w 1872 r.). Ważne źródło historyczne, zawierające materiały biograficzne zaopatrzone w naukowe przypisy. W tomie drugim składka ze stronami 282-290 przestawiona przez introligatora, poza tym stan bardzo dobry.
Lit.: E. Maliszewski. Bibliografia pamiętników polskich, poz. 2995; E. Kozłowski. Bibliografia powstania styczniowego, poz. 1460.

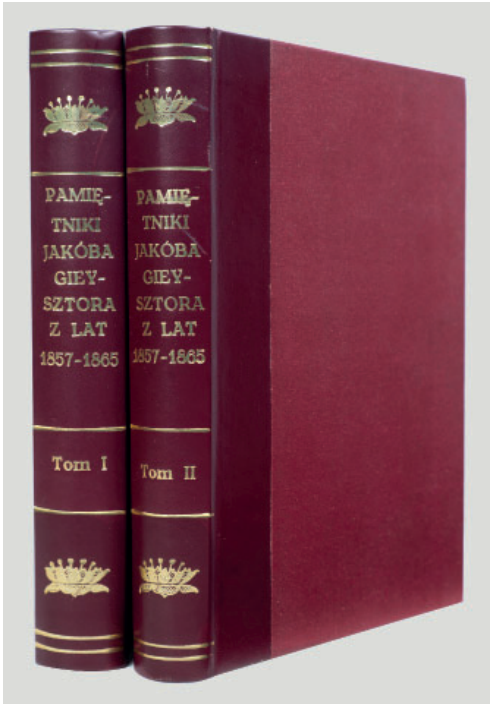

617. J. Gieysztor. Pamiętniki. 1913.

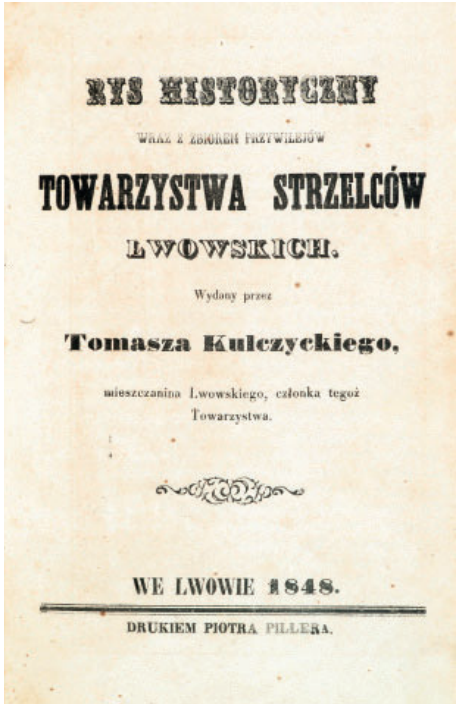
RYS HISTORYCZNY

WRAZ Z ZBIOREM PRZYWILEJÓW

TOWARZYSTWA STRZELCÓW

LWOWSKICH.

Wydany przez

Tomasza Kulczyckiego,

mieszczanina Lwowskiego, członka tegoż Towarzystwa.

WE LWOWIE 1848.

DRUKIEM PIOTRA PILLERA.

618. Towarzystwo Strzeleckie we Lwowie. 1848.

618. Kulczycki Tomasz. Rys historyczny wraz z zbiorem przywilejów Towarzystwa Strzelców Lwowskich. Wydany przez..., mieszczanina lwowskiego, członka tegoż Towarzystwa. Lwów 1848. Drukiem Piotra Pillera, s. XII, 159, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 22 cm, opr. z epoki pł. z tłocz. 480,-

Banach nie notuje! Historia Towarzystwa Strzeleckiego we Lwowie od XVI wieku do czasów współczesnych autorowi. Od strony 59 następuje „Zbiór przywilejów, dekretów i ustaw nadanych uprzywilejowanemu towarzystwu strzelców lwowskich od królów polskich i magistratu lwowskiego począwszy od roku 1546 do roku 1766". **Na tablicy panorama Lwowa**. Płótno oprawy lekko pofałdowane na licu, w tekście miejscami marginalia i podkreślenia ołówkiem, na kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

619. Manteuffel Gustaw. Z dziejów starostwa maryenhauzkiego. Odbitka z „Kwartalnika Litewskiego". Wilno-Warszawa-Poznań-Lublin-Łódź [1919]. Księgarnia Stowarzyszenia Nauczania Polskiego, s. [29]-38, tabl. ilustr. 1, mapa w tekście, 23,5 cm, opr. późniejsza pł., zach. przednia okł. brosz. 150,-

Opis według okładki. Historia starostwa Marienhaus w Inflantach od XIII wieku, opracowana przez Gustawa Manteuffla (1832-1916). W tekście mapa starostwa, na tablicy widok ruin klasztoru warownego. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

620. Obst Jan. Nasze dwory wiejskie. Odbitka z „Kwartalnika Litewskiego". Wilno-Warszawa-Poznań-Lublin-Łódź [1919]. Księgarnia Stowarzyszenia Nauczania Polskiego, s. [95]-124, tabl. ilustr. 5, ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. późniejsza pł., zach. przednia okł. brosz. 150,-

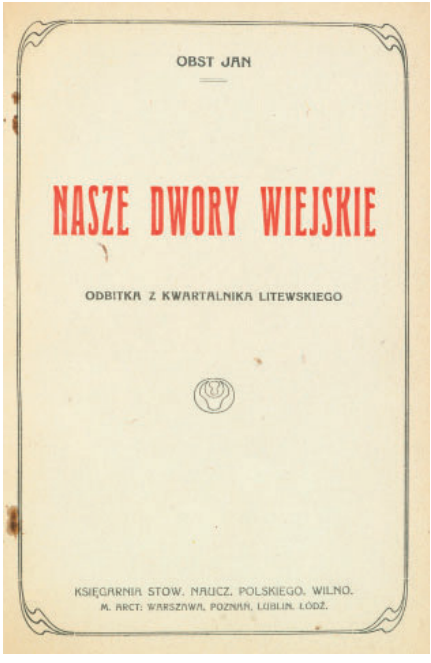

620. J. Obst. Nasze dwory wiejskie. 1919.

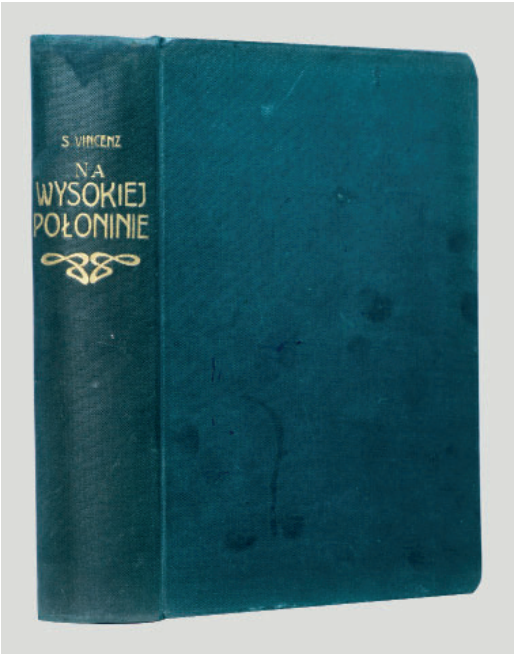

621. S. Vincenz. Na wysokiej połoninie. 1936. Wyd. 1.

Opis według okładki. Interesująco napisany szkic na temat wiejskich dworków szlacheckich na Kresach. Ilustracje (w tym fotografie Jana Bułhaka) ukazują: dworek wiejski w Inflantach, dwór w Ostaszynie, dwór w Rajcy, **dwór w Rusinowicach Uniechowskich** i dwór w Johaniszkielach, dawnej siedzibie Karpiów. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

621. Vincenz Stanisław. Na wysokiej połoninie. Obrazy, dumy i gawędy z Wierchowiny Huculskiej. Warszawa 1936. Towarzystwo Wydawnicze „Rój", s. 719, [1], 23 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisem na grzbiecie. 360,-

Wydanie 1. Jedna z najważniejszych publikacji dotyczących Huculszczyzny w literaturze polskiej. Dzieło życia Stanisława Vincenza (1888-1971), prozaika, eseisty, znawcy Huculszczyzny i Pokucia. Oferowany tom – „Prawda starowieku" – stanowi pierwszą część trylogii poświęconej Huculszczyźnie (pozostałe tomy ukazały się w Londynie w latach 1970-1979). Autor odtwarza kulturę Karpat Wschodnich z jej zwyczajami i obrzędami, charakteryzuje podania, pieśni, wierzenia, postaci rzeczywiste i legendarne, przypowieści, eseje etnologiczne z obszaru Huculszczyzny. Na końcu przegląd literatury huculskiej i słowniczek huculski. Zaplamienia okładki, brak karty przedtytułowej, na karcie tytułowej podpis własnościowy, poza tym stan dobry.

622. Woyniłłowicz Edward. Wspomnienia 1847-1928. Część pierwsza. Wydał, wstępem i przypisami opatrzył Janusz Iwaszkiewicz. Nakładem Komitetu uczczenia ś.p. Edwarda Woyniłłowicza. Wilno 1931. Druk Józefa Zawadzkiego. Skład główny w Księgarni Józefa Zawadzkiego, s. XXIV, 365, [3], tabl. ilustr. 8 (z 9 ilustracjami), 24 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Wydanie 1. Tom wspomnień Edwarda Woyniłłowicza (1847-1928), ziemianina, działacza społeczno-gospodarczego na Kresach Wschodnich, posła do Dumy, prezesa Towarzystwa Rolniczego w Mińsku. Tom opisuje wydarzenia do 1920 roku. Część druga, w formie dziennika za lata 1921-1928, została wydana dopiero w 2016 roku. **Okładka broszurowa projektu Ferdynanda Ruszczyca** z ukoronowanym polskim Orłem i litewską Pogonią. Egzemplarz nieobcięty. Stan dobry.

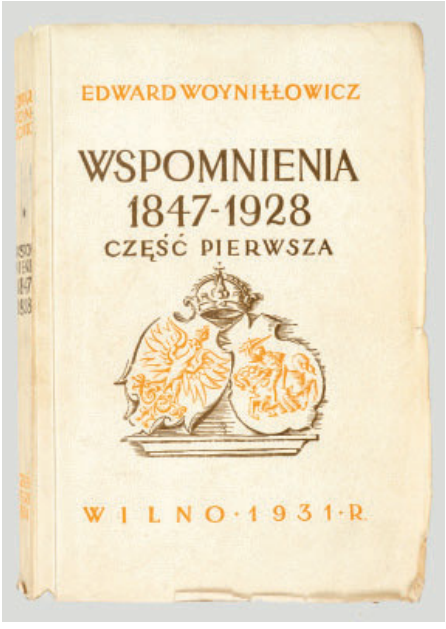

622. E. Woyniłłowicz. Wspomnienia. 1931.

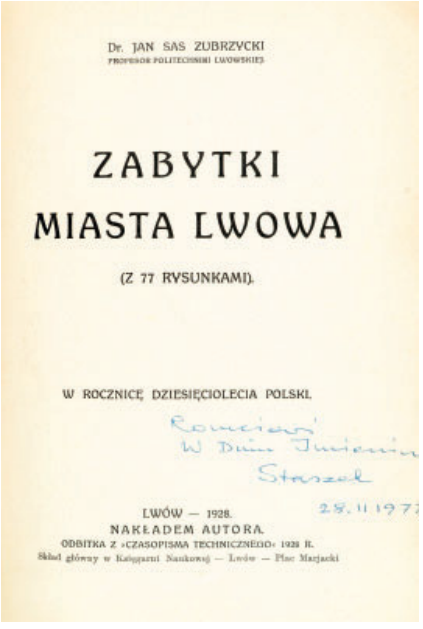

623. J. Sas-Zubrzycki. Zabytki Lwowa. 1928.

623. Zubrzycki Jan Sas. Zabytki miasta Lwowa (z 77 rysunkami). W rocznicę dziesięciolecia Polski. Lwów 1928. Nakładem Autora, s. 147, ilustr. w tekście, 23 cm, opr. późniejsza pł. 180,-

Odbitka z „Czasopisma Technicznego". Bogato ilustrowana monografia charakteryzująca zabytki Lwowa (świeckie i sakralne), opracowana przez Jana Sas-Zubrzyckiego (1860-1935), architekta, konserwatora sztuki, profesora Politechniki Lwowskiej, autora licznych prac o polskim stylu narodowym. Brak karty przedtytułowej, liczne marginalia i podkreślenia ołówkiem, zaplamienia ostatniej strony, poza tym stan dobry.

624. [Żydzi we Lwowie]. Sprawozdanie Kuratorjum Opieki nad Zabytkami Sztuki Żydowskiej przy Żydowskiej Gminie Wyznaniowej we Lwowie. [Lwów 1928]. Zakłady Graficzne Ignacego Jaegera, s. III, [1], 28, ilustr. w tekście, 24 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Z księgozbioru Jarosława Dolińskiego (ekslibris). Tytuł i tekst równolegle w języku polskim i hebrajskim. **Druk bibliofilski** przygotowany dla uczestników III Zjazdu Bibliofilów i I Zjazdu Bibliotekarzy Polskich we Lwowie w maju 1928 roku (egz. nr 187). Układ graficzny Henryka Munda. Stan bardzo dobry.

625. [Galicja – Lwów]. Trzy karty żywnościowe. 1916-1917 r. Druki na papierach barwnych, o wym. 22 x 14,5 cm oraz 11 x 15,5 cm (dwie sztuki). 120,-

Trzy kartki żywnościowe z okresu I wojny światowej: na ziemniaki (ze zbioru 1917 r.), cukier i kawę (z września – października 1916 r.). Podpisane w druku przez C. K. Galicyjskie Namiestnictwo, na jednej pieczątka Zarządu Gminy Lwów. Zachowane wszystkie kupony. Na odwrocie jednej karty notatki ołówkiem. Stan dobry.

626. [Galicja – Lwów]. Cztery karty żywnościowe. 1917-1918 r. Druki na papierach barwnych, o wym. 12 x 23 cm, z pieczątkami: Zarząd gminy Lwów. 200,-

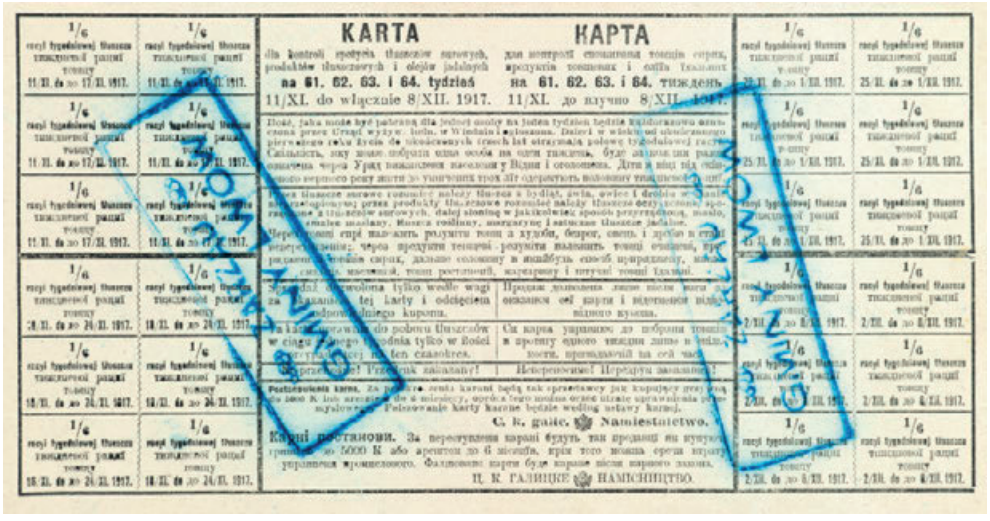

626. Kartki żywnościowe. Lwów. 1917-1918.

Cztery kartki żywnościowe z końca I wojny światowej: na tłuszcze surowe, produkty tłuszczowe i oleje jadalne (teksty równolegle w języku polskim i rosyjskim, podpisane przez C. K. Galicyjskie Namiestnictwo). Obejmują okres od listopada 1917 r. do lipca 1918 r. Na dwóch pieczątki Zarządu Gminy Lwów, zachowane wszystkie kupony. Na odwrocie jednej karty zapisany ołówkiem adres lwowski, na drugiej maszynopis: Uchwała Rady Miasta Nowego Sącza (dotyczy rodziny Merha), dat. Nowy Sącz 29 marca 1919 r. Stan dobry.

VARSAVIANA

627. Goślicki Stanisław. Pamiętnik teatrów warszawskich za rok 1870. Rocznik pierwszy. Warszawa 1871. W Drukarni Teatrów Warszawskich, s. [4], 179, [1], III, [2], plany 2 (rozkł.), 15,5 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Zawiera szczegółowy **wykaz spektakli teatralnych w Warszawie** z podaniem dat i pełnej obsady aktorskiej, spis koncertów i widowisk dawanych w Warszawie poza obrębem teatrów, a także „krótką wiadomość o gmachu teatralnym". Na końcu dwa rozkładane plany: Rozkład miejsc numerowanych w Teatrze Wielkim oraz Rozkład miejsc numerowanych w Teatrze Rozmaitości. Niewielkie naddarcia okładki, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

628. Grodecki Paweł. Sokolstwo warszawskie w czasie Wielkiej Wojny. Wspomnienia osobiste. Warszawa 1936. Zakłady Graficzne „Drukprasa", s. 16, 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Charakterystyka działalności Sokolstwa warszawskiego w okresie od wybuchu pierwszej wojny światowej do rozbrajania Niemców na ulicach Warszawy 11 listopada 1918 roku. Stan dobry. **Rzadkie.**

629. Hoesick Ferdynand. Warszawa. Luźne kartki z przeszłości syreniego grodu. Poznań-Warszawa 1920. Nakł. i druk Księgarni św. Wojciecha, s. 428, 19,5 cm, opr. z epoki pł. z tłocz., brzegi kart barwione. 120,-

Szkice historyczno-obyczajowe z życia Warszawy XIX w., m.in. o: Chopinie, Elsnerze, pobycie cesarza Napoleona w Warszawie, odsłonięciu pomnika Mickiewicza, o dniu codziennym mieszkańców Warszawy w felietonach Sienkiewicza, a także o ślizgawce w Łazienkach. Ferdynand Hoesick (1867-1941),

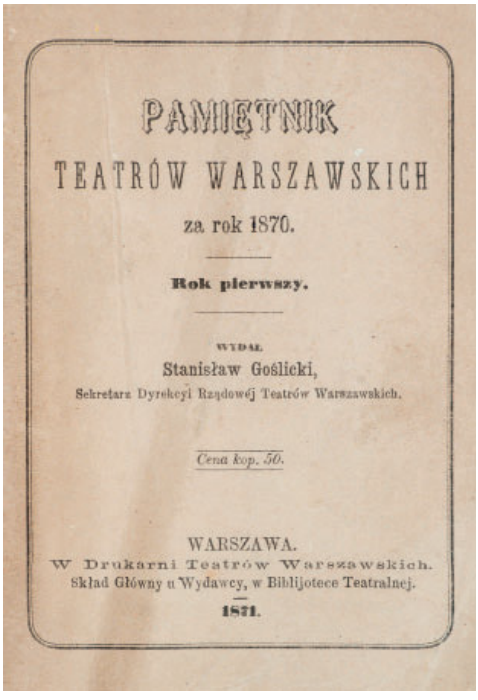
PAMIĘTNIK
TEATRÓW WARSZAWSKICH
za rok 1870.
Rok pierwszy.
WYDAŁ
Stanisław Goślicki,
Sekretarz Dyrekcyi Rządowéj Teatrów Warszawskich.
Cena kop. 50.
WARSZAWA.
W Drukarni Teatrów Warszawskich.
Skład Główny u Wydawcy, w Biblijotece Teatralnej.
1871.

627. S. Goślicki. Teatry warszawskie za rok 1870.

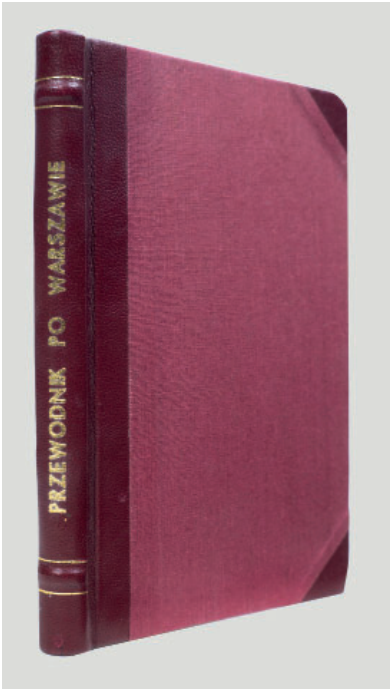

630. E. Jezierski. Przewodnik. 1920.

księgarz i wydawca, pisarz, historyk literatury. Niewielkie przebarwienia oprawy, miejscami charakterystyczne zażółcenia. Nieaktualny podpis własnościowy. Stan dobry.

630. Jezierski Edmund. Przewodnik po Warszawie. Warszawa b.r. (ok. 1920). Nakładem Księgarni M. Ostaszewskiej i S-ki, s. [6], 148, 48 (inseraty), [2], **plan (rozkł., kolor.),** 17,5 cm, opr. współcz., płsk. 120,-

Jeden z pierwszych przewodników po niepodległej Warszawie. Zawiera m.in. dzieje miasta, spis ulic i gmachów, dział adresowo-informacyjny. Liczne ogłoszenia firm i sklepów warszawskich. Autorem przewodnika jest Edmund Krüger (pseud. Jezierski) (1881-1935), pisarz i drukarz warszawski. Zagniecenia i defekty krawędzi części k., miejscami zabrudzenia, poza tym stan dobry.

631. Kanclerz Feliks. Przewodnik po Warszawie. Warszawa 1952. Spółdzielczy Instytut Wydawniczy „Kraj", s. 96, liczne plany i ilustracje w tekście, 17 cm, opr. wyd. karton. 40,-

Utrzymany w duchu stalinowskim przewodnik po Warszawie. W tekście liczne odniesienia do złych czasów przedwojennych – kapitalistycznych („pełne niemal zaniedbanie potrzeb życia miliona mieszkańców"; żoliborski WSM wzniesiony dzięki Bolesławowi Bierutowi) oraz opis zniszczeń dokonanych podczas Powstania Warszawskiego (wywołanego decyzją „reakcyjnego dowództwa AK"). W treści również omówienie planu odbudowy stolicy według Bieruta. Przewodnik napisany przez Feliksa Kanclerza (ok. 1908-1969), architekta, konserwatora zabytków, absolwenta warszawskiej Politechniki, działacza PTTK. **Okładka projektu Czesława Borowczyka** (1912-1995). Pieczątka własnościowa, drobne uszkodzenia okł., poza tym stan dobry.

632. Kolce. Tygodnik Humorystyczno-Satyryczny Ilustrowany. Wydawca i redaktor A. Pajewski. Rok XXV. Nr 1-26, 29, 31-32, 35, 37-52 (numer 43 podwójnie, numery

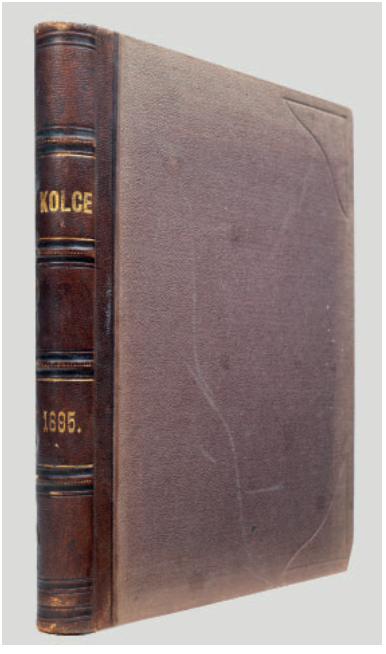

632. Kolce. Tygodnik Humorystyczno-Satyryczny Ilustrowany. 1895.

50-51 niekompletne). Warszawa, 5 stycznia – 29 grudnia 1895 r.; każdy numer s. 12, 34 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 500,-

Niemal kompletny rocznik tygodnika „Kolce", głównego konkurenta „Muchy", ukazującego się w Warszawie w latach 1871-1914 z inicjatywy Mieczysława Dzikowskiego (1837-1900), literata i publicysty. Pismo miało ambicje literackie, poza tekstami żartobliwymi, najczęściej o tematyce obyczajowej, publikowało felietony, powieści w odcinkach (także przekłady), wiersze. Wyróżniało się także poziomem ilustracji (w tym drzeworytów i litografii), autorstwa **tak znakomitych artystów jak Franciszek Kostrzewski.** W treści wiele odniesień do wydarzeń warszawskich, obyczajowości i życia w mieście w końcu XIX w., a także reklam firm warszawskich. Oferowany rocznik ukazywał się pod redakcją Aleksandra Pajewskiego, drukarza i nakładcy, zesłańca za wykonywanie druków powstańczych, od ok. 1871 r. właściciela słynnej drukarni popijarskiej (najstarszej w Warszawie). Oprawa z epoki w płsk, grzbiet 5-polowy, ze złoc. tyt. Brak numerów: 27, 28, 30, 33, 34, 36. Numery 50 i 51 niekompletne. Pieczątka własnościowa. Otarcia i uszkodzenia oprawy, wewnątrz drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

633. [Kolce]. Warszawianka. Kalendarz „Kolców" na 1882 rok; na rok 1883; na rok 1884; na rok 1885; na rok 1886; na rok 1887. Warszawa, nakład i druk A. Pajewskiego, s. 62; 64; 72; 80; 88; 90, 19 cm, współopr. ppł. 400,-

Sześć kolejnych kalendarzy „Kolców", ilustrowanego tygodnika satyrycznego, ukazującego się w Warszawie w latach 1871-1914. Pismo założone przez Mieczysława Dzikowskiego (1837-1900), pisarza i dziennikarza, wyróżniało się poziomem tekstów oraz staranną oprawą graficzną. Niemal na co drugiej stronie kalendarzy całostronicowe żartobliwe scenki, opatrzone krótkim tekstem, często autorstwa **Franciszka Kostrzewskiego** (1826-1911), bardzo popularnego malarza i ilustratora warszawskiego. Z pismem współpracowali także: Franciszek Lanci, Władysław Szymanowski, Ludwik Nawojewski, Władysław Sandecki, Ludomir Ilnicz-Zeydler, Zygmunt Sękowski, Leon Kunicki, Arkadiusz i Stefan Mucharscy. **Każdy kalendarz z zachowaną, efektowną, chromolitografowaną okładką** z żartobliwymi przedstawieniami warszawianek – syrenek. Poza częścią kalendarzową wydawnictwa zawierają krótkie, humorystyczne teksty prozą i wierszem, m.in. z poradami i informacjami warszawskimi (np. miejsca godne widzenia w Warszawie to: „Dolina Szwajcarska stały przytułek kociej muzyki

633. Kalendarze Kolców na lata 1882-1887.

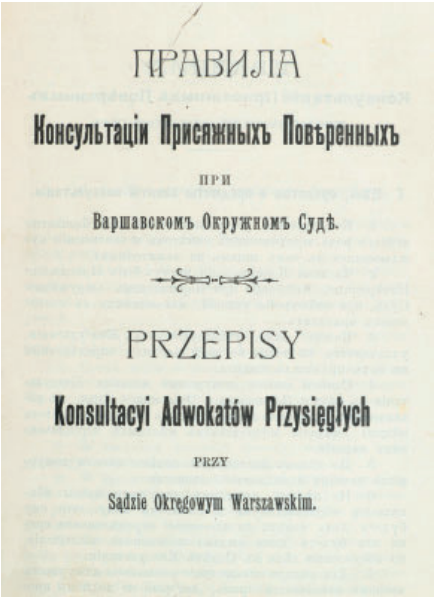
ПРАВИЛА
Консультацiи Присяжныхъ Повѣренныхъ
ПРИ
Варшавскомъ Окружномъ Судѣ.

PRZEPISY
Konsultacyi Adwokatów Przysięgłych
PRZY
Sądzie Okręgowym Warszawskim.

635. Adwokaci przy Sądzie Warszawskim. 1905.

przybyszów ze wszystkich krańców świata"; „Plac Mokotowski, obszar ziemi zasiany setkami rubli – tamże, letnią porą, Warszawskie Monte Carlo (Monaco), gdzie odbywają się ćwiczenia totalizatorskie"). Większa część żartów dotyczy stosunków damsko-męskich, a także życia w ówczesnej Warszawie. Oprawa podniszczona, biblioteczna. Pieczątki własnościowe, miejscami zapiski, drobne zabrudzenia, papier pożółkły, poza tym stan dobry. **Ciekawy dokument życia Warszawy lat 80. XIX w.**

634. Lauterbach Alfred. Warszawa. Z 166 ilustracjami. Warszawa 1925. Instytut Wydawniczy „Bibljoteka Polska", s. [4], 231, tabl. ilustr. 16, liczne ilustr. w tekście, 24 cm, opr. pł. z tłocz., zach. okł. brosz. wg proj. Lecha Niemojewskiego. 120,-

Monografia Warszawy od czasów średniowiecza do schyłku XIX wieku, ze szczegółowym opisem pałaców, w tym m.in. Kazanowskich, Krasińskich, Brühla, Ujazdowskiego i Kazimierzowskiego. Alfred Lauterbach (1884-1943), historyk sztuki i konserwator (zamordowany wraz z żoną przez Gestapo). Zabrudzenia okł. brosz., nieaktualne wpisy własnościowe, miejscami zażółcenia papieru, poza tym stan dobry.

635. Przepisy Konsultacyi Adwokatów Przysięgłych przy Sądzie Okręgowym Warszawskim. [Warszawa 1905]. Druk J. Leśniewski i M. Górski, s. 15, [1], 22 cm, oryg. arkusz wyd. 150,-

Tytuł i tekst równolegle w języku polskim i rosyjskim. Druk podzielony na dwie części: Cel, środki i przedmiot działalności Konsultacji oraz Skład Konsultacji (Członkowie; Zarząd; Rada; Ogólne zebrania; Nadzór nad Konsultacją). Stan dobry. **Druk nie notowany w zasobach bibliotek polskich. Bardzo rzadkie!**

636. Regulamin Towarzystwa Prawniczego w Warszawie. [Warszawa ok. 1907]. B.w., s. 8, 22 cm, arkusz wyd. 150,-

Regulamin podzielony na następujące działy: Zgromadzenie walne; Rada; Sekcje; Posiedzenia Zjednoczonych Sekcji; Komisje Naukowe; Komisja Biblioteczna; Komisja Rewizyjna. Stan dobry. **Druk notowany jedynie w zbiorach Biblioteki Narodowej. Bardzo rzadkie!**

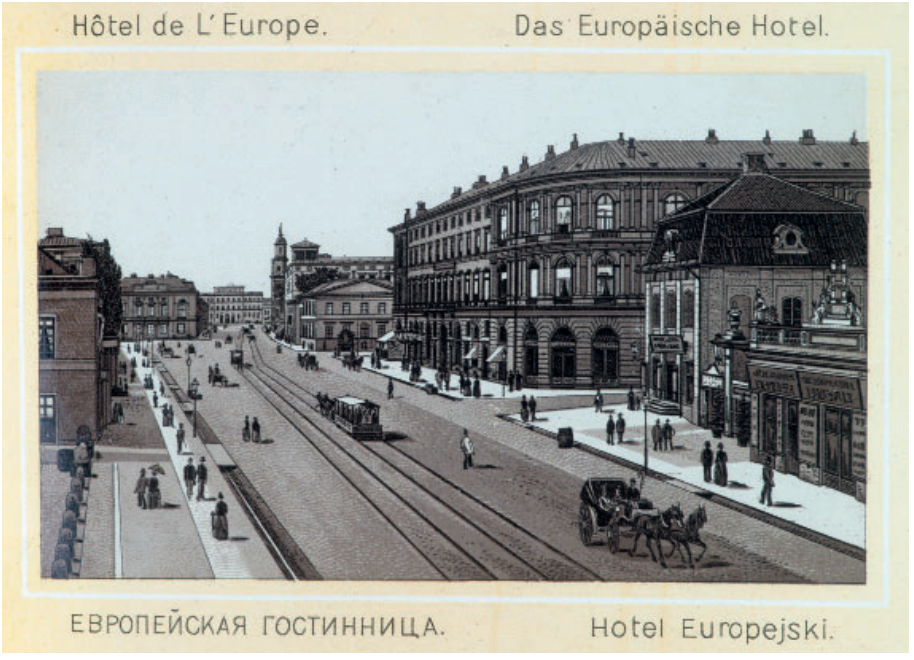

637. Album 25 widoków Warszawy. 1900.

637. **[Warszawa]**. Album Warszawy (tytuł także w języku rosyjskim). Warszawa, b.r. [przed 1900]. Wydanie i własność Składu Rycin Karola Sommer, k. [24] – leporello, 10 x 15 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. tyt. na licu. 260,-

Album zawierający 25 czarno-białych widoków Warszawy z II połowy XIX w., m.in.: panorama od strony Pragi, most Kierbedzia, Zamek Królewski, Ratusz, Ogród Saski, Trakt Królewski, Łazienki, cerkiew na Pradze, Nowa Synagoga, a także Uniwersytet (Pałac Kazimierzowski, bez otwartej w 1894 r. biblioteki). Każdy widok opisany po francusku, niemiecku, rosyjsku i polsku. Albumik wydany przez Karola Sommera, prowadzącego w Warszawie przy ul. Miodowej 4 od lat 70. XIX w. do ok. 1914 r. skład rycin i wydawnictwo (wydające głównie warszawskie pocztówki w technice fototypii). Reprodukcje litografii wykonane przez Johanna Louisa Glasera w Lipsku – wydawnictwo działające w latach 1881-1915. Drobne zabrudzenia oprawy, blok odchodzi od oprawy, przerwana ciągłość leporello, niewielkie zabrudzenia, poza tym stan dobry.
Lit.: K. Lejko, Warszawa zapomniana, Warszawa 1994, s. 69, poz. 7 (składanka z 20 ilustracji)

638. **[Warszawa]**. Album 46 widoków miasta. B.m. (Warszawa?), b.r. (początek XX w.). B. Wierzbicki i S-ka, k. 46, 11 x 16,5 cm, bez opr. 150,-

Albumik 46 widoków Warszawy z początku XX w. Wśród ukazanych miejsc m.in.: ratusz, filharmonia, Łazienki, Ogród Saski, Park Ujazdowski, Pałac Brühla, giełda, Uniwersytet i Politechnika, Izba Sądowa (Pałac Krasińskich), sąd okręgowy (Pałac Paca), kasa gubernialna (na Placu Bakowym), teatry: Nowości i Letni, cerkiew Pułku Litewskiego (na obecnym placu Na Rozdrożu), synagoga na Tłomackiem i cyrk na Dynasach. Wszystkie widoki opisane w języku polskim, sygnowane przez Zakłady Graficzne Bolesława Wierzbickiego (był to pierwszy w Królestwie Polskim zakład fotochemigraficzny, produkujący wielkie ilości kart pocztowych). Brak okładek, zabrudzenia i drobne uszkodzenia, na ostatniej karcie zapiski w języku rosyjskim.

639. **Wasilewski Zygmunt.** Pomnik Mickiewicza w Warszawie 1897-1898. Warszawa 1899. Nakładem Komitetu Budowy Pomnika. Skład Główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, s. 131, liczne ilustracje, 24,5 cm, opr. ppł. 90,-

638. Album 46 widoków Warszawy. Początek XX w.

Szczegółowa kronika przygotowań i obchodów setnej rocznicy urodzin Adama Mickiewicza, z kulminacyjnym momentem odsłonięcia pomnika Wieszcza na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie w 1898 roku. Wskutek odezwy zamieszczonej w „Gazecie Radomskiej", następnie felietonu w warszawskim „Głosie" wybuchł powszechny zapał do realizacji idei uczczenia wielkiej rocznicy wystawieniem pomnika poety. Na czele Społecznego Komitetu Budowy stanął książę Michał Radziwiłł, ale **duszą przedsięwzięcia był Henryk Sienkiewicz**. Przetarcia oprawy. Niewielkie przebarwienia papieru, nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan dobry.

640. [Wyścigi konne w Warszawie]. Warszawskija skaczki 1886 goda. Wies siezon. Moskwa 1886. Izdanije A. J. Iwanowa, Tipografija W. A. Prosina, s. 23, 17,5 cm, opr. wyd. brosz. 300,-

Broszura opisująca wyścigi konne, które odbyły się w Warszawie w maju i czerwcu 1886 roku. Szczegółowo omówiono każdą gonitwę, podając obok imiona zwycięskich koni, listę startujących rumaków i nazwiska ich właścicieli, wysokość ufundowanych nagród, a także stawki totalizatora sportowego (najwięcej wypłacono, za 1 rubla 7 rubli, za konia Little Witt, którego właścicielem był W. Poklewski-Kozieł). **Największe nagrody finansowe zdobyli: hr. L. Krasiński, L. Grabowski, E. Reszke i A. Wotowski, ks. S. Lubomirski i hr. A. Potocki**. Zabrudzenia okładek, drobne zaplamienie na jednej stronie, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

641. [Mazowszanie] – „Mazury". Lit. **J. N. Lewicki.** 1838-1841 r. 460,-

Litografia ręcznie kolorowana w epoce; 23 x 19 (w świetle oprawy)
Dekoracyjna litografia ukazująca chłopów z okolic Warszawy (rodowitych mieszkańców Mazowsza, dawniej nazywanych Mazurami), autorstwa Jana Nepomucena Lewickiego (1795-1871), rysownika, litografa, fotografa, po powstaniu listopadowym działającego na emigracji. Rycina pochodzi z jednego z najważniejszych ilustrowanych wydawnictw emigracyjnych XIX w. – „Les costumes du peuple polonais", z tekstem Leona Zienkowicza. **Dobrze zachowane, mocne kolory.** Równomierne zażółcenie pap., poza tym stan dobry, oprawiona w ramkę 37 x 32,5 cm (uszkodzenia ramki).

642. [Warszawa – cukiernia „Victor"] – Serwetka z dekoracją tatrzańską. Lit. **K. Thies**. XIX/XX w. 150,-

ВАРШАВСКІЯ
СКАЧКИ
1886 года.
ВЕСЬ СЕЗОНЪ.
Изданіе А. Е. Иванова.
МОСКВА.
1886.

640. Wyścigi konne w Warszawie. 1886.

642. Reklama warszawskiej cukierni Victor. XIX/XX w.

Litografia na bibułce; 23 x 24 cm
Reklama warszawskiej cukierni „Victor", mieszczącej się na rogu ulicy Koszykowej i Alei Ujazdowskich. Dekoracja z przełomu XIX i XX w., utworzona z modnych ówcześnie motywów tatrzańskich (pejzaż, góral, szarotki). Serwetka wykonana w warszawskim zakładzie Konstantego Thiesa, jednym z największych w ówczesnej Warszawie w branży papierniczej (później przeszła w ręce Straszewiczów). Firma ta wykonywała luksusowe pudełka do czekoladek, ozdobne torebki, serwetki pod torty. Serwetka oprawiona w ramę 32 x 30,5 cm, z zasuszoną szarotką. Uszkodzenia i ubytki pap., zabrudzenia. **Rzadka pamiątka warszawska.**

643. [Warszawa] – Dwie kartki żywnościowe. 1916 r. Druki o wym. 20 x 16,5 cm oraz 10,5 x 17,8 cm. 120,-

Dwie kartki żywnościowe z okresu okupacji Warszawy przez Niemców, po wycofaniu się wojsk rosyjskich w sierpniu 1915 r. Kartki z zachowanymi wszystkimi kuponami, na karcie większej odręczny podpis rządcy domu oraz pieczęć Komisji Rozdziału Artykułów Żywnościowych za Kartkami dla Warszawy i Przedmieść (Okręg XXVI). Kartka większa, dwustronna, z 22 kuponami, ważna od 12.VI. do 9.VII.1916 r., wydana przez Sekcję Żywnościową Zarządu Stołecznego m. Warszawy. Kartka mniejsza, na chleb, mąkę i cukier, ważna od 24.I. do 6.II.1916 r. (tekst równoległy po polsku i niemiecku), z wizerunkiem kościoła św. Aleksandra na Placu Trzech Krzyży. Stan dobry.

644. [Warszawa] – Trzy kartki zaopatrzeniowe. 1919-1920 r. Druki na papierach barwnych o wym. 26,5 x 22 cm, 9 x 14,5 cm oraz 7 x 13,5 cm. 150,-

Trzy kartki z pierwszych lat niepodległości, z okresu wojny polsko-bolszewickiej (od marca 1919 do maja 1920 r.). Karta największa to karta opałowa wydana przez Wydział Zaopatrywania Magistratu M. St. Warszawy, z pieczątką Okręgu XI, wydana na sezon letni i zimowy (po 12 kuponów na każdy). Karta z marca – kwietnia 1919 r. na cukier, ziemniaki i chleb, z pieczątką Wydziału Zaopatrzenia. Karta z kwietnia – maja 1920 r. na cukier, smalec, mąkę, chleb, ziemniaki, ozdobiona motywami patriotycznymi (Orzeł, Syrenka, wizerunki Jana III Sobieskiego, Mikołaja Kopernika, Adama Mickiewicza, Zygmunta III Wazy). Drobne zabrudzenia, stan dobry.

643. Dwie kartki żywnościowe. 1916.

MORZE I POMORZE

645. Borkowski Janusz. Stępkowski Stefan. 12.000 mil morskich na „Darze Pomorza". Warszawa 1935. Wydawnictwo „Zorza", s. 63, [1], ilustr. w tekście, 20 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Relacja z 6-miesięcznego rejsu szkoleniowego do Brazylii uczniów Szkoły Morskiej w Gdyni, jednego z pierwszych odbytych na statku szkolnym „Dar Pomorza". Stan bardzo dobry.

646. Dostęp do morza. Zagadnienie pomorskie. Wspólnota bałtycka. IV sprawozdanie Dyrekcji I. B. przedłożone komisjom naukowym i walnemu zgromadzeniu w dniach 21-22 czerwca 1935 r. Toruń 1936. Wydawnictwa Instytutu Bałtyckiego, s. 239, 24,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Zeszyt sprawozdawczy Instytutu Bałtyckiego – stowarzyszenia powołanego celem dokumentowania polskości Pomorza, badania i popularyzacji historii regionu, a także promowania rozwoju gospodarki morskiej. Prócz przedstawienia prac i osiągnięć poszczególnych komisji Instytutu zamieszczono cały dział poświęcony szkolnictwu na Pomorzu, a przede wszystkim tworzeniu tam wyższej uczelni. Stan bardzo dobry.

647. [Gdańsk, Sopot – księga adresowa]. Danziger Einwohnerbuch mit allen eingemeindeten Vororten und Zoppot. Bearbeitet nach amtlichen und privaten Angaben sowie eigenen Erhebungen. Danzig (Gdańsk) 1942. Verlag A. W. Kafemann, s. [20], VIII, 430, [4], IX, 386, [2], 39, [2], 75, [12], 49, 8, reklamy (w ramach paginacji), 26 cm, opr. współcz. skóra. 600,-

Wielka księga adresowa Gdańska i Sopotu. Księga ułożona alfabetycznie wg nazwisk (cz. I) i wg ulic (cz. II). Część III to wykaz urzędów, instytucji i siedzib partyjnych, lekarzy, szpitali itp.; cz. IV – informator ułożony według zawodów; cz. V to księga adresowa Sopotu ułożona alfabetycznie

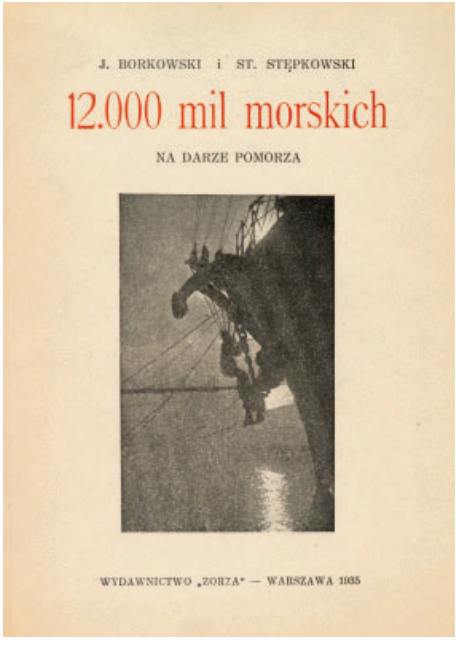

645. 12.000 mil morskich na Darze Pomorza.

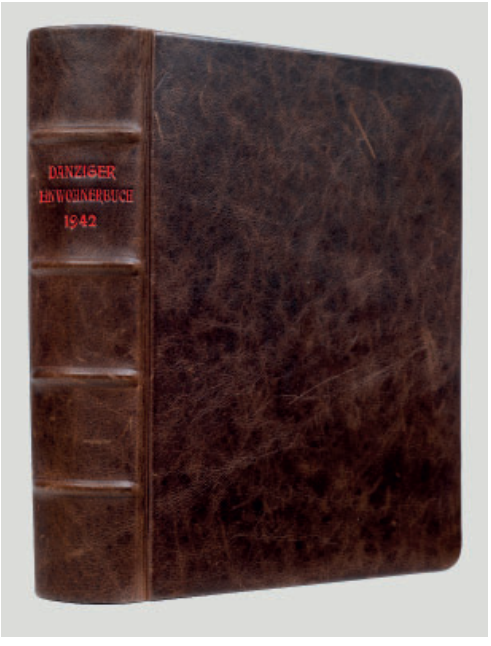

647. Księga adresowa Gdańska i Sopotu. 1942.

wg nazwisk i wg ulic. Efektowna oprawa współczesna w brązową skórę, grzbiet podzielony zwięzami wypukłymi na pięć pól, w drugim polu tytulatura. Karta tyt. z ubytkami uzupełnionymi pap., poza tym stan dobry.

648. **[Gdynia].** Letnie wycieczki morskie 1935 statkiem „Kościuszko". Warszawa 1935. Nakładem Polskiego Biura Podróży „Orbis", s. 24, 20 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

Folder reklamujący rejsy statkiem SS Kościuszko, parowcem od 1930 r. pływającym pod polską banderą (od 1934 r. dla Linii Żeglugowych Gdynia-Ameryka). Zawiera programy wycieczek m.in. do fiordów Norwegii oraz po Morzu Północnym, wraz z cennikiem. **Na zdjęciach m.in. wnętrza parowca** oraz sylweta statku na morzu. Barwna okładka sygnowana „W.S.". Pieczątki własnościowe (Wernera Grabe, kolekcjonera z Pucka), drobne zabrudzenia i uszkodzenia oprawy, stan dobry.

– Pierwszy rejs Batorego –

649. **[Gdynia].** Lista pasażerów wycieczki inauguracyjnej „Szlakiem Południa" od 21.IV. do 11.V. 1936 r. M/S Batory. Warszawa 1936. Gdynia Ameryka Linie Żeglugowe Sp. Akc. Druk. i Lit. Jan Cotty, s. 17, [2], 23 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Lista pasażerów pierwszego rejsu M/S „Batory", transatlantyku zbudowanego dla GAL. Rejs odbył się na trasie Triest – Dubrownik – Barcelona – Casablanca – Madera – Lizbona – Londyn – Gdynia. Folder zawiera **skład załogi z kapitanem Eustazym Borkowskim** – bohaterem „Szamana morskiego" Borchardta oraz listę pasażerów z podaniem zawodu, miejsca zamieszkania i numeru kabiny. Wśród pasażerów byli m.in. ludzie kultury: Arkady Fiedler, Wacław Jędrzejewicz, b. minister W.R. i O.P., Wojciech Kossak, Andrzej Strug, Arnold Szyfman, Melchior Wańkowicz, Anna i Monika Żeromskie oraz przedstawiciele arystokracji: Tyszkiewiczowie, Potoccy, Żółtowscy, Dzieduszyccy. Nowoczesna okładka, sygnowana „Z.G.". Papier kredowany. Pieczątki własnościowe (Wernera Grabe, kolekcjonera z Pucka), drobne zabrudzenia, stan dobry.

648. Rejsy statkiem SS Kościuszko. 1935.

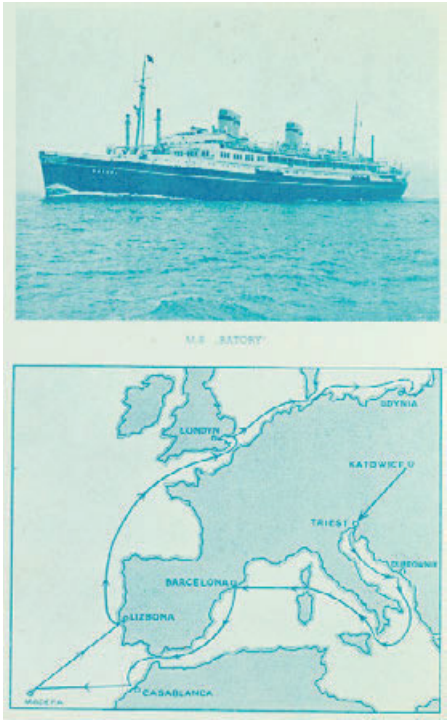

649. Pierwszy rejs „Batorego". 1936.

650. [Gdynia]. Lista pasażerów wycieczki „Drogami Wikingów" SS „Kościuszko" 21.VII.-30.VII.1937. Gdynia, Kopenhaga, Bergen, Edinburg, Gdynia. Gdynia 1937. Gdynia – Ameryka Linie Żeglugowe, Drukarnia Polska w Gdyni, s. 14, [2], 21 cm, opr. wyd. brosz. 240,-

Lista pasażerów rejsu SS „Kościuszko" pod dowództwem kapitana Edwarda Pacewicza (spis alfabetyczny, z podaniem miejsca zamieszkania i numeru kabiny). Na końcu hasło: **„Pracujesz na lądzie – odpoczywaj na morzu".** Przed kartą tyt. wklejone czarno-białe zdjęcie o wym. 14 x 9 cm, opisane na odwrocie ołówkiem: „p. Osetowski" – **Julian Osetowski** (1886-1967) z Mińska Mazowieckiego, prezes Związku Kupców, znany w okresie międzywojennym ze swego bogactwa oraz działalności filantropijnej, m.in. właściciel stacji benzynowej, składu aptecznego i drogerii, wytwórni wód gazowanych. **Fotografia ukazuje Osetowskiego na statku** – w rejsie uczestniczyły jego żona Seweryna (asystentka profesora Tatarkiewicza na Wydziale Filozofii UW) wraz z córkami: Magdaleną i Ewą (późniejszą wybitną profesor neuropatologii). Na ostatniej karcie wklejony pisany odręcznie **list na papeterii z nadrukiem SS „Kościuszko",** dat. 28.VII.1937 r. „w drodze z Edinburga do Gdyni", skierowany do Osetowskiego przez rodzinę. Pieczątka i wpis własnościowy (Wernera Grabe, kolekcjonera z Pucka). Zabrudzenia oprawy i kilku kart, poza tym stan dobry.

651. Gryf. Pismo dla spraw kaszubskich. Rocznik IV. Redaktor Dr Aleksander Majkowski, Sopot. Toruń 1912. Nakład „Spółka Wydawnicza" w Kościerzynie, Administracja w Gdańsku, Langenmarkt 13, Druk S. Buszczyńskiego, s. [4], 332, [2 – reklamy], 22 cm, opr. z epoki, ppł. 240,-

Cały rocznik kaszubskiego czasopisma „Gryf", powstałego w 1908 r. z inicjatywy dr. Aleksandra Majkowskiego. Na łamach „Gryfa" prostowano fałszywe sądy o Kaszubach, podkreślano konieczność dokumentowania oraz ochrony kultury ludowej Kaszub i ich narzecza. Periodyk ukazywał się nieregularnie

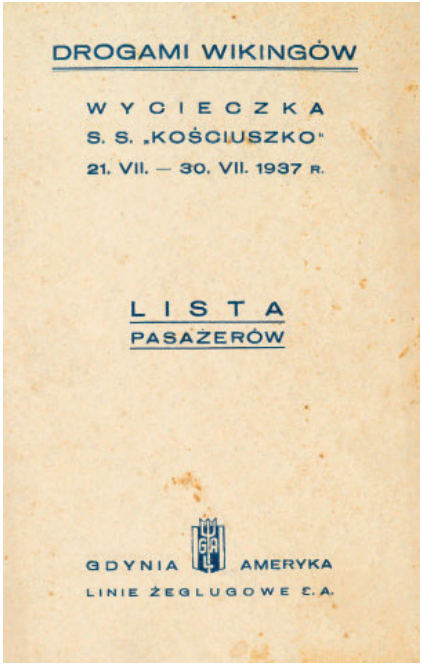

650. Lista pasażerów wycieczki „Drogami Wikingów. 1937.

651. Gryf. Pismo dla spraw kaszubskich. 1912.

do 1934 r. W treści m.in.: rozprawy o historii, etnografii i kulturze Kaszub; Bajki kaszubskie; Pieśni i poezje. Wśród artykułów: Zniemczona szlachta kaszubska; Niebezpieczeństwo kultury niemieckiej; O przyszłość ruchu młodokaszubskiego; Zjazd młodokaszubów; Wzory zdobnictwa w Obozinie. Nieznaczne zabrudzenia pap. Stan dobry. **Ważne pismo broniące polskości Kaszubów.**

652. [Kartuzy]. Jednodniówka. W 50-tą rocznicę istnienia Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej w Kartuzach. Kartuzy 1938. Stow. Ochotn. Straży Pożarnej, s. 28: fot., ilustr., 29 cm, oryg. okł. brosz. 70,-

Zawiera historię miejscowej straży pożarnej od 1888 r., portrety przedstawicieli władzy lokalnej i straży kartuskiej, spis członków, krótką historię Kartuz oraz regionalne inseraty i varia. Zabrudzenia okł., miejscami podkreślenia kredką. Stan dobry.

653. Kierski Kazimierz. Pomorze polskie. Sprawa t. zw. korytarza. Poznań 1928. Nakładem Związku Obrony Kresów Zachodnich. Czcionkami Drukarni Uniwersytetu Poznańskiego, s. [6], 79, tabl. ilustr. IX (ilustr., wykresy, 2 mapy rozkł.), 23 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

Książka demaskująca metody niemieckiej propagandy, podważającej ustalenia traktatu wersalskiego przyznające Polsce dostęp do morza. Praca autorstwa Kazimierza Kierskiego (1873-1944), poznańskiego prawnika, prezesa Oddziału Prokuratorii Generalnej, wielkiego społecznika, kolekcjonera. Swoją bezcenną, ogromną kolekcję, w której znajdowały się m.in.: rękopisy i dokumenty Władysława Łokietka, Reya, Kopernika i Skargi, podarował Bibliotece Miejskiej w Bydgoszczy. W czasie wojny przewieziono ją do Czerska, gdzie większą jej część wg świadków zrabowało Gestapo, które poszukiwało Kierskiego. Autor zmarł w niewyjaśnionych dotąd okolicznościach w 1944 r. Według autora Niemcy, wykorzystując oszczerstwo i fałsz, docierają do pacyfistycznych ugrupowaniach socjalistycznych, pokazując siebie jako naród miłujący pokój i nie żywiący żadnych agresywnych zamiarów. Ich celem jest tylko uśpienie czujności społeczeństw, a skutkiem tych działań wg autora będzie „rozpętanie nowej zawieruchy wojennej". Postrzępienia i drobne ubytki opr., poza tym stan dobry.

654. Księga Pamiątkowa Pomorza. 1930.

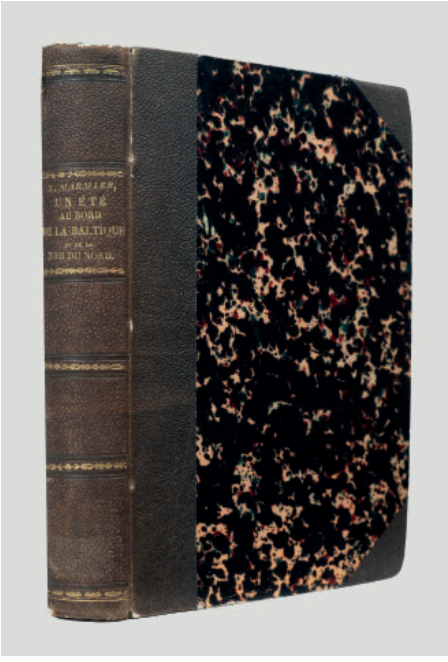

656. X. Marmier. Podróż po Bałtyku. 1856.

654. Księga pamiątkowa dziesięciolecia Pomorza. Wyd. staraniem Pomorskiego Związku Podoficerów Rezerwy. Toruń 1930. Pomorska Druk. Rolnicza, s. [16], 553, [1], liczne ilustr., 34 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. na grzbiecie i licu. 240,-

Monumentalna księga pamiątkowa Pomorza, wydana pod redakcją K. Esden-Temskiego, M. Sydowa, T. Janowskiego i in. Dzieło poświęcone odzyskaniu Pomorza, ze szczególnym uwzględnieniem roli odrodzonego Wojska Polskiego. Znaczna część księgi dotyczy również instytucji polskiej państwowości w województwie pomorskim oraz historii powiatów i miast tych ziem w latach 1920-1930. Naddarcia i przetarcia płótna oprawy, poza tym stan dobry.

655. Mantau Reinhold. Heimatkunde der Freien Stadt Danzig. Danzig 1924. Danziger Verlags-Gesellschaft m.b.H., s. 94, [1], ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. ppł. z tyt. na licu. 80,-

Wydanie 1. Historyczne, geograficzne i gospodarcze opisanie Wolnego Miasta Gdańska z punktu widzenia niemieckiej propagandy, uznającej ten rejon jako „czysto niemiecki". Ubytek pł. grzbietu, ślad przekłucia w jednym miejscu całej książki (z minimalną szkodą dla czytelności tekstu), poza tym stan dobry.

656. Marmier Xavier. Un été au bord de la Baltique et de la Mer du Nord. Souvenirs de Voyage [...] Paris (Paryż) 1856. Librairie de L. Hachette et Cie, s. [4], III, 351, 18 cm, opr. z epoki, ppł. 180,-

Relacja z podróży odbytej wybrzeżami Bałtyku i Morza Północnego przez Xaviera Marmiera (1808-1892), francuskiego pisarza, tłumacza i podróżnika. Marmier odwiedził kolejno **Gdańsk, Oliwę, Malbork, wybrzeże pomorskie**, Rugię, Hamburg i ujście Elby. W tekście liczne wiadomości historyczne oraz obserwacje krajoznawcze. Drobny ubytek k. przedtyt., charakterystyczne zażółcenia. Stan ogólny dobry.

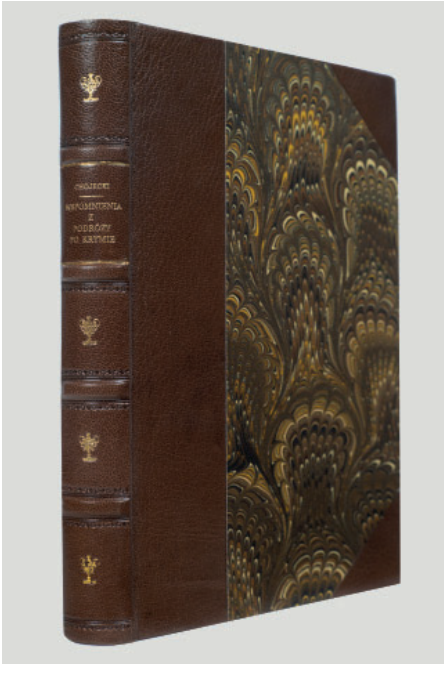

658. E. Chojecki. Z podróży po Krymie. 1845.

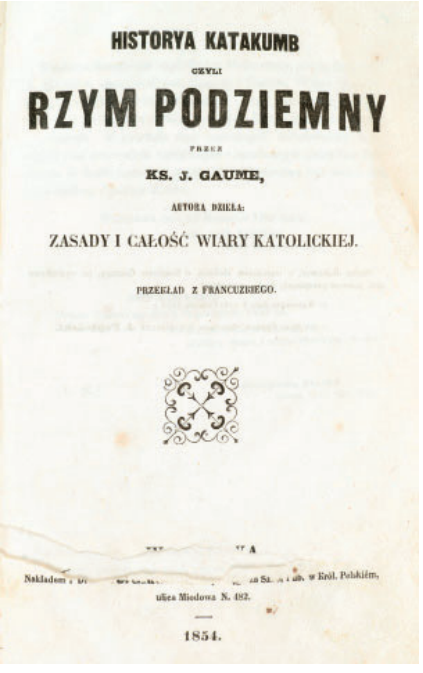

660. J.-J. Gaume. Rzym podziemny. 1854.

657. Pniewski Władysław. Krzysztof Celestyn Mrongowjusz 1764-1855. Księga pamiątkowa. Gdańsk 1933. Towarzystwo Przyjaciół Nauki i Sztuki, s. [8], 378, [2], portret 1, tabl. ilustr. 1 (dwustronna), liczne ilustr. w tekście, 24 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Księga pamiątkowa poświęcona życiu i twórczości Krzysztofa Celestyna Mrongowiusza (1764-1855), gdańskiego duchownego i językoznawcy, obrońcy polskości w zaborze pruskim, pierwszego badacza Kaszubszczyzny, autora m.in. słownika polsko-niemieckiego i podręcznika do nauki języka polskiego. Zawiera m.in.: Żywot i dzieła; Korespondencja Mrongowiusza; Postylla Mrongowiusza; Gustaw Gizewiusz i jego listy; Nieznany ekslibris Gizewiusza; Starania bernardynów polskich o odzyskanie konwentu gdańskiego; **Bibliografia polskich druków gdańskich od r. 1800 do r. 1918.** Egzemplarz nierozcięty. Okładka i grzbiet z naddarciami i niewielkimi ubytkami, zabrudzona, poza tym stan dobry.

REGIONALIA POLSKIE I OBCE

658. Chojecki Edmund. Wspomnienia z podróży po Krymie. Warszawa 1845. Nakładem autora. W Drukarni Stanisława Strąbskiego, s. 313, 21,5 cm, opr. współcz., płsk ze złoc. 400,-

Z księgozbioru Ludwika Niezabitowskiego (pieczątki). Wspomnienia będące efektem podróży na Krym w 1843 r., spisane przez Edmunda Chojeckiego (1822-1899), pisarza, publicystę i podróżnika. „Są dziełem w sensie informacyjnym – interesującym, a w sensie artystycznym i stylistycznym wręcz znakomitym" (S. Burkot. Polskie podróżopisarstwo romantyczne). Stanowią bogate źródło informacji **o Tatarach krymskich i Karaimach** oraz zawierają liczne polonica. Tom dedykowany w druku przez autora księżnej Jadwidze Lubomirskiej. Brak czterech tablic, na kilku ostatnich kartach ślady po owadach, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, nieaktualne pieczątki własnościowe. **Efektowna oprawa**.

659. Fusek Witold. Biecz i dawna ziemia biecka na tle swych legend, bajek, przesądów i zwyczajów. Biecz 1939. Nakładem Witolda Fuska, Drukiem Stanisława Kuźniarskiego w Jaśle, s. 143, 24 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

Praca Witolda Fuska (1885-1941 w Auschwitz), farmaceuty, regionalisty, działacza narodowego i instruktora harcerskiego. Monografia historyczna, artystyczna i etnograficzna Biecza i okolicy, sporządzona **w oparciu o materiały zebrane w terenie przez harcerzy** pod kierownictwem autora, poszerzone źródłami historycznymi. Książka odnotowuje legendy i opowieści ludowe związane z konkretnymi miejscami i zabytkami regionu (kościołami, klasztorami, figurami przydrożnymi, budowlami miejskimi), jak również dostarcza rzetelne opisy historyczne tych miejsc. Na wstępie wiersz o Bieczu Marii Laskowskiej. Niewielkie postrzępienia i ubytki okładek, poza tym stan dobry.

660. Gaume Jean-Joseph. Historya katakumb czyli Rzym podziemny. Warszawa 1854. Nakładem J. Glücksberga, s. [4], IV, 410, IV, 22,5 cm, opr. z epoki ppł. 180,-

Przewodnik po rzymskich katakumbach, opisanych „pod troistym względem: historyi, sztuki i religii" (ze wstępu). Historia budowy, opisanie poszczególnych katakumb, ich dekoracji, a także liczne odniesienia do dziejów pierwszych chrześcijan. Praca napisana przez księdza Jeana-Josepha Gaume (1802-1897), francuskiego teologa i eseistę, autora m.in. „Zasad i całości wiary katolickiej". Tłumaczenie polskie Leona Rogalskiego (1806-1878), historyka i literaturoznawcy. Brak ostatnich 2 kart oraz karty z planem katakumb. Wpis z epoki na karcie przedtytułowej. Uszkodzenia oprawy, grzbiet po konserwacji, ubytek pap. karty tyt., zabrudzenia (miejscami intensywniejsze).

661. [Gniezno]. Ney Karol. Żywot Bł. Jolanty i kronika klasztoru zakonnic ś. Klary w Gnieźnie. Ozdobiona czterema obrazkami. Ułożył i zebrał Dr. N. [krypt]. Leszno i Gniezno 1843. Drukiem i nakładem E. Günthera, s. VII, [1], 138, **tabl. ryc. 4 (litografie)**, 19 cm, opr. z epoki pł. 400,-

Banach nie notuje! Biografia błogosławionej Jolanty (ok. 1244-1304), węgierskiej królewny z dynastii Arpadów, księżnej kaliskiej i wielkopolskiej, zakonnicy klasztoru klarysek w Gnieźnie. Od strony 70 następuje „Kronika klasztoru Zakonnic Ś. Klary w Gnieźnie". Na tablicach podobizna błogosławionej Jolanty oraz trzy widoki klasztoru klarysek w Gnieźnie. Otarcia i zaplamienia oprawy, nieaktualne pieczątki i zapiski własnościowe, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

662. Hoffmanowa Klementyna. Opis różnych okolic Królestwa Polskiego. Tom 1-2 (w 2 wol.). Z widokiem Puław i Krakowa. (Wybór pism K. Hoffmanowej. T. 5-6). Wrocław 1833. U Wilhelma Bogumiła Korna, **frontispis (akwaforta),** s. [6], 299, [1], **tablic ryc. 1 (staloryt)**; [6], 321, [2], **tablic ryc. 1 (akwaforta)**; 16,5 cm, opr. z epoki płsk (t. 1); 18 cm, opr. wyd. tekt. (t. 2). 460,-

Na k. tyt. podpis i pieczątka Haliny Rutskiej, organizatorki Muzeum w Płocku. Opis podróży po Polsce autorstwa Klementyny z Tańskich Hoffmanowej (1798-1845), poetki, powieściopisarki. Wspomnienia obejmują okolice Warszawy, Lubelskie, Sandomierskie, Kraków i okolice, Nieborów i Arkadię. **Ryciny przedstawiają Świątynię Sybilli w Puławach i kościół Mariacki w Krakowie**. Nieaktualne pieczątki. Spękania i ubytki grzbietu, zabrudzenia opr., zbrązowienia pap., miejscami intensywne.

663. [Jasło – Krosno]. Pole gazowe Sądkowa – Roztoki – Sobniów (z 10 tablicami). Warszawa 1939. Państwowy Instytut Geologiczny, s. [2], 11, tabl. 10 (rozkł.), 24 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Charakterystyka pola gazowego położonego w zachodniej części fałdu potockiego (od okolic Jasła po okolice Krosna) i plany jego przyszłej eksploatacji dla pozyskiwania gazu ziemnego. Na tablicach szczegółowe schematy i profile geologiczne. Opracowanie Państwowej Służby Geologicznej **wydane niecałe dwa miesiące przed wybuchem II wojny światowej.** Stan dobry.

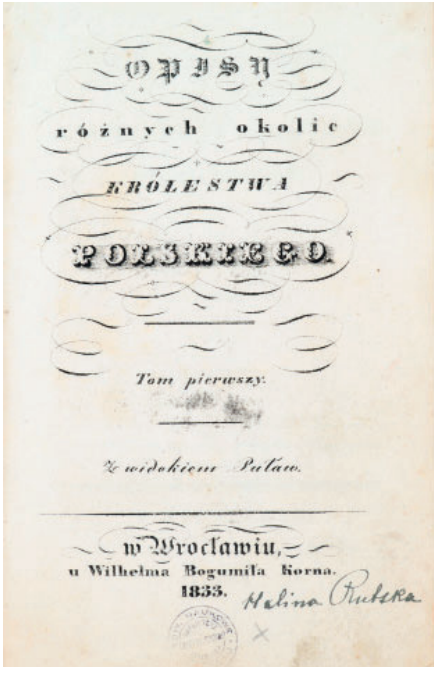

662. K. Hoffmanowa. Opis różnych okolic Królestwa Polskiego. 1833.

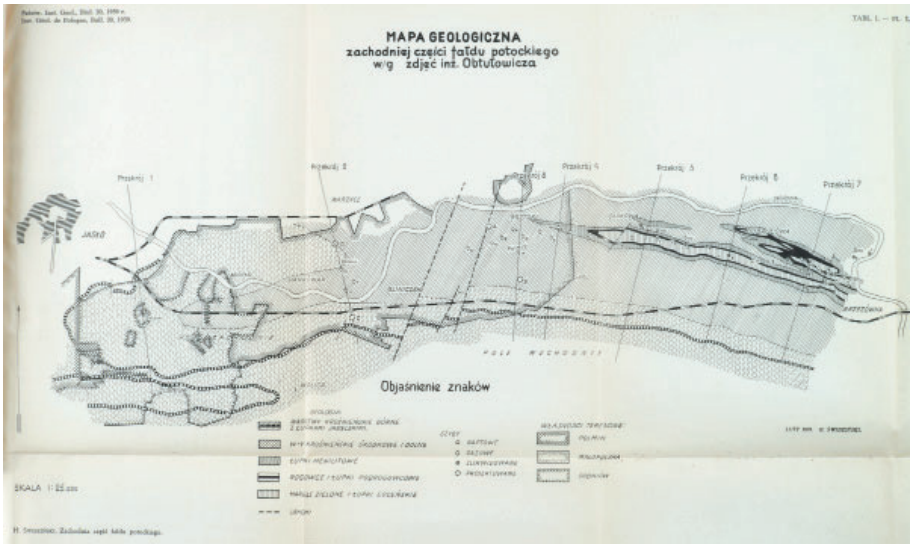

663. Pole gazowe Jasło-Krosno. 1939.

664. **[Katowice]**. Plan miasta Katowic z aktualnymi nazwami ulic. Katowice [ok. 1933]. Agencja Wydaw. i Reklamy, s. [12], plan 51,5 x 69 cm (czarno-biały, rozkładany), 13,5 x 18 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

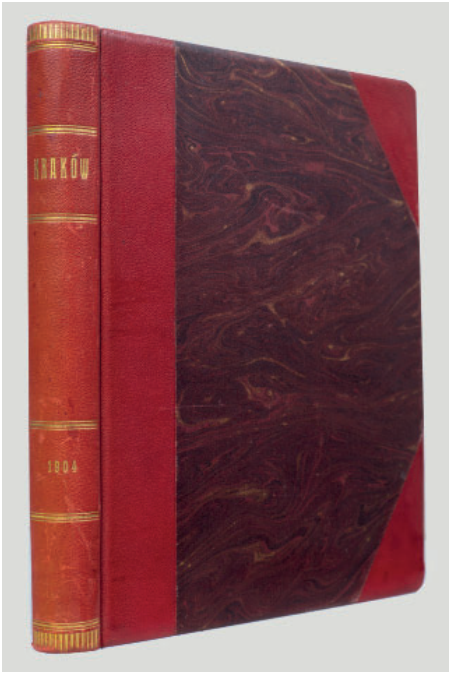

665. Kraków, jego kultura i sztuka. 1904.

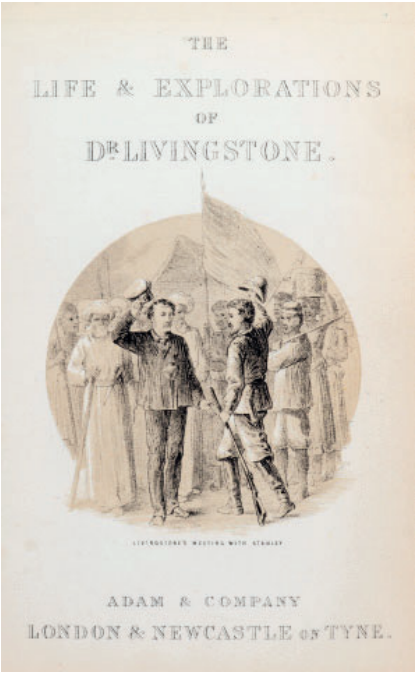

667. Podróże Davida Livingstone'a. 1885.

Skala 1:12.500. Plan miasta z zaznaczeniem ważniejszych budowli. W części dolnej spis ulic z odniesieniem do planu. Broszura zawiera „Przewodnik po firmach miasta Katowic", składający się z 30 inseratów katowickich firm (dodatkowych 8 na planie). Zabrudzenia okł. i podklejenia, plan w bardzo dobrym stanie.

665. Kraków, jego kultura i sztuka. Z 352 rycinami w tekście i na osobnych tablicach, tudzież z oryginalnymi inicjałami (Rocznik Krakowski. Tom VI). Kraków 1904. Nakładem Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa. Odbito w Drukarni „Czasu", s. [8], 308, [1], tabl. ilustr. 20 (w tym 2 heliograwiury), liczne ilustr. w tekście, 26,5 cm, opr. płsk z tłocz. i złoc. 600,-

Bogato ilustrowany, monograficzny tom „Rocznika Krakowskiego" poświęcony w całości kulturze i sztuce Krakowa. Zawiera m.in. artykuły: Kultura Krakowa (S. Tomkowicz); Organizacja miejska i cechów (A. Chmiel); Historia architektury (F. Kopera); Architektura XIX wieku (Konstanty M. Górski); Historia rzeźby (J. Muczkowski); Historia malarstwa. Przemysł artystyczny i handel (L. Lepszy). Wśród ilustracji m.in. dwie heliograwiury z przedstawieniem ołtarza Wita Stwosza w kościele Mariackim. Niewielkie przetarcia opr., miejscami przebarwienia pap., poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

666. Kubina Teodor. Pod flagą papieską na Daleki Wschód. Listy z podróży na Powszechny Kongres Eucharystyczny w Manili. Potulice 1938. Nakł. Seminarium Zagranicznego, s. 175, [1], tabl. [10], 18 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

Podróż polskich biskupów: Adama Stefana Sapiehy, Teodora Kubiny i Henryka Przeździeckiego na Filipiny przez Morze Śródziemne, Kanał Sueski, Bombaj i Singapur oraz powrót przez Szanghaj, Hongkong, Kambodżę, Syjam i Cejlon. Przebarwienia okładek, poza tym stan dobry.

667. [Livingstone David]. The life and explorations of David Livingstone, LL.D. Compiled from reliable sources. London (Londyn) b.r. [ok. 1885]. Adam & Company,

668. Żyd z łódzkiego getta. 1941.

669. Samochodem przez Australię. 1910.

frontispis (litografia), s. 324, **tabl. ryc. 5 (litografie)**, mapa rozkł. 1, 18,5 cm, opr. wyd., pł. 180,-

Dzieło biograficzne, koncentrujące się na przedstawieniu podróży i odkryć Davida Livingstone'a (1813-1873), szkockiego lekarza i misjonarza, podróżnika, jednego z najbardziej znanych odkrywców XIX w., badacza geografii Afryki w dobie, gdy znaczna część wnętrza kontynentu wciąż pozostawała na mapach białą plamą. Praca skompilowana wkrótce po śmierci podróżnika, doczekała się w krótkim czasie wielu wydań. Podpis własnościowy. Drobne uszkodzenie pł. w dolnej partii grzbietu, otarcia, poza tym stan bardzo dobry.

668. [Łódź – getto]. Portret Żyda. 1941 r. Rysunek (węgiel, pastel). Karta pap. o wym. 26 x 18 cm, oprawiona w ramkę 32,5 x 26,5 cm. 400,-

Rysunek – popiersie mężczyzny, **sygnowany ołówkiem**: „Karl Weiss Litzmannstadt 1941". Getto w Łodzi powstało jako pierwsze na ziemiach Polski, w kwietniu 1940 r. i istniało najdłużej (do sierpnia 1944 r.). Zabrudzenia, miejscami intensywniejsze, poza tym stan dobry.

669. Mader Friedrich Wilhelm. Samochodem przez Australję. Spolszczyła J. Bohusiewiczowa. Warszawa b.r. [1910]. Nakładem M. Arcta i Wieczorów Rodzinnych, s. [4], 314, [10], tabl. ilustr. 7, 18 cm, opr. wyd. ppł. 90,-

Powieść przygodowo-podróżnicza, przedstawiająca historię podróży niemieckiego naukowca przez Australię. Autorem był Friedrich Wilhelm Mader (1886-1945), niemiecki pastor i pisarz, zwany „szwabskim Karolem Mayem". Otarcia opr., blok nieznacznie poluzowany. Stan dobry.

670. Pol Wincenty. Obrazy z życia i natury. Serya I-II (Północny Wschód Europy). Kraków 1869-1870 (okł. 1871). Nakł. Tow. Przyjaciół Oświaty. W drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. [8], 329, [3], tabl. ryc. 1 (drzeworyt rozkł.); [8], 367, mapa 1 (litografia rozkł.), tabele 3 (rozkł.), 23 cm, opr. brosz. wyd. 400,-

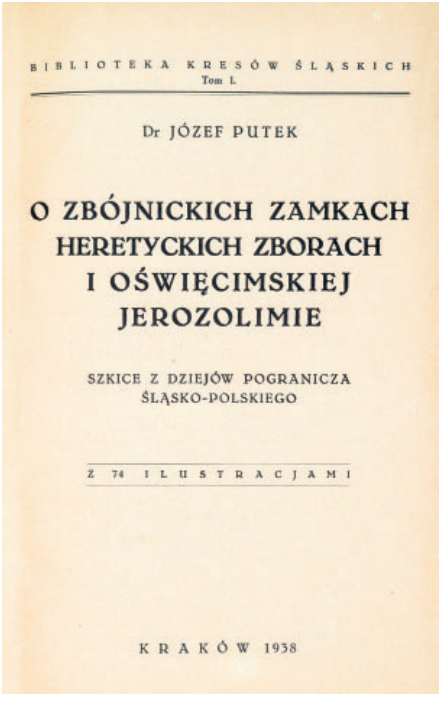

671. J. Putek. O zbójnickich zamkach. 1938.

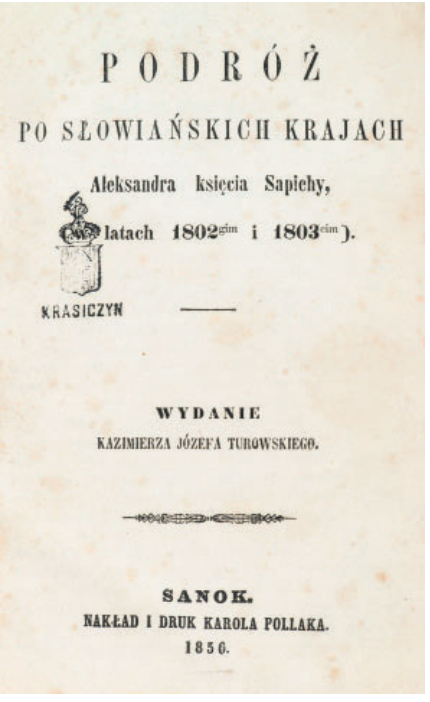

673. Z księgozbioru Sapiehów w Krasiczynie.

Wydanie 1. Zawiera pisma, odczyty i wspomnienia z podróży Wincentego Pola (1807-1872), poety, geografa, etnografa i podróżnika. W treści m.in.: drzeworyt z mapą Rugii i wizerunkami tamtejszych wykopalisk. Mapka przedstawia bieg Dniestru od Rozwadowa do Okopów św. Trójcy. Opisy dotyczą Pomorza i południa Polski: **Beskidów, Karpat i Tatr,** a pozostałe teksty poświęcono Dniestrowi (dorzecze, kwestie żeglugi i jej przeszkód), puszczom mazowieckim. Z księgozbioru Lekczyńskich w Remenowie (wpis Reginy i tłok Czesława). Egzemplarze nieprzycięte. Zabrudzenia, naddarcia i ubytki okładek. Charakterystyczne zażółcenia papieru. W t. I naddarcie karty (podklejone), niektóre wszywki luzem, poza tym stan dobry.

671. Putek Józef. O zbójnickich zamkach, heretyckich zborach i oświęcimskiej Jerozolimie. Szkice z dziejów pogranicza śląsko-polskiego. Z 74 ilustracjami (Biblioteka Kresów Śląskich. Tom 1.). Kraków 1938. Drukarnia Przemysłowa, s. VIII, 263, 1, tabl. ilustr. 74, 23,5 cm, opr. ppł. 90,-

Ilustrowana monografia regionu Śląska Oświęcimskiego i Zatorskiego, z okolicami Barwałdu i Żywca, opracowana przez Józefa Putka (1892-1974), prawnika, publicystę, działacza ludowego, posła na Sejm II RP. Na kartach dzieła przewijają się rycerze, magnaci, zbójnicy, górale, Żydzi i Karaimi. Dzieło oparte na materiałach archiwalnych, napisane z pasją i erudycją. Ekslibris. Niewielkie przebarwienia papieru, kilka kart z marginesami wzmocnionymi papierem, poza tym stan dobry.

672. Rusiński Władysław. Osady tzw. „Olędrów" w dawnym woj. poznańskim. (PAU. Prace Komisji Atlasu Historycznego Polski, z. 5). Poznań – Kraków 1939-1947. Nakładem Polskiej Akademii Umiejętności, s. 160, mapa 1 (rozkł.), 26 cm, oryg. okł. brosz. 70,-

Rozprawa poświęcona osadnictwu olęderskiemu (przybyłych z Fryzji i Niderlandów kolonistów) na terenie województwa poznańskiego w czasie I Rzeczypospolitej. Przedstawiona w 1939 r. jako praca

doktorska przez Władysława Rusińskiego (1911-1986), historyka, badacza dziejów gospodarczych, związanego z poznańskimi uczelniami. Drukiem została ogłoszona dopiero po wojnie, ale na okładce i stronie tytułowej nosi również datę obrony i nadania stopnia doktora (1939 r.). Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty. Stan dobry.

673. Sapieha Aleksander. Podróż po słowiańskich krajach w latach 1802 i 1803. Sanok 1856. Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. Nakład i druk Karola Pollaka, s. [2], II, 206; 159-285, 19 cm, opr. późniejsza, pł. 400,-

Z księgozbioru Sapiehów w Krasiczynie (pieczątki). Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1811 r.). Barwna relacja z podróży na Bałkany odbytej, wbrew tytułowi, w latach 1804-1805, spisana przez Aleksandra Sapiehę (1773-1812), przyrodnika, w 1812 r. szambelana Napoleona I, członka rządu tymczasowego na Litwie. Na końcu oprawiono fragment wydania korespondencji do Lwa Sapiehy. Zaplamienia i zabrudzenia opr., miejscami przebarwienia i zażółcenia, nieaktualna pieczątka własnościowa, poza tym stan dobry.

674. Stabik Antoni. Wspomnienia z podróży do Włoch Górnych i Dolnych. Wrocław 1867. Nakładem Księgarni G. P. Aderholza, s. VI, [2], 319, 17,5 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. napisami na grzbiecie, brzegi kart prószone. 180,-

Wspomnienia z podróży do Włoch odbytej w 1864 roku, spisane przez ks. Antoniego Stabika (1807-1887), proboszcza michałkowskiego, poetę, autora pierwszego polskiego kalendarza na Górnym Śląsku, wydawanego w Gliwicach w latach 1848-1850. Autor szczegółowo opisuje m.in.: wyprawę do Wenecji, Padwę, Loreto, zabytki starożytnego Rzymu, rzymskie kościoły, pałace i muzea, zakłady nauk i dobroczynności. Na końcu znajduje się opis wycieczki do Neapolu i Pompei oraz wykaz chronologiczny papieży. Niewielkie naddarcia płótna oprawy, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

675. Szacfajer Walenty. Nowa jeografija powszechna, zawierająca opisanie stanu politycznego pięciu części świata, podług ostatnich traktatów i odmian ułożona. Wilno 1824. Wyd. J. Zawadzki, s. XVI, 818, [6], 20 cm, opr. płsk. 460,-

Obszerna geografia opisowa świata, m.in.: **Królestwa Polskiego** (s. 63-97), Królestwa Pruskiego, w tym Prus Wschodnich i Zachodnich, Pomorza, Śląska, Księstwa Poznańskiego (s. 283-335), Ameryki (s. 661-729), Australii (s. 730-745). Walenty Szacfajer (ok. 1778-1840), lekarz, tłumacz, autor podręczników geograficznych. Przetarcia oprawy i ślady po owadach, niewielkie ubytki szyldziku. Charakterystyczne przebarwienia, kilkadziesiąt kart z niewielkimi uszkodzeniami marginesów, poza tym stan dobry.

– Ryciny –

676. [Kraków – okolice] – „Krakowiacy. Ubiór świąteczny". Lit. **J. N. Lewicki.** 1838-1841 r. 500,-

Litografia kolorowana ręcznie; 23 x 19 (w świetle oprawy)
Dekoracyjna grafika ukazująca chłopów z okolic Krakowa w tradycyjnych strojach świątecznych. Rycina pochodzi z jednej z najpiękniejszych książek wydanych przez Wielką Emigrację – albumu „Les costumes du peuple polonais...", opublikowanego w Paryżu, Strasburgu i Lipsku w latach 1838-1841. Tekstowi Leona Zienkowicza towarzyszyły ilustracje przygotowane przez Jana Nepomucena Lewickiego (1795-1871), czołowego polskiego grafika pracującego na emigracji. Litografia odbita w zakładzie Emila Simona w Strasburgu. Stan dobry, oprawiona w ramkę 37 x 33 cm (uszkodzenia ramki).

677. [Kraków – Podgórze] – „Kijacy z Podgórza". Lit. **J. N. Lewicki.** 1838-1841 r. 500,-

Litografia kolorowana ręcznie; 23 x 19 (w świetle oprawy)
Dekoracyjna grafika ukazująca kijaka z żoną – rzeźnika zamieszkującego w jednej z podkrakowskich wsi na prawym brzegu Wisły **(nazwa wzięła się od kija, na którym rzeźnicy zawieszali połcie mięsa)**. Podgórze to obecnie jedna z dzielnic Krakowa. Rycina pochodzi z albumu „Les costumes

675. W. Szacfajer. Nowa jeografija. 1824.

676. Krakowiacy. J. N. Lewicki. 1838-1841.

du peuple polonais...", wydanego w Paryżu, Strasburgu i Lipsku w latach 1838-1841. Stan dobry, oprawiona w ramkę 37 x 33 cm (uszkodzenia ramki).

678. [Sandomierskie] – „Okrężne w Sandomierskiem". Lit. **J. N. Lewicki.** 1838-1841 r. 500,-

Litografia kolorowana ręcznie; 23 x 19 (w świetle oprawy)
Dekoracyjna grafika ukazująca tradycyjne **dożynki – pochód włościan po skończonych żniwach,** do dworu. Na czele idzie przodownica w odświętnym stroju, z wieńcem ze zboża na głowie (oraz przywiązanym kogutem), dalej kapela i żeńce. Rycina pochodzi z albumu „Les costumes du peuple polonais...", wydanego w Paryżu, Strasburgu i Lipsku w latach 1838-1841. Drobne uszkodzenia (poza kompozycją), poza tym stan dobry, oprawiona w ramkę 37 x 33 cm (uszkodzenia ramki).

BIBLIOFILSTWO. SZTUKA

679. Banach Andrzej. Polska książka ilustrowana 1800-1900. Kraków 1959. Wydawnictwo Literackie, s. 508, [4], liczne ilustr. w tekście, 29,5 cm, opr. współcz., skóra z tłocz. i złoc. 240,-

Podstawowe kompendium dla kolekcjonera książek ilustrowanych. Bogato ilustrowana, omawiająca zagadnienia dotyczące m.in.: romantycznej litografii, drzeworytu, najważniejszych twórców ilustracji, poruszająca kwestie ilustracji krajobrazu, portretów, rycin tworzonych na emigracji, jak również książek okresu biedermeieru oraz ilustrowanych książek dla młodzieży. Na końcu zamieszczono w układzie chronologicznym liczący ponad 1000 pozycji spis ważniejszych polskich książek i czasopism ilustrowanych oraz firm wydawniczych i drukarskich omawianego okresu. Niewielkie naderwanie ostatniej karty, podklejone, podkreślenia ołówkiem, poza tym stan bardzo dobry.

– Florencka Oficyna Tyszkiewiczów –

680. Cennini Cennino. Rzecz o malarstwie. Florencja A.D. MCMXXXIII (1933). Oficyna Tyszkiewiczów, s. XV, 120, [6], 24,5 cm, opr. pł. 600,-

Dziewiętnasta publikacja Oficyny Florenckiej. Traktat o malarstwie autorstwa włoskiego malarza Cennino Cenniniego (1370-1440), stanowiący bogate źródło informacji o technikach warsztatowych wczesnego włoskiego renesansu, uznawany za praktyczny podręcznik malarstwa. Przekład dokonany przez Samuela Tyszkiewicza przy współpracy Jana Zamoyskiego. **Odbito w nakładzie 300 egz**., oferowany nosi nr 185 i pochodzi z drugiej puli, pozbawionej iluminatury i ilustracji, oryginalnie oprawionej broszurowo. Tekst złożono czcionką inkunabula, antykwą i kursywą i odbito ręcznie na papierze czerpanym ze znakiem wodnym oficyny. Minimalne zabrudzenia okł., poza tym **stan bardzo dobry.**

681. Fangor. Prace na papierze w kolorze. Works on paper in color. Koncepcja i układ albumu Wojciech Fangor. Teksty Stefan Szydłowski. Warszawa 2007. Fundacja Polskiej Sztuki Nowoczesnej, k. [3], [108 – ilustracje barwne], 28,5 x 30,5 cm, opr. wyd. twarda. 1500,-

Album wydany w nakładzie 300 egzemplarzy numerowanych, oferowany nosi nr 298, **z odręcznym podpisem artysty**. Towarzyszył wystawie „Wojciech Fangor. Prace na papierze w kolorze z lat 1948-2006", w warszawskiej Galerii aTAK w 2007 r. Zawiera 295 kolorowych ilustracji, ukazujących prace Wojciecha Fangora (1922-2015), malarza, rysownika, rzeźbiarza, współtwórcy polskiej szkoły plakatu. Katalog został wyróżniony na 48 Konkursie Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek **„Najpiękniejsze Książki Roku 2007".** Na końcu szczegółowy spis prac. Stan bardzo dobry.

682. Feliks Dzierżyński w malarstwie i grafice polskiej. 20 tablic. Redaktor Stefan Hołówko. Warszawa 1977. Arkady, k. [2], tabl. ilustr. 20, 38 cm, opr. wyd. teka pł. z ilustr. na licu. 180,-

680. Z oficyny Tyszkiewiczów. 1933.

682. Feliks Dzierżyński w sztuce polskiej. 1977.

Teka zawierająca barwne i czarno-białe reprodukcje dzieł ukazujących życie i czyny Feliksa Dzierżyńskiego (1877-1926), działacza polskiego ruchu robotniczego, sowieckiego działacza partyjnego i państwowego. Wydana z okazji 100. rocznicy urodzin rewolucjonisty. Wśród artystów tak znane nazwiska jak: **Jan Zamoyski, Aleksander Kobzdej**, **Eugeniusz Eibisch, Tadeusz Kulisiewicz, Konstanty Sopoćko**. Wstęp poświęcony Dzierżyńskiemu pióra historyka, profesora Jana Sobczaka (1932-2013) oraz postaci rewolucjonisty w sztuce, napisany przez Zofię Jezierską. Teka wydana pod redakcją Stefana Hołówko (1921-2009), architekta warszawskiego, opracowanie graficzne Leona Urbańskiego (1926-1998), uznawanego za jednego z najwybitniejszych polskich typografów. Drobne zabrudzenia teki oraz tablic, stan dobry.

683. Grońska Maria. Grafika w książce, tece i albumie. Polskie wydawnictwa artystyczne i bibliofilskie z lat 1899-1945. Wrocław-Warszawa-Kraków 1994. Zakład Narodowy im. Ossolińskich, s. 359, [1], liczne ilustracje w tekście, 22 cm, opr. współcz., płsk z tłocz. i złoc. 180,-

Bogato ilustrowane kompendium wiedzy na temat nowoczesnej grafiki jako samodzielnej i niezależnej dyscypliny artystycznej, obejmujące okres młodopolski, I wojnę światową, międzywojnie, II wojnę światową oraz okres do końca 1945 r. Część druga to katalog z podziałem na prace zbiorowe, ułożone w porządku chronologicznym oraz indywidualne, w porządku alfabetycznym. W tekście zamieszczone zostały liczne ilustracje. Oprawa w jasnobrązowy półskórek, grzbiet pięciopolowy, w jednym z pól tłoczona i złocona tytulatura, papier okładzin marmurkowany. Stan bardzo dobry.

684. Grońska Maria. Nowoczesny drzeworyt polski (do 1945 roku). Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1971. Zakład Narodowy im. Ossolińskich, s. 510, [2], tabl. ilustr. 6 (kolor.), liczne ilustr. w tekście, 25 cm, opr. współcz., płsk z tłocz. i złoc. 400,-

Bogato ilustrowana, podstawowa monografia sztuki drzeworytniczej w Polsce do zakończenia II wojny światowej. Zawiera m.in. działy: Pierwsze próby nowoczesnego drzeworytu w Polsce i jego narodziny

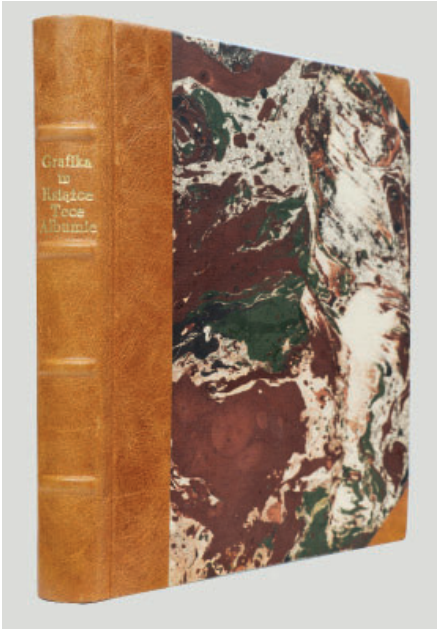

683. M. Grońska. Grafika w książce, tece.

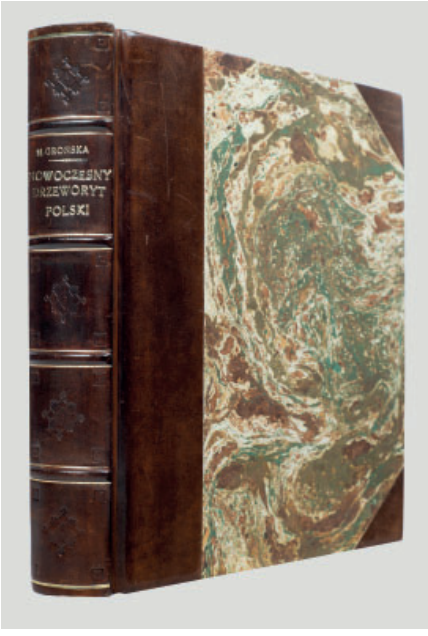

684. Nowoczesny drzeworyt polski. 1971.

w Zakopanem; Formiści – poznański Bunt – artyści w Paryżu; Władysław Skoczylas; Członkowie Stowarzyszenia Ryt; Grupa Czerń i Biel. Na stronach 391-464 **szczegółowy słownik polskich artystów-drzeworytników**. Oprawa w ciemnobrązowy półskórek, grzbiet pięciopolowy, w jednym z pól tłoczona i złocona tytulatura, w pozostałych tłoczone na ślepo motywy geometryczne, papier okładzin marmurkowany. Stan bardzo dobry.

685. Grottger Artur. Polonia. Tekst Alfreda Szczepańskiego. Wiedeń 1888. Nakładca Franciszek Bondy, k. [4], **tabl. ryc. 9 (heliograwiury),** 51 cm, teka wyd. pł. z tłocz. i złoc. 400,-

Teka zawiera 9 tablic z zreprodukowanymi pracami Artura Grottgera (1837-1867), wybitnego rysownika i malarza. Jego cykle prac poświęcone powstaniu styczniowemu zyskały ogromną popularność i wpłynęły na ukształtowanie wizerunku tamtych lat w świadomości narodowej. Całość poprzedzona wstępem, omawiającym poszczególne plansze, pióra Alfreda Szczepańskiego (1840-1909), publicysty, członka Rządu Narodowego w powstaniu styczniowym. Teka wydawnicza w kolorze zielonym, wykonana w wiedeńskim zakładzie introligatorskim E. K. M. Schüsslera (sygnowana), na licu złocona tytulatura wpisana w bogatą kompozycję z paletą i sztalugą malarską (według projektu K. Ströbla). Zabrudzenia i uszkodzenia teki, jedna plansza po konserwacji, zabrudzenia szerokich marginesów i drobne przedarcia.

686. Grottger Artur. Cykle. Polonia. Lituania. Wojna. Lwów b.r. [ok. 1911]. Nakład Księgarni H. Altenberga, Warszawa – E. Wende i Spółka, Drukarnia W. L. Anczyca i Spółki w Krakowie, k. [2], **tabl. ilustr. 9**; k. [2], **tabl. ilustr. 6**; k. [2], **tabl. ilustr. 12**, 36 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz. 300,-

Album obejmujący trzy sławne cykle Grottgera, stanowiące artystyczną wizję tragedii powstania styczniowego, a także szerzej – każdej wojny (patrz poz. poprzednia). Cykle poprzedzone osobną kartą tytułową oraz wstępem Antoniego Potockiego (1867-1939), pisarza, ambasadora kultury polskiej we Francji oraz Tadeusza Piniego (1872-1937), wydawcy i historyka literatury. Opr. wydawnicza płótno

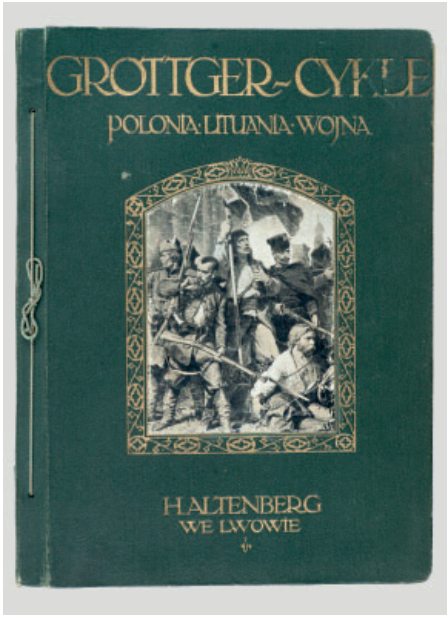

686. A. Grottger. Polonia. Lituania. Wojna.

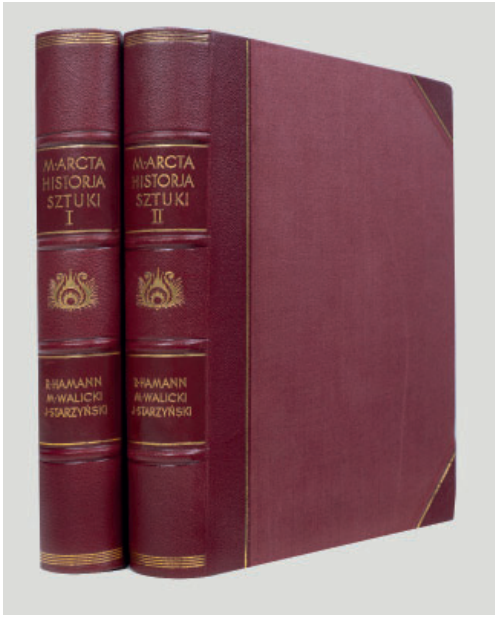

687. Luksusowa oprawa B. Zjawińskiego.

zielone, ze złoc. tytułem i ilustracją na licu, grzbiet przewiązany sznureczkiem. Otarcia oprawy, poza tym stan dobry. **Rzadkie w tym wydaniu.**

687. Hamann Ryszard. Walicki Michał. Starzyński Juliusz. Historia sztuki. Tłumaczył Mieczysław Wallis. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1934. Wydawnictwo M. Arcta, s. [8], 619, [1], tabl. ilustr. 16 (w tym 1 kolor.); 621-1249, [1], tabl. ilustr. 16 (w tym 1 kolor.), liczne ilustr. w tekście, 25 cm, jednolita opr. wyd., płsk bordowy ze złoc. 1800,-

Pięknie wydana, bogato ilustrowana historia sztuki od czasów najdawniejszych do impresjonizmu, autorstwa niemieckiego historyka sztuki Ryszarda Hamanna (1879-1961). Edycja Wydawnictwa M. Arcta została wzbogacona dwoma tekstami historyków polskich: „Dzieje sztuki polskiej" (Michał Walicki, Juliusz Starzyński) oraz „Sztuka obca w zbiorach polskich" (Mieczysław Wallis). **Luksusowa oprawa wydawnicza wykonana w warszawskim zakładzie introligatorskim Bolesława Zjawińskiego według projektu Stanisława Ostoi-Chrostowskiego:** półskórek bordowy, grzbiet pięciopolowy, w dwóch polach złocona tytulatura, w polu środkowym złocony ozdobnik, górny brzeg kart barwiony. B. Zjawiński (1886-1947), znakomity introligator warszawski, zawodu wyuczył się w zakładzie Jana Recmanika. Od 1912 r. prowadził własną pracownię przy Nowym Świecie 41. Zakład specjalizował się w oprawie nakładowej dla wydawnictw: M. Arcta, Głównej Księgarni Wojskowej, Jakóba Mortkowicza, Gebethnera i Wolffa, Trzaski, Everta i Michalskiego. Zakład Zjawińskiego uległ całkowitemu zniszczeniu po Powstaniu Warszawskim. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

688. Homolacs Karol. Podręcznik do ćwiczeń zdobniczych. Wyd. 2 uzup. i wzbogacone ilustracjami. Kraków 1930. Miejskie Muzeum Przemysłowe, s. 324, [5], tabl. barwnych 1 (rozkł.), liczne ilustr. w ramach paginacji, 24,5 cm, opr. ppł. 80,-

Z biblioteki Stanisława Mękickiego we Lwowie (nalepka i pieczątka). Podręcznik ornamentyki omawiający m.in. budowę ornamentu, sztukę harmonii barw oraz poszczególne techniki stosowane przy tkaniu kilimów oraz w malarstwie na szkle i witrażowym. Dotyczy również zagadnień związanych z introligatorstwem (np. wytłaczanie skóry „na ślepo" za pomocą stempla). Stanisław Mękicki

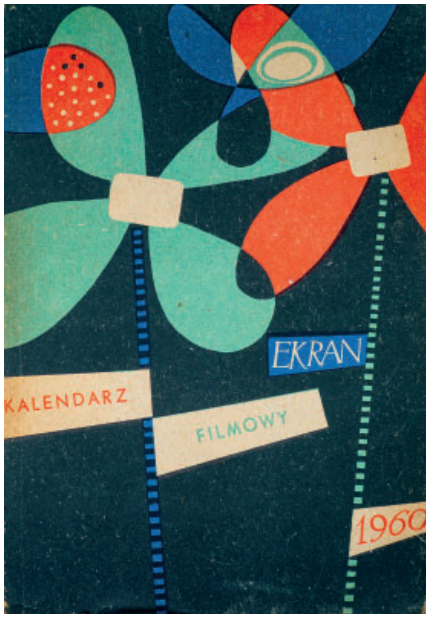

690. Kalendarz filmowy. 1960.

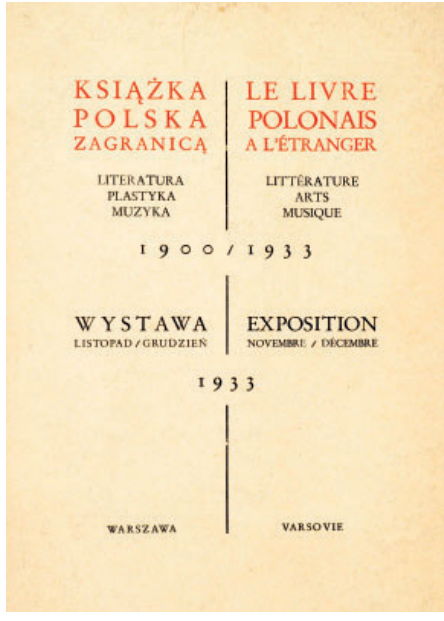

691. Książka polska zagranicą. 1933.

(1924-2016), architekt, grafik, syn wielkiego lwowskiego bibliofila Rudolfa. Brak 4 tablic rozkładanych, poza tym stan dobry.

689. Jakubowski Jan. Tomasz Makowski. Sztycharz i kartograf nieświeski (przyczynek do dziejów sztuki i nauki na Litwie). Warszawa 1923. Tłocznia Towarzystwa Straży Kresowej, s. 29, [1], mapa 1 (rozkł.), ilustr. w tekście, 24 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Biografia i charakterystyka twórczości graficznej Tomasza Makowskiego (1575-1630), polskiego sztycharza i kartografa działającego na dworze wojewody Mikołaja Krzysztofa Radziwiłła „Sierotki" w Nieświeżu i Wilnie. Na rozkładanej tablicy fragment słynnej mapy Litwy wykonanej przez Tomasza Makowskiego. W tekście m.in. widoki Wilna oraz ilustracje z „Hippiki" Krzysztofa Dorohostajskiego. Stan dobry.

690. Kalendarz Filmowy Tygodnika Ekran 1960. Redaktor B. Drozdowski. Warszawa 1959. Wydawca: Tygodniowy Magazyn Filmowo-Telewizyjny Ekran, s. 193, liczne barwne i czarno-białe fotografie w tekście, 20 cm, opr. wyd. karton. 60,-

W części kalendarzowej miejsce na wpisywanie obejrzanych danego dnia filmów (tytuł, reżyser, wykonawcy) oraz barwne **fotografie największych gwiazd kina światowego** (m.in.: Brigitte Bardot, Ingrid Bergman, Audrey Hepburn) **i polskiego** (m.in.: Zbigniew Cybulski, Gustaw Holoubek, Barbara Kwiatkowska, Lucyna Winnicka). Dalej bogato ilustrowane fotosami artykuły, m.in.: Kinematografia światowa; Kinematografia polska; Kinematografia radziecka; Polskie filmy fabularne zrealizowane i wyświetlane w latach 1947-1959; Polskie filmy fabularne nagrodzone na festiwalach międzynarodowych; **Typy i typki telewizorów** (tu omówienie najnowszych modeli: Szmaragd, Wawel, Orion). Brak s. 1/2, drobne uszkodzenia oprawy, poza tym stan dobry.

691. [Katalog wystawy]. Książka polska zagranicą (w językach obcych). Literatura. Plastyka. Muzyka. Warszawa 1933. Staraniem Komitetu Propagandy przy

Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Drukarnia Narodowa w Krakowie, s. [2], XXVI, [4], 279, [1], 19 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

Katalog wielkiej i ważnej propagandowo wystawy, prezentującej sukcesy literatury polskiej na świecie. Katalog stanowi jednocześnie pożyteczną bibliografię polskich utworów literackich tłumaczonych na języki obce, zawiera bowiem 2416 pozycji wydanych w latach 1900-1933 oraz indeks nazwisk. „Nie lada osobliwość katalogu przynosi zestawienie ekspansji naszych wielkich romantyków…, z którego wynika, że Mickiewicz jeszcze po roku 1900-m przekładany był w 13 krajach, Słowacki w 10-ciu, Krasiński w 9-ciu" (ze wstępu). Niewielkie zabrudzenie okładki. Stan bardzo dobry.

692. [Katalog wystawy polskiej w Paryżu]. Catalogue officiel de la section polonaise à l'exposition internationale arts et techniques dans la vie moderne. Paris (Paryż), Warszawa 1937. Galewski & Dau, Imprimeurs à Varsovie, s. 295, [1], [19] tabl. ilustr. (w tym rozkł., kolor.), 21,5 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Katalog oficjalny Działu Polskiego na Międzynarodowej Wystawie „Sztuka i Technika", która odbyła się w Paryżu w 1937 roku. W komitecie organizacyjnym, pod przewodnictwem Wacława Jędrzejewicza, znaleźli się: Tadeusz Pruszkowski, Mieczysław Treter, Jan Lechoń, Zygmund Skibniewski i in. Polskie eksponaty pokazano w następujących działach: odkrycia naukowe, architektura, mosty i konstrukcje budowlane, biblioteki, konserwacja zabytków, sztuki użytkowe, malarstwo, rzeźba, projekty teatralne, komunikacja, turystyka i reklama. Na licu oprawy znak wystawy polskiej, projektu wybitnego grafika Edmunda Bartłomiejczyka. Tytuł napisany flamastrem na grzbiecie. Stan bardzo dobry.

693. Muszanka Danuta. Litografia Leona Wyczółkowskiego. Wrocław-Kraków 1958. Zakład Narodowy im. Ossolińskich, s. 108, tabl. ilustr. barwnych 3, ilustr. 49, 23 cm, opr. współcz. skóra ze złoc. 120,-

Podstawowa monografia dorobku graficznego Leona Wyczółkowskiego (1852-1936), wybitnego polskiego malarza, grafika i pedagoga, profesora ASP w Warszawie. Jego dorobek graficzny jest niezwykle bogaty – obejmuje kilkaset prac, ujętych w cykle tematyczne (m.in. teki: Tatrzańska, Litewska, Gdańska, Ukraińska). Monografia oprawiona w pełną skórę ze złoc. tyt. na grzbiecie i ozdobnikami. Stan bardzo dobry.

694. Przyrembel Zygmunt. Farfurnie polskie dawne i dzisiejsze. (Materjały do historii polskiej ceramiki). Lwów 1936. Księgarnia Gubrynowicz i syn, s. 107, [1], tabl. ilustr. 9, 26,5 cm, opr. ppł. z tłocz. i złoc., zach. lico okł. wyd. 120,-

Monografia poświęcona **wyrobom fajansowym z farfurni radziwiłłowskich** (w Białej Podlaskiej, Świerżniu i w Żółkwi) **oraz śląskich w XVIII w.** Na wstępie opis wyrobów z gliny w dawnej Polsce. Na końcu indeks nazwisk i miejscowości. Dzieło Zygmunta Przyrembla (1874-1943), inżyniera chemika, historyka przemysłu, wykładowcy Politechniki Lwowskiej. Przebarwienia oprawy, miejscami zażółcenia papieru, ślad zalania, poza tym stan dobry.

– Wielcy lwowscy introligatorzy –

695. Semkowicz Aleksander. Legendy i dumki zawodowe dla lepiaczej braci lwowskiej przeznaczone, popełnione przy rozmaitych okazjach na cześć i splendor tychże przez skrybę, a także brata lepiarza Aleksandra Semkowicza. Lwów 1928. Staraniem starszego Cechu Introligatorów Jana Hewaka i tegoż zastępcy Mikołaja Krzywieckiego. Drukarnia Narodowa we Lwowie, s. 37, 24,5 cm, opr. kart. 1400,-

Odbito w nakładzie 50 numerowanych egzemplarzy, oferowany nosi nr 7 i jest dedykowany „kochanemu koledze" Aleksandrowi Wnękowskiemu przez Jana Hewaka, Mikołaja Krzywieckiego i Aleksandra Semkowicza (odręczne podpisy). **Dołączony odręczny list Jana Hewaka** (na

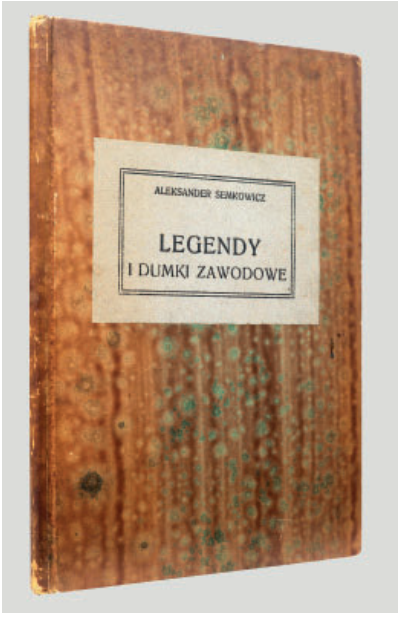

695. A. Semkowicz. Legendy. 1928.

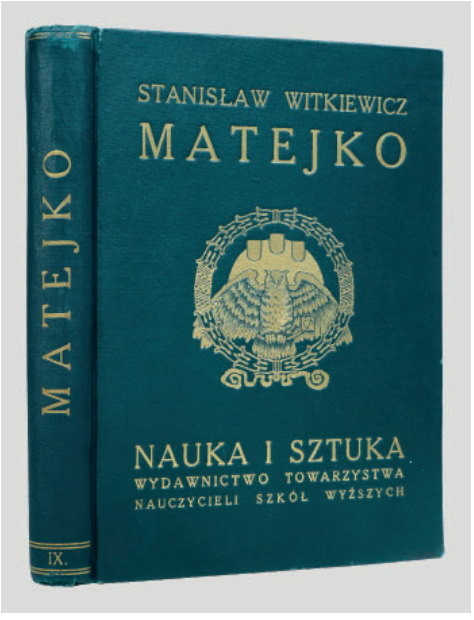

697. S. Witkiewicz. Matejko. 1912.

firmowej papeterii jego zakładu, dat. 1 kwietnia 1928 r.), który tenże przesłał Wnękowskiemu wraz z egzemplarzem książki. Żartobliwe wierszyki Aleksandra Semkowicza (1885-1954), jednego z najwybitniejszych introligatorów polskich, bibliografa i mickiewiczologa. Jan Hewak był ówcześnie starszym Cechu Introligatorów, natomiast Mikołaj Krzywiecki pełnił rolę jego zastępcy. Aleksander Wnękowski prowadził zakład introligatorski w Krakowie. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**

696. Tessaro-Kosimowa Irena. Historia litografii warszawskiej. Warszawa 1973. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, s. 301, [3], liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. skóra z tłocz. i złoc. 150,-

Bogato ilustrowana monografia warszawskich zakładów litograficznych w XIX i XX wieku ze szczególnym uwzględnieniem okresu ich największej aktywności przypadającej na lata 1830-1860. Na końcu obszerny, liczący 282 haseł, „**Słownik warszawskich zakładów litograficznych**". Niewielkie zaplamienia papieru. Stan dobry.

697. Witkiewicz Stanisław. Matejko. Wydanie drugie, powiększone. Z 300 ilustracyami. (Nauka i Sztuka, t. IX). Lwów-Warszawa 1912. Wydawnictwo Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych, s. [4], 301, [1], tabl. ilustr. 45 (w tym barwne i rozkł.), ilustr. w tekście, 25 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. 360,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1908 r.). Druk na papierze kredowym. Jedna z podstawowych monografii twórczości Jana Matejki, napisana przez Stanisława Witkiewicza (1851-1915), malarza, publicystę, krytyka literackiego i artystycznego, ojca Stanisława Ignacego Witkiewicza. W tekście i na tablicach ok. 300 reprodukcji prac malarskich Jana Matejki oraz chronologiczny spis ważniejszych dzieł malarza. Na końcu dodatek autora „Z powodu pierwszego wydania „Matejki", w którym autor odpiera zarzuty krytyki (dotyczące zmiany oceny twórczości Matejki przez Witkiewicza). **Oprawa wydawnicza**: płótno ciemnozielone, na grzbiecie i licu złocona tytulatura i zdobienia, górny brzeg kart złocony. Niewielkie otarcia płótna, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

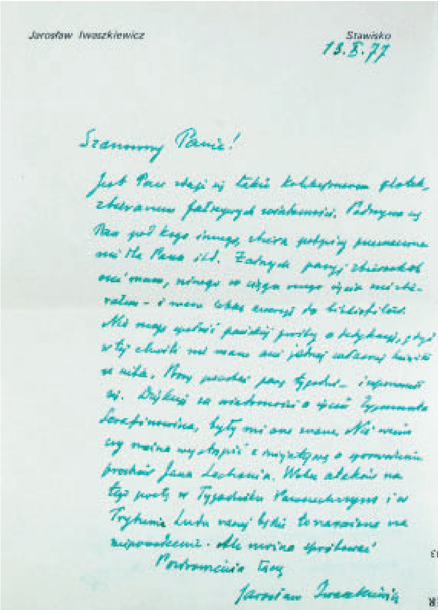

Jarosław Iwaszkiewicz

Stawisko
13.X.77

Szanowny Panie!

698. J. Iwaszkiewicz. List. 1977.

699. Legitymacja masońska J. Miliszkiewicza.

– Z kolekcji bibliofila –

698. **Iwaszkiewicz Jarosław** (1894-1980), pisarz – **List do bibliofila Janusza Miliszkiewicza**. Dat. Stawisko, 13 października 1977 r. Pismo odręczne z autografem „Jarosław Iwaszkiewicz". Karta z nadrukiem: „Jarosław Iwaszkiewicz", o wym. 21 x 15 cm oraz adresowana odręcznie koperta 11 x 16 cm. 500,-

Pismo odręczne Jarosława Iwaszkiewicza, poety, prozaika, dramatopisarza, eseisty i tłumacza. Iwaszkiewicz odpowiada na propozycję Miliszkiewicza sprowadzenia do Polski prochów poety Jana Lechonia. Wątpi w powodzenie takiej propozycji „wobec ataków na tego poetę w „Tygodniku Powszechnym" i „Trybunie Ludu"". Iwaszkiewicz odpisuje Miliszkiewiczowi, że nie ma żadnych pasji zbierackich i czuje awersję do bibliofilów. Stan dobry.

699. **Miliszkiewicz Janusz** (ur. 1954), publicysta, felietonista, bibliofil – Legitymacja IV stopnia loży masońskiej „Grand College des Rites". Dat. Paris (Paryż) 25 września 1992 r. Druk ręcznie wypełniany, odręczne podpisy oraz pieczęcie. 19 x 30,2 cm (składana, okł. skóra). 500,-

Legitymacja 4 stopnia loży masońskiej należącej do Wielkiego Wschodu Francji, największej organizacji masońskiej we Francji, założonej w 1773 r. (drugiej co do starszeństwa w Europie). Opatrzona pieczęcią „Grand Collége des Rites GODF Pierre Collon" oraz odręcznymi podpisami, m.in. Wielkiego Mistrza, Wielkiego Mówcy i Wielkiego Sekretarza. Ozdobny blankiet w błękitnej okładce ze złoc. godłem na licu, sygnowany: „Hagondokoff 79" (Constantin Hagondokoff (1934-1987), malarz francuski). Legitymacja wystawiona dla Janusza Miliszkiewicza, dziennikarza, autora cyklu felietonów „Masońskie wersety". Stan dobry.

700. **Nieszawer Nadine. Boyé Marie. Fogel Paul.** Peintres juifs à Paris. 1905-1939. École de Paris. Préface de Claude Lanzmann. Paris 2000. Éditions Denoël, s. 365, liczne fotografie w tekście, 24 cm, opr. wyd. pap. 300,-

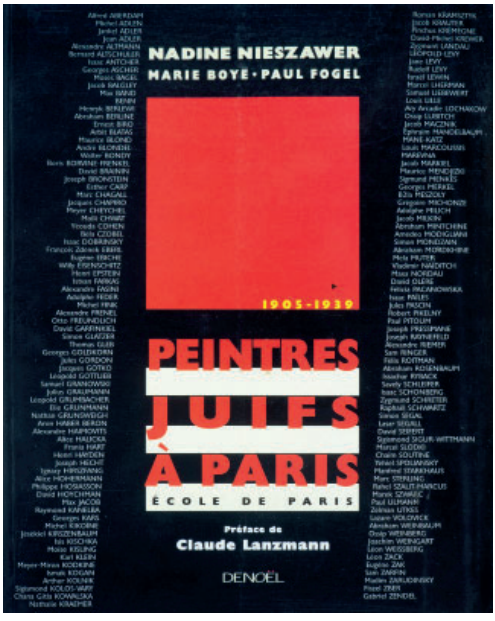

700. Słownik artystów pochodzenia żydowskiego.

702. H. Fajlhauer. Bibliofil III.

Z biblioteki Janusza Miliszkiewicza (ekslibris projektu Zbigniewa Lengrena (1919-2003) – hipopotam z aktem kobiecym zamiast głowy). **Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja dla Janusza Miliszkiewicza**, dat. Warszawa 2002, od Marka Mielniczuka, marszanda i kolekcjonera. Obszerny słownik artystów pochodzenia żydowskiego, przybyłych na początku XX w. do Paryża, przede wszystkim z terenów Europy Środkowej i Wschodniej. Biogramy bogato ilustrowane fotografiami archiwalnymi oraz barwnymi zdjęciami prac; każdej nocie towarzyszy bibliografia oraz spis wystaw. Wśród artystów wiele nazwisk cenionych i poszukiwanych malarzy, m.in.: **Henryk Berlewi, Marc Chagall, Leopold Gottlieb, Mojżesz Kisling, Ludwik Marcoussis, Mela Muter, Eugeniusz Zak.** Książka Nadine Nieszawer (ur. 1959), marszandki, specjalizującej się w malarstwie École de Paris, prowadzącej galerię w Paryżu i Tel-Avivie. Wstęp Claude'a Lanzmanna (1925-2018), francuskiego reżysera i reportera. Stan dobry. **Cenne kompendium dotyczące malarstwa I połowy XX w.**

---

701. Niewodniczański Tomasz (1933-2010), jeden z największych polskich kolekcjonerów – Wizytówka z autografem. B.m., b.r. Kartonik o wym. 5,5 x 8,5 cm. 100,-

Na odwrocie **autograf: „Tomasz Niewodniczański"**. Wizytówka Tomasza Niewodniczańskiego, doktora fizyki jądrowej, przedsiębiorcy, a przede wszystkim wybitnego kolekcjonera kartografii, pamiątek i rękopisów związanych z Polską. Stan dobry.

702. Fajlhauer Henryk (1942-1999) – „Bibliofil III". 400,-

Miedzioryt; 11,5 x 8,7 (13 x 9,5 w świetle oprawy)
Sygnowany ołówkiem poniżej kompozycji: „Bibliofil III 18/50 H. Fajlhauer". Henryk Fajlhauer, grafik, urodzony na Śląsku, naukę rozpoczął w Akademii Krakowskiej, w latach 1960-1965 studiował na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Był ulubionym uczniem Jerzego Hoppena. Od 1971 r. związany ze Stocznią Gdańską. Po 1988 r. przeniósł się do Niemiec, gdzie zyskał dużą sławę. Jego prace znajdują się w wielu muzeach, m.in. w Muzeum Narodowym we Wrocławiu. Stan dobry, oprawiony w ramkę 26 x 21,5 cm.

GOSPODARSTWO WIEJSKIE I DOMOWE. PRZYRODA. SPORT. MYŚLISTWO

KSIĄŻKI KUCHARSKIE

703. Czerny Zofia. Strasburger Maria. Teoria przyrządzania potraw. Materiały dla nauczycielki gospodarstwa i gospodyni domu. Lwów – Warszawa 1936. Książnica – Atlas, s. 214, [2], 23 cm, opr. wyd. karton. 100,-

Oparty na „badaniach naukowych w dziedzinie biochemii" podręcznik dla „polskich nauczycielek gospodarstwa i wykształconych pań", dotyczący żywienia człowieka. W tekście wiele miejsca poświęcono fizjologii, procesom trawienia, zapotrzebowaniu na różne pokarmy i zapobieganiu chorobom. Wiele wskazówek zachowujących do dziś aktualność, m.in. co do **konieczności spożywania jarzyn oraz chleba razowego**. Napisany przez Marię Strasburger (1896-1963) oraz Zofię Czerny (1894-1964), autorki licznych podręczników dotyczących żywienia. Stan dobry.

704. Klassyczna kuchnia wykwintnego smaku dla polskich gospodyń oparta na długoletniem doświadczeniu. Warszawa 1859. Nakład i Druk S. Orgelbranda Księgarza i Typografa, s. 331, XX, 18 cm, opr. płsk. 600,-

Z księgozbioru Lecha Kazimierza Słowińskiego (1922-2005), profesora filologii polskiej UAM (wpis własnościowy). Obszerny zbiór przepisów „wykwintnego smaku i gustu, sprawdzonemi długoletnią praktyką w tym zawodzie" (z przedmowy), w tym na: przystawki, zupy, pasztety, ciasta, desery i konfitury. Ubytki i spękania skóry grzbietu, nieaktualny wpis na k. przedtytułowej, charakterystyczne zażółcenia i zaplamienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie**.

– Do przyjaciół kunsztu kucharskiego –

705. Kucharka doskonała wiedeńska, podaiąca przepisy różnych przednich potraw. Wrocław 1820. Nakładem Wilhelma Bogumiła Korna, s. 152, [12], 19 cm, opr. późniejsza, skóra, zach. okł. wyd. pap. 1500,-

Pierwsze polskie wydanie. E., XIX w., t. 2, s. 517. Polskie tłumaczenie austriackiej książki kucharskiej, wydanej w 1817 r. Jak napisano we wstępie pt. „Do przyjaciół kunsztu kucharskiego": „Powszechna wieść zawsze była, że niemcy (!) lubią dobrze zjeść, a przeto w wynalazkach różnych smacznych potraw nad inne celują narody; w tych jednak czasach przyznać należy, iż w polskim kraju mieszkańcy wyższej klassy w guście tego przedmiotu znacznie postąpili, i nietylko (!) starają się mieć dobrych kucharzów, lecz same nawet szlachetne Panie uczą się znać zasady wykształconej kucharskiej sztuki". Dalej następują przepisy, podzielone na trzy części: **I.** Postne suppy z bulecikami; potrawy z iay, mąki i leguminy; ryby, raki, ostrzygi, ślimaki, żaby; marmelady, kaszki, kompoty; **II.** Bullety pod rosół, wołowe mięso, różne do niego sosy; potrawy z iarzyn, z mięsa gotowanego, opiekanego, duszonego, z ptastwa i zwierzyny, tudzież pasztety mięsne i postne; **III.** Torty rozmaite; konfiktury (!) i soki cukrowe; marynaty i konserwy różnych rzeczy. Na końcu spis wszystkich potraw. Brak frontispisu. Na okł. brosz. tyt. „Kucharz...". Wpisy własnościowe i ślady zapisków. Po konserwacji, ubytki pap. karty tyt. oraz kilku kart uzupełnione (bez szkody dla treści), okładki wyd. zdublowane na pap., z ubytkami.

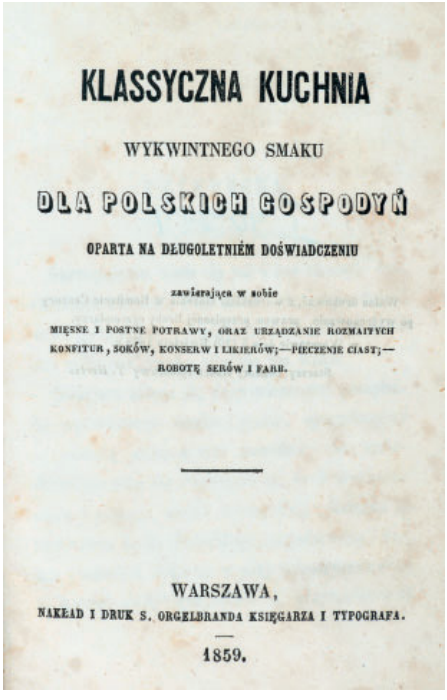
KLASSYCZNA KUCHNIA

WYKWINTNEGO SMAKU

DLA POLSKICH GOSPODYŃ

OPARTA NA DŁUGOLETNIÉM DOŚWIADCZENIU

zawierająca w sobie

MIĘSNE I POSTNE POTRAWY, ORAZ URZĄDZANIE ROZMAITYCH KONFITUR, SOKÓW, KONSERW I LIKIERÓW;—PIECZENIE CIAST;—ROBOTĘ SERÓW I FARB.

WARSZAWA,
NAKŁAD I DRUK S. ORGELBRANDA KSIĘGARZA I TYPOGRAFA.
1859.

704. Kuchnia wykwintnego smaku. 1859.

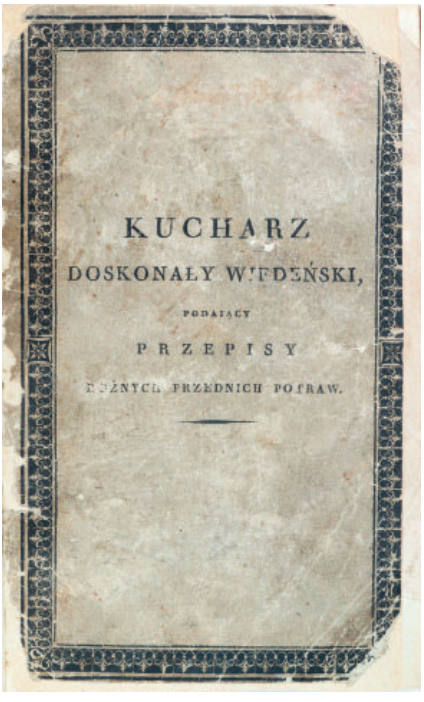
KUCHARZ

DOSKONAŁY WIEDEŃSKI,

PODAJĄCY

PRZEPISY

RÓŻNYCH PRZEDNICH POTRAW.

705. Kucharka wiedeńska. 1820. Wyd. 1.

Otarcia oprawy, drobne zabrudzenia, blok lekko poluzowany, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie, nie notowane w polskich bibliotekach.**
(Patrz tablica XXIV)

GOSPODARSTWO. DWÓR POLSKI

706. Biblioteka Warszawska. Pismo poświęcone naukom, sztukom i przemysłowi. **1877**. Tom IV. Warszawa 1877. Skład główny Gebethnera i Wolffa, s. [4], 495, [5], 22 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie, brzegi kart marm. 200,-

W treści m.in.: **Wystawa Rolniczo-Przemysłowa we Lwowie**; Komunikacja wodna sztuczna na obszarze między Niemnem i Elbą; **Muzeum Przemysłu i Rolnictwa: Wystawa pracy kobiet;** Znaczenie świata roślinnego w podaniu i w poezji ludu polskiego (dokończenie); ponadto rozprawy: Erazm Ciołek, biskup płocki (1503-1522); Wjazd triumfalny króla Sobieskiego do Warszawy w 1677 roku; O szkole muzycznej; Szlachta okoliczna na Żmudzi; O autentyczności dokumentu zawierającego najdawniejszą wzmiankę o pieśni „Bogurodzica"; Nieznany list Adama Mickiewicza. Otarcia oprawy, na kartach charakterystyczne zażółcenia, nieaktualne pieczątki i zapiski własnościowe, poza tym stan dobry.

707. Borek Józef. Zarys praktycznego urządzenia gospodarstw leśnych, wraz z wzorami załączników do planów i programów gospodarczych. Nowy Sącz 1931. Nakładem Autora, s. VI, [2], 76, 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Na karcie tytułowej odręczna dedykacja autora. Praktyczny podręcznik urządzenia gospodarstw leśnych, podzielony na działy: Czynności miernicze; Czynności taksacyjne; Przedstawienie zasad zagospodarowania lasów; Wzory załączników do planów i programów gospodarczych. Naddarcia okładki, na kartach miejscami zaplamienia i marginalia, poza tym stan dobry.

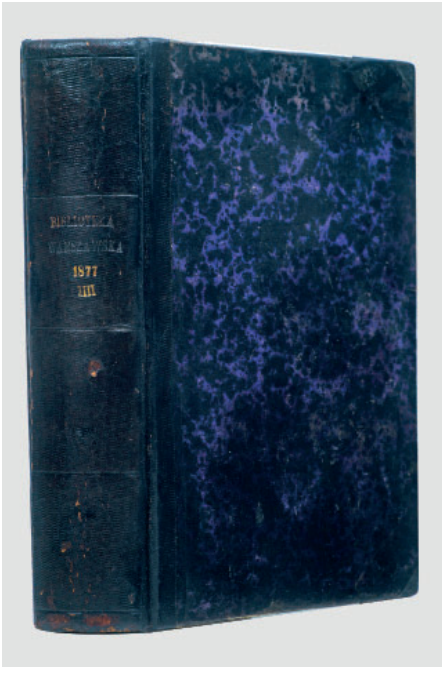

706. Biblioteka Warszawska. 1877.

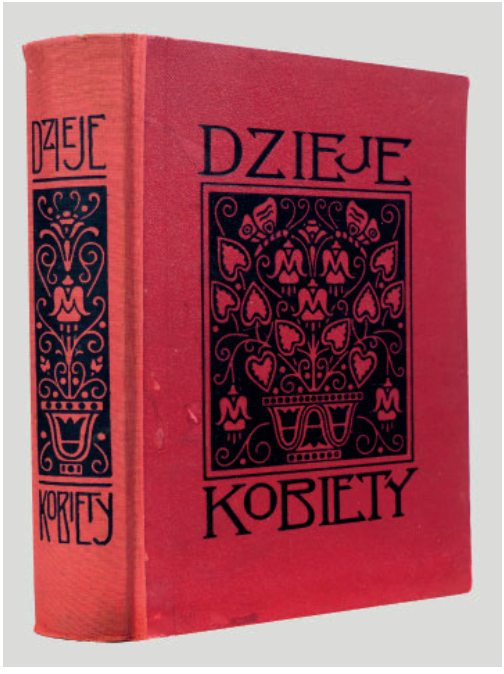

708. J. Czar. Dzieje kobiety. 1935.

708. **Czar Jan** [pseud.]. Dzieje kobiety. I. Ładna panna. II. Czar miłości. III. A kiedy będziesz moją żoną... Katowice 1935. Wydawnictwo Św. Stanisława, s. 479, [1], tabl. ilustr. 19 (w miejsce 20, w tym 1 kolor.), 25,5 cm, opr. wyd. ppł. z tłocz. na grzbiecie i licu. 240,-

Praca Stanisława Pawła Maciątka [pseud. Jan Czar] (1889-1940), zamordowanego przez Niemców w obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen. Książka przedstawia rolę kobiety wychowującej dzieci, kształtującej ich postawę moralną i społeczną. Wiele cytatów z najlepszych polskich utworów historycznych. Oprawa wydawnicza: półpłótno czerwone z czarną tytulaturą i ornamentami na grzbiecie i licu. Nieznaczne przetarcia i zaplamienia oprawy, nieaktualna pieczątka własnościowa, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

709. **Habdank Adam.** Wielkanoc we dworze polskim na Litwie. Z dawnych wspomnień. Wilno b.r. [1932]. Druk. „Lux", Nakład i Własność Autora, s. [2], 6, [2], ilustr. w tekście, 25 cm, opr. pł. z tyt. na grzbiecie, zach. opr. brosz. 300,-

Poemat upamiętniający **dawne „zwyczaje i obyczaje nasze na Litwie**, nasze uczty i święta nacechowane szczerą prostotą i głęboką wiarą". Utwór napisany w czasie „gdy warunki życiowe na Litwie Kowieńskiej mocno się zmieniły, gdy obecny rząd litewski rujnuje i niszczy pamiątki polskie na Litwie, a dworom polskim gotuje zagładę" (autor). Stan bardzo dobry.

710. **Hermbstädt Sigismund Friedrich** (red.). Bulletin des Neuesten und Wissenswürdigsten aus der Naturwissenschaft, so wie den Künsten, Manufakturen, technischen Gewerben, der Landwirthschaft und der bürgerlichen Haushaltung: für gebildete Leser und Leserinnen aus allen Ständen. T. 8, z. 1-4 (1 wol.). Berlin 1811. Bei Carl Friedrich Amelang, s. [4], 388, **tabl. ryc. 4** (**miedzioryty**, winno być 5), 21 cm, opr. kart. 120,-

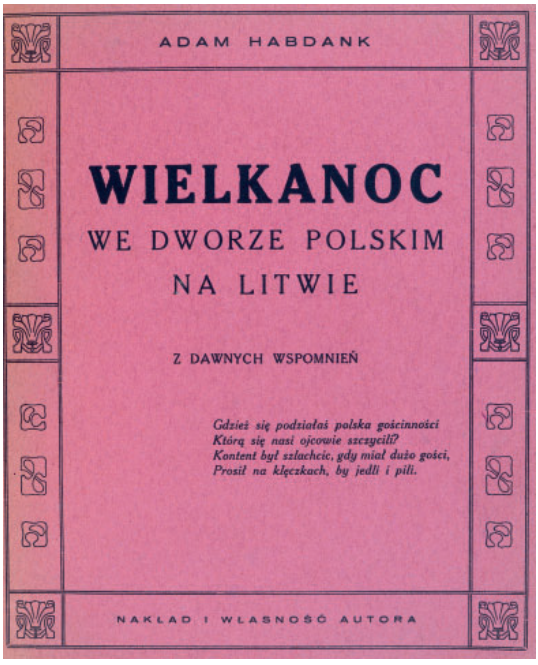

709. Wielkanoc we dworze polskim na Litwie. 1932.

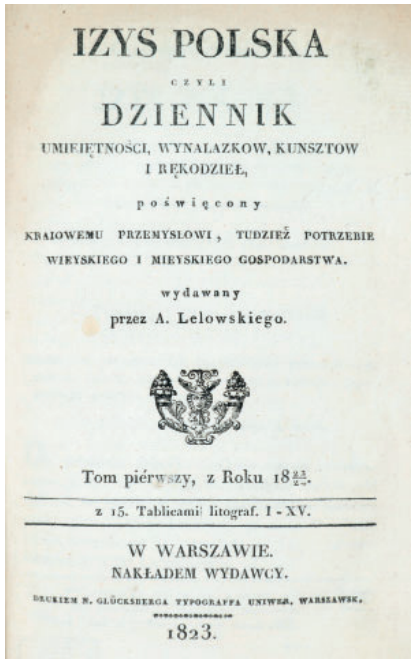

712. Izys Polska. 1823.

Tom berlińskiego czasopisma (maj-sierpień 1811), prezentującego najnowsze osiągnięcia, wynalazki i zdobycze technologiczne na polu nauk przyrodniczych, rzemiosła i produkcji zorganizowanej, rolnictwa i gospodarstwa domowego. Jego redaktorem był Sigismund Friedrich Hermbstädt (1760-1833), niemiecki chemik, farmaceuta, zajmujący się przede wszystkim możliwościami praktycznego wykorzystania chemii w rolnictwie, członek Pruskiej Akademii Nauk. W oferowanym tomie m.in. bardzo interesujące **opisy najnowszej aparatury przeznaczonej do destylacji alkoholu** (schematy na tablicach). Dawna pieczątka i sygn. biblioteczne. Brak tabl. nr 2. Pęknięcia wzdłuż krawędzi grzbietu, drobne otarcia, poza tym stan dobry.

711. **Izys Polska** czyli Dziennik Umiejętności, Wynalazków, Kunsztów i Rękodzieł, Poświęcony Krajowemu Przemysłowi, tudzież Potrzebie Wieyskiego i Mieyskiego Gospodarstwa. T. 3, część 3. Warszawa 1822. Drukiem N. Glücksberga, s. 273-400, **tabl. ryc. 5 (litografie rozkł.),** 23 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Część trzecia rocznika pierwszego polskiego czasopisma technicznego o charakterze miesięcznym, wydawanego w Warszawie w latach 1820-1828 (w 1825 nie ukazało się). Pismo, założone przez Gracjana Korwina i Antoniego Lelowskiego, poświęcone przyrodoznawstwu, wynalazkom, gospodarstwu domowemu i rolnictwu. W oferowanym tomie m.in: O pożarach przypadkowych i zapalaniu się różnych istot samych przez się; O blichowaniu płótna; Rozmaite sposoby wyrabiania mosiądzu; O polewach czyli emalii do naczyń metalowych; Aparat do ślichtowania i płukania złota i srebra (z ilustracją); **O najlepszym kształcie okien przy rośliniarniach** (z ilustracją); Tania i prosta sikawka do użytku na wsi i w małych miasteczkach (z ilustracją); **Uwagi o tak zwanym polskim gorzelniczym zakładzie** w porównaniu (z ilustracją); Szopa do suszenia zboża w snopach (z ilustracją); O powozach (z ilustracją). Egzemplarz nieprzycięty. Zabrudzenia okładek, nowy papierowy grzbiet. Miejscami przebarwienia papieru. Nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry

712. **Izys Polska** czyli Dziennik Umiejętności, Wynalazków, Kunsztów i Rękodzieł, Poświęcony Krajowemu Przemysłowi, tudzież Potrzebie Wieyskiego i Mieyskiego

714. Zakłady B. Hozakowskiego. 1938.

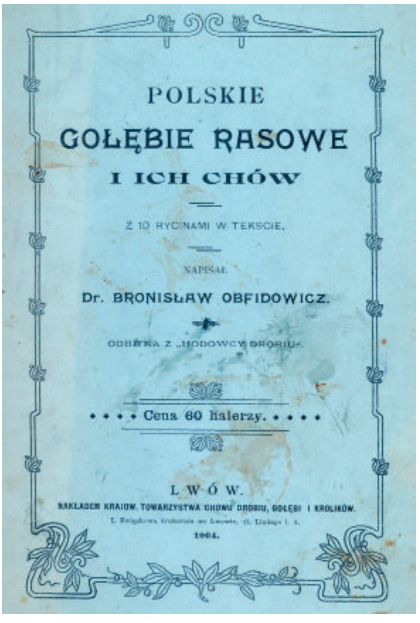

715. B. Obfidowicz. Polskie gołębie. 1904.

Gospodarstwa. T. 1, część 4. Warszawa 1823. Drukiem N. Glücksberga, s. 385-501, [9], **tabl. ryc. 5 (litografie rozkł.),** 23 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Część czwarta rocznika pierwszego polskiego czasopisma technicznego (patrz poz. poprzednia). W oferowanym tomie m.in: **O postępowaniu i robotach w fabryce cienkich sukien**; O grzybieniu białym i zastosowaniu onego w farbiarstwie; O prasach hydraulicznych; z opisem i rysunkiem machiny hydraulicznej do wytłaczania olejów (z ilustracjami); Wiatrak szkocki (z ilustracją); Kuchenka Lemara (z ilustracją); **Płóczkarnia do kartofli, do potrzeb gorzelń** i fabryk krochmalowych (z ilustracją). Egzemplarz nieprzycięty i nierozcięty. Zabrudzenia i ubytki okładek, nowy papierowy grzbiet. Miejscami przebarwienia papieru. Nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

713. [Katalog maszyn rolniczych]. Katalog maszyn i narzędzi rolniczych Spółki Akcyjnej Bronikowski, Grodzki i Wasilewski, Zjednoczone Firmy: „Alfred Grodzki" i „K. Wasilewski". Toruń [1928]. Pomorska Drukarnia Rolnicza, s. 176, liczne ilustr. w tekście, 24 cm, opr. z epoki ppł., na lico naklejona oryg. okł. brosz. 300,-

Bogato ilustrowany katalog maszyn i narzędzi rolniczych warszawskiej spółki „Bronikowski, Grodzki i Wasilewski". Zawiera opisy i zdjęcia kilkuset maszyn używanych do wszelkich prac rolnych, łąkowych, leśnych i ogrodniczych. Otarcia okładki, na kartach miejscami niewielkie zaplamienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

714. [Katalog ogrodniczy]. B. Hozakowski. Specjalny Skład i Hodowla Nasion – Zakłady Ogrodnicze. Katalog główny na rok 1938 nasion ogrodowych i rolnych, narzędzi ogrodniczych, preparatów chemicznych, cebulek i kłączy kwiatowych, róż, drzewek, krzewów itp. [Toruń 1938]. Druk J. K. Kuszel, s. 164, tabl. ilustr. 2 (kolor.), liczne ilustr. w tekście, 27 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Bogato ilustrowany cennik toruńskiego składu i hodowli nasion B. Hozakowskiego na rok 1938. Katalog wzbogacony o dwie barwne tablice z kwiatami. Stan dobry. **Rzadkie.**

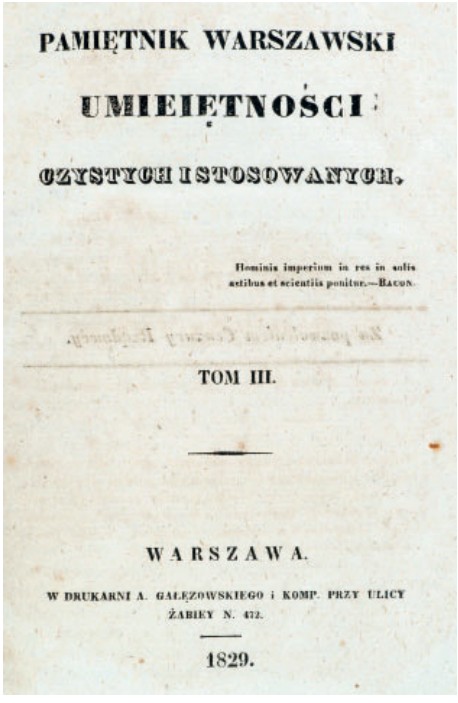
PAMIĘTNIK WARSZAWSKI

UMIEJĘTNOŚCI

CZYSTYCH I STOSOWANYCH.

Hominis imperium in res in solis actibus et scientiis ponitur.—Bacon.

TOM III.

WARSZAWA.

W DRUKARNI A. GAŁĘZOWSKIEGO i KOMP. PRZY ULICY ŻABIEY N. 472.

1829.

717. Umiejętności Czyste i Stosowane. 1829.

718. Piast czyli Pamiętnik Technologiczny.

715. Obfidowicz Bronisław. Polskie gołębie rasowe i ich chów. Z 10 rycinami w tekście. Odbitka z „Hodowcy Drobiu". Lwów 1904. Nakładem Krajowego Towarzystwa Chowu Drobiu, Gołębi i Królików, s. 30, ilustr. w tekście, 21,5 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Ilustrowany **podręcznik hodowli gołębi polskich** z charakterystyką znanych ras występujących w Galicji (ryś polski, polski gołąb olbrzymi, gołąb polski kalina, gołąb stawak). Zaplamienia i naddarcia okładki, zaplamienia na marginesie części kart, nieaktualna pieczątka na karcie tytułowej. **Rzadkie.**

716. Padechowicz Marian. Wzory urządzeń mieszkaniowych. Zeszyt I. Wydanie 2. Kraków b.r. [ok. 1928]. Nakładem autora, światłodruk Konrad Rozynek, Poznań, k. [4], **tabl. ryc. 15**, 24 x 32 cm, opr. wyd. teka ppł. 150,-

Teka zawierająca **15 tablic z projektami mebli** do różnych wnętrz (przedpokój, kuchnia, jadalnia, sypialnia, gabinet męski, salonik). Na kartach wstępu: „Praktyczne wskazówki techniczne" (w tym m.in. kosztorysy, np. kalkulacja biblioteki na 638 złotych, całe wyposażenie męskiego gabinetu 1286,12 złotych). Projekty opracowane przez Mariana Padechowicza (1892-1971), krakowskiego nauczyciela szkół zawodowych, kierownika stolarni Muzeum Przemysłu Artystycznego, autora licznych podręczników dla artystów – stolarzy. Jak napisał we stępie, jego celem było: „Aby bodaj w części usunąć brak polskich wzorów w zakresie meblarstwa...". Zabrudzenia i uszkodzenia teki, papier pożółkły, karty wstępu nierozcięte, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

717. Pamiętnik Warszawski Umiejętności Czystych i Stosowanych. Tom III. Warszawa 1829. W Drukarni A. Gałęzowskiego i Komp., s. 378, **tabl. ryc. 1 (litografia rozkł.)**, 20,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. i tłocz., brzegi kart prószone. 440,-

W treści m.in.: O smaku; O pisowni polskiej (**pierwodruk Joachima Lelewela**); Jaka mogła być przyczyna rozrzucenia kamieni w północnych krainach Europy; Mollusk elektryczny na brzegach Cejlonu; Sposób tuczenia ryb w Chinach używany; Osobliwsze postrzeżenia nad kotami; Myśli o piękności w architekturze; **O stanie chowu koni w Królestwie Polskim**; Uwagi nad atmosferą ziemską; O diamentach przez sztukę otrzymanych w Paryżu; Sposób zachowania drzewa od ognia; Rośliny nadmorskie wyziewają chlor; Żółta farba z kwiatów rośliny wydającej kartofle; Krystalizowany cukier z kartofli; Nowy sposób użycia wody do poruszania machin; Obrazy zbioru JO. Xięcia Konstantego Czartoryskiego w Międzyrzecu Podlaskim; **O utrzymywaniu pijawek lekarskich i o handlu nimi w Polsce**. Oprawa po konserwacji z niewielkimi uzupełnieniami, na karcie przedtytułowej podklejony niewielki ubytek, wewnątrz stan dobry.

718. Piast czyli pamiętnik technologiczny obeymuiący przepisy dla gospodarstwa domowego i wieyskiego, ogrodnictwa, sztuk pięknych, rękodzielń i rzemiosł; niemniey, lekarstwa domowe, pospolite i zwierzęce. T. 3. Warszawa 1829. W Drukarni przy ulicy Mazowieckiey Nro. 1349, s. 178, [4], 18 cm, opr. wyd. brosz. 200,-

Jeden tom miesięcznika techniczno-rolniczego, wydawanego przez ziemianina i senatora Józefa Wawrzyńca Krasińskiego (1783-1845), przy współpracy wykładowcy szkoły politechnicznej Jędrzeja Radwańskiego. Czasopismo ukazywało się od stycznia 1829 do grudnia 1830 r., **przeznaczone było przede wszystkim dla właścicieli majątków ziemskich, mieszkańców dworów** i zamożnych mieszczan. Tom podzielony na trzy działy: Gospodarstwo wiejskie, domowe i ogrodnictwo; Sztuki piękne, rękodzielnicze i rzemiosło; Lekarstwa domowe i pospolite, leczenie zwierząt. W tomie m.in.: **Przepisy wyrabiania cukrowych wódek i likworów;** O hodowaniu drzewek owocowych; Naśladowanie złota i srebra; Balsam gojący rany; **Lekarstwo na wzmocnienie oczu;** Na mocny kaszel i ból piersi. Drobne zabrudzenia i ubytki pap. opr., rdzawe plamki i niewielkie zalania marginesów. Stan ogólny dobry.

– Sposoby zabezpieczania piękności i zdrowia –

719. Raisson Horace-Napoléon. Kodex gotowalniany. Pisemko poświęcone ozdobie i zdrowiu, przez... Wolno przełożone z 3° wydania francuskiego przez J. B. Warszawa 1835. Nakładem Piotra Baryckiego, s. 159, [5], 15 cm, opr. skóra z tłocz. i złoc., na grzbiecie szyldzik. 600,-

Swobodny (dostosowany do polskich realiów), anonimowy przekład francuskiego, bardzo popularnego poradnika, napisanego przez Horacego-Napoléona Raissona (1798-1854), pisarza i dziennikarza, autora licznych książek kucharskich, przyjaciela Balzaka. Utrzymane w zabawnym tonie porady mają „wskazać sposoby zabezpieczenia piękności i zdrowia". Część pierwsza poświęcona została utrzymaniu czystości (tu m.in. takie rady: „Jak najrzadziej udaj się do dentysty, i to tylko wtenczas, gdy wielkie bóle..."; **„W błędzie zostają otyli, utrzymując, że suknie ciasne wpłyną na ich schudnięcie"**; „skóra najbielsza jest najpiękniejsza"). Część druga poświęcona została ubiorom: „jak trzeba przystojnie i ochędożnie się okazywać, aby siebie nie wystawić w świecie na lekceważenie" („Prowincya sprawiedliwie uważana bydź może za kolebkę złego smaku pod względem ubrania..."). Następnie autor opisuje właściwe zachowanie w towarzystwie – „przesada jest przeciwną wdziękowi"; „moda rządzi młodym – **za nadejściem lat 40 nie trzeba zupełnie stosować się do mody**, aby nie być śmiesznym". Na zakończenie dodatek o kosmetykach („Sztuka zachowania piękności" – najlepsze środki to praca, dieta i woda), uwagi o wyborze mieszkań oraz „O moralności". Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXIV)

720. Rouget Mikołaj. Nauka budownictwa praktycznego czyli doręcznik dla budujących. Warszawa 1827. Nakładem i drukiem Zawadzkiego i Węckiego, s. [4], IX, [3], 184, **tabl. ryc. 4 (litografie rozkł.)**, tabela rozkł., 20,5 cm, opr. współcz., płsk. 440,-

Podręcznik budownictwa Mikołaja Rougeta (1781-1847), topografa, architekta, malarza, litografa, autora dzieł z zakresu budownictwa, uczestnika kampanii napoleońskich, służącego przez wiele lat w korpusie inżynierów Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego. Podzielony na dwie części, z których pierwsza zawiera informacje **o rodzajach materiałów budowlanych** (m.in.: o kamieniu, cegle, drewnie,

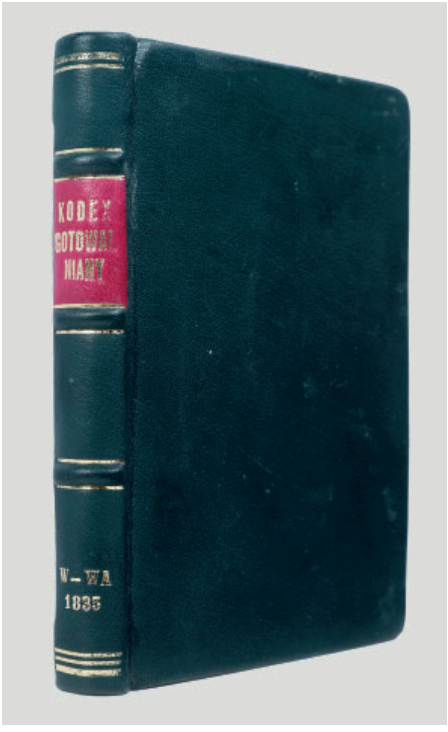

719. H. N. Raisson. Kodex gotowalniany. 1835.

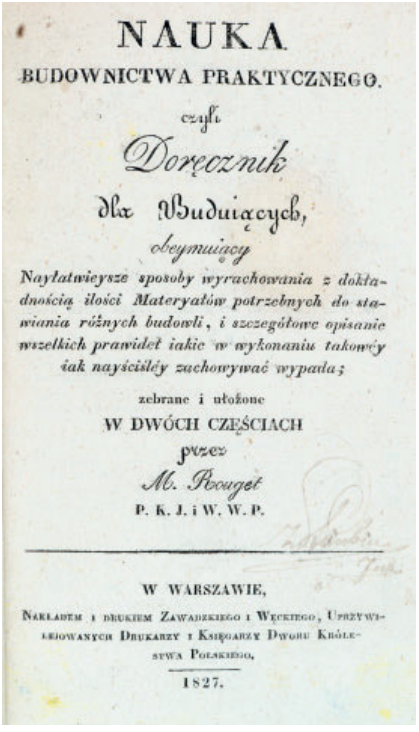
NAUKA
BUDOWNICTWA PRAKTYCZNEGO,
czyli
Doręcznik
dla Budujących,
obeymuiący
Nayłatwieysze sposoby wyrachowania z dokładnością ilości Materyałów potrzebnych do stawiania różnych budowli, i szczegółowe opisanie wszelkich prawideł iakie w wykonaniu takowéy iak nayściśléy zachowywać wypada;
zebrane i ułożone
W DWÓCH CZĘŚCIACH
przez
M. Rouget
P. K. J. i W. W. P.
W WARSZAWIE,
Nakładem i drukiem Zawadzkiego i Węckiego, Uprzywileiowanych Drukarzy i Księgarzy Dworu Królestwa Polskiego.
1827.

720. M. Rouget. Nauka budownictwa. 1827.

miedzi, żelazie), a druga wiadomości **o kolejnych etapach budowy (od projektu po wykonanie pieców i kominów**). Cztery tablice z ilustracjami wykonano w warszawskiej litografii Teodora Viviera. Brak 1 tablicy. Drobne zabrudzenia i przebarwienia, ślady po dawnych znakach własnościowych, ubytek krawędzi jednej tablicy (bez szkody dla rysunku). Stan bardzo dobry.

721. Rozmaitości literackie z roku 1826. Tom II. Warszawa 1828. W Drukarni Kommissyi Rządowey Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, s. [12], 396, 17,5 cm, ochronna okł. kart. z epoki. 180,-

Tom drugi (z pięciu) czasopisma literackiego publikowanego przez Adama Tomasza Chłędowskiego (1790-1855), bibliografa i dziennikarza. Łącznie ukazało się pięć tomów wydanych za lata 1825-1827. Na łamach pisma drukowano materiały z kraju i ze świata dotyczące historii, literatury, geografii. Oferowany tom zawiera w większości doniesienia ze świata (odkrycia, ciekawostki, wydarzenia, biblioteki, nowe wydania). Wśród tematów polskich: **Stan szkoły agronomicznej w Marymoncie; O zakładzie gmachu towarzystwa na wyroby zbożowe w Warszawie;** O zawaleniu się wieży ratuszowej we Lwowie; O ukończeniu pomnika Ks. J. Poniatowskiego; Sprawozdanie o przysądzeniu nagród za przedmioty malarstwa…, sztycharstwa i rysunków (z wymienionymi nazwiskami nagrodzonych artystów polskich); Medale w województwie krakowskim znalezione. Podniszczenia okładek, poza tym stan dobry (patrz 2 pozycje następne).
Lit.: J. Łojek, Prasa polska w latach 1661-1864, s. 85-86.

722. Rozmaitości literackie z roku 1827. Tom IV. Warszawa 1828. W Drukarni Kommissyi Rządowey Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, s. [12], 396, 17,5 cm, ochronna okł. kart. z epoki. 180,-

Tom czwarty (z pięciu) czasopisma literackiego wydawanego przez Adama Tomasza Chłędowskiego (patrz pozycja poprzednia). W oferowanym tomie m.in.: O zmianie widoków kosmoramy wystawionej

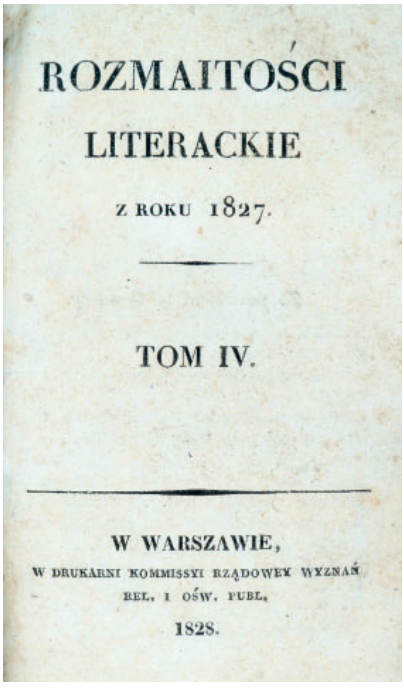
ROZMAITOŚCI
LITERACKIE
Z ROKU 1827.
TOM IV.
W WARSZAWIE,
W DRUKARNI KOMMISSYI RZĄDOWEY WYZNAŃ REL. I OŚW. PUBL.
1828.

722. O fabrykach Grodna i Wilna. 1828.

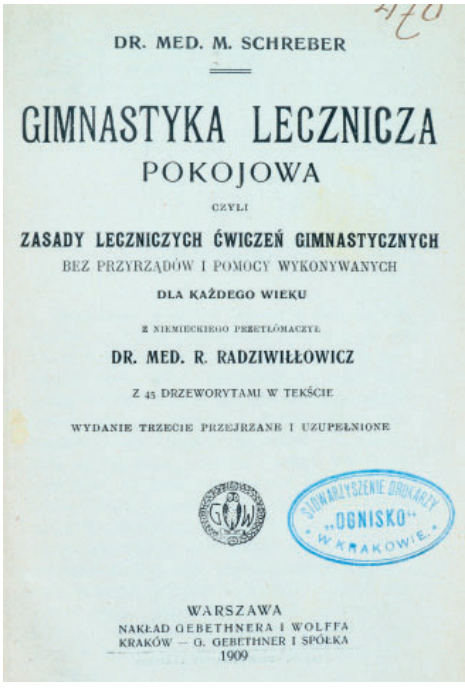
DR. MED. M. SCHREBER
GIMNASTYKA LECZNICZA
POKOJOWA
CZYLI
ZASADY LECZNICZYCH ĆWICZEŃ GIMNASTYCZNYCH
BEZ PRZYRZĄDÓW I POMOCY WYKONYWANYCH
DLA KAŻDEGO WIEKU
Z NIEMIECKIEGO PRZETŁOMACZYŁ
DR. MED. R. RADZIWIŁŁOWICZ
Z 45 DRZEWORYTAMI W TEKŚCIE
WYDANIE TRZECIE PRZEJRZANE I UZUPEŁNIONE
STOWARZYSZENIE DRUKARZY „OGNISKO" W KRAKOWIE
WARSZAWA
NAKŁAD GEBETHNERA I WOLFFA
KRAKÓW — G. GEBETHNER I SPÓŁKA
1909

724. D. Schreber. Gimnastyka lecznicza. 1909.

w Warszawie w domu Szodara; O księgozbiorze Ossolińskiego; O p. Cooper, autorze romansów amerykańskich; **O handlu wewnętrznym guberni grodzieńskiej i wileńskiej i o ich fabrykach;** O dziełach przybyłych do publicznej narodowej biblioteki w 1826 roku w Warszawie. Podniszczenia okładek, ślady zalania marginesów, zbrązowienia, poza tym stan dobry.
Lit.: J. Łojek, Prasa polska w latach 1661-1864, s. 85-86.

723. Rozmaitości literackie z roku 1827. Tom V. Warszawa 1828. W Drukarni Kommissyi Rządowey Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, s. [12], 432, 17,5 cm, ochronna okł. kart. z epoki. 180,-

Tom piąty (z pięciu) czasopisma literackiego wydawanego przez Adama Tomasza Chłędowskiego (patrz poz. poprzednie). W oferowanym tomie m.in.: O puszczaniu się balonem p. Green; Nowy model pojazdu parowego; **Odkrycie w Awie wielu nowych roślin;** O grzechotnikach okazywanych w Orleans; Nowa bardzo mała kometa; Dziennik pierwszej Kolumba podróży; **Plamy na słońcu postrzeżone**; Wielka armata, którą Anglicy zabrali w Indiach Wschodnich; O znalezionych bożyszczach egipskich; **Otwarcie nowej walcowni we wsi Jabłonicy kosztem J. W. Sołtyka;** Opis potworu który urodziła jałówka we wsi Giżycach, obwodzie kaliskim; Wyjątek z listu pisanego w Rzymie przez bawiącego tam Polaka; O dziele wyszłem w Londynie: Wybór poezyi polskiej; Odkrycia przy odkopywaniu fundamentów na Bielanach. Podniszczenia okładek, nieznaczne przybrudzenia i zbrązowienia marginesów, poza tym stan dobry.

724. Schreber Daniel Gottlieb Moritz. Gimnastyka lecznicza pokojowa czyli zasady leczniczych ćwiczeń gimnastycznych bez przyrządów i pomocy wykonywanych dla każdego wieku. Warszawa 1909. Gebethner i Wolff, s. 130, tabl. 1, ilustracje w tekście, 18 cm, opr. ppł. 90,-

Podręcznik gimnastyki autorstwa Daniela Gottlieba Moritza Schrebera (1808-1861), niemieckiego lekarza, propagatora gimnastyki, zalecającego ćwiczenia fizyczne zwłaszcza młodzieży miejskiej, który badał i starał się przeciwdziałać negatywnemu wpływowi urbanizacji na zdrowie populacji (przede

725. Wieś i Dwór. 1914. Kompletny rocznik.

726. Wieś i Dwór. 1915. Kompletny rocznik.

wszystkim dzieci). **Autorem polskiego przekładu był profesor Rafał Radziwiłłowicz** (1860-1929), psychiatra, jeden z wielkich mistrzów masonerii polskiej, działacz społeczny, brat Oktawii, żony Stefana Żeromskiego, pracujący w zakładzie leczniczym w Nałęczowie. **Uważany za pierwowzór doktora Judyma**, bohatera powieści „Ludzie bezdomni". Pieczątki: „Stowarzyszenie Drukarzy „Ognisko" w Krakowie". Zabrudzenia oprawy. Niewielkie zażółcenia i przebarwienia papieru, nieaktualne wpisy własnościowe, poza tym stan dobry.

725. Wieś i Dwór. Dwutygodnik ilustrowany. Z dodatkiem „Sport i hodowla". Rok III. Warszawa 1914. Redaktor: Wacław Rogowicz. Zeszyty 1-19. Styczeń – grudzień 1914 r. Różna liczba stron (od 30 do 52), liczne ilustracje i reklamy, papier częściowo kredowany, 31 cm, opr. wyd. brosz. 600,-

Kompletny rocznik III – 1914 r. pisma „Dwór i Wieś", ukazującego się od 1912 r., z przerwami i zmianami do 1937 r. Założone przez przyjaciół: redaktora Kazimierza Laskowskiego (1861-1913), pisarza i poetę, oraz wydawcę Bolesława Schoena (1857-1913), literata. Oferowany rocznik pod redakcją Wacława Rogowicza (1879-1960), pisarza, tłumacza, działacza społecznego. Pismo starało się **krzewić wśród czytelników kult tradycji, propagując m.in. architekturę polskiego dworu i gromadzenie dzieł sztuki.** W treści znalazły się relacje z wystaw Zachęty, wystawy grafiki współczesnej, doniesienia z pracowni Wojciecha Kossaka, a także artykuł o zamiarze ofiarowania kolekcji Feliksa Jasieńskiego Warszawie. W każdym numerze zamieszczano obszerne recenzje teatralne, doniesienia ze świata literatury (**zeszyt 11 poświęcony jubileuszowi Henryka Sienkiewicza**). Na zdjęciach liczne dwory i rezydencje ziemiańskie, ich wnętrza i ogrody. Na zakończenie każdego numeru **obszerna rubryka towarzyska z doniesieniami o ślubach rodzin arystokratycznych** i śmierci znanych osób. Poza tym doniesienia ze świata mody, rubryka „Z racjonalnej kosmetyki i higieny", o nauce (z. 2 „Czy na Marsie jest śnieg?") i Warszawie (budowa III mostu, artykuł J. W. Gomulickiego o zburzeniu kościoła św. Jerzego, budowa Biblioteki Publicznej fundacji Kierbedziów). Do każdego numeru dołączony **dodatek „Sport i hodowla", poświęcony polowaniom, wyścigom konnym oraz propagowaniu sportów** (m.in. pływanie, narty). Zajmowano się także sprawami społecznymi, wiele miejsca poświęcając oświacie (o skautingu – z. 13), krzewieniu trzeźwości na wsi, dobroczynności. Wśród artykułów liczne o tematyce historycznej i patriotycznej, np. o odnalezieniu korony Kazimierza Wielkiego (z. 4), o obronie polskości w zaborze pruskim (z. 6), „Kaszuby giną" (z. 13 i 14). W treści widoczne także narastanie atmosfery wojennej, stąd liczne doniesienia o zbrojeniach i postępach np. w lotnictwie.

Od zeszytu 16 z września 1914 r. radykalnie zmienia się tematyka artykułów, które odtąd niemal w całości poświęcone są tematowi wojny (z. 16 otwiera „Rota" Marii Konopnickiej, odezwa cara Mikołaja do Polaków oraz artykuł „W wielkim momencie dziejowym"). Efektowne okładki zeszytów, projektowane m.in. przez Leona Wyczółkowskiego, Edwarda Trojanowskiego, Antoniego Dzierzbickiego. Pieczątki własnościowe: Piotra Ostromęckiego z Tomaszewic oraz Marty i Władysława Serwatowskich. Brak 1 karty w zeszycie 2. Zabrudzenia i uszkodzenia okładek poszczególnych zeszytów, grzbiety wzmacniane taśmą, drobne zabrudzenia i przedarcia, miejscami dopiski, poza tym stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**

726. Wieś i Dwór. Rok IV. Warszawa 1915. Redaktor: Wacław Rogowicz, od zeszytu 8/9 Antoni Hurkiewicz. Zeszyty 1-12. Styczeń – grudzień 1915 r. Różna liczba stron (od 32 do 56), liczne ilustracje i reklamy, papier częściowo kredowany, 31 cm, opr. wyd. brosz. 600,-

Kompletny czwarty rocznik pisma „Wieś i Dwór", od zeszytu II ukazującego się jako miesięcznik, od „Zeszytu Pamiątkowego" z sierpnia-września z podtytułem „Ilustracja Polska". Redaktorem i wydawcą został wówczas Antoni Hurkiewicz (współwłaściciel zakładów graficznych na Mariensztacie), kierownikiem literackim Wacław Rogowicz, kierownikiem artystycznym malarz Antoni Dzierzbicki (1887-1959), autor projektów większości okładek. W treści pisma najwięcej artykułów poświęcono tematyce wojennej („Armata narzędziem zwycięstwa", „Wojna w poezji" W. Lorentowicza, wojna i literatura; dołączono „Kupon na gorącą strawę"), przed sierpniem 1915 r. (wkroczeniem wojsk niemieckich do Warszawy) o wyraźnym charakterze antyniemieckim. Na wielu zdjęciach zniszczenia wojenne (np. wysadzony przez Rosjan most Kierbedzia, twierdza Modlin po zdobyciu przez Niemców). **Wiele miejsca poświęcono odbudowie wsi oraz zabytków (pod patronatem Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przeszłości).** Poza tym liczne artykuły odnoszące się do bieżących wydarzeń politycznych (**Zdzisław Lubomirski prezydentem Warszawy, otwarcie 15 listopada 1915 r. Uniwersytetu Warszawskiego**, opuszczenie przez Rosjan Zamku Królewskiego). W apelu „Do czytelników" w numerze sierpniowo-wrześniowym zawarto zmienione credo redakcji – wobec nowej sytuacji sprawy artystyczne schodzą na drugi plan, „Dziś nawoływać musimy społeczeństwo do pracy nad wewnętrznym ustrojem, pomagać ludziom inicjatywy...". W treści pisma zamieszczano nadal recenzje teatralne, artykuły poświęcone literaturze (opowiadanie St. Reymonta „W polu") oraz malarstwu (o twórczości Leona Wyczółkowskiego, Józefa Brandta, Józefa Rapackiego, Stanisława Witkiewicza). Pieczątki własnościowe: Piotra Ostromęckiego z Tomaszewic oraz Marty i Władysława Serwatowskich. Brak 1 karty w zeszycie 4. Zabrudzenia i uszkodzenia okładek poszczególnych zeszytów, grzbiety wzmacniane taśmą, drobne zabrudzenia i przedarcia, miejscami dopiski, poza tym stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**

727. [Wieś i Dwór]. Ilustracya Polska. Wieś i Dwór. Rok V. Warszawa 1916. Redaktor: Antoni Hurkiewicz. Zeszyty 1-3, 4/5, 6/7, 9/10, 11/12. Styczeń – grudzień 1916 r. Różna liczba stron (od 32 do 42), liczne ilustracje i reklamy, papier częściowo kredowany, 31 cm, opr. wyd. brosz. 300,-

Niemal kompletny rocznik pisma (brak zeszytu 8), łącznie 7 zeszytów. Znacznie skromniej wydawane niż w latach poprzednich, o tematyce przede wszystkim wojennej, politycznej i historycznej. Numer 1 niemal w całości poświęcony powstaniu listopadowemu, w kolejnych zeszytach m.in. o odrodzeniu polskiej oświaty, o konieczności odnowienia polskiego rzemiosła („Zagłada albo odrodzenie"), o pierwszych polskich Bibliach (Leopolity, Brzeskiej). Numer VI/VII poświęcony Konstytucji 3 Maja oraz uroczystym obchodom rocznicy (po raz pierwszy od upadku powstania listopadowego świętowanej oficjalnie). Na licznych fotografiach ukazano pochód mieszkańców Warszawy. Zeszyt IX/X poświęcony Polsce (tu m.in.: O nauce polskiej (Wł. Tatarkiewicz); Pochodzenie języka literackiego; Wytwórczość przemysłowa na ziemiach polskich). Zeszyt ostatni, wydany 15 grudnia 1916 r., otwiera **„Akt proklamacji Królestwa Polskiego".** Poza tym liczne zdjęcia z dnia 5 listopada 1915 r. (uroczyste posiedzenie Rady Miejskiej, akt proklamowania niepodległości Państwa Polskiego w Sali Tronowej Zamku Królewskiego), ukazujące wkroczenie Legionów do Warszawy oraz z życia Legionów (m.in. „Brygadjer Józef Piłsudski przybył do Warszawy d. 12 grudnia 1916 r."). Część druga zeszytu poświęcona **pamięci zmarłego 15 listopada 1916 r. Henryka Sienkiewicza** („W chwili podnoszenia się na widnokręgu świata zarannych zórz Niepodległości naszej, zgasł, jak blednąca o świcie gwiazda, ostatni chorąży Polski – podległej; chorąży – nie: wódz"). Poza tym w treści recenzje teatralne, wiadomości ze świata muzyki i literatury, reprodukcje dzieł sztuki (Matejko, Grottger). Pieczątki własnościowe Marty i Władysława Serwatowskich, wpisy Ostromęckiego. Zabrudzenia i uszkodzenia okładek, zabrudzenia i przedarcia kart, jedna karta luzem, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

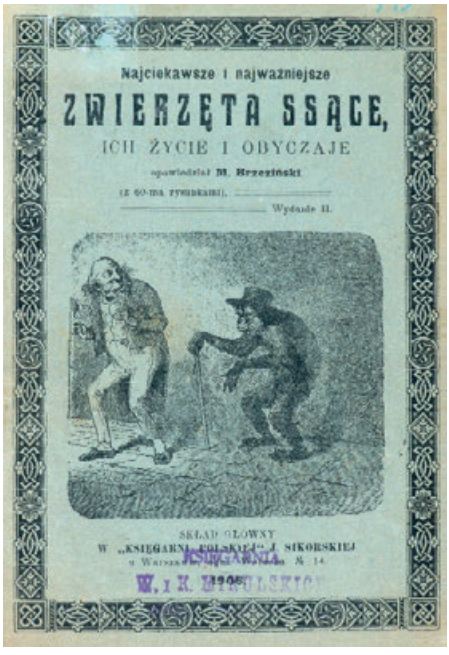

729. M. Brzeziński. Zwierzęta ssące. 1906.

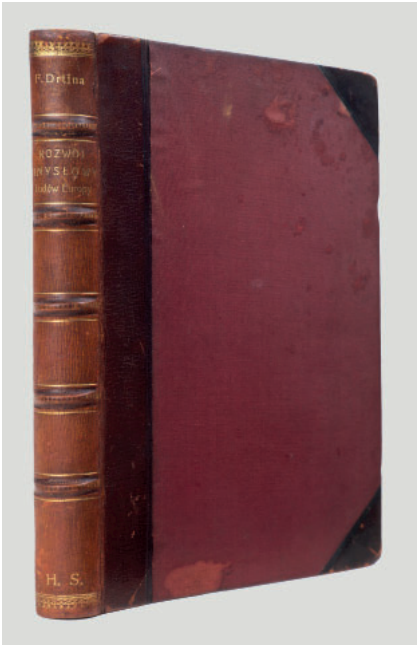

730. F. Drtina. Rozwój umysłowy. 1904.

728. Żebrawski Teofil. Słownik wyrazów technicznych tyczących się budownictwa. Kraków 1883. Nakładem Akademii Umiejętności. W Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego, k. [2], s. 433, 22,5 cm, **opr. Roberta Jahody**, pł. z tłocz i złoc. 180,-

Polsko-niemiecko-francuski słownik terminów z dziedziny budownictwa i architektury. Ciekawe źródło także dla ewolucji terminów technicznych w języku polskim. **Oprawa sygnowana na tylnej wyklejce pieczątką: R. Jahoda Introligatornia Kraków.** Przetarcia i przebarwienia oprawy. Nieaktualne pieczątki i naklejki własnościowe, miejscami przebarwienia papieru. Kilka stron ze wzmocnionymi papierem marginesami, poza tym stan dobry.

PRZYRODA. NAUKA

729. Brzeziński Mieczysław. Najciekawsze i najważniejsze zwierzęta ssące, ich życie i obyczaje. Wydanie III. Objaśnione 60-ma rysunkami. Warszawa 1906. Skład główny w „Księgarni Polskiej" J. Sikorskiej, s. 198, ilustracje w tekście, 19,5 cm, opr. wyd., ppł. 60,-

Z biblioteki wileńskiego Liceum Panien Benedyktynek (pieczątki). Zbiór opowiastek o ssakach, przeznaczony dla dzieci i młodzieży, opracowany przez Mieczysława Brzezińskiego (1858-1911), działacza społeczno-oświatowego związanego z ruchem ludowym, przyrodnika, wydawcę i publicystę. Otarcia opr. Stan dobry.

730. Drtina Franciszek. Rozwój umysłowy ludów Europy. Z serii: „Biblioteka Samokształcenia". Z upoważnienia autora z czeskiego przełożyła J. Kietlińska-Rudzka. Warszawa 1904. B.w., s. 307 (właśc. 321), [1], II (errata), 22,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 180,-

731. B. Dyakowski. Atlas motyli krajowych.

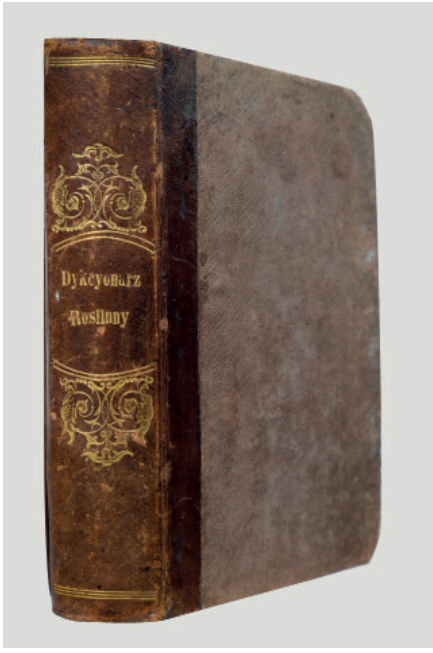

733. K. Kluk. Dykcyonarz roślinny. 1805-1846.

Rozprawa z historii filozofii, dotycząca odpowiedzi ludzkości na przestrzeni wieków na dwa pytania: **„Czym jest otaczający mię świat**, dokąd dąży, jaki cel jego?" oraz **„Dlaczego znalazłem się na tym świecie**, co znaczy moje życie i życie innych ludzi, jakie jego zadanie?" (ze wstępu). Jej autorem jest Franciszek Drtina (1861-1925), praski filozof, polityk, wykładowca uniwersytecki. Tłumaczyła Julia Kietlińska-Rudzka (1877-1927), tłumaczka literatury czeskiej, nauczycielka, działaczka oświatowa. Oprawa z epoki: płsk, grzbiet 6-polowy, ze zwięzami wypukłymi i złoc. tyt., supereksklibris literowy „H.S.", na licach pł. czerwone (oprawa sygnowana nalepką – Gajewski?). Wpisy własnościowe, zapiski w treści ołówkiem. Otarcia i zabrudzenia oprawy, błędy w paginacji, poza tym stan dobry.

731. Dyakowski Bohdan. Atlas motyli krajowych. Z 218 wizerunkami kolorowemi motyli. Warszawa 1906. Nakładem i drukiem Michała Arcta, s. [4], II, [2], 135, [1], VIII, **tabl. ryc. 18 (chromolitografie)**, 25,5 cm, opr. wyd. ppł. ze srebrzonym napisem na grzbiecie i kolor. ilustr. na licu. 300,-

Atlas motyli opracowany przez Bohdana Dyakowskiego (1864-1940), biologa, przyrodnika, współzałożyciela Ligi Ochrony Przyrody. Atlas zawierający opisy 474 gatunków motyli, **ozdobiony 18 barwnymi tablicami** i 30 czarno-białymi ilustracjami w tekście. Zabrudzenia i ubytki oprawy, pęknięcie grzbietu. Nieaktualne wpisy i pieczątki własnościowe. Niewielkie przebarwienia papieru, poza tym stan dobry.

732. Figuier Louis. Historyja roślin. Dzieło ozdobione 415 wizerunkami z natury wykonanemi. T. 3 (z 3). Warszawa 1871. W Drukarni Józefa Ungra, k. [2], s. 258, LXXIII, 10, [1], **liczne ilustr. w tekście (drzeworyty),** 23,5 cm, opr. z epoki, płsk, zach. opr. wyd. brosz. 240,-

Dzieło botaniczne Louisa Figuiera (1819-1894), francuskiego uczonego, profesora chemii i medycyny, fizyka, przyrodnika. Autorem polskiego przekładu jest przyrodnik i botanik Jakub Waga (1800-1872), który znacznie rozszerzył dzieło o polską terminologię oraz wiadomości o florze ziem polskich. Wydawnictwo **bogato zdobione drzeworytowymi ilustracjami**, w tym wieloma całostronicowymi. W oferowanym tomie omówiono m.in.: rośliny skrytopłciowe, wodorosty, grzyby, porosty, mchy, paprocie, skrzypowate,

widłakowate, drzewa olbrzymie oraz **roślinność gór**. Duży dział poświęcony geografii botanicznej w opracowaniu Jakuba Wagi. **Efektowna oprawa z epoki:** brązowy półskórek, grzbiet podzielony zwięzami wypukłymi na 5 pól, w dwóch – złocona tytulatura. Nieaktualne pieczątki własnościowe, zakreślenia ołówkiem na marginesach, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

– Pierwszy naukowy opis flory polskiej –

733. Kluk Krzysztof. Dykcyonarz roślinny, w którym podług układu Linneusza są opisane nie tylko kraiowe dzikie, pożyteczne, albo szkodliwe: na roli, w ogrodach, oranżeryach utrzymywane, ale oraz i cudzoziemskie, któreby w kraiu pożyteczne być mogły, albo z których mamy lekarstwa, korzenie, farby i t.d. albo które jakową nadzwyczajność w sobie maią: ich zdatności lekarskie, ekonomiczne, dla ludzi, koni, bydła, owiec, pszczół, i t.d. utrzymywanie, i t.d. Z poprzedzaiącym wykładem słów botanicznych i kilkakrotnym na końcu reiestrem. Tom 1-3 (1 wol.). Warszawa 1805-1846. Druk XX. Pijarów, s. [2], XLII, 214; [2], 256; 270, **tabl. 1 (litografia),** 18,5 cm, opr. z epoki, płsk z tłocz. i złoc. 1200,-

Pierwszy i najważniejszy krytyczny polski słownik botaniczny, opisujący florę kraju, autorstwa wybitnego przyrodnika doby oświecenia, ks. Jana Krzysztofa Kluka (1739-1796), proboszcza w Ciechanowcu, autora wielu prac z dziedziny botaniki i zoologii, które były przełomowe dla polskich nauk przyrodniczych. W uznaniu zasług uczony otrzymał od króla Stanisława Augusta Poniatowskiego medal „Merentibus". Oryginalny zielnik ks. Kluka został później zakupiony przez cara Aleksandra I. Dykcjonarz oparty jest głównie na materiale botanicznym Polski centralnej i Litwy. Autor opisał w nim 1536 gatunków roślin krajowych i zagranicznych, ułożonych w alfabetycznym porządku według nazw łacińskich, z przyporządkowanymi im nazwami polskimi (według systematyki Karola Linneusza). Część słownikową poprzedził obszernym wstępem, w którym omówił podstawy linneuszowej systematyki, słownictwo botaniczne, budowę roślin oraz dał szereg ogólnych informacji **o praktycznych zastosowaniach roślin, w tym w ziołolecznictwie** (choć zalecał konsultacje z lekarzem). Na poszczególne hasła składa się szczegółowy opis wyglądu rośliny, charakterystycznych cech budowy, występowania, kwitnienia, zastosowania oraz pielęgnacji (w przypadku roślin ozdobnych i uprawnych). Przetarcia i zabrudzenia oprawy. Zażółcenia papieru, na kilkudziesięciu ostatnich kartach ślady po owadach, poza tym stan dobry.

734. Lampert Kurt. Atlas państwa zwierzęcego. T. 1: Zwierzęta ssące. T. 2: Ptaki. T. 3: Gady – płazy – ryby, zwierzęta bezkręgowe (w 3 wol.). Opracował Bohdan Dyakowski. Warszawa [1925-1926]. Wydawnictwo M. Arcta, s. II, 7-82, V, [1], **tabl. barwnych 32**; s. 86, VI, [2], **tabl. barwnych 32**; s. [4], 128, [2], **tabl. barwnych 32**, liczne ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. wyd. Bolesława Zjawińskiego, pł. z tłocz. i złoc. 360,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1905 r.). Atlas podzielony jest na trzy tomy: tom I – Zwierzęta ssące; tom II – Ptaki; tom III – Gady, płazy, ryby i zwierzęta bezkręgowe. Każdy wolumin ozdobiony 32 barwnymi tablicami i licznymi rysunkami w tekście. **Oprawy wydawnicze Bolesława Zjawińskiego** (sygnowane ślepym tłokiem na tylnych okładzinach): płótno czerwone, zielone, granatowe, na grzbiecie i licu złocona tytulatura i zdobienia. W tomie 3 doklejone artykuły z gazety. Otarcia i zaplamienia opraw, na kartach drobne zabrudzenia i zażółcenia, poza tym stan dobry.

735. Malo Charles. Les Papillons. Paris (Paryż) b.r. [1818]. Chez Janet, De l'imprimerie de Richomme, rue Saint-Jacques, n° 67, s. 198, **tabl. ryc. 11 (litografie kolorowane ręcznie),** litogr. kolor. na k. tyt., 11,5 cm, opr. z epoki, perg. 440,-

Dziełko autorstwa Charles'a Malo (1790-1871), **poświęcone motylom, zawierające 11 pięknie kolorowanych tablic z litografiami**. Grafiki wykonano na podstawie rysunków Pancrace'a Bessy (1772-1835), malarza, grafika i rysownika francuskiego, szczególnie znanego z ilustracji botanicznych, twórcy słynnych zielników. Opr. z epoki perg., ze złoc. tyt. na grzbiecie i z barwnymi wizerunkami motyli na licach, brzegi kart złoc. Nieznaczne zabrudzenia opr., poza tym stan bardzo dobry. **Piękna książeczka.**

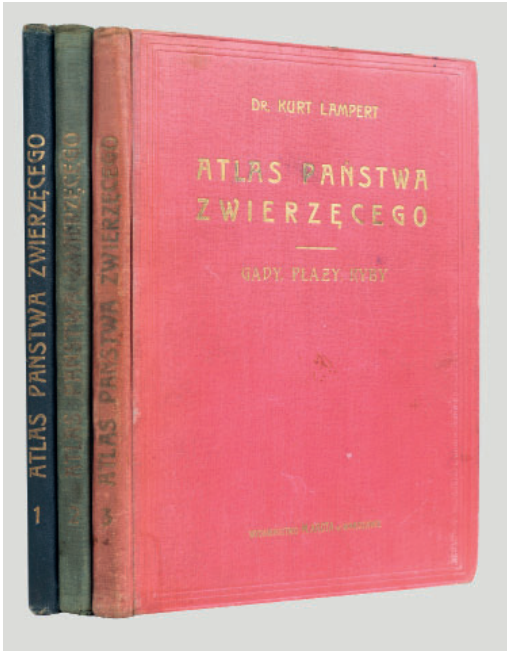

734. Atlas państwa zwierzęcego. 1925-1926.

735. C. Malo. Motyle (11 litografii). 1818.

736. Matakiewicz Maksymilian. Żegluga śródziemna i budowa dróg wodnych. Warszawa 1931. Nakładem Komitetu Wydawniczego Podręczników Akademickich, s. XV, 539, tabl. 8, liczne ilustr. w tekście, 31,5 cm, opr. ppł. 240,-

Podstawowe informacje o żegludze śródlądowej i jej specyfice, wiadomości z dziedziny inżynierii dróg wodnych (kanały, bramy, mosty, śluzy) oraz stosowne przepisy prawne (międzynarodowe i krajowe). Autorem był Maksymilian Matakiewicz (1875-1940), inżynier hydrotechnik, profesor budownictwa wodnego, wykładowca i rektor Uniwersytetu Lwowskiego, minister w rządach Bartla i Sławka. Stan bardzo dobry.

– Z biblioteki namiestnika Galicji A. J. Potockiego –

737. [Mikroskop]. Schacht Herman. Das Mikroskop und seine Anwendung insbesondere für Pflanzen-Anatomie. Mit 300 Abbildungen auf 110 in den Text eingedruckten Holzschnitten und 2 Lithographirten Tafeln. Berlin 1862. Verlag von G. W. F. Müller, s. X, [2], 296, 1 tabl. rozkł. (cennik), **tabl. ryc. 2 (litografie rozkł.),** 22 cm, opr. z epoki pł. 600,-

Egzemplarz z Biblioteki Julińskiej Potockich (pieczątki, nalepka na wyklejce). Dzieło o zastosowaniu mikroskopu do badania anatomii roślin, autorstwa H. Schlachta (1814-1864), niemieckiego aptekarza, profesora botaniki, dyrektora ogrodu botanicznego w Bonn. Wyd. 1 ukazało się w 1851 r., oferowane jest wydaniem trzecim, uzupełnionym i przerobionym. Na dołączonych tablicach wizerunki mikroskopów i fragmentów roślin w powiększeniu. Biblioteka Julińska została założona przez namiestnika Galicji Alfreda Józefa Potockiego (1817-1889) w pałacyku myśliwskim w Julinie k. Łańcuta. Dawne zapiski na wyklejkach i drugiej k. tyt. Stan dobry.

738. Nałkowski Wacław. Zarys geografii powszechnej rozumowej. Wydanie objaśnione 44 drzeworytami w tekście. Warszawa 1888. Nakładem Księgarni Teodora

DAS MIKROSKOP

UND

SEINE ANWENDUNG,

INSBESONDERE FÜR PFLANZEN-ANATOMIE.

VON

DR. HERMANN SCHACHT,

BIBLIOTEKA JULIŃSKA

Mit 300 Abbildungen auf 120 in den Text eingedruckten Holzschnitten und 3 lithographirten Tafeln.

Dritte vollständig umgearbeitete Auflage.

BERLIN.
VERLAG VON G. W. F. MÜLLER.
1862.

737. Z Biblioteki Julińskiej Potockich. 1862.

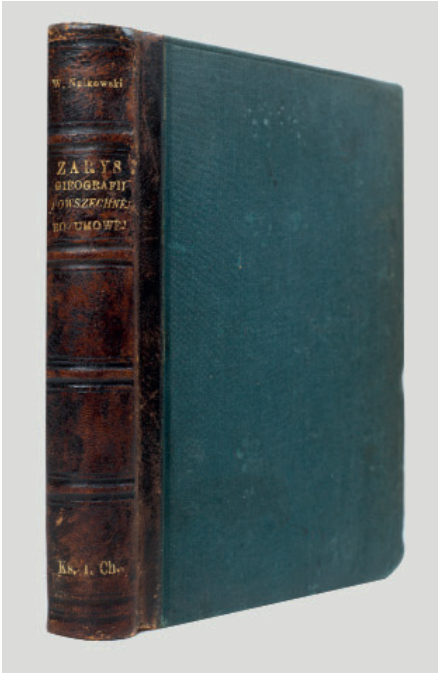

738. W. Nałkowski. Zarys geografii. 1888.

Paprockiego i S-ki, s. 598, [2], V, [1], II, ilustr. w tekście (drzeworyty), 21,5 cm, opr. z epoki, płsk. 200,-

Synteza geografii powszechnej opracowana przez Wacława Nałkowskiego (1851-1911), geografa, publicystę, reformatora nauczania geografii w szkole polskiej, twórcę pierwszego w piśmiennictwie polskim pełnego systemu nauk geograficznych. Praca ma charakter nowoczesnej syntezy geografii, odrzucającej styl tradycyjnego ujęcia encyklopedyczno-statystycznego. **Pieczątka oraz supereksli-bris księdza Ignacego Charszewskiego** (1869-1940), duchownego związanego z diecezją płocką, zasłużonego dla regionu społecznika, pisarza i publicysty, zamordowanego w obozie koncentracyjnym. Oprawa sygnowana nalepką zakładu introligatorskiego M. Russaka z Płocka: ciemnobrązowy płsk, na licach pł. Zachowana oryg. okł. brosz. Na obu stronach k. tyt. naklejone wycinki. Stan dobry.

739. Naturgeschichte des Tierreichs für Schule und Haus. Eßlingen und München b.r. [ok. 1885]. Verlag von J. F. Schreiber, s. VIII, [2], 22, [2], 22, [2], 76, IX, **tabl. ilustr. 91 (chromolitografie)**, 32,5 cm, opr. wyd., pł. 900,-

Historia naturalna zwierząt ssących, ptaków, gadów, płazów, ryb, mięczaków, skorupiaków, owadów, robaków i szkarłupni. Pierwotnie opracowana przez niemieckiego lekarza i przyrodnika Gotthilfa Heinricha von Schuberta (1780-1860), tu w ósmym, przerobionym wydaniu (z zachowaną przedmową Schuberta). Dzieło niezwykle popularne w drugiej połowie XIX w. doczekało się przekładów na wiele języków, w tym polski. Zawiera **barwne tablice z wizerunkami kilkuset przedstawicieli świata zwierząt.** Opr.: brązowe pł. z barwieniami, na licu naklejona kolorowa ilustracja. Otarcia opr., stan ogólny dobry.

740. [Nowicki Maksymilian]. Zwierzyniec obrazowy zastosowany do zoologii Prof. Dra Nowickiego. Lwów b.r. [1868-1869]. Własność i nakład Karola Wilda, k. [2], **tabl. ryc. 42 (litografie na dwóch kartach)**, k. 3 (rozkł., objaśnienia tablic), 24 cm, opr. późniejsza ppł. 440,-

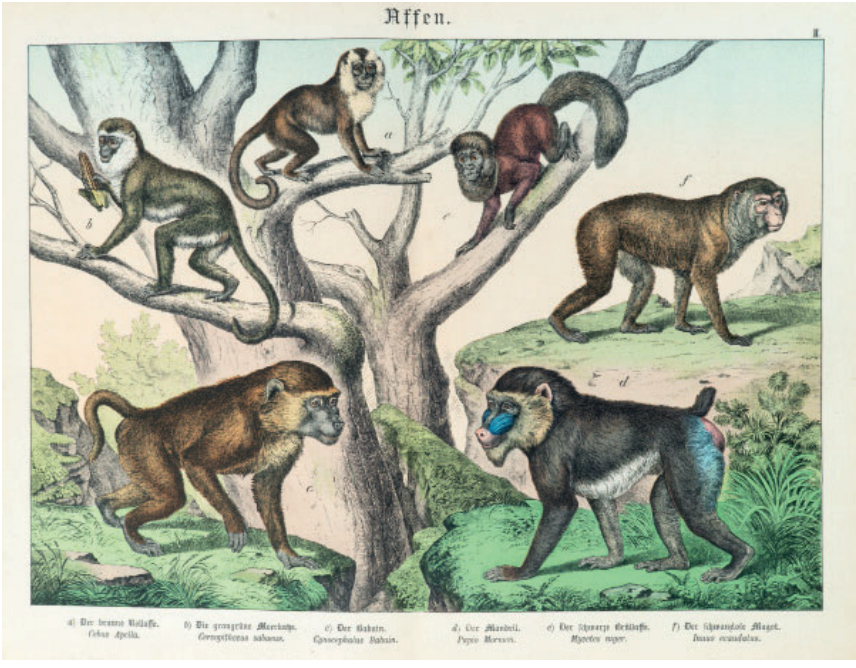

739. Historia naturalna zwierząt. 1885. (91 chromolitografii).

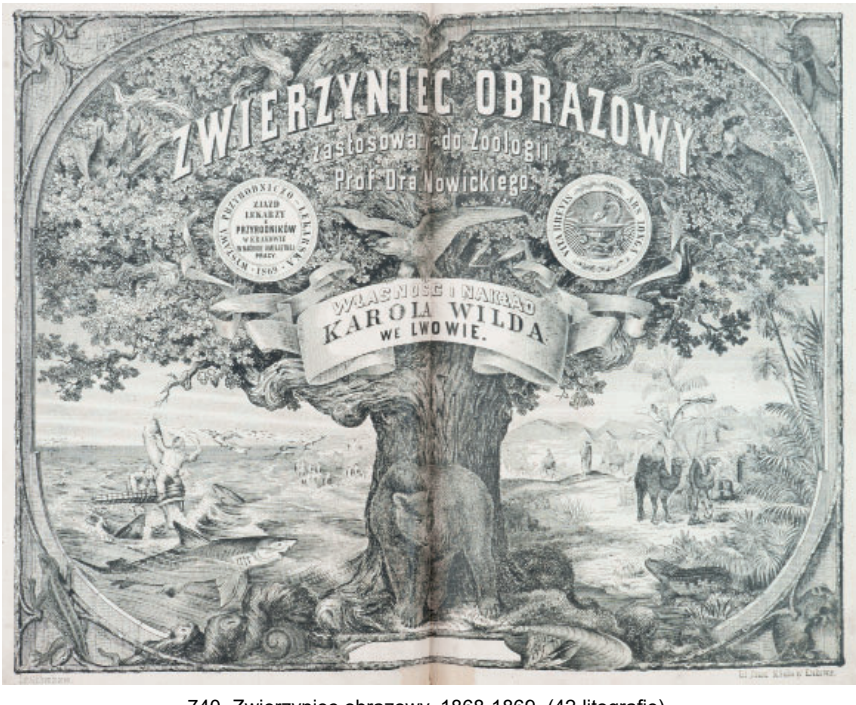

740. Zwierzyniec obrazowy. 1868-1869. (42 litografie).

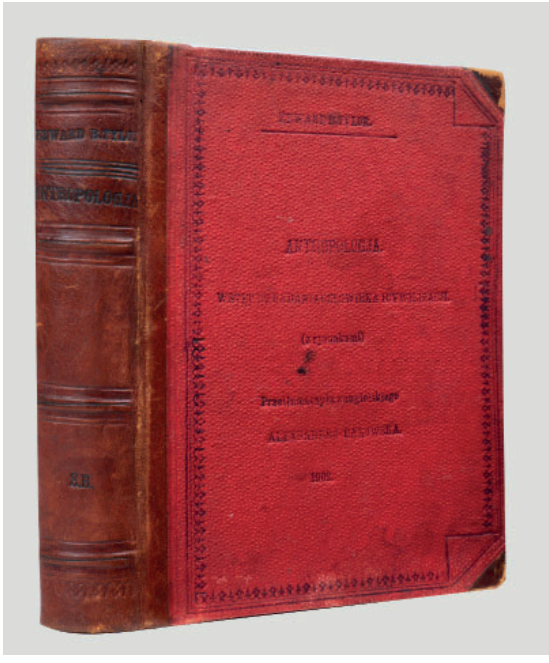

742. E. B. Tylor. Antropologja. 1902.

744. T. Żebrawski. Motyle polskie. 1860.

Z biblioteki Katarzyny i Józefa Grodeckich (ekslibris) – Józef Grodecki (1870-1963), literat, dziennikarz, działacz polityczny i społeczny. **Komplet tablic** – litografii Jędrzeja Brydaka, Marcina Salba i G. Ebenhusena, odbitych w Litografii „Czasu" w Krakowie. Ryciny ukazujące zwierzęta całego świata, ujęte w trzy serie: 1. Zwierzęta ssące; 2. Ptaki, płazy, ryby; 3. Bezkręgowce. Towarzyszyły podręcznikowi „Zoologia dla szkół niższych gimnazjalnych i realnych", napisanemu przez Maksymiliana Siłę-Nowickiego (1826-1890), profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, **badacza flory i fauny tatrzańskiej**, pioniera ochrony przyrody w Polsce, **współtwórcę Towarzystwa Tatrzańskiego**. Dołączono drzeworytowy portret Nowickiego z „Tygodnika Ilustrowanego" z 1890 r. Brak kart tytułowych do dwóch serii. Miejscami zabrudzenia pap., tablice z objaśnieniami podklejane, oprawa po konserwacji. **Rzadkie.**
Lit.: J. Jakubowski. Dawna polska ilustrowana książka przyrodnicza (XVII-XIX wiek) [w:] Acta Universitatis Wratislaviensis, Wrocław 2011, s. 56

741. Ribot Théodule-Armand. Dziedziczność psychologiczna. Z drugiego poprawnego wydania przełożył St. Bartoszewicz. Warszawa 1885. Druk Ig. Zawiszewskiego, s. [4], III, [1], III, [1], 340, 22 cm, opr. z epoki, płsk. 150,-

Rozprawa poświęcona problemowi dziedziczenia cech psychologicznych autorstwa Théodule'a-Armanda Ribota (1839-1916), francuskiego filozofa i psychologa, pioniera psychologii naukowej. Omówiono rozmaite zagadnienia, od „dziedziczności rozumu", przez **„dziedziczność charakteru narodowego"** i „dziedziczność chorób umysłowych" po następstwa moralne i społeczne dziedziczności. Opr.: ciemnobrązowy płsk, na licach pł. W dolnej partii grzbietu tłocz. i złoc. supereksklibris literowy „K.R." Drobne otarcia, poza tym stan bardzo dobry.

742. Tylor Edward Burnett. Antropologja. Wstęp do badania człowieka i cywilizacyi (z rysunkami). Przetłumaczyła z angielskiego Aleksandra Bąkowska. Wydanie drugie. Warszawa 1902. Nakładem Stefana Dembego, s. XI, [1], 446, [2], portret, ilustr. w tekście 78, 21 cm, opr. z epoki płsk z tłocz., zach. okł. brosz. 360,-

Drugie polskie wydanie jednego z dwóch najgłośniejszych dzieł wybitnego brytyjskiego antropologa kultury, profesora Oxfordu Edwarda Burnetta Tylora (1832-1917), głównego twórcy europejskiego ewolucjonizmu w naukach społecznych. Dzieło to (pierwsze wydanie angielskie ukazało się w 1881 r.), obok jego „Cywilizacji pierwotnej" (1871), stanowi fundament tak zwanej angielskiej szkoły antropologicznej opartej na metodzie porównawczej. Tylor rozwinął w nim teorię „animizmu" jako głównego mechanizmu zjawisk religijnych, stworzył pierwszą antropologiczną definicję „kultury", oraz wypracował teorię tak zwanych „przeżytków kulturowych". Oprawa w półskórek brązowy, grzbiet pięciopolowy, na grzbiecie złocona tytulatura i ekslibris literowy „S.B.". Naddarcia i zaplamienia oprawy, pieczątka, nieliczne zaplamienia w tekście, blok lekko poluzowany, poza tym stan dobry.

743. Wach Edmund. Samodzielne sporządzanie przyrządów fotograficznych. Wskazówki do sporządzania przyrządów i przyborów fotograficznych najprostszemi środkami. Z 179 rysunkami. Z niemieckiego przełożył za zgodą autora Jan Ciahotny. Cieszyn 1925. Nakład i własność Wydawnictwa B. Kotuli, s. 243, [1], liczne ilustr. w tekście, 24 cm, opr. wyd., pł. 120,-

Praktyczny poradnik sporządzania aparatury i przyborów fotograficznych domowymi środkami, przeznaczony dla fotografów amatorów z ograniczonym budżetem. Zawiera opisy budowy ponad 100 przyrządów, a także uwagi o przechowywaniu materiałów fotograficznych. Opr.: granatowe pł., z kolorową ilustracją naklejoną na przednim licu. Stan bardzo dobry.

– Pionierskie opisanie polskich motyli –

744. Żebrawski Teofil. Owady łuskoskrzydłe czyli motylowate z okolic Krakowa. Nakładem W. Dzieduszyckiego. Kraków 1860. W drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. XIII, 354, acc.: **Tablic 12** do książki o owadach łuskoskrzydłych czyli motylkowatych. Kraków 1860. W Litografii „Czasu", **tabl. ryc. 12 (litografie)**, 21,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk. 400,-

Prekursorska monografia motyli polskich, w której autor opisał z natury ok. 600 gatunków, głównie z okolic Krakowa. Części z nich, nieopisanym wcześniej, nadał polskie nazwy. Druga część książki to 12 litografowanych tablic z wizerunkami motyli, rysowanymi przez autora, litografowanymi przez Wacława Popelika (1825-1865). Teofil Żebrawski (1800-1887), niezwykle wszechstronny uczony: matematyk, architekt, biolog, archeolog, kartograf, geodeta, bibliograf. Oprawa z epoki, płsk z tłocz. zdobieniami i złoc. tyt., wyklejki nowe. Na odwrocie tablic dopisane piórem w epoce objaśnienia. Zabrudzenia pap., miejscami intensywniejsze, zwłaszcza tablic.

SPORT

745. [Lotnictwo turystyczne]. Informator pilota turystycznego. Cz. 1-2 (1 wol.). Nakładem Zarządu Głównego L. O. P. P., s. 404, [4]; 32, [12] (inseraty), mapa rozkł. 1, tabela rozkł. 1, ilustracje w tekście, 15 cm, opr. wyd., pł. 90,-

Kompendium niezbędnych wiadomości z zakresu lotnictwa cywilnego dla pilotów amatorów (turystycznych). Wydane przez Ligę Obrony Przeciwlotniczej i Przeciwgazowej (której jednym z zadań było promowanie lotnictwa sportowego), zawiera m.in.: przepisy lotnicze, informacje o typach samolotów, silników, meteorologii, nawigacji, technikach pilotażu. Na schematycznej mapce **zaznaczono lotniska dostępne dla pilotów prywatnych.** Część drugą stanowi kalendarz na rok 1939 i skrócony na 1940. Stan bardzo dobry.

746. Samochodowe i motocyklowe wyścigi o nagrodę miasta Lwowa oraz Międzynarodowy Wyścig Szosowy we Lwowie w dniach 7-go i 8-go września 1930 roku. Lwów 1930. Wydano nakładem Komisji Sportowej Małop. Klubu Automobil., s. [50], [8 – reklamy], liczne ilustr., tabl. rozkł. 2, 25,5 cm, opr. wyd. brosz. 60,-

746. Wyścigi o nagrodę miasta Lwowa. 1930.

748. Trzeci Krajowy Konkurs Awjonetek.

Elegancko wydany, ilustrowany program Wyścigu Płaskiego na trasie Lwów – Stryj oraz Otwartych Wyścigów Okrężnych na ulicach Lwowa, które odbyły się we Lwowie we wrześniu 1930 roku. **Ilustracje przedstawiają uczestników wyścigu i ich samochody (Bugatti, Alfa Romeo i Austro-Daimler)**, a także widoki Lwowa. Na rozkładanych tablicach przebieg trasy. Marginesy opr. wzmocnione od spodu papierem, poza tym stan bardzo dobry.

747. [Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”]. Regulamin Oddziału Wioślarskiego T-wa Gimnastycznego „Sokół”. Warszawa I. Warszawa 1930. B.w., s. 32, 16,5 cm, bez opr. 30,-

Pieczęć „Komisarjat Rządu m. st. Warszawy” wypełniona ołówkiem: „Nakład 300 egz. dnia 12.XI 1930”. Szczegółowy regulamin Oddziału Wioślarskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. Opisano m.in.: **przepisowy mundur dla wioślarzy i wioślarek,** strój ćwiczebny oraz odznaki stopni wioślarskich od nowicjuszy aż po stopień kapitana. Stan dobry.

748. Trzeci Krajowy Konkurs Awjonetek. 24.IX – 6.X. 1930. Program. Urządza Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej. Organizacja i kontrola sportowa Aeroklub Rzeczypospolitej Polskiej. Warszawa 1930, s. 60, reklamy [6], ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. wyd. brosz. 80,-

Szczegółowy, bogato ilustrowany program Trzeciego Krajowego Konkursu Awionetek. Lot okrężny odbył się w październiku 1930 r. z Warszawy do Wilna (pierwszy etap); kolejne etapy to: Wilno – Biała Podlaska – Lwów – Kraków – Poznań – Warszawa. W treści sylwetki pilotów oraz wykaz uczestniczących w konkursie awionetek wraz z ich zdjęciami (m.in. DKD-III, IV i V, RWD-2 i 4 oraz S1 – S2). W późniejszych, tragicznych latach zawodnicy stali się bohaterami II wojny światowej, walczyli w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie, m.in. jako lotnicy RAF-u, byli więźniami rosyjskich łagrów i niemieckich obozów koncentracyjnych. Kilku z nich zginęło w 1940 r. z rąk NKWD w Katyniu i Charkowie. Kolorowa wkładka z reklamą czasopisma „Skrzydlata Polska” oraz płatowca turystycznego P.Z.L.5. Ślad kredki na okładce, drobne naderwania marginesów, poza tym stan bardzo dobry.

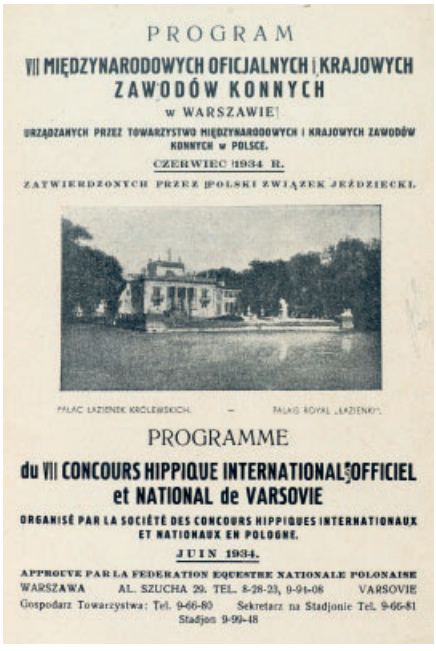
PROGRAM
VII MIĘDZYNARODOWYCH OFICJALNYCH I KRAJOWYCH ZAWODÓW KONNYCH
w WARSZAWIE
URZĄDZANYCH PRZEZ TOWARZYSTWO MIĘDZYNARODOWYCH I KRAJOWYCH ZAWODÓW KONNYCH w POLSCE.
CZERWIEC 1934 R.
ZATWIERDZONYCH PRZEZ POLSKI ZWIĄZEK JEŹDZIECKI.
PAŁAC ŁAZIENEK KRÓLEWSKICH. — PALAIS ROYAL „ŁAZIENKI".
PROGRAMME
du VII CONCOURS HIPPIQUE INTERNATIONAL OFFICIEL et NATIONAL de VARSOVIE
ORGANISÉ PAR LA SOCIÉTÉ DES CONCOURS HIPPIQUES INTERNATIONAUX ET NATIONAUX EN POLOGNE.
JUIN 1934.
APPROUVÉ PAR LA FEDERATION EQUESTRE NATIONALE POLONAISE
WARSZAWA AL. SZUCHA 29. TEL. 8-28-23, 9-94-08 VARSOVIE
Gospodarz Towarzystwa: Tel. 9-66-80 Sekretarz na Stadjonie Tel. 9-66-81 Stadjon 9-99-48

750. VII Zawody Konne w Warszawie. 1934.

751. Głowa konia. S. Szereda. 2003.

749. Wilczyński Henryk. Tysiąc rad dla automobilistów. Co robić, jeśli nawet najlepszy silnik zgaśnie? Warszawa 1935. Skład i Druk „Drukarnia Polska", s. [12-reklamy], 223, ilustr. w tekście, mapka, 16,5 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Poradnik zawierający wskazówki, jak radzić sobie z niedomaganiami silnika i przyrządami pomocniczymi oraz konserwacją samochodu. Dołączono rozkładany schemat badania przyczyn gaśnięcia silnika, a także mapkę samochodową Europy. Niewielkie zabrudzenia opr., poza tym stan bardzo dobry.

750. [Zawody konne]. Program VII Międzynarodowych Oficjalnych i Krajowych Zawodów Konnych w Warszawie, urządzanych przez Towarzystwo Międzynarodowych i Krajowych Zawodów Konnych w Polsce. Warszawa 1934. Druk „Royal", s. 48, ilustr. w tekście, 20,5 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Program VII Międzynarodowych Zawodów Konnych w Warszawie, zorganizowanych na początku czerwca 1934 roku. Zawiera skład Zarządu Towarzystwa Międzynarodowych i Krajowych Zawodów Konnych w Polsce **z prezesem Januszem ks. Radziwiłłem** na czele, listę członków-założycieli i członków honorowych Towarzystwa, program zawodów ze szczególnym uwzględnieniem Nagrody Polski im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Ignacego Mościckiego oraz Konkursu im. Św. Jerzego dla pań i jeźdźców cywilnych. Luzem dołączony „Spis koni biorących udział w VII Międzynarodowych Oficjalnych Zawodach Konnych". Otarcia i zaplamienia okładki, miejscami marginalia dotyczące poszczególnych wyścigów, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**

751. [Janów Podlaski] – Głowa konia. **S. Szereda**. 2003 r. 600,-

Według rysunku; 31 x 21,5 (w świetle oprawy)
Sygnowana ołówkiem: „S. Szereda 2003". Sławomir Szereda (ur.1956), grafik, rysownik i malarz, absolwent łódzkiej ASP (uczeń L. Rózgi i S. Fijałkowskiego). Artysta niemal całą swoją twórczość poświęcił ukochanym koniom, osiągając w tym temacie mistrzostwo. Związany ze środowiskiem jeździeckim portretuje m.in. **konie arabskie ze stadniny w Janowie.** Jego prace zdobią prywatne kolekcje miłośników koni arabskich na całym świecie. Stan dobry, oprawiona w ramę.

752. Skład broni i amunicji. 1938/1939.

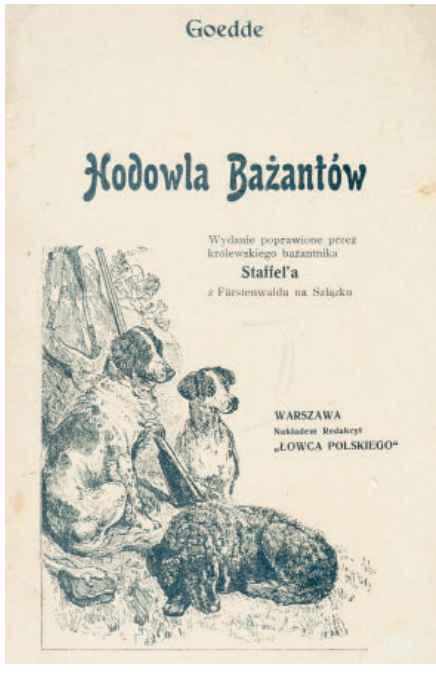

753. A. Goedde. Hodowla bażantów. 1901.

MYŚLISTWO

752. **[Cennik broni i amunicji].** Fryderyk Hoppen. Skład broni i amunicji, warsztat puszkarski. Cennik broni – amunicji, przyborów myśliwskich itp. na rok 1938/39. [Katowice 1938]. B.w., s. 24, 22,5 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Cennik katowickiego składu broni i amunicji Fryderyka Hoppena. W asortymencie m.in.: naboje sztucerowe, pociski, kulki do wiatrówek, pistolety automatyczne wielostrzałowe, rewolwery bębenkowe, karabinki małokalibrowe, dubeltówki, sztucery, trójlufki, magazynki zapasowe, lunety, trąbki myśliwskie, przybory do czyszczenia broni i robienia naboi, pułapki żelazne, pasy, ładownice, tarcze papierowe. Podpis własnościowy na okładce, w tekście miejscami drobne podkreślenia, poza tym stan dobry. **Druk nie notowany w katalogach bibliotek polskich. Bardzo rzadkie!**

753. **Goedde August.** Hodowla bażantów. Trzecie wydanie, poprawione przez królewskiego bażantarnika Staffel'a z Fürstenwaldu na Szląsku. Tłómaczył[!] z niemieckiego Jan Kraszewski. Warszawa 1901. Nakładem Redakcyi „Łowca Polskiego", s. 83, [4], ilustr. w tekście, 21 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Ilustrowany podręcznik hodowli bażantów. Zawiera m.in.: Urządzenie bażantarni; Hodowla młodych bażantów; Przygotowanie pokarmu; metoda wychowania i sposób obchodzenia się młodymi bażantami; Wskazówki postępować z wyrosłymi bażantami; Łapanie bażantów; Koszta utrzymania bażantarni. Ubytki grzbietu, naddarcia okładki, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**

754. **Krzywoszewski Stefan.** Z przeżyć i wrażeń myśliwskich. Z 24 rysunkami Kamila Mackiewicza. Warszawa-Kraków 1927. Gebethner i Wolff, s. 124, [4], ilustr. w tekście, 30 cm, **opr. luksusowa R. Jahody,** płsk z tłocz. i złoc. 800,-

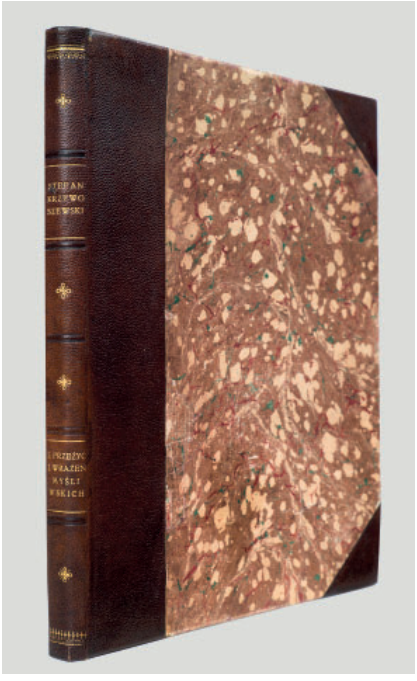

754. Oprawa R. Jahody. 1927.

756. J. Weyssenhoff. Soból i panna. 1913.

Jedna z najładniejszych książek myśliwskich okresu międzywojennego, autorstwa Stefana Krzywoszewskiego (1866-1950), dziennikarza, dramaturga, prozaika, uczestnika polowań w Białowieży. Jest to zbiór opowiadań, ozdobionych 24 nastrojowymi rysunkami Kamila Mackiewicza, który był częstym towarzyszem myśliwskich wypraw autora. **Luksusowa oprawa Roberta Jahody** (sygnowana ślepym tłokiem): szeroki, brązowy półskórek, grzbiet sześciopolowy, w drugim i piątym polu tytulatura, w pozostałych złocone zdobniki, narożniki skórzane, papier okładzin i wyklejek marmurkowany. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

755. Ogólnopolska Wystawa Trofeów Łowieckich Poznań 1959. Katalog. Redaktor Józef Szczepkowski. [Warszawa 1959]. Polski Związek Łowiecki, s. 48, ilustr. w tekście, 24 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Ilustrowany katalog Ogólnopolskiej Wystawy Trofeów Łowieckich w Poznaniu, zorganizowanej w czerwcu 1959 roku. Opracowanie graficzne: Włodzimierz Ordyński, rysunki: Stanisław Rozwadowski. Zawiera oceny trofeów w następujących działach: Wieńce jeleni; Parostki kozłów; Oręż dzików; Łopaty danieli; Ślimy muflonów; Skóry wilcze; Skóry rysie. W części końcowej zdjęcia wybranych trofeów. Stan dobry. **Druk notowany jedynie w katalogu Biblioteki Narodowej. Bardzo rzadkie!**

756. Weyssenhoff Józef. Soból i panna. Cykl myśliwski ozdobiony 85 barwnymi i czarnymi rysunkami Henryka Weyssenhoffa. Warszawa [i in.] 1913. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [6], 228, [4], tabl. ilustr. 15, liczne ilustr. w tekście, 29 cm, opr. skóra. 1600,-

Pięknie wydana powieść myśliwska Józefa Weyssenhoffa (1860-1932), ozdobiona ilustracjami autorstwa kuzyna pisarza, Henryka Weyssenhoffa (1859-1922). Zawiera m.in. rozdziały: Soból i panna; Wieczorynka; Walna obława; Pożegnanie pól; Chłopskie polowanie; W sadzie; Cisza wiejska; Złota jesień. Egzemplarz numerowany (nr 3090 z 4126, na holenderskim papierze czerpanym). Prywatna dedykacja dla Stefana Vogtmana, profesora Gimnazjum im. St. Starzyńskiego w Warszawie. Oprawa:

brązowa skóra, grzbiet pięciopolowy z tłocz. i złoc., zwięzy wypukłe. W jednym polu tytulatura, na dole superekslibris literowy „A.M". Zach. przednia okł. brosz. z naklejoną barwną ilustracją. Przetarcia i przebarwienia oprawy, niewielkie przebarwienia papieru, poza tym stan dobry.

757. Wiśniewski Antoni. Podstawowe wiadomości prawidłowego myślistwa. Zbiór pytań i odpowiedzi. Kościan [1947]. Drukarnia Polska, s. 93, [5], 14 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Podręcznik myślistwa napisany w formie pytań i odpowiedzi. Zawiera m.in.: Broń myśliwska; Przepisy o strzelaniu; Hodowla zwierzyny; Drapieżniki; Poroże u kozłów; Ptaki; Drapieżniki płowe; Ptaki drapieżne; Psy myśliwskie; Hodowla psa myśliwskiego; Prowadzenie psa myśliwskiego; Konserwacja zwierzyny. Okładka naderwana, wewnątrz stan dobry. **Druk notowany jedynie w katalogu Biblioteki Narodowej. Bardzo rzadkie!**

INDEKS

(zestawiły Katarzyna Chmielewska i Joanna Kunigielis)

Adam Victor 149
Albertrandi Jan Chrzciciel 35
Albrecht Hohenzollern 377
Albrecht Ignaz 25
Albrecht VII Habsburg 99
Alessandri Alessandro 2
Alletz Pons-Augustin 1
Altenberg Herman 259
Amman Jost 181
Ammirato Scipione 63
Amszejewicz Michał 406
Anczyc Władysław Ludwik 357, 486
Andreae Johann 23
Andrić Ivo 74
Andriolli Michał Elwiro 454
Andrusikiewicz Jan Kanty 503
Andrzejewski Jerzy 75
Angrabajtys Józef 283
Anna Iwanowna Romanowa 115
Arias Francisco 3
Askenazy Szymon 299, 345
Asnyk Adam 284
Atkinson John August 184
Aubry Johann 47
Auderska Halina 400
Audinet Claude 62
Auer Karol 565, 566
August II Wettin 45
August III Wettin 106, 107, 143

Bacciarelli Marcello 153, 154
Balechou Jean-Joseph 143
Baliński Stanisław 76
Baltard Louis Pierre 564
Balzer Oswald 294
Bałaban Tadeusz 321
Bałucki Michał 284
Banach Andrzej 679
Bannerth Florian 602
Barcz Bolesław 297, 360, 490, 554
Barendsz Dirck 211
Barlow Percival 155
Baroniusz (właśc. Cesare Baronio) 57
Bartłomiejczyk Edmund 187, 495, 692
Bartoszewicz Julian 300
Bartoszewicz Kazimierz 300
Bartoszewicz Stanisław 741
Baum Kamil 593
Bażyński Franciszek 463
Bąkowska Aleksandra 742
Beardsley Aubrey 466
Beksiński Zdzisław 77
Belina-Prażmowski Władysław 234
Bellangé Joseph-Louis-Hippolyte 176
Bem Józef 418
Bensley Thomas 129
Beranger Pierre Jean de 176
Berbecki Leon 234
Berdau Feliks 498
Berlewi Henryk 700
Bernhardi Friedrich 302
Berthelin Jean 42
Bessy Pancrace 735
Białoszewski Miron 407
Bils Friedrich Heinrich 132
Bizański Stanisław 575-577, 589
Blätterbauer Theodor 609
Błok Aleksandr Aleksandrowicz 408
Błoński Franciszek 498
Bobiński Stanisław 478, 495
Boczar Antoni 426
Bogacki Stanisław 256
Bohomolec Franciszek 22, 35
Bohusiewiczowa Jadwiga 669
Bojanowski Andrzej 407
Bolesław II Śmiały 158
Bonnat Leon 217
Bonne Rigobert 100
Borek Józef 707
Borkowski Aleksander (Leszek) Dunin 307
Borkowski Eustazy 649
Borkowski Janusz 645
Borowczyk Czesław 631
Bowyer Robert 129
Boyé Marie 700
Brandel Konrad 259
Brandstädter Franz August 136
Brandt Józef 218
Brandys Marian 300, 355
Braun Georg 138
Bregman Aleksander 308
Brieger Georg 604
Brodziński Kazimierz 144, 309
Broniewski Władysław 409
Bronikowski Ksawery 310
Bruchnalscy, ród 293
Brückner Aleksander 311, 312
Bruder Johann Friedrich Franz 662
Bruzen de La Martinière Antoine-Augustin 61
Brydak Jędrzej 504, 740
Brzeziński Mieczysław 729
Bukowski Jan 289, 515
Bułhak Jan 620
Bunsch Adam 78
Bürger Gottfried August 492

Campe August Friedrich Andreas 173-175
Cegliński Julian 227
Cennini Cennino 680
Ceumern Caspar von 26
Cezary Franciszek 40
Chagall Marc 188, 700
Chałubiński Tytus 527, 533

Charlet Nicolas-Toussaint 171
Charszewski Ignacy 738
Châtelain Henri Abraham 161
Chevalier Pierre 57
Chlebowski Bronisław 410
Chłapowscy, ród 289
Chłędowski Adam Tomasz 353, 366, 721-723
Chmielowski Janusz 500
Chmielowski Jordan 314
Chmielowski Piotr 411
Chodowiecki Antoni 573
Chodowiecki Daniel 189, 426
Chodźko Aleksander 438
Chodźko Ignacy 612, 613
Choiseul-Gouffier Marie Gabriel F.A. de 60
Chojecki Edmund 658
Chojnacki Władysław 120
Chojnowski Czesław 277
Chopin Fryderyk 629
Choromański Leon 466
Chotkiewicz Jan 22
Chruściel Antoni („Monter") 398
Chrystian Legnicki Piast 112
Chrzanowska-Kluczewska Elżbieta 88
Chrzanowski Tadeusz 82, 88
Ciahotny Jan 743
Ciekliński Dobiesław 63
Cieszewski Marian Bonawentura 592
Cieślewski Tadeusz syn 475
Cięglewicz Edmund 435
Coignet Michel 99
Coquart Antoine 141
Cotty Jan 186
Coxe William 154
Curicke Rajnold 128
Custos Dominicus 160
Cybichowski Zygmunt 315
Czapek Franciszek 276
Czapiński Leopold 412
Czapscy, ród 289
Czarlińska-Schedlin Eugenia 611
Czarnecki Stefan 165
Czarnowscy, ród 614, 615
Czartoryscy, ród 289, 299
Czartoryski Adam Jerzy 329, 377
Czartoryski Adam Kazimierz 489
Czermański Zdzisław 233
Czerniński Marcin 479
Czerny Zofia 703
Czołowski Aleksander 501
Dahlbergh Erik Jönson 134, 140
Daniłowicz Ignacy 50
Dąbrowska Maria 494, 495
Dąbrowski Jan Henryk 299
Dąbrowski Jarosław 339
Defoe Daniel 485, 486
Delamonce Ferdinand 41
Delille Jacques 416
Dembiński Bronisław 316
Dembiński Stefan 178
Dembołęcki Wojciech 317
Desmarets de Saint-Sorlin Jean 62
Desnaux Georges 370
Diepenbeeck Abraham van 210
Dietrich Adolf Fryderyk 142, 232
Dietrich Fryderyk Krzysztof 142, 172, 228
Dippel W. 322
Dłuski Kazimierz 238
Dobrovský Josef 318
Dobrowolski Erazm 310
Dojan-Surówka Edward 257
Donnet Johann 46
Dostojewski Fiodor 413
Dou Gerard 203
Drozdowski Bogumił 690
Drtina František 730
Dubiecki Tespezjusz 414
Dubourg Louis Fabrice 216
Duda-Gracz Jerzy 190
Dümler W. 357
Dunin-Borkowski Jerzy Sewer 289
Dunin-Borkowski Sławomir 400
Dunin-Wąsowicz Zbigniew 199
Dyakowski Bohdan 502, 731, 734
Działyńska Gryzelda Celestyna z Zamoyskich 383
Dzieduszyccy, ród 649
Dzierzbicki Antoni 725, 726
Dzierżyński Feliks 682
Dziewanowski Władysław 169, 170
Dzikowski Mieczysław 632, 633
Dzwonkowski Włodzimierz 321

Ebenhusen Gottlieb 740
Ebert David Georg 15
Eibisch Eugeniusz 682
Eljasz-Radzikowski Stanisław 503, 509, 559
Eljasz-Radzikowski Walery 504-509, 540, 559, 563, 592
Elsner Józef 305, 629
Elzevier Daniel 8
Endler Friedrich Gottlob 609
Esden-Temski Kazimierz 654
Estreicher Karol 312

Fabrycy Kazimierz 257
Fajans Maksymilian 126, 137, 232
Fajlhauer Henryk 702
Fangor Wojciech 681
Faust Ludwig 251
Feldman Wilhelm 79
Feliński Alojzy 416
Fer Nicolas de 141
Fesca Adolph 568
Fiedler Arkady 649
Figuier Louis 732
Firkowicz Szemaja 616
Firlej-Bielańska Karolina 369
Fischer Jacob 63
Flisak Jerzy 219
Foch Ferdinand 370
Fogel Paul 700
Forbert Leon 257
Forst de Battaglia Otto 80
Forster Charles 231
Franckenberg Abraham von 7
Fredro Aleksander 284, 322, 417
Freitag Adam 8
Friedlein Daniel Edward 452
Frizon Pierre 57
Froben Hieronim 58
Fryde Ludwik 76
Fryderyk II Hohenzollern 168
Fülöp-Miller René (właśc. Philip Müller) 323
Furgault Nicolas 9
Fürste J.E. 46
Fusek Witold 659

Gallemard Claude Olivier 41
Gamski Franciszek 540
Gandhi Mahatma 323
Garczyński Stefan 10
Gaume Jean-Joseph 660
Gąsiorowski Wacław 418
Geissler August Hermann 605
Genty Achille 324
Gerson Wojciech 229
Giedroyć Jerzy 393
Giewont Wojciech 533
Gieysztor Jakub 617
Gihaut Jean François 171, 176
Gihaut Michel Ange 171, 176
Girs Anatol 297, 360, 490, 554
Gizewiusz Gustaw 657

Glaser Johann Louis 637
Glińscy, ród 292
Gliszczyński Mateusz 21
Główczewski Władysław 241
Goedde August 753
Goetel Walery 596
Gombrowicz Witold 419
Gorazdowski Edward 543
Gorczyński Adam 565, 566
Gosławski Maurycy 420
Goszczyński Seweryn 510, 511
Goślicki Stanisław 627
Gotkiewicz Marian 512
Gottlieb Leopold 234, 700
Grabe Werner 648-650
Grabiański Janusz 95
Grabowski Ambroży 325
Grabowski Stanisław 6
Grabowski Tadeusz 611
Grabski Władysław Jan 44
Graffenried-Villars Hélène de 374
Gramatyka-Ostrowska Anna 495
Grandi Carlo 158
Grassi Józef 262
Grévedon Henri 156
Grijp Dirck 102
Gritzner Maximilian 290
Grodecka Katarzyna ze Stempkowskich 740
Grodecki Józef 740
Grodecki Paweł 628
Grodecki Wacław 101
Gröll Michał 9, 27
Gronowski Tadeusz 493, 495
Grońska Maria 683, 684
Grote Otto 136
Grottger Artur 685, 686
Grubiński Wacław 81
Grunwald Henryk 278
Grydzewski Mieczysław 433
Gryff-Keller Adam 327
Grzymała-Siedlecki Adam 322
Gubrynowicz Bronisław 328
Guérard Edward 417
Gueudeville Nicolas 161
Gumowski Jan Kanty 235
Gwagnin Aleksander 22

Habdank Adam 709
Hablitschek Franz 567
Hachette Jean Nicolas Pierre 352
Hagondokoff Constantin 699
Halecki Oskar 293
Haller Józef 234
Hallervorden Martin 23
Hamann Ryszard 687
Hartknoch Krzysztof 23
Hartwig Edward 260, 261
Hayder Fryderyk Antoni 220
Haye Charles de la 230
Haykowski Stanisław 169, 170, 490
Helmsauer Carl August 131
Henkel Richard 570
Herling-Grudziński Gustaw 82
Hermbstädt Sigismund Friedrich 710
Hewak Jan 695
Heweliusz Jan 7, 29
Heymowski Adam 291
Hilaire Jean-Baptiste 60
Hochenleitter Lukas 25
Hoene-Wroński Józef Maria 329, 330
Hoesick Ferdynand 428, 454, 629
Hoffman Jakub 139
Hoffmann Nicholas 63
Hoffmanowa Klementyna z Tańskich 481, 487, 489, 662
Hofmokl-Ostrowski Zygmunt 331
Hogenberg Franz 138
Holewiński Józef 237
Hołówko Stefan 682
Hołyński Otton 332
Homann Johann Baptist 105-107, 109, 125
Homolacs Karol 688
Hondius Jodocus 111
Hondius Wilhelm 8
Hoppen Fryderyk 752
Horzyca Wilam 433
Huber Kaspar Ulrich 609
Humble George 102
Hurkiewicz Antoni 726, 727
Hutten-Czapski Edward 69
Hutten-Czapski Emeryk jun. 158

Iljin Michał 488
Iwaszkiewicz Janusz 622
Iwaszkiewicz Jarosław 698
Jabłonowski Aleksander 292
Jabłoński Henryk 83
Jackowski Michał 310
Jacottet Jean 229
Jagiellonowie, dynastia 338
Jahoda Robert 297, 728, 754
Jaillot Alexis-Hubert 104
Jakub de Voragine, bł. 59
Jakubowski Jan 689
Jan II Kazimierz Waza 165, 325
Jan III Sobieski 23, 44, 145, 166, 230, 303, 325, 368
Jan III Waza 147
Janicki Stanisław 421
Janiszewski Michał 118
Janowski Tadeusz 654
Janssonius Joannes 103, 108, 111, 112
Januszkiewicz Eustachy 438
Jarzębowski Józef 382
Jasiński Feliks Stanisław 191-193
Jastrzębski Jan 333
Jełowicki Aleksander 436, 437, 487
Jerzy III Brzeski Piast 112
Jezierska Zofia 682
Jezierski (właśc. Krüger) Edmund 630
Jeż Teodor Tomasz (właśc. Zygmunt Miłkowski) 83
Jędrzejewicz Wacław 649
Jędrzejowski Paweł 3
Jolanta bł. 661
Józef II Habsburg 168
Juchanowitz Albert 132
Juliusz Cezar 313

Kaczmarek Roman 372
Kaczor-Batowski Stanisław 454
Kaczurba Adam 310
Kaden-Bandrowski Juliusz 234
Kallenbach Józef 83
Kanclerz Feliks 631
Kanter Constantin Gustav 132, 136
Kantor Tadeusz 84, 221
Karamzin Nikołaj Michajłowicz 334
Karnowicz Jewgienij Pietrowicz 335
Karol Ferdynand Waza 146
Karol Fryderyk Badeński 41
Karpiowie, ród 620
Käseberg Hugo 609
Kasprowicz Jan 236
Katarzyna II Wielka 168
Katarzyna Jagiellonka 147
Kątski Apolinary 148
Keerberg Joannes 99
Kempen Gottfried von 36
Keyl Michael 135
Kętrzyński Stanisław 293
Kiełczewska-Zaleska Maria 120
Kieresant-Wiśniewski Onufry 193

Kierski Kazimierz 653
Kietlińska-Rudzka Julia 730
Kisielewski Stefan 85
Kisielewski Zygmunt 86
Kisling Mojżesz 194, 443, 700
Kister Marian 413
Kitowicz Jędrzej 337
Klauber Ignaz Sebastian 152
Kleczyński Jan 234
Klein W. 543
Kling Teofil 513
Kluk Jan Krzysztof 733
Kłobukowscy, ród 299
Knapski Grzegorz 43
Kniaźnin Franciszek Dionizy 27
Koberger Anton 58
Kobzdej Aleksander 682
Kochanowski Jan 28, 459
Kochanowski Jerzy 348
Kochowski Wespazjan 422
Koczorowski Stanisław Piotr 475
Köhler Johann David 29, 30
Kolankowski Ludwik 338
Kolbenheyer Karl 514
Kolberg Oskar 70, 71
Komendzińska Helena 592
Komendziński Jan Franciszek Józef 592
Komorowscy, ród 68
Komorowski Tadeusz („Bór") 68, 403
Komorowski W. 358
Konarska Janina 195
Konarski Szymon 291
Konopczyński Władysław 341
Konopka Józef 70, 71
Konopka Julian 71
Konopka Stefania z Konopków 71
Konopkowie, ród 289
Konopnicka Maria 72, 423
Konstanty Pawłowicz Romanow 335
Kopernik Mikołaj 23
Korabiowie, ród 324
Korneliusz Nepos 39
Korwin Gracjan 711
Korwin-Milewski Hipolit 342
Korzon Tadeusz 617
Koska Ferdinand 127
Kossak Jerzy 178, 179
Kossak Wojciech 180, 649
Kossakowscy, ród 52
Kossakowski Stanisław 52
Kossak-Szczucka Zofia 424, 425
Kossecki Franciszek Ksawery 351
Kostrzewski Franciszek 357, 632, 633
Kościelski Józef 515
Kościński Wiktor 98
Kościuszko Tadeusz 149, 284
Kot Stanisław 343
Kováts Edgar 516
Kowalewski Mieczysław 517, 518
Kownacka Maria 494, 495
Kozierowski Stanisław 118
Kranikowski Karol 238
Krasicki Ignacy 35, 362, 426
Krasińscy, ród 289
Krasiński Józef Wawrzyniec 718
Krasiński Wincenty 320
Krasiński Zygmunt 427, 428
Krasuski Józef 63
Kraszewski Jan 753
Kraszewski Józef Ignacy 344, 345, 429-431
Kraśniewski Edmund 395
Kraus Johann Ulrich 23
Kraushar Aleksander 345
Krawczyk Jacek 393
Krieger Amalia 243
Krieger Ignacy 242, 243
Krosnowska Antonina z Komorowskich 68
Królikowski Józef Franciszek 432
Krzywiecki Mikołaj 695
Krzywoszewski Stefan 754
Krzyżanowski Stanisław Andrzej 392
Kubina Teodor 666
Kuczkowski S. 10
Kuglin Jan 449
Kulczycki Tomasz 618
Kulczyński Władysław 519, 559
Kulisiewicz Tadeusz 682
Kunka Lech 222
Kunzek Henryk 520
Kuryłło Emma 553
Kütner Samuel Gottlob 153
Kwiatkowski Eugeniusz 390

Lachenbauer J. 25
Lafosse Adolphe 148
Lampert Kurt 734
Lanckorońscy, ród 289
Langlois Nicolas 150, 164
Larcher Maurice 370
Laskowska Maria 659
Laskowski Kazimierz 725
Lauro Giacomo 162
Lauterbach Alfred 634
Le Brun Jean-Baptiste-Pierre 155
Le Voy Marguerite 57
Lec Tomasz 441
Lechoń Jan 81, 433
Ledóchowscy, ród 289
Ledóchowski Ignacy 172
Ledóchowski Józef 22
Lehmann Otto 346
Lekczyńska Regina 670
Lekczyński Czesław 670
Lelewel Jan 347
Lelewel Joachim 347, 348, 717
Lelowski Antoni 711
Lenartowiczowa Zofia z Szymanowskich 357
Lengren Zbigniew 700
Lenin Włodzimierz 323
Leonardo da Vinci 223
Lerue Adam 229
Leszczyńscy, ród 292
Lesznowski Antoni 11
Leśniewska Aleksandra 489
Lewicki Jan Nepomucen 165, 569, 641, 676-678
Lewicki Zygmunt 121
Lewocki Onufry 352
Libelt Karol 324
Ligber Jan 442
Limanowski Bolesław 387
Linde Cornelis van der 145
Lipiński Wacław 297, 349
Lipsius Justus 31
Lisiecki Michał 310
Livingstone David 667
Loeillot Wilhelm 127
Lubomirscy, ród 289
Lubomirski Zdzisław 726
Ludwig Christian Gottlieb 131
Ludwik IV Legnicki Piast 112
Luere Simon de 59
Luyken Jan van 145, 166

Ławrynowicz Stanisław 612
Łodziowie, ród 292
Łoski Józef 230
Łoziński Marian 354
Łuczak Wojciech 338
Łyczkowie, ród 292

Macé Jean 2
Maciątek Stanisław Paweł (pseud. Jan Czar) 708
Mackiewicz Kamil 754
Madejewski Zygmunt 453

Mader Friedrich Wilhelm 669
Majchrowski Adam 99
Majkowski Aleksander 651
Makowiecki Tadeusz 415
Makowski Tomasz 689
Makuszyński Kornel 434
Malak Daniel 440
Malcz Karol Filip 267
Malczewski Rafał 521
Malik Franciszek 505-507
Malinowski Aleksander 540
Malinowski Tomasz 350
Malo Charles 735
Małachowscy, ród 289
Małachowski Jan 444
Małachowski Zygmunt (pseud. Bronisław Prawdomowski) 522
Małecki Antoni 328, 388
Mann Conrad Anton 136
Mantau Reinhold 655
Manteuffel Edward 525
Manteuffel Gustaw 619
Mańkowski Jerzy 611
Marcoussis Ludwik 700
Marmier Xavier 656
Maszyński Julian 167
Matakiewicz Maksymilian 736
Matejko Jan 697
Matlakowski Władysław 523, 524
Mattioli Pietro Andrea 33
Matuszewicz Jerzy 3
Matuszkiewicz Alfons 227
Maxime Weygand 374
Maychor Karol 28
Mayer Johann Christoph Andreas 34
Mazurkiewicz Tadeusz 551
Mehoffer Józef 196, 197
Merian Matthäus 134, 139
Merkator Gerard 99
Meyerheim Friedrich Eduard 130
Méyet Leopold 454
Męcińska Antonina 70
Mękicki Stanisław 688
Michał Korybut Wiśniewski 325
Mickiewicz Adam 270, 436-439, 469, 639
Mieczkowski Jan 248, 249
Mieczkowski Stanisław 571
Mielniczuk Marek 700
Mielżyńscy, ród 289
Mierczyński Stanisław 525
Miliszkiewicz Janusz 698-700
Millon Charles 351
Miłosz Czesław 440, 441
Mirecki Franciszek 357
Misierowicz Alojzy 126, 137
Misiołek Leon 356
Misky Ludwik 477
Mleczkowie, ród 292
Mniszchowie, ród 289
Modigliani Amedeo 198
Moncornet Balthazar 146, 151
Monge Gaspard 352
Moniuszko Stanisław 284
Montaigne Michel de 435
Morawski Szczęsny 317
Morawski Teodor 355
Moreau Jean Michel 168
Morsztyn Jan Andrzej 30
Mortier Pieter 104
Mostowski Tadeusz 442
Mościcki Henryk 321, 322, 369
Mościcki Ignacy 360, 390
Motte Charles 156
Moulins Jean des 33
Mroczkowski Tadeusz 255
Mrongowjusz Krzysztof Celestyn 657
Mrożewski Stefan 199, 200
Muller Harmen Jansz 211
Müller (Miller) Julian 287
Müller Karol 287
Mund Henryk 624
Muszanka Danuta 693
Muter Mela 700
Mycielscy, ród 289
Mylius Arnold 36
Myszkowski Jan 28

Nałęcz L. 287
Nałęcz-Korzeniowski Andrzej 297
Nałkowski Wacław 738
Napoleon I Bonaparte 299, 324, 361, 381, 436, 629
Naruszewicz Adam 35, 37, 38, 442
Narutowicz Gabriel 272
Nenke Otto 605
Ney Karol 661
Niedziałkowski Mieczysław 356
Niekrasz St. 326
Niemcewicz Julian Ursyn 231
Nieszawer Nadine 700
Niewodniczański Tomasz 701
Niezabitowski Ludwik 658
Nilson Johannes Esaias 168
Nittman Tadeusz Michał 490
Nöller Georg Matthias 26
Norblin Sebastian 231
Norblin Stefan 495
Nowicki Jan 540
Nowicki Maksymilian Siła 526, 740
Nowicki Mieczysław 359

O'Rourke Aniela de Chaney 68
Obfidowicz Bronisław 715
Oborski Wacław 540
Obst Jan 620
Oertel Kasper 609
Okręt Władysław 451
Olbiński Rafał 201
Olechowski A.L. 457
Olesch Alfred 607
Oleszczyński Antoni 223, 426, 436
Oleszczyński Władysław 231
Olizar Narcyz 310
Olszewski Tadeusz 476
Oppenheim Józef 555, 597, 598
Oppman Artur (pseud. Or-Ot) 491
Orda Napoleon 126, 137
Ordyński Włodzimierz 755
Orgelbrand Maurycy 286
Ortelius Abraham 99, 101
Orzeszkowa Eliza 72
Osetowski Julian 650
Osiecki Stefan 241, 545
Ossoliński Jerzy 164
Ostermaier Josef 605
Ostoja-Chrostowski Stanisław 687
Ostromęcki Piotr 725-727
Ostrowscy, ród 527
Ostrowski Władysław 358

Pacewicz Edward 650
Padechowicz Marian 716
Paderewski Ignacy Jan 217
Pahl Mikołaj 103
Pajewski Aleksander 632, 633
Pankiewicz Józef 202
Paryski Witold 528
Pasek Jan Chryzostom 165
Passendorfer Edward 529
Patek Antoni 276
Patschovsky Wilhelm 604
Paweł Diakon 58
Paweł V papież 66
Pawlica Władysław 596
Pawliszak Wacław 454
Pawłowska Marianna z Gozdzkich 68

Pawłowski Michał 68
Pecq Adolf 227, 232
Pedanios Dioskurydes 33
Peiper Tadeusz 443
Pellet Jean Leonard 100
Pełczyński Józef 555
Perelle Nicolas 140
Petelenz Ignacy 540
Pflug Christoph 63
Piasecki Paweł 40
Piastowie, dynastia 37, 38, 295
Piątkowski Henryk 354, 454
Picart Bernard 216
Pieczowski 163
Piekarski Kazimierz 475
Piekarski Stanisław 482
Piekarski Stefan 497
Pietruski Stanisław Konstanty 530
Pietschmann Franz 610
Pikiel Witold 360
Pikulski Gaudenty 32
Pillati Gustaw 185, 186
Piller Piotr 565, 566
Piłsudski Józef 179, 200, 233, 234, 272, 360, 390, 455, 490
Pini Tadeusz 686
Pinon-Gacka Aniela 493
Piotrkowczyk Andrzej 28
Piotrowski Antoni 454
Piramowicz Grzegorz 9
Pius IX, papież 332
Piwarski Jan Feliks 142, 144, 172, 228, 232
Plantin Christoph 31
Płoński Michał 203
Pniewski Władysław 657
Podczaski Władysław 310
Poddębski Henryk 360
Podsadecki Kazimierz 443
Pograbka Andrzej 101
Pokrzywa Tomasz 319
Pol Wincenty 284, 531, 670
Poniatowscy, ród 157
Poniatowska Hélène-Elisabeth ze Sperrych 370
Poniatowski Józef 169, 262, 284, 316, 361, 362
Poniatowski Marie-André 370
Poniński, ród 289, 467
Poniński Hieronim Adam 40
Pope Alexander 41
Popelik Wacław 744
Popiołek Franciszek 121
Poraska Maria 444
Porazińska Jadwiga 494, 495
Porowski Marceli 397
Porta Giambattista della 42
Potoccy, ród 43, 52, 60, 61, 289, 299, 313, 329, 649, 737
Potocka Charlotte 43, 311, 471
Potocka Izabella z Jodko-Narkiewiczów 43
Potocka Katarzyna z Branickich 316
Potocka Kordula z Komorowskich 68
Potocka Maria Klementyna z Sanguszków 369
Potocka Maria z Rzewuskich 60
Potocki Alfred Józef 737
Potocki Antoni 445, 686
Potocki Józef 52, 369
Potocki Marek 43, 158, 311, 470-473
Potocki Stanisław Kostka 362, 446-448, 457
Prideaux Humphrey 43
Przeździecki Henryk 666
Przyałgowski Andrzej 310
Przybysławska Helena 71
Przybysławski Władysław 71
Przybyszewski Stanisław 365
Przyjałkowski Zdzisław 257
Przyłuski Bronisław 449
Przyrembel Zygmunt 694
Pufendorf Samuel 61, 140
Puszetowie, ród 289
Putek Józef 671
Puzyna Józef 293
Puzyna Stanisław 67

Quirini Eugeniusz 297

Raczkowie, ród 292
Raczyńscy, ród 289
Raczyńska Konstancja z Potockich 61
Radwanowa Helena 494
Radwanowa Helena 495
Radwański Jędrzej 718
Radziejowski Michał Stefan 150
Radzimiński Adam Jan 39
Radziszewski Franciszek Joachim 410
Radziwiłł Antoni Henryk 432
Radziwiłł Janusz 8, 750
Radziwiłł Jerzy 36
Radziwiłł Krzysztof II 151
Radziwiłł Michał 639
Radziwiłłowicz Rafał 724
Radziwiłłowie, ród 61, 289
Raffet Auguste Denis Marie 177
Raisson Horace-Napoléon 719
Raphelengius Franciscus (Frans van Ravelingen) 31
Rassalski Stefan 204
Rawita-Gawroński Franciszek 50
Raynal Guillaume-Thomas 100
Rayski Jan Nepomucen 324
Recmanik Jan 435, 687
Redlich Henryk 167
Regulski Aleksander 230
Rehman (Rehmann) Antoni 532
Reitz Erik 147
Rejchman Bronisław 533
René Denise 209
Repetowski Piotr 460
Rey Mieczysław 539, 540
Reymont Władysław Stanisław 450
Reyowie, ród 289
Ribot Théodule-Armand 741
Richer Jean 57
Richter P. 662
Rigaud Hyacinthe 143
Rivière Charles 229
Robińska M. 120
Robitschek (Robiczek) Maurycy 259
Rogalski Leon 348, 381, 660
Rogowicz Wacław 725, 726
Rohbock Ludwig 567, 568
Rohmann Maria 346
Roj Wojciech (młodszy) 547
Roj Wojciech (starszy) 533
Roja Bolesław 234
Romer Eugeniusz 337
Romer-Hempel Eugenia 337
Rosensohn Lennart 205
Rossi Giovanni Giacomo de 114
Rouget Mikołaj 720
Roux Dominique de 419
Rozwadowski Stanisław 755
Rózga Leszek 206
Różański Mieczysław 543
Różdżyński Leon 463
Rubinkowski Jakub Kazimierz 44
Rusin Jan 548
Rusiński Władysław 672
Russak M. 738
Ruszczyc Ferdynand 439, 495, 622
Ruzamski Marian 476
Rybkowski Marian 367
Rychłowski Kazimierz 323

Rydel Lucjan 452
Rydz-Śmigły Edward 233, 234, 359
Rylscy, ród 68
Ryłło Maksymilian Stanisław 479
Ryszkiewicz Józef 454
Rzepecki Karol 367
Rzepecki Ludwik Władysław 367
Rzeszotarski de Lehndorff Zbigniew 7
Rzewuscy, ród 289

Sabała (właśc. Jan Krzeptowski) 533
Saczkowie, ród 292
Salb Marcin 523, 526, 530, 539, 540, 740
Salmon Thomas 45
Salvandy Narcisse-Achille 368
Sanguszko Eustachy 369
Sanguszko Roman Stanisław Adam 369
Sanguszkowa Klementyna z Czartoryskich 369
Sanguszkowa Natalia z Potockich 369
Sanguszkowie, ród 329
Sanson Guillaume 104
Sanson Nicolas 114
Sapieha Adam Stefan 666
Sapieha Aleksander Antoni 673
Sapieha Aleksander Jozafat 255
Sapieha Lew 673
Sapiehowie, ród 255, 673
Sarbiewski Maciej Kazimierz 442
Saryusz-Stokowska Marzenna 496
Sawicka Stanisława 415
Sawicki Feliks 483
Sawicki Kazimierz 277
Sawiczewski Stanisław 454
Schabenbeck Henryk 601
Schacht Herman 737
Scherner Carl Albert 534
Schiller Friedrich 460
Schlieff Daniel Gabriel 16
Schmolck Benjamin 46
Schoen Bolesław 725
Scholz von Rosenau Lorenz 47
Schouppé Alfred 357
Schreber Daniel Gottlieb Moritz 724
Schreiber Thomas Johannes 17
Schubert Gotthilf Heinrich von 739
Scultetus Jonas 112
Semkowicz Aleksander 695
Semkowicz Władysław 292, 294
Serafin Roman 588
Serwatowska Marta 725-727
Serwatowski Władysław 725-727
Seutter Matthäus 113, 115
Sielecki Stanisław 354
Siemianowski Euzebiusz Tomasz 67
Sienkiewicz Henryk 69, 93, 284, 453, 458, 573, 629, 639, 725, 727
Siestrzyński Jan 347
Sikorski Władysław 370
Simon Frédéric Émile 569, 676
Sinko Tadeusz 435
Skałkowski Adam Mieczysław 361
Skarbek Fryderyk 371
Skarga Piotr 49
Skarżyńscy, ród 289
Skimborowiczowa Anna z Sokołowskich 489
Skoczylas Władysław 207, 208, 224, 236, 237
Skorupka Ignacy 179
Skotnicowa Maria 535
Skotnicówna Lida 535
Skotnicówna Marzena 535
Skrzetuski Wincenty 50
Skrzynecki Jan 228
Słowacki Juliusz 454, 455
Słowiński Lech Kazimierz 462, 704
Smith Francis 183
Smoleński Jerzy 540
Smoleński Władysław 372
Soardi Lazar de 59
Sobczak Jan 682
Sobiescy, ród 230
Socyn Faust 51
Sołtyk Roman 374
Sommer Karol 248, 250, 637
Sonntag Józef 662
Sopoćko Konstanty 682
Sosnkowski Kazimierz 234
Soubeyran Pierre 41
Sowiński Leonard 572
Speed John 102
Stabik Antoni 674
Stachiewicz Julian 297
Stachiewicz Piotr 238
Staffel 753
Staich Władysław 479
Stalin Józef 364
Stanisław I Leszczyński 45
Stanisław II August Poniatowski 35, 67, 152-157, 168, 316
Stanisław Kostka, św. 269
Stanisław ze Szczepanowa, św. 158
Stankiewicz Edward 461
Staroniewicz Marceli 468
Starzyński Juliusz 687
Starzyński Stefan 375
Stasiak Ludwik 594
Staszic Stanisław 489, 564
Steczkowska Maria 536
Steele Richard 216
Stefano della Bella 163, 164
Stempowski Jerzy 376
Stevens Alfred 191
Stevenson Robert Louis 497
Stęczyński Maciej Bogusz Zygmunt 537
Stępkowski Stefan 645
Stolle Johann Zacharias 14-16
Stoopendaal Daniel 133
Strasburger Maria 703
Stronczyński Kazimierz 295
Strubicz Maciej 377
Strug Andrzej 649
Stryjeńska Zofia 525
Styfi Jan 230
Sulikowski Kazimierz 169, 170
Surowiecki Karol 457
Swart Olof Hansson 108
Sydow Marian 654
Syga Teofil 87
Szacfajer Walenty 675
Szadzik Józef 441
Szaflarski Józef 512, 528
Szajnocha Władysław 540
Szancer Jan Marcin 496
Szczepańscy, ród 293
Szczepański Alfred 685
Szczepkowski Józef 755
Szelągowski Adam 378
Szelburg-Zarembina Ewa 494, 495
Szeptycki Leon 32
Szereda Sławomir 751
Szerer Oskar 540
Szubert Awit 578-581, 590, 591
Szujski Józef 379
Szydłowski Stefan 681
Szyfman Arnold 649
Szymanowski Józef 447
Szymanowski Karol 525
Szymański Janusz 393

Świechowski Marian 326
Świerz Leopold 534, 539, 540
Święcicki Jędrzej 372
Świętochowski Aleksander 380
Świrysz-Ryszkiewicz Józef 297

Tacyt 63
Targ Jan Ignacy 360
Tarło-Maziński Zygmunt Włodzimierz 355
Tarnowscy, ród 289
Tarnowska Róża z Branickich 452, 459
Tarnowski Stanisław 427, 458-460
Tatar Szymon 533
Teigl 154
Teodorowiczowie, ród 296
Terlecki Tymon 461
Tessaro-Kosimowa Irena 696
Tetmajer Włodzimierz 452
Theodorowicz Leon 296
Thiers Louis Adolphe 381
Thies Konstanty 642
Thumann Friedrich Paul 570
Tielke Johann Gottlieb 135
Tokarzewski Józef 52
Tomasz à Kempis 53
Tomaszewski Adam 561
Traugutt Romuald 382
Treter Tomasz 36
Tripplin Teodor 541
Trojanowski Edward 725
Tuck Raphael 611
Tupin Ryszard 338
Turnowie, ród 351
Turowski Kazimierz Józef 317, 388, 422
Twardzicki Walery (Walerian) 250
Tyblewski Andrzej 272
Tylor Edward Burnett 742
Tyrmand Leopold 88
Tyszkiewicz Samuel 680
Tyszkiewiczowie, ród 289, 649

Uhlig Viktor 542
Ulrich von Jungingen 23
Uniechowscy, ród 620
Uniechowski Antoni 225, 226, 409
Urbanowicz Andrzej 77
Urbański Adam 78
Urbański Leon 682
Uruscy, ród 289

Valckenier Pieter 166
Varin Charles Nicolas 60
Vasarely Victor 209
Viero Teodoro 183
Vigée-Le Brun Louise Élisabeth 152, 156
Villain Jean-François 171
Vincenz Stanisław 621
Visscher Claes Janszoon (zw. Piscatorem) 210, 211
Visscher Nicolaes I 211
Vivier Teodor 720
Vogel H. 610
Vogel Johann Jakob 23
Vogel Zygmunt 564
Vogtman Stefan 756
Vrtel-Wierczyński Stefan 417

Wach Edmund 743
Waga Jakub 732
Waga Teodor 383
Wahl Fryderyk 17
Walewscy, ród 289
Walewski Cyprian 73
Walicki Aleksander 462
Walicki Michał 687
Walker John 184
Walkiewicz Feliks 186
Wallis Mieczysław 687
Wańkowicz Melchior 89, 413, 649
Warchałowski Jerzy 525
Warren Charles Turner 155
Warszawska Zofia 488
Wasilewska Helena z Schugtów 481
Wasilewski Józef 39
Wasilewski Zygmunt 639
Wat Aleksander 90, 413
Wazowie, dynastia 162, 265
Wdowiszewski Zygmunt 293
Wechel Andreas 47
Weigel Christoph 215
Weigel Hans 181, 182
Weiss Karl 668
Wellisz Leopold 192, 193
Weraxo Jan 288
Werner Friedrich Bernhard 125
Wettinowie, dynastia 105, 106
Weyssenhoff Henryk 756
Weyssenhoff Józef 464, 756
Widman Giorgio 114
Widy-Wirski Feliks 384
Wielądko Wojciech Wincenty 54
Wielhorscy, ród 289
Wieliczka Zygmunt 385

Wielopolscy, ród 289
Wierzbicki Bolesław 185, 638
Wierzyński Kazimierz 433, 465
Wigura Stanisław 395
Wiland W. 411
Wilczyński Henryk 749
Wilczyński Jan Kazimierz 148
Wilde Oscar 466
Wilder Hieronim 237, 451
Will Johann Georg 41
Willenberg Samuel Fryderyk 15-20
Willer Peter 128
Winawer Karol 408
Windakiewicz Stanisław 459
Winkler Wilhelm 605
Wiszniewski Michał 467
Wiśniewski Antoni 757
Wit Frederick de 110
Witkiewicz Kazimierz 475
Witkiewicz Stanisław 540, 543, 697
Witkiewicz Stanisław Ignacy 468
Władysław IV Waza 8, 303
Władysław z Gielniowa, bł. 93
Włodek Tadeusz 11
Wnękowski Aleksander 695
Wodziccy, ród 289
Wodzicki Antoni 540
Wodzicki Kazimierz 544
Wodzińscy, ród 52
Woerl Leo 603
Wojciechowski Konstanty 523
Wojciechowski Stanisław 272
Wolański Tadeusz 295
Wołowski Bronisław 339
Woyniłłowicz Edward 622
Woźniakowska Irena 83
Wulfers Jan 39
Wunder Georg Benedikt 173-175
Wyczółkowski Leon 212-214, 237, 515, 693, 725
Wydżga Bohdan 469
Wyspiański Stanisław 470-473
Wyszyński Kazimierz 3
Wyszyński Stefan, bł. 91-93

Zabłocka Wincenta 489
Zadrazil Rudolf M. 523
Zajkowski Andrzej 230
Zak Eugeniusz 700
Zaleski Andrzej 40
Zaleski Józef Bohdan 309
Zalewski Zygmunt 391
Załuscy, ród 289

Załuski Andrzej Chryzostom 56
Załuski Andrzej Stanisław 62
Załuski Józef Andrzej 73
Zamoyscy, ród 289
Zamoyska Jadwiga z Działyńskich 414
Zamoyska Zofia z Czartoryskich 371
Zamoyski Jan (malarz) 680, 682
Zaruski Mariusz 546, 549, 551, 552
Zarzycki Ferdynand 360
Zawieyski Jerzy 94
Zbyszewski Karol 474
Zdanowicz Aleksander 456
Zegadłowicz Emil 475-477
Zeiller Martin 134, 139
Zejszner Ludwik 499, 553
Ziarnko Jan 57
Zieleniewski Tadeusz Kalina 554
Zieliński Ludwik 68
Ziemięcka Kazimiera z Jaraczewskich 489
Zienkowicz Józef 310
Zienkowicz Leon 511, 569, 641, 676
Zimińska-Sygietyńska Mira 95
Zjawiński Bolesław 234, 360, 687, 734
Zubrzycki Jan Sas 227, 453, 623
Zwolińska Krystyna 84
Zwoliński Leonard 584, 585
Zwoliński Stefan 555, 585-587
Zwoliński Tadeusz 555-557, 585-587
Zygmunt I Stary Jagiellon 325
Zygmunt II August Jagiellon 26, 159, 377
Zygmunt III Waza 26, 49, 102, 146, 160, 162
Żebrawski Teofil 728, 744
Żechowski Stefan 476
Żeleński Tadeusz (pseud. Boy) 435, 478
Żenczykowski Marceli 543
Żeromska (właśc. Zawadzka) Anna 649
Żeromska Monika 649
Żmichowska Narcyza 489
Żmuda Alfred 239
Żółkiewski Stanisław 162
Żółtowscy, ród 289, 649
Żralski Władysław 539
Żukowski Olgierd 394
Żukrowski Wojciech 96-98
Żupański Jan Konstanty 165
Żurakowski Romuald 257
Żwirko Franciszek 395
Żychoń Józef 549

BIBLIOGRAFIA

Banach A. Polska książka ilustrowana 1800-1900. Kraków 1959
Benezit E. Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs. T. 1-8. Paris 1966
Block J. C. Jeremias Falck. Sein Leben und seine Werke. Wien 1890
Broecke M. P. R. van den. Ortelius Atlas Maps. Westrenen 1996
Buła J. Katalog kalendarzy polskich od XVI do XVIII wieku w zbiorach Biblioteki Czartoryskich. Kraków 1994
Centralny katalog zbiorów kartograficznych w Polsce. Z. 1-5. Wrocław 1982-1983
(Chojnacki I). Chojnacki W. Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych wydanych na ziemiach polskich pod okupacją niemiecką w latach 1939-1945. [Wyd. 2]. Warszawa 2005.
(Chojnacki II). Chojnacki W. Bibliografia polskich publikacji podziemnych wydanych pod rządami komunistycznymi w latach 1939-1941 i 1944-1953: czasopisma, druki zwarte, druki ulotne. Warszawa 1996.
Chwalewik E. Zbiory polskie… T. 1-2. Warszawa-Kraków 1926-1927
Cieślakiewicz J., Falkowska H., Paczkowski A. Polska prasa konspiracyjna (1939-1945); Prasa Powstania Warszawskiego 1944. Warszawa 1984. BN.
Cieślewski T. syn. Władysław Skoczylas. Warszawa 1934
(Czapski). Spis rycin przedstawiających portrety przeważnie osobistości polskich w zbiorze Emeryka hrabiego Hutten-Czapskiego w Krakowie. Kraków 1901
Czarnocka K. Półtora wieku grafiki polskiej. Warszawa 1962
Czerner O. Wrocław na dawnej rycinie. Wrocław 1989
Dobroszycki Lucjan. Centralny katalog polskiej prasy konspiracyjnej 1939-1945, Warszawa 1962.
Dworsatschek M. Imago Silesiae z kolekcji T. Niewodniczańskiego. Wrocław 2002
Estreicher K. Bibliografia polska. T. 1-35. Kraków 1870-2008
Gocel L. Przypadki Jej Królewskiej Mości Książki. Wrocław 1963
Grońska M. Grafika w książce, tece i albumie. Wrocław 1994
Grońska M. Nowoczesny drzeworyt polski. Wrocław 1971
Grzegorczyk P. Index lexicorum poloniae. Bibliografia słowników polskich. Warszawa 1967
[H. C.] – Hain L., Copinger W.A., Repertorium bibliographicum
Hleb-Koszańska H. Kotwiczówna M. Bibliografia utworów Joachima Lelewela. Wrocław 1952
Imago Poloniae. Dawna Rzeczpospolita na mapach, dokumentach i starodrukach w zbiorach Tomasza Niewodniczańskiego. Oprac. K. Kozica, J. Pezda. Warszawa 2002
[I. P.] – Inkunabuły w Bibliotekach Polskich. Pod red. A. Kaweckiej-Gryczowej. t. 1-2, Wrocław 1970-1993
Iwanoyko E. Jeremiasz Falck Polonus. Poznań 1952
Jäger E. Prussia-Karten 1542-1810. Weissenhorn 1982
Jan Feliks Piwarski. Rysunki – grafika. Warszawa 1961
Katalog polskiego plakatu wojskowego (Poland first to fight). Warszawa 2002
Katalog portretów osobistości polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8. Warszawa 1990-1998
Katalog zbiorów Ludwika Gocla. T. 1-3. Warszawa 1975-1987
Kieniewiczowa G. Pamiątki powstań narodowych. Warszawa 1988
Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-4. Amsterdam 1970
Kozica K., Pezda J. Dantiscum emporium totius Europae celeberrimum. Gdańsk i Bałtyk na mapach, widokach oraz dokumentach ze zbiorów Tomasza Niewodniczańskiego. Gdańsk 2005
Kozłowski E. Bibliografia powstania styczniowego. Warszawa 1964
Krassowska B., Grefkowicz A. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939. Warszawa 1995
Krogt P. van der. Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-3. Westrenen 1997-2003
Łomnicka-Żakowska E. Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów. Warszawa 1997

Łysiak W. Patriotyczne Empireum Bibliofilstwa czyli Przewodnik po terenach łowieckich Bibliofilandii tudzież sąsiednich mocarstw. T. 1-2. Warszawa 2004
Miłośnicy grafiki i ich kolekcje w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie. Katalog wystawy 2006
Mojski P. Cartographia Rappersviliana Polonorum. Rapperswil 1995
Nowy Korbut. Bibliografia Literatury Polskiej. T. 1-17
Opałek M. Litografia lwowska. Wrocław 1958
Pietrzak A. „Czarodziej rylca". Wystawa w sto dziesiątą rocznicę urodzin Stefana Mrożewskiego 1894-1975. Bibl. Narodowa styczeń – marzec 2004. Warszawa 2004
Plakat polski (pod red. J. Waśniewskiego). Warszawa 1972
Pokorzyńska E. Z dziejów introligatorstwa warszawskiego XIX i 1. połowy XX wieku. Katowice 2009.
Polski Słownik Biograficzny. 1935-2009
Portret królewski w grafice. Warszawa 1925
Rastawiecki E. Słownik rytowników polskich. Poznań 1886
Rylska I. Grafika polska w latach 1901-1939. Katalog zbiorów Muzeum Narodowego. Wrocław 1983
Semkowicz A. Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia. O wydaniach ogłoszonych za życia poety 1822-1855. Gawęda bibliofilska. Lwów 1926
Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8. Wrocław 1971-2007
Stamperia Polacca. Florencka i nicejska Oficyna Drukarska Samuela Tyszkiewicza [Katalog wystawy]. Warszawa 2009
Szaniawska L. Mapy ziem polskich wydane przez Karola Fleminga w zbiorach Biblioteki Narodowej. 1998
Szeliga J. Mapy ziem I Rzeczypospolitej w atlasach Biblioteki Gdańskiej PAN. Warszawa 1993
Tessaro-Kosimowa I. Warszawa w starych albumach. Warszawa 1978
Thieme U., Becker F. Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart. Leipzig 1907-1950
Tooley R. V. English books with coloured plates 1790 to 1860. Folkestone (England) 1973
Tooley's dictionary of mapmakers. Nowy Jork 1979
Wardzińska K. Dawne widoki Warszawy. Warszawa 1958
Widacka H. Jan III Sobieski w grafice XVII i XVIII wieku. Warszawa 1987
Zakrzewska-Śnieżko Z. Gdańsk w dawnych rycinach. Wrocław 1985

WYKAZ SKRÓTÓW

acc. = accessit (współwydane/y)
adl. = adligat (współoprawne/y)
akw. = akwaforta
b.a. = bez autora
b.m. = bez miejsca wydania
b.r. = bez roku wydania
b.w. = bez wydawcy
bibl. = bibliografia
bp = biskup
brosz. = broszura
ded. = dedykacja
drzew. = drzeworyt/ów
E. = Estreicher
egz. = egzemplarz
faksym. = faksymile, faksymilia
fot. = fotografie
ilustr. = ilustracje
j.w. = jak wyżej
k. = kart/a
k.tyt. = karta tytułowa
kart. = kartonowa/e
kolor. = kolorowany/a/e
litogr. = litografia
łac. = łaciński/a/e
marm. = marmoryzowany/a/e
miedz. = miedzioryt/y
m.in. = między innymi
nakł. = nakładca
nlb. = nieliczbowane
obcięty/a = rycina obcięta do odcisku płyty, bez marginesów
opr. = oprawa
pap. = papier
perg. = pergamin
pl. = plansza, karta
pł. = płótno
p.-p. = passe-partout
piecz. = pieczęć
płsk. = półskórek
portr. = portret
ppł. = półpłótno
pperg. = półpergamin
prow. = proweniencja
reper. = reperowany/a
ryc. = ryciny/a
rys. = rysował
ryt. = rytował
s. = strony/a
supereksl. = supereksl ibris/y
sygn. = sygnował/sygnatura
szp. = szpalta
t. = tom
tabl. = tablica/e
tłocz. = tłoczenia
wol. = wolumin/y
współcz. = współczesna
współpr. = współoprawny
wyd. = wydanie/wydał
wyk. = wykonał
złoc. = złocenia

57 AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

INSTRUKCJA UCZESTNICTWA W AUKCJI NA PORTALU

[secretera].

Instrukcja uczestnictwa w aukcji na portalu secretera.pl

Antykwariat LAMUS przeprowadzi 57 Aukcję Książek i Grafiki na portalu bibliofilskim secretera.pl. W związku z tym poniżej publikujemy szczegółową instrukcję obsługi portalu.

1. Rejestracja na portalu:

Naciśnij przycisk **Zarejestruj**. Na następnej stronie podaj swoje szczegółowe dane:

Upewnij się, że podałeś poprawny numer telefonu komórkowego i adres mailowy, są one niezbędne do ukończenia rejestracji.

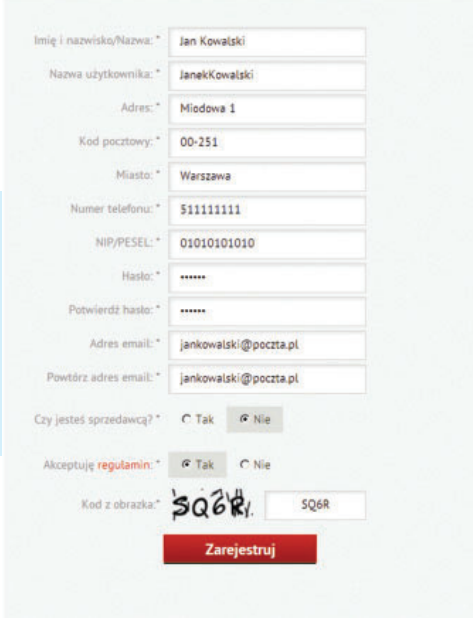

Na podany adres mailowy otrzymasz wiadomość umożliwiającą kontynuowanie rejestracji. Kliknij w odnośnik:

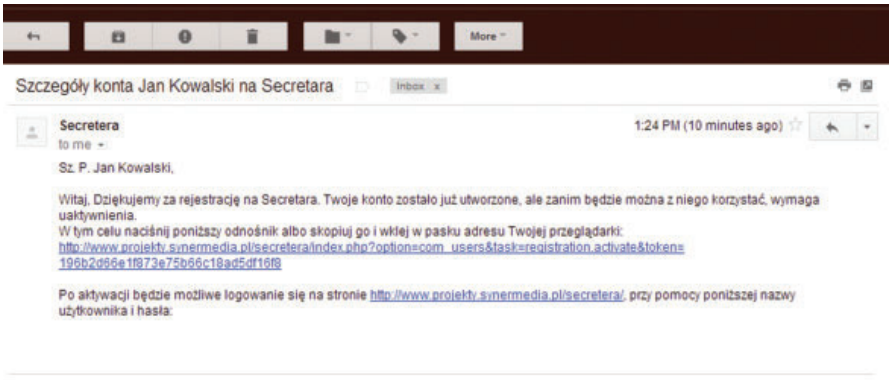

Przepisz kod aktywacyjny z telefonu komórkowego do okna rejestracji na portalu:

Od tej pory możesz używać swojego konta.

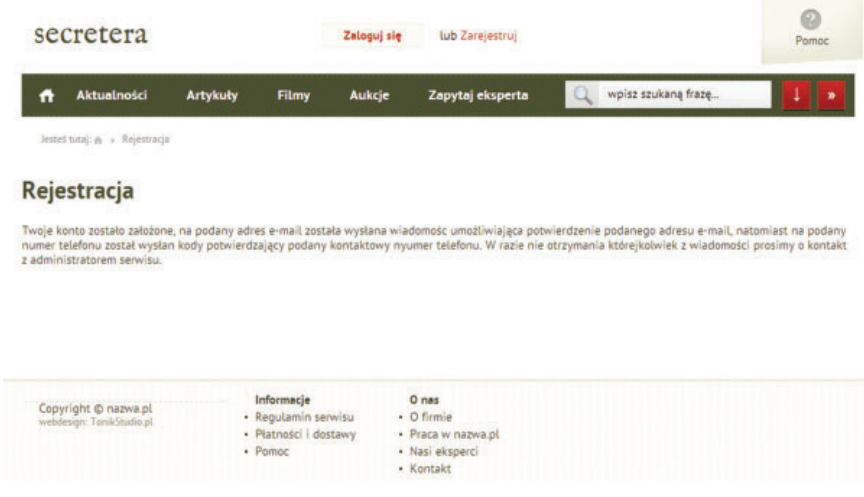

Dziękujemy za rejestrację!

2. Składanie zamówień na portalu secretera.pl przed aukcją.

Aby zalogować się na portalu, naciśnij przycisk Zaloguj się.

Żeby wyświetlić stronę zawierającą pozycje katalogowe, kliknij w zakładkę Aukcje.

Przed wzięciem udziału w aukcji musisz zaakceptować regulamin aukcji.

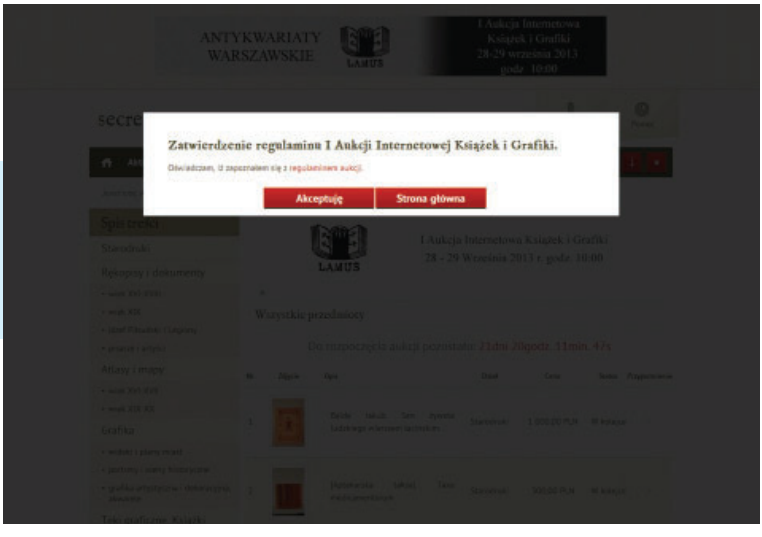

Po lewej stronie znajduje się spis treści umożliwiający przyspieszony dostęp do działów.

Kliknij w ikonę koperty, aby otrzymać przypomnienie mailem i sms-em o zbliżającej się licytacji wybranej pozycji.

Kliknij w zdjęcie pozycji, aby zobaczyć jej szczegółowy opis i galerię zdjęć.

Na stronie pozycji możesz złożyć swoją najwyższą oferowaną cenę(limit) według tabeli postąpień. Limity przyjmujemy do dnia 18.03.2022 do godziny 18.00.

3. Uczestniczenie w aukcji na portalu secretera.pl

Żeby wziąć udział w licytacji zaloguj się, następnie otwórz zakładkę z interesującą pozycją.

Po lewej stronie zobaczysz zbliżające się pozycje.

Naciśnij przycisk licytuj, aby przebić cenę o jedno postąpienie, zgodnie z tabelą postąpień.

Licytacja pozycji trwa 20 sekund. Każde przebicie spowoduje ustawienie czasu licytacji na kolejne 10 sekund.

Przebieg licytacji możesz obserwować w zakładce historia licytacji.

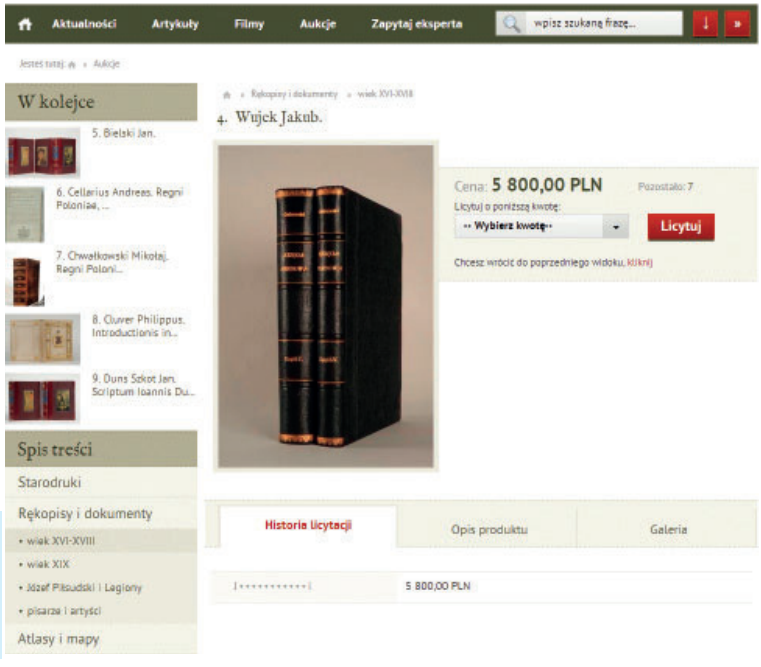

Pozycję aukcyjną można przebić o wyższą kwotę z listy rozwijanej zgodnie z tabelą postąpień. Wybrana kwota postąpienia, w przypadku pomyślnego zakończenia licytacji, będzie kwotą zakupu (plus 10%).

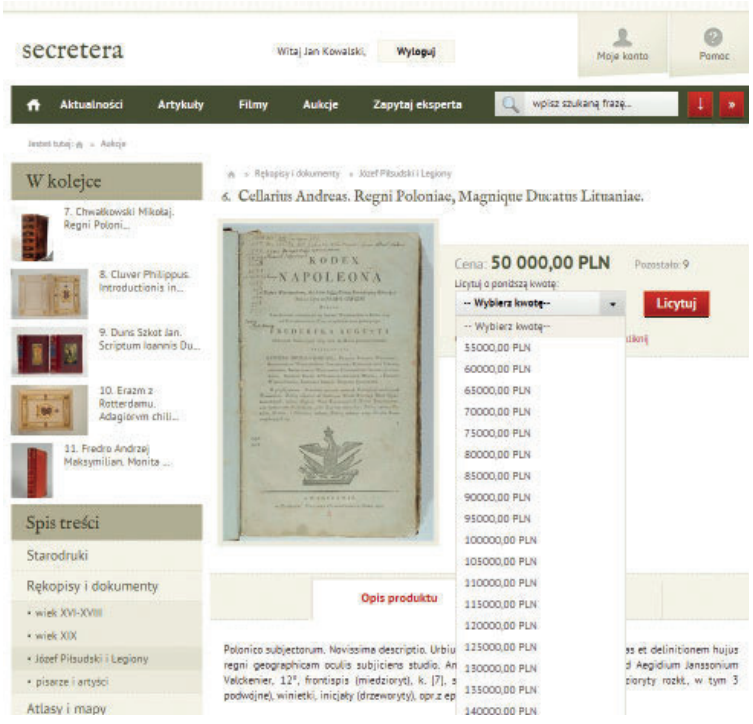

Więcej informacji o aukcjach znajdziesz pod adresem
www.lamus.pl
lub pod numerem telefonu 22 8481639

Antykwariaty Warszawskie LAMUS

ul. Nowomiejska 7 ul. Sandomierska 23

www.lamus.pl (22) 848 16 39 info@lamus.pl

LAMUS

artinfo.pl

notowania aukcyjne
relacje z wystaw i targów
indeks galerii i artystów
oferty galerii
aukcje internetowe

portal rynku sztuki

www.artinfo.pl

LAMUS